

The **YAYATI** MAGAZINE

စာပေအနုပညာပဂ္ဂင်း

Asian Fame Media Group

MISSHA

LOVE YOUR SKIN LOVE YOUR SOUL

Now Available at: Junction Square, Missha Comestic Shop, Rm-G.025. Ph : 09 421015153
Head Office : Mya Yeik Nyo Royal Hotel, Club House. Ph : 09 421015154

The

ရာ

Vol. 9, No. 104 November 2012

စာအုပ်အုပ်စု: ၇၀၀၀၀၀၀၀၀၀

YAYATI

MAGAZINE

CARTOON ■ POEM ■ FASHION ■ BEAUTY ■ HEALTH ■ ARTICLE ■ SHORT STORY ■ SATIRE ■ MICROSCOPE

THE YAHOO! CONTENT

N O V E M B E R 2 0 1 2

7 အယ်ဒီတာ့နှုတ်ခွန်းဆက်

ကဗျာ

8 ဟောင်ဒီ၊ ပင်းချမ်းမွန်၊ အောင်နင်းသစ်၊ သရုပ်ပြုထက်လူ
ဟောင်ပီလာ၊ A မိုး၊ စည်သူငြိမ်း၊ သီအို
ကာတွန်း

16 ရွှေမင်းသာ၊ ခြေစာ၊ ဝင်းအောင်၊ ဟတ်ကော

20 ပပရတီအပေးအပြေ

ရတီအထူးကဏ္ဍ

23 **Hottest Latest**

မြတ်သူကျော်
သီတာစိုး

26 ကြည်နူးချမ်းမြေ့ တန်ဆောင်တိုင်အလှ
ပြည့်စုံကို၊ သဗ္ဗာနွယ်ဝင်း
သီတာစိုး

31 **Get Gorgeous Style**

35 ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ် မြန်မာ့အလှစစ်
ဆောင်းယွန်းစံ

39 **Missha Cover**

ဟောင်း၊ ပက်ထရစ်ရှာ
ယုယအိမ်

46 **What's Classic**

လက်ရုံး၊ စုမီ
ယုယအိမ်

54 **What's Hot**

ခင်ဥပ
သီတာစိုး

58 အရုပ်ပျက်နာ ပန်းပျက်နာ

ဇေဆူးဟောင်
ဦးစုပို

THE YATI CONTENT

NOVEMBER 2012

64 Audience of Celebrities' Choice

အောင်လှ၊ ထက်ဝေလင်း၊
သီတာစိုး

71 Body Art

လင်ပိုင်ထွန်း၊ စုမြတ်စန္ဒီလင်း၊
ယုယအိမ်

75 Mod Mom

မောတု၊ ဂင်္ဂါလှ
မြိုးစုပိုင်

80 Your Style Your Way

ဘုတ်သိုက်၊ မာရီနာ
သီတာစိုး

**84 Athin Cho Swe's profile
as told by herself**

သီတာစိုး

92 Music Plus Yati

ဝိုင်းစုခိုင်သိန်း၊
ယုယအိမ်

97 Yati Wedding

ခိုင်နင်းဝေ
ယုယအိမ်

101 Wedding Planner

မြတ်သူအောင်၊ နန်းမြတ်ဖြိုးသင်း၊ ဘုန်းရှိန်ထက်၊ မေ
မြိုးစုပိုင်

110 Designer's Idea

ဒေါ်သီတာဝင်း (DOZO)
မြိုးစုပိုင်

118 Beyond The Women

Ma Mitchell (The Rich Gems)
မြိုးစုပိုင်

125 Yati Music Corner

မြိုးသီရိခေတ်
မိုးသောက်ကြယ်

129 Sky ဖရဲ့ မပြောဖြစ်ခဲ့တဲ့စကား

သီတာစိုး

**133 ကျန်းမာနုပျိုခြင်း ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်လှစ်မယ့် Pine
Pollen**

မြင့်သူလှထွန်း

ASIAN FAME MEDIA GROUP

THE YATI CONTENT

N O V E M B E R 2 0 1 2

- 138** ဒေသသင်္ကေတ
အင်းသား
လှမြင့်ဆွ
- ရတီနိုင်ငံတကာ
- 146** Korea Celebrity Gallery
စင်မြိုင်
- 152** တွမ်ဘရင်ပရိသတ်တွေ ရင်ခုန်ရဦးမယ် Jack Reacher
ရဲသစ်
- 176** International Celebrity News
စိုးသိမ်း
- 181** Work It Out
တင်လတ်သန္တာရီလ်
- ရတီအသောအထွေ
- 185** မရေးမကောင်းရေးမကောင်း
ညီညီညာညာညက်ညက်ညောညော
- 149** အစ်ပစ်ကတ်ပြစ်နေသည့် မြန်မာအာတီကယ်လ်များ
ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း
- ရတီဆောင်းပါး
- 154** လှုပ်စစ်သံလိုက်စက်ကွင်းများ၏ အန္တရာယ်များ
ဒေါက်တာအောင်အန်းဝင်း
- 167** ကလေးသူငယ်တစ်မတည်း အရေးပြားရောင်ခြင်း
ဒေါက်တာမြင့်ဦး
- 171** International Men's Day
နင်း

ASIA

Media Group

THE YATI CONTENT

189	မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာထိန်းသိမ်းပါ သောင်းဝင်း(ယဉ်ကျေးမှု)	174	ရတီစာအုပ်စင်
192	ကေသာနွယ် ကေသွယ်အလှအတွက်သဘာဝဘေးစွမ်းကောင်းများ ရွှေနေပြည်	194	ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ် ဒေါ်လေး၊ ကုဋေ(မိုးကုတ်)၊ ညိုမင်းထည်ဝါ(သိမ်ရပ်)၊ အောင်မျိုးသက်၊ သော်ကမင်းခေါင်(ညောင်လေးပင်)၊ လင်းဝေပျူ(မြင်းခြံ)၊ ဒေင်နနွာ(ဆင်ဖြူကျွန်း)၊ လင်းခေတ်ခေတ်
238	သမီးလေးသိစရာ တရားဦးဒေသနာ ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး		ရတီဝတ္ထုတို
240	မန္တလေးအတွေး၊ မန္တလေးအရေး တစ်ခုတည်းသောကမ္ဘာ တစ်ခုတည်းသောလုံခြုံရေး ကိုထွန်း (လမ်း-ဂဝ)	198	ကိုယ်ပျောက်လူ ညိုစို
244	ဘာကြောင့်အိပ်ပိုလိုသလဲ၊ ဘယ်လောက်အိပ်ရမလဲ ကျော်ဦး	204	လှည့်ညွှန်ပုံပြင် မြွေဟ
246	ယုန်ထောင်ကြောင်မိ (သို့မဟုတ်) ပယင်းထောင်ချောက်ထဲမှ အင်းဆက်ပိုးများ သိန်းပိုင် (M.Engg.Geol.)	210	ကမ္ဘာ့ ညီငယ်လေး
157	သူတို့ပြောတဲ့ 'R' မင်းကိုနိုင်၊ မသိတာ(စမ်းချောင်း)၊ မြူဖြူကျော်သိန်း၊ ဦးစုပီပီ	216	အမြင့်မားဆုံးတံတိုင်း သရဝဏ်
164	ရတီဝေဒင် ဒေါက်တာမြတ်သစ် (ပန္နလေး)	222	မယ်ဒလင်မောင်နိုး မွန်းစူး
	ရတီဝေဒန်ရေး	226	မှော်ရူးအေးသောင် ဦးထိန်
169	ဒါရိုက်တာသာကြီး၏ "အချစ်ညမှအချစ်နေ့" နှင့် ဒါရိုက်တာလူမင်း၏ "သခင်ရဲကျေးကျွန်" မောင်အိပ်စံ	230	မညီမျှသော နိယာမနှင့် သူတို့လေးတွေ လေးသူစံ
		234	ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် မုန်တိုင်း သင်လင်းသာ

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

မြတ်မင်းဟန်၊ ခေတ်ဘုန်းမိုး၊ ချစ်သူ၊ လူကြီးမင်း၊ လင်းငြိမ်၊ ငုအိပ်ထက်မြက်၊ မိုးထက်မိုး၊ မပွား၊ ရန်နိုင်ဦး၊ မင်းလူရိုက်၊ ပန်းစုရာန်

Vol. 9, No. 104, November, 2012

ဒို့တဝန်အရေးသုံးပါး

- ✦ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး . . . . . ဒို့အရေး
- ✦ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး . . . . . ဒို့အရေး
- ✦ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး . . . . . ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ✦ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုပြုငါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ✦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ✦ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ✦ ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

- ✦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- ✦ အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုခိုင်မာရေး
- ✦ စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာစေရန်အတွက် တည်ဆောက်ရေး
- ✦ ခွဲစည်မှုအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး

စီမံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

- ✦ စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနှင့်လက်မှုထုတ်လုပ်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- ✦ ရွေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ✦ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ✦ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

ဂျပန် ဦးတည်ချက် (၄) ခု

- ✦ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာစိုက် ပြင်ပေးရေး
- ✦ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်ပြင်ပေးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ✦ စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ✦ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ပြင်ပေးရေး

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ **မိုးမိုးစေတင်**
(moemoesawwin.1971@gmail.com)

အယ်ဒီတာ **ယုယုအိမ်၊ မြို့စုဂိုဏ်း**

အယ်ဒီတာ(R & D) **မြင့်သူလာထွန်း**

ကဏ္ဍအယ်ဒီတာ **လွမ်းရဲ**

သတင်းထောက် **သီတာစိုး၊ မိုးသောက်ကြယ်**

ဒီဇိုင်းတာဝန်ခံ **ပန်းစုန်း (စီမံဒီဇိုင်းတာ)**

ဒီဇိုင်းအဖွဲ့ **ထွန်းထွန်းလင်းကြီးကြပ်ရေးမှူး၊**
ရွှေဇော်ဦး၊ လင်းထွဋ်

ကွန်ပျူတာအဖွဲ့ **ဝင်းဝင်းလှိုင်၊ ခင်သက်လှိုင်**

တည်းဖြတ် **ပပဝင်း**

ကြော်ငြာအဖွဲ့ **တင်စန္ဒာဝင်း(ဒု.ပန်နေဂျာ)၊ သပြေဇော်ဇော်(ဒု.ပန်နေဂျာ)**
နန်းအိအိခိုင်(လ/ထ ပန်နေဂျာ)

Marketing Executive **ခင်ငြိမ်းချမ်းဦး၊ ငွေလင်းအောင်၊ ရွှေသန္တာဦး**
အောင်ကိုကိုစိုး၊ မေသဲဦး၊ ခိုင်ခိုင်လွင်

ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့ **မိုးယုဟ (ပန်နေဂျာ)၊ ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု.ပန်နေဂျာ)**
မိုးမိုးကျော် (လ/ထ ပန်နေဂျာ)

ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့ **နီလာဝင်း (လ/ထ ပန်နေဂျာ)**
သူရဝင်း၊ ကျော်လှိုင်ဝင်း၊ ထွန်းထွန်းဦး
ဇော်မင်းအောင်၊ ဇော်လင်းဦး၊ အောင်အောင်

ရုတ်တတ်ပုံပညာရှင်များ **ဝဏ္ဏစွာနီ၊ အေးဇော်မိုး(စက်မှု)၊ ကိုခိုင် (ပေါ့ပြုလေ)**

ထုတ်ဝေသူ **ခေါ်နန်းကလျာဝင်း (စတုဂဏ)**

ဥပဒေအကြံပေး **ဦးအိန်စံ (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)**

ဖလှယ် **Eagle**

အထွင်းစာလာခွဲ **ကျွန်းဦး**

စာအုပ်ချုပ် **ဝင်းပေ**

တန်ဖိုး **၂၀၀၀**

အုပ်စု **၁၀၀၀**

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် **ငွေကံ့ကော် (မြ-ဝမ်-၃၆၁)**

အတွင်းပုံနှိပ် **အောင်သိန်းသန်း (မြ-၀၅၉၉၂)**

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရုံးခန်း **အမှတ်-၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း(လယ်)ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့**
ရန်-၂၄၉၁၆၅၊ ၃၀၅၄၉၅၊ ၃၇၂၀၃၄၊ စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် - ၁၄၀

Website **yatimagazine.com**

Email **yati@popularmyanmar.com**

ပဏ္ဍိတရုံး **အမှတ် ၁(A)၊ လမ်း ၃၀၊ ၆၄-၆၅လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့၊ ရန်- ၀၁၅၀၀၀၃၀၀**

Email **mandalayoffice@popularmyanmar.com**

ကြော်ငြာကုမ်းစာလှယ် **ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (မန္တလေး)၊ အမှတ် ၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ ၀၄-၀၅ လမ်းကြား**
မန္တလေးမြို့ ၀၉-၂၀၀ ၅၅၇၂၊ ၀၉-၉၀၀ ၄၆၀၇၂

နှိုင်းချင်းချိန်ဆ၊ ရာသီထွန်းလင်း၊ ပရိသတ်ရင်တွင်း၊ နှစ်သက်ခိုဝင်၊ ရတီစွမ်းအင်

အယ်ဒီတာ နှုတ်ခွန်းဆက်

'မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် လတန်ဆောင်တိုင် 'ဆိုတဲ့သီချင်းလေးက ဟိုးအရင် ရေဒီယိုမှစ၍ ခဏခဏလာနေကျပဲ။ ကျွန်မတို့ခေတ်ကာလလူများကတော့ ဒီသီချင်းလေးကို ကောင်းကောင်းသိကြပါတယ်။ ဒီလဒီ အချိန်အခါရောက်ပြီဆိုရင်လည်း လူတွေပါးစပ်ဖျားမှာ ဒီသီချင်းက မြိုင်လို့ဆိုင်လို့ပေါ့။ အခုခေတ်လူငယ်တွေအတွက်လည်း ကာလနဲ့လျော်ညီစွာ ပွဲတော်သီချင်း တစ်ပုဒ်တော့ မှီလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သီတင်းကျွတ်ညလေးတစ်ည ပြန်လည်ကာ အမှတ်ရမိပါတယ်'ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြားဖူးနေလို့ပါပဲ။ မေခလောအပြင် ယုဝနလည်း ဆိုသေးတယ်ထင်ပါရဲ့။ သီတင်းကျွတ်သီချင်းတောင် ရှိမှတော့ တန်ဆောင်တိုင်သီချင်းလည်း မှီကောင်းမှီနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မအတွေးပေါလေ။ ကိုယ့်ရိုးရာ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုလေးတွေကို ခေတ်နဲ့အညီဆန်းသစ်ခြင်းဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်းလာတာဟာ တောင်းသောအမှုအကြီးတစ်ခုပါ။ ကျွန်မတို့ နေ့စဉ်ခဲအမှု လုပ်ရားကျင်လည်ရင်း နေ့များစွာ အချိန်များစွာကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ကြတယ်။ လတွေ နှစ်တွေ ပြောင်းသွားတာများ မြန်ဆန်လွန်းလို့ "ဟင် ဟိုတစ်လောကပဲ ငါ့ပွေးနေလေ၊ အပြန်ရောက်ပြန်ပြီလား"လို့ အကြောင်ကြောင်တွေမိတဲ့အဖြစ်၊ တော်တော်များများလည်း ကျွန်မလို ကြားဖြားဖြားထင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့တွေ ဘဝထဲက နေ့ရက်များစွာကို ဖြတ်ကျော်နေရင်းနဲ့ပဲ ကိုယ်က သူ့ကို သူက ကိုယ်ကို အပြစ်မြင်မိတဲ့ နေ့ရက်များစွာလည်း ရင်ဆိုင်ကြရပါတယ်။ ဒီလိုနေ့ရက်တွေဆို ညညာတွားရင်ဖွင့်ခြင်းတွေ မလုပ်ဖြစ်ပေမယ့် ငြိမ်ကျ စိတ်ပျက်သွားတတ်တာလည်း ကျွန်မအကျင့်ပါ။ ရန်ကင်းရိုင်းများတော့ ပါဝင်ပတ်သက်ရတဲ့ လုပ်ငန်းကဏ္ဍတွေ များလာလေလေ၊ ဆက်ဆံပတ်သက်ရတဲ့ လူမှုဝန်းကျင်တွေ များလာလေလေ အကောင်းဆုံးနေနည်း တစ်ခုကို ကျွန်မတွေ့လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကောင်းတဲ့နေ့ရက်တွေ ငါ အများကြီး ကျော်ဖြတ်ဖူးတာပဲ။ ဒီရက်တွေဟာ ငါ့ကို ပျော်ရွှင်မှုတွေ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ ဟော မကောင်းတဲ့နေ့ရက်တွေလည်း ငါ မကြုံတွေ့ချင်ဘဲ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာပဲ။ ဒီရက်တွေကတော့ ငါ့ကို အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီးသင်ပေးလိုက်တာပဲလို့ ခံယူတတ်လာပါပြီ။ ကောင်းကောင်းလုပ်နေရင်းနဲ့ပဲ ဆိုးသွားခဲ့တဲ့ အဆိုးဆုံးနေ့ရက်တွေဟာလည်း မမျှော်လင့်တဲ့ ရှုထောင့်က ရောက်ရောက်လာတတ် သေးတာပဲ။ ဒီလိုအချိန်မှာလည်း ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ သင်ခန်းစာပေါ့လေလို့ ရေရွတ်တတ်ခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကင်လည်ရာဝန်းကျင်အသီးသီးမှာ ကျွန်မတို့ ကျင်လည်ရတဲ့ စာပေဝန်းကျင်ကတော့ အပြစ်အကင်းဆုံးနဲ့ သာယာမှုအများဆုံး လောက ဒေါသ အနည်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ယက်တွေး မိတာမို့ ကျွန်မကတော့ အချိန်ကာလတွေကို ရတီနဲ့အတူ ဖြတ်ကျော်ရင်း ကျွန်မရဲ့ အချိန်တော်တော်များများဟာ စိတ်ချမ်းမြေ့နေရတတ်ပါတယ်။ ထို့အတူ ရတီရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေကိုလည်း ဒီအတိုင်း ချမ်းမြေ့စေချင်ပါတယ်ရှင်။ ဆရာကြီးတွေစကား အငှားသုံးရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ' ငါ့စာဖတ်၍ မမြတ်တိုင်စေ မရှုံးစေသား' ဆိုသလို ရတီဖတ်ပြီးလို့ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် မမြတ်ခံရင်တောင် အရှုံးတော့ မပေါ်စေချင်ပါဘူး။ ပရိသတ်အတွက် ရတီကဖေတဲ့ အသိတစ်ခုခုများ အမြတ်ထွက်သွားခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ အပျော်ဆုံးက ရတီပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့ပြောရင်း မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပါတယ်။

မိုးမိုးစောင်း
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

သိပ္ပံနည်းနှင့် ဝိဇ္ဇာနည်း

ယခုအခါ
အာရင်နိုင်ငံတွေမှာ
ပြဿနာရင်းမြစ်ကို
စစ်စစ်လို့ ဖြေရှင်းနေကြသည်။
ဝါကို၏ နိုင်ငံမှာတော့
ပြဿနာရင်းမြစ်ကို
တွေ့ရုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်
ဖြေရှင်းလို့ နေကြသည်။
ဒါတ
သိပ္ပံပညာနည်းနှင့်
ဝိဇ္ဇာပညာနည်းတို့၏
ကွာခြားမှုသာ။
သိပ္ပံပညာမှာ
အတတ်ပညာ ဖြစ်၍
ဝိဇ္ဇာပညာမှာ
အသိဉာဏ်သာ ဖြစ်လေသည်။

မောင်မိ

Yati POEM
November 2012

မေမေရေ ကျောက်ခဲတွေ မကျက်သေးဘူးလား

လူတစ်ယောက် လက်ဖျစ်တစ်ချက်တီးရင် တစ်ထွန်း
 လက်ဖျစ်သုံးချက်တီးလိုက်တိုင်း ဟောဒီကောင်းကင်ပြာအောက်
 ကလေးငယ်တစ်ယောက် သစ်ရွက်လိုကြွေပြီး
 မြေကြီးထဲ လွင့်စဉ်ပျောက်ကွယ်သွားရှာတယ်
 မိုးခေါင်တဲ့ တစ်နေရာလိုလို အာဖရိကတစ်နေရာလိုလို
 အမေတစ်ယောက် အိပ်ရာကနိုးအလာ
 ဆာလောင်နေတဲ့ ရင်သွေးတွေနဲ့အတူ ကွင်းပြင်ထဲ
 ကျောက်ခဲတောက်ဖို့ ထွက်သွားကြ
 ဒါ... အမေတို့မနက်စာပဲ... ပြောတော့
 ကလေးတွေအပျော်နဲ့ တဟော့ဟော့အပြေးအလွှား
 အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မိသားစုပီးဖိုနားပိုင်းဖွဲ့ထိုင်
 ဒယ်အိုထဲ ရေနဲ့ရောပြုတ်တာကို ငေးရှာပေါ့
 ကြာလိုက်တာ... ကြာလိုက်တာ... ကြာလိုက်တာ...
 မေမေရေ သားတို့သမီးတို့ ဆာလိုက်တာ၊ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
 ကျောက်ခဲတွေ မကျက်သေးဘူးလား
 ခဏလေး... ခဏလေး
 မကြာတော့ပါဘူး ကလေးတို့ရယ်၊ ခဏလေး...
 အဆော့ခိုင်းထားသမျှ နာရီတွေသာ တချက်ချက်
 ဖိတ်ပျက်လက်ပျက် အစာအိမ်လေးတွေမမျှ ဆာမောမောနဲ့ မျက်တောင်ဝင်း
 သူတို့မနက်စာက ကျောက်တကျဆာအိပ်စက်ခြင်းပါပဲ
 အမဲလိုက်သွားတဲ့ သူတို့မေဖောက်ကောင်းပါစေ
 ဒီညနေ၊ ရှင် အမဲတစ်ကောင်တလေ ရမလာရင်တော့
 သူတို့ညာစာပီဗားအသံတွေ ပဲ့ထွက်လာဦးရောမယ်
 မေမေရေ ကျောက်ခဲတွေ မကျက်သေးဘူးလား
 ဖေဖေရေ... ကျောက်ခဲတွေ...။

မင်းချမ်းမွန်

Yati POEM
November 2012

ဆက်တိုက်နားဆင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်

အဝေး၊ ထိုမှ အဝေး၊ လမ်း၊ အဝေး၊ အဝေးသို့
 အဝေးပြေး၊ အဝေးကလာတဲ့ အသံကို နားထောင်ရင်း၊
 ရှုပ်ရှင်ထဲက ဇာတ်လိုက်လုပ်သလို
 ပန်းကို တွန့်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို အသာလှုပ်ယမ်းပြ
 ပြလိုက်သလို ငါလုပ်လိုက်မိသလား။
 ကောင်းသံများ၊ ပြန့်ကား လျှံထွက်နေသော
 စားပွဲမှာထိုင်ရင်း၊
 သူများတိုက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို၊ မျက်နှာပြောင်ပြောင်နဲ့
 သောက်မျှီနေမိ၊ လေတိုက်နေတဲ့ အိတ်ကပ်နဲ့
 ငါက ခင်သော ငိုမိတ်ဆွေတွေကို
 ငါက မျှီသာသော ကောင်းတွေကို ပြောနေမိ
 "လေအေးအေးလေး တစ်ချက်လောက်တိုက်ရင် ကောင်းမှာပဲ"
 "ဟွန်းကို အဆက်မပြတ် ကျယ်ကျယ်တီးနေတော့
 ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အသံညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်တော့တာပေါ့ဗျာ"
 "အတိတ်ကားတွေကတော့ အရပ်ပျက်နေသလိုပဲ"
 'ဇေ' ဝိုင်းလန်းတော့ 'ဇေ' ကိုပဲ ကြေညာတာပေါ့။
 အီရတ်၊ နင်းဗီ၊ ပုတင်
 ရေတာတစ်ယောက်နောက်မှာ နောက်တစ်ယောက်
 နောက်တစ်ယောက်ရဲ့ နောက်ဝယ် နောက်ထပ်တစ်ယောက်
 နောက်ထပ်တစ်ယောက်ရဲ့ နောက်မှာ နောက်တစ်ယောက်ယောက်
 မိစားမှုကို ချက်ပြုတ်၍ သင့်ကို တွေးမွေးပါရအေ
 မိစားချက်ဟင်းလျာ အရေးအသားကို သင်စားသုံးပါလေ။
 ယခု နှစ်ဆယ့်သုံးလှိုင်းမြောက် အရောက်မှာ
 ယခု အရေးအသားကို ကျွန်တော် ရုပ်မပစ်ချင်သေးပါ
 "ဝိုက်ဆံသည် လူနုလုံးသားကို နာကျင်စေသည်
 ဟူသော လှိုင်းတစ်လှိုင်းကို ထည့်သွင်းချင်ပါစေချေးသည်
 "ပြောရင်း၊ ပြောရင်း ဒေါသတွေသာ အထွက်တိုးခဲ့"
 ဟူသော လှိုင်းတစ်လှိုင်းကို ထည့်သွင်းထားချင်သေးသည်။
 အဝေး၊ ဝေးကြပြီ၊ ဝေးချေပြီပေါ့ဗျာ
 ဝေနေသော ဝမ်းနည်းမှုဖြင့် လွမ်းပါသည်
 "ဒီစကား ခင်ဗျား ယုံရဲ့လား"
 ဟူသော လှိုင်းတစ်လှိုင်းဖြင့်လည်း
 ယခုအရေးအသားကို အဆုံးသတ်ပစ်ချင်သေးပါ
 ပစ်၍လည်း မသတ်လိုပါ
 လှိုင်းသည် သတ်၍သေသော အရာမဟုတ်ဟု ထင်သည်
 လှိုင်းသည် မဆုံး
 လှိုင်းများမှတစ်ဆင့် အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်
 "မင်းကို ငါ မမေ့သေးပါ" ဆိုတဲ့အကြောင်း၊
 "ဆွဲဖို့အခွင့်ရယ် ကလေးလွန်းတယ်" ဆိုတဲ့အကြောင်း၊
 "မင်းကို ငါ ချစ်တုန်းပဲ" ဆိုတဲ့အကြောင်း၊
 "ငါ့ကို ပစ်ထားလို့ မဝေသေးဘူးလား အချစ်ရယ်" ဆိုတဲ့အကြောင်း...။
 လှိုင်းများ အဆုံးမရှိ
 လှိုင်းများ အဆုံးထိ
 လှိုင်းများ စကြဝဠာ
 လှိုင်းများ အနန္တ
 လှိုင်းများ လှိုင်းများ လှိုင်းများ လှိုင်းများ
 လှိုင်းများ လှိုင်းများ လှိုင်းများ လှိုင်းများ

လှိုင်းလှိုင်းများ၊ လှိုင်းလှိုင်းများ၊ လှိုင်းလှိုင်းများ၊ လှိုင်းလှိုင်းများ။
 ဒါဟာဖြင့်
 ဖူးသစ်စရင် ခုန့်သံရဲ့ မကြေညာတဲ့ ထုတ်လွှင့်ချက်စသဖြင့် ၎င်း
 ဒါဟာဖြင့်
 လူခွဲတစ်ယောက်ရဲ့ ကြေကွဲမှုအစုစု စသဖြင့် ၎င်း
 ဒါဟာဖြင့်
 အမျိုးမျိုးသော အများများ ဆက်စပ်ကြည့်စရာ စသဖြင့် ၎င်း
 လှိုင်းများခွဲတည် တို့ကဗျာပြည် စသဖြင့် ၎င်း
 စသဖြင့်ပေါ့ဗျာ။
 အဝေး၊ အဝေးမှ အဝေး၊ အဝေးဆီ
 အတော်ဝေးဝေးသို့၊ အလှမ်းကွာဝေး ဝှက်ကလေးဆီ...
 ဖုန်းလေးတစ်ချက်လောက် ဆက်ပါရစေလား ခင်ဗျာ
 အသံလေးတစ်ချက်လောက် ပေးပို့ချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ။

အောင်နင်းသစ်

ဂျင်းဘောင်းဘီအတွက် တေး

စာတစ်စောင်ထဲမှာတော့
ကားကို သစ်ပင်က စားပစ်လိုက်ပြီတဲ့
အရေးအသားဟာ အရေးအကြောင်းမဟုတ်သလို
မထူးဆန်းသလို တုန်ခါနေပုံလည်း မရ
စကားလုံးတွေဟာ ကျောက်စာထဲ
နှစ်များစွာ ကျင်လည်ကျက်စားနေခဲ့ဖူးသလို - တည်ငြိမ်လို့
အဲဒီနေ့က
အဝါရောင် ဝါခင်းကြီးထဲ
ဂျင်းဘောင်းဘီတစ်ထည်အတွက်
ကမ္ဘာကြီးရဲ့လက်ဆောင်ကပျက် ဂမ္ဘာကြီးအတွက်
ကွန်တော် - ခွတ် - ဆီနေစဉ်ပေါ့
လေယာဉ်ပျံတစ်စီးပျက်ကျသွားတာကို ခင်ဗျားတို့ သိလိုက်ပါသလား
ဒါကို - ဂျာမန်စတာရုပ်ပိုင်းကလေးက လူတွေတောင် တွေ့မြင်ခွာနိုင်တယ်။
ရှမ်းပြာထက်လူ

လူအို

ခုတော့ ကျိုးကြေနေတဲ့မီး
 ပြေနှိလမ်းကလေးကတောင် သူထက်ပိုပြီး ခဲရဲနို့လို့
 နေ့နေပုဂ္ဂိုလ်မှာ လွင့်ပျော့နေတဲ့ ဝန်ထုပ်တွေလို သူငယ်ဘဝအစိတ်အပိုင်းတွေ ကျလာတယ်...၊
 အဲဒီတုန်းက အူရီနို့ ရှက်နှစ်ပင်လိမ်ပြီး ကောင်မလေးပေါင်ပေါ်ခေါင်းအုံးအိပ်ခဲ့တယ်
 မလှမ်းမကမ်းမှာ ဝတ်ပင်ကြီးက တစ်ပင်လုံးပါဝါထိန်လို့
 လေပြည်လေညှင်းကလေးကလည်း ကန်ပတ်ပတ်လည်ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လို့
 မီးရထားသံလမ်းပေါ် "ဆက်ရက်" တွေ ဝန်ထုပ်ဝန်ပုံတွေ
 သူ့အတွေးထဲကို ကုန်ရထားကြီးက ဝန်အလိမ်းလိမ်းနဲ့ တအိအိမောင်းပြီး ဝင်လာတယ်
 ဝတ်ပန်းတွေနဲ့ လေပြည်လေညှင်းကလေးကို ကုန်ရထားကြီးက ခေကတွယ်သွားတယ်
 သူ့ဆံပင်နက်နက်တွေထဲ ဖြူနုနုလက်ချောင်းကလေးတွေ ပြေးလွှားဆော့ကစားနေ
 ပင့်သက်ပူနွေးနွေးက သူ့မျက်နှာပေါ်ယိုစိမ်းစိတ်ကျနေ
 ကုန်ရထားကြီးလွန်သွားတော့ ဝတ်ပန်းတွေနဲ့ လေပြည်လေညှင်းကလေး ပြန်ရောက်လာတယ်
 သန္တရသထဲမှာ အတိုးအိုရဲ့ မျက်နှာဟာ ဖြူစင်ယောင်သန်းလာတယ်
 ခုတော့လည်း သူဟာ
 ကျိုးကြေနေတဲ့မီး
 ပြေနှိလမ်းကလေးကတောင် သူထက်ပိုပြီး ခဲရဲနို့လို့ပေါ့...၊

မောင်ဇီလာ

YATI POEM
November 2012

ဘုရားသခင် လက်လွတ်စပယ် ပျိုးကြဲသော မျိုးစေ့များ

ချပေတောင်းထနေတဲ့ နေရာရောင်အောက် ခွေးလေးရွေးလွင့်တွေတောင် လမ်းမသလားဘူး
 ဟိုးမှာ... ရွာတိတ်တွေ သုံးလေးယောက် လမ်းမပေါ်မှာ
 စတိုင်လ်က ဟောလီဝုဒ်စစ်ကားတွေထဲက မိုင်းရှာစစ်သားတွေလို
 ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်၊ ကျောမှာ ပီနီအိတ်၊ လက်ထဲမှာ သံချွန်တပ်တုတ်
 Equipment အစုံ၊ ဝတ်စုံပြည့်လေ့ကျင့်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ရှာဖွေနေတာ အမှန်အတန်
 ရှာဖွေနေတာဆိုလို့ သူတို့ရှာဖွေနေတာ မိုင်းမဟုတ်ဘူး။ ကမ္ဘာပေါ်က နယ်ပယ်သစ်မဟုတ်ဘူး
 ပွေ့ပေါက်တိုးမယ့် ကြီးပွားရေးလမ်းစံများလား။ ရှာဖွေနေတာ မညာတစ်ခုခုလား
 နိုင်ငံတကာလူမှုဆက်ဆံရေးလား... မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဘာသာကြီး လေးခုရဲ့အနှစ်လား
 ကျော်ကြားခြင်းလား...လား...လား... မဟုတ်ဘူး
 သူတို့ကို စောင့်နေတာ ဝိုက်ဟောင်းလောင်းများပါတဲ့
 သူတို့ရှာဖွေနေတာ မီးဖိုချောင်မှာ မီးပွင့်ဖို့ မီးခတ်ကျောက်ပါ
 သူတို့ရှာဖွေနေတာ နောင်ရေးဝိတ်အေးဖို့ မဟုတ်ဘူး တစ်နေ့စာ အတွက်တဲ့
 ရောင့်ရဲတာ မဟုတ်ဘူး ဒီလောက်ပဲရလို့ ဒီလောက်ပဲ ယူရတာ
 နေ့ဦးညစာအတွက် ဘဝကိုယ် နေလုန်းထားတယ်... အဲဒီဘဝမှာ ရေခတ်၊ အအေးခတ် မရှိဘူး
 သူတို့ဟာ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများစုပုံရာ၊ အပြင်းစား အဆိပ်သင့်လေထု၊ ယင်ကောင်မည်းမည်းများ
 စိုတိုင်း၊ ပုပ်ပွ၊ ခါးသီး ရှင်မုည့်လာကြသလို ရှင်သန်ခြင်းဟာ နာကျားမှု ဝဝစ ဒီဂရီ
 ဖားကန့်၊ မိုးကုတ်၊ ရတနာ၊ စွန့်စားခြင်း၊ ကံတရား
 မသေချာခြင်းကို ကံမစမ်းတာလား။ ခရီးစရိတ်ကပဲ ချိုဖျိုးစဉ်ဆက် ဝမ်းစာလား
 မိရိုးဖလာ ဆန်ဆန်၊ သူတို့တွေ လူဝန်းစားတစ်ရပ်လို ရပ်တည် ... သူတို့တွေ
 ထိုင်းမိုင်းကို ခံစားမှုများနဲ့ ရယ်တဲ့အခါ... မရယ်ဘဲလို ရယ်ကြ
 ဝထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ အရွယ်သုံးမျိုး ခင်ကံဖြစ်စဉ် တိမ်းခေတ်
 သူတို့ဆိုသည်တို့ ကာလပေါ်သီချင်းဟာ သူတို့ဘဝလို အပိုင်းပိုင်း အပြတ်ပြတ်
 သစ်ရိပ်အောက်က အိမ်နေတဲ့ခွေး အိပ်ရင်ပူးတူး ထဟောင်းတိုင်း မနာလိုဖြစ်ကြ
 မဟာမတ္တာရှင်များ၊ အရှင်ရှာ သတင်းသမားများ မမြင်အောင် နတ်မိတ္တာတို့ဝှက်ထားသလား
 လူသားနဲ့ လူလောက ဝေးဟ စနစ်ပျက်နေတော့
 လူသားနဲ့ လူသားဟာ မမှတ်မိကြတော့
 တိုယ်လက်အင်္ဂါတွေစုံပြီး ကျန်တာတွေ ဘာမှမစုံဘူးတဲ့... သူတို့
 သူတို့တွေက အမှောင်ကို မစောင့်ဘူး အမှောင်က သူတို့ဆီ တိုး... တိုးပြီး ဝင်လာတယ်။

A ဇိုး

Yati POEM
November 2012

လှယ်တွေဆိုတာ အမြဲစိမ်းနေတတ်တဲ့ အနာဂတ်

ခုတ်သိမ်းခံထားရတဲ့
မြတ်ကျိုးမြက်ကြေတွေရဲ့ မြေမှာပဲ
သိရှိတစ်ဝက် မြတစ်ဝက်။
အဟက်နဲ့ ခွဲထွက်လာတဲ့
အရွက်တွေက ပျော့ချောင်းမေမေယ့်
ချွန်ထက်တယ်
ကမ္ဘာမြေကို အစိမ်းပျက်စေရ။

စည်သူငြိမ်း

KPM8

Yati POEM
November 2012

Yati POEM
November 2012

နှင်း

နှင်းရေ
နှင်းတွေ ကျနေပါပြီ
မြင်ရတဲ့ နှင်းတွေရော
မမြင်ရတဲ့ နှင်းတွေရော
သောကကို မီးထိုးဖို့
တလက်လက် ကြွေကျနေရဲ့

လေစီးထဲ ရွက်လွင့်နေတဲ့ နှင်းတွေ
မြောက်ပြန်လေနေအတူ သွေးပြန်ကြောထဲ
တဖွဲ့တဖွဲ့ကို ဝင်လာကြတယ်
နှလုံးသားဟာ နှင်းနဲ့လေးလပ်
တဖွဲ့ဖွဲ့အလွမ်းတ မှန်ရီလို
မျှော်လင့်ခြင်း ကောအုတ်ကလေး
နှင်းနဲ့သာ စိမ်းစိုပါစေ နှင်းရေ
ဆုတောင်းခန်းဟာ သံသရာပါပဲ။

နှင်းရနံ့ကို ရတနာပေမယ့်
နှင်းနဲ့ပိုပြီး ပေးခဲ့သူ
နှင်းကိုချစ်စိတ်နဲ့
အိပ်မက်ကိုတောင် နှင်းအရောင်ပြယ်ခဲ့သူ
ခေတ်ကို ဘဝထဲထည့်ရင်း
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ နှင်းသိပ်ပြီး ကုသခဲ့သူ

လမ်းရှိလည်း လမ်းမပေါက်နိုင်ခဲ့ဘူး
ကမ်းရှိလည်း ကမ်းမတက်နိုင်ခဲ့ဘူး
လပြည့်လည်း လရောင်မလှူနိုင်ခဲ့ဘူး
လကွယ်လည်း ညရောင်မပြုနိုင်ခဲ့ပါဘူး

ကမ္ဘာဦးကတည်းက ရှိခဲ့တဲ့နှင်းတွေ
ကမ္ဘာပျက်တဲ့အထိ ရှိနေဦးမယ်
လက်တစ်ကမ်းအကွာမှာ ရှိနေဦး
လက်လှမ်းလို့မှ မမီနိုင်တဲ့ နှင်းတွေလေ
ကိုယ်ကတော့ ကမ္ဘာပျက်ခဲ့ပါပြီနှင်း။

သီအို

ଆଠେଇଲେବନିଠେଠେ.-

ASIAN MEDIA GROUP

ဒါက ကမ္ဘာကျော်ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုစာအုပ်တွေကို ပြန်ရှိုက်ထားတဲ့
 ဟောလိဝုဒ်ရဲ့ ဂန္ထဝင်ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွေပေါ့...

ဒါက အပျက်အစီးခင်းခင်းဝတ္ထုတွေကို ပြန်ရှိုက်ထားတဲ့
 မြန်မာ့ဗို့ဒီယိုဇာတ်ကားတွေပေါ့...

Handwritten signature and date: 2012.

ASIAN FOREIGN MEDIA GROUP

မမ ရတီ

အချစ်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊
ရုဗ္ဗရေး၊ အနုပညာရေး
Questions & Answers

မမရတီ... ရတီဆိုတဲ့ မြန်မာဆန်တဲ့နာမည်လေးနဲ့တင် ရတီ မဂ္ဂဇင်းက ဆွဲဆောင်မှု ရှိနေပါပြီဗျာ။ ရတီကို လစဉ် ဝယ်ယူအားပေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပရိသတ်နဲ့ အနုပညာရှင်တွေ ပေါင်းကူးပေး တံတား ခင်းပေးနေတဲ့ Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍလေးက တော့ ရင်ခုန်စေတယ်ဗျာ။ ပရိသတ် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ရတီအတွက် အကြံဉာဏ်လေး တစ်ခုကို ပေးချင်တယ်။ ဆရာတော်တွေရဲ့ တရား ဆောင်းပါးတွေလည်း ထည့်ပေးမယ်ဆို ပိုပြီးကောင်းလားလို့ပါ။ ဆရာတော် ရဝေရွယ်လို့ ဆရာတော်တွေဆို ပိုပြီးတင့်တယ်သွားမယ် လို့ ထင်ပါတယ်။ အဘက်ဘက်က အကျိုးရှိမယ်ထင်လို့ မြှောက်ညှိတာ ပါနော်။

ထာဝရ အားပေးနေမယ့်
ထက်လင်း

အကြံဉာဏ်ပေးတဲ့အတွက် မောင်ထက်လင်းကို ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ရတီမဂ္ဂဇင်းအနေနဲ့ ပေးလာတဲ့ အကြံဉာဏ် မှန်သမျှ အလေးအနက်ထားပြီး စဉ်းစားပေးပါတယ်။ အကောင်အထည် ပေါ်ခဲ့မယ် ဆိုရင်တော့ မောင်ထက်လင်း အကြံဉာဏ်ကို မမရတီ မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါ့မယ်နော်။

မမရတီ... သမီးက ပွေးပွေးရဲ့ ပရိသတ်ပါ။ ကလေးပုံစံနဲ့ အရမ်းချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ မပွေးပွေးကို လူကိုလည်း ကြိုက်တယ်။ သရုပ်ဆောင်မှုကိုလည်း ကြိုက်တယ်။ သူ့သရုပ်ဆောင်တာက တိုတို မဖြစ်ဘူးနော်။ အပြင်ကလေးတွေ အတိုင်း သရုပ်ဆောင်သွားတာ။ မပွေးပွေး မကြာခင်ကာလ တစ်ခုမှာ အကယ်ဒမီ ရပါစေလို့လည်း ဆုတောင်းပါတယ်ရှင်။ မမရတီ ကို အပူကပ်တာတော့ မတုတ်ပါဘူး။ သမီးကနယ်ကမို့ မပွေးပွေးဆီကို စာရေးချင်လို့ လိပ်စာလေး ပေးနိုင် မလားဟင်။ သမီးရတီကို လတိုင်းဖတ်ပြီး မမရတီပြေတာကို စောင့်နေ မယ်နော်။

ခင်ဆုလာထွေး(မှီခွာ)

ပွေးပွေးရဲ့လိပ်စာက အမှတ် ၆ စီ၊ အင်ယားရိပ်သာလမ်း၊ ၁၀ ရပ်ကွက် ကမ္ဘာအေး ဘုရားလမ်း၊ လမ်းမကြီး မရမ်းကုန်းမြို့နယ် ဖြစ် ပါတယ်။ ပွေးပွေး အကယ်ဒမီရပါစေကြောင်း ရတီကလည်း ဆုတောင်းပေးပါတယ်ကွယ်။

မမရတီ... ကျွန်မက မိခင်တစ်ဦးပါ။ သားသမီးတွေက အရွယ် ရောက်နေကြပြီဆိုတော့ ကျွန်မလည်း သူတို့ကို သူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းဖြစ်တယ်။ သားသမီးကနေ ကျွန်မ ဝိဒီယိုမိုင်တစ်ခု ကြည့်လိုက်ရ တယ်။ လဲချင်းတစ်ပုဒ်ပါ။ အဆိုတော်က သားတို့ခေတ် အဆိုတော်လေး ခေါ့။ သူ့နာမည်ကို ကျွန်မ ကြားဖူးပါတယ်။ ထိပ်တန်းစာရေးမှာတော့ ပပပါသား။ အခု ဒီအဆိုတော်လေးက သူ့သီချင်းထဲမှာ ဆဲတဲ့ စကား လုံးမျိုးလည်း သုံးထားတယ်။ သရုပ်ဆောင်တာလည်း တကယ့် ဟောလိဝုဒ် အတိုင်းပါလား မမရတီ။ ကျွန်မပဲ တုံးတာလား။ ခေတ်ပဲ နောက်ကျနေတာလား။ နှုတ်ခမ်းချင်း အနမ်းပေးတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒီလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သရုပ်ဆောင်လို့ ရနေပြီလားဟင်။

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျွန်မ စိတ်ညစ်သွားတယ် မမရတီ။ သတ်တာ ဖြတ်တာတွေလည်း ပါ၊ အိပ်ရာပေါ် သရုပ်ပြမှုတွေလည်း ပါ။ ဝါ အနုပညာ လား မမရတီရယ်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးတွေမှာ ဆင်ဆာဆိုတာ မရှိတော့ဘူး လားဟင်။

ဒေါ်ခင်စန်းတင့်

အစ်မကြီး စိတ်ညစ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုကို မမရတီလည်း နားလည် ပါတယ်။ သားသမီးမွေးထားတဲ့ ဒီခင်တစ်ဦးအနေနဲ့ ခေတ်လူငယ်တွေ ရွှေ့ရောက် စိတ်ပူနိုင်တယ်။ အနုပညာ ချစ်သူတစ်ယောက် အနေနဲ့လည်း အနာဂတ် အနုပညာလမ်းကြောင်းအတွက် စိတ်လေသွားနိုင်တယ်။ တကယ် တော့ ဒီအဆိုတော်လေးက အောင်မြင်မှုနဲ့ ကျော်ကြားမှုကို တလွဲနားလည်လို့ ဒီလိုလုပ်တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ် အစ်မကြီးရေ။ တကယ်တော့ ဒီနေ့ခေတ် လူငယ်တွေဟာ ရွှေဟင်္သာဆရာတော် ဘုရားကြီး မိန့်ကြားခဲ့တဲ့ကြွဝါဒတွေ ထဲက 'ခေတ်စီရမယ် ခေတ်မဆန်စေနဲ့၊ ရဲရင့်ရမယ် မရဲတင်းစေနဲ့' ဆိုတဲ့ စကားလေးနှစ်ခွန်းကိုပဲ နားလည်လက်ခံခဲ့မယ် ဆိုရင် ဒီလိုတွေ လုပ်ဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး။ အစ်မကြီး စိတ်အေးအောင်တော့ ပြောလိုက်ပါဦးမယ်။ ဒီလို သီချင်းတွေက ဆင်ဆာအဆင့်ဆင့်နဲ့ ဖြတ်သန်းခွင့် ရလာခဲ့တာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အွန်လိုင်းက တစ်ဆင့်ပြန့်နှံ့တာမို့ နည်းနည်း ပြေသာမယ်လို့ ထင်ပါတယ်ရှင်။

မမရတီ... ကျွန်မက စာပေကို အလွန်မြတ်နိုးပါတယ်။ စာစုံဖတ်တဲ့ သူပါ။ မဂ္ဂဇင်း ဂျာနယ် ဝတ္ထုတို ရှည် ၊ အတန်းဖတ်ပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းတွေ ဂျာနယ်တွေဆိုလည်း ခေတ်အခြေအနေအရ ကြော်ငြာတွေ များတယ် ဆိုပေမယ့် ဒီကြော်ငြာတွေကိုပဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည် လွန်တော့ပြီး ပါသမျှစာလေးတွေကို ကြိုးစားပမ်းစားဖတ်ပြီး အားပေးတဲ့သူပါ။ အခု ကျွန်မ ပြောချင်တာက တန်ဖိုးရှိတဲ့ စာပေလေးတွေကို ရသမျှစာမျက်နှာလေးမှာ မနည်း ရှာဖွေ ဖတ်နေရတဲ့ကြားထဲ ဘာမဟုတ်တဲ့ အဖင်းအဖျင်းတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဝေဖန်ပုတ်ခတ်စာတွေ တွက်မတော့ မကြိုက်ပါဘူး။

မမရတီရယ်။ စာမျက်နှာတွေ နှမြောပါတယ်။ နောက် ကျွန်မက အွန်လိုင်း လည်း သုံးဖြစ်တယ်။ အချိန်ကို အတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အကြောင်းအရာ ပေါင်းစုံ သိချင်လို့ပါ။ ဝါပေမဲ့ အွန်လိုင်းမှာလည်း အရည်မရ အဖတ်မရစာတွေ အရမ်းများတာပဲနော်။ ကျွန်မကတော့ ဒီလိုလူတွေ ဘာကြောင့်များ တန်ဖိုး မရှိတာတွေ လုပ်နေရလဲဆိုတာ သဘောကို မပေါက်နိုင်ဘူး။ ရတီ စာမျက်နှာ ထက်ကနေ ဆောင်းပါးလေးနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် တားဆီးပေးပါလား မမရတီ။

မခင်သီတာဦး

အားပါးပါး မခင်သီတာဦးက မမရတီကို တကယ့်ကို အားကိုးပစ်လိုက် တော့တာပါ ပဲလား။ မခင်သီတာဦး ပြောမယ် ဆိုလည်း ပြောစရာပါပဲ လေ။ တကယ်တော့ စာတစ်လုံး စာ တစ်ပိုဒ် စာ တစ်ပုဒ် မယ်

ရေတော့ ဆိုက တည်းက ရေးတဲ့ သူမှာ တာဝန် ရှိပါတယ်။ မမ ရတီ သိသလောက်တော့

စာရေးတဲ့သူဟာ အဝတ် လေးပါးကင်းရသတဲ့။ ဆန္ဒဂတိ- ချစ်ခင်မှုကြောင့်လည်း မရေးသင့်တာကို ရေးတာမျိုး မလုပ်ရ တူး။ ဒေါ်သာဝတီ- မုန်းတီးမှု ကြောင့်လည်း မရေးသင့်တာကို ရေးတာမျိုး မလုပ်ရဘူးတဲ့။ မောဟာဝတီ- မတတ်မှု၊ မသိမှု၊ မကျွမ်းကျင်မှု၊ မလိမ္မာမှု၊ မိုက်မဲ တွေဝေမှု တွေကြောင့်လည်း မရေးသင့်တာကို ရေးတာမျိုး မလုပ်ရဘူး။ ဘာသာဂတိ- ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်လို့လည်း မရေးသင့်တာကို ရေးတာမျိုး မလုပ်ရဘူး ဆိုပဲ။ အဝတ် ကင်းတဲ့စာမျိုးတွေ စာပေလောကမှာ များများတွေ့ရမယ်ဆို မမ ရတီတို့ စာပေ လောကကြီးလည်း ပျော်စရာကြီး ဖြစ်၊ ဖတ်လို့ ကောင်းတဲ့ စာပေတွေလည်း အများကြီး ဖြစ်နေ မယ်လို့ ယုံပါတယ်။

မမရတီ ရင်တွန့်ပန်းတုန် ကိစ္စတွေလည်း အနုပညာသမားတွေ ကြားထဲမှာ ကြားနေရပါလား ဟင်။ မင်းသမီးတစ်ယောက် သူ့အိမ်ဖော်ကို သတ်လို့ဆို။ အနုပညာသမားဖြစ်ပြီး လူသတ်ရဲ လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်တွေခက်ထန် လှချည် လား။ ဘာဖြစ်လို့များ အဲ့လိုလုပ်ရတာပါလိမ့် မမ ရတီရယ်။ ကျွန်မတို့ နယ်သူနယ်သားတွေက သရုပ်ဆောင် မင်းသားမင်းသမီးတွေ မပြောနဲ့ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရဲတွေကို စိတ်ရောက်ယုံပါ ချစ်ခင် အားပေးတတ်ကြတာပါ။ အခုတော့ မကြားရဲစရာ ပါလားနော်။ အဲ့ဒီသတင်း ဟုတ်လားဟင်။

မနီလာထွန်း(ဦးညို)

သတင်းထူး သတင်းဆန်းတွေကတော့ နေ့တိုင်းကြားနေရတာပဲ မနီလာထွန်းရေ။ မနီလာထွန်းပြောတဲ့ သတင်းကတော့ တစ်ဝက်မှန် တစ် ဝက်မှားလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ။ သရုပ်ဆောင်ဖို့ အရွေးခံထားရတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတော့ မင်းသမီးလို့တော့ တပ်အပ်နာမည်တပ်လို့တော့ မရသေးဘူး ပေါ့နော်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ မမရတီကတော့ ဘယ်လို လူစားမျိုးဆီကမှ ဒီလို ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ သတင်းတွေ ထွက်မလာစေချင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ လူတစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက်ကြားမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အဆိုးတရားတွေ ဖြစ်စေတာက အဆိုးမြင်တဲ့စိတ်ရယ်၊ သံသယဖြစ်တဲ့ စိတ်ရယ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်ရယ် ဒီသုံးစိတ်ကြောင့်ပဲလို့ မမရတီတော့ ထင် တယ်။ လူအချင်းချင်းကြား ဒီစိတ်လေးတွေ ကင်းအောင် နေနိုင်ကြရင် ကောင်းမယ်နော် မနီလာရော။

မမရတီ . . ကျွန်တော်က ကွန်ပျူတာသင်တန်း ဖွင့်ထား တဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့်သင်တန်းကို မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး ငယ်ငယ်ပိုင်းတွေ တော်တော်များများ လာ တက်ကြပါတယ်။ လူလတ်ပိုင်းတွေလည်း ပါသင့်သလောက် ပါတာပေါ့။ ထူးခြားတာက ပညာသင်တဲ့နေရာမှာ မိန်းကလေး တွေက သင်ယူလိုစိတ် ပိုများကြတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့် လက်တွေ့ ပြောတာပါ။ ယောက်ျားလေးတွေက မိဘတိုက်တွန်း လို့ လာတက်တာ များနေတယ်။ ကွန်ပျူတာ ဆိုတာကလည်း သိတဲ့အတိုင်း သင်ခါစဆို လက်ကွက်တွေမှာ ဇက်ကြောတက် လက်ကမသွက် ဒါမျိုး ဖြစ်တတ်ကြတာပေါ့။ ဒါတွေကို ယောက်ျားလေး အများစုက စိတ်မရှည်ကြဘူး။ သင်တန်း ဆင်းပြီဆိုရင်တော့ ထုံးစံအတိုင်း အောင်လက်မှတ် ပေးလိုက် ပေမယ့် သူတို့ ကတ်မသွားတာ ကျွန်တော်သိနေတော့ စိတ် မချမ်းသာဘူးဗျာ။ မမရတီတို့ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ လုပ်ငန်းရှင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က မိန်းကလေးတွေ ယောက်ျားလေး တွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းနိုင်တဲ့ အကြောင်း ပြောထားတဲ့စာ တစ်ပိုဒ်ဖတ်မိလို့ ကျွန်တော် ဒီစာထဲရေးမိတာပါ။ တကယ် တော့ ယှဉ်ရုံမဟုတ်ဘူး။ ကျော်တောင် သွားသေးတာပို့

သတ်သေမှု ပိုမြင့်လာလေဆိုပဲ။ ဒီတော့ ရာသီဥတုဖောက် ပြန်မှုဟာ မိမိတို့အလုပ်အကိုင် မိမိတို့စိတ်ခံစားမှုနဲ့ တိုက်ရိုက် အချိုးကျပြီး ယောက်ျား တွေဟာ ဒီလို stress တွေ မခံစား နိုင်တော့လို့ သတ်သေကြတယ်လို့ သူတို့ က စစ်တမ်းကောက်မိ ကြသတဲ့။ ဒီအချိန်မှာ အံ့ဩစရာ တောင်းတာက မိန်းမတွေကတော့ ဒီစစ်တမ်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူး။ ဘာထူးခြားမှုမှ မရှိဘူးတဲ့လေ။ ဒါဟာ ဆန်းကြယ်တယ်လို့ သုံးသပ်ကြသတဲ့။ မမရတီကတော့ ဒီသတင်း ဖတ်ပြီး ဆန်းကြယ်တယ်လို့ မမြင်ပါဘူး။ မမရတီတို့လို မိန်းမသား တွေဟာ အခက်အခဲကိုကျော်လွှား ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ ကြံ့ကြံ့ခံရဲတဲ့ နေရာမှာ ယောက်ျားလေးတွေထက် ပိုသာတယ်လို့ မြင်မိတယ်။ ဟုတ်ဘူးလား ကိုထင် အောင်ကျော်။ ငါတော့ စာလေးရေးမိတာ မှားပြီလို့မထင်ပါနဲ့။ နောက် ဒါမျိုး များများလေး ရေးဖို့ စိတ်ခေါ်ပါတယ်။ မမရတီတို့ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေး ကြရအောင်လေ။

မမရတီ . . ကျွန်တော်က တီဗီချန်နယ် တစ်ခုခုမှာ မိဒီယာဝန်ထမ်း

ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားလေးတွေ ကြိုးစားဖို့တော့ လိုနေပြီ ဟုာ။

ထင်အောင်ကျော်(ပဲခူး)

မမရတီကလည်း မိန်းမထဲက မိန်းမတစ်ဦးဆိုတော့ ဒီလိုစာလေးများ လာရင် သိပ်ထောက်ခံချင်တာပဲ ကိုထင် အောင်ကျော်ရေ။ ကိုထင်အောင် ကျော်ပြောလို့ ရယ်စရာ ပြောရဦးမယ်။ ရယ်စရာဆိုပေမယ့် အမှန်တရားပါနော်။ ဩစ တြေးလျမှာ သူတေသနလုပ်တာ မိုးခေါင်ရေရှား ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်မှုတွေမြင့်တက်လာလေ လူလတ်ပိုင်းယောက်ျားတွေ

သိပ်ဖြစ်ချင်တာပဲဗျာ။ အတိအကျပြောရရင် သတင်းကြေညာသူ၊ အစီအစဉ် တင်ဆက်သူ ဒါမျိုးဖြစ်ချင်တာပါ။ ဒီနေရာမှာ ကံမပါရင်လည်း နောက် ကွယ်ကနေ ပရိုဂရမ်လုပ်ပေးနေရလည်း လုပ်ချင်တာပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း လေ့လာဆည်းပူးသင့်တာမှန်သမျှ ကျွန်တော်လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို အစီမံခန့်ခွဲသက် လေ့လာနေတာထက်စာရင် သင်တန်းလေးဘာလေး တက် ရင် ပိုအဆင်ပြေမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ စုံစမ်းကြည့်တော့ သင်တန်းကြေးတွေ ကလည်း များလိုက်တာဗျာ။ လူပြောများတဲ့ မိဒီယာသင်တန်းတစ်ခုဆို သိန်းဆယ်ငါးရာနီးတောင် ကျော်တယ်နော်။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားတောင် ထင်မိတယ်။ ကျွန်တော်က မတတ်နိုင်တော့ ဒီတစ်သက် ကျွန်တော့်အိပ်မက် တွေ အကောင်အထည် ပေါ်ပါတော့မလားဟင်။

မင်းမြတ်ထူးထူးဖော်

နာမည်က ရှည်လွန်းလို့ ထူးထူးလို့ပဲ ခေါ်လိုက်တော့မယ်။ ထူးထူးရေ ဆန္ဒတစ်ခုကို ဖြစ်ချင်ရင် ဖြစ်ပျံ့မလားဆိုတဲ့စိတ်ကို ဖောက်လေ။ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရ မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုမွေးမှပေါ့။ အိမ်မှာနေရင်း တီဗီက သတင်းကြေညာသူ တွေကြည့်ပြီး ကိုယ်က သူတို့လို သတင်းစာဖတ် မှန်ရွေ့ထိုင်ပြီး အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျင့်ကြည့်ဖို့ စိတ်မကူးမိဘူးလား။ ကိုယ့်အိမ်သားတစ်ယောက်ယောက်ကို နာမည်ကြီးအနုပညာရှင် တစ်ယောက်လို သဘောထားပြီးတော့ ကိုယ်က သူ့ကို မေးခွန်းများစွာ စတိုင်ကျကျ မေးပြီးလေ့ကျင့်ဖို့ရော အစီအစဉ်မရှိဘူး လား။ နောက်ပြီး တွန်လိုင်းကနေတစ်ဆင့်ဖြစ်ဖြစ် ထွက်ပြီးသားစာအုပ် တွေထဲကပဲဖြစ်ဖြစ် မိဒီယာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လေ့လာမှုတွေရော လုပ်ဖြစ်လား။ အရေးအကြီးဆုံးအချက်က ကိုယ့်မှာ ငဟုသုတတွေ ပြည့်ဝနေဖို့ စာဖတ်နာ ဖို့လည်း လိုပါတယ်။ ပြောချင်တာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့မျှော်လင့်ချက်အိုးထဲ လိုအပ်ချက်တွေကို ကိုယ်တိုင်မဖြည့်ဆည်းပေးဘဲနဲ့ ဒီအိုးက ဘယ်တော့မှ ပြည့်လာမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာပါပဲ။ နောက်ထပ် အားပေးချင်တာက သင်တန်းတွေ ဘယ်လောက်တက်တက် ကိုယ်တိုင် ဝါသနာမပါ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားမှု အားထုတ်မှုမရှိဘဲ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ထွန်းပါဘူး ဆိုတာပါပဲ။

Hottest Latest

Model : Myat Thu Kyaw

Dress : IDOL

Watch : TISSOT

Photo : Pyi Chan

Arranged By Thida Soe

Hottest Latest

Model : Myat Thu Kyaw

Dress : IDOL

Watch : TISSOT

Photo : Fyi Chan

Hottest Latest

Model : Myat Thu Kyaw

Dress : IDOL

Watch : TISSOT

Photo : Pyl Chan

ကြည်နူးချမ်းမြေ့ တန်ဆောင်တိုင်အလှ

ကျွန်မတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ ဆယ့်နှစ်လရာသီကို အမှီပြုပြီး ကြည်နူးနှစ်သက်စွာ နေတတ်ကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ လစဉ်လတိုင်းမှာရှိတဲ့ မရိုးနိုင်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်တွေမှာ ပါဝင်ဆင်နွှဲရင်း ကိုယ်စိတ်နှလုံးသုံးပါးစလုံးကို လန်းဆန်းမှု ယူတတ်ကြပါတယ်။

မြန်မာတွေရဲ့ ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်တွေဟာ အပျော်သက်သက် ကျင်းပခြင်းမဟုတ်ဘဲ လေးနက်ခိုင်မာသော ရည်ရွယ်ချက်ကိုယ်စီ ရှိတတ်မြဲပါ။

ယခုလို တန်ဆောင်တိုင် ကာလမှာ ဆီမီးရောင်စုံ ထိန်ထိန်ညှိုးလို့ ဘုရား ကျောင်းကန်၊ စေတီပုထိုး သာမက မိမိတို့ အိမ်ဝင်ခြံဝင်တွေမှာ တောင် မီးရောင်လင်းလက် ပြုံးပြုံးပြက်လို့ ယဉ်ကျေးမှု ပွဲတော် ဆင်ယင်နွှဲတတ်ပုံကို ရတီစာမျက်နှာထက် တင်ဆက်ပြသဖို့ စိတ်ကူးမိတဲ့အခါ...
သီတာဖိုး

မော်ဒယ်
ပြည့်စုံကို၊ သဏ္ဍာနွယ်ဝင်း
နေရာ
Happy World
ဓာတ်ပုံ
ကိုနိုင်(ပေါ်ပြုလာ)
ဆီမီးခွက်အလှ
တော်နီ(ရတီ)
စီစဉ်သူ
သီတာစိုး

ကြည့်နူးချမ်းမြ
တန်ဆောင်တိုင်အလှ

မော်ဒယ်

ပြည့်စုံကို၊ သဏ္ဍာနွယ်ဝင်း

ဝတ်စုံ

Dolly Bird

နေရာ

Happy World

ခါတ်ပုံ

ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူလာ)

စီစဉ်သူ

သီတာစိုး

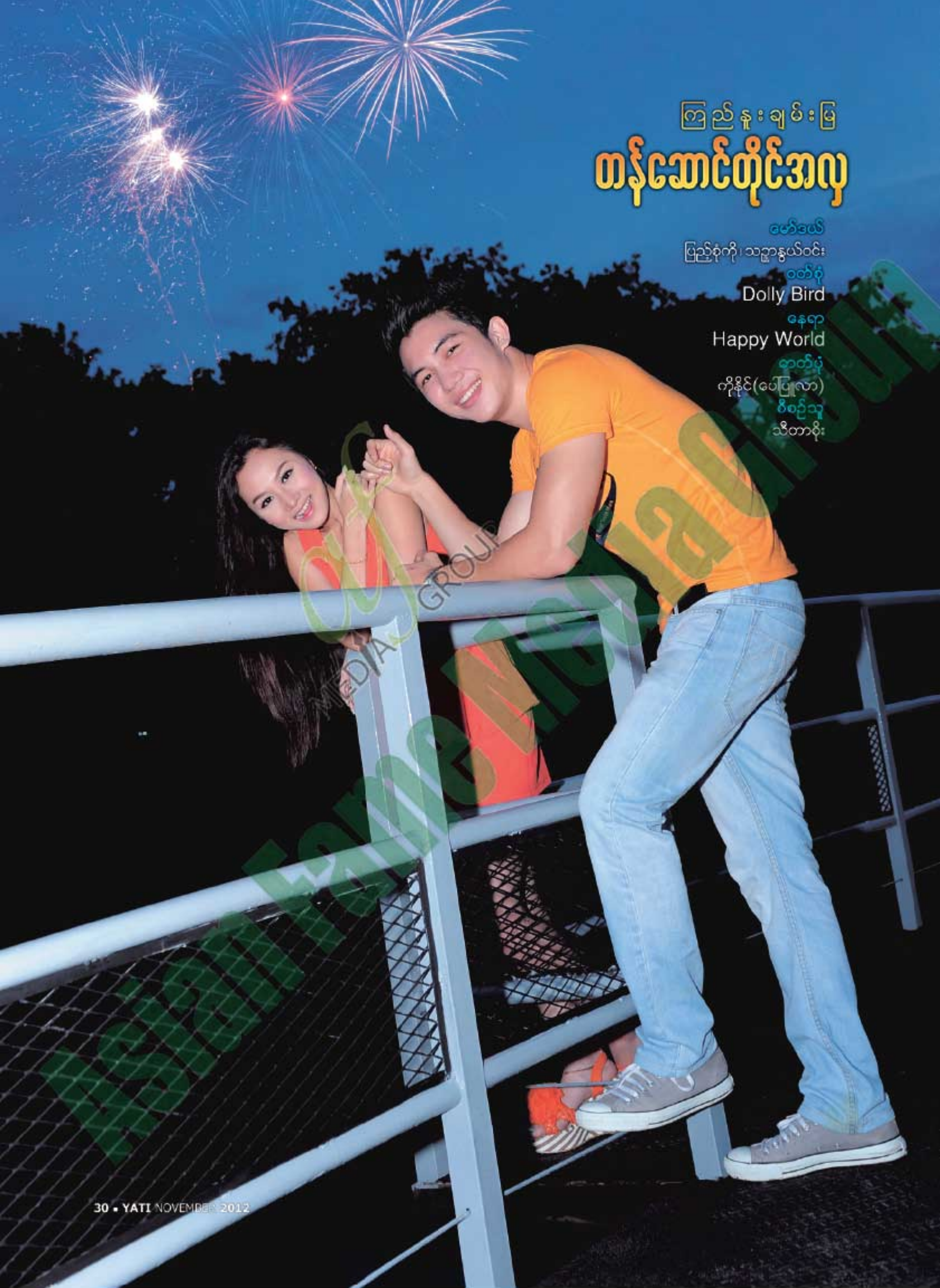
ကြည်နူးချမ်းမြေ့
တန်ဆောင်တိုင်အလှ

မော်ဒယ်
ပြည့်စုံကို၊ သဏ္ဍာနွယ်ဝင်း

ဝတ်စုံ
Dolly Bird

နေရာ
Happy World

ဓာတ်ပုံ
ကိုနိုင်(ပေပြုလာ)
ဝိဇ္ဇာသု
သိတာရိုး

Gorgeous style

model
Se Phyo
Thinzar Awe Win
dress sponsor by

Gorgeous style

model
Hane Wai Yan
Moe Yu san
dress sponsor by

100% Cotton

model
Se Phyo
Thinzar Awe Win
dress sponsor by

Gorgeous style

ထိန်းသိမ်းသန့်သစ်
မြန်မာ့အလှစစ်

MEDIA GROUP

မော်ဒယ် - ဆောင်းယွန်းစံ
ဝတ်စုံ - *Girlish Fashion*

ASIAN FAMILIES

ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်
မြန်မာ့အလှစစ်

မော်ဒယ် - ဆောင်းယွန်းစံ
ဝတ်စုံ - *Girlish Fashion*

ထိန်းသိမ်းသန့်သစ်
 မြန်မာ့အလှစစ်

မော်ဒယ် - ဆောင်းယွန်းစံ

ဝတ်စုံ - *Girlish Fashion*

Asian Fashion

Cover Story

မောင်နဲ့ ပက်ထရစ်ရှာတို့ရဲ့

တန်ဆောင်တိုင်ခံစားမှု

မော်ဒယ် - မောင်၊ ပက်ထရစ်ရှာ မိတ်ကပ် - ညို (ပုဏ္ဏမိသံသံ) / မိတ်ကပ် စီးရီး - MISSHA COSMETICS (KOREA)
 ဝတ်စုံ - မကြီး၊ မလေး (KOOL - Fashion) / ဓာတ်ပုံ - ဝီတာ / စီစဉ်သူ - ယုယအိမ်

ဝါလကင်းလွတ်လို့ ပွင့်လင်းရာသီကို ရောက်လာပြီဆိုတာနဲ့ မြန်မာပြည်မှာ ရိုးရာပွဲတော်တွေက အစီအစဉ်ပေါ်လာတော့တာပါပဲ။ သွားစရာလမ်းတွေလည်း များလာတာနဲ့အမျှ မတူညီတဲ့အလှတရားတွေပေါ်က မိမိရဲ့ကိုယ်ပိုင်အလှတရားတွေကို ဆွဲဆောင်မှု အရှိဆုံးဖြစ်အောင် ဖော်ထုတ်ကြ၊ ပြင်ဆင်ကြတာက လူသဘာဝပဲလေ။ အလှပြင်ပစ္စည်းတွေထဲမှာ မြန်မာပြည်ရဲ့ ရေမြေသဘာဝ ရာသီဥတုအသားအရေနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ MISSHA Cosmetics တွေကို အသုံးပြုလိမ့်မိလိမ့်ကူးထားတဲ့ မောင်နဲ့ပက်ထရစ်ရှာတို့ရဲ့ အလှမြင်ကွင်းပုံရိပ်များနဲ့အတူ ရုတ်စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး သိချင်နေမယ့် သူတို့ရဲ့အကြောင်းလေးတွေကိုပါ တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

Cover Story

ရွေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်တစ်ဘဝလုံးစာအတွက် ကို ရွေးလိုက်တာ။

အနုပညာအပြင် တခြားဝါသနာကို မေးကြည့် တော့ . . .

အဓိက ဝါသနာကတော့ အနုပညာပေါ့။ နောက် အချိန်ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တတ်ထား တဲ့ ဆေးပညာနဲ့ပြည်သူတွေကို ကုသပေးချင် တယ်။ ဒါလည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ အဓိကဝါသနာထဲ က တစ်ခုပါ။

ရတီ မျက်နှာဖုံးရိုက်ကူးရတဲ့အပေါ် . . .

ရတီဆိုတာကလည်း ပေါက်နေတဲ့ မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်ပဲလေ။ ဒီလိုမဂ္ဂဇင်းမှာ မျက်နှာဖုံးပါဝင် ရိုက်ကူးခွင့်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူပါတယ်။ ကဏ္ဍစုံအောင် တင်ဆက်ပေးနေတဲ့အတွက် စာဖတ်သူတွေအတွက် အရမ်းအကျိုးရှိတဲ့ မဂ္ဂဇင်းပါ။

ညီမလေး အနုပညာလောကကို ရောက်ရှိ လာခဲ့ပုံလေးကို ပြောပြပေးပါဦး။

သမီး ၂၀၁၁၊ ၁၀ လပိုင်းမှာ Fashion Image မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးကနေ စတင်ပြီး အနုပညာခြေလှမ်းလေး စခဲ့တာပါ။ လှုပ်ရှားမှု အနေနဲ့ ကြော်ငြာ၊ MTV တွေနဲ့ Photo Model တွေ လုပ်ဖြစ်နေပါတယ်။

ညီမလေးလက်ရှိ အနုပညာအပြင် တခြား ဝါသနာ . . . .

သမီးသရုပ်ဆောင်အနုပညာအပြင် သီချင်း ဆိုတာ ဝါသနာပါပါတယ်။ ဒီဇိုင်းနာလည်း ဝါသနာပါပါတယ်။

တန်ဆောင်တိုင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အမှတ်တရ လေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး . . .

အမှတ်တရရယ်လို့တော့ ထွေထွေထူးထူး မရှိပါဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆော့ကြတာလေးတွေ ပဲ သတိရတယ်။ ခုချိန်မှာတော့ မိဘနဲ့ဆရာသမား တွေကို ကန်တော့ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ နဲ့တော့ မုန့်ထွက်စားဖြစ်ဖို့လည်း ရှိတယ်။

အခုလို 'ရတီ' မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးမှာ ရိုက်ကူး တဲ့အပေါ် ခံစားမှုကိုမေးကြည့်တော့ . . .

ပျော်ပါတယ်။ သမီး ယုံကြည်စွာကြိုးစားခဲ့ တဲ့ အနုပညာအပေါ်မှာ မှတ်တိုင်လေးတစ်ခု ပေါ့။ အနုပညာနဲ့အတူ အခုလိုပျော်ရွှင်စွာ ရိုက် ရတာကိုတော့ ကြည်နူးမက်မောစရာပါ။ သမီးကို သိနေတဲ့ ပရိသတ်တွေရော၊ သမီးကိုမသိသေးတဲ့ သူတွေအတွက်ပါ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်လို့။ သမီးကိုလည်း အားပေး ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ယုယုအိမ်

မောင့်အနေနဲ့ တန်ဆောင်တိုင်ဆိုတဲ့ ရိုးရာ ပွဲတော်အပေါ် ခံစားပုံလေး . . .

တန်ဆောင်တိုင်က ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ အရမ်းပျော်တာပေါ့။ ကလေးပီပီ ကျောင်းပိတ်ရက် ကို မျှော်ကြတယ်။ သီတင်းကျွတ်တန်ဆောင်တိုင် ဆိုရင်လည်း မီးပန်းတွေ လွတ်ကြ လူကြီးမိဘတွေ ကန်တော့ကြ၊ ပျော်စရာကြီးပေါ့။ အခုတော့ အရွယ်လည်း ကြီးလာ တာဝန်တွေလည်း ပိုလာ လို့လား မသိဘူး။ ပျော်စရာဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ ထေးသလို ခံစားရတယ်။

လက်ရှိအနုပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ . . .

ကျွန်တော် အခု မိုးဟေကိုနဲ့ ဒါရိုက်တာ ပြည်ဟိန်းသီဟရိုက်ကူးတဲ့ ကျောင်းပုံပြင်ဆိုတဲ့ ကားတစ်ကား ရိုက်ကူးပြီးစီးသွားပါပြီ။ နောက် ဇာတ်ကားလက်ကုန်လေးတွေ ဖြတ်မယ်။ နောက် အေးမြတ်သူနဲ့ ဇာတ်ကားရိုက်မယ်။ အဲဒီမှာ ထူးခြားတာက ဒီဇာတ်ထဲက ကာရိုက်တာတစ်ခု

ကို ကြိုက်လို့ မနန္ဒာလှိုင်က သူလည်း ရိုက်ပေးမယ် လို့ ပြောပါတယ်။

ရိုက်ခဲ့ပြီးသမျှ ဇာတ်ကားတွေအပေါ် . . .

ကျွန်တော် ကျောင်းမပြီးခင် ရိုက်ထားတာ ၀၅ ကားလောက် ရှိတယ်။ ပြန်ကြည့်ရင် လိုအပ်နေသလိုပဲ။ မကြိုက်ဘူး။ အခုနောက်ပိုင်း ရိုက်ခဲ့တဲ့ကားတွေကျတော့ အကြိုက်ဆုံးမဟုတ် တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုတော့ အများ ကြီးရတယ်။ လိုအပ်ချက်လေးတွေ တွေပေမယ့် ကိုယ်လုပ်နိုင်ခဲ့တာလေးတွေတော့ ပျော်ရပါတယ်။

မောင့်အနေနဲ့ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် . . .

ကျွန်တော့်မှာ ရွေးချယ်စရာအသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနုပညာကိုပဲ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအဖြစ်

အဆိုတော် ခေတ်ထူးနှင့် ဒေဝီတို့၏ ‘ဇွတ်ပဲ’ တေးစီးရီးမိတ်ဆက်

အဆိုတော်ခေတ်ထူးနှင့် အစ်မဖြစ်သူ ဒေဝီတို့၏ ‘ဇွတ်ပဲ’ တေးစီးရီး မိတ်ဆက်ပွဲအခမ်းအနားကို စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက Central Hotel တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ‘ဇွတ်ပဲ’ တေးစီးရီး အယ်လ်ဘမ်တွင် ခေတ်ထူးက ၇ ပုဒ်နှင့် ဒေဝီက ၅ ပုဒ်စီ သီဆိုထားကြပြီး မိခင်၏ ငယ်စဉ်က လုပ်ခွင့်မရခဲ့သော ဝါသနာကို ရည်ရွယ်ကျေးဇူးဆပ်သည့် အနေဖြင့် ယခုအခွေကို စီစဉ်ဖြစ်တာဖြစ်ကြောင်း ခေတ်ထူးနှင့်ဒေဝီ အပူပညာ မောင်နှမက ပြောကြားခဲ့သည်။ အဆိုပါ ‘ဇွတ်ပဲ’ အခွေတို့ ဘုံဘုံ မြူးဇစ်က အောက်တိုဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

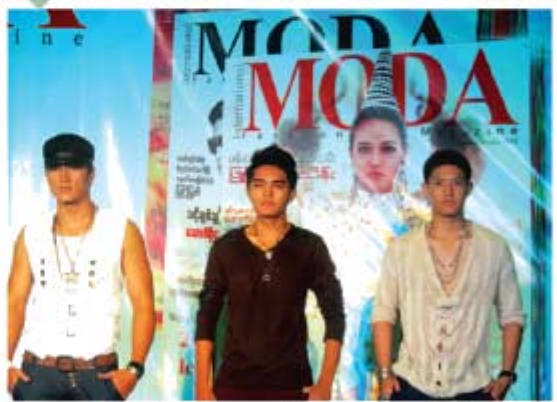
အိပ်မက်ဆုံရာ အဆိုတော် R ကာ၏ ‘ချစ်သောမမ’ စီးရီးသစ်မိတ်ဆက်

အိပ်မက်ဆုံရာက စတင်ပြီး ပရိသတ်သိရှိခဲ့တဲ့ R ကာရဲ့ တစ်ကိုယ်တော် တေးစီးရီးသစ် ‘ချစ်သော မမ’ကို စာနယ်ဇင်းများထံ အပ်နှံခြင်း အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၄ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီက စင်ထရယ် ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် နိုင်ဇော်က စီးရီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်း ပြောကြားကာ Audio ဝိုင်းကို တာဝန်ယူပေးသည့် ခိုင်မြသာက အမှတ်တရစကား၊ မုဒိတာစကားများ ပြောကြားပြီး အဆိုတော် စည်သူလွင်ကလည်း မုဒိတာစကား ပြောကြားခဲ့ သည်။ အဆိုပါ တေးစီးရီးတွင် ချစ်သော မမ သီချင်းကို နိုင်ဇော်ကိုယ်တိုင် တီးခတ်ပေးထားကြောင်းလည်း သိရသည်။

လိပ်ပြာ၏ ‘မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း’ တေးစီးရီးသစ် စာနယ်ဇင်း အပ်နှံပွဲ

တေးရေးတေးဆိုတစ်ဦးဖြစ်သလို အင်္ဂလိပ်စာဆရာမ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည့် လိပ်ပြာ၏ ‘မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း’ MTV တေးစီးရီးသစ်စာနယ်ဇင်း မိတ်ဆက်အပ်နှံခြင်း အခမ်းအနားကို စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက် နံနက် ၉ နာရီက Central ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါနေ့ ညနေဝိုင်း တွင် တရုတ်ဂျပျာဉ်ကမ္ဘာ Shanti စားသောက်ဆိုင်တွင် MHL တီးဝိုင်းနှင့် အတူ တေးသံရှင်လိပ်ပြာနှင့် သူငယ်ချင်းများက သီဆိုဖျော်ဖြေခြင်း၊ ညစာ စားပွဲနှင့် တည်ခင်းညှော်ခဲခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း အခွေကို MHL ဝိုင်းက တီးခတ်ပေးထားကာ ဒါရိုက်တာဘုန်းမြင့် (ငွေတောင် တန်း) က ပုံဖော်ရိုက်ကူးပေးထားကြောင်း သိရသည်။

MODA ဖက်ရှင်မဂ္ဂဇင်းက ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ တော်သလင်းလပြည့်နေ့ ပျော်ပွဲခွင်ပွဲ

ဖက်ရှင်ကဏ္ဍများကို စုံလင်စွာဖော်ပြလျက်ရှိသည့် MODA ဖက်ရှင် မဂ္ဂဇင်း၏ တော်သလင်းလပြည့်နေ့ ပျော်ပွဲခွင်ပွဲကို စက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက် ညနေ ၃ နာရီမှ ၆ နာရီအထိ Junction Square တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ အဆိုပါပွဲသည် အောက်တိုဘာလထုတ်မဂ္ဂဇင်းမူက်နှာဖုံးရှင် ဖြူဖြူ ကျော်သိန်း၏ MODA စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပျော်ပွဲခွင်ပွဲတို့ အဆိုတော် စန္ဒာမြင့်လွင်နှင့် အိပ်မက်ဆုံရာ အဆို တော်များ၏ သီဆိုဖျော်ဖြေမှုများ၊ Dancer အပွဲများ၏ မြူးကြွလှပသော အကများ၊ မော်ဒယ်ရှိုးများ၊ ဂိမ်းပွဲများဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

WHAT'S CLASSIC

MODEL : LATT YONE & SU MIE / MAKE-UP : HTET (POP SOUL)
BACKGROUND MATERIAL : NATURAL CLAY / PHOTO : KO NAING (POPULAR)
ARRANGED BY YU YA EAIN

WHAT'S CLASSIC

MODEL : LATT YONE & SU MIE / MAKE-UP : HTET (POP SOUL)
BACKGROUND MATERIAL : NATURAL CLAY / PHOTO : KO NANG (POPULAR)

WHAT'S CLASSIC

MODEL : LATT YONE & SU MIE / MAKE-UP : HTET (POP SOUL)
BACKGROUND MATERIAL : NATURAL CLAY /
BOILER SUIT : KO MCE KYAW + MA WIN WIN KHING (LANMADAW IRON MARKET)
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

WHAT'S CLASSIC

MODEL : LATT YONE & SU MIE / MAKE-UP : HTEI (POP SOUL)
BACKGROUND MATERIAL : NATURAL CLAY
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

WHAT'S HOT

MODEL : PDE EI PHYU ZIN / MAKE-UP : NTET NTET (09-43089724) / DRESS : bossini
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

WHAT'S HOT

MODEL : POE EI PHYU ZIN / MAKE-UP : HTET HTET (09-43089724) / DRESS : bossini
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

WHAT'S HOT

MODEL : POE EI PHYU ZIN / MAKE UP : HTET HTET (09-43088724) / DRESS : bossini
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

ဒဂုန်မီဒီယာ ဂရိပ်
MEDIA GROUP
ပန်းပျက်ဒု

Model
May Sue Maung
Make up
December Hriin
Photo
Aye Zaw Moe (Set Hmu)
Arranged by
Phyoe Su Po Po

Media Group

Model
May Sue Maung
Make up
December Hnin
Photo
Aye Zaw Moe (Set Hmu)
Arranged by
Phyoe Su Po Po

အရပ်ပျက်နာ

Asian Name

MEDIA GROUP

Model
May Sue Maung
Make up
December Hnin
Photo
Aye Zaw Moe (Set Hmu)
Arranged by
Phyoe Su Po Po

အာရှပုံနှိပ်စာတိုက်

of
MEDIA GROUP

ပန်းပျက်စွာ

Model
May Sue Maung
Make up
December Hnin
Photo
Aye Zaw Moe (Set Hmu)
Arranged by
Phyoe Su Po Po

of MEDIA GROUP

ပန်းပျက်ဒု

Model
May Sue Maung
Make up
December Hnin
Photo
Aye Zaw Moe (Set Hmu)
Arranged by
Phyoe Su Po Po

ASIAN FRAME MEDIA GROUP

af
MEDIA GROUP

ရတီပရိသတ်ကြီးတွေ... လူတိုင်းအတွက် အခွင့်အရေးဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ရယူနိုင်ခိုင်မိုကတော့ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားအားထုတ်ပုဂ္ဂိုလ်မိန့်နဲ့ ဒီလမှာ Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍအတွက် အခွင့်အရေးကို ပိုင်နိုင်စွာဆုတ်ကိုင်သွားခဲ့သူကတော့ မြင်ခဲ့ပြီပြန်။ နေထိုင်နေတဲ့ ထက်ဝေလင်း၊ ဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုတော် အောင်လက သူ့ရဲ့စွမ်းဆောင်ရည် ထက်ဝေလင်းကို ရွေးချယ်ခဲ့သလို အဆိုတော်အောင်လရဲ့ ပရိသတ်အစစ်အမှန်ဖြစ်တဲ့ ထက်ဝေလင်း ကလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးဖို့အတွက် စာမေးပွဲပြီးပြီးချင်းမှာပဲ ရန်ကုန်ကို အရောက် လာခဲ့သူပါ။ ဒီဇင်ဘာလမှာ ဖော်ပြပေးမယ် သရုပ်ဆောင်မိုးမြည်သခင်ရဲ့ ပရိသတ်က ဘယ်သူဖြစ်မလဲဆိုတာကတော့...။

audience of celebrities' choice

model : aung La & htet wai linn
make-up : paing paing
dress : i DOL (man's fashion)
location : the 50 street (cafe, restaurant, bar)
photo : ko naing (popular)
arranged by thida soe

*audience of
celebrities' choice*

model : aung La & htet wai linn

make-up : paing paing

dress : | DOL (man's fashion)

location : the 50 street (cafe, restaurant, bar)

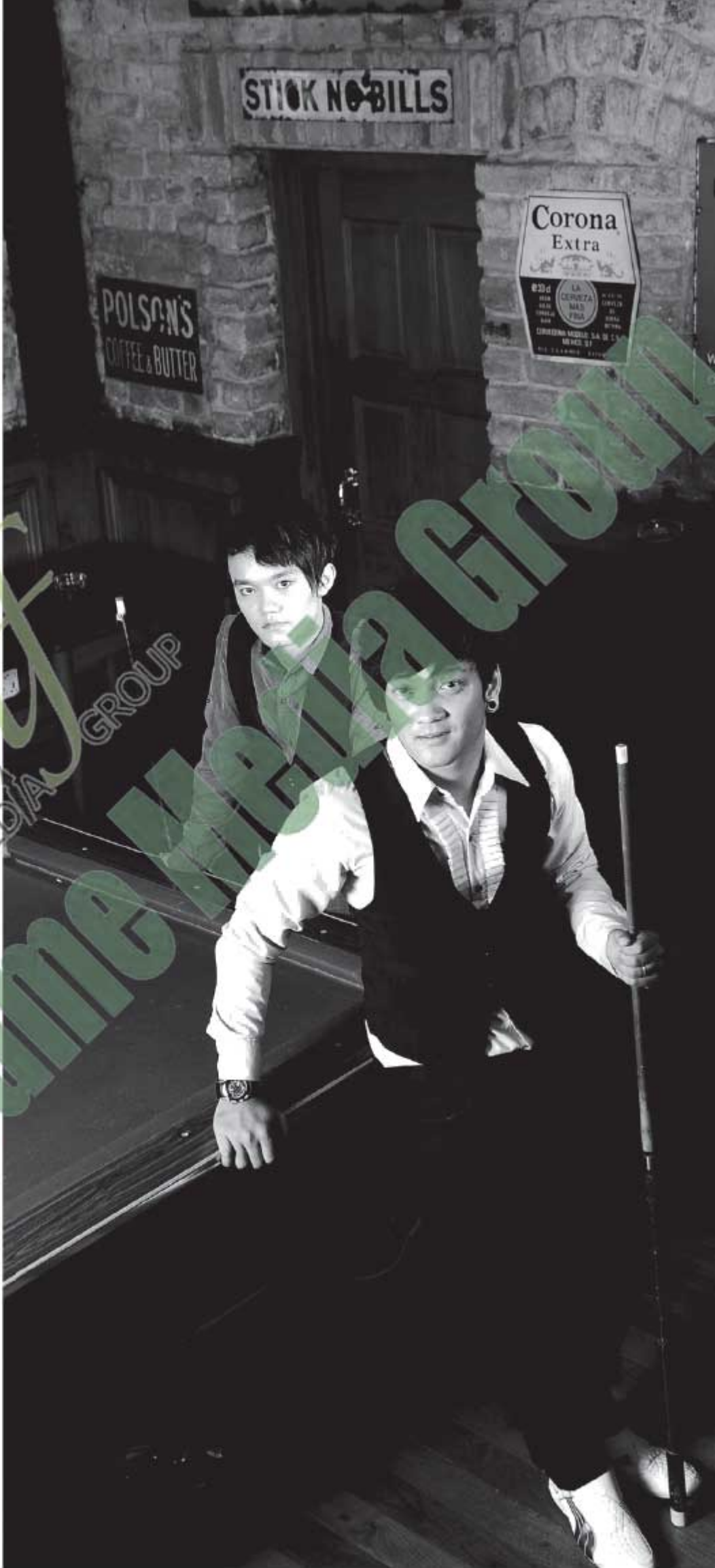
photo : ko naing (popular)

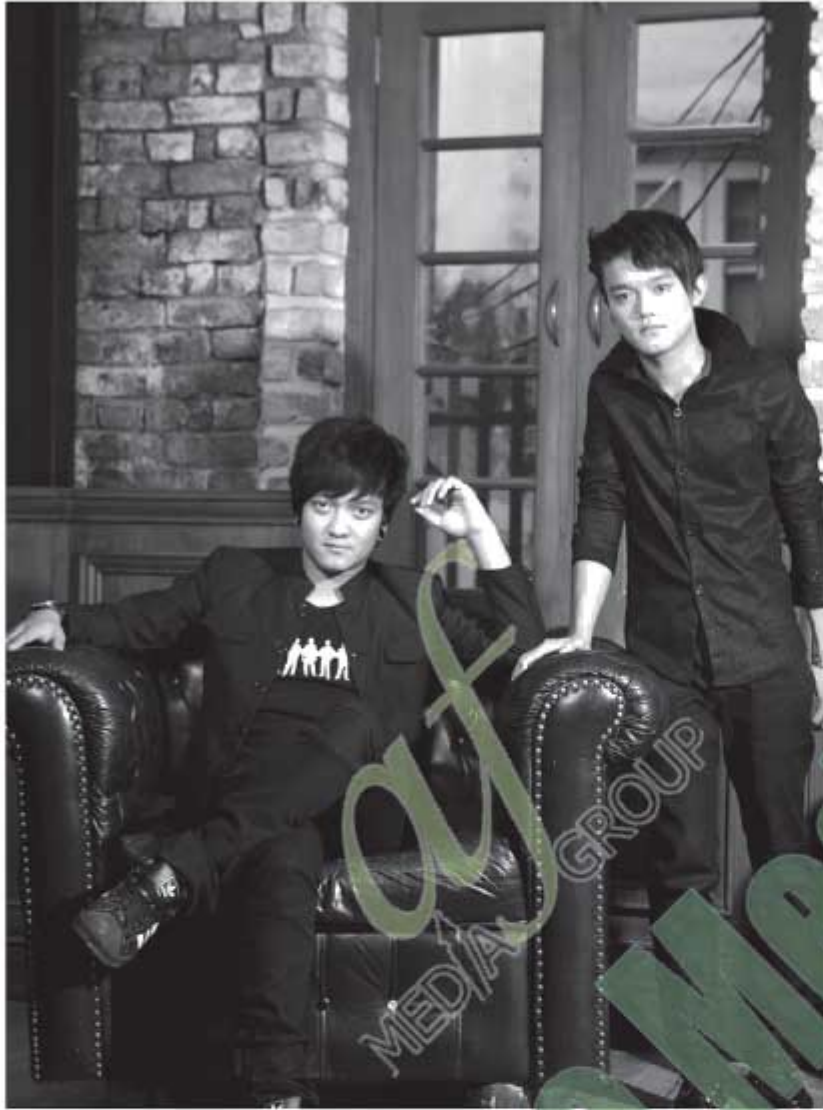

အနုပညာရှင်အမေး ပရိသတ်အဖြေ

- Q** ညီလေးက အစ်ကို့ပရိသတ်ဆိုတော့ အစ်ကို့ရဲ့ ဘယ်သီချင်းကနေစပြီး အားပေးခဲ့တာလဲ။
- A** မမေသူနဲ့ အစ်ကို့ဆိုထားတဲ့ 'ဒီအတိုင်းလေးပဲ ချစ်နေမယ်' သီချင်းကနေစပြီး အားပေးခဲ့တာပါ။ အစ်ကို့ရဲ့ 'အချိန်လွန်ငှက်' နဲ့ 'တောင်းပန်ပါတယ်' သီချင်းတွေကိုလည်း အရမ်းကြိုက်ခဲ့ပါတယ်။
- Q** ညီလေးက အစ်ကို့နဲ့ တူတယ်ဆိုတော့ အခု ညီလေးရဲ့ စတိုင်လ်က အရင်ကတည်းက ပုံစံလား၊ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကို့ပုံစံပဲ လုပ်ထားတာလား။
- Q** အစ်ကို့ပုံစံကို ဖမ်းထားတာပါ။ ကျွန်တော်ကိုရင်ဝတ်ပြီး ထွက်လာတဲ့အချိန်မှာ အစ်ကို့ သီချင်းနဲ့ အစ်ကို့ပုံစံက ပရိသတ်ထဲမှာ နာမည်ကြီးနေပြီလေ။ ခေါင်းတုံးနဲ့ ကျွန်တော့် ပုံစံကို သူငယ်ချင်းတွေက အစ်ကို့နဲ့ တူတယ်ဆိုပြီး ပြောကြတယ်။ အဲဒါနဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အစ်ကို့ရဲ့ပုံစံကို လုံးဝယူလိုက်တာပေါ့နော် (ရယ်လျက်)။ အစ်ကို့ရဲ့ ပုံစံယူလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်က ကျောင်းတက်နေပြီး ကျောင်းပွဲမှာတောင် အစ်ကို့ရဲ့ 'တောင်းပန်ပါတယ်' သီချင်းဆိုလိုက်သေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက ပန်းကုံးတွေတောင် အများကြီးရလိုက်တယ် (ရယ်မောလျက်)။
- Q** ညီလေးက သီချင်းဆိုတာ ဝါသနာပါသလား။ ညီလေးရဲ့ ဘဝအတွက် ရည်ရွယ်ချက်ကကော . . . .
- A** ဟုတ် . . . ပါပါတယ် အစ်ကို့။ ဘဝမှာတော့ ပိုက်ဆံရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်။ ကြီးစားမယ်ပေါ့နော်။ ပြီးတော့ ဦးကျော်သူတို့လို ပရဟိတတွေ လုပ်ချင်ပါတယ်။ ဖြစ်ချင်ရဲ့သားနဲ့ မဖြစ်ခဲ့တာကတော့ ဘောလုံးသမားပါ။
- Q** ညီလေးအနေနဲ့ အစ်ကို့ကို ဘယ်လိုမြင်လဲ။ အစ်ကို့ ဘာတွေမြင်အင်သင့်လဲ။ ဘာတွေလိုအပ်လဲဆိုတာ ပရိသတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဝေဖန်ကြည့်ပါဦး။
- A** အစ်ကို့ ဘာလုပ်လုပ် ကျွန်တော်က ကြိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်မိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော်အစ်ကို့ တစ်ယောက်လို ခံစားပြီးတည့်ထားတာပါ။ အစ်ကို့ဆိုမှာ မြင်စရာ ဘာအပြစ်အနာအဆာမှတော့ မမြင်ပါဘူး။ အစ်ကို့ သီချင်းတွေ ပိုပြီး ကောင်းအောင်ရေးပေးပါ။ ပြီးတော့ အစ်ကို့ သီချင်းတွေ အမြဲထွက်ပေးပါနော်။
- Q** အခုလို ဓာတ်ပုံရိုက်ရတာကို အိမ်က အားပေးလား။ ပြီးတော့ ညီလေးမှာ မွေးချင်း

ဘယ်နှယောက်ရှိလဲ။

A ဟုတ်ကဲ့... အိမ်က အားပေးပါတယ်။ အစ်ကိုကိုလည်း ကျွန်တော်တို့တစ်အိမ်လုံးက ကြိုက်တယ်။ ကျွန်တော်မှာ မောင်နှမ ၃ ယောက် ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က အငယ်ဆုံးပါ။ အစ်မတွေက တစ်ယောက်တစ်မြို့စီ ရောက်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်က အိမ်အလုပ်ပိုင်းက လုပ်ပေးရတာပေါ့နော်။ ကိုအောင်လနဲ့တူရိုက်ဖို့ ရတီဟိုက်ကို Form ပိုပေးတာက အကျော်တိုင် ပိုပေးတာပါ။ အခုလို အပေညာရင်နဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ပြီး စကား ပြောရတာက ကျွန်တော်အတွက် ပထမဆုံးပါ။ မန္တလေးမှာလုပ်တဲ့ ကိုအောင်လ Show ပွဲကိုတော့ တကူးတကသွားကြည့်ခဲ့သေးတယ်။

ပရိသတ်အပေး အနုပညာရှင်အဖြေ

- Q** အစ်ကို ညီလေးကို ရွေးဖြစ်ခဲ့တာက . . .
- A** အစ်ကိုက ညီလေးကို Facebook မှာ တွေ့ဖူးတယ်။ အစ်ကိုကို ဓာတ်ပုံတွေလာပြတော့ ညီလေးပုံကိုကြည့်ပြီး 'ငါ ဒီကောင်လေးကို တွေ့ဖူးတယ်' ဆိုပြီး တွေးမိတယ်။ အစ်ကိုနဲ့လည်း ရုပ်ကနည်းနည်းတူတော့ ဆင်တူလေး ရိုက်ရင် အဆင်ပြေမယ်ဆိုပြီး ရွေးဖြစ်တာပါ။
- Q** အစ်ကိုက အနုပညာလောကထဲဝင်တာ ၁၀ နှစ်နီးပါးရှိပြီဆိုတော့ မအောင်မြင်ခင်က ကြုံခဲ့ရတဲ့အခက်အခဲတွေကို ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့လဲ။
- A** အခက်အခဲတွေကို ဖြတ်ကျော်နိုင်တာကတော့ အဓိကက 'ပတ်ဝန်းကျင်' ကြောင့်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ နှိမ်ချတဲ့အသံတွေ ပြီးတော့ အမျိုးတွေရဲ့ စကားသံတွေပေါ့။ အမျိုးတွေ

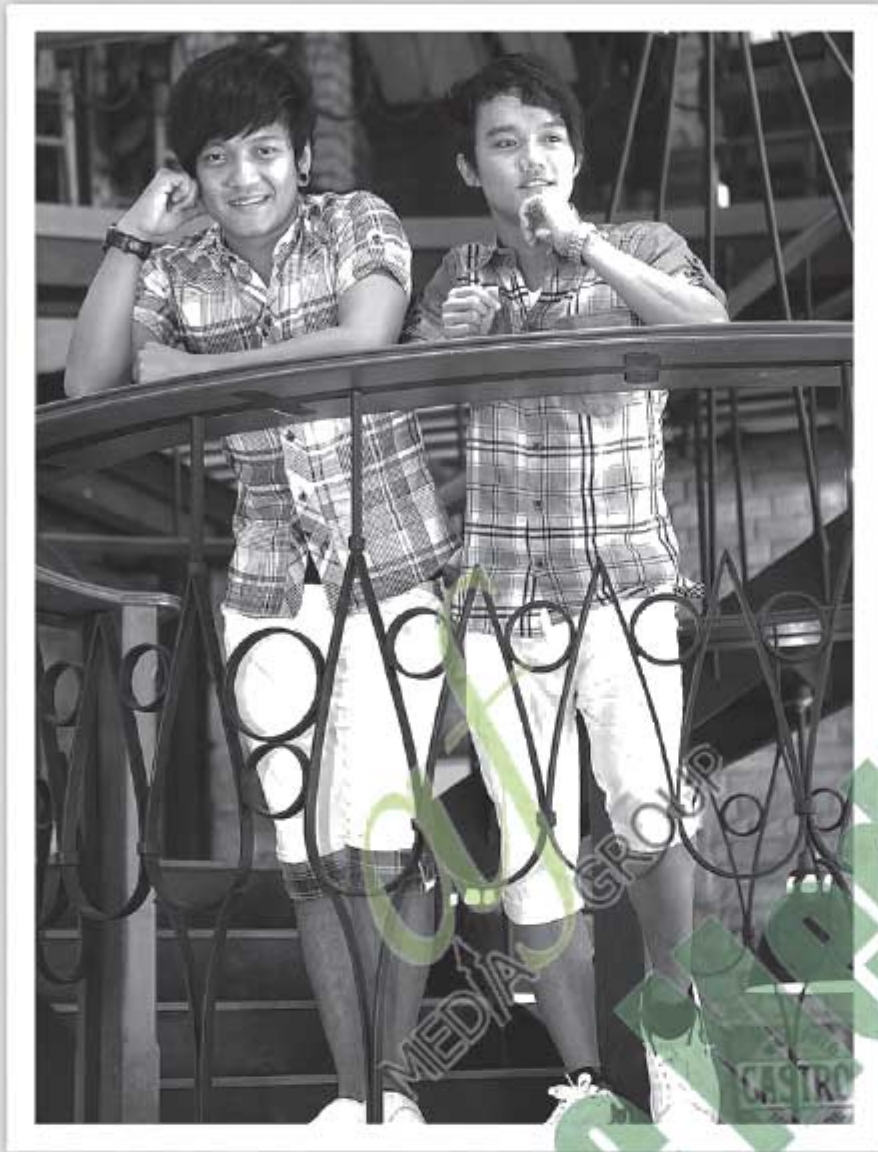
က အားမပေးဘူးလေ။ အစ်ကိုကို နှိမ်ချခဲ့တာတွေက အင်အားတစ်ခု ဖြစ်လာတာပေါ့နော်။ 'ငါရအောင် လုပ်ပြမယ်၊ ငါလုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို ငါဖြစ်ချင်တဲ့ အတိုင်း ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်' ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အားပေးမှုလည်း ပါတာပေါ့နော်။

Q အစ်ကိုက ကိုလူမင်းနဲ့တွဲပြီး ဇာတ်ကားရိုက်နေတယ်ဆိုတော့ သရုပ်ဆောင်ပညာကို ဘယ်လို လေ့လာဖြစ်ပါသလဲ။ နောက်ပိုင်းမှာ အဆိုတော်နဲ့ သရုပ်ဆောင်တွဲလုပ်ဖို့ရော အစီအစဉ်ရှိလား။

A အစ်ကိုက နောက်ပိုင်းမှာ ကားသက်ရိုက်ဖို့ မသေချာဘူး။ တကယ်လို့ ရိုက်ဖြစ်ရင်လည်း ဆက်ရိုက်ဖြစ်မယ်၊ မရိုက်ဖြစ်ရင်လည်း လုံးဝ မရိုက်ဖြစ်လောက်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အစ်ကိုရဲ့စိတ်ပေါ်မှာ မူတည်တာပေါ့နော်။ အခုရိုက်ထားတဲ့ ကားလေးကို ဇာတ်ညွှန်းလာပြီဆို အချိန်မှာ အစ်ကိုအတွက် နေရာလေးလည်းရတယ်။ ပြီးတော့ အစ်ကိုအတွက် အမှတ်တရလေးတစ်ခု ကျန်ခဲ့အောင် ရိုက်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အစ်ကိုက ရုပ်ရှင်ကြည့်တာကို အရမ်းဝါသနာပါတယ်။ အိမ်မှာ ရုပ်ရှင်ခွေတွေ ပူထားတာ အများကြီးပဲ။ အဆိုတော်ပြီးရင် နောက်ထပ်ဖြစ်ချင်တာက ဝါရိုက်တာပေါ့ညီလေးရ။ အစ်ကိုရဲ့ ပထမအခွေမှာ အစ်ကိုကိုယ်တိုင် ဝါရိုက်တာလုပ်ထားတာတွေ ရှိတယ်။ အခု ဒုတိယအခွေမှာလည်း ကိုယ်တိုင်ရိုက်ထားတာတွေပါတယ်။ Big Bag ခွေမှာလည်း ၂ ပုဒ်ရိုက်ထားတယ်။ Idiots ခွေမှာလည်း ၁ ပုဒ်ရိုက်မယ်ပေါ့နော်။

Q City FM နဲ့ Shwe FM တို့မှာ အစ်ကိုက ဆုတွေရခဲ့တယ်လေ။ အဲဒီဆုတွေရခဲ့တဲ့ အစ်ကိုရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ အဲဒီဆုတွေက အစ်ကိုကို အားဖြစ်စေလားဆိုတာလည်း သိချင်ပါတယ်။

A ဆုရရင်တော့ ဘယ်သူမဆို ပျော်တာပေါ့နော်။ ဒါပေမဲ့ ဆုရသည်ဖြစ်စေ၊ မရသည်ဖြစ်စေ အစ်ကိုရဲ့ ပထမတစ်ကိုယ်တော် အခွေထွက်ပြီး သွားပြီဆိုရင် ဒုတိယအခွေကို ဒီထက်ပိုပြီးကောင်းအောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်က ရှိပြီးသားပါ။ ဆုရတာကတော့ အမှတ်တရတစ်ခုဖြစ်တာပေါ့နော်။ အစ်ကိုအတွက် တွန်းအားကတော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပရိသတ်တွေပါ။ သီချင်းကို တကယ်အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေပေါ့နော်။ ပရိသတ်တွေအတွက် အစ်ကိုရဲ့ နောက်တစ်ခွေက ဆုထက် စာရင် ပိုအရေးကြီးပါတယ်။

အစ်ကို့ရဲ့ ဒုတိယအခွေ လုပ်နေတယ်။ ဒုတိယအခွေမှာ ၁၅ ပုဒ်ပါမယ်။ အခု ၉ ပုဒ်၊ ၁၀ ပုဒ်လောက်ပြီးသွားပြီ။ ဒုတိယအခွေရဲ့ VCD ကို ဝိုက်ဆံအကုန်အကျခံပြီး သေချာရိုက်ထားတယ်။ အစ်ကို့ရဲ့ ပရိသတ်မှာ Ah Boy ကလည်း ဒုတိယအခွေကို သေချာရိုက်ပေးမယ်တဲ့ (ရယ်လျက်)။

Q အစ်ကို့ရဲ့ ဆံပင်ပုံစံ နားကပ်ဝတ်တဲ့ပုံစံနဲ့ အဝတ်အစားဆိုရင် အနက်ချည်းပဲဝတ်တတ်တဲ့ပုံစံတွေက ထူးခြားနေတယ်လေး။ အဲဒါက အစ်ကို့ ပုံစံဆိုပြီး ထွင်ထားတာလား။ ပြီးတော့ အစ်ကို့ရဲ့ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေကို မပြောပြပါဦး။

A အစ်ကို့ဘာသာ သတ်သတ်ထွင်ထားတဲ့ ဒီဇိုင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဆံပင်ကို ဘေးခွဲထားထားတာကလည်း နဖူးပြောင်လို့လေ (ရယ်လျက်)။ အဲဒါက အစ်ကို့ဒီဇိုင်းဖြစ်သွားတာ။ အမည်းရောင်က အဆိုတော်ဖြစ်

ခင် ငယ်ငယ်ကတည်းက အမည်းရောင်ကို ကြိုက်ခဲ့တာ။ တချို့အမျိုးတွေက ဘာသာရေးအယူရှိတယ်လေ။ အမည်းဝတ်ရင် ဘာဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ပြောတယ်လေ။ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော အစ်ကို့က ဝတ်တာပဲ။ နား ပေါက်ကကျတော့ ဒီမှာ ဘယ်သူမှမဖောက်ခင် အစ်ကို့က အရင်ဖောက်တယ်ပေါ့နော်။ ကိုယ့်ဘာသာဖောက်ပြီးဝတ်ဖို့ နားကပ်မရှိတော့ ကြယ်သီးကို နှစ်ဖက်တပ်ပြီး အရင်ဝတ်ထားရတာ။ အဲဒီတုန်းက အဲဒီလို နားကပ်မျိုးမရှိ သေးဘူး။ အစကတော့ လူကြည့်ခံ ချင်လို့ လုပ်ခဲ့တာလေ။ တချို့ဆို မုန်လား ဆိုပြီး ကြည့်ကြတော့ ပျော်တာ ပေါ့နော်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မပျော်တော့ဘူး။ အစ်ကို့ကို လူထူးလူဆန်း တစ်ယောက်လို့ ကြည့်နေ ကြတာလေ (ရယ်လျက်)။ စကား ပြောရင် မျက်နှာကို မကြည့်တော့ဘူး။ နားကိုပဲကြည့်ကြတော့တယ်။ အစ်ကို့ရဲ့ 'အိမ်ထောင်ရေး' ဆိုတာ

ထက် ကိုယ်ပိုင် မိသားစုဘဝလေး တစ်ခုကို ဖန်တီးချင်တာ ပေါ့နော်။ ရှေ့မှာ အစ်ကို့ရဲ့ အဖေနှဲ့အမေက အစ်ကို့လိုချင်တဲ့ မိသားစုပုံစံ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီလို မဖြစ်ခဲ့တာကို အစ်ကို့သားသမီး အလှည့်ကျရင် အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီး တည်ဆောက်ချင်တယ် ပေါ့နော်။ အစ်ကို့ဘဝကို အေးအေး ချမ်းချမ်းလေးပဲ ဖြတ်သန်းချင်တယ်။ အစ်ကို့ မိန်းမလူလိုက်ရင် အစ်ကို့ရဲ့ ပရိသတ် အစစ်အမှန်တွေ ကျန်ခဲ့လိမ့်မယ်လေ (ရယ်လျက်)။

Audience of Celebrities' Choice အတွက် Celebrity အောင်လရဲ့ အတွေ့အကြုံ

ကျွန်တော်နဲ့ ပရိသတ် တွဲပြီးရိုက်တာက ဒါပထမဆုံးပဲ။ ပရိသတ်နဲ့ဆက်ပုံအတူတူ တွဲရိုက် ရတဲ့အတွက် ပျော်လည်းပျော်တယ်။ ဝမ်းလည်း သာပါတယ်။ ဖြင်းခြံကနေ ရန်ကုန်အထိလာရိုက်ပေးတဲ့ ညီလေးကိုလည်း တွေးတင်ပါတယ်။ မရွေးဖြစ်တဲ့ ပရိသတ်တွေကိုလည်း နားလည်ပေး ပါလို့။ တစ်ယောက်တည်း ခွေးရတဲ့ အတွက် ကြောင့်ပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဒီညီလေးက ကံစပ်တဲ့သဘောပေါ့နော်။ ပရိသတ် နဲ့တွဲရိုက်ရတဲ့ ခံစားချက်ကတော့ အလုပ်သဘောအရ ရိုက်ရတာမဟုတ်တဲ့ အတွက် နည်းနည်းပိုပြီး အဆင်ပြေတာပေါ့။

Audience ထက်ဝေလင်းရဲ့ အတွေ့အကြုံ

ဒီကဏ္ဍကို ကိုအောင်ရဲလင်းကဏ္ဍကတည်းက စပြီးသတိ ထားမိတာပါ။ အခုလို ကိုအောင်လနဲ့ တွဲရိုက်ရတဲ့အတွက် အရမ်းပျော်ရွှင်မိပါတယ်။ တစ်ဘဝလုံး စာအတွက် အမှတ်တရတစ်ခုရခဲ့တာပေါ့နော်။ ဒီကဏ္ဍလေးက ပရိသတ်တစ်ယောက် အနေနဲ့ဆို အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဒီလိုကဏ္ဍမျိုးက ဘယ်မဂ္ဂဇင်းမှာမှ မရှိဘူးလေ။ ကိုယ်အရမ်းကြိုက်တဲ့ အနုပညာရှင်နဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးတွေ့ရတယ်။ စကားတွေလည်း ပြောခွင့်ရတယ်။ ဒီကဏ္ဍလေးကို Form တင်ကြမယ် သူငယ်ချင်းတွေကို ပြောချင်တာကတော့ Form ကို တင်ဖြစ်အောင် တင်ပါလို့ ပြောချင်တယ်။ ကျွန်တော်ရတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုမျိုးက ပြောပြလို့တောင် မရဘူးပေါ့နော်။ အရွေးခံရရင်လည်း တစ်ဘဝလုံးစာအတွက် အမှတ်တရဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြမှာပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

သီတာစိုး

ပြောင်းလဲလာတဲ့ခေတ်နဲ့အတူ
Body Art ဆိုတဲ့ အရာဟာလည်း

လူငယ်တွေကြားမှာ အလှဆင်ရာတစ်ခုဖြစ်လာနေပါပြီ။
မိမိသွားလိုရာ ပွဲလမ်းနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ ဒီဇိုင်းတစ်ခုကို
စိတ်ကြိုက်ပြောင်းလဲ ရေးဆွဲအလှဆင်နိုင်တယ်ဆိုတာကို
Body Art ပညာရှင် မနေခြည်နဲ့ မော်ဒယ်ဇင်ပိုင်ထွန်း၊
ဆုမြတ်စန္ဒီလင်းတို့နှင့်အတူ ရေးဆွဲပြသမှုနဲ့
ဖန်တီးကြပုံလေးတွေကို
ရတီစာဖတ်ပရိသတ်ကြီး အတွက်
တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

BODY ART FASHION

Model - Zin Paing Htun , Su Myat Sandi Linn
Body Art - Nay Chi (Sweet Angel)
Photo - April Studio A
Design - Thar Thar (Sweet Angel)

လူငယ်ကြိုက်
နာလန်းစားနာမိုက်စား

Body Art Fashion

အက်ဒယ်ထုပြတ်ဝေလင်းနဲ့
လိုက်ဖက်လှပတဲ့ ဒီဇိုင်းပုံစံကိုရေးဆွဲမှု

မော်ဒယ်စင်ပိုင်ထွန်းအတွက်
လိုက်ဖက်တဲ့ ဒီဇိုင်းကိုလည်း
ခုလိုရွေးချယ်ရေးဆွဲပေးခဲ့ပါတယ်။

အရွယ်မရွေး ကျား/မ မရွေး
အလှဆင်နိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်လျက်။
ယုယအိမ်

Body Painting - နေခြည် (*Sweet Angel* Nail Art & Beauty Training School)

Model
May Kabyar & Ginga May
Make up
Nge Nge (Aung Aung - Taunggyi)
Designer
Mudra (Much & More)
Photo
Ko Naing (Popular)
arranged by phyee su po po

Model
May Kabyar & Ginga May
Make up
Nge Nge (Aung Aung - Taunggyi)
Designer
Mudra (Much & More)
Photo
Ko Naing (Popular)

Model
May Kabyar & Gingga May
Make up
Nge Nge (Aung Aung - Taunggyi)
Designer
Mudra (Much & More)
Photo
Ko Naing (Popular)

Model
May Kabyar & Ginga May
Make up
Nge Nge (Aung Aung - Taunggyi)
Designer
Mudra (Much & More)
Photo
Ko Naing (Popular)

Model
May Kabyar & Ginga May
Make up
Nge Nge (Aung Aung - Taunggyi)
Designer
Mudra (Much & More)
Photo
Ko Naing (Popular)

MOD MOM

Your
Style
&
Your **Way**

Model - Phone Thike
Marina

Make-up - Seint Seint (KSW)

Photo - Ko Naing (Popular)

Arranged by Thida See

Your
Style
&
Your **Way**

Model - Phone Thike
Marina
Make-up - Seint Seint (KSW)
Photo - Ko Naing (Popular)

ASIAN

Your
Style
&
Your **Way**

Model - Phone Thike
Marina
Make-up - Seint Seint (KSW)
Photo - Ko Naing (Popular)

Your
Style
&
Your **Way**

Model - Phone Thike
Marina

Make-up - Seint Seint (KSW)

Photo - Ko Naing (Popular)

ATHIN CHO SWE'S
PROFILE

AS TOLD BY HERSELF

Make-Up : Thi Thi (Nyi Nyi Mg Sanchaung)

Photo : Ko Naing (Popular)

arranged by thida soe

Confidence

စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အနုပညာ နယ်ပယ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်တစ်ခုလုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ အကောင်းဆုံးလုပ်တာကို အောင်ကြိုက်တယ်။ အောင် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိနဲ့ အကောင်းဆုံး မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး လုပ်တာပေါ့နော်။ ယုံကြည်မှုမရှိတဲ့လူငယ်တွေက ဘယ်လိုလူမျိုးတွေများလဲဆိုတော့ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် အခုအချိန် အောင်ကို စာကျက်ခိုင်းမယ်ဆိုရင် ယုံကြည်မှုရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ စာနဲ့က အရမ်းဝေးသွားပြီ။ ကိုယ်ဝါသနာ ပါတဲ့ ပညာလည်း မဟုတ်ဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် စာဘက်ကိုတော့ အောင်အပြည့်အဝယုံကြည်မှု

မရှိနိုင်ဘူး။ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိတဲ့အတွက် လုပ်နိုင်တယ်ပေါ့နော်။ လူငယ်တွေအနေနဲ့ ကိုယ် ဝါသနာပါရာကို ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ လုပ်သင့်တယ်လို့ အောင် ထင်ပါတယ်။

Time

အောင်မွန်းကျပ်ပြီး စိတ်ပင်ပန်းနေတဲ့ အချိန်တွေဆို 'အချိန်' ကို ဘယ်လို လုပ်ရမှန်း မသိဘူးဖြစ်တတ်တယ်။ အမေနဲ့ အောင်က တစ်ခါတလေမှာ စကားသိပ် မပြောဖြစ်ဘူး။ အဲဒီတော့ တစ်ဖက်မှာ အောင်က အလုပ်လက်ခံ လိုက်တယ်ဆိုရင် အမေကလည်း တစ်ဖက်မှာ ပွဲလက်ခံလိုက်တယ်။ အဲဒီလို တိုက်ဆိုင်မှုတွေ ဖြစ်လာရင် 'အချိန်' ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း မသိဘူး။ အောင်ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာ သတ်မှတ် ထားတဲ့ အချိန်တစ်ခု ရှိတာပေါ့နော်။ ဥပမာ - ကားရိုက်မယ်ဆိုရင် ကားပဲရိုက်မယ်။ တခြား သိချင်းဆိုတာတွေ လက်မခံနဲ့။ သိချင်းဆိုဖို့ လက်ခံထားရင် ကားရိုက်ဖို့အတွက် လက်မခံနဲ့ ပေါ့နော်။ နှစ်ခုလုပ်ရင် အရမ်းစိတ်ရှုပ်ရတယ်။ 'အချိန်' က လူတိုင်း လူတိုင်းအတွက် အရေးကြီး ပါတယ်။ အောင် အသက် ၂၀ ထဲရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ဘယ်လိုစဉ်းစားမိလဲဆိုတော့ ငယ်ငယ် တန်းကနဲ့ မတူဘဲ အသက်တွေ ပိုကြီးလာမှာပဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ကုန် သွားတဲ့အချိန်တွေကို တန်ဖိုးရှိရှိနဲ့ ကုန်ဆုံးခဲ့တာဖြစ် ချင်တယ်။ လူကြီး စိတ်ဝင်လာ တော့ အဲဒီအသိစိတ်လေးကလည်း ဝင်လာတယ်။ လူငယ်တွေကို ပြောချင်တာက တော့ အချိန်တွေကို အလဟဿမဖြစ်စေပါနဲ့လို့၊ ခေတ်က အရမ်းတိုးတက်ပြီး ပြောင်းလဲနေတဲ့

အတွက် ခေတ်နဲ့အညီ လုပ်နိုင်မှရတာ။ ကိုယ်ဖြစ် ချင်တာကို တစိုက်မတ်မတ်နဲ့ ကြိုးစားပြီး လုပ်စေ ချင်ပါတယ်။ အခု ခေတ်မှာ ၁၆၊ ၁၇ ကို ငယ် တယ်လို့ မသတ်မှတ်ဘဲ လူကြီးစိတ်လေးထားပြီး ပြင်ဆင်ထားမှ ၂၀ ကျော် ၃၀ လောက်မှာ အဆင် ပြေပြေနဲ့ နေနိုင်မှာလေ။

Parents

မိဘနဲ့ ညှိယူရတာတွေတော့ ရှိတယ်။ အောင် အမေဖြစ်ချင်တာကိုလည်း အောင်လုပ် ပေးတယ်။ အောင်ဖြစ်ချင်တာ ကိုလည်း တောင်းဆိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေမှာတော့ စကားပြောရတာတွေ ရှိတယ်။ မိဘနဲ့ သားသမီး ကြားမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အလေ့အထလေး တွေပေါ့ နော်။ အောင်က ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ လုပ် ချင်တယ်။ မှားတာ မှန်တာကို ဝေဖန်ပေးပေါ့။ ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ချင်တဲ့ စိတ်လေးရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမေက မရဘူး။ "မိဘစကားကို နား ထောင်" ဆိုပြီး အမေပြောတယ်။ အဲဒီလို အချိန်ဆို ညှိတော့ပေါ့။ အောင် ငယ်ငယ်တုန်းက တစ်ဖွတ် ထိုးလုပ်တတ်တဲ့ အကျင့် ရှိတယ်။ အသက် ၂၀ ရောက်လာတော့ မိဘကို ကောင်း တဲ့ဘက်က တွေးပေးတတ်တဲ့ အတွေးလေး ရှိလာတယ်။ အောင်က အများလေးတွေ ရိုထားတော့ "အမေ ပြောတာ မှန်ပါလား" ဆိုတဲ့ အသိဝင်လာတာပေါ့နော်။

Love

၁၅၀၀ ကတော့ ပူလောင်တယ်။ ၅၂၈ က တော့ အေးမြတာပေါ့နော်။ ၁၅၀၀ နဲ့ချစ်တဲ့ အချစ်က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ် လောက်ပဲချစ်ချစ် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကွဲတာတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နောက်ဆုံး ဘေးမှာ ရှိတာက ကိုယ့်ရဲ့မိသားစုပဲလေ။ စိတ် ညစ်ရင်လည်း ဝိုင်းပြီးဖျောင်းဖျောင်းပေးမယ်။ ဘယ်လို အချိန်မျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘေးမှာရှိမှာက မိသားစု ပဲလေ။ လူငယ်တွေကတော့ ၁၅၀၀ လို အချစ်ကို ကိုးကွယ် တတ်ကြတယ်။ အောင်လည်း ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တဖြည်းဖြည်း နဲ့ သိလာတာက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်လာ ကိုယ့်ဘေးမှာ မိသားစုပဲ ရှိမှာပါ။ ၅၂၈ က အရမ်းအေးမြ ပါတယ်။

Hatred

ရှေ့တစ်မျိုး ကွယ်ရာတစ်မျိုး ပြော တတ်တဲ့ သူတွေကို မုန်းတယ်။ အဲလိုလူမျိုးတွေကို အရမ်း မုန်းတယ်။ မလုပ်သင့်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ လူလူချင်း

ATHIN CHO SWE'S PROFILE

AS TOLD BY HERSELF

Make-Up : Thi Thi (Nyi Nyi Mg Sanchaung)

Photo : Ko Naing (Popular)

Collections

အေသင်က အရမ်းတန်ဖိုးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး စိတ်မှာအစွဲထား တာတော့ မရှိဘူး။ ကိုယ်နဲ့ အဆင်ပြေမယ့် ဟာဆို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လုပ်တဲ့ **Hand Made** လေး တွေတော့ ကြိုက်ပါတယ်။ ရေမွှေးနဲ့ ဖိနပ် ကတော့ အများဆုံးစုဆောင်းဖြစ်တာပေါ့ နော်။

On Art

အနုပညာက ကြိုးစားရင် ကြိုးစား သလောက် မဖြစ်တဲ့အထဲမှာ ပါပါတယ်။ အဓိကက 'စန်း' ပေါ့နော်။ ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုက အများကြီး လိုပါတယ်။ ပရိသတ်တွေ လက်ခံအားပေးမှုနဲ့ အေသင် တို့က ရှင်သန်နေရတာလေ။ ဘယ်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမယ် ဆိုတာက အေသင်တို့မှာ အတိုင်း အတာ မရှိဘူး။ 'စန်း' ရှိသလောက် ပေါ့ အစ်မရယ်။ အေသင်ရဲ့ ခံယူချက် ကတော့ ပရိသတ်တွေ အားပေးနေ သရွေ့ အနုပညာ အလုပ်တွေကို ဆက်လုပ်သွားမယ်လို့ ခံယူထား ပါတယ်။

ကိုယ်ချင်းစာသင့်တာပေါ့နော်။ အေ သင်လည်း လူတစ်ယောက်ကို စကား နဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကွယ်ရာမှာ ရွတ်ချတဲ့ အကြောင်း ကို ဘယ်လိုမှမပြောဘူး။

Life

အေသင်လျှောက်ခဲ့ရတဲ့ အနု ပညာလမ်းက အရမ်းပင်ပန်းခဲ့ပါ တယ်။ ဒါကတော့ အနုပညာရှင်တိုင်း ခံစားခဲ့ရမှာပါပဲ။ ဘဝမှာ စိတ်ချမ်းချမ်း သာသာနဲ့ နေချင်ပါတယ်။ ဘဝကတော့ အခုချိန် အထိ အရမ်းကြီးကြမ်းခဲ့တာမျိုး မရှိပါဘူး။

Friendship

သူငယ်ချင်းကတော့ အေသင်ဘဝမှာ ရာခိုင်နှုန်းအများကြီး မပါပါဘူး။ အနုပညာလောကထဲကို ရောက်လာတော့ အေသင်အသက်က ငယ်သေး တဲ့အတွက် အနုပညာလောကထဲက လူတွေနဲ့ မပေါင်းဖြစ်ဘူး။ အပြင်က သူငယ်ချင်းတွေကျ တော့လည်း ကျောင်းတက်နေတော့ သိပ်မတွေ့ ဖြစ်ဘူး။ အေသင်က တစ်ယောက်တည်းနေ တာများတယ်။

Books

စာက ဖတ်တော့ဖတ်ချင်တယ်။ အေသင်က အားရင် သိချင်းနားထောင်တယ်။ စာအုပ်ဖတ်တဲ့

ATHIN CHO SWE's PROFILE
 AS TOLD BY HERSELF
 Make-Up: Thi Thi (Nyl Nyl Mg Sanchaung)
 Photo: Ko Naing (Popular)
 arranged by thida see

ဆီကို မရောက်တော့ဘူး။ စာဖတ်တာကလည်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငဟုသူတတ်ခဲ့အနေနဲ့ ဖတ်သင့် တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ စာတွေ ဖတ်နိုင်အောင် အေသင်ကြိုးစားမှာပါ။

Motto

ကြိုးစားသူတိုင်းရဲ့ လက်ထဲမှာ အောင်မြင်မှု ဆိုတာ ရှိပါတယ်။

Other Hobbies

အနုပညာအပြင် ဘာမှတော့ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ ဒီအနုပညာအလုပ်နဲ့တင် လုံးလည်ချာလည်လိုက် နေတာ။ စီးပွားရေးတော့ လုပ်ချင်ပါတယ်။ သိပ်ပြီးတော့ အချိန်မပေးနိုင်သေးဘူး။

Food Of Taste

အေသင် အမြဲတမ်းလိုလို စားဖြစ်တာကတော့ 'ထမင်းသုပ်' ပါပဲ။ အိမ်က အမေသုပ်ပေးတဲ့ ထမင်းသုပ်ကို ကြိုက်ပါတယ်။ အပြင်စာလည်း စားတာ နည်းပါတယ်။ ဇိုက်ဆာရင်လည်း အိမ်ပဲ အရောက်ပြန်လာပြီး စားတယ်။ အပြင်မှာဆိုရင် တော့ မုန့်ဟင်းခါးပဲ စားဖြစ်တာများပါတယ်။

သိတာနိုး

The Rich Gems

Since 1996

ထူးခြားဆန်းပြားလှတဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးစုံနဲ့
The Rich Gems
Fashion Show

The Rich Gems ရဲ့ဖက်ရှင်နဲ့ပွဲကို စတင်တာကလ
အခု စတင် ညအဖွဲ့ကစားစဉ်က The Strand Hotel မှာ
ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

မက်လောက်စရာ မျက်လှည့်ပြီးတော့... အာဘူး ယုယအိမ်

'ရတီ' စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရဲ့
ရင်ထဲမှာ ရောက်ပြီးသား
ချစ်စရာ အနုပညာရှင်တစ်ဦးရဲ့
အကြောင်း၊ မျက်လုံးချင်းဆုံတိုင်း
ဖော်ရွေတဲ့ အပြုံးလေးနဲ့
နှလုံးသားထဲက ရှင်သန်မှုတို့ပါ
မြင်တွေ့နေရသူလေးပါ။

အရွယ်တော်ဝင်ကတည်းက
သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးအဖြစ်
အနုပညာခြေလှမ်းတွေစခဲ့ပြီး
အဆိုရှင်တစ်ဦးအနေနဲ့ပါ
ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

သူကလေးကတော့
အနုပညာရင်ခွင်ညာမှာ
ခိုင်နေသူလေး 'ဦးစုခိုင်သိန်း' ရဲ့
ဝိတ်ဖြတ်သန်းမှုလေးကို
'ရတီ' စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့်တကွ
မျှဝေခံစားကြရအောင်။

'ရတီ' စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ဝီတ
အကြောင်းလေးတွေ မေးမြန်းဖို့ 'ဝိုင်းစု' အိမ်ကို
ရောက်တော့ မိတ်ကပ်ပြင်ပြီး ရိုက်ကူးရန် အဆင်
သင့်ပါပဲ။ ရိုက်ကူးပြီးရင် တစ်ခါတည်း နားလို့
ရအောင် အင်တာဗျူးကို အရင် မေးခဲ့ပါတယ်။
သရုပ်ဆောင်အဖြစ် အောင်မြင်နေရင်းက သီချင်း
စဆိုဖြစ်ခဲ့ပုံလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး...

သီချင်းဆိုတာကို ဝိုင်းစုငယ်ငယ်တည်းက
ဝါသနာပါတာပါ။ အစကတည်းက ဆိုဖို့အစီ
အစဉ်လည်း ရှိတယ်။ သရုပ်ဆောင်က အရင်
လုပ်ဖြစ်သွားတာ၊ သရုပ်ဆောင်လုပ်ပြီး တစ်နှစ်
လောက်မှာ သီချင်း စဆိုဖြစ်ခဲ့တာ၊ စဆိုဖြစ်ခဲ့
တဲ့ သီချင်းက 'ကောင်မလေး တစ်ယောက်
အကြောင်း' ပါ။ စဆိုဖြစ်တဲ့ အချိန်တုန်းကတော့
ကိုယ်ပိုင်သီချင်း မရှိသေးတော့ မရင်ဖုန်းသီချင်းနဲ့
မတင်ဖာမော်သီချင်းတွေကို ဆိုဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။

ဝိုင်းစုသီချင်းစဆိုဖြစ်ခဲ့တဲ့ပွဲက-

ရန်ကုန် အင်တာနေရှင်နယ် ဟိုတယ်မှာ ကိုဘိုစန်းစီစဉ်တဲ့ပွဲက စဆိုဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ပထမဆုံးစီးရီးစီစဉ်ဖြစ်ခဲ့တာကတော့-

၂၀၀၆-၂၀၀၇ လောက်မှာ စဆိုပြီးတီးခဲ့တယ်။ ၂ နှစ်ခွဲလောက်ကြာခဲ့တယ်။ ၂၀၀၉ မှာ စီးရီးထွက်တယ်။ မက်လောက်စရာပေါ့။

ဝိုင်းစုအကြိုက်ဆုံး ဂီတပုံစံလေးကို မေးတဲ့အခါ-

ဝိုင်းစုက Pop တွေဆိုတာများတယ်။ Pop နဲ့လည်း ဝိုင်းစုက ပိုလိုက်တယ်။ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်တာ အားလုံးကိုလည်း ကြိုက်ပါတယ်။ သတ်မှတ်ချက်မထားပါဘူး။

မျက်လှည့် စီးရီးမှာ ဝိုင်းစုအတွက် ရေးပေးခဲ့ကြတဲ့ တေးရေးဆရာတွေ-

တေးရေးတွေကတော့ ကိုရွှေဂျော်ဂျော်၊ ဇဝါ၊ ဝိုင်းဝိုင်း၊ မိုးမိုး၊ အားတီ၊ စံပီ၊ အောင်လ၊ ညီမင်းနိုင်တို့ ရေးပေးကြပါတယ်။

'မျက်လှည့်' စီးရီးကို တီးပေးခဲ့တဲ့ Band, Studio နဲ့ ဖြန့်ချိရေးကတော့-

တီးပေးခဲ့တာက Lazy Club ၊ ကိုမိုးမိုးနဲ့ ကိုကြီးကျော်တို့က တီးပေးခဲ့ကြပြီး၊ Studio ကတော့ Pro နဲ့ Dream ပါ။ ဖြန့်ချိပေးတာကတော့ Excellence က ဖြန့်ချိပေးခဲ့ပါတယ်။

'မျက်လှည့်' ဝီစီဒီကို ပါဝင် ရိုက်ကူးပေးခဲ့တဲ့ ဝါရိုက်တာတွေက-

ဝိုင်းစုကို မေတ္တာနဲ့ ရိုက်ကူးပေးခဲ့

ကြတဲ့ ဒါရိုက်တာတွေက ကိုဇော်ဇော်၊ ကိုနိုင်ကြီး၊ ဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ မခင်စန္ဒာမြင့်တို့က ပါဝင်ရိုက်ကူးပေးခဲ့ကြပါတယ်။

'မျက်လှည့် VCD ကို စောင့်စားနေတဲ့ ပရိသတ်ကြီးအတွက်-

အားပေးတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ပရိသတ်ကြီးအတွက် မျက်လှည့် VCD ကို ၂၀၁၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၇ ရက်နေ့မှာ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

နောက်ထပ်အသစ်ထွက်ရှိဖို့ စီစဉ်နေတဲ့ စီးရီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး-

ဝိုင်းစု နောက်ထပ်စီးရီးတစ်ခုကို

လည်း စီစဉ်နေပါပြီ။ 'အာဘွား'လို့ ပေးထားတယ်။ လက်ရှိ တေးရေးတွေအနေနဲ့က ကိုရွှေကျော်ကျော်၊ ကိုဇဝါ၊ ကိုစံပီး၊ ကိုဆောင်းဦးလှိုင်၊ ဆိုတေး၊ ကိုမိုးမိုးတို့ ပါတယ်။ နောက်ထပ်ဘာတွေထပ်ဖြည့် ဖြစ်ဦးမလဲမသိဘူး။ သီချင်းပေါ် မူတည်ပါတယ်။ Band အနေနဲ့လည်း Lazy Club နဲ့ကိုမိုးမိုးပါပဲ။

ဝိုင်းစု ဆိုခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေထဲက ပရိသတ်ရင်ထဲကို အရောက်ခဲ့ဆုံး သီချင်းကို မေးကြည့်တဲ့အခါ-

ဝိုင်းစု ဆိုခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေထဲကမှ 'ဝိုင်းစုခိုင်သိန်း' ရယ်လို့ ဖြစ်လာစေခဲ့တာက 'အပြစ်မမြင်' ဆိုတဲ့ သီချင်းပါ။ ဘယ်သွားသွား၊ ဘယ်အချိန်ပဲ ဆိုဆို ဒီသီချင်းက ပရိသတ်ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတော့ အတူတူ ဆိုဖြစ်ခဲ့တာတွေလည်း အများကြီးပဲ ရှိခဲ့တယ်။

ဝိုင်းစုကိုယ်တိုင် ဆိုခဲ့တဲ့ သီချင်းကို ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်တဲ့ အခါ mood အရမ်းပါနေခဲ့တာ ဝိုင်းစု ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင် ဖြစ်နေလို့လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းလေးကိုတော့-

ဝိုင်းစုဆိုတဲ့ သီချင်းမှရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သီချင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဇာတ်ကားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အလုပ်မဆို၊ ဘယ်သူ့အလုပ်မဆို အားလုံးကို ဝိုင်းစု စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ ကောင်းအောင်ကြိုးစား

ပြီး လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဘာကိုမှ ပေါ့ပေါ့မလုပ်ပါဘူး။ လေးလေးနက်နက် လေးလေးစားစားပဲ လုပ်ပါတယ်။

အခု ဆိုကရေးတီး ပြိုင်ပွဲမှာ ဝိုင်းစုရဲ့ သီချင်းကို ပြိုင်ပွဲဝင်သီချင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရခြင်းအပေါ် ဝိုင်းစုရင်ထဲက ဝီတိကောလေးနားထောင်ကြည့်မိတော့-

ဝိုင်းစုရဲ့သီချင်းကို အခုလို ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခံရတဲ့အတွက် အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ ဟိုတစ်လောက အသိတွေက ပြောကြတယ်။ ဝိုင်းစုသီချင်းကို ဝါသနာရှင်အဆင့်က မဟုတ်ဘဲ ပညာရှင် အဆင့်က ပြိုင်ကြတာလို့ ပြောပြတယ်။ တကယ်တော့ 'စခီးပိုက်' သီချင်းက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးဆိုရတာ၊ ဒီသီချင်းကို ပညာရှင်အဆင့်က ရွေးချယ်ပြီး ပြိုင်ကြတယ်ဆိုတာ သိရတော့ အရမ်းပဲ အံ့ဩဝမ်းသာရပါတယ်။

လက်ရှိလုပ်ဖြစ်နေတဲ့ ဝီတိအလုပ်တွေက-

ဝိုင်းစုအခု 'မျက်လှည့်' VCD ထွက်ပြီးပြီ။ ဓာတ်ပုံအတွဲတွေလည်းရှိတယ်။ ပရိသတ်ကြီးအတွက်လည်း နောက်တစ်ခွဲ စီစဉ်နေပါတယ်။ 'အာဘွား' လို့ နာမည်ပေးထားတယ် ဇာတ်ကား တွေလည်း ရိုက်ကူးနေပါတယ်။

ဝိုင်းစုရဲ့ ပြည်ပဖြေဖျော်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး-

ရေခြားမြေခြားမှာ ရောက်နေကြတဲ့ ကိုယ့် မြန်မာနိုင်ငံပွား မောင်နမတေ့ကို ဖြေဖျော်ခွင့်ရတာ အရမ်းဝမ်းသာဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ပျော်လည်း ပျော်တယ်။ အရမ်းလည်း အားပေးကြတယ်။ ရေ မြေခြားနေတယ်ဆိုပေမယ့် ဝိုင်းစုတို့ သီချင်းတွေ အကုန်ရှိကြတယ်။ အတူတူ ဆိုကြတာ ရင်ထဲမှာ ဖော်မပြတတ် အောင်ကို ဝမ်းသာစရာ ကောင်းတယ်။ အခုဝိုင်းစု ဖြေဖျော်ခဲ့ပြီးတဲ့ နိုင်ငံ ဇာတိ စင်ကာပူ၊ ဒေလူးရှားဘန်ကောက်၊ ဩ စကြေးလု၊ ဝူတိုင်းတို့မှာတော့ ဖြေဖျော် ပြီးပြီ နောက် ကိုR အနည်ရဲ့ တစ်ကိုယ် တော်ဖျော်ဖြေပွဲနဲ့အတူ စင်ကာပူသွား ဖို့ရှိတယ်။

ဝိုင်းစုတို့ယိုဝှော်ဖန်တီးချင်သော ဂီတပုံစံ သစ်များရှိလားလို့ မေးကြည့်တော့-

စီးဒီးတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲ ပစ် လိုက်ဖို့ ဆိုတာတော့ မလွယ်ဘူး။ တစ် ပုဒ်စ နှစ်ပုဒ်စတော့ လုပ်ကြည့်တယ်။ ပရိသတ်တွေကြိုက်ပြီးသားကို ပြောင်း လိုက်ရင် အဆင်ပြေဖို့မလွယ်ဘူး။ ဒေးပြီး ထည့်တာမျိုးတော့ လုပ်ကြည့်တယ်။ မျက်လှည့် အခွေထဲမှာပါတဲ့ 'ရုပ်ဆိုးမ' တို့လိုမျိုးပေါ့။ ဝိုင်းစု ဆိုနေကျ ပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာ့ထားတာ။

သရုပ်ကောင်၊ ဂီတအပြင် တခြားဝါသနာ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး-

ဝိုင်းစုက အနုပညာကိပဲ ဝါသနာ ပါတာ။ စီးပွားရေးကတော့ တစ်ချိန်မှာ လုပ်တော့လုပ်ရမှာပေါ့လေ။ ဒီအချိန်မှာ ဝိုင်းစု စိတ်နှစ်ပြီး လုပ်ချင်တာကတော့ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဂီတပဲ။

ပရိသတ်ကြီးအတွက် ဝိုင်းစုရင်ထဲက သီစေချင်နေခဲ့တာ-

ဝိုင်းစုရင်ထဲကစကားတွေ ပြောပြရ ရင် ဝိုင်းစု ကြိုးစားဖော်ထုတ်နေတဲ့ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဂီတနှစ်ဖက်စလုံးကို အားပေးနေကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကိုလည်း အရမ်းပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နေ့ သစ်တိုင်း ကြိုးစားမှုအပြည့်နဲ့ ပရိသတ် ကြီးကို ပေးဆပ်သွားမှာပါ။ ခေ့ဆက် ပြီးတော့လည်း ဝိုင်းစုကို အားပေးကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ချစ်သော 'ရတီ' စာဖတ်ပရိသတ် ကြီးလည်း ဝိုင်းစု ရင်ထဲ အလည်တစ် ခေါက်ရောက်ခဲ့သလို ခံစားဖတ်ရှုရပါ စေ... . . . ယုယအိမ်

ဖော်ဗယ်
ဝိုင်းစုနိုင်သိန်း
မိတ်ကပ်
နန်းရွယ်အောင်
(ညီညီမောင်-စမ်းချောင်း)
ဓာတ်ပုံ
ကိုလင်း (Studio K)

yati Wedding Special

- ♥ မော်ဒယ်
ဒိုင်နင်းဝေ
- ♥ မိတ်ကပ်နှင့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ
ကိုဘီဇာ
- ♥ ဓာတ်ပုံ
ကိုနိုင်(ပေါ်ပြူလာ)
- ♥ စီစဉ်သူ
ယုယအိမ်

MEDIA GROUP

ASIAN FAME MEDIA GROUP

yati Wedding Special

- ♥ မော်ဒယ်
ဗိုင်းနင်းခေဝ
- ♥ ပိတ်ကပ်နှင့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ
ကိုဘိတ်
- ♥ ဓာတ်ပုံ
ကိုနိုင်(ပေါ်ပြူလာ)
- ♥ စီစဉ်သူ
ယုယအိမ်

yati Wedding Special

- ♥ မော်ဒယ်
ဗိုင်းနင်းဝေ
- ♥ မိတ်ကပ်နှင့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ
ကိုဘိတ်
- ♥ ဓာတ်ပုံ
ကိုနိုင်(ပေါ်ဖြူလာ)
- ♥ စီစဉ်သူ
ယုယအိမ်

yati Wedding Special

- ♥ Model
Myat Thu Aung
Nan Myat Phyo Thinn
- ♥ Dress
VIVIENNE WANG
The Wedding Planner
- ♥ Photo
Pyi Chan
- ♥ Arranged by
Phyoe Su Po Po

ASIA PACIFIC MEDIA GROUP

yati Wedding Special

- ♥ Model
Myat Thu Aung
Nan Myat Phyo Thinn
- ♥ Dress
VIVIENNE WANG
The Wedding Planner
- ♥ Photo
Pyl Chan

yati Wedding Special

- ♥ Model
Myat Thu Aung
Nan Myat Phyo Thinn
- ♥ Dress
VIVIENNE WANG
The Wedding Planner
- ♥ Photo
Pyi Chan

ASIAN MEDIA GROUP

SAMSUNG Galaxy Note II ၏ စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲ

ကမ္ဘာကျော် Samsung ကုမ္ပဏီ၏ နောက်ဆုံးပေါ် Galaxy Note II ကို စာနယ်ဇင်းပွဲအဖြစ် အခမ်းအနားတစ်ရပ်ကို အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက် မွန်းလွဲ ၂ နာရီက ဆီဒိုးနားဟိုတယ် မင်းတုန်းခန်းမမှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ အခမ်းအနား တက်ရောက်လာကြသူများကို Samsung အမှတ်တံဆိပ် ထီးများလက်ဆောင်ပေးအပ်ခဲ့ပြီး Channel မန်နေဂျာ ဦးဇော်ကိုတိုထွန်းက Galaxy Note II အကြောင်း ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ Samsung Galaxy Note II သည် 5.5" HD Super Display ရှိပြီး ထူးခြားချက်မှာ Air View, Easy Clips, Idea Sketch တို့ဖြစ်သည်။ 1.6 GHz Quad Core Processor 16 GB, 32 GB, 64 GB memory + 2 GB (RAM) ရှိပြီး Micro SD (up to 64 GB) အထိ ပါဝင်သည်။ 8 mp (flash) ကင်မရာဖြစ်သည့်အပြင် အင်တာနက် ချိတ်ဆက်နိုင်ခြင်း၊ Wifi သုံးနိုင်ခြင်း၊ Bluetooth သုံးနိုင်ခြင်းတို့အပြင် Media Player စုံလင်စွာ သုံးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဒီဇိုင်းနာ မမညွှန်၏ ပြန်မာသတို့သမီးဝတ်စုံ ပြကွဒိန်ထုတ်ဝေခြင်း

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆန်းသစ်သော စိတ်ကူးများဖြင့် ဝတ်စုံများဖန်တီးလျက်ရှိသူ ဒီဇိုင်းနာမမညွှန်က ယခုနှစ်အတွက် ပြန်မာသတို့သမီးဝတ်စုံပြကွဒိန်ကို ထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ပြကွဒိန်ထုတ်ဝေခြင်း အထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက် မွန်းလွဲ ၂ နာရီက Happy စားသောက်ဆိုင်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အစဉ်တစိုက် အားပေးခဲ့ကြသော Customer များကို အရည်အသွေး ကောင်းမွန်လှပသော

ဝတ်စုံများချုပ်လုပ်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုလုပ်ကာ အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးလိုသော ဆန္ဒဖြင့် ပြကွဒိန် ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဒီဇိုင်းနာမမညွှန်၏ သတို့သမီးဝတ်စုံ လက်ရာ ဒီဇိုင်းများကို တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပြကွဒိန်တွင် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပြီး မင်္ဂလာမောင်နှံများအတွက် သတို့သား သတို့သမီး ဝတ်စုံများကိုလည်း စိတ်တိုင်းကျ ဝန်ဆောင်မှုပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကုန်ပစ္စည်းသစ်မိတ်ဆက်

Mistine BB

ချိုမြိန်လှပ ပန်းရောင်နှုတ်ခမ်းအလှ Mistine BB Natural Pink Magic Lip သဘာဝအတိုင်း ပန်းရောင်သမ်းနေသော နှုတ်ခမ်းလေးကိုပိုင်ဆိုင်စေပါသည်။

- ဆန်းသစ်လှပသော Baby Pink အရောင်လေး။
- နှုတ်ခမ်းသားကို ကျန်းမာပြီး နူးညံ့စေခြင်း။
- မန်းရောင်သမ်းပြီး နှစ်လှီဖွယ်နှုတ်ခမ်းအလှကို ပိုင်ဆိုင်စေခြင်း။

နုညက်စွာ လှပသွားစေမည့် Mistine BB Radiance Cream (15g)

ပိုမိုကြည်လင်စင်စေတယ်။
 ဖုံးဖိကာကွယ်ပေးထားနိုင်တယ်။
 အသားအရောင်ညီညာမှုရှိစေတယ်။
 အဆီပြန်ခြင်းကို ထိန်းချုပ်ပေးတယ်။

အခြားသော Lotion များထက် ၂ ဆ ပိုမိုဖြူဖြောင့်စေသော

Mistine White Spa Glutathione UV White Lotion (100ml, 200ml, 400ml)

အသားအရေကို ကြည်လင်စင်စေသော Gluta Complex ပါဝင်ပြီး ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်ကြောင့် အသားအရေယုတ်စီးအောင် Triple Filter ဖြင့် ကာကွယ်ပေးပါသည်။ အသားအရေကို ညီညာညက်ညောမှုရှိစေသည့် Arbutin လည်းပါဝင်သည်။ Glutathione သည် Free Radical ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကိုတားဆီးပေးပြီး melanin (ရောင်ရယ်ဆဲလ်) များ၏ ထုတ်လုပ်မှုကို နှောင့်နှေးစေသော အဆိုဒိုအက်စစ် (၃)မျိုး (Cysteine, Glycine, Glutamic Acid) ပါဝင်သည်။ ယင်း အက်စစ်များသည် အနုရယ်ကင်းစွာဖြင့် အသားအရေကို သိသာလျှင်မြန်စွာ ဖြူဖြောင့်စေပေးပါသည်။

မှုန်နေအောင် လှပသွားစေမည့်

Mistine BB Radiance Loose Powder

- ပေါင်ခါးပွန်ခိုအသားကနူးညံ့ပျံ့ပါးတယ်။
- ကောင်းစွာ ဖုံးဖိကာကွယ်ပေးနိုင်တယ်။
- မျက်နှာလေးကို ဖူးဖူးလေးနဲ့လှနေစေပါတယ်။

BB Cream လိမ်းပြီး BB Powder လေးနဲ့ပုတ်ပေးပါ။

Wedding Special

Model : Phone Shain Htet, May
Photo : Wynn Htut (09 50 555 66/431 555 66)
Dress : Taw Win Htun (Photo Studio)
Location: Royal Mingalardon (Golf and Country Club)
Make up: Char Char (Khin San Win)

Wedding! Special

Model : Phone Shain Htet, May

Photo : Wynn Htut (09 50 555 66/431 555 66)

Dress : Taw Win Htun (Photo Studio)

Location: Royal Mingalardon (Golf and Country Club)

Make up: Char Char (Khin San Win)

Wedding Special

Model : Phone Shain Htet, May
Photo : Wynn Htut (09 50 555 66/431 555 66)
Dress : Taw Win Htun (Photo Studio)
Location: Royal Mingalardon (Golf and Country Club)
Make up: Char Char (Khin San Win)

အရင်ဆုံး ဒီဇိုင်းနာအဖြစ် ဖြစ်လာရစေတဲ့ အန်တီရဲ့ ဘဝအစကို သိပါရစေ။

အန်တီက ငယ်ငယ်ကတည်းကတော့ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကို ဝါသနာပါတယ်။ ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်ကိုလည်း သင်လိုက်သေးတယ်။ ဆိုင်လည်းဖွင့်တယ်။ United ဆိုပြီး ဆိုင်ဖွင့်ခဲ့တယ်။ အန်တီက အလှပြင်ဆိုင်ကို ၁၉၈၄ လောက်က ဖွင့်ခဲ့တာ။ အဲဒီဆိုင်ကလည်း အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ရင်းနဲ့ ဂျပန်မှာ အန်တီ ပညာသွားသင်ရဖို့ အခွင့်အရေး လေး ပေါ်ခဲ့တယ်။ သွားသင်တော့ ဒီ Fashion Design နဲ့ ပတ်သက်တာကို သင်ခဲ့ရတယ်။ သင်တော့လည်း စနစ်တကျ နဲ့ကို သင်ရတော့ အရမ်းကျေနပ်ပြီး ဒီပညာကို စိတ်ပါလက်ပါ သင်ယူခဲ့တယ်။ အဲဒီလို သင်နေရကတည်းက အန်တီက စဉ်းစားခဲ့တာ၊ ငါမြန်မာပြည်ကို ပြန်ရောက်ရင်တော့ ဒီပညာကို မြန်ပြီး သင်ပေးရမယ်လို့ပေါ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီပညာ ရဲ့ ထန်မီးကို အန်တီက သိနေပြီလေ။ ဒါကြောင့် အန်တီက ပြန်ရောက်တာနဲ့ DOZO ကို စပြီး တည်ထောင်ခဲ့တာပါ။

Designer's idea

ဒေါ်သီတာဝင်း DOZO

မြူးစုပိုပို

အခုအချိန်ထိ ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက် အဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ဖို့အတွက် အန်တီဘယ်လို ကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့ရပါသလဲ။

အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ တကယ်ကိုစိတ်ရောကိုယ်ရောနှစ်ပြီး စိတ်ပါ လက်ပါလုပ်မှပဲ အောင်မြင်မှာပါ။ စွန့်လွှတ်သင့်တာတွေလည်း စွန့်လွှတ်ရတာပဲ။ ကိုယ့်ကိုစွဲတွေကို နောက်ချန်ပြီး အလုပ်ကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်ပြီးလုပ်ခဲ့ရတာပေါ့။ ကြိုးစားရတာတော့ အန်တီက ဘယ်ဒီဇိုင်းပဲလာလာ လုပ်နိုင်အောင် ပြည့်ဝနေအောင်လည်း အမြဲတမ်းကြိုးစားရတယ်။ အသစ်အဆန်း ဘယ်လိုပဲထွက်ထွက် ကိုယ်က ဖန်တီးနိုင်အောင် လေ့လာခဲ့တယ်။ အချိန်တွေ အများကြီးပေးခဲ့ရတယ်။ အတွေ့အကြုံတွေလည်း အများကြီးရှိသွားပြီ။ နေ့နေ့ညည အန်တီကအားထုတ်ခဲ့တာဆိုတော့ အခုအချိန်မှာတော့ ကိုယ့်အတွက် အခက်အခဲဆိုတာ မရှိသလောက် ပြစ်သွားပါတယ်။

ကိုယ့်အိမ်မက်တွေကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါ ဘယ်လိုပုံရိုးမူတွေရှိဖို့ လိုအပ်ပါသလဲ။

ပုံရိုးမှတစ်ဆင့် အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အန်တီက ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ကြိုးစားရပ်တည်ပြီး စက်တစ်လုံးကနေ နှစ်လုံး၊ နှစ်လုံးကနေ သုံးလုံး ပြစ်အောင် ကြိုးစားခဲ့ရတာ။ ကိုယ်တိုင်ပဲ အရာရာ

ကို ဦးဆောင်ခဲ့ရတာပါ။ ကိုယ်ကလည်း ကိုတက်ချင်တော့ ခြိုးခြံချွေတာရတယ်။ စည်းစနစ်နဲ့ သုံးခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်ရှာလိုရတာကိုပဲ ခွဲစိတ်ပြီး ဒါကတော့ သားသမီး ပညာရေးအတွက် ဒါကတော့ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့အတွက်ဆိုပြီး သုံးခဲ့ရတာပေါ့။ အထောက်အပံ့သာ ရှိခဲ့ရင်တော့ အရမ်းကောင်းမှာပေါ့။ အောင်မြင်မှုကလည်း အထောက်အပံ့ပေါ့မူတည်ပြီး ပိုပြီးမြန်ဆန်သွားမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ပုံရိုးမူကိုပဲ မျှော်လင့်နေလို့လည်း မရဘူးလေ။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြိုးစားအားထုတ်ရဦးမှာပါ။ အန်တီဆိုရင် ၁၉၉၀ မှာ ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးရတယ်။ မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့ ဒီဇိုင်းတွေကို ဂျပန်အစိုးရကပေးတဲ့ အစီအစဉ်ပေါ့။ အဲဒီပညာသင်ဆုကို အန်တီရခဲ့တယ်။ Kōran Fashion Design College မှာပေါ့။ တစ်နှစ်တက်ခဲ့ရတယ်။ ၁၉၉၁ မှာ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်တော့ DOZO ကို စလုပ်တာပဲ။ စလုပ်တုန်းကတော့ စက်ကလေး တစ်လုံး၊ မေးစက်ကလေး တစ်လုံးနဲ့ စခဲ့ရတာပါ။

အန်တီက သင်တန်းကျောင်းလည်း ဖွင့်တယ်။ တစ်ဖက်က ချုပ်ထည်လေးတွေချုပ်ပြီး ဆိုင်တွေ ပေါ်တင်တယ်။ DOZO Brand နဲ့ ထုတ်ခဲ့တာပါ။ အန်တီ ဟဲ့ဒီအချိန်လုပ်တုန်းက စောသေးတော့ အန်တီတို့နိုင်ငံကို ဝင်တဲ့ပိတ်တွေက အရည် အသွေး မကောင်းသေးဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ဒီဇိုင်း ကို ပုံတူပွားတာတွေ ဖြစ်လာတော့ စိတ်ရှုပ်ပြီး အန်တီက ချုပ်ထည်တွေကို ရုပ်လိုက်တယ်။ အပ်ထည်တွေကိုပဲ လက်ခံတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု အန်တီသမီး သက်နှင်းအေးက Brand ကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်။ အမုန်တော့ ကမ္ဘာကို ထိုးဖောက်ဖို့ဆိုရင် Brand နဲ့မှ ဖြစ်မှာလေ။ ဒါကြောင့် အခုတော့ ပြန်လုပ်မလားလို့ စဉ်းစား နေကြပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ပြောတာပါ။ ကိုယ့် ရဲ့ ကြိုးစားမှုနဲ့လည်း အများကြီး ဆိုင်တယ် ဆို တာပေါ့။

ဒါဆို အန်တီက ဒီပညာကို စပြီး လေ့လာ သင်ယူရကတည်းက တကယ်ကို နည်းစနစ်ကျကျ နဲ့ လေ့လာခဲ့တာပေါ့နော်။

ဒါပေါ့။ ကိုယ်ကမြန်မာပြည်မှာ အင်္ကျီတွေ ချုပ်ဖို့သွားရင် Pattern တွေ ဆွဲပြီးချုပ်တာကို မမြင်ဖူးဘူး။ သွားအပ်ရင် ဒီလိုပဲ ဝိတ်ပေါ်မှာ တန်းပြီး ညှပ်ကြတာပဲလေ။ ဟိုမှာကျတော့ တိတိ ကျကျ နည်းစနစ်တကျလုပ်တာတွေ့ရတာလေ။ အန်တီက အရမ်းသဘောကျတယ်။ စင်တီမီတာ နည်းဆိုတာလည်း အဲဒီတုန်းက မြန်မာပြည်မှာ မရှိခဲ့ဘူး။ သေချာအနုစိတ်ပြီး တိကျတဲ့နည်းကို သင်ခွင့်ရခဲ့တာပေါ့။

ဝတ်စုံတွေချုပ်ကြတဲ့အခါ လက်မနည်းစနစ် နဲ့ စင်တီမီတာနည်းစနစ်ဆိုပြီး ချုပ်ကြတာတွေ ရှိတော့ ဘယ်နည်းစနစ်က ပိုပြီးကောင်းမွန် ပါသလဲ။

တချို့ အမေရိကားက ဒီဇိုင်နာတွေကလည်း လက်မနည်းတွေသုံးကြတာပါပဲ။ ပုံလည်းကျပြီး Cutting တွေလည်း ကောင်းတာပါပဲ။ အဓိက ကတော့ စင်တီမီတာတွေရယ်၊ လက်မတွေရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ နည်းစနစ်ပေါ်ပဲ မူတည်

တာပါ။ တိုင်းတာပုံတွေ တွက်ချက်ပုံတွေ၊ အယူ အဆတွေကပဲ စကားပြောသွားတာပါ။ အန်တီ ကတော့ စင်တီမီတာနည်းကိုပဲ သင်ခဲ့ရတာပါ။ စင်တီမီတာဆိုတဲ့အတိုင်း တကယ်ကို အနုစိတ် တယ်။ အဲဒီနည်းကိုလည်း အန်တီက ကြိုက်တယ်။ လက်မနဲ့တော့ အန်တီကသင်လည်း မသင်ဖူးဘူး။ ချုပ်လည်းမချုပ်ဖူးပါဘူး။ စပြီး သင်ခဲ့ရကတည်းက စင်တီမီတာနည်းနဲ့ပဲ သင်ခဲ့ရတာလေ။ ဒါပေမဲ့ လက်မနည်းစနစ်ကလည်း ကောင်းတာပါပဲ။ သူ နည်းနဲ့သူတော့ ကောင်းတာပါပဲ။

ကမ္ဘာမှာ ဒီ Designer တွေက ဘယ်နည်း စနစ်တွေကို အဓိက သုံးနေကြတာပါလဲ။

ဂျပန်တို့၊ ဩစတြေးလျတို့ကတော့ စင်တီ မီတာနည်းပဲ သုံးတယ်။ စင်တီမီတာနည်းက ဂျပန်ကစခဲ့တာလေ။ ဒါကြောင့် စင်တီမီတာနည်း က အာရှနိုင်ငံတချို့ပဲသုံးတယ်။ ဥရောပတို့ အမေရိကန်တို့ ဘာတို့က လက်မနည်းပဲသုံး ကြတာပါ။ ဘန်ကောက်မှာတောင် အများအား ဖြင့် လက်မနည်းပဲ သုံးတာပါ။ မလေးရှားတို့ ဘန် ကောက်တို့မှာက ဂျပန်မှာပညာလာသင်ပြီး ကိုယ့် နိုင်ငံရောက်မှ ပြန်သင်ကြတဲ့သူတွေကတော့ အန်တီလိုပဲ စင်တီမီတာနည်းသုံးကြတယ်။

အခုခေတ်မှာ နည်းနည်းပါးပါးချုပ်တတ် တာနဲ့ ဒီဇိုင်နာဆိုပြီး နာမည်တပ်လိုက်တာပဲ လေ။ တကယ့် ဒီဇိုင်နာမျိုးက တယ်လိုအတတ်

ပညာမျိုးတွေ တတ်ထားရမလဲ။

ချက်ချင်းသင်ပြီး ချက်ချင်း ဒီဇိုင်နာတော့ မဖြစ်သေးဘူး။ အတွေ့အကြုံဆိုတာက လိုသေး တယ်။ ပညာကလည်း လိုသေးတယ်လေ။ လူတစ် ယောက်လာပြီဆိုတာနဲ့ သူနဲ့တော့ ဘာနဲ့လိုက် မယ်။ ဘာနဲ့မလိုက်ဘူးဆိုတာတွေ သိရမယ်။ အဲဒါ တွေက ပညာအရသင်ကြားထား ရပြီး အတွေ့ အကြုံပေါ်မူတည်ပြီး သိသွားမှာလေ။ အခြေခံ တတ်လိုက်တော့ ချုပ်လိုတော့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ တွေးခေါ်စဉ်းစားမှုဆိုတာ အရမ်းလိုတယ်။ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းလည်း လိုတယ်။ မွေးရာပါ ပါရမီရှိ တယ်ဆိုတာ ရှားတယ်လေ။ အားလုံးက လေ့လာ သင်ကြားပြီးမှ တတ်ရတာလေ။ အန်တီအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ ဘာမှမတတ်သေးတဲ့ သူက သင် ကိုသင်ရမယ်။ သင်ပြီးရင်လည်း ဆက်ပြီး လေ့လာရမယ်။ သူ့များတွေ ဘာတွေလုပ်နေလဲ၊ ဘယ်လိုနည်းစနစ်တွေ သုံးနေကြလဲဆိုတာတွေ လေ့လာရမယ်။ ကိုယ်ဘာတွေ ဖန်တီးနိုင်လဲဆိုတဲ့ Idea လည်းလိုတယ်။ နည်းစနစ် လည်းလိုတယ်။ နည်းစနစ်ဆိုတာက ဒီဇိုင်းပိုင်းတင်မတဘူး။ စာခြားလုပ်ပုံစံနဲ့ပိုင်းတွေမှာလည်းလိုတာပဲ။ အဓိကကတော့ အတွေ့အကြုံပါပဲ အဲဒါတွေ အားလုံးရှိရင်တော့ ဒီဇိုင်နာဖြစ်ဖို့ နီးစပ်ပါ ပြီ။

ပြီးတော့ အခုခေတ်မှာ ဒီဇိုင်နာလုပ်ရတာ က ဝင်ငွေလည်းကောင်းတယ်။ Image လည်း ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ဒီအလုပ်ကို ရွေးချယ် လုပ်ကိုင်လာကြတာတွေလည်း တွေ့နေရတော့

အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အန်တီဘယ်လို ဆွေးနွေးချင်ပါသလဲ။

တချို့ကလည်း ကိုယ်ဘာဝါသနာပါလဲ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ရင်းနဲ့မှ ဝါသနာပါသွားပြီး ကြိုက်သွားတာရှိတယ်။ တချို့ကျတော့လည်း ဝါသနာပါတယ်ထင်ပြီး ဒီအလုပ်ကို လုပ်ကြည့်ရင်းမှ ဝါသနာပါလဲမပါလို့ ဆက်မလုပ်ချင်တော့တာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒီကိစ္စက အတပ်တော့ ပြောလို့မရဘူး။ ဒီအလုပ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်လည်း လုပ်လို့ရတယ်။ အလုပ်လည်း ဖြစ်တယ်။ ဝင်ငွေလည်းကောင်းတယ်ဆိုပြီး လုပ်ကြတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒီအလုပ်က ဝါသနာပါတာနဲ့လည်း မပြီးသေးဘူး။ ကံနဲ့စနန်းနဲ့လည်း ဆိုင်သေးတယ်။ တချို့ဆိုရင် အန်တီမြင်ဖူးတယ်။ လက်ရာကောင်းတယ်။ တော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ Customer မရဘူး။ တချို့ကျတော့လည်း ဒီလောက်တော် တာမဟုတ်ဘူး။ Customer တွေ တအားရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအလုပ်က ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယနဲ့ ဆိုင်တာပါ။ ဒီဒီဇိုင်းတိုင်း ဝင်ငွေကောင်းတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအလုပ်က ကိုယ်နဲ့ အကျိုးပေးတယ်။ မပေးဘူးဆိုတာရှိသေးတယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဘယ်လိုပေးဆပ်မှုမျိုး

တဲ့အမှားတစ်ခုကို ကိုယ်ကတော့ သိနေတယ်။ အဲဒါမျိုးဆိုရင် မကောင်းဘူးလေ။ ဒီဒီဇိုင်းနာကောင်းဖြစ်ဖို့ဆိုရင် Customer ဘယ်လိုလူမျိုးပဲလာလာ သူ့ကိုစိတ်ချမ်းသာသွားအောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးရမယ်။ ကိုယ့်ဆီကို အလုပ်အပ်ဖို့ လာတဲ့သူကို ကိုယ်က တလေးတစားနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုပေးရမယ်။ မာနတွေမထားရဘူး။ ဒီဒီဇိုင်းတွေ မထပ်ဖို့ကလည်း လိုတယ်။ ဒီဒီဇိုင်းနာဆိုမှာ လာအပ်တယ်ဆိုတာ ဒီဒီဇိုင်းကောင်းကောင်း ရချင်လို့လေ။ သူနဲ့ဆို ဘယ်လိုလိုက်မလဲ။ ဘယ်လိုဆို ပိုလှမလဲဆိုတာ သေချာလေ့လာပြီး ချုပ်ပေးရမယ်။ ကိုယ်ချုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ဝတ်စုံကို Customer ကကြိုက်သွားပြီး ဝတ်ပြီဆိုရင်တောင် မပြီးသေးဘူး။ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိမှာတွေ ရှိသေးတယ်။ သူကဝတ်ထားလို့ သူနဲ့ လှနေရင် တခြားသူတွေက ကြည့်ပြီး ကြိုက်ရင် ဘယ်မှာချုပ်လဲမေးမယ်။ ဒါဆို ကိုယ့်ဆီနောက်ထပ် Customer တွေ ထပ်ရဖို့အခွင့်အရေးပဲလေ။ ဒါကြောင့် အရမ်း အရေးကြီးတယ်။ ပေးဆပ်မှုဆိုတာတော့ ကိုယ် ကျိုးလေးစွန့်ပေါ့။ Customer ကိုပဲ လုံးဝ စိတ်စေတနာထား။ ဒါဆိုရင်တော့ အောင်မြင်တယ် ဆိုတာထက် နာမည်ကောင်းရတဲ့ ဒီဒီဇိုင်းနာဖြစ်မှာပါ။

ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာပါလို့လုပ်ရင်း အောင်မြင်မှုရနေသူနဲ့ ဝါသနာမပါဘဲနဲ့ လုပ်ပေးမယ့်

တွေ ရှိရမလဲ။ အလုပ်လေးစားမှု ရှိကိုရှိရမယ်။ ခုနက အန်တီပြောခဲ့သလိုပေါ့။ ကိုယ်ကျိုးလည်းစွန့်ရတာပဲ။ အလုပ်ပေါ်မှာ နှစ်နှစ်ကာကာနဲ့ စေတနာထားရမယ်။ အဓိကက စေတနာပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်သလို ပြီးစလွယ်မလုပ်ရဘူး။ တစ်ခါတလေ Customer ကတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လုပ်

အောင်မြင်မှုရနေတဲ့ သူနှစ်ဦးရဲ့ ကွာခြားချက်ကတာတွေလို့ အန်တီယူဆပါသလဲ။ အဲဒါကတော့ ရေရှည်နဲ့ ဆိုင်တာပေါ့။ ဝါသနာမပါဘဲ အောင်မြင်တဲ့သူကတော့ တခပ်တော့ ဟုတ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေရှည်ကျတော့ ဝါသနာပါမှဖြစ်မှာ။ ဝါသနာအပြင် စေတနာပါ ထည့်ထားမှ ရေရှည်အောင်မြင်မှုရမှာ။ ဝါသနာ

မပါဘဲ အောင်မြင်ရုံပဲ လုပ်နေရင်တော့ ကြာ ရင် အဲဒီအောင်မြင်မှုက ကျသွားမှာပဲ။ အန်တီပြောချင်တာကတော့ ဝါသနာမပါဘဲ လုပ်မိရင်း အောင်မြင်တယ်ဆိုရင်တောင် ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာပါလာအောင် ကြိုးစားကြည့်စေချင်တယ်။ တချို့တွေရှိတယ်။ သွားနေတာက လမ်းခုလတ်ရောက်နေပြီပေါ့။ ဆက်မလုပ်ဘဲ ရပ်လိုက်ရင်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး။ ဒါကြောင့် ဆက်လုပ်နေရတယ်။ ဝါသနာမပါတော့ လုပ်ရတာလည်း မပျော်မရွှင်ဖြစ်နေရတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးတွေ ရှိတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဒီဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ ဒီဒီဇိုင်းကို တခြား ဒီဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်က ကူးယူပြီး ဖန်တီးတဲ့ကိစ္စတွေကလည်း တော်တော်များလာတယ်နော်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အန်တီအမြင်ကိုပြောပြပေးပါဦး။

တကယ်တော့ အဲဒါမျိုးတွေက လုံးဝဖြစ်သင့်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာအနေနဲ့ခံယူထားတယ်ဆိုတာကလည်း ရှိတယ်။ နိုင်ငံခြားက တကယ့်ကမ္ဘာ့ဒီဒီဇိုင်းနာတွေတောင်မှ စာအုပ်တွေမှာကြည့်လိုက်ရင် တွေ့နေတာတွေ တွေ့ရတယ်။ အထွေးတွေကလည်း တစ်ခါတလေ တူတတ်ကြတယ်။ အန်တီစဉ်းစားမိတာတွေရှိတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ်က ဒါပဲရှိတာလေ။ လူပုံတစ်ခုမှာပဲ အခြေခံပြီးစဉ်းစားရတော့ သွားတူတာများလားပေါ့နော်။ တွန့်တာ၊ ထပ်တာ၊ ခွဲတာ၊ စသဖြင့်ပေါ့လေ။ လုပ်စရာ၊ ထွင်စရာကဒါတွေကိုပဲ စဉ်းစားပြီး လုပ်ရတာတွေပဲလေ။ တစ်လောက တောင် အန်တီ တပည့်နှစ်ယောက်က သူတို့ဆွဲထားတဲ့ Sketch လေးတွေ လာပြကြတယ်။ သတ်သတ်ဆီလာ ပြကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ နှစ်ယောက် စဉ်းစားတာက သွားတူနေတော့ ဒီဒီဇိုင်းကတူနေတယ်။ အကြမ်းအားဖြင့် တူနေတာပေါ့။ အန်တီတောင် အံ့ဩသွားတယ်။ အဲဒီလို ပေါ့လေ။ Idea တူသွားတာ မျိုးတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။ ဒါမျိုးကျတော့လည်း ကူးယူတာမျိုး၊ ကူးချတာမျိုး မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။ နောက်ပြီး ဘာရှိသေးလဲဆိုတော့ Customer ကလာကတည်းက ဒီလိုပုံစံအတိုင်း ချုပ်ပေးပါဆိုတဲ့ တောင်းဆိုမှုနဲ့ လာခဲ့ရင်လည်း မတတ်နိုင်ဘဲ ချုပ်ပေးလိုက်ရတာတွေရှိတယ်။

သူများနဲ့ မတူတဲ့ အမြင်တွေ ဖန်တီးမှုမျိုးတွေ ရှိသင့်ပါသလဲ။

အဲဒါကတော့ ပုံကြမ်းတွေကို လက်ကအမြဲ တမ်း ဆွဲကြည့်၊ ခြစ်ကြည့်နေရမယ်။ ကိုယ့်ဦးနှောက်ကို အမြဲတွေးနေရမယ်။ စာအုပ်တွေ အင်တာနက်တွေ FTV တွေ အမြဲမပြတ် လေ့လာနေရမယ်။ သူများတွေ ဘာတွေဖန်တီးနေလဲ၊ ဘာဒီဒီဇိုင်းတွေ ခေတ်စားနေလဲဆိုတာ သိနေရမယ်။ ဒီဒီဇိုင်းကို အမြဲစဉ်းစားနေရမယ်။ ပြီးရင် လက်တွေ့ဖန်တီးတာမျိုးကလည်း လုပ်ကြည့်ရမယ်။ တစ်ခါ

တလေမှာ ကိုယ်စဉ်းစားတာက ဖန်တီးကြည့်တဲ့ အခါ မဖြစ်နိုင်တာမျိုးတွေ ရှိတတ်တယ်လေ။ ဒါဆိုရင် ဘာတွေကို ပြန်ပြင်ရမလဲ။ ဘာတွေ ထပ်ထည့်ရမလဲ။ ထပ်စဉ်းစားရမယ်။ အများ တွေကလည်း ပညာရ စေတာပဲလေ။ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ မြင်တွေ့နေရတာတွေကိုလည်း မှတ်သားထား ရမယ်။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေတာတွေက လည်း ဒီဇိုင်းတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်လေ။ ပြောချင် တာကတော့ ဘယ်အရာကိုမဆို အမြဲလေ့လာ နေရမယ်။ ဖန်တီးမှုမှာလည်း အမြဲဆန်းသစ်နေ ရမယ်။ သူများနဲ့တူတာမျိုးကို မလိုချင်တဲ့ စိတ် ဆန္ဒရှိရမယ်။

အတတ်ပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်မှာ လိုက်နာရမယ့်စည်းကမ်း တွေ စောင့်ထိန်းရမယ့်ကျင့်ဝတ်တွေက ဘာတွေ များပါလဲ။

သူများဒီဇိုင်းကို ကူးတာမျိုးတော့ မလုပ်ရ မယ့်ဟာပေါ့။ ပြီးတော့ ကူးတာလည်း ကူးပေါ့။ တူးပြီးရင်တော့ သူများဒီဇိုင်းကို ကိုယ့်ဒီဇိုင်းလို မအော်နေသင့်ဘူး။ နောက်ပြီးသူများကို ပုတ်ခတ် ပြီး ပြောတာမျိုးလည်း မလုပ်ရဘူး။ ကိုယ့် ဟာကို တိုးတက်အောင်ပဲ လုပ်နေရမယ်။ အကောင်း မြင်ပေးရမယ်။ သူများဖန်တီးထားတာ ကို မခိုတာ ပွားပေးရမယ်။ ကိုယ့်ထက်တော်တဲ့ သူတွေဆို တလည်း လေ့လာသင့်ရင် လေ့လာရ မယ်။ ကိုယ့် ထက်ငယ်တဲ့သူတွေကိုလည်း လက်တွဲ ခေါ် သင့် တယ်။ ပြီးတော့ အရေးကြီးဆုံးက ကတိတည်ဖို့ပဲ။ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်က ကတိ ပေးပြီးရင် တည်ရမယ်။ Customer တစ်ယောက် ကို ဒီနေ့ရ မယ်လို့ ပြောပြီးရင် ကိုယ်ဘာပဲ ဖြစ်နေဖြစ်နေ ရအောင်ကိုကိုယ်က ဖန်တီးပေးရမယ်။ ကိုယ်က ရမှာပါပြောပြီး မပေးနိုင်ရင် သူလည်း စိတ်ဆင်းရဲ သွားမယ်။ ကိုယ်လည်း ပျော်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ Customer က အရမ်းရွှေ့လင့် နေတာလေ။ ဒါကြောင့် ကတိ တည်ရမယ်။

အန်တီရဲ့ DOZO Technical Design School က မြန်မာပြည်မှာဆိုရင် ထိပ်ဆုံးမှာရှိ နေတာဆိုတော့ အန်တီက ဘယ်လိုသင်ကြားမှု တွေ ဘယ်လိုသင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွေနဲ့ သင်ပေးနေ ဝါသလဲ။

ဝါသနာတော့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှမတတ် သေးတဲ့သူတွေကို အန်တီဆီကို အခြေခံလောက် တတ်ပြီးတာနဲ့ ဆိုင်ဖွင့်နိုင်အောင်ကို သင်ပေး တယ်။ နားလည်အောင်၊ ဖန်တီးနိုင်အောင် အန်တီက အရမ်းသင်ပေးပါတယ်။ အဲဒီလို သင် တော့လည်း တချို့ကလိုက်နိုင်ပါတယ်။ လူမှာ လည်း အမျိုးမျိုးဆိုတော့ တချို့ကျတော့လည်း မလိုက်နိုင်ကြဘူး။ မလိုက်နိုင်တဲ့သူကိုလည်း အန်တီက စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီးသင်ပေးပါတယ်။ ကိုယ်က တတ်စေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ဆိုတော့

တစ်ခါတလေကျတော့လည်း သိပ်ကို တွန်းတွန်း တိုက်တိုက်ကြီး လုပ်ဖြစ်တာမျိုးတောင် ရှိတယ်။ သင်ဖို့ဆိုတာ ပိုက်ဆံကုန်တယ်။ အချိန်ကုန်တယ်။ ဒါတွေနဲ့တန်အောင် အန်တီက သူတို့ကို ရသား စေချင်တယ်။ စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း မြှင့်တင်ပေးရတယ်။ တချို့ကကျတော့လည်း နည်းနည်းလေးခက်တာနဲ့ မလုပ်ချင်ကြတော့ဘူး။ လက်လျှော့ချင်ကြတယ်။ ဒီလိုလူတွေအတွက်လည်း အန်တီက ပြောပြပေးရတယ်။ ဒီအတတ်ပညာက တတ်သွားရုံနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့မိသားစုတစ်ခုလုံး စားဝတ်နေရေးကိုဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ အပြင်ကို နေထိုင်ခါး မသွားရဘဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ လုပ်လို့ရတယ်။ ကိုယ့်သားသမီးရှိခဲ့ရင်လည်း သားသမီးကို ရင်အုပ်မကွာထိန်းသိမ်းရင်း လုပ်သွားလို့ရတယ်။ ဒီအလုပ်ရဲ့ အားသာချက်လေးတွေပေါ့လေ။ ဒါတွေပြောပြပြီး အန်တီက ဆွဲခေါ်ရတယ်။ ရက်ပျက်မို့ တဲ့သူတွေဆိုရင်လည်း အန်တီက အစားထိုးပြီး ပြန်သင်ပေးရတယ်။ ကိုယ့်ဘက်ကတော့ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်ပေးပါတယ်။ သူတို့မှားနေရင်လည်း မမှန်မချင်းသင်တာပဲ။ သင်တန်း Course တွေကတော့ အခြေခံဆိုရင် Skirt နဲ့ Blouse ပေါ့။ တကယ်တော့ ဒီအလုပ်ကို ပညာသည်တစ်ယောက်အနေနဲ့ လုပ်မယ့်သူဆိုရင်တော့ သင်တန်းဆက်တက်ရမယ်။ Advance မှာကျတော့ Dress တွေ Coat တွေပါပယ်။ ဒီဒီဇိုင်းနာတစ်

ယောက်အနေနဲ့ ဆိုင်ဖွင့်မယ်ဆိုရင် Customer က အချို့စုလာကြမှာလေ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်က ချုပ်တတ်ထားရမယ်။ Fashion Illustration လည်းရှိတယ်။ Drapping ဆိုတာလည်း ရှိတယ်။ သူကလည်း လက်ဝင်ပြီး သေချာစနစ်တကျ တတ်ထားရမယ့် Course တစ်ခုပဲ ပြီးတော့ Hand made ဝိုင်းပေါ့။ စက်ပစ္စည်းမပါဘဲ လက်နဲ့ပဲ ဖန်တီးရတဲ့တာလေးတွေပေါ့။ ကလေး ဝတ်စုံ Course လည်းရှိပါတယ်။ အန်တီရော၊ သမီးသက်နှင်းအေးရော နှစ်ယောက်လုံးက Course တွေကို တာဝန်ခွဲ ပြီးသင်ပေးပါတယ်။

အန်တီက သင်တန်းလည်းဖွင့်ထားတယ်။ ပြီးတော့ ဒီဒီဇိုင်းနာတွေရဲ့ ဖန်တီးမှုတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ရော ဘယ်လိုမြင်မိထားတာရှိပါသလဲ။

တော်ကြပါတယ်။ ကြိုးစားလည်း ကြိုးစားကြတယ်။ Designer's Design မှာ အန်တီ ဒီဇိုင်းလုပ်ခဲ့သမျှပွဲတွေမှာဆိုလည်း တော်ကြတယ်။ သူတို့ကိုပိုတော်စေတာကလည်း ဒီဒီဇိုင်းပွဲတွေကြောင့်လို့ အန်တီတော့မြင်တယ်။ ပြိုင်ပွဲဆိုတော့ ကိုယ့်ခေါင်းထဲမှာ ရှိသမျှ Idea တွေကို ထုတ်ကြရတော့တာပေါ့။ ဒီတိုင်းဆိုရင်တော့ စဉ်းစားမိကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြိုင်ပွဲဆိုတော့ ဆုရချင်တော့ ကြိုး စားရတယ်။ လေ့လည်းလေ့လာရတယ်။ လက်ရာ တွေလည်း တက်လာကြတယ်။

အန်တီအနေနဲ့ဆိုရင် ဒီဒီဇိုင်းနာတစ်ခုထွင်တဲ့ အခါ ဘာတွေကိုအခြေခံပြီး စဉ်းစားလေ့ရှိ

ပါသလဲ။

အန်တီကတော့ ကိုယ်ရွေးချယ်ပေးရမယ့် လူကိုပဲ အရင်ကြည့်တာပါ။ သူကသေးသေး သွယ်သွယ်လား၊ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်လားပေါ့။ သူ့မှာဘယ်လို အားသာချက်၊ အားနည်းချက်တွေရှိနေလဲ အဲဒါတွေကို ကြည့်ရတာပေါ့။ အဲဒီပေါ်မှာ မူတည်ပြီးမှ ဒီဒီဇိုင်းဆွဲတာ။ ဆွဲတဲ့အခါလည်း အန်တီက တစ်ပုံပဲ မဟုတ်ဘူး။ အများကြီးဆွဲကြည့်တာ။ နောက်ပြီး အန်တီအားသာတာက Pattern တွေကို ဖန်တီးရတာကိုကြိုက်တယ်။ အရမ်းခွင်တဲ့ ဒီဒီဇိုင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခပ်ရှင်းရှင်းလေးနဲ့ ထူးခြားချက်ရှိနေတဲ့ ပုံလေးတွေကိုပဲ ကြိုက်တယ်။ နောက်ပြီး အန်တီက ကိုယ်တိုင်ဝတ်ချင်တဲ့ ပုံလေးကိုလည်း အများဆုံး ဖန်တီးပေးဖြစ်တယ်။ အန်တီက ငယ်ငယ်ကတည်းက ယဉ်တဲ့ဒီဒီဇိုင်းလေးတွေကိုကြိုက်တယ်။ ဘယ်တော့ကြည့်ကြည့် မရိုးသွားတဲ့ပုံလေးတွေကို ကြိုက်တယ်။

အန်တီထွင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဒီဒီဇိုင်းတွေထဲမှာ အန်တီအားရကျေနပ်မှုအရှိဆုံး ဒီဒီဇိုင်းဆိုရင် ဘယ်လို ဒီဒီဇိုင်းမျိုးတွေပါလဲ။

အန်တီအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ ကိုယ်လုပ်ခဲ့သမျှမှာ ဒီဒီဇိုင်းတွေကို ကြိုက်တော့ကြိုက် တယ်။ ဒါပေမဲ့ အားရတယ်တော့မရှိဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုရင် ထပ်ဖြည့်ချင်တာမျိုး၊ ဘယ်လိုလုပ်ချင်သေးတယ်ဆိုတာမျိုးနဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေတတ်တာ။ အခုနောက်ပိုင်း ချုပ်တာတွေထဲမှာ မဂ္ဂဇင်း

အတွက်ချုပ်ပေးထားတဲ့ အွန်ဆိုင်ဝတ်တဲ့ဟာ တွေကိုလည်း ကြိုက်ပါတယ်။ ဝတ်ပုံရွှေရည် အတွက် နတ်ပြာရောင် မင်္ဂလာဝတ်စုံလေးကို လည်း ကြိုက်ပါတယ်။ အန်တီကတော့ ဖန်တီးပြီး တိုင်း ကိုယ့်ဒီဇိုင်းကို ပြီးပြည့်စုံနေတယ်လို့ မခံစား ရဘူး။ လောဘကြီးတာလားတော့ မပြောတတ် တော့ပါဘူး။

အန်တီက ဒီဇိုင်းထွင်လိုက်ရင်လည်း အမြဲ ဆန်းသစ်နေတတ်တာတွေရတယ်။ အဲဒီ ဒီဇိုင်း တွေဖြစ်ဖို့ အန်တီဘယ်လိုလေ့လာမှုတွေကို လုပ် လေ့ရှိပါသလဲ။ ဘာတွေကို လေ့လာဖြစ်ပါ သလဲ။

အဲဒါကတော့ အန်တီက အမြဲလေ့လာရ တယ်။ အခုဘာတွေ ခေတ်စားနေလဲ။ နိုင်ငံခြား မှာဆိုရင်လည်း သူတို့ဆီမှာ ဘယ်လိုဖန်တီးမှုမျိုး တွေ ဘယ်လိုတွေ ဆန်းသစ်ထားလဲ။ လေ့လာတာ ပေါ့။ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကူးတွေကိုလည်း အန်တီက အမြဲ Sketch ချဆွဲကြည့်နေတာ။ ပြီးရင်လည်း စမ်းသပ်ပြီး လက်တွေ့ဖန်တီးဖြစ်တယ်။ ဘာတွေ လိုနေလဲ။ ဘာတွေပိုနေလဲဆိုတာ ကိုယ့်ဒီဇိုင်းကို အဝေးကကြည့်လိုက် အနီးကကြည့်လိုက်နဲ့ ကြည့် ပြီး ဖန်တီးတယ်။ ကိုယ့်မျက်စိထဲမှာ ဝင်သွားတော့ မှ အန်တီကရပ်လိုက်တာ။ ကိုယ့်မျက်စိထဲမဝင် သေးသရွေ့ အန်တီက ထပ်ပြင် ထပ်ပြည့်လုပ်တယ်။ ပင်တော့ပင်ပန်းတာပေါ့။ ဆန်းသစ်မှုရှိအောင် တော့ လေ့လာရတာပါ။ ဒီဇိုင်းကောင်းဖို့ကတော့ အန်တီက ဒီဇိုင်းထွင်ရင် လုံ့လစိုက်ပြီးထွင် တယ်။ ပြီးတော့ ဒီဇိုင်းပညာတွေက တိုးတက်နေတော့ ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှာ အန်တီတက်ခဲ့တဲ့ Kóran မှာပဲ CAD လို့ခေါ်တဲ့ Computer Software နဲ့ Pattern ထုတ်တဲ့ ပညာရယ်။ အဆင့်မြင့် Expert Pattern ရယ် ထပ်ပြီး လေ့လာခဲ့သေးတယ်။

အတွေးတွေများပြီး စိတ်ကူးယဉ်တတ်သူတွေ က ဒီဇိုင်းဖြစ်ဖို့ပိုပြီးနီးစပ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား။

တစ်ဝက်လောက်တော့ မှန်မယ်ထင်တယ်။ တချို့ကျတော့လည်း ရိုးခနဲ ဆတ်ခနဲနဲ့ ဘာမှ စဉ်းစားမနေဘဲ ဖန်တီးလိုက်ကြတာတွေရှိတယ်။ တချို့ကျတော့ တကယ်ကို နက်နက်နဲနဲတွေ တွေး ပြီးမှ လုပ်တာတွေရှိတယ်။ မရည်ရွယ်ဘူး လုပ် လိုက်တာ ဒီဇိုင်းတစ်ခုထွက်လာတယ်။ တွေးပြီး လုပ်တဲ့ လုပ်တော့ ပိုပြီးစေ့စေ့စပ်စပ်တွေ ဖြစ် ပေမယ့် ဒီဇိုင်းထွက်တော့ မမြန်ဘူးပေါ့။

အန်တီရဲ့ ပညာအမွေကိုတော့ သမီးအကြီး သက်နှင်းအေး (DOZO) ကရသွားပြီနော်။ သမီး အငယ်ကိုရော ဒီလိုအလုပ်တွေလုပ်ဖို့ အန်တီ တိုက်တွန်းဖြစ်ပါသလား။

အန်တီမှာ သမီး ၂ ယောက်ရှိတာ။ သမီး ကြီးကတော့ အခု ဒီလောကထဲမှာ ထဲထဲဝင်ဝင်နဲ့ လုပ်နေပြီ။ အငယ်လေးကတော့ အခု ဂျပန်မှာ

Beauty နဲ့ဆိုင်တဲ့ ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်၊ တက္ကသိုလ် တက်နေပါတယ်။ အမေ့သွေးတော့ပါတယ်ပေါ့။ အမေငယ်ငယ်ကစတော့ ဒီ ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်နဲ့ စခဲ့တာလေ။ ကိုယ်တောင်မထင်ထားဘူး။ သမီး ၂ ယောက်မှာ တစ်ယောက်ဆီက ကိုယ့်ရဲ့ပညာ အမွေကို ယူကြမယ်လို့လေ။ အငယ်လေးက အိမ် မှာဆိုလည်း သူ့အင်မဆံပင်တွေကို အရင် ကတည်းက စမ်းသပ်ပြီး လျှောက်လုပ်နေတာ။ ဆိုင်မှာ ခေါင်းတွေဘာတွေလျှော်တာမျိုး၊ မျက်နှာ ပေါင်းတင်တာမျိုး လုပ်ခဲ့ပြီးရင် အိမ်ရောက်ရင် ပြန်ပြီးလုပ်ပေးတော့တာပဲ။ လက်စလက်နတော့ ငယ်ငယ်ကတည်းကရှိနေတာပါ။ အန်တီကတော့ သူ့အဖွင့်ပြေပဲ လုပ်နေတယ်ထင်တာပါ။ သူ GCE O Level ခြေပြီးတော့ သမီးဘာလုပ်ချင်လဲ သမီးလုပ်ချင်တာ အမေ့ပြည့်ဆည်းပေးမယ် ပြော တော့ ပထမတော့ သူက ဟားဗတ်မှာ ကျောင်း သွားတတ်ချင်တယ် တဲ့။ အန်တီကလည်း ထားဖို့ လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းပြီးမှ အလုပ်

အဆင်မပြေဘဲ ပြန်လာတယ်လို့ ဘာတို့တွေကြား ရတော့ အမေရိကားအထိ ကျောင်းသွားတက်ပြီးမှ အလုပ်အဆင်မပြေခဲ့ရင် ဆိုပြီးစဉ်းစားမိတာပေါ့။ ဂျပန်မှာပဲ တက်ပါလားပေါ့။ အရင်ဆုံး ဂျပန်မှာ ဂျပန်စာကိုပဲ အရင်တက်ပြီးမှ တက်ခိုင်းလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုရောက်တော့ သူက ဂျပန်စာတက် ရင်း အချိန်ပိုင်းအလုပ်ကို Hair Salon မှာ သွား လျှောက်ပြီး ကံကောင်းပြီး အလုပ်ရသွားတယ်။ အဲဒီမှာလုပ်ရင်း သူဝါသနာပါတယ်ဆိုပြီး ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်၊ တက္ကသိုလ်ကိုတက်ဖို့ သူ့ဘာသာပဲ ရွေးလိုက်တာ။ အန်တီကတော့ သမီးတွေကို ဘာ လုပ်ပါလို့ မတိုက်တွန်းဘူး။ သူတို့ရွေးချယ်မှုနဲ့ သူတို့ပဲ။ သက်နှင်းအေးတုန်းကလည်း ၁၀ တန်း အောင်တော့ အန်တီက သင်တန်းတွေ လျှောက် တက်ခိုင်းတာ IDCS တို့ ဘာတို့ အစုံပဲ သူ လျှောက်တက်တယ်။ နောက်တော့ သူ့ဟာသူပဲ အန်တီအလုပ်ကို သူ့စိတ်ဝင်စားပြီး ဝိုင်းကူပေး တယ်။ သင်တန်းတွေ ဘာတွေလည်း ဝိုင်းပြပေး

သူတို့အစီအစဉ်နဲ့ သူတို့ပဲ။ အငယ်လေး ဆိုလည်း ငယ်ငယ်တည်းက စာကျက်ပါလို့ မပြောရဘူး။ စာကျက်လို့ပြောရင်လည်း စိတ်ကောက်ရော။ သူတို့မပြောနဲ့ သူ့အသိစိတ်နဲ့ သူ့ကျက်မယ်။ အဲဒီလိုပေါ့။ နှစ်ယောက်စလုံးက ကြိုးစားမှုလည်း ရှိတယ်။ ဇွဲတွေလည်း ကောင်းကြတော့ တစ်နေ့ မှာအောင်မြင်မယ်လို့ အန်တီက ယုံကြည်ထား တယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ် ကြတာချင်းတူကြတယ်။ အငယ်လေးဆို Basket Ball လည်း ဆော့တယ်။ စန္ဒရားဆိုလည်း တီး ချင်တာပဲ။ Dance Group နဲ့ လည်း ကလိုက် တာပဲ။ လုပ်ချင်တာကိုရအောင်ကို လုပ်တာ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက သူ့တက်မယ့်ကျောင်းကို သူ့ဟာသူပဲရွေးတာ။ ဒါကြောင့် စိတ်ချပါတယ်။ အန်တီဘက်က မပြတ်ပြောရတာတော့ ဘုရား၊ တရား မမေ့ဖို့ဘဲ ဆုံးမရတာပေါ့။ ဘုရား စာအပြု ရွတ်ဖို့ပဲ ပြောနေရတယ်။

Fashion Designer တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အတွက်ဆိုရင် နောက်ခံငွေကြေးအင်အားလို တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါဆိုငွေကြေးမပြည့်စုံ တဲ့ သူတစ်ယောက်က ဒီရိုက်နာမဖြစ်နိုင်တော့ ဘူးပေါ့နော်။ အဲဒီလို လူမျိုးတွေအတွက်ရော ဘယ်လိုအခွင့်အလမ်းမျိုးတွေရှိပါသလဲ။

ငွေကြေးမပြည့်စုံဘူးဆိုပေမယ့် လက်မလျှော့ ကာ ပိုပြီးကြိုးစားသင့်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ပညာသင် ထောက်ပံ့ ကြေးအစီအစဉ်တွေက လည်း အခုခေတ်မှာ အများကြီးပဲလေ။ တကယ် တော့ ဖြစ်ချင်တာရှိရင် ကြိုးစားရင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကြိုးစားတဲ့သူအတွက်က တစ်ချိန် ချိန်တော့ အခွင့်အရေးက ရောက်လာပါတယ်။ အန်တီထောင်မှ ဒီလုပ်ငန်းကိုစချိန်တုန်းက ဓား စက်တစ်လုံး စက်တစ်လုံးနဲ့ပဲ စခဲ့တာလေ။ ဇွဲနဲ့ ဝိရိယာပဲ လိုတယ်။ ပြီးတော့လေ့လာမှုတွေ လုပ် ပေါ့။ အန်တီတို့ DOZO မှာလည်း အစီအစဉ် လေးတစ်ခုလုပ်ဖို့ ရှိပါတယ်။ တကယ်ပညာကို လိုချင်တယ်။ တကယ်လည်း ဝါသနာပါတယ်ဆို

တယ်။ စိတ်တကယ်ပါသွားပြီးမှ ဂျပန်မှာပဲ ဒီဒီဇိုင်းကျောင်းသွားတက်ဖို့ ပြောတော့ အန်တီ က ပံ့ပိုးခဲ့တာ။

မိခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ရော သမီးတွေ အပေါ်မှာ အန်တီဘယ်လောက်အထိ မျှော်မှန်း ထားပါသလဲ။

အန်တီကတော့ သူတို့ကို မျှော်မှန်းတာတော့ မတုတ်ပါဘူး။ သူတို့ဖြစ်ချင်တာတွေကိုပဲ နောက် ကနေ မိဘအနေနဲ့ ပံ့ပိုးသင့်တာပဲပိုမယ်ပေါ့။ သူတို့လိုအပ်ချက်တွေကိုပဲ ဖြည့်ဆည်းပေးချင် တယ်။ ဘာမှတော့ မညွှန်လည်းမညွှန်ကြားချင် ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်သမီးတွေကလည်း ကိုယ်က ဘာမှ ညွှန်ကြားစရာမလိုဘဲ သူတို့အသိစိတ်နဲ့ သူတို့ ပန်းတိုင်တွေက ရှိပြီးသားဖြစ်နေတာလေ။

ရင် ပညာသင်ပေးဖို့ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အန်တီ တို့ဆီ မှာ ဘယ်နှနှစ် တော့ ပြန်လုပ်ပါဆိုတဲ့ စာချုပ်တော့ ရှိမှာပါ။ ပြီးတော့ ရိုးသားရမယ်။ ရိုးသားမှုက အရေးကြီး ပါတယ်။ ရိုးသား၊ ကြိုး စားတဲ့သူ အတွက်က အလုပ်မရှားဘူးလေ။

ရတီ ပရိသတ်ကို ရော အန်တီပြောချင်တဲ့ Fashion Tips လေးရှိ ရင် စကားလက်ဆောင်

လေးပြောပေးပါဦး။
Fashion ကတော့ ကြီးကြီးငယ်ငယ်မရွေး သူ့အရွယ်နဲ့သူတော့ ရှိကြတာပေါ့။ အဓိကက တော့ ကိုယ်နဲ့ လိုက်ဖက်မယ့် ကိုယ့်ရဲ့ Style လေးရှိဖို့တော့လိုပါတယ်။ ပေါ်သမျှဝတ်မှ Fashion မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် Style လေးကိုပဲ ဖန်တီးပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် တီထွင် သင့်တယ်။ အန်တီတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေက ဖန်တီး နိုင်တဲ့ စွမ်းအားက တအားကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အသက်အရွယ်နဲ့လိုက်တဲ့ ဒီဒီဇိုင်း လေးကို ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးပြီး ကိုယ်ပိုင် Style လေးဖြစ်အောင်နေဖို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

မြင့်စုပိုင်

သားသမီးထက်ပိုပြီးဆိုတာမှာ
 “မွေ့ပိုက်လေ” ဆိုတဲ့ဝတ္ထုကူးပါနေပါတယ်။
 မိဘရဲ့လုပ်ငန်းအမွေဘာသာအမွေတာတွေကို
 ရှိသေ့ရွာခဲ့စောင့်ထိန်းမှုမှာက
 သားသမီးတွေရဲ့တာဝန်ပဲ။
 ဒါဒီလိုသားသမီးဝတ္ထုကူးကိုကျွေးအောင်
 ကြိုးစားနေရင်းမိဘရဲ့လုပ်ငန်းကို
 တစ်စထက်တစ်စပိုမိုတိုးတက်အောင်မြင်အောင်
 ဖန်တီးနေတဲ့အမျိုးသမီးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးနဲ့ဒီလမှာရက်
 ဖရိုညွတ်ကိုမိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့မဟာတော့
 လက်ရှိမှာ The Rich Gems,
 Inspire Fashion နဲ့ Inya Day Spa တို့ကို
 ပိုင်ကိုင်နေတဲ့ မမီရှယ်(လ်) ပဲဖြစ်ပါတယ်။

Beyond
The Women
 The Rich Gems
Ma Mittchell
 arranged by phyoe su po po

The Rich Gems ရဲ့ ဝဲကိုင်ရှင်အဖြစ် ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ လေး ပြောပြပါ။

The Rich Gems ဆိုတာက ကျွန်မမိဘတွေရဲ့ လုပ်ငန်းပေါ့။ အဓိကကတော့ အမေပေါ့။ အမေက အရမ်းတော်တဲ့ အမျိုးသမီးလုပ်ငန်းရှင်ဆိုရင် မမှားဘူး။ အဲဒါတွေကိုကြည့်ပြီး ကိုယ်က ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပေါ့။ ဒီလုပ်ငန်းအကြောင်းကိုလည်း အထိုက်အလျောက်နားလည်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာပါမှန်းမသိ ပါခဲ့တာပေါ့။ တခြားဟာတွေကို လုပ်ကြည့်ဖို့လည်း အတွေးတွေရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း နောက်ဆုံးကျတော့ ဒီရတနာအလုပ်ကိုပဲ ပြန်ပြီးလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အခုလည်း Spa ဇရာ၊ Fashion ဇရာ လုပ်နေတာပါ။ ဒီရတနာလုပ်ငန်းကတော့ မိဘအမွေအနှစ်ဆိုတော့ မလုပ်မဖြစ်လုပ်တာပါ။ The Rich Gems ကို ဆက်ပြီးတည်မြဲဖို့ဆိုရင် ကျွန်မက ထိန်းသိမ်းရမှာပေါ့။ ဒါက ကျွန်မ

တာဝန်လို့ ယူဆတယ်။ ဒါကြောင့် လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

အစ်မရဲ့ မိသားစုအကြောင်းလေးလည်း ပြောပြပါဦး။

ကျွန်မတို့မှာ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာပါ။ မောင်လေးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ မောင်လေးကတော့ အခုမှ ကျောင်းပြီးလာတော့ သူ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းမျိုးကို ရွေးမလဲ။ ဘာလုပ်ချင်လဲဆိုတာ မသိသေးဘူး။ ယောက်ျားလေးလည်းဖြစ်တော့ သူက လုပ်ချင်တာတွေက များနေတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုက တော်တော်များတယ်။ အခု လောလောဆယ်မှာတော့ အမေ့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေမှာ ဝင်ကူပေးနေတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင် မိသားစုဆိုရင်တော့ ကျွန်မက ၂၀၁၀ တုန်းက လက်ထပ်ခဲ့တယ်။ သားသမီးတော့ မယူသေးဘူး။ အချိန်တစ်ခု လိုသေးလို့ပါ။ သား၊ သမီးဆိုတာက ကိုယ်က အကုန်ပြင်ဆင်ပြီး အဆင်သင့်ဖြစ်မှ

လူရင် ပိုကောင်းတယ်လေ။ ဒါကြောင့်ပါ။ အခု ချိန်မှာတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်ပဲ လွတ်လပ် နေသေးတယ်ပေါ့။

အစ်မရဲ့ ငယ်အိမ်မက်တရော ဘာပါလဲ။

ဟိုး . . . ခင်ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ Embassadar ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မက ခရီးသွားရတာကို အရမ်းကြိုက်တယ်။ ဟိုသွား၊ ဒီသွားပြောဆိုညှိနှိုင်းရတာကို အရမ်း စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒါပေမဲ့ Embassadar ဖြစ်အောင်ကလည်း မလွယ်မှန်းကို ကြီးလာတော့ သိလာတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်ချင်ပြန်လဲဆိုတော့ Marketing တို့၊ Advertising ကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ကျွန်မက အဲဒီလို Challenging ရှိတဲ့ နယ်ပယ်တွေကို ဝါသနာပါတယ်။ အခု The Rich Gems မှာလည်း ကျွန်မက Marketing ပိုင်းကို အဓိက လုပ်ပေးနေတာပါ။

The Rich Gems ကို ဘယ်အချိန်ကစပြီး

တည်ထောင်ခဲ့တာပါလဲ။

The Rich Gems ရဲ့ သက်တမ်းကတော့ တော်တော်ကြာနေပါပြီ။ စပြီးတည်ထောင်ခဲ့တာ ကတော့ ၁၉၉၆ ခုနှစ်ကတည်းကပဲ။ ဒီလုပ်ငန်း က တကယ်တော့ မလွယ်ဘူး။ အပြင်ကကြည့်ရင် သာ လွယ်သလို ထင်ရတာ။ ကျွန်မအမေက တော်တော်လေး တော်တယ်။ ဒီလိုအောင်မြင် အောင် ဒီလိုနေရာရောက်ဖို့ အမေက တော်တော် လေးရမ်းကန်ခဲ့ရတာ။ Inya Day Spa ကတော့ ၂ နှစ်ကျော်ပြီ။ Inspire Fashion ကတော့ အခု နောက်ဆုံးမှ လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ တစ်နှစ်ကျော်ပဲ ရှိသေးတယ်။

မိဘရဲ့လုပ်ငန်းအမွေအနှစ်ကို ဆက်လုပ်ရတဲ့ အခါ အစ်မရဲ့ Feeling လေးလည်း ပြောပြပေး ပါဦး။

အမေလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ရတာ က တစ်ခါတလေမှာလည်း တော်တော်လေးခက် ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မအမေက လုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ အရည်အချင်းက တော်တယ်လေ။ အဲဒီတော့ အမေလိုဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရတာက ကျွန်မ အတွက် မလွယ်ဘူး။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အောင် မြင်အောင် လုပ်ရတာခက်သလို အောင်မြင်ပြီးတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဆက်ပြီးအောင်မြင်အောင် ထိန်းရတာကလည်း ခက်ပါတယ်။ အဲဒီလို ထိန်းရတာက ပိုပြီးခက်တယ်။ လူတိုင်းက ကြည့် နေတာပေါ့။ သူ့ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုက သူ့အမေလို ဖြစ်ပါ့မလားဆိုပြီးတော့ပေါ့လေ။

မိဘတွေလုပ်ခဲ့တဲ့ The Rich Gems နဲ့ အစ်မရဲ့လက်ထက်မှာ လုပ်နေတဲ့ The Rich Gems ရဲ့ ကွာခြားမှုကရာ ဘာတွေများပါလဲ။

ကျွန်မ အမြင် မှာတော့ တခြားထက် Jewellery Design တွေပါပဲ။ ဒီခိုင်းတွေက အခုချိန်မှာ ပိုပြီး Modernize ဖြစ်လာတယ်။ Customer တွေရဲ့ အကြိုက်ကလည်း ပြောင်း သွားတာကိုး။ တကယ်တော့ မြန်မာတွေက ဒီခိုင်း ကြီးကြီးတွေကို ကြိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ပစ္စည်း ကို အစုံဝတ်တာပေါ့။ နားကပ်ရော ဆွဲကြိုးရော လက်ကောက်ရော စုံစုံလင်လင်ဝတ်ကြတဲ့ ခေတ် ပေါ့။ အခုတော့ Hollywood စတိုင်လိုက်လာ တယ်။ အဓိက ဘာကိုပြုချင်တာလဲ။ နားကပ်ဆို ရင် နားကပ်ကိုပဲ ကြီးကြီးဝတ်ပြီး တခြားမဝတ် တော့ဘူး။ ဆွဲကြိုးအလှကို ပြုချင်တာဆိုရင်လည်း နားကပ်က သေးသေးပဲဝတ်တယ်။ ဘာမှမဝတ် တော့ဘဲ ရင်ထိုးလှလှလေးပဲ ဆင်တာမျိုးတွေလည်း ရှိလာတယ်။ ဝတ်ဆင်တဲ့ပုံစံတွေ ပြောင်းကုန်တာ ပေါ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့ကလည်း Customer အကြိုက်နဲ့တိုက်အောင် ဒီခိုင်းလေးတွေ ပြောင်း လာရတာပေါ့။ တခြားလုပ်ငန်းစဉ်ပိုင်းတို့ စီမံ အုပ်ချုပ်မှုပိုင်းတို့မှာတော့ သိပ်ပြီးကွာဟသွားတာ မျိုး မရှိပါဘူး။

မိဘတွေလက်ထက်ကတည်းက အားပေးထားတဲ့ ဖောက်သည်တွေကရော ကိုယ်တာဝန်ယူတဲ့အခါမှာ ကျေနပ်နှစ်နှစ် ဆက်လက်အားပေးကြလား။

အားပေးကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့ The Rich Gems က တစ်ခုကောင်းတာ ရှိတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုရင် ကိုယ့်ဆီက ဖောက်သည်က မိတ်ဆွေတွေလို ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြတယ်။ အခုချိန်မှာ ဒီလို လက်ဝတ်ရတနာဆိုင်တွေက ကျွန်မတို့တစ်ဆိပ်ပဲ မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ဆိုင်တွေက အများကြီးပဲ ရှိနေပြီလေ။ ဒါပေမဲ့ Customer တွေက ကျွန်မတို့ကို ယုံကြည်ပြီး ချစ်ခင်မှုနဲ့ The Rich Gems ကိုပဲ ဆက်ပြီးအားပေးနေကြတယ်။ အဲဒီအတွက်လည်း ကျွန်မတို့က ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။

The Rich Gems ဆိုပြီး ဆယ်စုနှစ်တွေကျော်အောင် အောင်မြင်နေရတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကရော ဘာကြောင့်ပါလဲ။

ကိုယ့် ဖောက်သည်တွေက ကိုယ့်ကို ချစ်ပြီး အားပေးမှုကြောင့်ပါပဲ။ ကျွန်မတို့ကလည်း ကိုယ့်ပစ္စည်းရဲ့ အရည်အသွေးကို ကောင်းအောင် ထိန်းထားပါတယ်။ ကျွန်မတို့က ပိုက်ဆံပဲမြင်ပြီး မကောင်းတာကို ထိုးရောင်းလိုက်တာမျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး။ ဒီပစ္စည်းရဲ့ အားနည်းချက်ကို တစ်ခါတလေမှာ ဖောက်သည်တွေက မသိဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်ကတော့ သိနေတယ်လေ။ ဖောက်သည်ကို ယုံကြည်ရလောက်တဲ့ အရည်အသွေးပြည့် ပစ္စည်းပေးချင်တယ်။ အဓိကကတော့ ကိုယ့်ကို ယုံကြည်မှုအပျက်မခံနိုင်ဘူး။ Trust Value ကို အလေးထားတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ဆီက ပစ္စည်းတွေရဲ့ ဒီဇိုင်းပေါ့။ The Rich Gems က ဒီဇိုင်းတွေက ခေတ်နဲ့အညီ လှုပ်ထားပေးတယ်။ ဒီက ဒီဇိုင်းကိုဝတ်သွားရင် ဖောက်သည်က စိတ်ကျေနပ်စေရမယ်။ နိုင်ငံခြားသွားရင်လည်း ဒီဇိုင်းက အောက်သွားတာမျိုး မဖြစ်စေဘူး။ အဲဒါတွေကြောင့်ပါ။ တခြားလျှို့ဝှက်ချက်တော့ မရှိပါဘူး။

လူအများရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာတွေအပေါ်ထားတဲ့ သဘောထားကိုလည်း လေ့လာမိသလောက် ပြောပြပေးပါလား။

အဓိကကတော့ အများစုက လှချင်ကြတာပါပဲ။ တကယ်တမ်းပြောရရင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံချင်လို့ ငွေစုချင်လို့ဆိုရင်လည်း ရွှေလည်းဝယ်ရင် ရတာပဲလေ။ ပိုတောင်လွယ်သေးတယ်ပေါ့နော်။ လက်ဝတ်ရတနာကကျတော့ ဝတ်ချင်လို့ကို ဝယ်ကြတာများတယ်လေ။ ပြီးတော့ စိန်ကျတော့လည်း တန်ဖိုးက ကျသွားတာမျိုးမရှိဘူးလေ။ တန်ဖိုးက တက်လာတာပဲလေ။ ဒီတော့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံချင်ကြတဲ့သူတွေက စိန်ထည်ကို ပိုဝယ်ကြတာပေါ့။ တချို့ကျတော့လည်း ဖက်ရှင်ဖြစ်တာကို ကြိုက်တယ်ပြောရမယ်။ အဝတ်အစားပေါ်

မူတည်ပြီး လက်ဝတ်ရတနာကို ဝတ်ချင်ကြတာလေ။ လှလှလေးဖြစ်ချင်ကြတာကိုး။ သဘောထားကတော့ အမျိုးစုံပဲပေါ့။ ငွေစုချင်လို့၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံချင်လို့၊ လှချင်လို့ အစုံပေါ့။ တချို့ကကျတော့လည်း Gems တွေကို ဝါသနာအရရတာမျိုးလည်း ရှိသေးတယ်။

The Rich Gems ရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာ ဒီဇိုင်းတွေက ဘယ်လိုအရာတွေကို အဓိကဦးတည်ပြီး ထုတ်လုပ်ထားပါသလဲ။

ဒီအလုပ်က ဖက်ရှင်ဘောပါပဲ။ လက်ရှိ trend နဲ့ လိုက်နိုင်အောင် တော်တော်လေး လုပ်နိုင်ရတယ်။ ကိုယ့်ပစ္စည်းက အရမ်းကြီး ဖက်ရှင်ကျနေရင်လည်း မဖြစ်ပြန်ဘူး။ ကိုယ့်ဒီဇိုင်းက Classic ဖြစ်နိုင်လား။ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အတွင်းနဲ့ ဒီဇိုင်းက အောက်သွားမလားကြည့်ရမှာပေါ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရတနာပစ္စည်းဆိုတာမျိုးက အဝတ်အစားလိုမျိုး ခဏ ခဏဝယ်ကြတာမျိုးတွေ မဟုတ်ဘူးလေ။ တစ်ခါဝယ်ပြီးရင် တစ်သက်လုံး သိမ်းထားကြ၊ ဝတ်ကြတာမျိုးလေ။ ဒီတော့ ဘယ်တော့မှ မရိုးသွားနိုင်တဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးကမှ အဆင်ပြေမှာလေ။ ဒါကြောင့် The Rich Gems ကတော့ ဒီဇိုင်းဆိုရင် Classic ဖြစ်တဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးကိုပဲ အဓိကထားတယ်။ ဖက်ရှင်ဖြစ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ အရမ်းကြီး ဖက်ရှင်ဆန်လို့လည်း မရဘူးပေါ့။ တော်ကြာ အခုခေတ်စားပြီး ခဏနေ ဒီဇိုင်းအောက် သွားပြီ ဆိုရင် ဝယ်ရသူ အတွက်

အမေလုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ရတာက တစ်ခါတလေမှာလည်း တော်တော်လေးခက်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မအမေက လုပ်ငန်းလုပ်တဲ့အကုန်အချင်းက တော်တယ်လေ။ အဲဒီတော့ အမေ့လိုဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရတာက ကျွန်မအတွက် မလွယ်ဘူး။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အောင်မြင်အောင် လုပ်ရတာ ခက်သလို အောင်မြင်ပြီးတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဆက်ပြီး အောင်မြင်အောင် ထိန်းရတာ ကလည်း ခက်ပါတယ်။

မတန်ဘူးပေါ့။
ကမ္ဘာက လက်ဝတ်ရတနာ ဒီဇိုင်းတွေနဲ့ ဒီက ဖန်တီးလေ့ရှိကြတဲ့ ဒီဇိုင်းတွေမှာ ဘယ်လိုတွာခြား ချက်တွေ ရှိပါသလဲ။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင်တော့ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံမှာက လက်ဝတ်ရတနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး နည်းပညာပိုင်းက အားနည်းနေတယ်။ ဒီရတနာ ပစ္စည်းတွေကို မလုပ်ခင်မှာ အရင် Sketh ဆိုတဲ့ ပုံကြမ်းဆွဲရတာကိုး။ တစ်ခါတလေကျတော့ ပုံထဲက အတိုင်း တကယ်ဖန်တီးရတဲ့ ပန်းထိမ်ဆရာက မလုပ်နိုင်ဘူး။ မလုပ်နိုင်တာက နည်းပညာအကူ အညီ နည်းနေတာကိုး။ တကယ်တော့ မြန်မာရဲ့ ပန်းထိမ်လက်ရာနဲ့ မြန်မာရဲ့ အနုပညာလက်ရာ က အရမ်းလှပါတယ်။ ကမ္ဘာမှာကျတော့ နည်းပညာပိုင်း တအားကောင်းကြတယ်။ နည်းပညာအကူအညီက လိုသလို ရနေတော့ ဒီဇိုင်းတွေက ကောင်းနေတော့တာပေါ့။ ပုံထဲက အတိုင်း သူက ဖန်တီးနိုင်နေတယ်။ ဒီမှာကတော့ ဖောစောကပြောသလိုပဲ။ ပုံထဲကဟာနဲ့ တကယ် ထွက်လာတဲ့ ဒီဇိုင်းနဲ့က မတူနိုင်ဘူး။ ပြောရရင် တော့ Creative Thinking ကောင်း တယ်။ ဒါပေမဲ့ တိုယ်တော့ထားသလို ဖန်တီးဖို့ ကျတော့ နည်းပညာတွေ ပစ္စည်းကိရိယာတွေက လိုတယ် လေ။ ပြီးတော့ မအတွေ့အကြုံပိုင်းလည်း လိုတယ်။ ကျွန်မတို့ဆီမှာ မြန်မာပန်းထိမ်ဆရာတွေရော ထိန်းက ပန်းထိမ်ဆရာတွေရောရှိ တယ်။ ထိန်းက ပန်းထိမ်ဆရာတွေက နည်းပညာ ပိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ် မဟုတ်ပိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ် သင်ပေးလိုက်ရင် မြန်မာ ပန်းထိမ်ဆရာတွေက သူတို့ ထက်ပိုကောင်း အောင် ဖန်တီးနိုင်ကြတယ်။

ကိုယ့်ရဲ့ ဖော်တင်နယ်တွေက ကိုယ့်ဆိုင်က ပစ္စည်းအပေါ် Complain တက်လာခဲ့ရင် ဘယ်လို ဖြေရှင်းပေးပါသလဲ။

အဲဒီလို Complain မျိုးတော့ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးပါဘူး။ တစ်ခါတလေမှာတော့ မတော်တဆနဲ့ ထိမိသွားလို့ ပွန်းပဲ့သွားတာမျိုး တော့ ပြန်ပြင်ပေးပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ဝယ်သူကို စိတ်တိုင်းကျအောင် အမြဲဝန်ဆောင်မှုပေးပါတယ်။ ဒီဇိုင်းပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ အားလုံး က အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ပေးရတာတွေအတွက်လည်း Extra Charges ဆိုပြီး ယူတာမျိုး မလုပ်ပါဘူး။

ကိုယ့် ဆိုင်က ဝယ်ယူအားပေးသွားတဲ့ ပစ္စည်းအပေါ် လဲလှယ်လိုတဲ့အခါ ဒါမှမဟုတ် ပြန်လည်ရောင်းချလိုတဲ့အခါ တာဝန်ယူမှုက ဘယ်လိုပါလဲ။

ကျွန်မတို့ဆိုင်ရဲ့ စည်းကမ်းတွေ မူဝါဒတွေ အတိုင်း လုပ်ပေးပါတယ်။ ကျွန်မတို့က ညှိနှိုင်းပြီး ရောင်းပေးတာပါ။ ညှိနှိုင်းတာမှာလည်း ကိုယ့်ရဲ့ Customer နစ်နာတာမျိုးမရှိအောင် ညှိနှိုင်းပေး

တာပါ။ ပြန်လဲချင်တယ်ဆိုရင်လည်း သူလိုချင်တာ နဲ့ အကိုက်ညီဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးတယ်။ ရောင်းချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်မတို့က ပြန်ဝယ် ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ဆိုင်က ပစ္စည်းပဲပေါ့ နော်။

အစ်မအနေနဲ့ ရော နိုင်ငံ တတာက Jewellery Designer တွေထဲမှာ ဘယ်သူလက် ရာတွေကို သဘောကျပါသလဲ။

အများကြီးပါပဲ။ ကုမ္ပဏီတိုင်းက လုပ်တာ တွေက သူ့ဒီဇိုင်းနဲ့သူ လှနေကြတာတွေလေ။ ကျွန်မကတော့ အားလုံးကို ကြိုက်တယ်။ သူတို့ ဒီဇိုင်းတွေကိုလည်း ပြန်လေ့လာတယ်။ ပြီးရင် Inspiration လုပ်ပြီး ကျွန်မတို့ပစ္စည်းမှာ ပိုတာ လိုတာလေးတွေ ဖန်တီးရတယ်။ များသောအား ဖြင့် ဥရောပက ပစ္စည်းဆိုရင် small pieces လေးတွေ ဝတ်ကြတာများတယ်။ အာရှမှာဆိုရင် အိန္ဒိယ၊ ဗီယက်နမ်နဲ့ ကျွန်မတို့မြန်မာတွေက ရတနာတော်တော် ဝတ်ကြတယ်။ ဝတ်ရင်လည်း ခပ်ကြီးကြီးကို ရွေးဝတ်ကြတာလေ။ အိန္ဒိယဆိုရင် ရတနာထက် ရွှေထည်တွေ ဝတ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ ရွှေပန်းထိမ်လက်ရာတွေကလည်း တော် တော်ကောင်းတယ်။ အကြိုက်တွေ မတူကြဘူး။

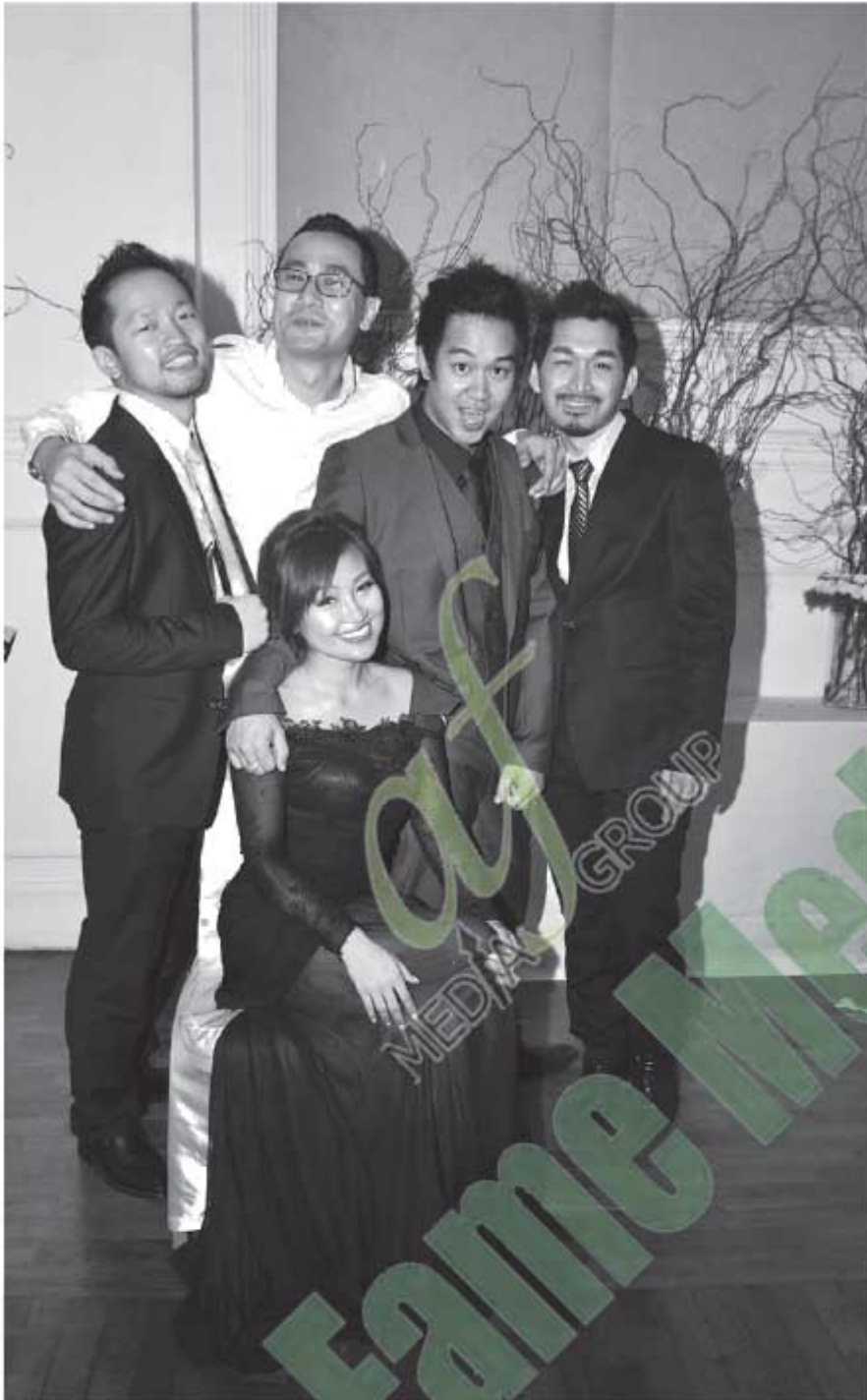
အစ်မက Inspire ဆိုတဲ့ Fashion ဆိုင်ရော Inya Day Spa ရော ဖွင့်ထားတယ်ဆိုတော့ အဲဒီဆိုင်တွေကိုရော ဘာကြောင့် ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့တာ ပါလဲ။

တကယ်တော့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ဝင်စားမှုက Fashion ပေါ့။ အကျီတွေ၊ ဂါဝန်တွေကို အရမ်း သဘောကျတယ်။ အဲဒါနဲ့ Inspire ဆိုင်ကို ဖွင့်ခဲ့ တာပေါ့။ ဒီမှာ ဆိုင်တွေအများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ Chiponနဲ့ ချုပ်တာတော့ မရှိသေးဘူး။ ဒါကြောင့် စမ်းပြီးလုပ်ကြည့်မယ်ပေါ့။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာတွေက လှပြီး အဝတ် အစားက မလှရင်လည်း မဖြစ်ဘူးလို့ ကျွန်မက မြင်တယ်။ အဝတ်အစားလှပြီး ရတနာမလှရင် လည်း တစ်ခု လိုနေမှာပဲလေ။ ဒါကြောင့် တွဲလုပ် ဖြစ်တာပေါ့။ Spa ကလည်း ကျွန်မအကြိုက်ပဲ ဆိုပါတော့။ ကျွန်မက အနှိပ်အရမ်းကြိုက်တယ်။ ဒီမှာ Spa လေးတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ကျွန်မက စာလေးဖတ်ပြီး အနှိပ်ခံရတာမျိုးကို သဘောကျတယ်။ ဒါနဲ့ Day Spa လေးဖွင့်မယ် ဆိုပြီး ဖွင့်ခဲ့တာပေါ့။ အလှအပရော အဝတ်အစား ရော လက်ဝတ်ရတနာရော တစ်ခါတည်းအားလုံး ပြည့်စုံအောင် လုပ်ဖြစ်တာပါ။

အစ်မကိုယ်တိုင်ကရော ဘယ်လို ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းမျိုးတွေကို စိတ်ဝင်စားလေ့ရှိပါသလဲ။

ကျွန်မက အရမ်း Crazy ဖြစ်တဲ့ ဒီဇိုင်း မျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ နေရာ၊ ဒေသနဲ့ လိုက်ပြီး တော့ပဲ ဝတ်ပါတယ်။ ဥပမာ - ဟိုတယ်လိုနေရာ မျိုး သွားမှာဆိုရင်တော့ လေးစားတဲ့သဘောမျိုး

ဖြစ်စေတဲ့ Smart ကျကျဝတ်စုံမျိုးကို ဝတ်တယ်။ Gala Dinner ဆိုရင်လည်း Evening Dress လိုမျိုး ဝတ်တယ်။ Day Opening ဆိုရင်တော့ Casual လိုမျိုးဝတ်တယ်။ နေရာဇွေးပြီးပဲ ဝတ်ပါတယ်။

ဖက်ရှင်နဲ့ ဝတ်သက်ပြီးတော့ ဝါသနာပါတယ်ဆိုတော့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာရော လုပ်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူးလား။

Fashion တော့ အရမ်းဝါသနာပါတယ်။ ဒါကလည်း မိန်းကလေးတိုင်း Fashion ကို ကြိုက်ကြတယ်လို့ ကျွန်မတော့ ထင်တာပဲ။ Designer လုပ်ဖို့ကတော့ မဖြစ်သေးပါဘူး။

ဝါသနာပါတယ်။ ကြိုက်တယ်ဆိုပေမယ့် အဲဒီလို လုပ်ဖို့ ကျွန်မမှာ အချိန်ကမရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်။ လုပ်တော့ လုပ်ကြည့်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အစ်မအတွက် အခုလို စီးပွားရေးတစ်ခုကို ဦးဆောင်လုပ်ရတဲ့ အခါ ဘယ်လိုအားသာချက်၊ အားနည်းချက်တွေကို ကြုံရပါသလဲ။

လူငယ်ဆိုတော့ အတွေ့အကြုံပိုင်းမှာတော့ အရမ်းအားနည်းတာတော့ နှိုတယ်။ အဲဒါမျိုးကျတော့ အတွေ့အကြုံနည်းလို့လူကြီးတွေရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ယူရတာပေါ့။ ကိစ္စတစ်ခုက ဖြစ်နိုင်တယ်

မဖြစ်နိုင်ဘူးက လူကြီးတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ဆွေးနွေးကြည့်ရတာပေါ့။ ကျွန်မတို့ကကျတော့ လုပ်ချင်တာပဲ ရှိတာလေ။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို မတွေးဆတတ်သေးဘူးပေါ့။ Idea အသစ်တွေနဲ့ ခေတ်နဲ့ညီတဲ့အမြင်တွေ ကျတော့ ကျွန်မတို့က လူကြီးတွေထက်သာမယ် ထင်တယ်။ ကျွန်မကတော့ ကိစ္စတိုင်းကို အမေနဲ့ တိုင်ပင်တယ်။ အမေက လမ်းညွှန်ပေး ဆွေးနွေးပေးတယ်။ လူငယ်မို့လို့ ပိုအောင်မြင်တယ်တို့၊ လူကြီးမို့လို့ ပိုအောင်မြင်တယ်တို့တော့ မရှိပါဘူး။ နှစ်ဖက်လုံးက အရေးကြီးတယ်။

အိမ်ထောင်သည်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ခင်ပွန်းနဲ့ နောက်တစ်လွှမ်းချိန်ပြီး နေရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဘေးချင်းယှဉ်ပြီးတော့ပဲ နေရမယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆအပေါ် အစ်မဘယ်လို ဆွေးနွေးချင်ပါသလဲ။

ကျွန်မရဲ့အမြင်အရဆိုရင်တော့ ဒီအယူအဆတို့ လက်မခံပါဘူး။ အခုခေတ်က very open Minded ဆိုတဲ့ အရမ်းကို ပွင့်လင်းတဲ့ခေတ်လေ။ ယောကျ်ားတွေလည်း အလုပ်လုပ်ရသလို မိန်းမတွေလည်း အလုပ်လုပ်ရတဲ့ခေတ်ပေါ့။ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမမှာ ဘယ်သူမဆို တော်လို့ရတယ်လေ။ ယောကျ်ားမှ ပိုတော်ရမယ်ဆိုတာတော့ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ပြီးတော့ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမက အလုပ် လုပ်ကြတဲ့အချိန်မှာ အလုပ်လုပ်ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာတော့ ဘယ်သူပိုတော်တယ်။ ဘယ်သူပိုညံ့တယ် မရှိရတော့ဘူး။ မစဉ်းစားသင့် တော့ ဘူးပေါ့။ အဲဒီကက နှစ်ယောက်လုံးက အပြန်အလှန်လေးစားမှု ရှိဖို့ပါပဲ။ ဒါမှ နားလည်မှုရမှာပေါ့။ နားလည်မှုမရှိတဲ့ လူနှစ်ယောက်က တစ်သက်လုံး အတူတူနေဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က တော်တယ်၊ ထက်မြက်တယ်၊ ဖက်ရှင်ကျတယ်။ ဒါ့အပြင် အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းလည်း ပီသရမယ်ဆိုရင် တာဝန်တွေအရမ်းပိသွားမယ် မထင်ဘူးလား။

အားလုံးတော်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့က မလွယ်ပါဘူး။ တချို့အမျိုးသမီးတွေက လုပ်ငန်းလုပ်တာမှာ တော်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်မှုကိစ္စလုပ်တာကျတော့ မတော်ကြဘူး။ တချို့ကကျတော့ အိမ်မှုကိစ္စတွေမှာတော့ တော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းမလုပ်တတ်ကြပြန်ဘူး။ ကျွန်မအမြင်မှာတော့ အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် အိမ်မှုကိစ္စတွေ နိုင်နင်းမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ခင်ပွန်းကို ယုံမိသားစုကို စောင့်ရှောက်နိုင်ရင် ဒါအိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းပါပဲ။ ကျွန်မကတော့ လုပ်ငန်းလုပ်တာကို ပိုပြီး အားသာတယ်။ အိမ်ကအလုပ်တွေတော့ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မိသားစုကိုတော့ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါတယ်။ အပြန်အလှန်နားလည်မှုတွေ

လည်း ရှိတယ်။

လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုဆိုတာက ဝန်ထမ်းတွေ နဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ပြောတဲ့အပေါ်မှာ ရော အစ်မဘယ်လိုဆွေးနွေးချင်ပါသလဲ။

အားလုံးတော်တို့
လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့က
မလွယ်ပါဘူး။
တချို့အမျိုးသမီးတွေက
လုပ်ငန်းလုပ်တာဟာ
တော်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်မှုကိစ္စ
လုပ်တာကျတော့ မတော်ကြဘူး။
တချို့ကကျတော့
အိမ်မှုကိစ္စတွေမှာတော့
တော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်း
မလုပ်တာကြည့်ရင်။

အရမ်းကို အရေးကြီးပါတယ်။ လုပ်ငန်းရ အောင်မြင်မှုက ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ဆက်စပ်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ Idea က ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ကိုယ် ဝန်ထမ်းက နောက်က မလိုက်နိုင်ရင် လုပ်ငန်းတွင်မှာ မထုတ်တော့ဘူး။ တိုယ့်ရဲ့ ဝန်ထမ်းက အရမ်း Smart လူရင် ကိုယ်ကပြော လိုက်တာနဲ့ သူက တန်းသိပြီး မြန်မြန်အကောင် အထည်ပေါ်တာပေါ့။ တော်တဲ့ဝန်ထမ်း ကြီးစား တဲ့ဝန်ထမ်းက လုပ်ငန်းအောင်မြင်ဖို့အတွက် အရေးကြီးတယ်။ ကျွန်မဆိုရင် အရမ်းကဲကောင်း တယ်။ ကျွန်မတို့ဆီမှာ အရမ်းတော်တဲ့ ဝန်ထမ်း တွေ ရထားတယ်။ ဘက်စုံတော်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ မဟုတ်ဝေမယ့် သူနေရာနဲ့သူ အရမ်းတော်ကြ တယ်။ သူတို့တွေက Teamwork ကောင်းကောင်း နဲ့ ပူးပေါင်းပြီးလုပ်ကြတော့ The Rich Gems က အောင်မြင်သွားတာပါ။

အစ်မရဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်မှာ ရော ဘယ်လို Leadership Style နဲ့ ဖိစီးစဉ်းချုပ်ပါ သလဲ။

ကျွန်မကတော့ သူငယ်ချင်းလိုပဲ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ပါတယ်။ စည်းကမ်းနဲ့ သွေဖည် သွားရင်တော့ ဆူရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိသားစုပုံစံ နဲ့ပဲ လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ သူ့ကိစ္စ ကိုယ့်ကိစ္စအား လုံးကို ဝိုင်းဝန်းပြီးပဲ လုပ်ကြတာပါ။ သူတို့အခက် အခဲတွေရှိခဲ့ရင်လည်း ကျွန်မတို့က နိုင်သလောက် ဖြေရှင်းပေးပါတယ်။ ကိုယ့်ဝန်ထမ်းတွေကလည်း ကိုယ့်အပေါ် နားလည်ပေးကြတယ်။ အလုပ်မရှိ တဲ့အခါ စောစောပြန်ကြပေမယ့် အလုပ်အရမ်း များနေရင်လည်း အလုပ်ကို အချိန်ပိုစေတာနာပါပါ

အားတက်သရောနဲ့ကို လုပ်ပေးကြတယ်။

အခုနောက်ပိုင်း မြန်မာပြည်မှာ အလုပ်သမား အခွင့်အရေးတို့ အလုပ်သမားရိုင်းခွင့်တို့ဆိုတာ တွေကို အရမ်းပြောလာကြပြီနော်။ အဲဒီအပေါ်မှာ အစ်မရဲ့ သုံးသပ်ချက်လေးကို ပြောပြပေးပါဦး။

ဒါက အရမ်းကောင်းတဲ့ ပြောင်းလဲမှုပါပဲ။ လူတိုင်းမှာ ရိုင်းခွင့်ဆိုတာက ရှိကိုရှိရမယ်။ နိုင်ငံ တစ်ခုတိုးတက်ဖို့က ဒီလိုအခွင့်အရေးပေါ်မှာ အများကြီး မူတည်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်သင့်တာနဲ့ မလုပ်သင့်တာတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ Labour Right တို့၊ Labour Act တို့ဆိုတာက ဖွံ့ဖြိုးတဲ့ နိုင်ငံတိုင်းမှာ အရေးပါနေတာတွေပါ။ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံမှာ အခုမှ ပြောလာနိုင်တာက အရမ်းထောင် နောက်ကျနေပါပြီ။

အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားကြားမှာ ဥပဒေ ရေးရာအရမဟုတ်ဘဲ တခြားဘယ်လိုစောင့်စည်းမှု တွေရှိရဦးမှာလဲ အစ်မ။

အရေးကြီးတာတော့ လူသားချင်းစာနာမှုပါ ပဲ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဒုက္ခရောက်စေတာလည်း မကောင်းတာမျိုးပဲပေါ့။ အချင်းချင်းမေတ္တာလေးနဲ့ စေတနာလေးနဲ့ ဆက်ဆံရမှာပေါ့။ အလုပ်သမား တလည်း အလုပ်ရှင်အပေါ် မြန်ပြီးသစ္စာစောင့်ရ မယ်ပေါ့။ ပြီးတော့ စည်းကမ်းပိုင်းဆိုင်ရာလေးတွေ ပေါ့။ အဓိကကတော့ အချိန်လေးစားမှုပေါ့။ မဖြစ်မနေဆိုခဲ့ရင်တော့ ကျွန်မတို့ကလည်း ခွင့်ပြု ပေးပါတယ်။ စည်းကမ်းပိုင်းလိုက်နာရင်လည်း အလုပ်ရှင်ဘက်က ဆုပေးတာမျိုးလုပ်ပေးရမှာ ပေါ့။ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်သမားက လုပ်ငန်းခွင်မှာ ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက်က အလုပ်ရှင်မှာ တာဝန်ရှိ တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့လိုအပ်တဲ့အချိန် အခက် အခဲတွေ ကြုံနေရတဲ့အချိန်မှာလည်း အလုပ်ရှင်က တတ်နိုင်သလောက် ဖေးမသင့်တယ်။ ဒါက လူ့တာဝန်ဆိုရင် မမှားဘူး။

ရွေ့ဆက်သွားမယ့် အစ်မတို့ရဲ့လုပ်ငန်း အနာဝတ်ကိုလည်း ပြောပြပေးပါဦး။

ဒီနှစ်အတွက်မှာတော့ ဆိုင်ခွဲအသစ်တစ်ခု ဖွင့်မယ်။ Junction Square မှာ The Rich Gems Show Room ဖွင့်မယ်။ ဒီ ၂၀၁၂ ထဲမှာ ဖွင့်ဖြစ်မှာပါ။

လက်ဝတ်ရတနာဆင်ခြန်းမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရုတ်အမျိုးသမီးပရိသတ်ကို ဘယ်လို Message လေး ပေးချင်ပါသလဲ။

ပေးချင်တဲ့ Message ကတော့ လက်ဝတ် ရတနာက ဝတ်သင့်တဲ့နေရာရှိသလို မဝတ်သင့်တဲ့ နေရာလည်းရှိတယ်။ ပြီးတော့ ရတနာပစ္စည်းက များတိုင်း ကောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်က ဘာကိုပြုချင်တာလဲ စဉ်းစားပေါ့။ ကိုယ်ပြုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကိုပဲ ကြီးကြီးလှလှလေးဝတ်ပါ။ အဲဒီ လိုဆိုရင်လည်း လှပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဖြိုးစုပိုင်

ညီမလေးက သရုပ်ဆောင်နဲ့ဝိတ ဘယ်
အပိုင်းကို အရင်ဝါသနာပါခဲ့တာလဲ။

ဝိတလို့ ဖြေရမှာပေါ့။ ဝါသနာပါတယ်ဆို
တာထက် ကြိုက်တာပေါ့နော်။ အရင်ဆုံးစပြီး
စိတ်ထဲရောက်ခဲ့တာက ရှုပ်ရှင်မဟုတ်ပါဘူး။
သီချင်းတွေကနားထဲ အရင်ဆုံးရောက်ခဲ့တာပေါ့။
အဲဒီ လိုမျိုး သီချင်းတွေကို အရင်ကြိုက်ခဲ့တာ
ပေါ့။

ရှေ့ဆက်ပြီး ဝိတနဲ့ သရုပ်ဆောင် ဘယ်
အပိုင်းကို ဦးစားပေးဖြစ်မလဲ။

တတ်နိုင်သလောက်တော့ မျိုးလုပ်သွားချင်
တယ်။ ရှေ့မှာက စီနီယာတွေလည်း ရှိတယ်လေ။
ဘယ်အပိုင်းကို ပရိသတ်က
ပို အားပေးမလဲ။ အကယ်၍
နှစ်ခုစလုံးကို အားပေးတယ်ဆို
လို့ ရှိရင်တော့ နှစ်ဖက်စလုံးကို

ဟန်ချက်ညီညီ ကြိုးစားပြီး လုပ်သွားမည်တယ်။

ညီမလေးရဲ့ မိဘတွေကရော ဘယ်လိုပုံပိုး
ကြသလဲ။

မိဘတွေက အရမ်းအားပေးကြပါတယ်။
ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အားပေးကြတယ်။ သူတို့ကိုယ်
တိုင်လည်း လုပ်ပေးတယ်။ အိမ်ကနေလည်း အား
ပေးတယ်။ အဖေဆိုရင် တတ်နိုင်သမျှ လူအား
ရော၊ ငွေအားရော လုပ်ပေးပါတယ်။ ဒီအခွေလေး
ဆိုရင်လည်း ကိုယ်ပိုင်ငွေထုတ်၊ မိဘတွေ ကိုယ်
တိုင်စိုက်ထုတ်ပြီး လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့နော်။ ကိုယ်
တိုင် ပန်ဂျူဆာပေါ့ (ရယ်လျက်)။

ညီမလေး ဘယ်လိုဝိတနဲ့ ဘယ်လိုသီချင်းဖွဲ့
တွေကို ကြိုက်ခဲ့သလဲ။

ပထမဆုံး ကြိုက်
ခဲ့တာဆိုရင် မတင်စာ
မော် ပေါ့နော်။ သူ့

feb:29

လေးနှစ်တစ်ကြိမ်

Anniversary

မြူးသီရိခေတ်

ARRANGED BY MOE THAUK KYAL

MUSIC CORNER

MAKE UP- M KYAW KYAW
PHOTO - PYAY HAN (COLOR MAX)

သီချင်းတွေ နားထဲ အရင်ရောက်တယ်။ နောက်ပြီး မဒီ၊ မဆန်သင်း ပါရီ၊ မဖြူ (ဖြူဖြူကျော်သိန်း)၊ မသိင်္ဂီ အဲဒီလိုမျိုးပေါ့။ နောက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့် လိုက်တော့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ဝီတ အမျိုးအစားတွေက (Rock) တွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို သီချင်းတွေ နား ထဲကို အရင်ရောက်ခဲ့တာပေါ့နော်။

ညီမလေးရဲ့ သီချင်းခွေအတွက် ရှေးစပ်ပေးကြတဲ့ တေးရေးဆရာတွေက . . . .

တေးရေးဆရာတွေကတော့ မင်းချစ်သူ၊ မြင့်မိုးအောင်၊ ကေအေတီ၊ ရွှေဂျော်ဂျော်၊ ဇဝါ၊ R ခိုင် နဲ့ ဇော်ဦးဇော်တို့ပါ။

ညီမလေးရဲ့ သီချင်းတွေအတွက် တေးရေးတွေနဲ့ရော ညှိခဲ့ရတာရှိလား။

အဲဒီလိုမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ညီမက အရှေ့မှာ အတွဲခွေလေး ထွက် ဖူးတာလည်း ရှိတယ်လေ။ ဦးမြင့်မိုးအောင်ရေးပေး တဲ့ 'စကားလေးတစ်ခွန်း' ဆိုတဲ့သီချင်းကလည်း ပရိသတ်တွေက အထိုက်အလျှောက်သိတယ်လေ။ အဲဒီသီချင်းကို တေးရေးတွေ နမူနာကြားဖူးကြ တော့ ညီမအသံက အသံပါဝါကြီးပေမယ့် အသံ ချိုတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးဆိုတော့ Pop ဆိုတာပေါ့နော်။ ကိုယ်က သူတို့ကို တီဟာရေးပေးပါ။ ဒီဟာရေး ပေးပါဆိုပြီး ထွေထွေထူးထူး လိုက်ပြောစရာမလို ဘူးပေါ့နော်။ ကိုယ်နဲ့လိုက်မယ့် Music ကို ကြည့် ပြီးတော့ သူတို့

က ရေးပေးတာပေါ့။ တေးရေး ဆရာကြီးတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့အတွေ့အကြုံနဲ့သူတို့ အချိန်မီ ရေးပေးတဲ့ သဘောပေါ့။

အခုထွက်မယ့် ညီမလေးရဲ့ စီးရီးကိုရော ကိုယ်တိုင် အားရကျေနပ်မှုရှိခဲ့လား။ ပြီးတော့ ဘယ်လောက်ထိ မျှော်လင့်ထားလဲ။

ရှိပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီအခွေ လုပ်ခဲ့တဲ့အချိန်က တစ်နှစ်ခွဲကြာတယ်။ အကောင်း ဆုံးလည်း လုပ်တယ်။ Band ဆိုရင်လည်း ကိုယ် ကြိုက်တဲ့ Band၊ တေးရေးဆိုရင်လည်း ငယ်ငယ် တည်းက နာမည်ကြီးတဲ့ တေးရေးတွေနဲ့ တိုက် ဆိုင်တဲ့တေးရေးနဲ့လည်း ရေးတယ်။ ပြီးတော့ Vocal Guide စသဖြင့် အတန်လုံးက စိတ်ကြိုက် လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကြိုက်တယ်။ အားရကျေနပ်မှု ရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်ထိမျှော်လင့်ထားလဲ ဆိုတော့ ကိုယ်က အကောင်းဆုံးပြုလုပ်ထားတဲ့ အတွက် ပရိသတ်က အားပေးစေချင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ စကားပုံလေးတစ်ခုရှိတယ်။ အနောက်တိုင်းစကားပုံလေးပေါ့။ အဲဒါက 'လုပ် သင့်လုပ်ထိုက်တာကို လုပ်ပါ လာချင်တာလာ ပါစေ'။ အဲဒီစကားလေးကို ညီမ အရမ်း သဘောကျတယ်။ ညီမ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တာကို အကောင်း ဆုံးလုပ်ပြီးပြီဆိုတော့ လာချင် တာလာပါစေပေါ့။ မြန်မာလို

ပြောရရင် ကိုယ့်ရဲ့ တရားနဲ့ စန်းနဲ့ ပရိသတ်အား ပေးပူပေါ့။

အခုထွက်တဲ့အခွေက CD လား။ CD ဆိုရင် ကော VCD က ဘယ်တော့လောက် ထွက်မှာ လဲ။

CD ပါ အစ်မ၊ AUDIO ပေါ့။ VCD က ဘန်ကောက်၊ ပတ္တရာမ၊ ချင်းမိုင် အဲဒီမှာ CD မထွက်ခင်ကတည်းက အလှကပ်တွေ၊ သီချင်း အဆိုကပ်တွေရှိ ကိုက်ထားတယ်။ ဒီရောက်ရင် မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေနဲ့ပေါင်းပြီးတော့ Story လေး ရိုက်မယ်ပေါ့နော်။ ဒီ VCD လေးကို ဒီလင် ဘာလောက်ထွက်ချင်ပါတယ်။ ဒီနှစ်မတုန်ခင် လောက် ထွက်မယ်လို့မှန်းထားပါတယ်။

ကိုယ်ပိုင်သီချင်းမရှိခဲ့စဉ်က ညီမလေး ဘယ် သူ့သီချင်းတွေကို Crazy ဖြစ်ခဲ့ဖူးလဲ။ ဆိုခဲ့ဖူး လဲ။

ခုနကပြောသလိုပေါ့။ မတင်လာမော်ရဲ့ သီချင်းတွေကြိုက်တယ်။ သူ့ဆိုရင်ဆိုတဲ့နေရာရော၊

vocal ပိုင်းရော အရမ်းပိုင်တယ်။ သူ့သီချင်းတွေက ခက်လည်းခက်တယ်။ သီချင်းသွားဆိုရင် တော့ မဆုန်သင်းပါရဲ့ သီချင်းတွေဆိုတယ်။ မဒီ သီချင်းသွားဆိုတယ်။ တစ်ခါတလေ မဖြူဖြူ ကျော်သိန်း) သီချင်းတွေလည်းဆိုတယ်။ ကိုယ်က Rock ကို အားသန်တာပေါ့။

ညီမလေးဆိုမယ့် သီချင်းအမျိုးအစားက။

pop နွယ်တဲ့ သီချင်းမျိုးတွေပေါ့။ ဒီထဲမှာ (pop)ပါမယ်။ pop rock ပါမယ်။ slow rock ပါမယ်။ pop ရက်ဂေး ပါမယ်။ ဒီလိုမျိုးသီချင်းတွေပေါ့။

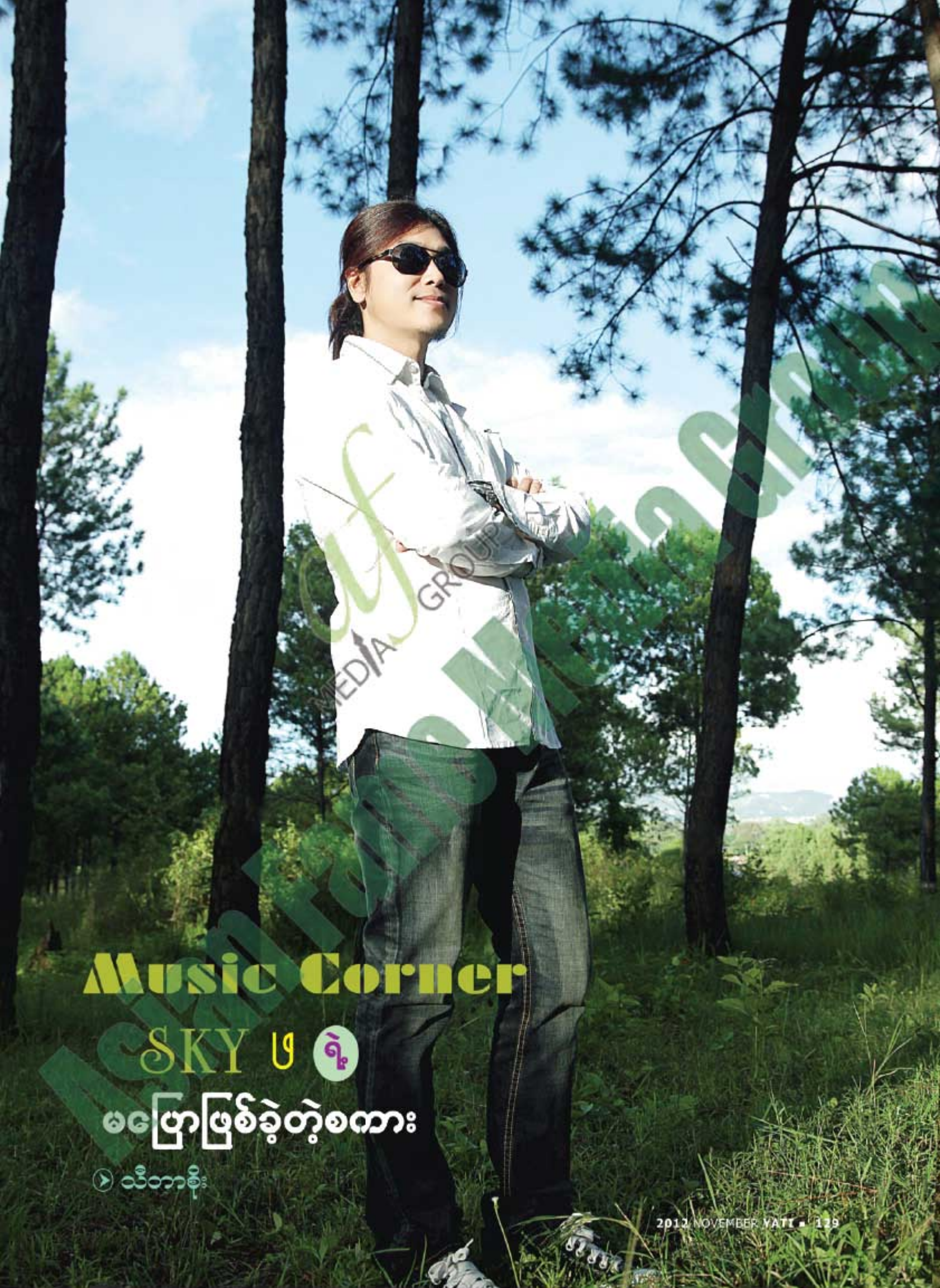
ညီမလေး စိတ်ကူးနဲ့အနုပညာကို ပရိသတ်ကို ဘယ်လိုပေးဆပ်ချင်လဲ။ ပြီးတော့ ပရိသတ်အတွက် လက်ဆောင်စကားလေး...

ဒီလိုဟာကို ဘယ်လိုစိတ်ကူးလေးရှိလဲဆိုတော့ သီချင်းတွေကြိုက်တယ်ပေါ့။ ကိုယ်က အဆွေးဓာတ်ခံလည်းရှိတယ်ဆိုတော့ ဒီအခွေမှာလည်း အဆွေးသီချင်းလေးတွေ များတာပေါ့နော်။ ပြီးတော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တာတစ်ခုကို ပရိသတ်ကို ဝေငှတယ်။ ချပြတယ်ဆိုတဲ့သဘောပေါ့။ ပရိသတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ ရင်ဘတ်ချင်း တူနေမယ် ဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့။ ပြီးတော့ အခွေထဲမှာဆိုရင်

(FEB : 29) ဆိုတဲ့သီချင်းလေးရှိတယ်။ ဦးရွှေဂျော်ဂျော်ရေးပေးထားတာ။ ကိုယ်ကလည်း ရှာရှာကြိုကြိုစဉ်းစားထားတာပေါ့။ (FEB : 29) မှာ အဖြေပေးပြီး ကြိုက်ခဲ့တဲ့ ရည်းစားတွေရှိလို့ ရှိရင် သူတို့မှာ တစ်နှစ်တိုင်းတစ်နှစ်တိုင်း Anniversary လုပ်လို့မရဘူး။ လေးနှစ်မှတစ်ကြိမ် လုပ်ခွင့်ရတာပေါ့။ အဲဒါလေးကို စဉ်းစားထားတာပေါ့။ အဲဒီ သီချင်းကို ဦးရွှေ(ရွှေဂျော်ဂျော်)ကို အပ်လိုက်တာ။ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်လေးလည်း ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးလေးတွေ၊ ဆန်းသစ်တဲ့ အရာလေးတွေ၊ အဆွေး သီချင်းလေးတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပရိသတ်ကို မျှဝေချင်၊ share လုပ်ချင်တယ်။ သရုပ်ဆောင်

အနေနဲ့ ချပြပြီးပြီဆိုတော့ ပရိသတ်ကို အဆိုတော်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဝေငှချင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ (Band)၊ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ တေးရေးတွေနဲ့ အများကြီးကြီး စားပြီးလုပ်ခဲ့ ရတာပေါ့။ ဒီကြားထဲမှာလည်း ဂီတာသင်တန်းတွေ တက်တယ်။ Note တွေ key တွေကိုသိအောင် နောက်ပြီး အဆိုသင်တန်းတွေလည်း တက်ထား တယ်ဆိုတော့ ဒီလိုမျိုး မော်ဒယ် သရုပ်ဆောင် အနေနဲ့ ပေါ်ပင်သဘော လုပ်တာမျိုးမဟုတ်ဘဲနဲ့ ကိုယ်တိုင်တကယ် ဝါသနာပါပြီးတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ချွေးချွေးပြီး လုပ်ထားတဲ့ဟာလေးတွေကိုချပြဖို့ အတွက် ထဲထဲဝင်ဝင် ဂီတကိုချည်းကပ်ပြီး လုပ်တဲ့အခွေဖြစ်တဲ့အတွက် ပရိသတ်ကို အသိပေးချင်တယ်။ သီစေချင်တယ်ပေါ့နော်။ အရင်တုန်းက သရုပ်ဆောင်မှာလည်း အားပေးခဲ့သလို၊ အဆိုတော် ပြီးသီရိခေတ်အနေနဲ့ရော အားပေးကြပါ။ ဒီအခွေလေးကိုလည်း သရုပ်ဆောင်ပြီးသီရိခေတ် သီချင်းဆိုတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ အဆိုတော် မြိုးသီရိခေတ် ပွဲထွက်လာတဲ့ first Album အနေနဲ့ အားပေးပါ ဝေဖန်ပါ။ စောင့်ကြည့်ပေးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

မိုးသောက်ကြယ်

Music Corner

SKY ၂၅

မင်းဗြာဗြစ်ခွဲတုံစကား

▶ သီတာစိုး

Sky ဖဆိုတဲ့ နာမည်လေးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြော ပြေးပါ။

'ဖ' ဆိုတာ ရှမ်းဘာသာ 'မိုးကောင်းကင်' ပါ။ နောက်ပြီး ကြာသပတေးနံ့ဖြစ်တဲ့ 'ဖ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့အညွန့် 'နံ' ပါ။ ခေါ်လို့လည်း လွယ်ကူအောင် Sky ဆိုတဲ့ မိုးကောင်းကင်ရဲ့ 'Power' ကို နှစ်သက်လို့ပါ။

'ချယ်ရီပွင့်တဲ့မြေမှ မပြောဖြစ်ခဲ့တဲ့ စကား' တေးစီးရီး စီစဉ်ပုံလေးကို ရှင်းပြပါ။ တောင်တန်း မြေနှံ့ပတ်သက်တဲ့ စိတ်ခံစားမှုလေးကို ပြည့်စုံ အောင်လည်း ပြောပြပေးပါ။

ဘဝမှာ မှတ်တိုင်လေးတစ်ခု စိုက်ထူချင်လို့ ပါ။ Music ကို စဝ ရာခိုင်နှုန်းသော လူတိုင်း နှစ်သက်ကြသလို အဲဒီအထဲက တစ်ယောက်ဖြစ် တဲ့ Music ကို ချစ်သောသူတစ်ယောက်အဖြစ် ရှင်သန်ချင်ပါတယ်။ ခွေထုတ်တဲ့လူတိုင်း ပြည့်စုံ တယ်ဆိုတဲ့ လူတွေတောင် အခက်အခဲမျိုးစုံ ကြုံတွေ့ရစေပါ။ ပရိသတ်ကို ချပြနိုင်ဖို့ အခွင့် အရေးကောင်းတစ်ခုကိုရဖို့ အိပ်မက်များစွာကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘာသာရေးရဲ့ စောင့် ရောက်မှု၊ Music ကို ထကယ်ချစ်တဲ့စိတ် စိန်ခွဲရဲ့ တွန်းအားကောင်းတွေကြောင့် ပရိသတ်ကို သိစေဖို့အတွက် ချပြခွင့်ရခဲ့တယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ကတည်းက ဖွဲ့စည်းမှုလည်း ပါတယ်ဆိုပေမယ့် ပရိသတ်ရဲ့ မေတ္တာနဲ့ အားပေးအသိအမှတ်ပြုမှုက ပိုပြီးအဓိက ကျပါတယ်။ တစ်သီချင်းနဲ့ ဝယ်န ဆန်တဲ့ သီချင်းတွေကို ပိုနှစ်သက်သလို အချစ် သီချင်းဆိုရင်လည်း Melody ထူးခြားပြီး Classical ဖြစ်တဲ့ သီချင်းမျိုးကို ကြိုက် ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံးစီးရီးမှာ ရိုးရိုးသား သား ခံစားလို့ရတဲ့ (ပုံစံကွဲ) Music နဲ့ Version အသစ် ဖန်တီးထားပြီး ပရိသတ်ကို Message တစ်ခုခု ပေးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တဲ့အတွက် သီချင်းကို အနုပညာ ညီအစ်ကိုတွေနဲ့အတူ Arrangement လုပ်ပြီး သီချင်းအပုပ် ၂၀ ထဲက ၁၇ ပုပ် ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ အချိန် တစ်နှစ်တိတိ ကြာပါတယ်။ ဆရာခမ်းလိတ်ရဲ့ သီချင်း က ၉ ပုပ် ပါပါတယ်။ လေတူးက ၇ ပုပ်၊ မင်းသက်ခက ၁ ပုပ် ပါပါတယ်။ မြန်မာ ပြည်ဟာ တစ်ပြည်လုံး ဧဝံသတို့က အလှကိုယ်စီနဲ့ ချစ်စရာအလွန်ကောင်း ပြီး ပင်လယ်နဲ့ ဘေးတို့ ရှမ်းပြည်သား တစ်ယောက်အတွက်ကတော့လည်း တကယ် Great View ပါ။ တောင်တန်း မြေက တယ်နေရာ ဒေသရောက် ရောက် ဆွယ်ရိရယ် ထင်းရှူးရယ်၊ ခလေးတို့တန်း ပြာရယ်၊ နှင်းထင်၊ အဝတ်အစားအေး ရယ်၊ မိတွေက ဘယ်လိုပ

မေ့လို့မရတဲ့ စိတ်ခံစားမှုလေးပါ။ ပုံစံချင်း မတူတဲ့ ရသလေး နှစ်ခုပါ။ ဒါကြောင့် မြေပြန့်ကို ရောက် ရင် တောင်ပေါ်ကို လွမ်းသလို တောင်ပေါ်မှာ ကြာကြာနေရင် ပင်လယ်နဲ့ မြေပြန့်ကို မေ့လို့ မရပါဘူး။

ခေတ်လူငယ်တွေရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနဲ့ အဆိုအက Performance ကို ဘယ်လိုမြင်ပါ သလဲ။

ခေတ်လူငယ်တွေရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက Modernize ဖြစ်တာ သဘောကျပါတယ်။ အဆိုအက Performance ဟာ တစ်ခုခုနှင့် မရှိ မဖြစ် ပုံပိုးပေးတဲ့အရာလို့ မြင်ပါတယ်။ ဒါမှ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း Perfect ဖြစ်မှာပါ။

VCD အတွက် ဘာတွေပြင်ဆင်ထားပါ သလဲ။ အခြား ဘာတွေလုပ်နေပါသလဲ။

Story လေးတွေ ရွေးနေပြီး Audio CD အတွက် Promotion ကြော်ငြာကိစ္စနဲ့ လက်လှမ်း မမီတဲ့နေရာတွေက မှာတဲ့ခွေတွေကို ရောက်ဖို့ ဆက်တိုက် အလုပ်များနေပါတယ်။ နောက် နယ်နိမ့်တွေလည်း ဆိုပေးနေပါတယ်။

ဝိတက်မြင်တဲ့အမြင်နဲ့ အနာဂတ်အစီအစဉ် လေး ပြောပြပေးပါ။

ဝိတလာ လူတိုင်းအတွက် မရှိမဖြစ်လို့ မြင်ပါတယ်။ ဝိတလာ နူးညံ့သိမ်မွေ့စေသလို စိတ်ခွန်အားလည်း ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။ ခေတ်မီ တိုးတက်ပြီးတဲ့ နိုင်ငံတိုင်းမှာ လမ်းတိုင်း (ကာရာ အိုကေဆိုဖို့ သီးသန့်အခန်းတွေ ထားရှိကြပါ တယ်) Stress ဆိုတာ လူတိုင်းနေစဉ် တွေ့ကြုံ ရစေပါ။ ဒါတွေအတွက် အကောင်းဆုံးဖြေဖျောက် မယ့် နေရာလေးပါ။ ဒါကြောင့် Relax လုပ်တာ မှန်ကန်တဲ့ရွေးချယ်မှုအတွက် စိတ်ဓာတ်မြင့်မားမှ ဘဝလည်း မြင့်မားမယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ ဝိတကို Crazy ဖြစ်တဲ့အတွက် ဝိတနဲ့ဝေးနေမှာ မဟုတ် သလို ပရိသတ်ကို သီချင်းကောင်းလေးတွေ ပေးနိုင်ဖို့ အမြဲကြိုးစားနေမှာပါ။

ပရိသတ်ကို အမှတ်တရကောင်းလေး ပြောပြ ပါ။

သီချင်းဖန်တီးတဲ့သူ၊ ဆိုတဲ့သူမှာလည်း ဣလိတ်သီချင်းအမျိုးအစား ခွဲခြားမှုလေးရှိသလို ပရိသတ်ကလည်း နှစ်သက်လက်ခံနိုင်တဲ့ ခံစား ရွေးချယ်မှု ကိုယ်စီရှိကြတယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အနုပညာသမား တစ်ယောက်ဟာ ဆင်းရဲသား သူတောင်းစားကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသလို အမြင့် ဆုံး Business Men တစ်ယောက်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုနိုင်ပါတယ်။ အမြင်ချင်ထပ်တူဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အားပေးတဲ့ ပရိသတ်များ ထားကဲ့သို့ ကောင်းအထူးတစ်ရပ်ပါ။ ဖန်တီးမှု အားနည်းပြီး ညီအစ်ကိုချစ်တဲ့ သီချင်းများကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖို့ ဆန္ဒပြုရင်း။

သိတာစိုး

Music Corner

ASIAN FOLK MEDIA GROUP

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲနှင့် နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်

၄၉ ကြိမ်မြောက် ရုပ်ရှင်သက်ကြီးပူဇော်ကန်တော့ပွဲနှင့် နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်ကို အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်က မြန်မာနိုင်ငံရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးဝင်း အတွင်းမှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားမှာ ဟာသသရုပ်ဆောင်အချင်းက အခမ်းအနားများ ပြုလုပ်ပြီး နံနက် ၉ နာရီတွင် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝုတီယဝန်ကြီး ဦးဝိတ်ထွေး၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းမှ အထွေထွေအဖွဲ့ဝင်များ၊ မြန်မာနိုင်ငံ ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဇော်ဝိုင်း၊ ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်၊ ဒေါ်စံရှားတင်တို့က ရုပ်ရှင်လောကသားများနှင့်အတူ ဖဲကြိုးဖြတ်၍ အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုနှစ်တွင် ရုပ်ရှင်သက်ကြီးပညာရှင် ၁၄၃ ဦးအား ပူဇော်ကန်တော့ပွဲ၊ ပစ္စည်းများဖြင့် ကန်တော့ခဲ့ကြကာ နိဗ္ဗာန်ဈေးဆိုင် ၅၀ ကျော်လည်း ခင်းကျင်းနိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

The Rich Gems ၏ ဒီဇိုင်းစုံတင်ဆက်လိုက်သော Fashion Show

၁၉၉၆ ခုနှစ်က စတင်လျှောက် လှမ်းလာခဲ့သော The Rich Gems ၏ ဒီဇိုင်းစုံများ ခင်းကျင်းပြသရန် စီစဉ်လိုက်သော ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းပွဲတော်ကို စက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက် ညနေ က The Strand Hotel တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရှိုးပွဲ တွင် သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီ မိုးမြင့်မြင့်အောင်၏ တင်ဆက်သရုပ်ပြမှုနှင့် အတူ အဆိုတော်ရဲလေး၊ ငိုကား၏ သီဆိုချော်ဖြေမှု၊ dancer များ၏ ကပြတင်ဆက်မှု၊ မော်ဒယ်များ၏ ပျက်ရုံအကနှင့် ရခိုင်ရိုးရာ အက ဖျော်ဖြေမှုများ ပါဝင်သည်။ မော်ဒယ် သရုပ်ဆောင်များ ဖြစ်ကြသည့် ချောရတနာ၊ စန္ဒာဦး၊ ယုသန္တာတင်၊ နန်းမြတ်ဖြိုးသင်း၊ နန်းသူဇာနှင့် မော်ဒယ်များစွာက The Rich Gems ၏ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းမျိုးစုံကို ဝတ်ဆင် ပြသခဲ့ကြသည်။

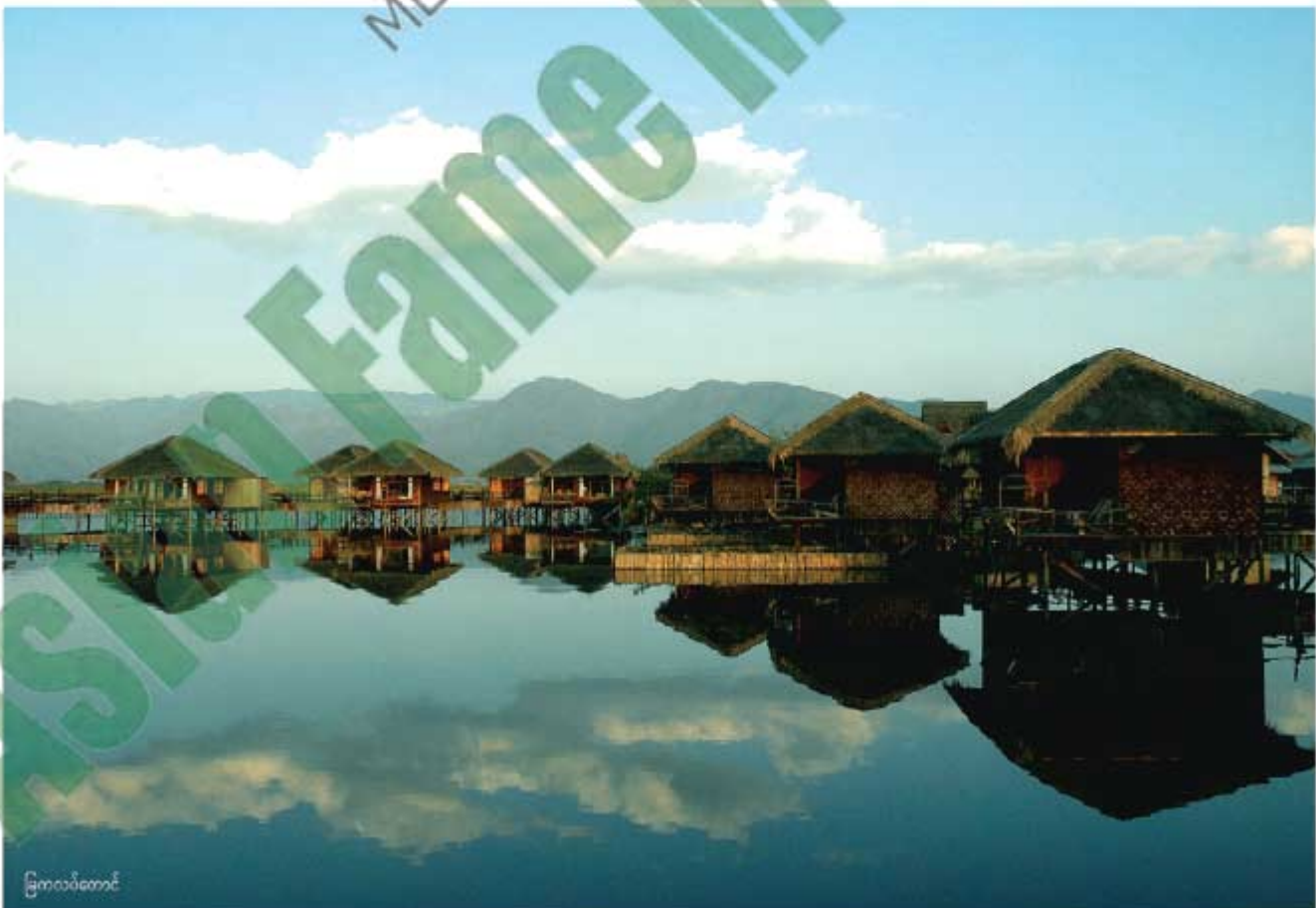
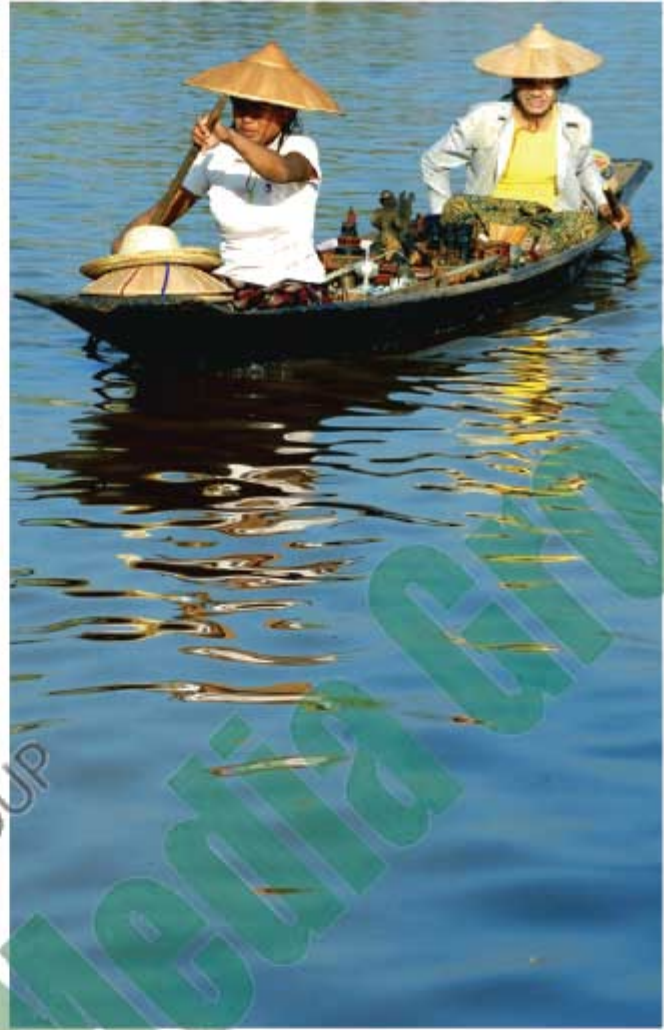
ဒေသသင်္ကေတ

အင်းသား

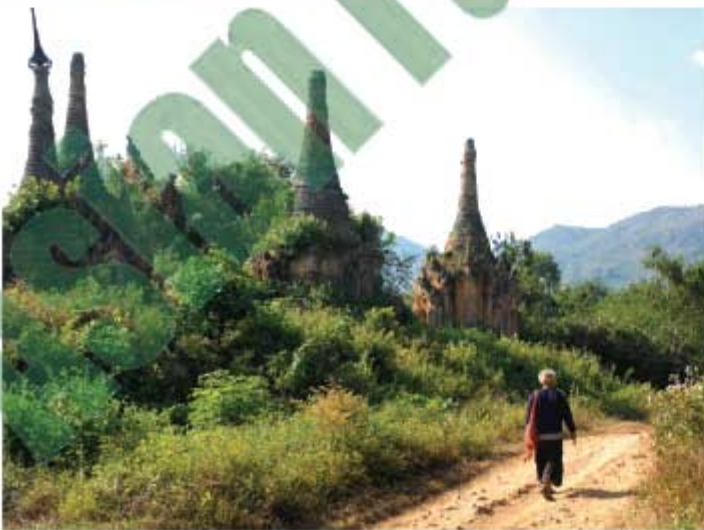
လှမြင့်ဆွေ

ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ၊ ညောင်ရွှေမြို့နယ်အတွင်းမှာတည်ရှိတဲ့ အင်းလေးရေကန်ကြီးဟာ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အမြင့်ပေ ၂၉၀၀ ကျော်အမြင့်မှာတည်ရှိတဲ့ တောင်ပေါ်ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားတွေအလွန်နှစ်ခြိုက်ကြတဲ့ နေရာဖြစ်ပါတယ်။ အရှေ့ဘက်နဲ့အနောက်ဘက်တွေမှာတောင်ရိုး တောင်တန်းတွေ ဝန်းရံထားတဲ့ အင်းလေးကန်ကြီးဟာ တောင်နဲ့မြောက်အလှားကိုးမိုင် ၊ အရှေ့နဲ့အနောက် အကျယ်ဆုံးနေရာ သုံးမိုင်ရှိပြီး ရေကန်ကြီးပတ်လည်မှာမူလအစက နောင်တော ၊ နမ့်ပန်၊ ရွာကြီးနဲ့ရွာမဆိုပြီး ရွာကြီးလေးရွာရှိတဲ့အတွက် အဲဒီဒေသကို 'အင်းလေး' လို့ခေါ်တာလို့သိရပါတယ်။ အဲဒီအင်းလေးဒေသမှာ နေကြတဲ့သူတွေကို 'အင်းသား' လို့ခေါ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအင်းသားတွေရဲ့ စကားလုံး ၊ ဝေါဟာရ ၊ လေယူ လေသိမ်း ၊ မျက်နှာပုံပန်း ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအနေအထားတွေဟာ ရှမ်းပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ရှမ်းလူမျိုး အပါအဝင်တခြား တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့မတူဘဲ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ 'ထားဝယ်' လူမျိုးတွေနဲ့ ဆင်တူနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အင်းသားတွေရဲ့အဆိုအရ ပုဂံပြည့်ရှင်အလောင်းစည်သူမင်းတိုင်းခန်းလှည့်လည်ပြီး အင်းလေး ဒေသကိုရောက်တဲ့အခါ ထားဝယ်ကပါလာတဲ့ဖောင်တော်အမူထမ်း ထားဝယ်သားတစ်စုကို အခြေစိုက်နေထိုင် စေခဲ့တာကြောင့် ထိုထားဝယ်သားတွေကတစ်ဆင့် မျိုးဆက်ပြန့်ပွားပြီး ယခုအခါ အင်းသားရွာပေါင်း (၄၀) ကျော် ခန့်ရှိလာတာလို့ဆိုကြပါတယ်။

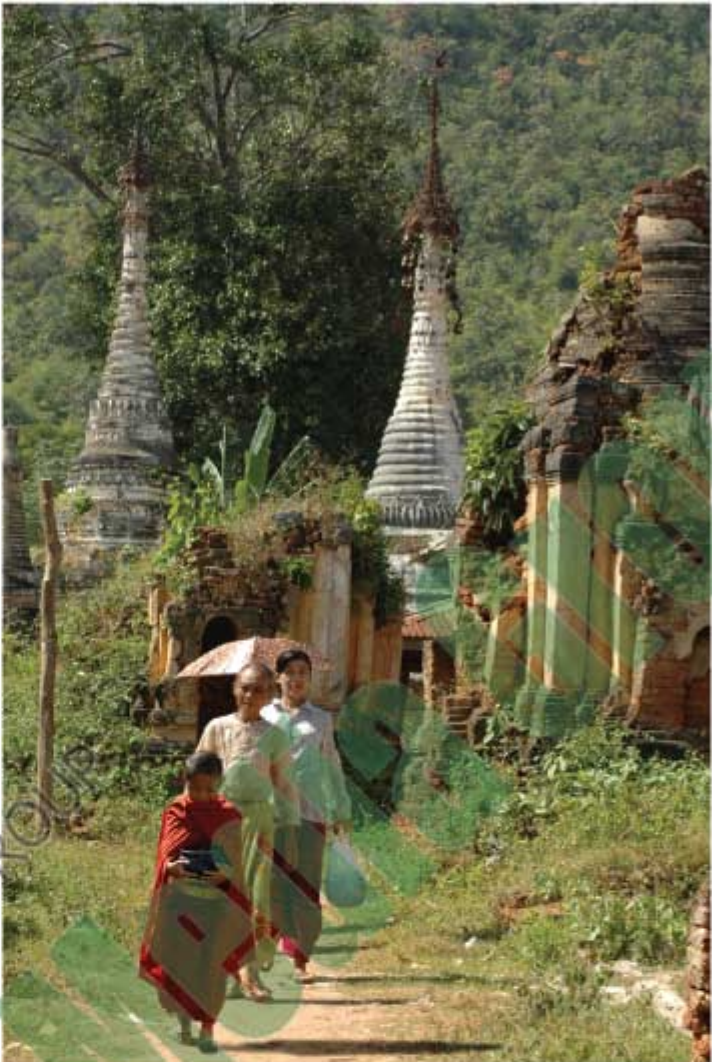

မြတ်ဗိမာန်

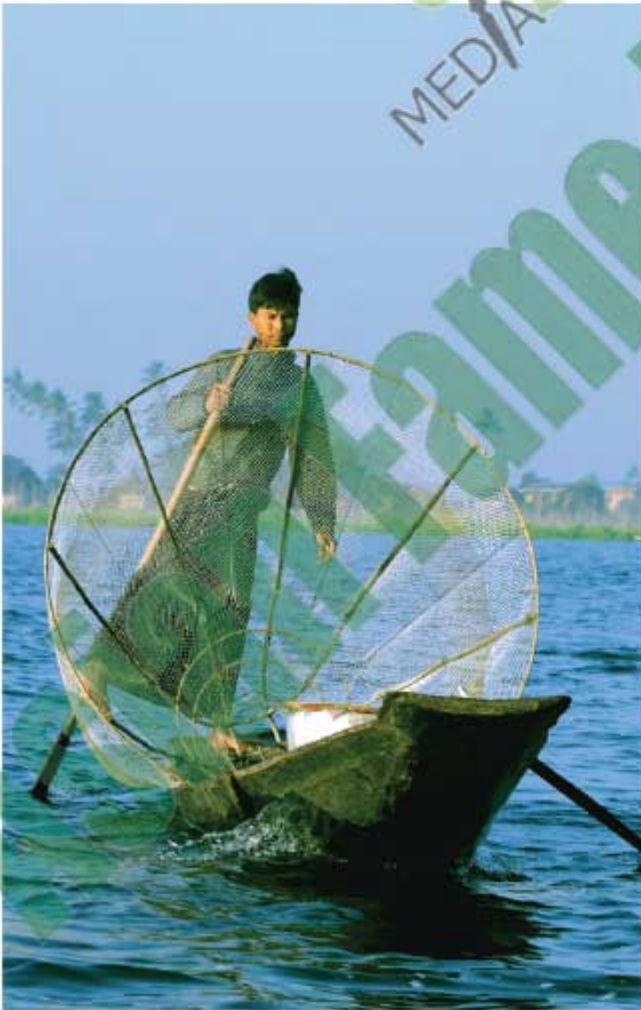
အင်းသားတွေနေထိုင်ရာအင်းလေးဒေသဟာ ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေ အလွန်ပဲများပြားလှပါတယ်။ အင်းလေးဒေသ ၊ နန်းဟူးရွာမှာရှိတဲ့ဖောင်တော်ဦးဘုရားဟာ ရှမ်းပြည်နယ်မှာသာမက မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့အတွက် ဘုရားဖူးခရီးသွားဧည့်သည်တွေ သွားရောက်ဖူး မျှော်လင့် ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီဘုရားငါးဆူဟာ ပုဂံပြည့်ရှင်အလောင်းစည်သူမင်း တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ်က ဖောင်တော်ဦးစေတီမှာတင်ပြီး ပုဇွန်ခွဲတဲ့ ဘုရားငါးဆူဖြစ်တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းအောက်တိုဘာ သီတင်းကျွတ်လမှာ ဖောင်တော်ဦးဘုရားငါးဆူကို ညောင်ရွှေမြို့နဲ့ အင်းလေးဒေသတစ်ခွင်မှာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပြီး ပြန်ကြွတဲ့ အခါအင်းသူအင်းသားတွေဟာ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်တဲ့အထိမ်း အမှတ်နဲ့ လှေပြိုင်ပွဲတွေ အပါအဝင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေကိုကျင်းပလေ့ ရှိကြပါတယ်။

ရှမ်းပြည်မှာရှိတဲ့ မြို့ကြီးရွာကြီးတွေရဲ့ဈေးတွေဟာ ငါးရက် တစ်ဈေးဖြစ်တာမို့ အင်းလေးပတ်လည်မှာ ရှိတဲ့ရွာတွေဟာလည်း ငါးရက် တစ်ဈေးပြုလုပ်ကြပါတယ်။ အင်းလေးဒေသဟာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတွေ ရော ပြည်တွင်းခရီးသွားတွေပါ သွားရောက်လည်ပတ်ကြတဲ့နေရာဖြစ်တာမို့ အင်းလေးရဲ့ငါးရက်တစ်ဈေးတွေဟာ လည်း ခရီးသွားတွေအလွန်နှစ်ခြိုက် ကြတဲ့နေရာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီငါးရက်တစ်ဈေးတွေကို အင်းလေးပတ်လည် မှာရှိတဲ့ ရှမ်း၊ ပအိုဝ်စ်၊ ဓနု၊ တောင်မိုး၊ အင်းသားစသဖြင့် တိုင်းရင်းသား တောင်ပေါ်ကျေးရွာတွေက လာရောက်ကြတဲ့အတွက် တိုင်းရင်းသားပေါင်း စုံဆုံစည်းတဲ့ ဈေးကလေးလို့လည်းခေါ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီဈေးနေ့မှာ အင်းထဲကသားငါးတွေကို ရောင်းချနေကြတာရှိသလို မိမိတို့ရဲ့တောင်ယာ ထွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ လာရောက်ရောင်းချနေကြတာလည်းရှိပါတယ်။ ဒီအပြင်မြို့တွေက ဈေးသည်တွေကလည်း ကျေးရွာတွေမှာ လိုအပ်မည့် အိမ်အသုံးအဆောင်၊ တိုလီမိုလီ ကျွဲလီယာဆိုင်လေးတွေဟာ၊ ဒေသ အစားအသောက်ဆိုင်တွေရော လာရောက်ဖွင့်လှစ်ရောင်းချကြတာမို့ အင်းလေးဈေးနေ့တွေဟာ အမြဲတမ်းစည်ကားလို့နေပါတယ်။

အင်းသားတွေနေအိမ်တွေဟာ အင်းလေးရေကန်ကြီးရဲ့ ပတ်ပတ်လည်ကမ်းနဲ့နီးတဲ့ ရေပြင်တွေ ပေါ်မှာရယ် ကမ်းစပ်ရေ တစ်ပက် - ကုန်းတစ်ပက်နေရာတွေမှာရယ် ရေထဲမှာခြေတံ့ချည် အိမ်ကြီး အိမ်ငယ် တွေကိုတည်ဆောက်ပြီး နေကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ရေထဲမှာပဲနေ ရေထဲမှာစိုက်ပျိုးရေးလုပ် ရေထဲမှာပဲမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း တွေနဲ့ ဝမ်းစာရှာဖွေကြတဲ့အင်းသားတွေဟာ ဘယ်နေရာသွားသွား လှေကိုအသုံးပြုကြပါတယ်။ လှေကို လှော်ခတ်တဲ့အခါ လှော်တက် ကိုလက်နဲ့ အသုံးပြုလှော်တာမဟုတ်ဘဲ ခြေထောက်နဲ့ အသုံးပြုလှော် ခတ်တာဖြစ်လို့ ထူးဆန်းတဲ့အလေ့အထတစ်ခုအဖြစ်နဲ့ နာမည်ကျော် ကြားကြပါတယ်။ ဒီအပြင်အင်းသားတွေရဲ့ စိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍဖြစ်တဲ့ ကျွန်းမျောစိုက်ပျိုးရေးနဲ့ မြေဖို့စိုက်ပျိုးရေးဟာလည်း လေ့လာစရာ ကောင်းတဲ့နည်းစနစ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်းမျောစိုက်ပျိုးရေးဆိုတာ အင်းလေးကန်ထဲမှာ ရေပေါ်ပေါ်နေတဲ့ မြေခဲတွေကိုစုပေါင်းယူပြီး ဝါးစည်းတွေနဲ့ ရေထဲမမျောပါသွားအောင် ချည်နှောင်ကာအိမ်အပေါ် မှာ ခရမ်းသီး၊ ပဲသီး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ဂေါ်ဖီပွင့်၊ မေမြို့ပန်းနဲ့ အခြား ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ စိုက်ပျိုးတာဖြစ်ပါတယ်။ မြေဖို့စိုက်ပျိုးနည်း ကတော့ ကမ်းစပ်တွေမှာမြေဖို့ပြီး ကျွန်းအဖြစ်ပြုလုပ်ကာ နှစ်ရှည် သီးနှံစိုက်ပျိုးတာဖြစ်ပါတယ်။

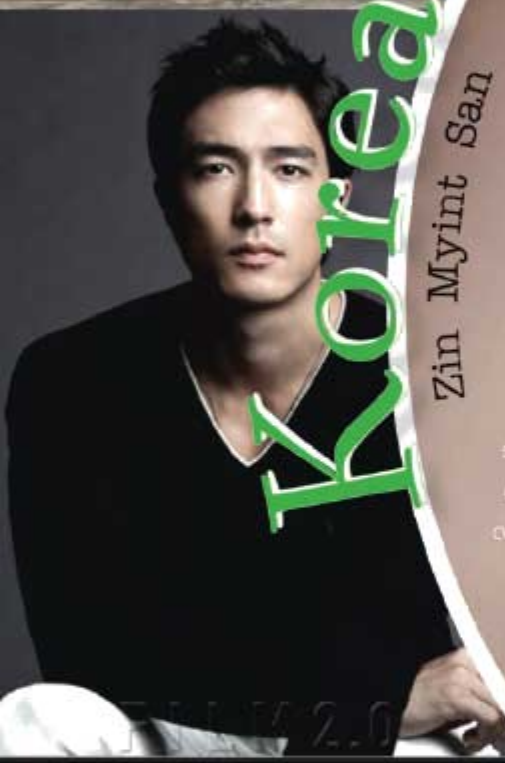
အင်းလေးတွေဟာ ပညာရေးကိုအထူးလိုလားတဲ့သူတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ၊ ဇရပ်တွေမှာ အလယ်တန်းနဲ့ အထက်တန်းတွေကို ဖွင့်လှစ်ထားကြပါတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင် လုံး စာသင်ကျောင်း အများဆုံးရှိတဲ့ဒေသဟာ 'အင်းလေး' လို့ဆိုပါ တယ်။ အင်းသူအင်းသားတော်တော်များများဟာ ဒေသပညာတတ် ဘွဲ့ ရပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်တော့ အင်းသူအင်းသားတွေ လှော်ပွေ့ရာအင်းငလး ကန်ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ နိုင်ငံခြားခရီးသွားတွေအတွက်သာမက ပြည်တွင်း မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသား မိသားစုတွေအတွက်ပါ အလွန် သာယာလှပပြီး စိတ်ကြည်နူးဖွယ် 'ဒေသသင်္ကေတ' တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ နေရာလေးတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်... ■

Korean Celebrities

Zin Myint San

ရတီချီ ဂိုဏ်းသား
အနုပညာရှင် ပရိသတ်
များအတွက် လေ့လာတော့
လတ်တလောမှာ ရေပန်းစား
နေတဲ့ ကိုဦးယား
အနုပညာရှင်များထဲက
တချို့ရဲ့အကြောင်းကို
စုစည်းတင်ဆက်ပေး
လိုက်ပါတယ်။

▶ ၂၀၁၃ မှာ ကြည့်ရမယ့် Iris 2

၂၀၀၉ ခုနှစ်က လူကြိုက်များ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ကိုရီးယားအက်ရှင် ကား Iris ရဲ့ အဆက် Iris 2 ကို လာမယ့် ၂၀၁၃ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းမှာ ရိုက် ကူးပြုသတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

Iris 2 မှာလည်း Iris မှာပါဝင်ခဲ့တဲ့ မင်းသား လီထျောင်းဟွန်းနဲ့ မင်းသမီးကင်မ်ထယ်ဟီး တို့ပဲ ဆက်လက်ပါဝင်မှာ ဖြစ်ကြောင်းကို အတည်ပြု ကြေညာထားပြီး ဖြစ်တဲ့အပြင် နောက်ထပ် ဇာတ်လိုက်နှစ်ဦး ဖြည့်စွက်ပါဝင်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ကတော့ မင်းသားဂျန်ဟွတ်နဲ့ မင်းသမီး လီဒါဟေး (ချိုဝမ်) တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စက်တင်ဘာ လကုန်ပိုင်းမှာ အတည်ပြု ပြောကြားချက်အရ ဂျန်ဟွတ်ဟာ NSS ရဲ့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်လာမှာ ဖြစ်ပြီး လီဒါဟေးကတော့ သေနတ်ပစ်တော်တဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး နေရာက ပါဝင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသား ဂျန်ဟွတ်ဟာ ကိုရီးယား ဇာတ်လမ်းတွဲများမှာ လက်ရှိထိပ်တန်း ရောက်နေတဲ့ မင်းသားလေးဦးကို Hancinema Website ကဖော်ပြရာမှာလည်း တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။

အမေရိကန် ကိုရီးယားကပြား မင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ ဝယ်နီယယ်ဟင်နေးကို ဒီကားမှာ ပါဝင်ရုံ ကမ်းလှမ်းထားတဲ့အတွက် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ဖွယ်

နာမည်ကြီး Iris ဇာတ်လမ်းတွဲမှ လီထျောင်းဟွန်းနှင့် ကင်မ်ထယ်ဟီး

ရှိတယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။ ပထမပိုင်း Iris မှာတော့ ဇာတ်လမ်း ကောင်းမွန် သရုပ်ဆောင်ကောင်းမှု၊ အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၁၇ သန်းမျှ အကုန်အကျခံ ရိုက်ကူးထားမှုများနဲ့ သူတို့ ကြည့်ရှုနှုန်းမြင့်မြင့်ကို ရရှိခဲ့တဲ့အပြင် အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဓိက ပါဝင်တဲ့ မင်းသား လီထျောင်းဟွန်း၊ ကင်မ်ထယ်ဟီးနဲ့ ကင်မ်ဆီယွန်းတို့ဟာလည်း သရုပ်ဆောင် ထူးချွန် ဆွဲတွေ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ Iris 2 ကို

Iris 2 တွင်ပါဝင်ရန် ကမ်းလှမ်းခံထားရသော ဝယ်နီယယ်ဟင်နေး

Iris 2 တွင် ထပ်မံပါဝင်မည့် ဇာတ်လိုက်နှစ်ဦး ဖြစ်လာမည့် ဂျန်ဟွတ်နှင့် လီဒါဟေး

၂၀၀၈ နှစ်ကုန်ပိုင်းမှာ ကတည်းက ဆက်လက်ပြုသ ဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့ပေမယ့် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့ရတာဖြစ်ပြီး Iris2 ကို ဘယ်လို စိတ်လှုပ်ရှားစရာတွေနဲ့ ပရိသတ်ကို ဆွဲဆောင်ဦး မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရအောင်။

▶ လမ်းခွဲသတင်းတွေ ထွက်နေတဲ့ ဟန်နီပက်တို့ စုံတွဲ

ဟန်ဂျယ်ဆော့နှင့် ပက်ဆိုမီ

မင်းသားဟန်ဂျယ်ဆော့နဲ့ မင်းသမီးပက်ဆိုမီတို့ ချစ်ဇာတ်လမ်းဟာ အပြီးသတ်သွားပြီလို့ သတင်းတွေ ဖော်ပြနေကြပေမယ့် ဟန်ရဲ့အေဂျင်စီက ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူကတော့ သူတို့ ၂ ဦး လမ်းခွဲလိုက်ပြီဆိုတာကို ငြင်းခုံပါတယ်။

ကောလာဟလအရတော့ နှစ်ဦးစလုံးဟာ အိမ်ထောင်ပြုရမယ့် အရွယ်ဖြစ်ပေမယ့် ဟန်က တရုတ်နိုင်ငံမှာ အခြေချတဲ့အတွက် သူတို့နှစ်

ယောက်ကို အနေဝေးစေတဲ့အခါ အခုလို သတင်းတွေ ထွက်လာတာလို့ ဆိုပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က သူတို့နှစ်ဦး ချစ်နေကြောင်းကို အစပိုင်းမှာ ငြင်းဆန်ပြီး ၂၀၀၀ ခုနှစ်လယ်ပိုင်းမှာ ချစ်သူတွေဆိုတာကို ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ 'The Great Merchant' ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲမှာ အတူတွဲပြီး သရုပ်ဆောင်ဖူးပါတယ်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်ကနေ ယခုအထိ သရုပ်ဆောင်တစ်

ယောက်အနေနဲ့ အောင်မြင်နေဆဲဖြစ်တဲ့ မင်းသားဂျယ်ဆော့ဟာ ဒီနှစ်မှာတော့ Immoral Classic ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ သူဟာ Yonsei တက္ကသိုလ်ကနေ အားကစားမေဂျာကို သင်ယူခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ပက်ဆိုမီကတော့ မင်းသမီးဖြစ်တဲ့အပြင် စန္ဒရားပညာရှင် တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

▶ ကမ္ဘာကျော်ဖြစ်လာတဲ့ ကိုရီးယားရပ်ပီပါ Psy

ဘွန်ဂျီနီနဲ့ အတူတူရတဲ့ Psy

ပြည်ပဖော်ပြောရာမှာ ဖော့ရတဲ့ Psy

'Gangnam Style' သီချင်းဇီဒီယိုကို YouTube ဝက်ဘ်ဆိုက်မှာတင်ခဲ့ရာကနေ တစ်မုဟုတ်ချင်း ဆိုသလို ကမ္ဘာကျော် ကိုရီးယားအဆိုတော် ဖြစ်လာတဲ့ Psy ရဲ့ Music Video ကို စက်တင်ဘာ ၂၃ ရက်နေ့အထိ ကြည့်သူပေါင်း ၂၄၄,၀၀၀,၀၀၀ ကျော်ခဲ့ပါတယ်။ ဟာသဆန်ပြီး ထူးခြားတဲ့ စတိုင် ရှိသူဖြစ်တဲ့ Psy ရဲ့ နာမည်ရင်းက ပက်ဂျယ်ဆန် ဖြစ်ပြီး တောင်ကိုရီးယားအဆိုတော် သီချင်းရေး ဆရာ၊ ရပ်ပီပါနဲ့ တေးထုတ်လုပ်သူဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၀ ခုနှစ်မှာ ဝီတလောကကို စတင်ခဲ့ပါ

တယ်။ ၂၀၀၃ ကနေ ၂၀၀၅ အထိ စစ်မှုထမ်းခဲ့ပေ မယ့် နောက်ပိုင်းမှာ သတ်မှတ်ကာလ မပြည့် ကြောင်း တွေ့ရှိရတဲ့အတွက် ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှ စတင်ပရိသတ်ထံမှ ချစ်ခင်ရင်နှစ်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ သူ့ရဲ့ ဘုံအစီအစဉ်မှာ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူ နဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ပြီး အမြွှာသမီးလေး ၂ ယောက် ရှိပါတယ်။ ဝီတနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့ရဲ့ ထူးချွန်မှုအတွက် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ကနေ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အတွင်း ၁၄ ဆုရ ရှိခဲ့ပါတယ်။ Boston University နဲ့ Berklee

College of Music တို့ကို တက်ရောက်ခဲ့သူဖြစ် တယ်။ ကမ္ဘာကျော် အနုပညာရှင်များဖြစ်တဲ့ Scooter Braun, Usher နဲ့ Leonardo DiCaprio တို့အပြင် အမေရိကန်ရော့ခ်စတား ဝွန်ဘွန်ဂျီဇီကလည်း သူ့ရဲ့ Psy တို့ တွဲဖက်ထား တဲ့ဓာတ်ပုံကို သူ့ရဲ့ Facebook မှာ တင်ထားခဲ့ ပါတယ်။

နိုင်ငံတကာက လူပေါင်းသန်းနှင့်ချီပြီး နှစ်ခြိုက် အားပေးမှုရခဲ့လို့ တစ်ရှိန်ထိုး အောင်မြင်လာတဲ့ Psy ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေဟာ နာမည်ကြီးလာရုံနဲ့ ရပ်တန့်မသွားပါဘူး။ သူဟာ နိုင်ငံတကာ ရုပ်ရှင်နဲ့ ဝီတပွဲပြီးများက တက်ရောက်ဖော်ပြော ပေးဖို့ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဖိတ်ကြားခံနေရတဲ့ အပြင် သူ့ရဲ့ သတင်းကားဖြစ်တဲ့ 'MBC Special-PsyGO: The World Is Gangnam Style' ဟာ ယခင် အဲဒီရုပ်သံဌာနက ထုတ်လွှင့်ခဲ့တဲ့ သတင်း ကားတွေထက် ကြည့်ရှုသူနှုန်း သိသိသာသာ ပြိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီသတင်းကားမှာ Psy ရဲ့ နိုင်ငံ တကာမှာ အောင်မြင်မှုရနေပုံများနဲ့ ပရိုမိုးရှင်း ခရီးအနေနဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားရောက်ခဲ့ ပုံတွေ ဝါဝင်ပါတယ်။

Psy ရဲ့ 'Gangnam Style' ဟာ စက်တင် ဘာလနောင်ပိုင်းက U.S. Billboard Hot 100 Chart စာရင်းထဲဝင်သွားခဲ့ပြီး ဒါဟာ ကိုရီးယား ဝီတလောကမှာ အမြင့်မားဆုံးသော အောင်မြင်မှု ရရှိခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

Most Wanted Korean Celebrities

US Alive Galaxy Tour ပို့ပို့အောင်မြင်မှုများနဲ့ Big Bang ငယ်ကျားငလး အထိုတော်အဖွဲ့

လူသတ်သမားရဲ့သမီးအဖြစ် ငွေ့မွှားလာတဲ့မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ကြိုးစားရှင်သန်မှုနဲ့ လက်စားချေမှုကို တော်ကျူးထားတဲ့တတ်လမ်း Glass Mask မှ မင်းသမီးဆိုလို့

May Queen ဇာတ်လမ်းတွဲမှ သရုပ်ဆောင်တော် မင်းသားများနဲ့ အတူတူရတဲ့ဆံပင် ပုံစံသစ်နဲ့ လူကြိုက်များနေတဲ့ ဟန်ဂျီဟေး

စက်တင်ဘာလက လန်ဒန်မှာပထမဆုံး ငွေ့ပြောခဲ့တဲ့ပွဲမှာ ပရိုသတ်၄၀၀၀ အားပေးမှုရခဲ့တဲ့ CNBLUE

လူလင်းမင်္ဂလာ အလင်းတစ်ပြောင်ချော့ချော့ ပြန်လာအောင်ကယ်လျှော့

(တစ်)

လူလင်းမင်္ဂလာကို မြတ်၍ တပ်ထားဘိသည့် အလား အလွန်အင်မတန်မှ ကိုပင်လျှင် ထူထုပ်နိုးပိန်းရှိလှချေသည့် မျက်မှန်တစ်လက်ကို တပ်ဆင် သမုပြုထားဘိသည်ကြောင့် အမြဲတမ်း မျက်စိနာနေသည့် လူတစ်ယောက် သဖွယ် နီရဲ၍နေသော စက္ခုနှစ်ကွင်း၏ပိုင်ရှင် ဆရာမြသန်းတင့်သည် ကျွန်ုပ်ကို ကျောပေး၍ထားသည်မှာ မှန်သော်လည်း ဆရာကျောပြင် တစ်ခုလုံး တသိမ့်သိမ့်ခါနေသည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဆရာတစ်ယောက် ရှိက်၍ ရှိက်၍ ငိုနေသည်မှာ သေချာချေကပြီ။

ဆရာကြီး ရွှေခေါင်းကပူ မီးသေနေသော ဆေးတံကြီးကို ကိုက်ခဲ ကာထားနေလျက်က ကောင်းကင်ဘုံ ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် မြတ်မြင်နေရသော တိမ်ပိုင်တိမ်လိပ်များကိုသာ ငေးရိ၍ နေဘိချေသည်။ ဆရာတက်တိုးက မျက်နှာထားကြီး ရှုတည်တည်လုပ်ကာ တက်တခေါက်ခေါက်နှင့်။ ဘုန်းမြင့် (မန္တလေး) ကား နံရံကို လက်သီးနှင့် အလီလီထိုးလျက်။ ဆရာကြီး ဝဂ္ဂနိရစ္ဆယျားကား တိုင်နှင့် ခေါင်းနှင့် ဆောင့်လျက်။ ဆရာ ဇော်ကျီကား သူ၏ ဦးခေါင်းကို ဘယ်ညာ ယမ်းခါလျက်။ ဆရာကြီးသခင် ဘသောင်း၊ ဆရာမင်းသုဝဏ်၊ ဆရာထင်လင်း စသည့် အသီးသီး အသက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မျက်နှာ ညှိုးရော်ကာ ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုနေကြကုန်ချေ၏။

ကောင်းကင်ဘုံ တစ်ခုလုံး နှမ်းလျက် ညှိုးရော်နေချေသည့် အခိုက်၌ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး လျက်ကွမ်းခြံကုန်းသည် ကမ္ဘာမြေကို ကိုယ်စားပြုကာ စာပေတမန်တော် တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ပေချေသည်တုံ။

(နှစ်)

မကြာသေးမီ လပိုင်းများ အတွင်းကပင် ဖြစ်ဘိချေသည်။ ထူးဆန်းသော စာတစ်စောင် သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်ရှိလာ ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရောက် စာရေးဆရာများကို ကိုယ်စားပြုထားသည့် စာတစ်စောင်ပေတည်း။ စာ၏ အောက်ခြေ၌ လက်မှတ်ရေးထိုး၍ထားသူ မှာ ဘာသာပြန်ဆရာကလေး လင်းဝေမြိုင်ဖြစ်ပြီး စာ၌ ပါရှိသည်တို့မှာလည်း ဘာသာပြန်မှုအစုစု တို့၏ အကြောင်းခြင်းရာတို့ပင် ဖြစ်၍နေဘိချေ သည်။ အနီစာကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့က ကောင်းကင်ဘုံရှိရာဆီသို့ တက်လှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ် သေ့ရာ ယင်းစာလွှာကို ဖော်ပြအပ်သည်ဟူ၍ ယူဆမိသည်ကြောင့် အောက်ပါအတိုင်း ကူးယူ ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

အဆွေဂျက်

ကောင်းကင်ဘုံရောက် စာရေးဆရာများ၊ အထူးသဖြင့် ထရန်စလေးရှင်းခေါ် ဘာသာပြန် ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မကင်းရာမကင်းကြောင်း ဖြစ်ကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆွေဂျက်တို့၏ ကမ္ဘာ့အိမ်ခြံမြေမှာပြည်က စာနယ်ဇင်း ဘုတ်အုပ် မျိုးစုံကို ဝယ်ယူဖတ်ရှုသမှု ပြုနေခဲ့ကြရာ တချို့ ဘာသာပြန်ဆိုချက်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဝိတ် စနောင်စနင်းနှင့် တယ့်ရှာမှ မဖြောင့်စင်းနိုင်သည့် အပြင် နားလည်ရန် ခက်ခဲနေပါ၍ အဆွေတော် ဆရာဂျက်ကိုယ်တိုင် တစ်ခါတစ်ခါက အလည် လာရောက်လျက် ကူညီ ဖြေရှင်းပေးစေလိုပါ ကြောင်း။

ကောင်းကင်ဘုံရောက် ဘာသာပြန်ဆရာများကိုယ်စား လင်းဝေမြိုင်

အသို့နှင့် အာကာသ လွန်းပြန်ယာဉ်ကြီးကို စီးကာ ကျွန်ုပ်တို့ကွမ်းခြံကုန်းသည် ကောင်းကင် ဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ရပါကြောင်းဟုလို။

(သုံး)

ယခု ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားသမျှပြုနေသည့် စာစု၏ အရှေ့ပိုင်းတစ်နေရာတွင် ကောင်းကင်ဘုံရောက် ဘာသာပြန်ဆရာတို့ စိတ်သောကရောက်ရှိနေကြ သည်ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ၏။ အကြင်ဆရာတို့ ကား ကျွန်ုပ်တို့တွေ့သော် ကမ္ဘာဦးသူတို့ နေလ ကို တွေ့သဖြင့် အုတ်အုတ်သောင်းသောင်းဖြစ်ကြ ဘိသည်အလား နိုးထ၍ သွား၏။

အနီနောက် ကျွန်ုပ်တို့အား ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ကာ လက်ဖက်ရည်ပွဲကလေး ကျင်းပပေးခြင်း၊ နေရာ ထိုင်ခင်းချထားပေးခြင်း၊ စကားစမြည်ပြောဆိုခြင်း ကလေးများပြုပြီးသည်ရှိသော် နောက်ပိုင်းရက်များ တွင်ကား ဘာသာပြန်မှု အစုစုတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ မေးခွန်းတွေထွေရာရာတို့ကို ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးဂျက် က ဖြေဆိုခြင်းပေတည်း။

(လေး)

စင်စစ် မြန်မာ စာနယ်ဇင်းများပေါ်၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးလေကုန်သော စာသားများနှင့် ပတ်သက်၍ နားမရှင်းသည်များကို ကောင်းကင် ဘုံရောက် စာရေးဆရာကြီးလင်းဝေမြိုင်က ကျွန်ုပ် အား ဝိုင်းဝန်း၍ မေးမြန်းကြသည်များမှာ အရေ အတွက်အားဖြင့် မနည်းလှပေ။ အနီအပြင် သူ တစ်ခွန်းကိုယ်တစ်ခွန်း မေးခွန်းအထပ်ထပ် မွန်း ကျပ်ဖွယ်ရာ စကားဝိုင်းကလေး ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်ဆရာက မည်သည့်တရားကို မေးလိုက် မှန်းလည်း ကျွန်ုပ် မမှတ်မိတော့ချေ။ အနီသော် လူတွေကို အသာထားပြီး မေးလေသမျှ ဖြေထား ခဲ့ရသည်များကိုကား အောက်ပါအတိုင်း မှတ်မိ လျက် ရှိချေပေသည်တမ်း။

မေး။ ။ 'ဒါဗွီစ်ဖိုရမ်၏ အဓိကအားလျင်ဒါမှာ ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းပင် ဖြစ်၏' ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ။ ဒါဗွီစ်ဆိုသည်မှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံက မြို့ကလေးဖြစ်၏။ ဖိုရမ် (forum) ဆို သည်မှာ ဆွေးနွေးပွဲဖြစ်၏။ အာဂျင်ဒါ (Agenda) ဆိုသည်မှာ အစီအစဉ်ဖြစ် ၏။ ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း (Globalization) ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာလုံးပြုမှု ဖြစ်၏။ သို့ပါ၍ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဒါဗွီစ်မြို့၌ ကျင်းပ သည့် ဆွေးနွေးပွဲ၏ အဓိကအစီအစဉ် မှာ ကမ္ဘာလုံးပြုမှုဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါ သည် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းခင်ဗျား။

မိုင်ဒီးယား မြန်မာရိုက်တာများ သို့ ..... အခုလိုအော့ဖ်အင်ဖော်မေး ရှင်းနှင့်အတူ မြန်မာလစ်ထရေး ချားနယ်ပယ်၌ အိုင်ဒီရော် ဇလာဂျီများ ချိန်းလျက်စ် ဖြစ်သည်ကို ဝဲလ်ကမ်း လုပ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။ အနီသော် ဂလိုဘယ်ကြောင့် အင်ဒစ်ဗစ်ကျူရယ်ပျောက် မည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။ မိမိတို့၏ အိုင်ဒီနီနတီ မပျက်သုဉ်းစေရန်အတွက် ဖစ်စကတ်ရှင်း လုပ်နိုင်လျှင် ချဲ့လင့်စ် တူဖြူးချားဖြစ် မည်ဟု ယုံကြည်မိပေသည်။

ဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေမျှားကား
တိုင်နှင့် ခေါင်းနှင့်
ဆောင်လျက်။
ဆရာ ဇော်ဂျီကား သူ၏
ဦးခေါင်းကို ဘယ်ညာ
ယမ်းခါလျက်။
ဆရာကြီး
သခင် ဘသောင်း၊
ဆရာ မင်းသုဝဏ်၊
ဆရာထင်လင်း စသည့်
အသီးသီး
အသက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
မျက်နှာ ညှိုးရော်ကာ
ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းဝန်း
ကြည့်ရှုနေကြကုန်ချေ၏။

- ၄၄။ ။ ဝေါတွေပျောက်၍ မောတွေရောက်လာ
ပြီဖြစ်ရာ အီကိုနိုမစ်စပီ မြန်လာ၏’
ဟူသည်ကို ရှင်းပါပေ။
- ဖြေ။ ။ ဝေါဟူသည်ကား တံတိုင်း (Wall) ကို
ဆိုပါ၏။ မောကမူ ဈေး (Mall) ဖြစ်
ပါ၏။ အီကိုနိုမစ်စပီ (Economic
Speed) ကမူ စီးပွားရေးမြန်နှုန်းဖြစ်ပါ
၏။ သို့ဖြစ်ရာ အကာအရံတိုင်းများ
ဖြိုကျပြီး ဈေးများ ထွန်းကားလာလေ
ရာ စီးပွားရေး သွက်လာ၏ဟု
အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်းပါ ဆရာမြသန်း
တင်ခင်ဗျာ။
- ၄၅။ ။ ‘မြန်နစ်ဆက်ကျွန်ဆိုင်ရာ အင်တာ
နေရှင်နယ်ကွန်ဖရင့်၌ ပူတင်က ဂလို
ဘယ်စတယ်ဘယ်လတီကို ထည့်ပြော
လာသည်’ ဟူသည်ကို ထင်လင်းပေး
ပါဦး။
- ဖြေ။ ။ မြန်နစ်ကား ဂျာမနီရှိ မြို့။ ဆက်ကျွ
ရတီ (Security) ဆိုသည်က လုံခြုံ
ရေး။ အင်တာနေရှင်နယ် ကွန်ဖရင့်
(international conference)
ဆိုသည်က နိုင်ငံတကာ အစည်း
အဝေး ပူတင်က ရုရှသမ္မတ။ ဂလို
ဘယ်စတယ်ဘယ်လတီ (Global
Stability) ဆိုသည်က ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ
တည်ငြိမ်မှု။ သို့ဖြစ်ရာ ဂျာမနီနိုင်ငံ
မြန်နစ်မြို့တွင်ကျင်းပသည့် လုံခြုံရေး
ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာညီလာခံ၌ ရုရှ
သမ္မတပူတင်က ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ
တည်ငြိမ်မှု လိုအပ်ကြောင်း ပြောဆို
သည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်းပါ
ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်း။
- ၄၆။ ။ ‘သုခိဝေဇ်၏ အခြေခံမှာ အင်ဖော်
မေးရှင်း တက္ကနိုလိုဂျီပင်ဖြစ်ရာ အေဂျီ
အေဂျီအန်ဆာတီနီးလီး အချိန်တွင်
အက်ဘဆိုလုထရူဟု ထင်ထားသည်
များ ပြိုကျကုန်သည်’ ဆိုသည့်ဝါကျ
အတွက် ခေါင်းခြောက်မိကြောင်းပါ။
- ဖြေ။ ။ “သုခိဝေဇ် (Third Wave) ခေါ်
တတိယလှိုင်းသည် အင်ဖော်မေးရှင်း
တက္ကနိုလိုဂျီ (Information techno-
logy) ခေါ် သတင်းနည်းပညာကို
အခြေခံထားသည့်အတွက် ယခုခေတ်
သည် အေဂျီအေဂျီအန်ဆာတီနီးလီး
(Age of uncertainly) ခေါ် ဘဇာမှ
မသေချာတော့သည့်အတွက် အက်ဘ
ဆိုလုထရူ (Absolute Truth) ခေါ်
ထာဝရ အမှန်တရားဟူသည် မရှိတော့
ဟု ဆိုလိုကြောင်းပါ အစ်ကို ဘုန်းမြင့်
(မန္တလေး) ဝဲလေ”
- ၄၇။ ။ “အယ်လ်ဗင်းတော်ဖလာ ပြောသကဲ့သို့
ပင် ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းနှင့်အတူ

ပါဝါရွစ်ဖိတွေ ဖြစ်လာ၏။ ဖြူးချား
ရှော့ခ်တွေ ဖြစ်လာ၏။ နယူးဝေါ
အော်ဒါမှာ မေးအော့စ်ဖြစ်လာသည်”
၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလိုလှပေသည်။

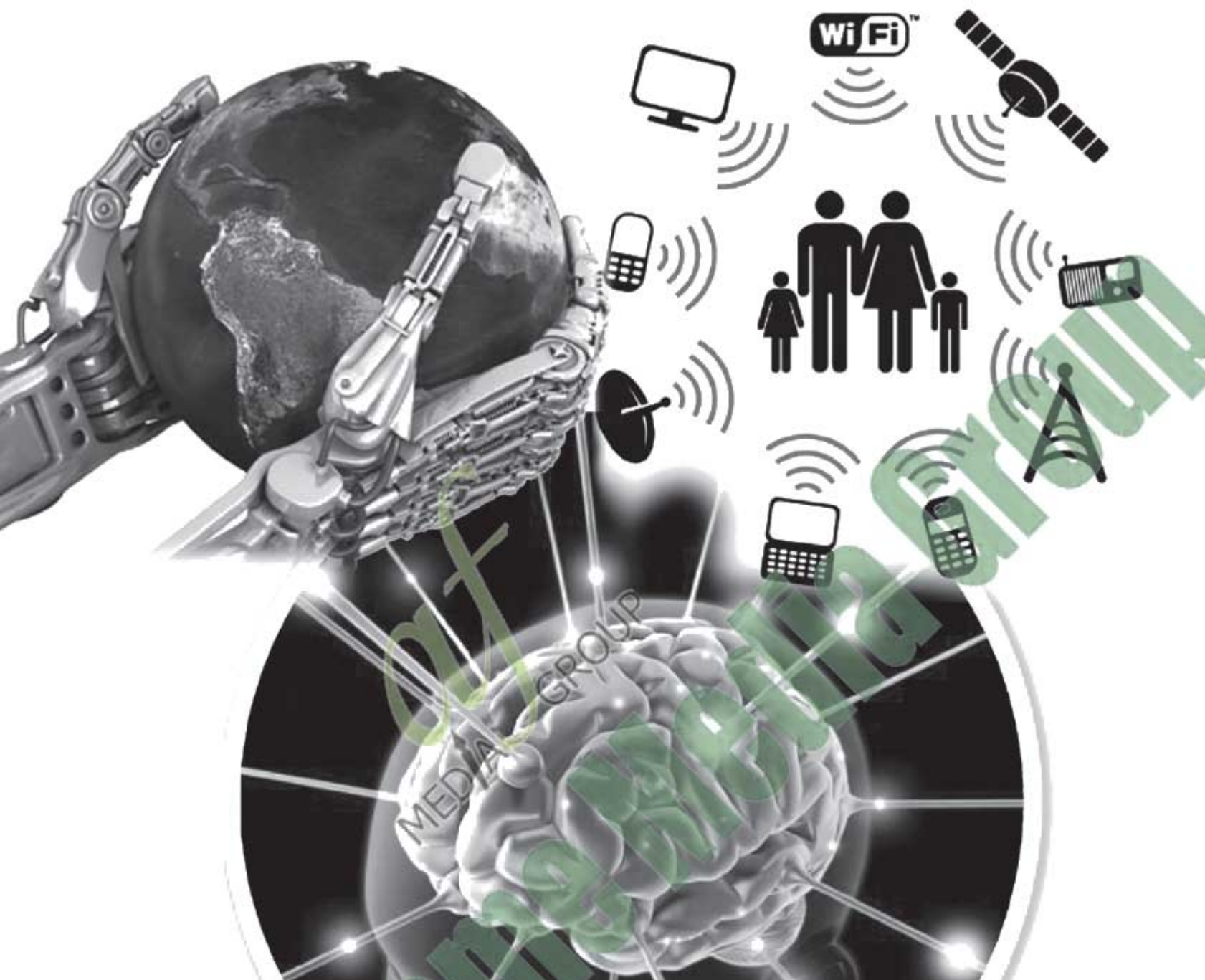
ဖြေ။ ။ လူမှုတွေးခေါ်ပညာရှင် အယ်လ်ဗင်း
တော်ဖလာ (Alvin Toffler) က
ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း (Glogali-
zation) ခေါ် ကမ္ဘာလုံးပြုမှုနှင့်အတူ
ပါဝါရွစ်ဖိ (power shift) ခေါ်
အာဏာရွှေ့ပြောင်းမှု ဖြူးရှား ရှော့ခ်
(future shock) ခေါ် အနာဂတ်
သွေးလန်မှုတို့ ဖြစ်လာကာ နယူး
ဝေါအော်ဒါ (New World Order)
ခေါ် ကမ္ဘာသစ် အခင်းအကျင်းသည်
မေးအော့စ် (chaos) ခေါ် ရွပ်ထွေး
ပွေလီလိမ့်မည်ဟု အဓိပ္ပာယ်သက်
ရောက်ကြောင်းပါ ဆရာမင်းသုဝဏ်
ခင်ဗျာ။

အသို့နှင့် ကျွန်ုပ် ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းသည်
မြန်မာဘုတ်အုပ်မျိုးစုံကို ကိုင်ဆောင်ကာ နား
မလည်သည့် ဝါကျများကို အဓိပ္ပာယ်မေးမြန်းနေ
သည့် ကောင်းကင်ဘုံရောက် မြန်မာစာရေးဆရာ
ကြီးများ၏ မေးခွန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုဖြေ
ကြား၍ နေ့ခိုရာ အာခေါင်များ ခြောက်သွေ့လာ
သည်ကြောင့် တာဝတိံသာ ဘိယာကလေးတစ်
ခွက်တစ်ဖလားကို အမောပြေ မော့ချရချေ၏။
အနီသို့ ဤသို့ဖြင့် လေးငါးရက်ခန့် ကြာညောင်း
ပြီးသည့်သကာလ မေးကြဖြေကြနှင့် ခန့်အတန်
ပေါက်၍ သွားခဲ့ချေရာ ကောင်းကင်ဘုံရောက်
ဆရာများသည် မျက်နှာများ ရွှေလိုင်းပခဲ့ကြပါ
၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ခန့်အတန်ထောက်ကို ခွင့်ပန်ပြီး
သည့်သကာလ ပြန်ရဘိချေ၏။ ဆရာကြီးရွှေဥ
ဒေါင်းကမူ ရန်ကုန်အခြေစိုက် စာရေးဆရာများသို့
အောက်ပါစာလွှာကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ၏။
ရွပါလေ။

ပိုင်ဒီးယားမြန်မာစိုက်တာများသို့ . . . . .
အေဂျီအေဂျီအန်ဆာတီနီးလီးနှင့် အတူ
မြန်မာလစ်ထရေးချားနယ်ပယ်၌ အိုင်ဒီရော်
လော်ဂျီများ ချိန်းကွက်ဖြစ်သည်ကို ဝဲလ်ကမ်းလုပ်
ကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။ အနီသော် ဂလိုဘယ်
ကြောင့် အင်ဖော်မေးရှင်းပျောက်မည်ကို စိုးရိမ်
မိပါသည်။ မိမိတို့၏ အိုင်ဒီနီနီနီနီနီနီနီနီနီ
ရန်အတွက် ဒစ်စကတ်ရှင်းလုပ်နိုင်လျှင် ချဲ့လင့်စ်
တူဖြူးချားဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိပေသည်။

ဝဲ
ရွှေဥဒေါင်း
စိုက်တာအဆိုလေးရှင်း
ပါရာဒိုက်စ်
ဟူ၍သာလျှင် တမဲ့တကား။

ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း

လျှပ်စစ်သံလိုက် စက်ကွင်းများ၏ အန္တရာယ်များ

'EM' (Electromagnetic) Pollution

ဒေါက်တာအောင်ဆန်းဝင်း

ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်တဲ့ ကမ္ဘာမြေအပေါ် အဝင် နေ၊ လနဲ့ အခြားဂြိုဟ်များ အားလုံးကို သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သဘာဝလျှင်စစ် သံလိုက်လှိုင်းလို့ ခေါ်တဲ့ Natural Electro- magnetic Spetrum နဲ့ လွှမ်းခြုံထားပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် နေရောင်ခြည်ဟာ ဆိုရင်လည်း Electromagnetic Spetrum တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လှိုင်းအလျား 360 nm နဲ့ လှိုင်းအလျား 740 nm အတွင်းမှာရှိလို့ အလင်းတန်း အဖြစ် မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ထက်ပိုပြီး လှိုင်းအလျား တိုသွားရင် UV Light လို့ ခေါ်ပါတယ်။ Gamma Rays ဆိုရင် 10^{-5} nm လောက်ဖြစ်ပြီး Cosmic Ray ဆိုရင် 10^{-7} nm အထိ ရှိပါတယ်။ လှိုင်း အလျားတိုလေ Frequency ပိုများပြီး လူကိုပိုပြီး ဒုက္ခပေးနိုင်လေ ဖြစ်ပါတယ်။ ၆ Electro-

magnetic Wave တွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်ကို ကျရောက် မလာနိုင်အောင် ကမ္ဘာလေထုနဲ့ ကမ္ဘာ မြေကြီးရဲ့ သံလိုက်စက်ကွင်း (Geomagnetic Shield) ကနေ ကာထားပါတယ်။ ပြန်ပြီး ခုခံ တွန်းထားပေးတဲ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိမယ့် EM Wave တွေကို ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေ အနေနဲ့ ထိတွေ့ရခြင်း မရှိပါ။

ဝါပေမဲ့ လူသားတွေရဲ့ တီထွင်ဖန်တီးမှုနဲ့ မြဲလုပ်ထားတဲ့ EM Wave တွေကတော့ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ တစ်နေ့တခြား ပျံ့လွင့်များပြားလို့ လာနေ ပါတယ်။

- လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးအကြီးကြီးတွေ (Cable ကြိုးကြီးတွေ)
- အနီအောက်ရောင်ခြည် (Infra red Radiation) တွေ
- မိုက်ခရိုဝေ့ (Microwave)
- ရေဒါ (Radar)
- အက်(စ်) အမ်ရေဒီယို (FM Radio)
- ရုပ်သံလွှင့်လှိုင်း (TV Broadcasting)
- လှိုင်းတိုရေဒီယို (Short Wave Radio)
- အေအမ်ရေဒီယို (AM Radio)
- တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေး (Telephone Communication)
- ဆယ်လ်လူလာဖုန်း (Cellular Phone)
- ဂျီအက်(စ်) အမ် (GSM Phone) တွေ

ဟာ EM (Electro Magnetic) Wave တွေကို သုံးပြီး ဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအရာတွေအားလုံးဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ ပျံ့လွင့်နေပြီး ကျန်းမာရေးကို အနည်းနဲ့အများ

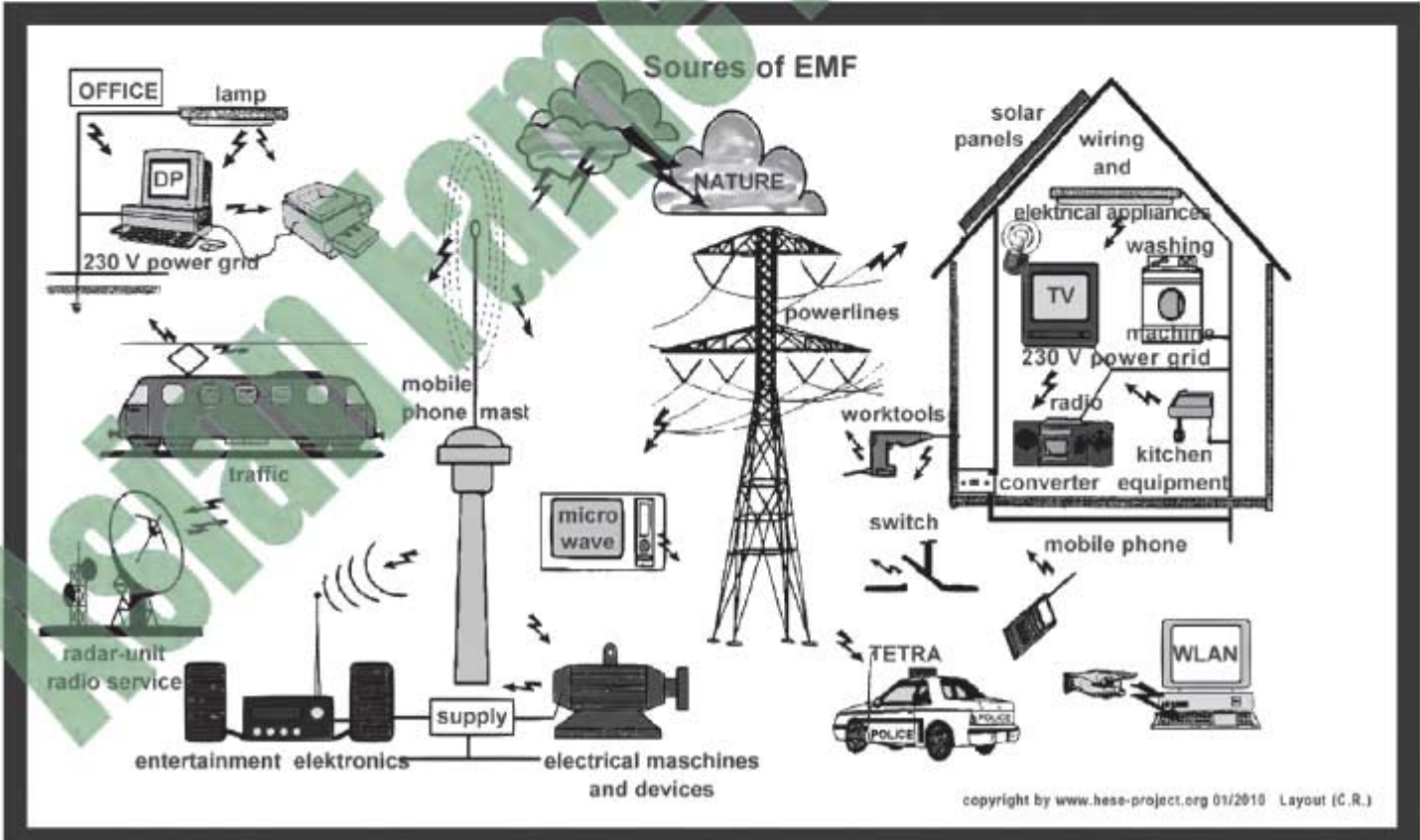
ဆိုသလို ထိခိုက်လာလျက် ရှိနေပါတယ်။ ဒါကို EM Pollution လို့ ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

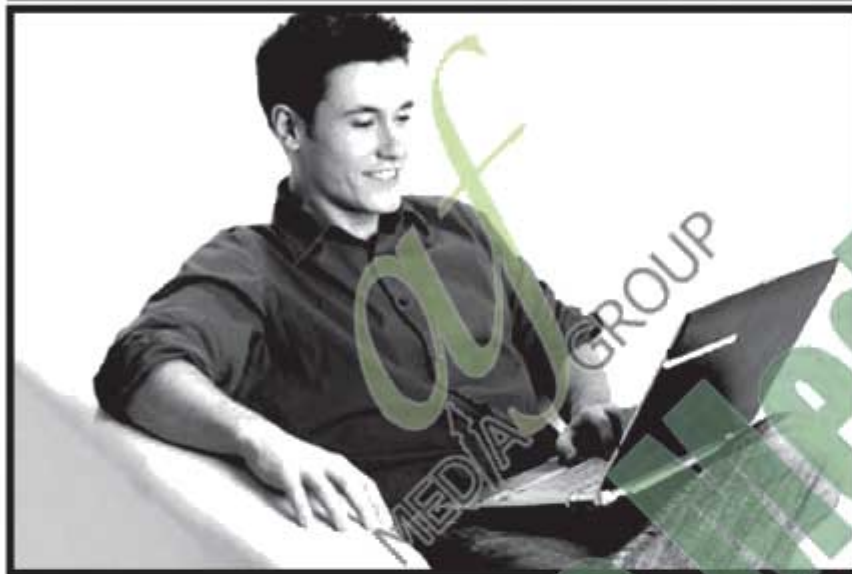
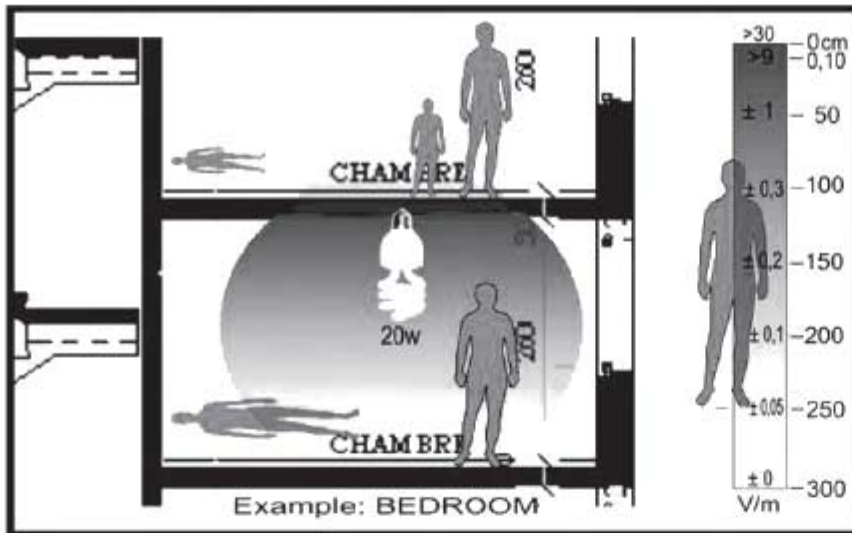
ဒီ EM Field တွေဟာ အင်အားနည်းရင် သိပ် အရေးမကြီးပေမယ့် အားများခဲ့ရင်တော့ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကင်ဆာရောဂါ အမျိုးမျိုးတွေကို (အထူးသဖြင့် သွေးကင်ဆာ) ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ခုခံအားစနစ်ကို ကျဆင်းစေပြီး နာတာရှည်ရောဂါ တွေဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါနဲ့ စိတ် ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ရစေနိုင်ပါတယ်။ ဥပမာအနေ နဲ့ပြရရင် အားပြင်းထန်တဲ့ ကေဘယ်လ်ဝါယာကြိုး ကြီးတွေနားမှာ နေတဲ့ကလေးတွေ ဆိုရင် Leukemia (လူကီးမီးယား) လို့ခေါ်တဲ့ သွေးကင်

အိမ်သုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရရင် ဒီပစ္စည်းတွေကို အသုံးပြုတဲ့အခါ မလိုအပ်ဘဲ နီးနီးကပ်ကပ် မနေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ TV ကြည့်ရင် ၆ ပေကျော် အကွာကနေ ကြည့်ရင် ရပါတယ်။ Microwave မိုက်ခရိုဝေ့၊ မီးဖိုချောင်လည်း ခလုတ်ဖွင့်ပြီး ဝေးဝေးမှာ နေရင် ရပါတယ်။ Dryer ဆိုရင်လည်း ခေါင်းနဲ့ကပ်ပြီး မလုပ်ဘဲ ၁ ပေ၊ ၂ ပေ အကွာလောက်ကနေ လုပ်လို့ ရပါတယ်။

ဆာဖြစ်ပွားနှုန်းဟာ သိသိသာသာများတာ တွေ့ရ ပါတယ်။ ဗို့အား ထောင်သောင်းချီတဲ့ လျှပ်စီး ကြောင်းတွေ ဖြတ်စီးနေတဲ့ ဝါယာကြိုးတွေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ EM Radiation လျှပ်စစ် သံလိုက်လှိုင်းတွေဟာ အဆမတန် များပြားပါ တယ်။

အထူးသဖြင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနဲ့ ကနေဒါ နိုင်ငံတွေမှာ 60 Hz (Cycles Second) Frequency ကို သုံးလို့ ပိုဆိုးပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့အာရှနိုင်ငံနဲ့ ဥရောပနိုင်ငံတွေမှာတော့ 50 Hz ကို အသုံးများလို့ နည်းနည်းတော်ပါသေးတယ်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်က ဆွီဒင်နိုင်ငံမှာ လေ့လာချက်အရ High-Voltage Power Line (ဗို့အားမြင့်လျှပ်စစ် ဝါယာကြိုး) တွေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အနီးမှာနေတဲ့ ကလေးတွေဟာ Leukemia ဖြစ်တဲ့နှုန်းဟာ သိသိသာသာ များတာကို တွေ့ရပါတယ်။ လူ ငါးသိန်းလောက်ကို လေ့လာပြီးမှ ထုတ်ပြန်တာ ဖြစ်လို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက လက်ခံကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဓာတ်အား (Power Line) လိုင်း တွေဟာ ပုံသေလျှပ်စစ်သံလိုက် (CONSTANT Magnetic Force) အားမဟုတ်ဘဲ Oscillating လို့ခေါ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုများတဲ့ လျှပ်စစ်သံလိုက်လှိုင်း တွေဖြစ်လို့ ပိုဆိုးစေပါတယ်။ အခုဆိုရင် အိမ်နိုင်း ဝှေ့မှာရော၊ နိုင်ငံအများစုမှာ ပါဝါ (Power Line) လိုင်းရဲ့ အောက်တည့်တည့်နဲ့ စက်ကွင်း မလွတ်တဲ့နေရာမှာ လူနေအိမ်တွေ ဆောက်ခွင့် မပြုတော့ပါဘူး။ လူနေအိမ်တွေ ဆောက်ပြီးတဲ့ နေရာဆိုရင်လည်း (Power Line) လျှပ်စစ်လိုင်း တွေဖြတ်ပြီး သွယ်တန်းခွင့်တွေပါ ပိတ်ပင်လိုက်ပြီး

ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာလည်း မဟာ ဓာတ်အားလိုင်းတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီဓာတ်အားလိုင်း နဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်မှာ လူနေအိမ်တွေ မဆောက်ဖို့ သတိပေးထားမြစ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အချို့လယ် ကွင်းထဲက လယ်တဲတွေဆိုရင် ပါဝါ (Power Line) လိုင်းအောက်နားမှာ ဆောက်ထားတာ တွေနေရပါတယ်။ ဒါမျိုးတွေကို အသိပညာဖြန့်ဖြူး ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေအနေနဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ် တွေဟာ EM Wave လျှပ်စစ်သံလိုက်လိုင်းတွေ အများဆုံး ထုတ်လွှတ်ပါတယ်။ ဥပမာ - Generator (ဖိစက်)၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ အဝတ်လျှော် စက်၊ Hair Dryer စသည်ဖြင့်ပေါ့လေ။ သာမန် အသုံးပြုတဲ့ အားလောက်ကတော့ သိပ်ပြီး အန္တရာယ်မရှိပါဘူး။ သတိပြုရမှာက ဒီပစ္စည်းတွေ ကို အသုံးပြုတဲ့အခါ လူနဲ့ဝေးဝေးမှာထားပြီး သုံးဖို့ ကိပ်ပါ။ အားကောင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို နီးနီးကပ် ကပ်နဲ့ အချိန်ကြာကြာထိတွေ့နေရင်သာ ကျန်းမာ ရေးကို ထိခိုက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မော်တာ မပါပေ မယ့် TV နဲ့ Radio တို့လို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားနဲ့ အသုံးပြုတဲ့ ပစ္စည်းမှန်သမျှဟာ EM Force (လျှပ်စစ်သံလိုက်အား) တွေ လွှတ်ပါတယ်။ EM

Force ရဲ့ သဘောတရားက ထုတ်လွှတ်တဲ့ပစ္စည်း နားမှာ အင်အားအပြင်းဆုံးဖြစ်ပြီး ဝေးတာနဲ့အမျှ ပျော့သွားပါတယ်။ ဥပမာ တီဗီကြည့်တဲ့အခါ အနားကို ကပ်ကြည့်ရင် မျက်စိထိခိုက်ရုံမကဘဲ တစ်ကိုယ်လုံးကို EM Force တွေ သက်ရောက် နိုင်ပါတယ်။ ၆ ပေအကွာရဲ့ နောက်ပိုင်းကကြည့် ရင် EM Force နဲ့ လွတ်ကင်းသွားလို့ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ပါဘူး။ အလားတူ Radio ရေဒီယိုတို့၊ ဆဲလ်လူလာ Cellular Phone တို့လည်း နားနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် အကြာကြီးနားထောင်ရင် မကောင်း ပါဘူး။ Computer ဆိုရင်လည်း ကြာကြာဆက် တိုက် မကြည့်သင့်ပါဘူး။ ဆက်တိုက် လေး၊ ငါး နာရီကြည့်ရင် EM Effect တွေ ဝင်လာနိုင်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် နှစ်နာရီတစ်ခါ ၁၅ မိနစ်လောက် နားပြီးမှလုပ်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ Laptop ဆိုရင် ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး လုပ်ရလို့ ပိုဆိုးပါတယ်။ လေ့လာချက်စာတမ်းတစ်စောင်ရဲ့ တွေ့ရှိချက်အရ Laptop ကို ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး သုံးတာများရင် မျိုးပွားအင်္ဂါတွေကို ထိခိုက်ပြီး ကလေးမရနိုင်တော့ ပါဘူး။ EM (လျှပ်စစ်သံလိုက်လိုင်း) တွေကြောင့် Sperm တွေဟာလည်း သေကုန်တာ တွေ့ရပါ တယ်။ (Copier Machine) မိတ္တူကူးစက်ကတော့

အတော်လေးဆိုးတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ မိတ္တူကူး (Copier) လုပ်နေစဉ် EM Wave တွေ အများ ထွက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တိုးတက်တဲ့နိုင်ငံတွေရဲ့ ရုံးခန်းမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေ (Copier Machine) မိတ္တူကူးစက်မကိုင်ရလို့ ရေးထားတာ တွေဖူးပါတယ်။

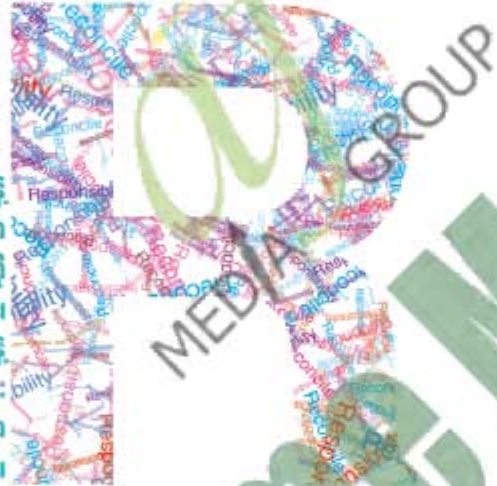
ဆေးလောကမှာတော့ ရိုးရိုးဓာတ်မှန်ဖြစ်တဲ့ X-ray ဆိုရင် လှိုင်းအလျားက $10^{-3}nm$ ဖြစ်ပါ တယ်။ 1nm ရဲ့ အပုံတစ်ထောင်ပုံတစ်ပုံသာ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဖောက်ထွင်းအား အင်မတန် ကောင်းလို့ အရိုးမှလွဲပြီး ကျန်တဲ့အသားတွေ၊ ကိုယ်တွင်း ကလီစာတွေကို ဖောက်သွားတဲ့ EM အမျိုးအစား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် X-ray ရိုက်မယ်ဆိုရင် မဖြစ်မနေ လိုအပ်မှသာ ဆရာဝန် ရဲ့ညွှန်ကြားချက်နဲ့ ရိုက်ရပါတယ်။ ဧရာဝတီဗဟို နေရာနဲ့ တုသရေမှာလည်း အသုံးပြုပါတယ်။ လိုအပ်မှသာ သုံးသင့်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ရိုက်တာ သိပ်အရေးမကြီးပေမယ့် ခဏခဏရိုက် ခဲ့ရင် ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓာတ်မှန် (X-ray) ရိုက်တဲ့အခန်းဆိုရင် အုတ်နံရံနဲ့ သေသေချာချာကာထားရပြီး အရိုက်ခံ သူလူနာမှအပ မဆိုင်သူတွေကို X-ray ရောင်ခြည် မထိတွေ့အောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရပါတယ်။ အခုနောက်ပေါ်နေတဲ့ MRI (အမ်အာအိုင်) လို့ ခေါ်တဲ့ သံလိုက်အားသုံး ဓာတ်မှန်ဆိုရင် ပိုပြင်း ထန်ပါတယ်။ Magnetic Resonance Imaging လို့ခေါ်ပါတယ်။ ရိုက်တဲ့နေရာပေါ် မူတည်ပြီး Gauss Unit 650 ကနေ ၁၅၀၀၀ လောက်အထိ သုံးရပါတယ်။ သူ့ကိုလည်း X-ray ရိုက်သလိုပဲ လူနာကိုသာလျှင် သီးခြားထိတွေ့စေရပါတယ်။ ခဏခဏရိုက်လို့ မကောင်းပါဘူး။

အိမ်သုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရရင် ဒီပစ္စည်းတွေကို အသုံးပြုတဲ့အခါ မလိုအပ်ဘဲ နီးနီးကပ်ကပ် မနေဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ TV ကြည့်ရင် ၆ ပေကျော်အကွာကနေ ကြည့်ရင် ရပါတယ်။ Microwave မိုက်ခရိုဝေ့(မိ) မီးဖိုဆိုရင်လည်း ခလုတ်ဖွင့်ပြီး ဝေးဝေးမှာနေရင် ရပါတယ်။ Dryer ဆိုရင်လည်း ခေါင်းနဲ့ကပ်ပြီး မလုပ်ဘဲ ၁ပေ၊ ၂ ပေအကွာလောက်ကနေ လုပ်လို့ရပါတယ်။ Radio ရေဒီယိုဆိုရင်လည်း ကပ်ပြီး နားမထောင်ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ နားထောင်ရင် ပြီးတာပါ။ လက်ကိုင်ဖုန်းတွေ သုံးရင်လည်း Hand Free (သို့တည်းမဟုတ်) Blue Tooth ဘလူးတူ့စ်) သုံးပြီးဆက်တာ ပိုပြီး အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့ဗျာ။ ယနေ့ခေတ်အခါမှာ Electronic အီလက်ထရောနစ် ပစ္စည်းတွေ အသုံးများ ထွန်းကား တိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ လျှပ်စစ်သံလိုက် စက်ကွင်းတွေရဲ့ အန္တရာယ်မှ လည်း လွတ်ကင်းအောင် ရှောင်ရှားတတ်ရမယ် ဆိုတဲ့ အသိပညာဗဟုသုတ ရသွားကြမယ်ဆိုရင် ဒီဆောင်းပါးကို ကျွန်တော် ရေးရကျိုးနပ်ပါပြီ။

ဒေါက်တာအောင်ဆန်းဝင်း

ASIAN FAME MEDIA GROUP

သူတို့ကြောင့်...

ဒီလမှာတော့ R စကားလုံးနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ စာချိုသော
ပေါ်ပေါက်နေတဲ့အကြောင်းကို
စင်းတိုနိုင်
မသိတာ (စမ်းချောင်း) နဲ့
တေးသံရှင် ဖြူဖြူကျော်သိန်း
တို့က
ဆွေးနွေးပေးထားပါတယ်။

စင်းတိုနိုင်

အဓိကတော့ အတိတ်က
ဒါးသီးခူတွေကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းကတစ်ရပ်၊
မှတ်ထားခြင်းကတစ်ရပ်နဲ့
လက်စားချေတဲ့ အရာကတော့
အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းကို
Reconcile ကို ပြောတာပါ။

မသိတာ(စမ်းချောင်း)

ဘယ်ဟော့ တာဝန်နဲ့ကင်းပြီး
ဂုဏ်အရာမရှိသလို ယူနိုင်စရာလည်း
မရှိပါဘူး။ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စတွေမှာ
ဆိုရင်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းက
တာဝန်ယူရမယ်ဆိုတာထက်
အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိတယ်။

ဖြူဖြူကျော်သိန်း

ကိုယ်က ကိုယ်ဘာလုပ်လုပ်နေတဲ့
နေရာတစ်ခုမှာ ကိုယ်တာဝန်ကိုသိပြီး
ဘာလုပ်လုပ်တယ်လို့ ပြောရင်တော့
အလွယ်တကူ မှန်လိမ့်မယ်။
အမှန်တော့ သူ့အင်အားကို
ဒီထက် ကျယ်ပြန့်တယ်။

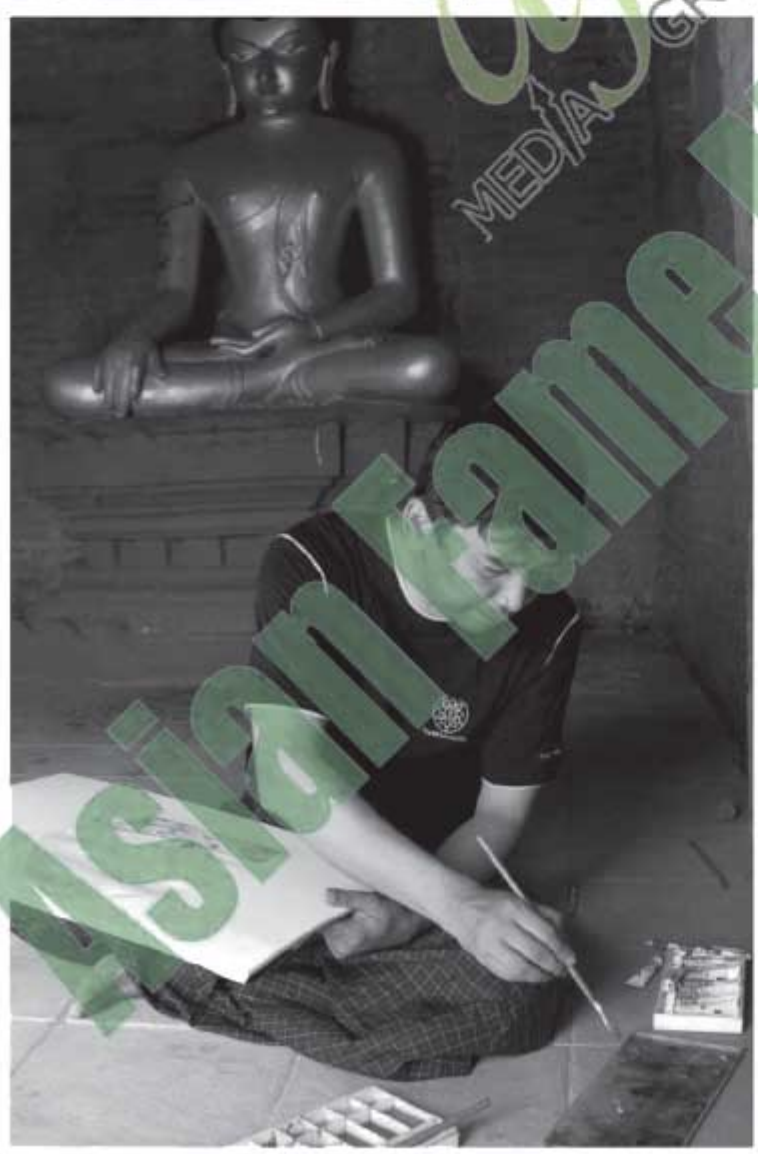
arranged by phyoe su po po

ောင်မြတ်ကျော်ခန်းမ

စာရေးဆွဲဆက်ကျော့

ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့

မင်းတို့နိုင်

Responsibility

Responsibility ဆိုရင်တော့ တာဝန်ယူမှုပေါ့။ တာဝန်ယူမှု အကြောင်း ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်က ခေတ်နှစ်ခေတ်နဲ့ ယှဉ်ပြီးပြောရပါမယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ခေတ်အခြေအနေတုန်းကတော့ အမှောင်အပိတ်ခေတ်ပါ။ အဲဒီတုန်းက လူတွေရဲ့ ဘဝက မြိမ်းခြောက်မှုတွေနဲ့ အပြစ်ဒဏ်တွေနဲ့ ရှင်သန်ခဲ့ရပါတယ်။ လူတွေကို ဒါမလုပ်ရ။ ဒါလုပ်ရင် အပြစ်ပေးမယ်ပေါ့။ ဒါမျိုးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာပါ။ အခုကတော့ အလင်းအပိတ်ခေတ်ဖြစ်ပြီပေါ့။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော်တို့က ပွင့်လင်းခေတ်လို့ ခေါ်တာပေါ့။ နိုင်ငံသားတိုင်းက အခွင့်အရေးနဲ့ တာဝန်ယူမှု နှစ်ခုလုံးရှိရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့က အခွင့်အရေး တွေပဲယူပြီး တာဝန်မဲ့တာမျိုးတော့ မဖြစ်ရပါဘူး။ အခွင့်အရေးမှာ နိုင်ငံသားတိုင်းက လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်၊ ဖော်ထုတ်ခွင့်၊ ရေးသားခွင့် ပေါ်မှာ အခြေခံပါတယ်။ တာဝန်ယူမှုမှာ ဘာပါသေးလဲဆိုရင် လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုလည်း ပါပါတယ်။ တိုင်းပြည်ရဲ့ တစ်မျိုးသားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေ၊ ဒေသတစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေမှာ လိုအပ်သလို ပူးပေါင်းရပါမယ်။ ပူးပေါင်းတာက အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်းတွေ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ လုံခြုံရေးအဖွဲ့တွေနဲ့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဒေသဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းက သူတွေနဲ့လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ တကယ်ကို တစ်မျိုးသားလုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းကလည်း တာဝန်ယူမှုတစ်ခုပါပဲ။ နိုင်ငံသားတိုင်းက နိုင်ငံသား အခွင့်အရေးနဲ့ တာဝန်ယူမှုကို နားလည်ထားရမယ်။ သဘောပေါက်ထားရပါမယ်။ တာဝန်ယူမှုကတော့ နိုင်ငံသားတိုင်း တစ်ဦးစီရဲ့ ခံယူ

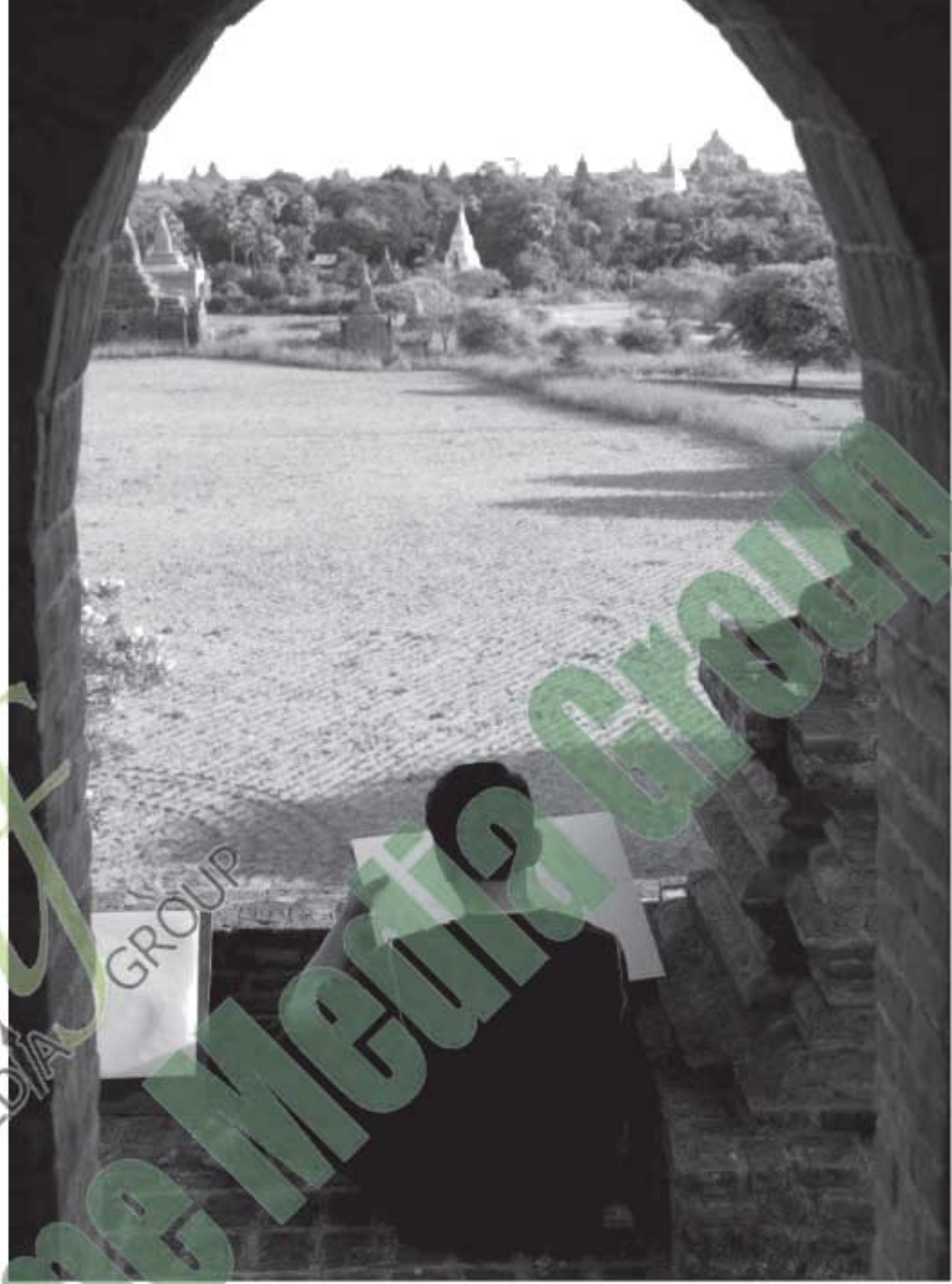
ချက်ပေါ်မှာလည်း မူတည်ပါတယ်။ ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့သလိုပေါ့။ လူ့ဖြစ်လာပြီးမှ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေနဲ့ အပြစ်ဒဏ်တွေကနေ ပြောင်းရမယ်။ ဒါက နံပါတ်တစ်ပဲ။ ငါတို့မှာ ဒီလို အခွင့်အရေးတွေ ရှိတယ်။ ကလေးသူငယ် အခွင့်အရေး၊ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး အဲဒီလို အခွင့်အရေးတွေရှိတယ် ဆိုတာကို သိခြင်းနဲ့အတူ တာဝန်ယူမှုအပိုင်းက အရေးအရေးကြီးတယ်။ ဥပမာ - ဧရာဝတီစီမံကိန်းလိုဟာမျိုးတို့၊ ကလေးတွေကို ပိုလီယိုကာကွယ်ဆေးတိုက်တဲ့ ဟာမျိုးတို့တွေကို အစိုးရရဲ့ Campaign လို့ မမြင်ရပါဘူး။ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ အရေးဖြစ်တဲ့အတွက် နိုင်ငံသားတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိပြီး အဲဒီတာဝန်ကို ယူရပါမယ်။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမျိုးနဲ့ တာဝန်ယူမှုမျိုးက ရှိရမှာပါ။

Reconcile

Reconcile ကတော့ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး လို့ပြောသလို ပြန်လည်ရင်ကြားစေတယ်လို့လည်း ပြောကြပါတယ်။ အဲဒါကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ဆိုရင် အတိတ်က ခါးသီးတဲ့ နစ်နာဆုံးရှုံးချက်တွေအပေါ်မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြစ်ဒဏ်မခတ်ဘဲ (တစ်ခုတော့ မှီတယ် သမိုင်းကြောင်းအမှန်ကိုတော့ ဖောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရဘူး) ခွင့်လွှတ်ရပါမယ်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းစိတ် အခြေခံနဲ့ အနာဂတ်ကို မျက်နှာမူတဲ့ကိစ္စတိုင်းက ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးပါပဲ။ ဒါက မိသားစုတစ်ခု ထဲမှာလည်း ရှိတယ်။ မြို့တစ်မြို့နယ်တစ်နယ်မှာလည်း ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံတစ်ခုထဲမှာလည်း ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာ့လူသားတွေ အားလုံးကြားထဲမှာလည်း ရှိပါတယ်။ အဓိကတော့ အတိတ်က ခါးသီးမှုတွေကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းက တစ်ပိုင်း၊ မှတ်ထားခြင်းက တစ်ပိုင်းနဲ့ လက်စားမချေဘဲ အနာဂတ်အတွက် အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းကို Reconcile လို့ ပြောတာပါ။ အဲဒီမှာ အခက်အခဲတွေတော့ ရှိတယ်။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့အတွက် မှန်ကန်တဲ့ပန်းတိုင် ရှိရမယ်။ ခြေလှမ်းလည်း မှန်ရမယ်။ အဲဒါဆိုရင် အတိတ်တုန်းက ဘယ်လို တွေ့ပုံရှိခဲ့ရဲ့ အခုတော့ ပူးပေါင်းပြီး သွားကြမယ် ဆိုတာမျိုးပေါ့။ ဒါကို Liberal လို့ ခေါ်လို့လည်း ရပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုညှိနှိုင်းမှုမှ မလုပ်နိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း နှစ်ဖက်လုံးက အငြိမ်းချမ်းဆုံး ထိန်းကြောင်းနိုင်ဖို့လိုတယ်။ ဒါကလည်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် ရင်ဆိုင်ရမယ့် စိန်ခေါ်မှုတွေပါပဲ။

Respect

Respect ဆိုတာက ခပ်လွယ်လွယ်ပဲပြောရရင် လေးစားခြင်းပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီမှာ ဥပမာ ပြောခဲ့တဲ့ တစ်မျိုးသားလုံး ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး တို့၊ တာဝန်ယူမှုတို့ လုပ်မယ်ဆိုရင် အပြန်အလှန်

လေးစားခြင်းက နံပါတ်တစ်အရေးကြီးဆုံးပါပဲ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ လေးစားယုံကြည်ဖို့အတွက် ဆိုရင် လူတစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက်ကလည်း လေးစားရလောက်အောင် နေရပါမယ်။ အင်အားအတန် အသင့်လည်း ခွဲရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က အင်အားပိုတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အင်အား မရှိတဲ့သူကို လူမလေးစားတာတွေ ကျွန်တော် တွေ ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ အမှန်တရားနဲ့ ကြည့်ရင် မှန်တဲ့သူဘက်ကို လေးစားပါမယ်။ သူ့နောက်မှာ အင်အားရှိတာ မရှိတာကို ပဓာနမထားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့သဘောကတော့ အင်အားရှိတဲ့သူကို ပိုပြီးလေးစားတတ်တာကို ပြောတာပါ။ အပြန်အလှန်လေးစားမှုကင်းမဲ့ရင် အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားကြား၊ မိသားစုကြား၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကြားမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်လို့ မရပါဘူး။ လေးစားမှုလည်း လိုတယ်။ ယုံကြည်မှုလည်း လိုတယ်။ တစ်ဖက်သားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အပြုအမူကို လေးစားတယ်ဆိုတာကို ပြလိုက်ခြင်းနဲ့

တစ်ဖက်သားရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ပြန်ရတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယုံကြည်မှုရစေချင်ရင် လေးစားမှုက ရှိကိုရှိရမှာပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အရှေ့တိုင်း နိုင်ငံတွေမှာ အစိုးရနေတာ တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက လူကြီး မိဘတွေရဲ့စကားကို မပယ်ရှားသင့်ဘူး။ အမြဲနားထောင်ရမယ် ဆိုတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ သဘောအရတော့ အသက်အရွယ်၊ ဝါ သမ္ဘာပေါ် မူတည်ပြီး လေးစားရမှာပဲ။ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ လွဲမှားနေတဲ့ အကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကို ငယ်သူတွေက လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုဆွေးနွေးခွင့်ရသင့်ပါတယ်။ ကြီးတဲ့သူတွေကလည်း ငယ်သူတွေဟာ တစ်ချိန်ကျရင် ဦးဆောင်မယ့်သူတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကို လေးစားသင့်ပါတယ်။ အဓိကက လေးစားမှုဆိုတာမှာ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးခွင့်က အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါမှ အပြန်အလှန် လေးစားမှုဆိုတာ ဖြစ်မှာပါ။

ဦးစုစိစိ

မသိတာ(ဝမ်းချောင်း)

Respect

Respect ဆိုတာက တစ်ယောက်ကနေ တစ်ယောက်ကို လေးစားသမှုပြုတာကို ပြောတာပေါ့။ ဒါက လူတိုင်း နားလည်ထားပြီးသားပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက Respect နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထောက်ပြချင်တာတော့ Mutual Respect ပဲ ရှိတယ်။ တစ်ဖက်ကပဲ လေးစားမှုရှိနေလို့ မရဘူး။ အပြန်အလှန်လေးစားမှုက ရှိရမယ်။ တစ်ဖက်က တစ်ဖက်ကို အသိအမှတ် ပြုတဲ့အခါ ကျန်တဲ့ တစ်ဖက်ကလည်း လေးစားမှုကို ပြန်ပြီးပြသရမယ်။ လေးစားရမယ်ဆိုပြီး ပြောကြတာမှာ အားလုံး

လည်း အပြန်အလှန်ဆိုတာ ရှိတယ်။ တစ်ဖက်က ပေးတဲ့ တာဝန်ကို တစ်ဖက်က တာဝန်ယူပြီးရင် ကျေပွန်ရမယ်။ Responsibility ဆိုတာကလည်း ဒီလူတစ်ယောက်ပဲ ဒီအသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုမှာပဲ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ လူတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိပြီး အဲဒီ တာဝန်ကို လူတိုင်းက ယူချင်စိတ်ရှိရမယ်။ လူ တိုင်းနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ တာဝန်တစ်ခုကို ယူချင် လို့ တောင်းဆိုလိုက်တယ် ဆိုရင်လည်း ရလိုက်တဲ့ အရာတွေပေါ်မှာ တာဝန်ယူတတ်ရမယ်။ လူငယ် တွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း Responsibility ဆိုတဲ့ စကားလုံးက သိပ်ကို အရေးပါတယ်။ တဖြည်း

လည်း မရှိပါဘူး။ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စတွေမှာ ဆိုရင်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းက တာဝန် ယူရမယ်ဆိုတာထက် အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ တချို့က actively တာဝန်ရှိ တယ်။ တိုက်ရိုက်တာဝန်ရှိတယ်ပေါ့။ တချို့ကကျ တော့ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ဖန်တီးပြုမူပေးလိုက်တဲ့ သူတွေမှာလည်း Passively လို့ခေါ်တဲ့ တိုက်ရိုက် မဟုတ်တဲ့နည်းနဲ့ တာဝန်ရှိနေတာပဲ။ အပြန်အလှန် တာဝန်ယူစိတ်နဲ့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းစေချင် တယ်။

Reconcile

Reconcile ဆိုတာလည်း ပြန်လည်သင့်မြတ် တယ်ဆိုတာပေါ့။ အဲဒီမှာလည်း ဒီလိုပါပဲ။ ပြန် လည်သင့်မြတ်ဖို့ဆိုတာက တစ်ဖက်ကပဲ လုပ်လို့ မရဘူး။ ကျန်တဲ့ဘက်ကလည်း ပြန်ပြီးသင့်မြတ်ချင် စိတ် ရှိရမယ်။ ပြန်ပြီး သင့်မြတ်ဖို့အတွက် နှစ်ဖက် လုံးက အားထုတ်ချင်စိတ် ရှိရမယ်။ နိုင်ငံနဲ့ချိပြီး ပြောရရင် Reconcile က အရေးပါတယ်။ ဒါပေ မဲ့ ဘာပြဿနာမှ မရှိခဲ့တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာတော့ ပြန်ပြီး သင့်မြတ်ဖို့တို့ ပြန်လည်ပြေအေးဖို့တို့က မလိုဘူးပေါ့။ Reconcile ရဲ့ သဘောတရားကို ပြဿနာ တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီ။ စာခု အဲဒီပြဿနာကို ပြန်ပြီး ပြေအေးကြမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲလေ။ Reconcile ရဲ့ ပထမအဆင့်မှာ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ တယ်ဆိုတာကို လက်ခံစေရမယ်။ ဒီပြဿနာကို မမေ့လိုက်ရဘူး။ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ပါတယ် ဆိုတာကို ဝန်ခံရမယ်။ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သလိုနဲ့ ပြန်ပြီးပြေလည် ချင်လို့ မရဘူး။ နှစ်ဖက်လုံးကပဲဖြစ်ဖြစ် ဘက် အားလုံးကပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီပြဿနာတွေ ရှိခဲ့ကြတယ် ဆိုတာကို လက်ခံရမယ်။ အဲဒီလိုမှ လက်မခံနိုင်ရင် ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ကြိုးစားလို့ရမှာ မဟုတ် တော့ဘူး။ တချို့က ပြောလိမ့်မယ်။ ဖြစ်ပြီးခဲ့တဲ့ ပြဿနာတွေကို ပြန်ပြီးတော့ မတူးဖော်သင့်ဘူးလို့ ပြောကောင်း ပြောလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်တာက အနာဟောင်းကို ပြန်ဆွတာနဲ့ အတူတူပဲလို့ ပြော ကြတယ်။ ကျွန်မကတော့ ဒီသဘောကို လက်မခံ ဘူး။ အနာဖေးတက်နေတဲ့ အနာတစ်ခုကို အနာ ကျက်နေပြီလို့ ကျွန်မကတော့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒီအနာဖေးကို ခွာတန်ခွာရမယ်။ ဒါမှ အနာကို မြင်ရမယ်။ ဘယ်လောက် အတိုင်းအတာအထိ ကျက် နေပြီလဲ ဘယ်လောက် အတိုင်းအတာအထိ ကုသ ရဦးမလဲဆိုတာ သိနိုင်မှာလေ။ ဘာဆေးနဲ့ကုမှ ရမလဲဆိုတာကို အနာကိုမြင်ရမှ သိနိုင်မှာလေ။ အဲဒီလို ပြဿနာတွေကိုပြန်ပြီး လက်ခံကြတဲ့အခါ မှာလည်း ပြဿနာတစ်ခုကို ဖြစ်စေခဲ့တဲ့ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်လုံးက ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ အပြန်အလှန် လေးစားမှုနဲ့ လက်ခံကြစေချင်တယ်။

လက်ခံထားတာက လူကြီးကို လူငယ်က လေးစား ရမယ်ပေါ့။ အမှန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လူငယ်ကို လည်း လူကြီးက လေးစားမှုရှိရမယ်။ လူနာက ဆရာဝန်ကို လေးစားရင် ဆရာဝန်ကလည်း လူနာကို ပြန်လေးစားရမှာပါ။ ဆရာဝန်ပို့လို့ လူနာကပဲ လေးစားနေရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျောင်း သားက ဆရာ၊ ဆရာမကို လေးစားသလို ဆရာ၊ ဆရာမကလည်း ကျောင်းသားကို လေးစားမှုရှိရ မယ်။ တစ်ဖက်သတ် Respect ဆိုတာ မရှိဘူးလို့ ကျွန်မကတော့ မြင်တယ်။ အပြန်အလှန် လေးစား မှုက ရှိကိုရှိရမယ်။

Responsibility

Responsibility ဆိုတဲ့ တာဝန်ယူမှုဆိုတာက 160 • YATI NOVEMBER 2012

ဖြည်းနဲ့ ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့ စကားက ပိုပြီးတွင်ကျယ် လာတယ်။ နိုင်ငံတစ်ခုကို တည်ထောင်တော့မယ် ဆိုရင် လူတွေက ရပိုင်ခွင့်တွေကို ပိုပြောကြတယ်။ ရပိုင်ခွင့်တွေကို ပြောကြပေမယ့် Responsibility ကို မေ့ထားကြတယ်။ တာဝန်ယူမှုဆိုတာကို မေ့ ထားလို့ မရပါဘူး။ ရပိုင်ခွင့်တစ်ခုကို တောင်းဆို တိုင်းမှာ ကိုယ့်ဘက်က ဘာများပြန်ပြီး တာဝန်ကျေ ပေးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားထားရမယ်။ ကိုယ်ပြော လိုက်တဲ့စကား၊ ကိုယ်ရေးလိုက်တဲ့ စာကအစ တာဝန်ယူရမယ်။ သူများကိုကျတော့ ဒီလိုတာဝန် ယူပေးပါဆိုပြီး ကိုယ်က ရပိုင်ခွင့်ကို တောင်းလိုက် တာလေ။ သူက ကိုယ့်ကို ပေးလိုက်ရင်တော့ ကိုယ်က တာဝန်ပြန်ယူရမှာပေါ့။ ဘယ်ဟာမှ တာဝန်နဲ့ကင်းပြီး ရလာစရာမရှိသလို ယူနိုင်စရာ

ပြုပြင်ကျော်သိန်း

Responsibility

Responsibility ဆိုတာက တာဝန်သိတတ်မှုပါ။ ကိုယ်က ကိုယ်အလုပ်လုပ်နေတဲ့ နေရာတစ်ခုမှာ ကိုယ့်တာဝန်ကို သိပြီး အလုပ်လုပ်တယ်လို့ ပြောရင်တော့ အလွယ်တော့ မှန်လိမ့်မယ်။ အမှန်တော့ သူ့ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဒီထက် ကျယ်ပြန့်တယ်။ Responsibility မှာ ဘာတွေပါသေးလဲဆိုတော့ စေတနာနဲ့ လုပ်တာ၊ အမြင်ကျယ်စွာနဲ့ လုပ်တာ၊ ဟာကျယ်လို့ ကောင်းစေချင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်လည်း ပါတယ်။ ဒါမှ အဲဒါက ပိုပြီးတန်ဖိုးတက်လာတဲ့ Responsibility ဖြစ်လာမှာ။ ပြီးတော့ တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးရလဒ် ဒါမှမဟုတ် ရပိုင်ခွင့် ဆိုတာကိုမှန်းပြီး ကိစ္စတစ်ခုကို တာဝန်ယူပြီး လုပ်တာထက် ကိုယ့်အသိုင်းအဝိုင်း ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်တိုးတက်ဖို့အတွက် ကိုယ့်မှာတာဝန်ရှိတယ်လို့ ခံယူပြီးလုပ်တာက ပိုပြီးတန်ဖိုးရှိပါတယ်။ မြင့်မားတဲ့တန်ဖိုးပေါ့။ လူငယ်တွေမှာက ဒီလိုစိတ်မျိုးရှိဖို့ ပိုပြီးလိုတယ်လေ။ ပြုတိုက် အခု ပြောင်းလဲနေတဲ့ ခေတ်စနစ်မှာ စပြီးစီးပွားနေရပြီ။ ဒီအချိန်မှာ မှန်ကန်တဲ့စိတ်ထားနဲ့ တာဝန်ယူချင်စိတ်ရှိပြီး တာဝန်ဆီတတ်တဲ့ လူငယ်တွေ အများကြီး လိုအပ်တယ်။

Respect

Respect ဆိုတာကတော့ လေးစားသမှုပြုတာ လေးစားတာပေါ့။ လေးစားတာမှာ တစ်ခုခုဂုဏ်ပုဒ်ရှိမှ၊ နေရာရှိမှ လေးစားတာမျိုး၊ တစ်ခုခုကို မျှော်ကိုးပြီးမှ လေးစားသယောင် ပြုတာမျိုးလေ့ထက် အခြေခံကျတဲ့ လေးစားမှုရှိရမယ်။ အခြေခံကျတဲ့ လေးစားမှုဆိုတာ လူလူချင်းလေးစားမှုပါပဲ။ ပြုသည်၊ မည်သည်၊ တော်သည်၊ ညံ့သည်၊ ငယ်သည်၊ ကြီးသည်ဆိုတာတွေ ဘာမှမပါဘဲ လူတစ်ယောက်ဆိုတာနဲ့ပဲ၊ သက်ရှိသတ္တဝါလူတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ အခြေခံနဲ့ပဲ လေးစားရမယ်။ လူတစ်ယောက် မြစ်ပြီဆိုကတည်းက သူ့မှာ သူ့တန်ဖိုးနဲ့ သူ့လူတိုင်းမှာ ရှိပြီးသားပဲလေ။ ပြီးတော့ မဖြုတ်ဖို့ မြန်မာစကားမှာလည်း ရှိတယ်လေ။ ကြီးသူကို ရိုသေ၊ ရွယ်တူကို လေးစား၊ ငယ်သူကို သနားညှာတာ ဆိုတာလေး၊ အဲဒီစကားလေးက အရမ်းလှတယ်။ တကယ်တမ်း

တော့ အဲဒါက ပြောတော့တာ လွယ်တာ။ တကယ် လက်တွေ့ လုပ်ဖို့ကျတော့ မဖြစ်ကြတော့ဘူး။ ခွဲခြားပြီး လေးစားမှုထားတာလည်း မရှိသင့်ဘူး။ ကြီးသူကို ငယ်သူက လေးစားသလို ငယ်သူကို လည်း ကြီးသူက လေးစားသင့်တယ်။ ကြီးသူမို့လို့ ငယ်သူကို မလေးစားရဘူးလို့ လက်ခံထားရင် ဒါက အမြင်မကျယ်တာဘဲ။ **Generation Gap** ဆိုတာက မှီတယ်လေ။ ကြီးတဲ့သူတွေမှာက အတွေ့အကြုံများတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းခေတ်ဖြစ်တဲ့ **Computer** ခေတ်၊ **IT** ခေတ်မှာကျတော့ ကြီးတဲ့သူထက် ငယ်တဲ့သူတွေမှာက ပိုပြီးလက်လှမ်းမီနေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလိုအခါမျိုးမှာ လူကြီးက ပြန်ပြီး လူငယ်ကို လေးစားရတာမျိုး ရှိနိုင်တာပဲပေါ့။ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောပြတာပါ။ အမှန်တော့ အခြေခံလူလူချင်း လေးစားမှုက မှီထားသင့်တယ်။ ဒါကိုလည်း ငယ်စဉ်ကလေး အရွယ်တည်းက သင်ကြားခြင်း ခံထားရသင့်တယ်။ လူတွေကလည်း သက်ရှိသတ္တဝါပဲလေ။ မထင်ဘဲနဲ့တော့ မတတ်ပါဘူး။ ပိုပြီး **Civilize** ဖြစ်လာတယ် ဆိုတာလည်း သင်ကြားခြင်း ခံထားရလို့ပဲ။ အဲဒီလို သင်ကြားမှုတွေကြောင့်ပဲ ယဉ်ကျေးမြင့်မားတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုတာ ဖြစ်လာတာလေ။ အဲဒီလူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ **Responsibility** နဲ့ **Respect** ဆိုတာတွေက မရှိမဖြစ် ရှိထားရမယ်။

Reconcile

Reconcile ဆိုတာကတော့ ပြန်လည် ရင်ကြားစေတာပေါ့။ အလွယ်ပြောရရင်တော့ ပြန်လည်သင့်မြတ်စေတာပေါ့။ အခုခေတ်မှာတော့ ဒီစကားလုံးက ဆိပ်ကို အရေးကြီးတယ်။ ဒီ **Reconcile** ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့တန်ဖိုးနဲ့ အဲဒါကို ဦးတည်ပြီး သွားဖို့ကျတော့ အမြင်ကျယ်မှုက ထပ်မံပြန်ရော၊ တာလို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်က ခံခဲ့ရပြီး တစ်ချိန်မှာ ကိုယ်က အခွင့်အရေးတစ်ခုခုချိန် ကျရင် လက်စားချေချင်တတ်ကြတာဟာ လူ သဘာဝပဲလေ။ သာမန်အတွေးနဲ့ တွေးကြည့်ရင် လည်း ဒီလိုထုပ်တာက မတရားဘူးလို့ ထင်ချင်စရာ မရှိဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက တကယ်တော့ မမှန်ဘူးလေ။ ပိုပြီး မြင့်မားကောင်းမွန်တဲ့အနာဂတ်ကို သွားဖို့ဆိုရင် ဒီလိုလက်စားချေမှုက မရှိရဘူး။ နှစ်ဦးပူးပေါင်းပြီး ကောင်းတဲ့ အလုပ်တွေကို အတူတကွ လုပ်ခြင်းနဲ့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပိုကောင်းအောင်ပဲ ဖန်တီးသင့်တယ်။ ဖြစ်ပြီးခဲ့တာတွေကို မေ့လိုက်ဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါတွေကိုပဲ သင်ခန်းစာယူပြီး ပြန်လည် သင့်မြတ်အောင်ပဲ လုပ်သင့်တယ်။ အရှေ့ကို သွားဖို့အတွက်က အနောက်ကဟာတွေကို ပြန်ပြီး တူးဆွမနေသင့်တော့ဘူး။ မတူညီတဲ့အမြင်တွေကို ဆွေးနွေးမယ်၊ ဆန္ဒဖော်ထုတ်မယ် ပြီးရင် ပြန်ပြီးသင့်မြတ်အောင် နေကြတယ်။ ဒါက အရမ်းကောင်းတဲ့ အခြေအနေတွေပါ။ ခေတ်တွေ စနစ်တွေက ပွင့်လင်းမြင်သာ

လာတဲ့အခါမှာ လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေးခွင့် တွေ ရလာတယ်။ တစ်ဖက်ကပဲ ပြောပြီး တစ်ဖက် ကို ပြောခွင့်မပေးရင် ဒါက ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ အတွက် အတားအဆီးလိုမျိုးဖြစ်နေမှာပဲ။ ဒီလို **Reconcile** လုပ်ကြတဲ့အခါမှာ တွေ့ရနိုင်တဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ အဓိကက တော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲပေါ့။ တစ်ဖက်က ခံခဲ့ရသူ ဆိုရင်လည်း သူက ညှိနှိုင်းကြတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေ အားလုံးကို ချေဖျက်ပြီးတော့ ကိုယ့်အသိုင်းအဝိုင်းကောင်းဖို့ပဲ အဓိက ဦးတည်ပြီး ညှိနှိုင်းကြရတာပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ ဉာဏ်ပညာ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ထားတတ်ခြင်းနဲ့ပဲ ပိုပြီးယဉ်ကျေး မြင့်မားတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုပဲ ဖန်တီးရမှာပေါ့။ ပိုကောင်းတဲ့အရာတွေကို လုပ်ဖို့အတွက် ပူးပေါင်း ရတာတွေ ရှိတာပေါ့။ နိုင်ငံရေးအနေနဲ့ဆိုရင် ပြည်သူ့မျက်နှာပုံကြည့်ပြီး အလုပ်တွေလုပ်ရတယ်။ တကယ်ကို **Reconciliation** လုပ်နေတဲ့သူတွေက လုံးဝမလွယ်တဲ့ ကိစ္စတွေကို လုပ်ရတာပါ။ **Reconcile** လုပ်တာက ဖြတ်တော်ရတဲ့ အခက် အခဲတွေ ပြဿနာတွေအများကြီးရှိတယ်။ ဒါကို **Responsibility** တစ်ခုအနေနဲ့ လုပ်နေကြတဲ့ သူတွေပါပဲ။ အဲဒီလိုလုပ်ကြတဲ့ နေရာမှာလည်း **Respect** က ရှိကြတာပဲလေ။

ပြီးစုစုံ

သတင်းများနှင့် ရွက်လွှင့်ခြင်း

SZ ၏ ဖြစ်ချင်ရင် ဖြစ်အောင်လုပ် တစ်ကိုယ်တော်ခွေကို စာနယ်ဇင်းအပ်နှံ

SZ ၏ တစ်ကိုယ်တော်ခွေ တေးစီးရီးသစ်ဖြစ်သော ဖြစ်ချင်ရင်ဖြစ်အောင်လုပ်ကို စာနယ်ဇင်းများထံ အသိပေးအပ်နှံခြင်း အခမ်းအနားကို စက်တင်ဘာ ၂၄ ရက် မွန်းလွဲ ၂ နာရီက Central ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် အဆိုတော်ရဲလေးက အမှတ်တရစကားပြောကြားခဲ့သည်။ အနုပညာအမည် SZ ရယူထားသော ရွှေဇန်ဖိုးဟိန်း၏ အဆိုပါခွေတွင် အဆိုတော် ရဲလေး၊ ကျော်ထွဋ်ဆွေ၊ ကျောက်မျက်၊ ဘန်နီဖြိုးနှင့် အိမ်ချစ်တို့ Featuring ပါဝင်သီဆိုထားကြကြောင်း သိရသည်။

နန်းပလ္လင်ရုပ်ရှင်နှင့် ဝီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး၏ ဒါနနှင့် သရုပ်ဆောင် ဟိန်း ရဟန်းခံ အလှူမင်္ဂလာကျင်းပ

နန်းပလ္လင်ရုပ်ရှင်နှင့် ဝီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး၏ အလှူဒါနနှင့် သရုပ်ဆောင်ဟိန်း ရဟန်းခံအလှူမင်္ဂလာပွဲကို စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက် နံနက် ၉ နာရီက ဝဂုံမြို့သစ်ပြောက်ပိုင်း ဇေယျမုနိဘုရားတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အလှူမင်္ဂလာပွဲသို့ မေကဏ္ဍ၊ မိုးခမ်း၊ ဇော်ဇော်အောင်၊ ထူးသာ၊ ညီရော်အစရှိသော အနုပညာမောင်နှမများ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သရုပ်ဆောင်ဟိန်းသည် ဝါရီတီတာထူးသာ ရိုက်ကူးသည့် 'အစွဲ' ဇာတ်ကား၏ နောက်ဆုံးဇာတ်ဝင်ခန်းကို ရိုက်ကူးရင်း တစ်ဆက်တည်း ရဟန်းခံတူသို့လ်ကို ဆက်လက်ယူဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာများ သမဂ္ဂ၏ ပထမအကြိမ် စာတမ်းဖတ်ပွဲ

မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာများ သမဂ္ဂ၏ ပထမဆုံးအကြိမ် ပြုလုပ်သော စာတမ်းဖတ်ပွဲ အခမ်းအနားကို စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက Home Media တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စာတမ်းဖတ်ပွဲတွင် ဆရာမောင်လွင်မွန် (ကသာ) က အခမ်းအနားများအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကာ ဆရာမောင်မိုးသူ၊ ဆရာထက်မြက်နှင့် ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဆွေဦးတို့က စာတမ်းဖတ်ပွဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ စာတမ်းဖတ်ပွဲတွင် ဆရာဇော်ဝင်းကိုက 'တရားရုံးများ မထိမဲ့မြင် ပြုမူပေးမှုကြမ်း (သို့မဟုတ်) စာပေလွတ်လပ်ခွင့်အတွက် အဟန့်အတားတစ်ခု၊ ဆရာထွန်းဝင်းငြိမ်းက 'နဂါးနီ အရေးတော်ပုံ၊ ဆရာကြည်နိုင်က 'နိုင်ဝင်းဆွေနှင့် ရသစာပေ၊ ဆရာထက်မြက်က 'မြန်မာနိုင်ငံ၏ စာပေလွတ်လပ်မှု' (၁၉၄၈ မှ ၂၀၁၂ ထိ အကျဉ်း) ခေါင်းစဉ်အသီးသီးဖြင့် စာတမ်းများ ဖတ်ကြားခဲ့ကြသည်။

ဟုတ်နေတာပဲ MTV တေးစီးရီး ပရိုမိုးရှင်းပွဲနှင့် Mr & Angel of Skin Cottage ရွေးချယ်ပွဲ

ဟုတ်နေတာပဲ MTV တေးစီးရီးသစ် ပရိုမိုးရှင်း ပြုလုပ်သောပွဲနှင့် တစ်ပြိုင်နက် Mr & Angel of Skin Cottage ပဏာမရွေးချယ်ပွဲ အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက်က Junction Square တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တေးစီးရီးပရိုမိုးရှင်း အနေဖြင့် ဟုတ်နေတာပဲ MTV တွင် ပါဝင်သီဆို သရုပ်ဆောင်ထားကြသော အနုပညာရှင်များ၏ အမှတ်တရလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ သီဆိုဖျော်ဖြေခြင်းများနှင့်အတူ MTV ခွေဝယ်ယူသူတိုင်း သို့မဟုတ် Skin Cottage ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ယူသူတိုင်းအား Skin Cottage ၏ Member Card များ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယင်းနေ့တွင်ပင် Mr. Angel of Skin Cottage ပဏာမ ရွေးချယ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြသူများအား အမျိုးသမီး ၂၁ ဦးစီမှ ၁၅ ဦးစီကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ Skin Cottage သည် အဆိုပါ 'ဟုတ်နေတာပဲ' တေးစီးရီး ပရိုမိုးရှင်းအတွက် စပွန်ဆာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရသည်။

ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)

မြိတ္တာကုသိ (အောက်တိုဘာ ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ ၂၂ ကြား ပွားဖွားသူများ)

သင့်အတွက် လုပ်ငန်းအောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းလာရန်အတွက် အခက်အခဲများစွာ ကျော်ဖြတ်နေရချိန် ဖြစ်ရတတ်ပေသည်။ ငယ်ငှက်ကြောင့် ကြီးစားနိုင်မည်။ အများလေးစားရန် ရှိတတ်ရန်လိုပေသည်။ လုပ်ငန်းတွင်း လူကြီးတို့ အသိအမှတ်ပြုခံရတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ဆရာကောင်းကြောင့် အမှတ်ကောင်းကောင်းဖြင့် အောင်မြင်တတ်သည်။ အလုပ် စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပေမည်။ အချစ်ရေး - အဆင့်အတန်း ရှိသူကိုမှ ရွေးချယ်နှစ်သက်မိတတ်ပေသည်။ အိမ်ငှားဘဝ မလွတ်ကျွတ်သေးပေ။
ယတြာ။ ။ ကအုပ်ကုသိုလ်ဗြုပါ။

မနုကုသိ (နိုဝင်ဘာ ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ ၂၁ ကြား ပွားဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အလုပ်သစ်အောင်မြင်လာမှုကြောင့် စိတ်ပျော်ရမည်။ ရောင်းအားတက်လာမှု ဝင်ငွေကောင်းလာခြင်း အကျိုးအမြတ်များ ခံစားလာရမှုတို့ဖြင့် ပျော်ရွှင်စေရတတ်ပြီး အဟောင်းပေးအသစ်ယူ စနစ်ကြောင့် ဆိုင်၌ ပစ္စည်းအင်အားလှလှပပဖြင့် ကောင်းကျိုးခံစားရပေမည်။ ပညာရေး အခြေခံကောင်းကို ရရှိလာပေသည်။ လူကြီးတို့ယုံကြည်မှု ရှိလာ၍ စိတ်ထားသော အခွင့်အရေး ပြန်ဖွင့်ပေးခြင်း ရှိလာတတ်ပေသည်။ အချစ်သစ်ကို စိတ်အားတက်သန်လာမှု လက်မထပ်ခင်အတုနေခြင်းကို သဘောကျလာခြင်း ရှိတတ်၏။ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ အဝင်မတော်၊ သတိထားသင့်ပေမည်။
ယတြာ။ ။ သွမ်း၅ ပွဲလှပါ။

မကာကုသိ (ဒီဇင်ဘာ ၂၂ မှ ဇန်နဝါရီ ၂၁ ကြား ပွားဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အပေးရပ်မှ လာဘ်တို့ ဝင်တတ်ရပေမည်။ စက်၊ ယာဉ်၊ ကားဝင်ခြင်း အကျိုးရှိတတ်ပေသည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ရှင်တို့မှာ အနှောင့်အယှက်ရှိသည်။ အပူသောကမ်းဖွားရတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ထပ်မံလေ့လာဆည်းပူးခြင်းတို့ အကျိုးရှိစေတတ်ပေသည်။ မြေ၊ ယာ၊ အရှုပ်အထွေးအမှုပြဿနာတို့ ဝင်တတ်၍ အထူးသတိထားသင့်ပေမည်။ အချစ်ရေး - လူအိုတို့နှင့်သာ စနစ်ပွင့်ပြီး တွဲရတတ်သည်။ မိခင်အိုကျန်းမာရေး သတိပြုသင့်သည်။ လက်ရှိတိုက်ခန်းမှ ထပ်မံရွှေ့ရန်ရှိသည်။
ယတြာ။ ။ မွားနို့လှပေးပါ။

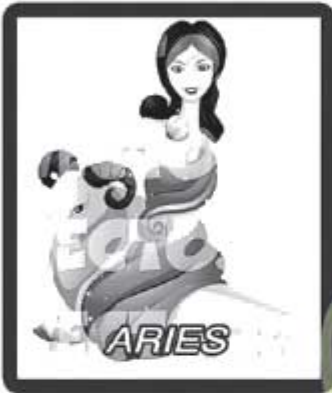
ကုမ်ကုသိ (ဇန်နဝါရီ ၂၂ မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ကြား ပွားဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အလုပ်တာဝန်များစေတတ်သည်။ တပည့် ရွေးမှားတတ်သည်။ အရည်အသွေးမရှိသူ နေရာပေးထား၍ စီးပွားများစွာ နှစ်နာရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းကြီးအတွက် စီမံကိန်းချရတတ်သည်။ ယာယီ ခရီးများစေတတ်သည်။ သားသမီး၊ တူ၊ တူမတို့အတွက် အကုန်အကျများစေ တတ်သည်။ စပ်တူအလုပ်တို့ ပေါ်လာတတ်ပေမည်။ လုပ်ငန်းသုံးစက်ကိရိယာအသစ် ဝင်တတ်ပေမည်။ စပ်တူစီးပွားအောင်မြင်မှု ရရှိစေတတ်ပေမည်။ အိမ်ထောင်ရေးအနှောင့်အယှက်များကြောင့် ဝမ်းတွင်းနာ ဖြစ်တတ်သည်။ ရှစ်သူဟောင်းစွန့်၍ အသစ်ဖြင့် ပျော်ဖွဲ့ရတတ်သည်။
ယတြာ။ ။ ငရဲတော် ၅ ခွက် အမြဲတပ်လှပါ။

မိန်ကုသိ (ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ မှ မတ် ၂၀ ကြား ပွားများသူများ)

သင့်အတွက် ဆရာသမား၊ မိသားစုကျေးဇူးဖြင့် အလုပ်အကိုင်အခြေအနေ ခိုင်မာစွာဖြင့် တိုးတက်မှုရှိစေတတ်ပေသည်။ အစားအသောက်များတတ်၍ ကျန်းမာရေးသတိပြုသင့်သည်။ အကြံအစည်သစ် အလုပ်သစ်ပေါ်စေမည်။ အဖော်နှင့်တွဲလုပ်ဆောင်မှု အကျိုးရှိစေတတ်သည်။ ထိချကြီး ပေါက်တတ်သလို မပျော်လင့်သောငွေ စုပြုံ၍ ဝင်တတ်ပေသည်။ အိမ်ထောင်ဖက် အကြွေးပေးခွဲမွေးရတတ်သည်။ အချစ်ရေး - မျက်နှာများမိ၍ ဖြေရှင်းပေးရတတ်သည်။ ပညာရေး ထူးချွန်စွာအောင်မည်။ အလုပ်စာမေးခွဲ မထင်ဘဲ အောင်မြင်စေတတ်၍ အရွေးချယ်ခံရတတ်သည်။
ယတြာ။ ။ ဝယာဇာန် ၅၃ လှူပါ။

မိသကုသိ (မတ် ၂၀ မှ ဧပြီ ၂၀ ကြား ပွားများသူများ)

သင့်အတွက် ဂုဏ်ရှိသော အလုပ်တို့ တင့်တင့်တယ်တယ် လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ ကတိပေးထားသော ကိစ္စတို့ အဆင်ပြေစေလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးသွားလာမှု ငွေကုန်သော်လည်း အကျိုးရှိစေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်း အကြံအကဲမှ ယုံကြည်စွာ မြှောက်စားနေရာပေးခြင်းကို စံယူရရှိလာတတ်ပေသည်။ ရပ်ဝေးမိခင်အား ထောက်ပံ့ကူညီရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကလေးရှိလာတတ်သည်။ အချစ်ရေး - ပြဿနာ ဖြေရှင်းရ တတ်ပြီး လျော်ကြေးငွေတောင်းခံခြင်း ကြုံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်း မနာလိုသူ သတိထားပါ။
ယတြာ။ ။ အင်္ဂါဂျင် ဝေဂျင် ဝိုင် ငွေဒုံထောင့် ထွန်းလှူပါ။

မြိသကုသိ (ဧပြီ ၂၀ မှ မေ ၂၀ ကြား ပွားများသူများ)

သင့်အတွက် ပညာရေးအဓိကထား ကြိုးစားသင့်သည်။ ထပ်ဆင့်သော ဘွဲ့များရရှိမည့် အခွင့်ကောင်း ကြုံဖန်နိုင်သည်။ သူတစ်ပါးနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲပြားသော ကိစ္စတို့ပေါ်လာနိုင်ပေသည်။ အပြောအဆို အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သလို ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်း ထိခိုက်သောကိစ္စတစ်ချို့ ဝင်လာတတ်သည်။ ဝင်ငွေပိုင်း တစ်စတစ်စအားနည်းလာတတ်ပေသည်။ အသစ်သော အလုပ်ကို စိတ်ကူးမိမည်။ ပညာရေး ကောင်းမွန်မည်။ ငွေပေးခိုင်းသောကိစ္စ စာရင်း လိမ်ပြခံရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေး - ရှုပ်ထွေးပွေလီမှုထဲ ရှိနေပေမည်။ ကျန်းမာရေး - အူ၊ အူမကြီး မျိုးပြန်ခုခံပေးနိုင်ပေသည်။
ယတြာ။ ။ ငွေဒုံဘုရားတွင် သစ်သီးလှူပါ။

ပေထုန်ကုသိ (မေ ၂၂ မှ ဇွန် ၂၀ ကြား ပွားများသူများ)

သင့်အတွက် တိုးတက်မှုပျော်မွန်းသည်ထက် ပိုမို၍ အထူးကောင်းမွန်နေတတ်ပေသည်။ လက်အောက်တို့ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားမှု ကြီးထွားတတ်သည်။ ဝင်ငွေတောင့်တင်းခိုင်မာစေတတ်သည်။ အလုပ်များ လွန်း၍ စိတ်ဖိစီးစေတတ်သည်။ ပစ္စည်းဟောင်း၊ ဥစ္စာဟောင်း ရရှိပိုင်ဆိုင်တတ်ပေသည်။ အချစ်ရေး - အထင်အမြင် လွဲမှားတတ်၍ သတိထားသင့်ပေသည်။ လက်တွဲဖော်များ၏ ယုံကြည်မှု၊ အားပေးမှု ရရှိစေတတ်သည်။ ပညာရေး - ထူးချွန်သော အုပ်စုထဲပါရှိစေတတ်သည်။ အချစ်ရေး - သတိ ထားနေသင့်သည်။
ယတြာ။ ။ အငွေတိုင် ၁၀ တိုင် ငွေဒုံဘုရားတွင် ထွန်းလှူပါ။

ကရကဋ်ကုသိ (ဇွန် ၂၂ မှ ဇူလိုင် ၂၂ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်သော အခြေအနေကြောင့် စိတ်ပျော်ရွှင်မှုရရှိစေမည်။ ထိထိုးပေးပါ။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းအထူးပင်အကျိုးရှိစေတတ်သည်။ အတိုက်အခံများကို ကျော်ဖြတ် ရမည်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံးအတွင်း ပြဿနာများဆက်ရှိနေတတ်ပြီး ရန်များသော အချိန်ဖြစ်ပေသည်။ မြေနှင့်ပတ်သက်၍ ပြဿနာများရှင်းရတတ်ပေသည်။ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြား အကျိုးပြုမည်။ အဆောက်အအုံသစ်တွင် ရွှေ့ပြောင်းမှုအဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး - လမ်းခွဲရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေး - သွေးအလုံးကြောင့် ခွဲထုတ်ရမည်။
ယတြာ။ ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ခန်းသီးလှပေးပါ။

သိဟ်ကုသိ (ဇူလိုင် ၂၃ မှ ဩဂုတ် ၂၂ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အိမ်မှာနေရချိန် တစ်စတစ်စနည်းပါးလာပေမည်။ ဆင့်ကဲ ဆင်ကဲ ခရီးသွားရတတ်ပေမည်။ စာပေ၊ အနုပညာ အလုပ်အကျိုးပြုလာပေသည်။ ဆရာသမားကောင်းတွေ့စေတတ်သည်။ ဝင်ငွေကောင်းမည်။ ပညာရေး ကောင်းမွန်သော်လည်း အခန်း၊ ကျောင်းတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုရွှေ့ပြောင်းရတတ်သည်။ ကားသစ်ဝင်မည်။ ရာထူး အဆင့်အတန်းတိုးရန် အပြောင်းအလဲဖြစ်နိုင်သေး။ စောင့်ဆိုင်းရတတ်ပေသည်။ အလုပ်သမား မတည်မြဲ၍ ကိုယ်တိုင် ခေတ္တအလုပ်သမား ဖြစ်ရတတ်ပေမည်။ အချစ်ရေး - နားလည်ပေးခြင်းမရှိ၍ အသစ်ထွဲဖက်တတ်သည်။ ဖျက်စီးခွဲစိတ်ခံရတတ်သည်။
ယတြာ။ ။ ငပတ္တာပို့ အမျှငှာပေးပါ။

ကန်ကုသိ (ဩဂုတ် ၂၃ မှ စက်တင်ဘာ ၂၂ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် ရေရှည်အကျိုးကို စိတ်ကူးပြီး အလုပ်သစ် ကို စီစဉ်ရတတ်သည်။ မိမိအားနည်းချက် အရှက်သိက္ခာကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဒုက္ခပေးခြင်းကို လျှို့ဝှက်စွာခံရတတ်သည်။ ပေးဆပ်နေရတတ်သည်။ ပညာရေး ထူးချွန်မှုရှိပေမည်။ ထမင်းဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ စားပွဲရုံ၊ ဆီ၊ သကြား၊ နို့ဆီစသည်တို့ ရောင်းဝယ်အဆင်ပြေလာတတ်ပေသည်။ နေရာ ထိုင်ခင်း မတည်မြဲနိုင်သေးပါ။ မောင်နှမထဲမှ ရောဂါများချူချာမှုကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေး အနစ်နာခံရလိမ့်မည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း အရှုံးပတ်တတ်၏။ ရောင်းမဝ့်သောပစ္စည်း သိမ်းထားရတတ်သည်။ လစာ ငွေ အလုပ်သာ ကောင်းသည်။
ယတြာ။ ။ ဂုဏ်တော်ကျွန်ဖြာ ၂၅ ပတ်စိတ်ပါ။

တူကုသိ (စက်တင်ဘာ ၂၃ မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် လုပ်ငန်းပိုင်ဆိုင်မှု ပြင်းထန်သည့်ကြားတွင် ပါဝင်ကပြရတတ်ပေသည်။ လစားအလုပ် ကိုယ်ပိုင်အလုပ် ၂ ခုကို ရွေးချယ်ရန် အခြေအနေပေးလာလိမ့်မည်။ နှလုံးသားဒဏ်ရာ၊ ဒဏ်ချက်များနှင့် ပြည့်နေသော်လည်း အများရှေ့တွင် လှလှပပနေပြီး အကောင်းဆုံးတာဝန်လုပ်ဆောင်ပြနေရချိန် ဖြစ်တတ်ပေသည်။ အိမ်ထောင်ရှင်တို့ စည်းစိမ်အပြည့် ဖိမ်ခံနေ၍ မရနိုင်ပေ။ မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက် ကြိုးစားပါဝင် လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ ပညာရေး တိုးတက်မှုရှိစေတတ်ပေသည်။ ရာထူးတက်ထားသော် လည်း နေရာပတ်ဝန်းကျင် စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်ရ တတ်သည်။ မိခင်ကျန်းမာရေး ချူရုတတ်သည်။
ယတြာ။ ။ ငမွှေးနံ့ထောင့်တွင် ၂၅ ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

ဒေါက်တာမြတ်သစ် (ပန္နလေး)၊ ဖုန်း-၀၂၇၃၇၉၄

ဝေဖန်ရေးသည် အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုဖြစ်သည်

ဒီဂျစ်တယ်သားကြီးနှင့် ဒီဂျစ်တယ်လူဝင်း၏ အချစ်သည် အချစ်ရေ နှင့် အချစ်သည် အချစ်ရေ

ခေါင်အိမ်စံ

(၁)

ပျား၏ 'ကလီယိုပက်ထရာနှင့် ဒုန်းစိုင်းခဲတဲလ်' ကို အခြေခံပြီး ဆုဩချယ်ဇာတ်ညွှန်းရေးသားထားပုံ ပေါ်ပါသည်။ စာတန်းထိုးရာတွင် ဝတ္ထုပျား၊ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ညွှန်းဆုဩချယ်ဟု ထိုးထားသည်။ စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ အနုပညာပစ္စည်းတစ်ခုကိုယူပြီး ပြုပြင်ကာ ပြန်လည်ရေးသားဇာတ်ညွှန်းတည်ဆောက်ခြင်းအပေါ် အထူးအထွေမပြောလိုသော်လည်း ဝတ္ထု၊ ဇာတ်လမ်း၊ လူနစ်ယောက်ဖြစ်နေခြင်းကမူ မသင့်လျော်ပါ။ ယခု ဝီဒီယိုဇာတ်ကားအမည်မှာ 'အချစ်သည် အချစ်ရေ' ဖြစ်ပြီး ဒါရိုက်တာမှာ သားကြီးဖြစ်သည်။ သရုပ်ဆောင်များမှာ မြင့်မြတ်၊ မေကဗျာ၊ ဇော်ဝင်းနိုင်၊ စိုးမိုးကြည်၊ အိမ်ကျွေးနှင့် ခင်သန်းဝင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

အစစအရာရာပြည့်စုံပြီး ငွေကြေးအရာမှာ ကိုကိုတက်ချမ်းသာသကဲ့သို့ နိဗ္ဗိတံခြား၌ စီးပွားရေးလုပ်ကာ နောက်အိမ်ထောင်ဖြင့်နေသော မိခင်စိုးမိုးကြည်၏ အမိန့်အတိုင်းနေနေရသူ မြင့်မြတ် (မင်းဆက်) နှင့် သူ့လုပ်ငန်းကို ဦးစီးနေသူအထိန်းတော် ဇော်ဝင်းနိုင် (ဦးလွင်) တို့ကားဖြင့်လာစဉ် သစ်သီးရောင်းလာသူ မေကဗျာ (ကလီယိုပက်ထရာ/ရာရာ) ကို တိုက်မိပြီး လဲကျသွားသည်။

သစ်သီးတွေတစ်လုံးချင်း လိပ်ကျသွားခဲ့သည်ကို မြင်ရသော မင်းဆက်က စိုးလွင်ကို ငွေတစ်သိန်းပေးခိုင်းရာ ဒီရိုင်တာက ပေးသည်။ ရာရာက ၃၀၀၀ ခံယူသည်။ ရာရာစကားကြောင့် မင်းဆက်သည် သဘောကုန်က ရာရာမာနကို အထင်ကြီးသွားသည်။ ရုန်းကန်မှုများဖြင့် တက်ကြွနေသော သူ့ကိုအသိုက်အမြုံထဲသို့ဝင်ပြီး မလွတ်လပ်သော သူ့ဘဝကို သူတို့ထဲသို့တိုးဝင်ကာ လွတ်လပ်မှုကို ခံစားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး သူတို့နှင့်သွားနေသည်။ သူ့ဌေးသားတစ်ဦးက တကယ့်ဘဝထဲသို့ဝင်ပြီး ရုန်းကန်ရာ အခက်အခဲများစွာ တွေ့ရသော်လည်း မင်းဆက်သည် ရာရာကိုချစ်သွားကာ လက်ထပ်လိုက်သည်။ မိခင်သဘောမတူသဖြင့် ခွဲနေရသည်။ မိခင်သဘောပြန်တူသောအခါ ရာရာက လူလိမ်လူယုတ်မာဟု ထင်မြင်ကာ လက်မခံတော့ပါ။ ရာရာကလေးမွေး၊ ကောင်းစံပညာရေးအတွက် ထောက်ပံ့။ မိခင်ခေါ်ခင်သန်းဝင်း မျက်စိမြင်အောင်ကုပေးခဲ့သည်များသည် မင်းဆက်၏ အကူအညီမှန်းသိသွားသဖြင့် ပိုပြီးစိတ်နာလာသည်။ နောက်ဆုံး မိခင်၏ဖျောင်းဖျူမှုဖြင့် မင်းဆက်ကို လက်ခံပြီး ရာရာအိမ်မှထွက်သွားခဲ့သည်။ မင်းဆက်သည် သူ့သမီးလေးကောင်းစံတို့နှင့်အတူ ကားဂိတ်တွင် ကွမ်းယာရောင်းနေစဉ်

ရာရာရောက်လာသည်ကိုမြင်၍ ရာရာနောက်သို့ ပြေးလိုက်စဉ် ကားတိုက်ပြီး မင်းဆက်ဆုံးသည်။ ရာရာ မင်းဆက်၏မေတ္တာကို နားလည်သွားသည်။ ဇာတ်လမ်းက ဤမျှသာ။

(၂)

ပျား၏ ဝတ္ထုလား၊ ဆုဩချယ်၏ ဇာတ်လမ်းလားတော့မသိ။ ဤဇာတ်ကား၏ ဇာတ်လမ်းကမူ တကယ့်ဘဝထဲမှ ဆင်းရဲသားမိသားစုတစ်စု၏ ဘဝရုန်းကန်မှုကို ဖော်ကျူးထားသည်။ ဘဝထဲတွင် မင်းဆက်လိုလူမျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ဇာတ်လမ်းဖန်တီးထားသူများသည် ဘဝထဲမှ ကူးယူရေးဖွဲ့ရာတွင် သတ္တိနည်းသည်။ လူတန်းစားဉာဏ်၊ လူတန်းစားစရိုက်၊ လူတန်းစားစိတ်ဓာတ်များကို မျက်ကွယ်ပြထားကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆုဩချယ်သည် သူ့ဇာတ်ညွှန်းကို Conflict များဖြင့် တစ်ခုပြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ရေးဖွဲ့ပြီး စကားလုံးများကို အရှုပ်များဖြင့် ဆင့်ကဲတည်ဆောက်ပြသထားသဖြင့် ပရိသတ်၏ရင်ကို လှုပ်ခတ်လာသည်။ ဤဇာတ်ကားသည် ပရိသတ်ကြိုက်သည့် ဇာတ်ကားတစ်ကားဖြစ်သည်။

အနိုးသားဆုံး ဝန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော်လည်း ကြိုက်သည်။ သားကြီးသည် ပရိသတ်ရင်ကို လှုပ်ခါနိုင်စွမ်းသော အရှုပ်များဖြင့် Plot များကို

တည်ဆောက်ရိုက်ပြုနိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကြိုက်ရသော အခြားအကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ ဤဇာတ်ကား၏ စံပြုဇာတ်ကောင် ရာရာသည် မာနရှိသည်။ ထိုမာနသည်ပင် သူမ၏ အားမာန်ဖြစ်သည်။ ထိုမာနများဖြင့် သူမဘဝကို တည်ဆောက်ထားသည်။ စိတ်ပျက်သည်။ အားငယ်သည်ဟု တစ်ကြိမ်တစ်ခါဖူးမျှ မရှိခဲ့ပါ။ ကြည့်နေသော ပရိသတ်ကို သူပေးသောအားမာန်များက ကူးစက်ကာ ပရိသတ်သည်ပင် အင်အားပြည့်လာခဲ့သည်။ ထိုအချက်သည် တစ်နေ့ ၃ - ၄ ကားထွက်ရှိနေသော မြန်မာဗီဒီယိုကားတွင် ရှာမှရှားသောအချက်ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းဖန်တီးသူများသည် ရာရာကို သော်လည်းကောင်း၊ ရာရာမိသားစုကိုသော်လည်းကောင်း အားကျအတုယူဖွယ် ဖန်တီးပြသည်။ တစ်ဖက်တွင် မိခင်ရင်ခွင် (မိသားစုရင်ခွင်) နှင့် ကင်းဝေးနေသူ မင်းဆက်၊ မိခင်ချမှတ်သောအမိန့်အတိုင်းနေရပြီး ကိုယ့်စိတ်နှင့်ကိုယ့်ကိုယ် မနေခဲ့ရသူ၊ အခြားတစ်ဖက်တွင် ဥစ္စာမရှိ၊ ပညာမရှိ၊ ကူညီပေးမမယ့်သူမရှိ။ သို့ရာတွင် ပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားမိသားစုကို ခိုးသား၊ ကြီးစားစွာ တာဝန်ယူနိုင်သူ၊ ပစ္စည်းမဲ့မာနဖြင့် ဘဝကို အခိုင်အမာတည်ဆောက်ထားနိုင်သူ၊ လူက လမ်းဘေးတွင် ဈေးရောင်းနေရသဖြင့် လမ်းဘေးသို့ ရောက်နေသော်လည်း အကျင့်စာရိတ္တက လမ်းဘေးသို့အရောက်မခံသူ။ သူတို့နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကို ဇာတ်လမ်းဖန်တီးသူများက ဆုံတွေ့ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မတူညီမှု၊ လူတန်းစားကွဲပြားမှုတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့သောအခါ ပြဿနာဖြစ်လာသည်။ အရေးအခင်းဖြစ်လာသည်။

ဖန်တီးသူများသည် လူတန်းစားလက္ခဏာကို ဟာသဇာတ်ကွက်ကလေးများဖြင့် ပြသသွားသည်မှာ အလွန်လှသည်။ နမူနာ - သစ်သီးခြင်းကို ထမ်းရာတွင် ယိုင်လဲသောပြကွက်၊ ကွမ်းယာလည်ဆွဲခန်းဖြင့် ရောင်းရန်သွားရာတွင် မောက်လဲသောပြကွက်တို့ဖြစ်သည်။ ပြီး ကျွန်တော်သဘောတူသည်မှာ ဇာတ်ကောင် (ရာရာ) နှင့် (မင်းဆက်) တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကြောင့်ပင် ဇာတ်လမ်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခြုံ၍ဆိုပါမည်။ ဇာတ်ညွှန်းကောင်းသည်၊ ဒါရိုက်တာကောင်းသည်။ ဇာတ်ကောင်၏ ဘဝ၊ အသက်မွေးမှုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရိုက်ပြနိုင်သည်။ စဉ်ဆက်ညီညွတ်မှု ကောင်းသည်။ Dialogue များကမူ ကောင်းလွန်းနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ပညာမတတ်သော ရာရာနှင့်ပင် မထိုက်တန်ဖြစ်နေပြန်သည်။ ဇာတ်လမ်း၏ အဆုံးသတ်ကိုမူ ဘဝင်မကျပါ။ လူတန်းစားကွာဟမှုကြောင့် မင်းဆက်ကို သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းလော၊ ပရိသတ်ကို ငိုစေချင်၍ သတ်ပစ်လိုက်သည်လား၊ ကျွန်တော် မစဉ်းစားတတ်ပါ။ အထုံး၊ အဆစ်တွေကို လိုက်ဖြေပြီး ပြေသွားချိန်တွင်မှ သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းကမူ အဆုံး

သတ်မှုကို ပရိသတ်လက်မခံအောင် တမင်ဖန်တီးထားခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

သူဌေးသား၊ လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးသူ။ "ဆင်းရဲဒဏ်" ကို ခံပြီး ဘယ်လိုအားမာန်တွေနှင့် ရှင်သန်နေကြသလဲဟု သိချင်၍ ခုံမင်စရာကောင်းသော ရာရာတို့မိသားစုအသိုက်အမြုံထဲသို့ ခုန်ဆင်းသွားသူ မင်းဆက်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသူ မြင့်မြတ်သည် ဇာတ်ကောင်စရိုက်ဝင်သည်။ စိုးမိုးကြည်၏ အမိန့်ဖြင့် ဘဝကို ပြတ်သန်းနေရသူ ဖြစ်သော်လည်း မင်းဆက်ကို နားလည်သော အထိန်းတော် စိုးလွင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော ဇော်ဝင်းနိုင်လည်း ဇာတ်ကောင်စရိုက်ဝင်သည်။ မျက်မမြင်ပိခင်ကြီးဘဝဖြင့် သရုပ်ဆောင်ရသော ဂေါ်ခင်သန်းဝင်းလည်း ပီပြင်သည်။ အထူးသဖြင့် မိခင်နှင့် မောင်လေးကို လုပ်ကျွေးရင်း လမ်းဘေးရှေးသည်ဘဝဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းကျောင်းနေသော ရာရာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော မေကဗျာကမူ အပီပြင်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

(၃)

လစဉ် ကျွန်တော်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ လူ့ဇာတိများကို အကောင်းဆုံးသို့ ပြောင်းလဲပေးနိုင်ရေး၊ စိတ်ယဉ်ကျေးမှု မြင့်မားလာနိုင်ရေးတို့ကို အထောက်အကူပြုသော မြန်မာဗီဒီယိုဇာတ်ကားတစ်ကားကို သုံးသပ်ပြခဲ့ပါ၏။ ယခုလတွင်မူ ထိုမူမှခွဲထွက်ပြီး အချစ်ဖန်စိကားလေးတစ်ကားကို အထူးပြုညွှန်းလိုပသေးသည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ မဖြစ်နိုင်သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ချစ်သူနှင့်ချိန်းထားရာတွင် မလာသဖြင့် မွေးနေ့ကိုတော် အပေါ်သို့လှင့်တင်လိုက်ရာ လူမင်းကားရွှေမှန်ပေါ်ကျသဖြင့် ကားကို ဆွဲယူလိုက်ရာ ပလက်ဖောင်းနှင့်တိုက်မိသဖြင့် ဘော်ဒီကို ထိသွားသည်။ ၎င်းအတွက် ရွှေမှန်ရတီကို သိန်း ၃၀ အလျှော်တောင်းသည်။ မလျော်နိုင်သဖြင့် ရက် ၁၀၀ ကျေးကျွန်အဖြစ် စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည်။ သူ့စိတ်တွင် အိမ်အကူလုပ်ခိုင်းခဲ့သည်။ ကျေးကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်သော ရတီက လူမင်းကို လက်ဆောင်ပေးသည်။ လူမင်း (မင်းထိုက်)က ရတီကို ချစ်သော်လည်း ပညာရေးပျက်စီးသွားမည် စိုးသဖြင့် ဖွင့်ပြော။ စိတ်မကစားရန် ထိန်းသည်။ ပြီးတော့ စာပြပေးသည်။ မင်းထိုက်က ရတီကို ချစ်သွားပြီး နမ်းသည်ကို ရတီမိခင်ကပြောပြီး Guide လုပ်ခွင့်မပေးတော့ပါ။ မင်းထိုက်က သူ့သူငယ်ချင်းကို လှူတိုင်း ရတီကို ထိန်းသည်။ ပြီးတော့ လက်ထပ်လက်စွပ်ပေးသည်။ ရတီ စာပြန်ကြိုးစားသည်။ ထူးချွန်စွာအောင်ပြီး ပညာတော်သင်ဆု ရသည်။ ရတီနှင့် မင်းထိုက် ဇာတ်ပေါင်းသည်။

ဇာတ်ကားအမည်မှာ 'သခင်ရဲကျေးကျွန်' ဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ညွှန်း နေလင်းဖြစ်ပြီး

ဒါရိုက်တာ လူမင်းဖြစ်သည်။ လောကထဲတွင် 'သမီးရဲဦး' ဇာတ်လမ်းမျိုးရှိနိုင်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ရိုက်ကူးပြသရလောက်သော ဇာတ်လမ်းမျိုးတော့ မဟုတ်။ အဆိုးဆုံးမှာ ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက် ထံ၌ သိန်း ၃၀ လျော်ကြေးတောင်းပြီး မရသဖြင့် ရက် ၁၀၀ ကျေးကျွန်ပြု စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့မလုပ်ပါကလည်း ဤဇာတ်လမ်းပေါ်လာမည် မဟုတ်။ တစ်နည်းဆိုရသော် လူမင်း (မင်းထိုက်) က သူ (ရတီ) ကို နစ်နာစေလို၍ ဤသို့ပြုလုပ်သည်တော့ မဟုတ်။ တမင်စချင်၍သာဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းကမူ ဘာမှမထူးခြား။ ပြောပြရလောက်အောင် ဘာမှ မရှိ။ သို့ရာတွင် ထိုဖြစ်တန်ရာအခြေမရှိသော ဇာတ်လမ်းကို 'ရွှေမှန်ရတီ' ၏ သရုပ်ဆောင်ပြဋ္ဌာန်းက အားလုံးစွဲလွမ်းသွားပြီး ပရိသတ်သည် ရွှေမှန်ရတီခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါနေရသည်။ အသက်အရွယ် ၁၄၊ ၅၊ ၆ နှစ်၊ ကျောင်းသူဘဝ၊ ဖျတ်လတ်သွက်လက်သူ၊ ချစ်စရာ အပျိုပြုန်းဘဝတွင် သူတကာ ခိုင်းသမျှ လိုက်ပါလုပ်ဆောင်နေရင်း ခိုင်းသူ၏ ရင်ကို ဖောက်ပြင်လာပြီး ချစ်သွားမိခဲ့သူအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရာတွင် ရွှေမှန်ရတီသည် ဇာတ်ကောင်စရိုက်ဝင်သည်။ အလွန်ပီပြင်သည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ပြနေသည်ဟူ၍ပင် မထင်ပါ။ ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်ပီပီ လူမင်း၏ သရုပ်ဆောင်မှုကလည်း အလွန်ပီပြင်သည်။ ကျွန်တော် အထူးပြောလိုသည်မှာ ဒါရိုက်တာလူမင်းပင် ဖြစ်သည်။ လူမင်းသည် မျက်နှာသစ်သရုပ်ဆောင် ချာတိတ်တစ်ယောက်ကို စရိုက်ကွက်တိုဝင်အောင် ညွှန်ပြ၊ သွန်သင်မှု ကောင်းသည်။

မြန်မာရုပ်ရှင်လောကတွင် ဇာတ်ကားတစ်ကားတည်းဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများရှိခဲ့ပါ၏။ ကောလိပ်လှိုင်နေဝင်း၊ ဇော်ဝင်း၊ နေအောင်၊ စန္ဒာ၊ ထွန်းအိန္ဒြာဓိ၊ မေကဗျာ . . . စသဖြင့်။ ယခု ရွှေမှန်ရတီသည်လည်း 'သခင်ရဲကျေးကျွန်' တစ်ကားတည်းဖြင့် အောင်မြင်သွားပြီဟု ကျွန်တော်ဆိုချင်ပါသည်။

စာမျက်နှာကို ငဲ့ရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော် အသေးစိတ်မသုံးသပ်လိုတော့ပါ။ စာဖတ်သူအား သတင်းပေးလိုသည်မှာ ယခု ကျွန်တော် သုံးသပ်တင်ပြခဲ့သော မြန်မာဗီဒီယိုဇာတ်ကားနှစ်ကားကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော် အာမခံရသည်မှာ မေကဗျာ၏ သရုပ်ဆောင်မှုနှင့် ရွှေမှန်ရတီ၏သရုပ်ဆောင်မှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ သရုပ်ဆောင်မှုသည် အထူးကောင်းနေပါသည်ဟု ကျွန်တော်လက်ခံသလို စာဖတ်သူလည်း လက်ခံလာပါလိမ့်မည်။

မောင်အိမ်စံ

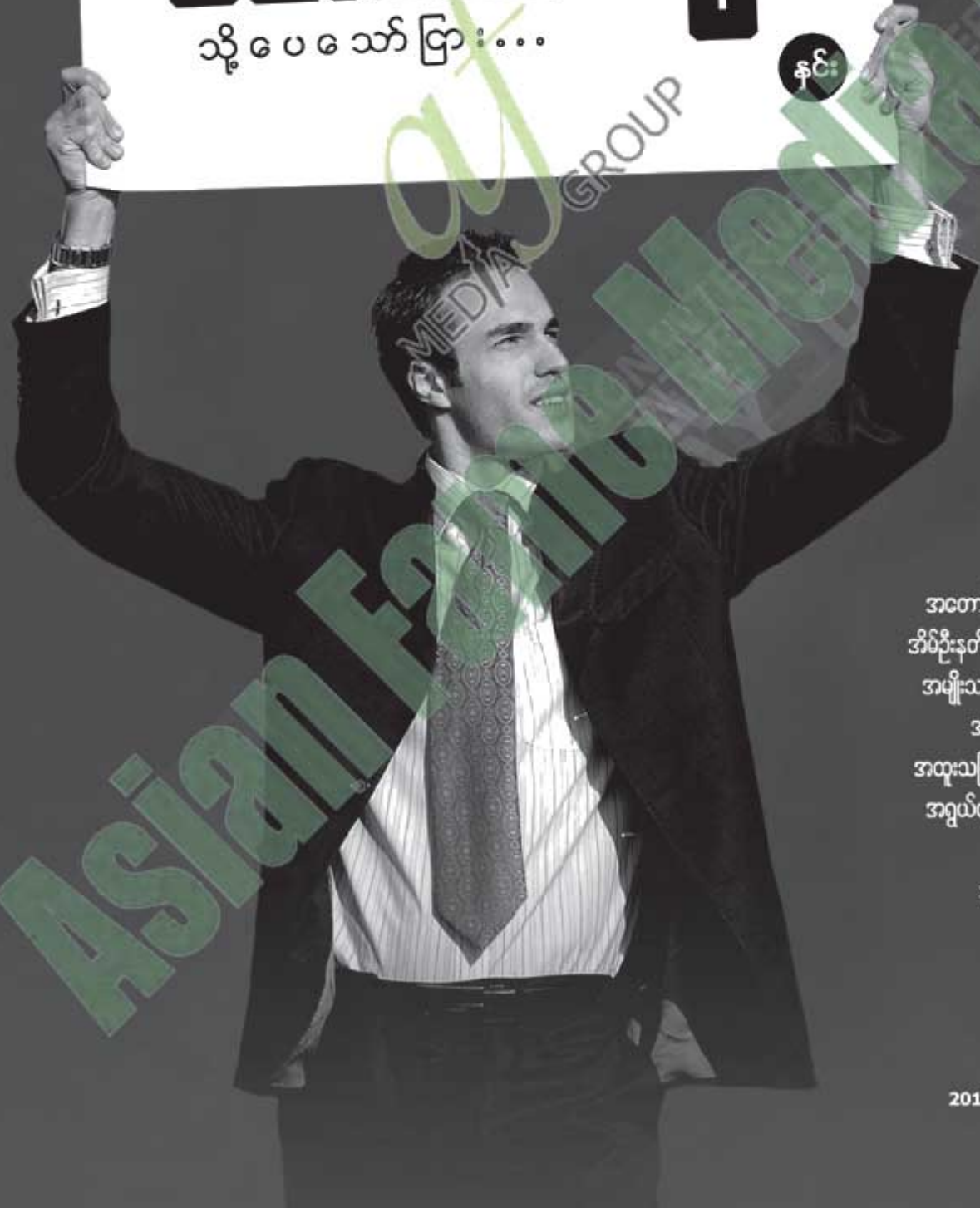
ယခုလအညွှန်း

- ၁။ အဆိပ်
- ၂။ လျှပ်ရောင်အလင်း ချစ်ခြင်းမီးအိမ်

အတောင်နှစ်ဆယ်ဝတ် မင်းယောက်ျား

သို့ပေသော် ငြား...

နှင်း

ဘုရားထုပန်မင်းယောက်ျား
အတောင်နှစ်ဆယ်ဝတ်မင်းယောက်ျား
အိမ်ဦးနှုတ်လို့ကျွန်မတို့တင်စားနေကြတဲ့
အမျိုးသားတွေရဲ့အခန်းကဏ္ဍကိုပြောဖို့
အလှည့်ကျကောက်လာပြန်ပါပြီ။
အထူးသဖြင့်လူငယ်ချာတိတ်လေးတွေနဲ့
အရွယ်ကောက်ပြီး အမျိုးသား အားလုံးနဲ့
သက်ဆိုင်တဲ့နေ့လေးတစ်နေ့
အကြောင်းကိုမျှဝေချင်တာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် အာရှနိုင်ငံတော် တော်များများမှာတော့ အမျိုးသားတွေဟာ အခွင့်ထူးခံလူတန်းစားတွေပါ။ အမျိုးသမီးတွေထက်ပိုလို့ အခွင့်အရေး ရကြသူတွေပါပဲ။

အိန္ဒိယလူမျိုးကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကိုတွေ့ တိုင်း မင်းတို့နိုင်ငံမှာ ဒေါင်ရီယုင်ကျေးမှုမပျောက် သေးဘူးလားလို့ မကြာခဏမေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ အိန္ဒိယလူမျိုးတွေကတော့ နိုင်ငံတွင်းမှာရော နိုင်ငံပြင်ပမှာပါ ဒေါင်ရီစနစ်ကို အခုချိန်အထိ ကျင့်သုံးနေကြဆဲပါ။ ဒါဟာ အမျိုးသားတွေရဲ့ တန်ဖိုးကြီးမြင့်မှုကို မီးမောင်းထိုးပြနေဆဲဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယရဲ့ ဓလေ့တစ်ခုပါ။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းက အာရပ်နိုင်ငံတွေမှာ လည်း သားယောက်ျားလေးကို လွန်လွန်ကဲကဲ တန်ဖိုးထားလေ့ရှိကြပါတယ်။ သားယောက်ျား လေး မငွေ့လေးနိုင်တဲ့ မိခင်တွေကို ကွာရှင်းပစ် တတ်ကြသလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ပေးတဲ့ အထိ အစွန်းရောက်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အာရပ်ကမ္ဘာကို ဗဟာဖီဝါဒကြီးစိုးတဲ့ ကမ္ဘာလို့ တင်စားကြခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဆိုရင်လည်း အမျိုးသားတွေကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး လေးစား ကိုးကွယ်နေဆဲပါ။ လူငယ်ချာတိတ်လေးတွေကို အဝတ်ကြီးတန်းအောက် ဖြတ်မလျှောက်ခိုင်းတာ

ကအစ မိခင်နဲ့ အစ်မတွေရဲ့ထုတ်ဖော် ယုံခွင့်ကိုင်ခွင့် မပေးတာတွေဟာ ယောက်ျားတို့ရဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးကို တန်ဖိုးထားခြင်းကို ပြနေပါတယ်။

ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ ကြမ်းတစ်ပြေးတည်း ထိုင်ရတာကိုတောင် ဦးရွံ့ထိတ်လန့်ကြတဲ့အထိကို သည်းသည်းလှုပ်ကြပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်မတွေဆိုလည်း အိမ်ဦးနတ် ဝတ်ထဲ အဝတ်အစားတွေဆိုရင် စုတ်ပြုသွားတဲ့ အထိ လက်နိုးစုတ်တွေ ကြမ်းသုတ်ဝတ်တွေ လုပ်ခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ မိမိရဲ့အိမ်ဦးနတ်အတွက် ထမင်းဦး၊ ဟင်းဦးတွေကို ဖယ်ထားပြီးမှ စားကြ ယောက်ကြပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ အရွယ် သုံးပါးမရွေး အမျိုးသားတွေရဲ့ဘုန်းကံကို တန်ဖိုး ထားကြတဲ့ ချစ်စရာ မြန်မာ့ဓလေ့တွေပါ။

အနောက်တိုင်းနဲ့ အချို့သောနိုင်ငံတွေမှာ တော့ အမျိုးသားတွေရဲ့အခွင့်အရေးဟာ အမျိုး သမီးတွေနဲ့မခြားလှပါဘူး။

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားတွေဟာ အမျိုး သမီးတွေလုပ် အိမ်မှုကိစ္စနဲ့ ကလေးထိန်းတဲ့အလုပ် တွေကို မှူဝေပြီးကူညီရပါတယ်။ မိသားစုအတွက် ငွေရှာရတဲ့အလုပ်အပြင် မိသားစုအလုပ်တွေပါ ပိုလုပ်ရတာပါ။

အရှေ့တိုင်းနဲ့ အနောက်တိုင်းမှာ အမျိုးသား တွေရဲ့အခွင့်အရေး ဘယ်လိုပဲကွာကွာ ကမ္ဘာ

ခေါင်းဆောင်တွေကလေး အောက်ခြေက ကော် လာပြာ အလုပ်သမားတွေအဆုံး အမျိုးသားတွေပဲ ဦးဆောင်နေတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်ပါ ဘူး။

ပီလိုပဲ နေရာတိုင်းမှာ အပင်ပန်းဆုံး အဆင်း ရဲ့ဆုံး အညစ်ပတ်ဆုံးလိုပြောလိုရတဲ့ အလုပ်တွေ တို့လည်း အမျိုးသားတွေပဲ လုပ်ရပါတယ်။ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း အာရပ်နိုင်ငံတွေမှာလည်း သားငါး ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရောင်းတဲ့ အလုပ်၊ ရွှေငွေနဲ့ အဝတ်အထည်တွေရောင်းတဲ့ အလုပ်အပြင် လူထုနဲ့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ရတဲ့ အလုပ်တွေ အားလုံးကို အမျိုးသားတွေကပဲ လုပ်ရပါတယ်။

နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကတော့ အမျိုး သားတွေဟာ အလုပ်ကို ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရတာ ကြောင့် စိတ်ဖိစီးမှုတွေရလာသလို ရောဂါဘယ တွေလည်း ထူပြောလာပါတယ်။

သာမန်အားဖြင့်လည်း အမျိုးသားများဟာ အမျိုးသမီးတွေထက် အသက်တိုတာကို တွေ့ရ တတ်ပါတယ်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးသမီးတွေ ဟာ အမျိုးသားတွေထက် သက်တမ်းငါးနှစ်မှ ဆယ်နှစ်အထိ ပိုနေရပြီး အသက်ရာကျော်တဲ့ ဘိုးဘွားတွေကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် ၈၅ ရာခိုင်နှုန်း ဟာ အမျိုးသမီးတွေဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါ တယ်။

ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုနှုန်းမှာလည်း အမျိုးသားတွေက အမျိုးသမီးတွေထက် ပိုလို့မြင့် မားနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ပွားနှုန်းမြင့်သလိုပဲ ကင်ဆာရောဂါကြောင့် သေဆုံးနှုန်းကလည်း ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ မြင့် လာပါတယ်။ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာခံရတဲ့နှုန်း မှာလည်း အမျိုးသားတွေက အမျိုးသမီးတွေထက် မြင့်မားနေပြန်ပါတယ်။

တစ်နှစ်ကို အမျိုးသားတစ်သန်းခန့်ဟာ မိမိ ကိုယ်မိမိ သတ်သေတဲ့အထိ ဆိုးကျိုးတွေဖြစ်လာခဲ့ ပါတယ်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာ အမျိုးသားတွေ သေ ကြောင်းကြေညာမှုဟာ အမျိုးသမီးတွေထက် သုံးဆခန့် တက်လာပါတယ်။ ဗြိတိန်တစ်နိုင်ငံ တည်းမှာပဲ တစ်နှစ်ကို အမျိုးသားလေးထောင်ခန့် ဟာ မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအရေအတွက်ဟာ တစ်နေ့ကို ၁၂ ယောက်နှုန်း နှစ်နာချိခြား တစ်ယောက်နှုန်းလို့ ဆိုလို့ရပါတယ်။

ဗြိတိန်လူငယ်တွေရဲ့ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ဟာ လည်း လူကြီးတွေရဲ့ လျစ်လျူရှုခြင်းကို ခံရလေ့ရှိ ပြီး အဲဒီလူငယ်တွေ ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါမှာ သေကြောင်းကြံစည်မှုဟာ ငါးဆခန့် တိုးတက်လာ တာကို တွေ့ရပါတယ်။

မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံစည်မှုဟာ စိတ် ဖိစီးမှုတွေက လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပေါက်ရှာ ခြင်းတစ်မျိုးပါပဲ။

မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံစည်ကြတဲ့ အမျိုးသားများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရင်တော့ အိမ် ထောင်ကွဲ တစ်ခုလပ်များ မိဘစွန့်ပစ်ခံရမှု၊ အရက်ကို အလွန်အမင်းသောက်သုံးကြသူများ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်များနဲ့ လိင်မှုဆိုင် ရာ စော်ကားခံရသူများ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတတ် ပါတယ်။

ကျွန်မတို့လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ကမ္ဘာကျော် ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ အုပ်ချုပ်သူတွေနေရာမှာသာ အမျိုးသားထုက နေရာယူနေကြတာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ မူးယစ်သောက်စားရမ်းကားသူတွေ ရာဇ ဝတ်မှုကျူးလွန်သူတွေ လမ်းဘေးမှာ လေလွင့်ပျက် စီးနေသူတွေစာရင်းမှာလည်း အမျိုးသားထုကပဲ ထိပ်ဆုံးက နေရာယူထားတတ်ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အကျဉ်းထောင်တွေမှာ အမျိုး သားထုက ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး နေရာယူထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံရဲ့ အကျဉ်းထောင်တွေထဲမှာရှိတဲ့ အကျဉ်းသား ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းက အမျိုးသားတွေ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဖြစ်မှုကျူးလွန်သူ အကျဉ်းသားတွေထဲမှာ လည်း အလားတူ မိဘမဲ့ အိုးအိမ်မဲ့ အမျိုးသားတွေ ရဲ့ အရေအတွက်က အများဆုံးဖြစ်နေပြန်ပါ တယ်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြမ်းဖက်မှု

တွေကြောင့် လူငါးသိန်းခန့် သေဆုံးနေပါတယ်။ သေဆုံးသူတွေရဲ့ ၈၃ ရာခိုင်နှုန်းဟာ အမျိုးသား တွေနဲ့ လူငယ်ချာတိတ်ကလေးတွေ ဖြစ်နေတာကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဒီလိုဖြစ်ရပ်တွေကိုအခြေခံပြီး ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း မှာ အမျိုးသားတွေ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အခက်အခဲ တွေကို မီးမောင်းထိုးပြဖို့အတွက် နိုင်ငံတကာ အမျိုးသားနေ့ရယ်လို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

နိုင်ငံတကာ အမျိုးသားများနေ့ကိုတော့ ၁၉၉၉ ခုနှစ်ကစပြီး နှစ်စဉ် နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက် နေ့မှာ ကျင်းပလေ့ရှိပါတယ်။ စတင်ကျင်းပတဲ့ နိုင်ငံတွေကတော့ ထရီနီဒတ်နဲ့ တိုဘားကိုးနိုင်ငံ တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရုရှနိုင်ငံကတော့ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ကို အမျိုးသားကမ္ဘာနေ့အဖြစ် သတ်မှတ် ထားပါတယ်။

ဒီလိုနေ့လေးကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ကျင်းပရ ခြင်းရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ အမျိုးသား များနဲ့ လူငယ်ကလေးများရဲ့ ကျန်းမာရေးတိုးတက် ရေးကို အခြေခံပြီး ကျား၊ မတန်းတူ အခွင့် အရေးရရှိစေရေး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးဆက်ဆံ ရေး တိုးတက်စေရေးနဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်ရဲ့ အရေးပါတဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို မီးမောင်းထိုးပြလိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အခြားတစ်ဖက်ကလည်း လူငယ်ချာတိတ် လေးတွေနဲ့ အမျိုးသားထုကြားက ခွဲခြားဆက်ဆံ ရေးကို ဆန့်ကျင်ပြီး သူတို့တွေရဲ့အောင်မြင်မှုတွေနဲ့ လူမှုအကျိုးပြုဆောင်ရွက်မှုတွေကို အသိအမှတ် ပြုပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာ အမျိုးသားများ နေ့ကိုတော့ အခုချိန်မှာ နိုင်ငံပေါင်းခြောက်ဆယ် ကျော်မှာ အသိအမှတ်ပြုကျင်းပနေပြီလို့ ဆိုပါ တယ်။ ဒီနှစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာတော့ 'ပျော်ရွှင်ကျန်း မာတဲ့ ဘဝတွေပိုင်ဆိုင်စေဖို့ အမျိုးသားများနဲ့ လူငယ်ချာတိတ်တွေ အသက်ရှည်ဖို့ ကူညီကြပါစို့' ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်လေးနဲ့အတူ ကျန်းမာရေးကဏ္ဍ ကို အဓိကထားပြီး လှုံ့ဆော်ထားပါတယ်။

ဒီနေရာမှာတော့ ဒီနေ့ထူးနေ့မြတ်လေး ကျင်းပခြင်းရည်ရွယ်ချက်လေးက ခေတ်အဆက် ဆက်ကပြောလေ့ရှိတဲ့ မဟာဖိုဝါဒတွေ နိုင်ငံ တကာလူ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လက်ကိုင်ခွဲထားတဲ့ ယောက်ျားသားတွေရဲ့ ဝိုင်းကျစိုးမိုးရေးဝါဒတွေနဲ့ မဟာအခွင့်အရေးတွေ မြန်မာ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့ အစည်းက အမှိုးခွံနေတဲ့ အိမ်ဦးနတ်ဆိုတဲ့ ပညတ် ချတ်တွေနဲ့မတူ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် တွေရှိနေတာကို တွေ့ကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ရဲ့ အတိုး၊ အဖေ၊ အစ်ကို၊ မောင် ဖွားတွေ အသက်ရှည်ရှည်နဲ့ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင် နိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်မတို့မှာလည်း တာဝန်ရှိပါတယ်။ ကျား၊ မမရွေး ပျော်ရွှင်ကျန်းမာတဲ့ လူ့ဘောင်ကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြပါစို့လားရှင်။

နှင်း

ကျွန်မတို့လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ကမ္ဘာကျော်ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ အုပ်ချုပ်သူတွေနေရာမှာသာ အမျိုးသားထုက နေရာယူနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မူးယစ် သောက်စားရမ်းကားသူတွေ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်သူတွေ လမ်းဘေးမှာ လေလွင့်ပျက်စီး နေသူတွေစာရင်းမှာလည်း အမျိုးသားထုကပဲ ထိပ်ဆုံးက နေရာယူထားတတ်ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အကျဉ်းထောင်တွေမှာ အမျိုးသားထုက ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး နေရာယူထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ရုတီစာအုပ်စင်

ကလောင်စုံ - သက်တံဆယ်စင်း

မြန်မာ လူငယ်ဘလော့ဂါ စာရေးဆရာ ဆရာမ ၁၀ ဦး၏ စာများကို စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမိမြေပေါ်တွင် ရှင်သန်ခွင့်ရသူများနှင့် ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်မှာ ကျင်လည်ကြရသော သူတို့၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ၊ ခံစားချက် များနှင့် စိတ်ကူး ဖန်တီးမှုများစုံလင်စွာ ပါသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ်စီးလိုင်းပေါ်တွင် လင်းလက် တောက်ပလာသော စာစုများအနက် တစ်ကိုယ်တော် စီးမောလာသော အနုရသများ၊ ပေါက်ကွဲ ထွက်လာ သော ခေတ်၏ ရိုက်ခတ်သံများ ပါဝင်သလို မိဘမေတ္တာဘွဲ့ကို ဖော် ကျားသော ဂန္ထဝင် ရသများလည်း ပါဝင်သည်။ စာရေးဆရာ ဆောင်း ဝင်းလတ်နှင့် ရဲသျှမ်းတို့၏ အမှာစာ များတွင်ပင် သက်တံဆယ်စင်း၏ အရောင်သွေးစုံ တောက်ပမှု အလှ တရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရမည် ဖြစ် သည်။ နေမျိုးပဒေသာ စာပေမှ တန်ဖိုး ကျပ် ၁၅၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

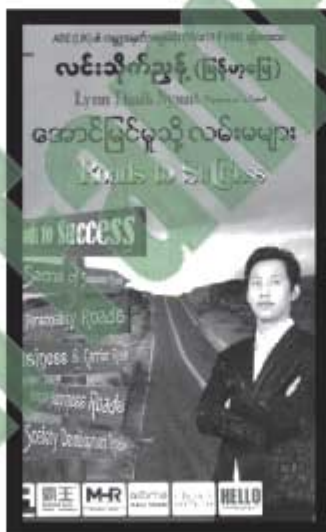
မောင်လွင်မွန် (ကသာ) - သံသရာလမ်းက ကြိုးတန်းလျှောက် ဂျားပါးလူ

ဝေဖန်ရေးဆရာဘဝ၏ စာမျက်နှာ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ရသစာရေး ဆရာအဖြစ် ရှင်သန်ခဲ့သော စာရေးဆရာ မောင်လွင်မွန် (ကသာ) ၏ ဝတ္ထုတို စုစည်းမှုဖြစ်သည်။ ရေကြည်တွင်းနှင့် မိုးခါးရေ စာအုပ်၏နောက် တွင် ဒုတိယစာအုပ်အဖြစ် ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အနိမ့်အမြင့် မညီ မွေးဖွားလာကြသော ဘဝများနှင့် အပြေးအမောက် မတည့်လည်ပတ်နေ သော ခေတ်ကာလအတွင်းမှ အဖြစ် အပျက်များကို ပီပြင်စွာထင်ဟပ်လာ အောင် ဖော်ကျူးရင်း ထောက်ပြ ဝေဖန်သင့်သည်များလည်း လှပစွာ ယှက်ဖွဲ့ထားသည့် လက်ရာများ ဖြစ် သည်။ ရသကို စားသုံးရင်း မောင်လွင် မွန် (ကသာ) ၏ တစ်စုံတစ်ရာသော ပေးပို့လိုက်မှုကို ရရှိနိုင်မည့် ဝတ္ထုတို ၂၁ ပုဒ်ပါဝင်သည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ စီစဉ်ပြီး တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) - အောင်မြင်မှုသို့ လမ်းမများ

လူငယ်များအတွက် ဘဝအား မာန်ပေး တက်ကျမ်း စာပေများကို ရေးသားသူ လူငယ်စာရေးဆရာ လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) ၏ လက်ရာသစ် ဖြစ်သည်။ ဘဝ အောင် မြင်မှုအတွက် အခြေခံ အကျဆုံးနှင့် အရေးကြီးဆုံး အချက်မှာ သင်ယူမှု ဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားသော အယူ အဆအတိုင်း စာရေးဆရာ လင်း သိုက်ညွန့်က ဤစာအုပ်တွင် သင်ယူ မှု၏ သဘောတရားကို အကျယ်တဝင့် ရေးသား ဖော်ပြထားသည်။ အောင် မြင်ခြင်း အတွက် ဂရုစိုက်ရမည့် personality ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ပြောဆိုကတိပေးရမည့် ကတိကဝတ်များ ထားရှိရန် စိတ်ဓာတ်နှင့် အတွေးအခေါ်များကို အခန်းကဏ္ဍအလိုက် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဇင်ရတနာစာပေမှ ထုတ်ဝေလိုက်သော ဤ မြန်မာ့မြေ စာအုပ် အမှတ်စဉ် ၁၂ ကို တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာခိုင်စံဝေ (ဝေဒပညာ) - အောင်မြင်ချစ်သော လာဘ်ဝေပြာ

ယခုနှစ် (၂၀၁၂) အတွင်း ၃၅ ကြိမ်မြောက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နက္ခတ်ဗေဒင် ကွန်ပရက်စပ် ဂုဏ်ထူး ဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရ သော ဒေါက်တာခိုင်စံဝေ၏ ဗေဒင် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ခိုင်စံဝေ (ဝေဒပညာ) သည် စန်း၊ နက္ခတ်၊ အင်္ဂါဂ္ဂါ အစရှိသော လောကီ ပညာရပ်များကို နိုင်ငံ ကျော် ဆရာများစွာထံမှ ဆည်းပူးခဲ့ သလို အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကိုးလ်ကတ္တာမြို့ နက္ခတ်ဗေဒင် တက္ကသိုလ်မှလည်း ပညာသင်ယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ ယခု ဤစာအုပ်သည် စာဖတ်ပရိသတ်များ ဆန္ဒ ပြည့် လာဘ်ခွင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာ အချက်အလက်များ ပေးပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ မိမိ၏ ဇာတာ၊ ကံကြမ္မာ အခြေအနေများကို ခိပ်ဖမ်း သံဖမ်းတွက်ချက် သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သလို ဝေဒပညာရပ်၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ် နက်နဲမှုကို ဖတ်ရှုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ကျော်စာပေမှ တန်ဖိုးကျပ် ၂၅၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ရုတီစာအုပ်စင်

ကလောင်စုံ - လူကြီးလူကောင်းမိုးတိမ်၊ မီးတားလမ်းနှင့် .....

ရသစာတမ်းများကို အစဉ်တစိုက် ရေးသားလာကြသူ ရသစာတမ်းဆရာ တို့၏ လက်ရာများ စုစည်းထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ရသစာတမ်း ၂၂ ပုဒ်ပါဝင်ပြီး စာရေးဆရာ ၁၁ ဦးတို့ရေးသားထားကြသည်။ ရသစာတမ်းပီပီ ဖန်တီးသူတို့၏ လက်ကို ထင်းပြက်စွာ မြင်တွေ့ရမည် ဖြစ်သလို စူးရှသော ရင်တွင်းခံစားချက် အတွေ့အသက်များကို ထိဟပ်ခံစားကြရမည်။ ရသစာတမ်း စာရေး ဆရာအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ကြသော ဆရာကြည်နိုင်၊ မောင်ရင့်မာ (ကျောင်းကုန်း)၊ ကျောင်းကုန်းဧည့် များတို့၏ အဖွဲ့အစပ်များသည် လည်းကောင်း၊ ဆရာမောင်နိုင်လတ်၊ နေဝင်းမြင့်၊ မင်းချမ်းမွန်တို့၏ ရင် တွင်း ခံစားချက်သည်လည်း ကောင်း စာဖတ်ပရိသတ်၏ စိတ်အာရုံကို လှုပ်နှိုးကြမည် ဖြစ်သလို ဆရာမောင် လွင်မွန် (ကသာ)၊ မြဝင်း (ဒေသန)၊ ညီမင်းညို၊ မြေလတ် မောင်မြင့်သူ၊ ရဲသူမ်းတို့၏ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် စကားပြော သံ၊ ရေးဟန်တို့ကလည်း ဖမ်းစားနိုင် မည် ဖြစ်သည်။ လင်းလွန်း ခင်စာသေးမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် စီစဉ်ထုတ်ဝေ လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

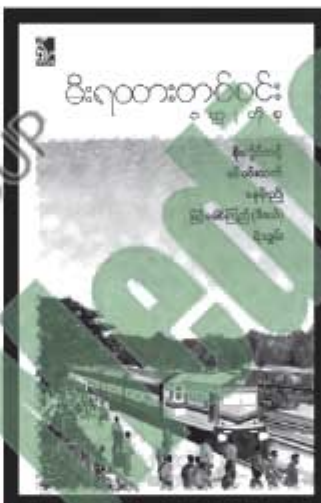
Dr. Marvel - အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ကျန်းမာရေး အသိပညာပေး ဗဟုသုတ စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်တွင် လူမှုရေး ပြဿနာများ အနက် တစ်ခုဖြစ်သည့် လိင်မှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများ၊ ရောဂါများအကြောင်း ကို ရိုးရှင်းပွင့်လင်းစွာ ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ ဆေးပညာ အချက်အလက် များကို ကျန်းမာရေး ရှုထောင့်က သာမက လူမှုရေးရှုထောင့်ကပါ ရှုမြင် သုံးသပ်ပြီး ရေးသားထားကာ သိသင့် သိထိုက်သည့် ဗဟုသုတများနှင့် အတူ သတိထားသင့်သည့် ရှောင်ကြဉ် စရာများကို ဖော်ထုတ် တင်ပြထား သည်။ လိင်မှုကိစ္စရပ်များတွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသည့် လိင်တူလိင်ကွဲ စိတ်ဝင် စားမှု၊ အသက်အရွယ်နှင့် လိင်စွမ်းဆောင်မှု ပြဿနာများ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ကာလနှင့် လိင်မှုရေးရာများအကြောင်း ပညာပေး အချက်အလက်များ ပါဝင် သည့် ရတနာသိုက်စာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုးမှာ ၁၇၀၀ ကျပ် ဖြစ် သည်။

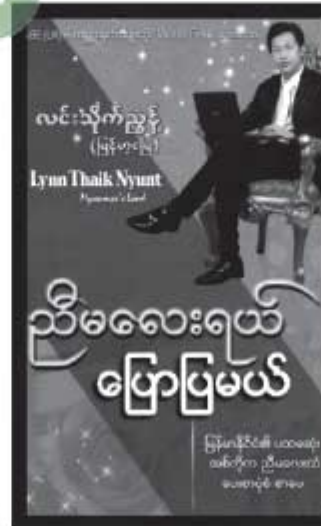
ကလောင်စုံ - မီးရထားတစ်စင်း ဝတ္ထုတိုစု

စာပေခရီးလမ်းကို ရထားတစ်စင်းဖြင့် ခုတ်မောင်းဖြတ်သန်းကြသူ စာရေးဆရာ ၅ ဦး၏ ဝတ္ထုတိုများ စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခရီးဆုံး ဘူတာ သို့ ချောမောစွာ ရောက်နိုင်ဖို့ မတိမ်းမတောင်း မယိမ်းမယိုင်ဖို့ စက်မချို့လွင်း ဖို့အတွက် ရံပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ လမ်းငိုလည်သည်လည်းကောင်း၊ စက် ခေါင်းမောင်းသည်လည်းကောင်း ပါဝင်ကြသည်ကို ဤစာပေရထား ခရီးတွင် တွေ့မြင်ကြရမည်။ စေတနာ အထူးအထည်အား တင်ဆောင်လျက် ခုတ် မောင်းလာသော အဆိုပါ စာပေရထား ထက်တွင် အတွေ့အကြုံ အဖုံဖုံ၊ ဇာတ်လမ်း အစုံစုံပါဝင် သယ်ဆောင် လာသည်။ ဇလီဖားတုံးများကို ဖြတ် သန်း၍ သံလမ်းပေါ် နင်းခုတ်သွား သော ရထားတစ်စင်းကို ခရီးလမ်းဆုံး ထိ ရောက်အောင် မောင်းနှင်ခဲ့ကြသူ စာရေးဆရာများကမူ စိုးလှိုင်တင့်၊ ဇင်မင်းထက်၊ နေမိုးညို၊ မြင့်ခေါင်ကြည် (ဒီဇယ်) ရဲသူမ်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ရသစုံလင်သည့် မီးရထား ဝတ္ထုတို အပုဒ် ၂၀ ပါဝင် သည့် ဤစာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင် စာပေမှ စီစဉ်ကာ တန်ဖိုး ၂၂၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) - ညီမလေးရယ် ပြောပြမယ်

Women World ဂျာနယ်တွင် အပတ်စဉ် ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများကို စုစည်းထုတ်ဝေ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အစိစိက ညီမထံ ပေးစာအသွင်ဖြင့် ရေး သားထားသော ပြုပြင်ရေး၊ အောင် မြင်ရေး လမ်းညွှန်စာများ ဖြစ် သည်။ ရင်းနှီးနွေးထွေးသောဟန် ဖြင့် လူငယ်ပညာပေး ဘာသာ ရပ်ကို ရှုထောင့်စုံမှ ရေးသားထား သော ဤစာအုပ်တွင် မှတ်သား စရာ ပညာရပ်များအပြင် မြန်မာ အမျိုးသမီးငယ်များ သတိပြုသင့် သော အချက်များ၊ လူငယ်ထု အားလုံး လိုက်နာသင့်သော နည်းလမ်းများအပြင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို မတိမ်ကောအောင် ထိန်းသိမ်းသင့် သည်များ အကြောင်းစုံလင်စွာ ပါဝင် သည်။ ဇင်ရတနာစာပေမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေပြီး ဇောဓိသစ္စာ စာပေမှ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

မရေးမကြောင်း ရေးမကြောင်း

ညီညီညာညာညက်ညက်ညောညော

မနဲ့ကျား အချိုးချလေသော်

ညီညီအိမ်က မဟေသီက ညီညီကို အမြဲတမ်း နှက်နေကျ စကားတစ်ခွန်းရှိပါတယ်။ တော်တို့ ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းမဆော့ မိန်းမလှမြင်ရင် တော်တော်ဘူးထတဲ့အမျိုးက ညီညီက ဒီစကား ကြားရင် သိပ်ဝေါ့နေမယ်။ သူ့ကိုပြန်ချေပဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုက်ပေမယ့်လည်း လှတာလေး မြင်ရင် ကြည့်မိတဲ့ ကိုယ့်ညာညီလေးကလည်း မပျောက်၊ ယဉ်တာလေးမြင်ရင် လည်လည်သွား တာ ကိုယ့်ခေါင်းကိုလည်း မထိန်းနိုင်သမျှတော့ မိန်းမကို ပြန်ချေပဖို့ဆိုတာ ပဲစပ်ဆယ် ပေါက်ရှိတောင် မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး လေ။ ဒါပေမဲ့ ညီညီတွေကို ကယ် နိုင်ပမယ့် အခြေအနေတစ်ခု တစ် နေ့ဆိုကာ ဖြစ်သွားသမျှ။ ဖြစ်တာမှ ညီညီနဲ့ မဟေသီ အတူတူနေတုန်း မပြင်းသာ မဖြူသာ ပက်ပင်းကြီးကို မိတော့တာဗျာ။ ညီညီက လက်ထဲ ဖိတ်စာလေးရောက် လာတော့ မဟေသီကိုခေါ်ပြီး ထိပ်မက်ဆုံရာပွဲကို သွားကြည့်မိ တာကိုး။ ဟိုက ဆူတွေ ကြေညာ လိုက်တဲ့သကာလ ပထမ၊ ဒုတိယ၊

တတိယပေါ့ဗျာ။ ပြီးတော့ ပေါ်ပြုလာချိန်ကပ်ဆိုတဲ့ ပရိသတ် အကြိုက်ဆုံးဆုကိုလည်း ခပေးသေးတယ် လေ။ ဒီမှာတင် မိန်းမထုအပေါင်းရဲ့ အနုပညာကို အသင်းနည်းနဲ့လား၊ ဘာနဲ့လား၊ အားပေးမှန်းပသိ တဲ့ အားပေးမှုကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ ရတော့တာပဲ။ ပထမဆုရတဲ့ မိန်းကလေးက စင်ပေါ်မှာ စင်္ဂါတောင်လေးရပ် နေရပြီး ဒုတိယ နဲ့ တတိယဆုရတဲ့ ယောက်ျားသား (မိန်းမလျာတွေ အပြောနဲ့ဆို အဆင်ကလေးတွေပေါ့လေ) အဲ့ဒီ အဆင်ကလေးနှစ်ယောက်ကို စင်ပေါ်က ဆွဲချ ဆုတွေလက်ဆောင်တွေ ဒလဟောပေး၊ တစ် ယောက်ဆို မိန်းမထုအပေါင်း ကြားမှာ ပျောက် ဝင်သွားလိုက်တာ ကင်မရာတွေ တောင် ရိုက်လို့ မရတော့၊ နောက်ဆုံး လုံခြုံရေးအရ စင်နောက်ကို ဆွဲသိမ်းလိုက်ရတဲ့အထိ မိန်းမတွေ သောင်း ကျန်းချက်။ ညီညီကတော့ ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက် ရတဲ့အချိန် ယောက်ျားတွေ ဘူးတာထက် မိန်းမ တွေဘူးတာက ခိုပွဲကြမ်းပါလားဟေ့လို့ ငြိန် ငြိန်ကြီးဆိုလိုက်တဲ့အချိန် မဟေသီစကားတစ်ခွန်း မှ မပြန်နိုင်တော့ဘူး။ ဘယ်ပြန်မလဲ သူကလည်း သူ့အဆင်ကလေး သူ့များတွေနောက်ပါသွားမှာ လည်တဆန်ဆန်နဲ့ ကြည့်နေတာကိုး... သေစမ်းဟာ

ဟယ်...ငါက ဖွဲ့လိုက်တာ ချစ်စရာလေး

အဟစ် ဟစ်...ရှက်လိုက်တာ ဖွဲ့နေရာ

လုံပါဘိခြင်း ခြုံပါဘိခြင်း

ညောညောတို့ ရုစားစားဘဝ ပိုက်ဆံဆိုတာ လက်ထဲရောက် ပျောက်ဆိုသလိုကိုး။ ဒီတော့လည်း ချက်လက်မှတ်တို့၊ ဘဏ်တို့ဆိုတာ လားလားမှ မဆိုင်။ အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ဖူးစရာ အကြောင်းကို မရှိခဲ့ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ကံလေးထ ဉာဏ်လေးကြွလာတဲ့အချိန် လက်ထဲ ပိုက်ဆံလေး အနည်းအကျဉ်းပေါ်လာတော့ ထားစရာနေရာကို ရှာမတွေ့ဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း အများသူငါ ပြောနေကြတဲ့ လုံခြုံစိတ်ချရသော ဘဏ်တိုက်ဆီသို့ ပြေးရလေသတည်းပေါ့။ မျက်စိ သူငယ်နဲ့ ဘဏ်တိုက်ကြီးထဲကို ဝင်ရောက်ပြီး သကာလ ပန်းထမ်းတင်ဝင်လာကြတဲ့ ပီနဲစိတ်ကြီးတွေကို ကြည့်ပြီး ဒါပိုက်ဆံတွေသယ်လာတဲ့ အိတ်ပါလားလို့ အကဲခတ်မိတော့ ကိုယ့်လက်ထဲက ပိုက်ဆံလေး အားတောင်ငယ်မိသေးပေါ့။ သို့သော် ငါကလွဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားပေးပြီး ညောညော ပိုက်ဆံဘဏ်အပ်ချင်ပါတယ်လို့ စုံစမ်းရေးကောင်တာမှာ ပြောမိတော့ ဘဏ်အပ်တယ်ဆိုတာ ဒီဘဏ်မှာ လက်ရှိအကောင်ဖွင့်ထားတဲ့ ဘဏ်အပ်သူ နှစ်ယောက်ထောက်ခံချက်ပါရမယ်တဲ့လေ။ မြတ်စွာဘုရား... ညောညောက ဘယ်က အသိ ရှာရမှာတဲ့လဲ၊ တွေ့တယ်ထားဦး၊ ဘယ်သူက

အလုပ်ပျက် အကိုင်ပျက် လိုက်ပေးမှာတဲ့လဲ။ ညောညော စိတ်ပျက်နေတုန်း ဝန်ထမ်းတွေက အားပေးပါတယ်။ အစ်မညော အားမငယ်နဲ့ ဒါက ဘဏ်လုံခြုံရေးအရ လုပ်ရတာ။ အခုထိုင်နေတဲ့ သူတွေထဲက အလျဉ်းသန့်တဲ့ နှစ်ယောက်ကို စည်းရုံး ကြည့်လိုက်တယ်။ သူတို့ထောက်ခံရင် ရသတဲ့ ဒါနဲ့ ညောညောလည်း အပြောကောင်းကောင်းနဲ့ ဆွယ်လိုက်တော့ ဘဏ်မှာ ငွေသွင်းနေတဲ့ နှစ်ယောက်က ထောက်ခံမှုပေးပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ညော

ညောတို့ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့။ ဒီမှာတင် ညောညော အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စဉ်းစားတာ စဉ်းစားတာလေ။ လုံခြုံရေးအရလို့လည်း ပြောသေးတယ် ပြီးတော့လည်း ဒီထဲက အဆင်းချင်းနဲ့ပဲ ပြန်အဆင်ပြေသွားတယ်။ ဒါနဲ့ များ ဘာလို့လွယ်တာကိုခက်အောင် လျှောက်ပြောနေရလဲ၊ ဒီလိုပုံ ဒီလိုနည်းနဲ့ ဘယ်နေရာကို လိုပြီး ဘယ်နေရာကို ခြုံချင်ထားလဲဆိုတာ မသိမသိ။

ခဲဆက်ရဖူးရင်ချန်တယ်...
သောက်ရဖူးပျော်တယ်...

နင့့် ခနဲပဲ

ညောညောတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဆိုတာ ဂါရဝတရားရှေ့ထားကြတဲ့သူတွေပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်၊ ယဉ်ကျေးမှုကို အလေးထား အနေအထိုင် အသွားအလာ အပြောအဆိုကအစ ယဉ်ကျေးပျူငှာကြသူတွေပါ။ ခုတော့ဖြင့် မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ကုန်ကြသည် မသိ။ စကားအပြောအဆိုတွေကလည်း ယဉ်ကျေးမှုမရှိ အနေအထိုင်တွေကလည်း ကြမ်းတမ်း။ ဒါဟာ အချို့မူန့်တွေ အစားပျားကုန်တာလား၊ စားအုန်းဆီရဲ့ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်ကုန်ကြတာလား၊ တစ်နေ့ကို ကော်ဖီဘယ်နုခွက်သောက်မိလို့ ကဖင်းဓာတ်တွေ ယိုစိမ့်ဓာတ်ပျက်ကုန်တာလား၊ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို အကြောင်းပြရမလဲ။ ဒါပေမဲ့ ပြင်ပလောကမှာ ဘယ်လိုပဲ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေပါစေ မိဒီယာနဲ့ ဆက်စပ်ပတ်သက်လာပြီဆိုရင်တော့ ဒါဟာ ပရိသတ်ကြား၊ အများကြား ပျံ့နှံ့တော့မှာပဲရယ်လို့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဆင်ခြင်သင့်ပါတယ်။ အခုတော့ အောင်ပွဲဆင်လာတဲ့ ပြည်သူ့ချစ်အားကစားသမားကို ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲလို့အမေး "သောက်ရမ်းပျော်တယ်" တဲ့လေ။ သောက်ဆိုတဲ့နေရာမှာ သူက ပီပီသသကြီးကို စလုံးအကွရာနဲ့ ဖြေသွားတာနော်။ နားထက် အမြောက်တစ်စင်း ပစ်ခွင်းသွားသလို အဝင်ဆိုးလိုက်ပါတီ။ မြန်မာ့အားကစား ကမ္ဘာကို လွှမ်းမိုးဆိုတာ တစ်နေရာတည်း ကွက်တော်နေလို့ မရဘူးဆိုတာကို သူသိအောင် ဘယ်လိုပြောရပါ။

မာတာမိခင် အရင်းလေး

ညက်ညက်လေ စွဲသွားရုံပြန် တတ်စကား
 စီးရင်း ဇာတ်လမ်းပေါင်းများစွာကို တွေ့ရပါတယ်။
 အခုလည်း တွေ့ရပြန်ပြီ။ ချစ်ဇာတ်လမ်းလေး
 တစ်ခု။ ကောင်လေးနဲ့ကောင်မလေးက အရွယ်တူ
 ဆိုက်တူ ဝိုက်တူ ချစ်ချာလေး။ ညက်ညက်လည်း
 ကိုယ်မခံစားရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ရင်ဆိုင်နေတဲ့
 နှလုံးသားကို သူတို့ဆီအာရုံဖြန့်ထားရင်း အဖိုး
 သားဆုံးဝန်ခံရရင် စပ်စုမိတယ်ပေါ့။ ကောင်လေး
 က ပြီးထဲမှာနေတာ၊ တာမွေပြန်မယ့် ကောင်မလေး
 ကိုလိုက်ပို့တာ၊ နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်
 လက္ခဏာ တစ်ယောက်ကြည့်လို့ ခိုးခိုးခပ်ခပ်ရယ်
 လို့က တစ်မျိုး။ ကဗျာဆန်ဆန် စာဆန်ဆန်လေးနဲ့
 ချစ်ခြင်းပွဲကို သိကျွေးတာကတစ်ဖုံ။ ညက်ညက်ဆို
 တာ အကြားအာရုံတွေ ကောင်းလိုက်တာမှလေ
 သူတို့ပြောတာ အကုန်ကို ကြားနေတော့တာ။
 ဒီမှာတင် ကောင်လေးဆီကို ဖုန်းတစ်ခု ဝင်လာ
 တယ်။ ကောင်လေးဖုန်းပြောနေတုန်း ကောင်
 မလေးဆီလည်း ဖုန်းဝင်လာပြန်ပါလေချော။
 ညက်ညက်လည်း ဒီတော့မှ ခေါင်းတွေ ဘာတွေ
 ဇက်ကြော့ချိုးပြီး အပန်းဖြေရတယ်။ နို့ အားစိုက်
 နားထောင်နေရတာကိုလို့ ဒါနဲ့ ဖုန်းချပြီးတော့
 ကောင်မလေးက ကောင်လေးကိုပြောတယ်။ တာ
 မွေထိ မလိုက်နဲ့တော့ မေမေ တတ်စကားဂိုတ်မှာ
 လာကြိုနေမှာ ၊ ရှေ့မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းတော့တဲ့အခါ

ကောင်လေးခယျာ ကို ခိုး
 ယားကားထဲက မခွဲနိုင်
 မရွာနိုင် ခံစားချက် အိုက်
 တင်တွေနဲ့ အကယ်ဒပီ
 ယူပြီး ကားပေါ်က
 ဆင်းသွားရစရာတယ်။
 ညက် ညက် လည်း
 ကြားထဲက စိတ်ကိုမ
 ကောင်းဘူး။ နောက်
 တစ်မှတ်တိုင် တာမွေ
 ရောက်တော့ ညက်
 ညက်နဲ့ ကောင်မ
 လေး အတူတူဆင်း
 ကြတယ် ။
 အပေလာကြို
 မယ် ဆို တဲ့
 ကောင်မလေးက သူ
 ကို လာစောင့်နေတဲ့ ကောင်လေး နောက်တစ်
 ယောက် လက်ကိုပြေးချိတ်ပြီး သာယာကြည်နူး
 တစ်တီတူးလုပ်ပြီး ထွက်သွားပါလေရော။ ညက်
 ညက်ဆိုတာ ပါးစပ်အဖောင်းသားနဲ့ တုံ့ပြန် ပြီး
 ကြည့်နေတုန်း ညက်ညက် စလင်းတက်အိတ်ထဲ
 က ဖုန်းသံမြည်လာတယ်။ တစ်ကံကိုကို ဆက်တာ
 မယေ သူ့က သာမပြောတယ်မှတ်လဲ။ "မိန်းမ

အမေက ငါ့ကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ အမေ့အိမ်
 ခဏဝင်လို့လဲဦးမယ်"တဲ့လေ။ ညက်ညက်လေ
 ယောင်ပြုံး "ဘာ"လို့အော်ထည့်လိုက်တာ ဘေးက
 လူတွေတောင် လှည့်ကြည့်ကုန်တယ်။ အမေ
 ဆိုတိုင်း ယုံစရာလား။ လူကို ဘာမှတ်နေလဲ
 တွန်း။

ရား...မလွတ်ဘူး...မလွတ်ဘူး...မ...မ...

ညအိပ်ရာ မနက်ပလာတာ

ညအိပ်တိုမောင်နှမ အမြဲတမ်း ငြင်းခုံနေကျရှိပါတယ်။ တို့နိုင်ငံရှေ့နေ ပြုပြင်ပြောင်းလဲစရာတွေထဲမှာ ဘယ်ဟာက အရေးကြီးဆုံးလဲဆိုတာ ငြင်းကြတာပါ။ ညအိပ်ကတော့ သူ့ရပ်ညာမတတ်တွေများတယ်။ အမြန်ဆုံး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမှာက ပညာရေးလို့ အမြဲပြောမိတယ်။ ညီမလေးကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဆရာမဆိုတော့ သူ့ပညာရေးသူဘာမှပြုပြင်ပြောင်းလဲစရာမလိုအောင် ကောင်းတယ်လို့ ခံယူတယ်ထင်ပါရဲ့။ ကျန်းမာရေးလို့ ပြန်ကန့်ကွက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီငြင်းခုံမှုကတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ အဆုံးသတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဖြစ်ပုံက ဒီလို။ ညအိပ်က ရုံနဲ့လုပ်တဲ့မုန့်တွေ သိပ်ကြိုက်တယ်။ ညအိပ်အတွက် မနက်ခင်းအစားအစာက ပလာတာနဲ့လက်ဖက်ရည်ပဲ။ ဒါကိုသိတဲ့ ညီမလေးကလည်း အမြဲဝယ်ပေးတယ်။ သူ့ပလာတာက ကောင်းလွန်းလို့ နင်ဘယ်နားက ဝယ်တာလဲ၊ ငါ့ကို နေရာပြထားဦးဆိုလို့ သူကလည်း ဒီနေရာ ဒီနေရာဆိုပြီး လမ်းကြိုတဲ့တစ်နေ့ပြသတာ။ သူပြတဲ့ဆိုင်လေးက ဆိုင်ကြီးကနားကြီးမဟုတ်ပါဘူး။ တွန်းလှည်းလေးနဲ့ရောင်းတဲ့ ဆိုင်ပါ။ သူပြတဲ့ဆိုင်ကိုလည်းမြင်ရော ညအိပ်ဆိုတာ ဝိုင်းခနဲလဲသေချင်သွားတာဗျာ။ ဒီဆိုင်ဒီလမ်းရှေ့က ညအိပ်က ရုံးအပြန် မှောင်ရီပျိုးရင် အမြဲတမ်းဖြတ်ပြန်နေကျပါ။ သူ့ဆိုင်လေးက မနက်ခင်းပိုင်းပဲ ဖွင့်တာဆိုတော့ ညအိပ်ပြန်တဲ့ နေ့ညအိပ်ဆိုရင် အဲဒီတွန်းလှည်းပေါ်မှာ

လမ်းဘေးခွေးလေး ခွေးလွင့်တွေ ဗူးတိုက်ခေါင်း တိုက်အိပ်နေကြတာများ ခွေးခေါက်လို့ပါ။ အဲဒီဆိုင်ကလေးကလဲ မနက်ခင်းဆို ရုံနဲ့ခင်း၊ ရုံနဲ့လို့၊ ရုံနဲ့ကြော်တဲ့ ပလာတာက တွန်းလှည်းဖြစ် သွားလေသတည်းလေ။ ညအိပ်သတည်းပေါက်လို့ကတော့ ဒီနေရာ မိမိအခင်းအကျင်းဟာ ညအိပ်နေတဲ့ရဲ့ အိပ်ရာ မနက်ဆို လူတို့ရဲ့ပလာတာဖြစ်သွားတယ် ဆိုတာပါပဲ။ ညအိပ်လေ အထဲကပဲ ခွေးလေးလို့လဲ၊ လည်ချောင်းထဲကပဲ ယားလာလေလို့လဲ၊ အလိုလိုနေရင်း အနံ့ချင်လာရင်းက ပါကျန်းမာရေးတော့ သွားပါပြီလို့ မချီတင်တဲ့ ခရစ်နှစ်မိပါတယ်။ ဒီအကြောင်း ညီမကိုပြောမိတော့

ညီမက ပြုံးချင်ချင်အိုက်တင်နဲ့ ဒါကြောင့် ကျန်းမာရေးအဆီတွေ နည်းပါးနေတဲ့ဝန်းကျင်မှာ ကျန်းမာရေးအရေးကြီးတာလို့ ပြောပါတယ်။ ညအိပ်ကတော့ ထားလိုက်ပါတော့ဟာ၊ ကျန်းမာရေးလေးပြီးရင်တော့ ပညာရေးလေးဘက်လှည့်လိုက်စေချင်တယ်လို့ ပြောင်နာနာရေရွတ်မိရုံမှ အပ တာလုပ်လို့ရမှာတဲ့လဲ။

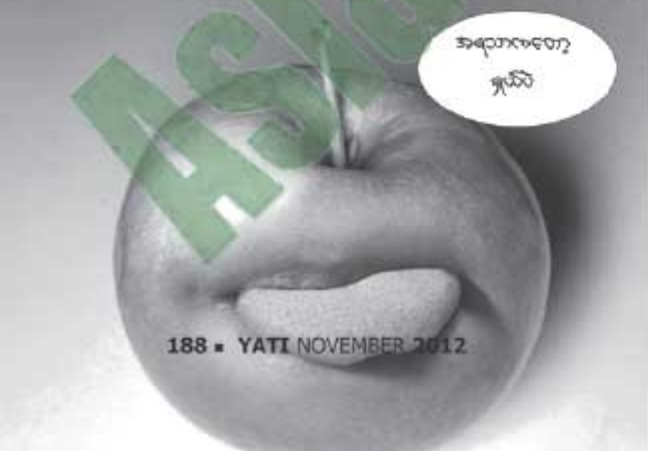
ဒီနေ့ အောက်ခြင်သွားပြီ

ဟေ့ ခြင်သွားခြင်းမရှိပါဘူး

အဖို့ဖို့ နေလိုတောင်းလိုက်တာ

အရသာကတော့ နှလုံး

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာ ထိန်းသိမ်းပါ

သောင်းဝင်း(ယဉ်ကျေးမှု)

ယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး အသိအမြင်ကြွယ်ဝလာစေဖို့ တင်ပြလိုသည့်ဆန္ဒမှာ မိမိစိတ်တွင် အမြဲရှင်သန်ကိန်းအောင်းနေသည်။ အခါအခွင့်သင့်သလို လက်လှမ်းမီရာစာစောင်ဂျာနယ်တို့တွင် ရေးသားခွင့်ရခဲ့သည်။ မိမိသည် လောကမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ မထွက်ပါ။ နိုင်ငံတော်ကို အဘက်ဘက်မှ တိုးတက်အောင် ကြိုးပမ်းနေချိန်တွင် မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ အတိမ်အနက်၊ သမိုင်းအထောက်အထား၊ ရိုးရာဓလေ့၊ အနုပညာအစဉ်အလာတွေ သိထားရင် နိုင်ငံတကာနဲ့ နှိုင်းယှဉ်တန်ဖိုးထားတတ်လာမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်သောအခါက နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြမည့် ဝန်ထမ်းများကို ဟောပြောတင်ပြခွင့် ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ဗဟိုဝန်ထမ်းတက္ကသိုလ်မှလည်း ယဉ်ကျေးမှုမှ ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိကြီးများ သွားရောက်ဟောပြောပို့ချပေးခဲ့ကြသည်။

ရတနာပုံခေတ်သီဟာသနပလ္လင်

နိုင်ငံရှိလျှင် လူမျိုးရှိသည်။ လူမျိုးရှိလျှင် ယဉ်ကျေးမှုရှိသည်ဆိုသည် အသုံးအနှုန်းများ လူငယ်တိုင်းဆိုနေကြပြီ။ မြို့ပြ၊ ယဉ်ကျေးမှုကို မကွယ်ပျောက်ရအောင် ထိန်းသိမ်းရမည်မှာ

ပေးခဲ့သည်။ အဆို၊ အက၊ အရေး၊ အတီးပြိုင်ပွဲ ကြီးတွေ ကျင်းပပေးခဲ့သည်။ ခေတ်ရေစီးကြောင်းကို တားဆီး၍ မရသော်လည်း အမြစ်တွယ်ရှင်သန်နေသည့် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုလေ့စရိုက်ကို ဖျောက်ဖျက်မပစ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ တိုးတက်ပြန့်ပွားအောင်၊ ပင်စည်အခက်အလက်တွေ ဝေဆာအောင်၊ ပျိုးထောင်အားပေးချီးမြှောက်ရမည်မှာ သမိုင်းပေးတာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှုပျောက်လျှင် လူမျိုးပျောက်မည်မဟုတ်ပါလား။ ယဉ်ကျေးမှုကို သရုပ်ခွဲလျှင် 'ရုပ်ပြင်ယဉ်ကျေးမှု' (Material Culture) နှင့် 'ရုပ်ပြင်မဲ့ယဉ်ကျေးမှု' (Non-Material Culture) လို့ ဆိုကြသည်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ကမ္ဘာကြီးက ရွာလိုဖြစ်ပြီး ဆက်သွယ်မှုတွေက မြန်ဆန်တိုးတက်နေပြီ။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကူးလူးဆက်သွယ်မှုက သိသိသာသာလျင်မြန်လာသည်။ သရုပ်ဖျက်ယဉ်ကျေးမှုများ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာမှုကို သတိပြုရပေမည်။ မြန်မာတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုကို နားလည်သဘောပေါက်ထားသင့်ပါသည်။ မြတ်ဦးတန်ဖိုးထားရန် လိုပေသည်။ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ အဘက်ဘက်မှ တိုးတက်အောင် ကြိုးပမ်းနေကြပေစေ၊ မခွေသင့်သော မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို မီးတောက်တိုင်း တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဘိုးဘွားတို့ထားရစ်ခဲ့ကြသည့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းဖို့က အဓိကတာဝန်တစ်ရပ် မဟုတ်ပေဘူးလား။

ဆက်ပါဦးမည်။ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနကို

ရွက်ခဲ့၏။ ပဲခူး ဟံသာဝတီ ကမ္ဘောဇသာဒီနန်းတော်၊ ရတနာပုံခေတ် မြန်မာ့စံကျော်ရွှေနန်းတော်ကြီး၊ ရွှေဘိုမြို့၊ ရွှေဘုံရတနာ၊ မင်္ဂလာနန်းတော်၊ ပုဂံမြို့၊ အနော်ရထာမင်း နန်းတော်ကြီးတွေကို ရွှေမှုဟန်မပျက် အထောက်အထားပုံစံ အကိုးအကားတို့ဖြင့် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ပေးခြင်းသည်လည်း လူငယ်မျိုးဆက်သစ်တွေ သိရှိနားလည်စေဖို့ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားပြတိုက်တွေ၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနပြတိုက်တွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုပြတိုက်တွေ နေရာဒေသအသီးသီးမှာ ထူထောင်ပေးခဲ့၏။

ခရစ်နှစ် ၁၈၈၇ မှာ ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တွေဟာ သီပေါမင်းကို နန်းချပြီး မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ သီဟာသနပလ္လင်တော်ကြီးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သယ်ဆောင်သွားရာက ၁၉၄၈ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရလို့ ရန်ကုန်မြို့ကို ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ယခုအမျိုးသားပြတိုက် (ရန်ကုန်) မှာ ခင်းကျင်းပြသထားတာ မှုရင်း ပလ္လင်အစစ်ပါ။ လောကနတ်၊ သူငယ်တော် ထီးဖြူ ယပ်မား၊ အလံတော် အဆောင်အယောင်တွေနဲ့ ပြသထားသည်။ ပြတိုက်ကို လေ့လာကြသူတွေ အထူးနှစ်သက်ကြသည်။

အမျိုးသားပြတိုက်ကြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းဆိုင်ရာ၊ စာပေဆိုင်ရာ၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုင်ရာ၊ လူမျိုးစုဆိုင်ရာ၊ မြန်မာ့ရိုးရာပန်းဆယ်မျိုးဆိုင်ရာနှင့် မြန်မာ့အနုသုခုမပညာဆိုင်ရာ အကျုံးဝင်သည့်ပစ္စည်းများကို ခင်းကျင်းပြသထားသည်။

ရတနာပုံခေတ်လက်ရာ နယားခံတွင်းအင်္ဂ

ပုဂံခေတ်ဗုဒ္ဓဝင် ကြေးကြားဖူး

ပျူစာများရေးထိုးထားသော ကျောက်တုံး

အမျိုးသားရေးတာဝန်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာတက္ကသိုလ် (ရန်ကုန်) နှင့် (မန္တလေး) တို့ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ဂီတ၊ သဘင်၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပုပညာရပ်တွေကို ထဲထဲဝင်ဝင်သင်ကြားပို့ချ

၂၂ - ၃ - ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာရပ်များကို စုဆောင်းစုစည်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ တိုးတက်ထွန်းကားပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းများကို ရည်မှန်းချက်ထားဆောင်

မြန်မာနိုင်ငံဟာ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ပစ္စည်းတွေဟာများလို့ ခင်းကျင်းပြသထားမှုဟာလည်း စုံစုံလင်လင်နဲ့ ပေါများနေတာဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှုတဟုသုတ မြန်မြန်ရင်းနှီး မြန်မာကို ကမ္ဘာက သိလာမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စင်လောဟာ ရုပ်တော်မူဆင်းတုတော် ဖျာခေတ်လက်ရာ

အမျိုးသားပြတိုက်ကြီး ရန်ကုန်မြို့မှာ ရှိသည်။ နီးရက်နှင့် ဝေးနေကြသူတွေ အများကြီး ပါ။ မည်သူမဆို လာရောက်ကြည့်ရှုလို့ ရသည်။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကို အခမဲ့ခွင့်ပြုထား သည်။ ပြတိုက်မှာ မြန်မာအက္ခရာနှင့် လက်ရေးမှု ပြခန်း၊ သီဟာသနပလ္လင်ပြခန်း၊ ရတနာပုံခေတ် ပြခန်း၊ မြန်မာသမိုင်းမတင်မီနှင့် သမိုင်းတင် ခေတ်ဦးပြခန်း၊ မြန်မာသမိုင်းတင်ခေတ်နဲ့ မင်းခမ်း တော် ပစ္စည်းများပြခန်း၊ သဘာဝသမိုင်းပြခန်း (ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း)၊ မြန်မာ့ရိုးရာကျေးလက် အနုပညာပြခန်း၊ မြန်မာဝါဒီနစ်ပြခန်း၊ မြန်မာ့ရှေး ဟောင်း အဆင်တန်ဆာရတနာပြခန်း၊ မြန်မာ ပန်းချီခန်းမဆောင်၊ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များပြခန်းနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ယဉ်ကျေးမှုပြခန်း စသည်ဖြင့် အစုံအလင်ရှိသည်။ ပြတိုက်ကြီးသည် တက္ကသိုလ်ကြီးသဖွယ်ဖြစ်သည်။ မိမိလေ့လာလို သော ဘာသာရပ်ကို သိရှိနားလည်ရန် အဆောက် အကူပြုပေမည်။

ပြတိုက်ရှိကြွက်များတွင် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း များ၊ ခြေပုံများ၊ အထောက်အကူပြုပန်းချီပုံများ၊ ပုံစံဝယ်များ၊ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ၊ ရှင်းလင်းချက်များ ပါရှိပြီး သမိုင်းဝင်တန်ဖိုးရှိ လက်ရာမြောက်ရှားပါး ပစ္စည်းများ ရှိနေပါသည်။ သင်ကြားမှု၊ သင်ယူမှု အတွက် အသုံးဝင်သည်။ တစ်နေရာတည်းတွင် ဝလာသူတရားပွေလို့ ရသည်။ ရှေးမြန်မာတို့၏ အနုပညာလက်ရာဖန်တီးမှု အံ့မခန်းတွေ့ရမည်။

အထူးသဖြင့် ရှေးဟောင်းအဆင်တန်ဆာ လက်ဝတ်ရတနာပြခန်း၌ မြင်တွေ့ရမည်။ မြန်မာ ပန်းချီအကျော်အမော်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဦးဘဉာဏ် ၏ လက်ရာပန်းချီကားတစ်ချပ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ။

အဆင့်အတန်းမြင့်သည့် လူမျိုးတစ်မျိုးဖြစ် ရှေးအတွက် မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံများ ကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည် ဖြစ် ပေသည်။ မြန်မာဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင်စာပေနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအမွေတွေကို ထိန်းသိမ်းမြှင့်တင်ဖို့ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ သတိပြုသင့်ပါသည်။ စာပေအနုပညာဖြင့်လည်း အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု ကို အားပေးမြှင့်တင်ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ယဉ်ကျေးမှုဖြင့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ကို ဆောင်နိုင်ပါသည်။

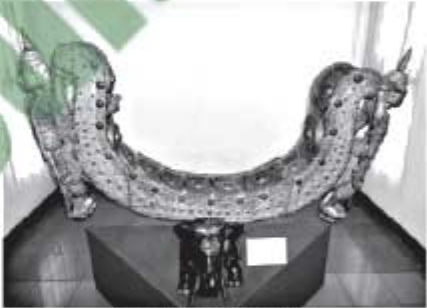
အစောဆုံးမြို့ပြယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားရာ ဒေသများဖြစ်သည့် တကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဟန်လင်း၊ သရေခေတ္တရာ၊ ဗြဲကွက်တွေ၊ မြန်မာ တို့ရဲ့ ထီးမှုနန်းရာ ခင်းကျင်းမှုတွေ၊ သဘာဝ သမိုင်းပြခန်းမှာ ပုံတောင်ပုံညာဒေသမှ တွေ့ရှိရ သည့် လွန်ခဲ့သောနှစ်သန်းပေါင်း ၄၀ မှ ၁၀ သန်း အတွင်းရှိ ပရိုစိုင်းမိတ်ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ဒေသ ပုဂံခေတ် လက်မှုအနုပညာပစ္စည်းတွေ၊ ကြေး၊ ကြိုး၊ သားရေ၊ လေ၊ လက်ခုပ်အစရှိသည့် မြန်မာ့တူရိ ယာပစ္စည်းတွေ၊ ကျော်ကြားတဲ့ ပန်းချီပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည့် ဦးဘဉာဏ်၊ ဦးဇွဲကိုင်း၊ ဆရာဆောင်၊ ဦးဝင်း၊ ဦးဘကြည်၊ ဦးမင်းနိုင်၊ ဦးလွန်းကြွယ်တို့ ရဲ့ ပန်းချီကားတွေ၊ ဖျာခေတ်မှ ရတနာပုံခေတ် ကာလအတွင်းရှိ မြန်မာတို့ ဆင်မြန်းခဲ့သော လက်ဝတ်ရတနာများဖြစ်သည့် နေဝါရွှေကုံး၊ လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊ လက်ကြပ်အစရှိသည်

ဖျာခေတ်လက်ရာ ရွှေနယားခေါင်း လက်ကြပ်

တုန်းထောင်ခေတ် ပန်းထိပ်လက်ရာ ရွှေနော်စာကုံး

မွန်လခြမ်းကြေးနောင်ပိုင်း

ဖျာခေတ်၊ ပုဂံခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ ရတနာပုံခေတ် အမျိုးသမီးများ အဆင်တန်ဆာ ဆင်မြန်းကြပုံ

တို့ကို အမျိုးသားပြတိုက်ကြီးမှာ မြင်တွေ့ရမှာမို့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားသူ အားလုံး လာရောက်လေ့လာကြပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ရင်း

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုတွေကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် နိုင်ပါစေကြောင်း ဆန္ဒပြုတင်ပြပါသည်။
သောင်းဝင်း (ယဉ်ကျေးမှု)

ရွှေလွှာဦး

အိမ်ခန်းသော့လိုတဲ့ တပျား
 စားဝတ်နေရေးကို အဆောင်အယောင်ထက် ဦးစားပေးခဲ့ရတိုင်း
 အရာရာနဲ့ သဟဇာတ ပြုမိခဲ့တော့
 အိုင်တီဆော်ကြီးထဲ
 ပြည်ပထွက်အလုပ်လုပ်ချင်သူမိ သောကကို စာနာပါ။
 ဘယ်အရာပဲဆို အလကားလိုချင်သူ
 ခင်ညံ့ညံ့သက်ဖက်ရည်ခိုင် မရှိလို့
 တစ်နွယ်ဝင်ခဲ့မိလို့ တစ်စင်ပါမိရတဲ့ အမည်စက်မိ
 လိပ်ပြာယုံပျက်
 သမီးအစ်မကို အသုံးချရင်း
 တရားယုတ်သူမိတ်က အမှောင်ကို နားလည်တော့
 ဓမ္မာရုံလယ်လည်း ဖြတ်လျှောက်ခဲ့တယ်။
 လောင်စာစားဖြင့် အကျိုးမပေးသူရဲ့ ရာဇဗျူ
 တစ်ရွာပြောင်ရင် သူကောင်ဖြစ်သင့်တဲ့ မှယ်ပြော
 သာရေး နာရေး အစစအရာရာ အလေးချိုးလို့
 စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်း မဟုတ်ဘူးဆိုအတွက်
 ကလေးစောင့်ရှောက်ပေးတာ နှောင့်နှေးပယ်လည်း
 မရှိမရှားတာသနားကို အထူးပထာသေရွေ
 Lady First မလိုဘာ သိသင့်သည်။
 ပျိုချစ်မိတ်ရဲ့လူမိုင်းနှင့်
 ပြည်ပထွက်လမ်းကြိုက်သူပျား

ပေးခွေကွာခြားမှုအပေါ် အလေးပထားချိန်
 မောင်နှမတစ်စု ဘုရားတန်ဆောင်သွားသည့် ညနေထဲ
 မြန်မာတော်သတင်းလောကအကျိုး မြှင့်တင်ပေးတဲ့မိသားစုလ
 ည်ရှိရဲ့။
 လူနေမှုစရိုက်ပြောင်းဖို့ ကြိုးစားရင်းနဲ့
 ရသစားပေ စိတ်ပဝင်စားသောရင်ကွက်က
 ကိုယ်ကျိုးကြည့်ပျက်ဝန်းတွေ ...
 ဖက်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူးလား။
 လက်မှုပညာ ထွန်းကားသည်။
 ဆံပင်ပုံစံပြောင်းခွင့်ရှိလား။
 တော့ပုံအွန်လိုင်း နားထောင်တယ်။
 အခြေခံပညာ အလယ်တန်းကျောင်းပတ်ဝင် ဘုံနားအလို
 စာမေးပွဲပုံပြတ်သည်အထိ စောင့်ကြည့်ရာမှာ မပြည့်စုံပေမဲ့
 ကိုယ်နားရွက်ကို မုန့်ကြည့်ပုံ မြင်ရမယ်တာပဲ။
 အရာရာကို ကြိုမသိနိုင်ခဲ့သော မတည်မြဲခြင်းပျာထဲ
 တရားဓမ္မကို ယုံကြည်သက်ဝင်ချက်
 ကိုယ်ကျိုးလိုတာများအတွက်
 အမှားနည်းအစစ် ကြိုးစားကြပါ။
 လက်ထပ်ရောက်သေးသရွေ
 တယ်အရာမှ မသေရာသော လောကဇာတ်နိဂုံးပျံ့
 သောကနှင့် ရင်ကွက်ပုံအား တာဝန်ယူရင်း
 စာမေးပွဲပုံစံဖြင့်
 လူမိုင်းလို လိုတယ်။

ညိုမင်းထည်မိ (သိမ်ရေဂါ)

ရွှေဘို

မြို့ရိုး
 တရားဓမ္မ
 လမ်းပေတမ်း
 မြို့စကောင့်တော်
 ခေတ်အဆက်ဆက် အရပ်တက်ခုံပျော်
 ဦးစအောင်ပေးရဲ့ လက်ရင်း
 အလိုတဗျာများရဲ့ လက်ဝတ်
 ဒီအဓမ္မ ဒီအနစ်ပျားဖြင့်
 လူတိုင်းကလဲ
 လူတကာကို ချစ်ခင်တယ်။

ကုဓု (ဇိုကုတ်)

တစ္ဆေခြောက်ခံရတဲ့ ည

ညှို့နှက်နှက်ထဲ ကြယ်တွေလမ်းထလျှောက်တဲ့အခါ
 အိမ်မက်တချို့ ပျောက်ရ
 အဲဒီ ညသန်းခေါင်မှာဆိုပိုတဲ့ ထိုရက်က
 'အထီးကျန် ဝိညာဉ်'
 တယ်ဆိုပုန်းအိပ်သွားလဲ
 သော်တာ လစနာရေ
 မာယာတိမ်တစ်အုပ်နဲ့ ဝိတော ကြိုရှုလှုံစေပေါ့
 မိုးချုပ်ညတေလေ
 ဖြူလှဲတဲ့ လေပြည့်ညည်း ပြင်းထန်ခါသီး
 ဒီခရီးမှာ ပါ
 အရံတစ်ဖက်တစ်ဝိုင်းနဲ့
 အိမ်ပြန်ခနောက်ကျွန်ပြန်ပြန်ပွယ်
 ဥပေက္ခာနယ်ရောက်
 ငါ့နှုတ်သီး မာယာတေလေ
 ညှို့နှက်နှက်ထဲ ကြယ်တွေလမ်းထလျှောက်တဲ့အခါ
 စနာလပင်ရဲ့ တစ္ဆေခေါင်ကြားရ
 တစ်ယောက်တည်း
 မီးသက်တဲ့ည မာယာတေလေ။ ။

သော်ကပင်ခေါင်(ညောင်လေးပင်)

အပြင်လောကသို့ အလည်တစ်ခေါက်ထွက်ခြင်း

- ◆ ပုလောင်ဖိုကို တော်လှုပ်ဖို့
 ဦးထုပ်တစ်လုံး တပ်ဆင်ရင်း
 ကပ္ပာပျက်နာပြင်ပေါ့၊ ဝါလင်လျှောက်ထွက်မိ ... ။
- ◆ မသင်ပျို့တဲ့ ရေညှို့နဲ့က
 ငါ့သွားကိုယ်မှာ ဖြတ်ရစ်လို ... ။
- ◆ မအိပ်စက်ရအေးတဲ့ ကလေးသွယ်တချို့
 ငါ့မတ်ယဉ်မှာ ဝန်ခံပြောလွှားလို ... ။
- ◆ မဖိမောင်းဖူးတဲ့ ကာအကောင်စားတစ်စီးက
 ငါ့အခိုကို ကန်လန်မြှတ်တက်နှင်းလို ... ။
- ◆ မစိမ်းလန်းတဲ့ သစ်တောက
 ငါ့နံ့သေး လေပူတွေပွတ်ထုတ်လို ... ။
- ◆ မဆန်းသစ်တဲ့ သံစဉ်တေးသွားတွေက
 ငါ့နားထုမှာ တိုဆင်ဖီးပျော့လို ... ။
- ◆ မရယ်ရတဲ့ ဟာသတတ်လမ်းတစ်ပုဒ်
 ငါ့အစာရုံကို အတင်ကပြချော့ချော့လို ... ။
- ◆ မရစ်တတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်က
 ငါ့နုလုံသားကို ဆွဲဆောင်ပြောပေးလို့ ... ။
- ◆ မငြိမ်ချမ်းသေးသော စစ်ပွဲတွေကြားက
 ငါ့အချိုက်ဆီ ကျည်ဆန်တချို့ ပြောထွက်လာလို့ ... ။
- ◆ မဝမ်းသပ်ရသေးတဲ့ ဆေးဝါးများက
 ငါ့ခံနိုင်ရည်ကို လက်ယပ်မိတ်ခေါ်လို ... ။
- ◆ မရေးရသေးတဲ့ ကဏ္ဍတစ်ပုဒ်
 ငါ့မှတ်ဉာဏ်ထဲ လဲလျောင်းအိပ်စက်လို ... ။
- ◆ မငြိမ်ဆုံးသေးတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်က
 ငါ့နှုတ်ပြန်ကို ကမ်းလင့်ကြိုဆိုလို ... ။
- ◆ ငါ့ကိုယ်ပီ လိုက်ရှာနေတုန်း
 ငါ့ခေါင်ထက်က ဦးထုပ်လေး
 အပူကွမ်းသွားလေးနဲ့ ... ။

အောင်နုနု (သစ်ပြန်ပြန်)

အရူးပလေးအတွက် ရေးတဲ့ကဗျာ

အဲဒီအရူးပလေးပေါ့
ကြယ်တွေကို ဝေနေအောင်ပန်းထားပြီး
ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်မက်တွေထဲ
ကံမိမခေါက် ဘာပခေါက်နဲ့
ခပ်တည်တည် ရောက်လာခဲ့တာလေ...

သူ့ပျက်ဝန်းတွေက
ရာ့ဝင်တစ်ခုစာလောက် ကြိုကျယ်ခမ်းနားပြီး
သူ့အပြုံးက
ကပ်ပါကပ်ရာထက် ပိုလျှို့ဝှက်တယ်...

သူ့ပဟာ
မယ်ပန်းတွေကို ဓမ္မပြုစေပြီး
သစ်တော်သီးတွေကို ချိုမြိန်စေလှပေါ့...

သူ့ပဟာ
တိမ်တိုက်တွေရဲ့ ကောင်းကျွမ်း
ရေညှက်က လရိပ်...

သူ့ပဟာ
သင်္ချာပညာတစ်ခုထဲက မသိကိန်း
(x) သို့မဟုတ် (y)...

သူ့ပဟာ ကျွန်တော်အတွက်
အောင်ရာသီ အိမ်မက်
ဘယ်တော့မှ အဆုံးမသတ်မဟုတ် ပုံပြင်
နောက်ပြီး
အရမ်းသွေးအေးလွန်းတဲ့
ချိန်ကိုက်ဝံ့လေးတစ်လုံးလည်း ဖြစ်တယ်...

ဒါပဟာ
ကျွန်တော်ရစ်သော အရူးပလေးအကြောင်း
စောင်းမြောင်းရေးထားတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပါ...

အရူးပလေးဟာ ဒီကဗျာကိုစပ်ပြီး
ကျွန်တော်ကို
ထိထိကိန်းဆီရင် ကျိန်ဆဲနေမယ်
ဒီပဟာတစ်
နှစ်ခင်းကိုလက်နဲ့ကွယ်ပြီး
ခပ်ပဟာ ရယ်စောနေပါလိမ့်မယ်...

လင်းခေတ်ခေတ်

စိတ်ဝမ်းကွဲနေတဲ့ ကယျာ

လူဆိုတဲ့ခေါင်းရင်အောက်မှာ မနေတစ်ပတ်တိုင်တစ်ပြိုင်နေတဲ့လူ
ယဉ်ကျေးမှုကလည်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပေတတ်တော့
အခုတစ်လော မသေချာခြင်းအကြောင်း နေပန်းစာလာတယ်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မယုံမကြည် ခုခံကြ
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မယုံမကြည်စာချင်တွေ့သက်မှတ်ထိုကြ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မခေါ်နိုင် မပြောနိုင်ခြင်းကြ
စိပ်ပွဲတွေအကြောင်းပြပြီး စီးပွားရှာတဲ့ခေတ် မကုန်သေးဘူးလား
လူသိရင်ကြား ကနဲကွက်တယ် / တိုးတိုးတိတ်တိတ်ထောက်ပုံတယ်
တယ်ကိုပုံကြည့်ကြည့် မျက်နှာနှစ်ထပ်နဲ့လူရည်ပဲ
မျက်နှာထဲခွင်ယဉ်ကျေးမှုဟာ ကယျာကိုမကြေညာဘဲ စစ်တိုက်တယ်

အောင်မျိုးထက်

ဝိညာဉ်

နေတင်းပြီ အပေ
ရထားသံလမ်းဟောင်းတေး
တွေငေးငေးထိုင်ရင်း တွေးနေမိတယ်
ရှေ့ဆက်ပလား၊ နောက်ဆုတ်ရမလား။

မလှပဲတဲ့ မနေ့ကနဲ့ ဒီနေ့
မနက်ဖြန်ရော သာယာပီပလား၊
မာယာများတဲ့ လောကကြီးထဲ
သာတစ်ယောက်တည်း ထားရက်ခဲ့တယ်နော်။

ဒုက္ခဆိုတာ တစ်ခဏလို့ အားတင်းထားလည်း
ဒုက္ခတွေ ထပ်များလာတော့
အားတွေလည်း ကုန်လုလျှင်အပေ
ကြားထားတဲ့စကားတွေက မှားများနေပြီလား
သာတော့
အားလျော့ပြီ အပေရယ်။

ရထားတစ်စင်း၊ ခုတ်ဟောင်းလာပြီ
မွှေးတစ်ကောင်ရဲ့ လွှတ်မြောက်မှုအတွက်
ရထားတစ်စင်း၊ ခုတ်ဟောင်းလာပြီ
မွှေးတွေတဲ့ အပေရင်ခွင်ဆီသို့
ရထားတစ်စင်း၊ ခုတ်ဟောင်းလာပြီ

သေါလေး

အသက်ရှုပွန်းကျပ်တဲ့ ည

ပီပလောင်တော့ဆိုမှ
အမှောင်ထုစာ ပိတ်ပုံလို
ကံကြမ္မာပါ ကျီစယ်လိုက်တော့
ပိုစန့်ကြည့်တောင် လမ်းပြုခတ်မရဘူး။

လျှောက်လှမ်းပါ များလာတော့
ခြေဖဝါးတောင် အသာမတက်လာတယ်။

ကြိုတွေ့မထားပါဘူး
မြစ်ဖျက်တာတွေ များလာတော့
အတွေ့တွေ သောတေပျောက်ပျက်တယ်။

ယိုင်နဲ့နဲ့ ခြေလှမ်းတွေဟာ
ဦးတည်ရာပဲ ဓွေးလျှာစီဆရာရင်ထဲပဲ။

မပမ်းများ မလှပခြင်းတွေ ထုံပွမ်းနေတဲ့
ဟော့ဒီညမှာ
ဝိုရဲ့ မသိစိတ်တွေတောင်
တစ္ဆေအမြောက်ခံလိုက်ရတယ် ... ။ ။

ထင်ထွေး (ပြင်ခြင်း)

ကဗျာချစ်သူ၊ ကဗျာဝါသနာရှင်မည်သူမဆို 'ဖူးဒုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်' ကဏ္ဍသို့ လိပ်မူပြီး ကဗျာများပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကဗျာပေးပို့ရာတွင် ကလောင်အမည်၊ အမည်ရင်း၊ နိုင်ငံသားကတ်ပြားအမှတ်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို အပြည့်အစုံထည့်ပေးပါရန်၊ (ရွေးချယ်ခံရသည့် စာမူရှင်များကို စာမူခ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း)

“လောဘလည်းမရှိဘူး။ ဒေါသလည်း မရှိဘူး။
ဘယ်လိုလုပ်ကြီးမှားမှားလဲ။ သေအောင်လုပ်၊ လုပ်
တာပဲ ရှိမှာ။ ဟေ့ ကိုစိုးဝင်း လာဦး”

အပ်ထားတဲ့ လင်းယုန်တံဆိပ် ကျောက်ကျော
စက္ကူဘူးတွေအတွက် အပြာတစ်ရောင်ရိုက်ပြီးလို့
နောက် တစ်ရောင်ထပ်ဖို့ မင်ခွက်ဆေးနေတဲ့ စက်
နောက်ကြည့်လှအေးကို ဗုတိယထပ်ရိုက်ရမယ့်
အနီရောင်က မင်အဝင်များတာမို့ မင်ခွက်ကို
သေသေချာချာဆေးဖို့ ပြောနေတုန်း စက်ခန်းထဲ
ဝင်လာတဲ့ ပုံနှိပ်စက် မန်နေဂျာအောင်မြတ်မင်းရဲ့
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်စကားသံကို စက်ဆရာ
ကိုစိုးဝင်း ကြားလိုက်ရတယ်။

ညိုညို ကိုယ့်ကျွန်း

ဝတ္ထုတိုရသ

လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုမရှိတဲ့ အောင်မြတ်မင်းအဖို့ အလုပ်အပ်သူတွေနဲ့ တစ်ခုခုအဆင်မပြေဖြစ်တိုင်း ရှမ်းပြဋ္ဌာန်ကားလုံးတွေ ရှားပါးနေတတ်ပြီး လက်အောက်ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်ကို ဖိမဲတတ်တာကို အားလုံးက သိနေပြီမို့ သူ့ရဲ့ မောဟတွေဝေနေတဲ့ မျက်နှာကြီးကို မကြည့်ချင်ပေမယ့် အလုပ်တွေခဏနားပြီး

နားစွင့်ဓနတဲ့ပုံမျိုး ဖမ်းထားနေရတာပေါ့။ နို့မို့ သူ့အဆဲအဟဲတွေနဲ့ လွတ်ကင်းဖို့ မမြင်နိုင်ဘူးလေ။
မန်နေဂျာအောင်မြတ်မင်းက ပိုင်ရှင်သူဌေးမိန်းမရဲ့ မောင်အငယ်ဆုံး၊ အသက် သုံးဆယ်လောက်သာ ရှိသေးတဲ့ အောင်မြတ်မင်းက သူ့ထက် အသက်ထက်ဝက်လောက်ကြီးတဲ့ ရုံးရဲ့ စက်ချုပ်ဘကြီးပုတိုတောင် မထင်ရင်မထင်သလို ပေါက်လွတ်ပဲစား စကားလုံးတွေသုံးပြီး

အော်ဟစ်ပြောဆိုတတ်တဲ့ စရိုက်ဆိုးကြောင့် ရုံးရဲ့ ဒီပဲခေါင်ဝန်ထမ်းတွေရော၊ တခြားဝန်ထမ်းတွေပါ အောင်မြတ်မင်းဆို ဝေါင်ဝေါင်ရှေး ဝေးဝေး ဓမ္မာင်ကြတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး လဝက်လောက်ရောက်လို့ ပိုက်ဆံပြတ်ချိန်မျိုးမှာ ကြိုတင်လစာတို့၊ စက်ရိုက်ဂျူတီခတို့ ထုတ်ချင်ရင် အောင်မြတ်မင်း ဆီကတစ်ဆင့် စာရင်းတင်တောင်းမှ ရနိုင်တာမို့ ကိုယ့်မိသားစုစားဝတ်နေရေး လိုအပ်ချက်တွေအတွက် ဒီပဲခေါင်စက်မှာ

လုပ်ဖြစ်နေသရွေ့ အောင်မြတ်မင်းကို မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းနေရတာပေါ့။
ကိုစိုးဝင်း အလုပ်စဝင်ဝင်ချင်း (၁၅) လက်မ x (၂၀) လက်မရှိက်လို့ရတဲ့ ဖူဂျီ (၅၈) ပုံနှိပ်စက်တစ်လုံး၊ နောက် (၂၆) လက်မ စက္ကူဖြတ်စက်အဲဒီနှစ်စက်ပဲ ဒီပဲခေါင်စက်မှာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီအချိန်က အောင်မြတ်မင်းလည်း ဒီပဲခေါင်စက်အလုပ်ကို ရောက်မလာသေးဘူး။
ပိုင်ရှင်သူဌေးရဲ့ လုပ်ငန်းခွဲတစ်ခုဖြစ်တဲ့ အိမ်အကျိုးဆောင်အလုပ်မှာ ပွဲစားဝင်လုပ်နေတာ။

စက်ချုပ်ဘကြီးပုရဲ စေတနာနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု၊ စက်ဆရာကိုစိုးဝင်းရဲ့ ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်မှုတွေကြောင့် အလုပ်တွေက ဆက်တိုက် လိုလို့ ကောင်းလာပြီး လုပ်ငန်းအရှိန် လေးရလာလို့ အချိန်တစ်နှစ်လောက် ကြာတော့ (၂၀) လက်မ x (၃၀) လက်မ ခိုက်လို့ရတဲ့ ကိုယ့်လိပ်နှိပ်စက်၊ (၂၆) လက်မ ကြားဆိုက်ရိုက်လို့ရတဲ့ ဆစ်ပူးပုံနှိပ်စက်နဲ့ လက်မ (၄၀) ဘီကျုဇားကျ အော်တိုစက္ကူဖြတ်စက် တွေ ထပ်ဝယ်ထည့်ပြီး လုပ်ငန်းကို သူ့ငွေကထပ်တိုးချဲ့ခဲ့တယ်။ အလုပ် သမားအားလုံးတလည်း ဘယ် လောက်ပင်ပန်းပင်ပန်း ခိုက်တာ တွေ မရှိဘူး။ အားလုံး တက်ညီလက် ညီလုပ်ကြတော့ လုပ်ငန်းက အောင် မြင်လာတာပေါ့။

အဲဒီလို လုပ်ငန်းအနေအထား ကောင်းလာချိန်မှာ သူ့ငွေရဲ့မိန့်မက သူမောင်အငယ်ဆုံး အောင်မြတ်မင်း ကို ပုံနှိပ်စက်ရဲ့ အလေအလွင့်ဖြစ်

တာတွေ ထိထိရောက်ရောက်ကိုင် တွယ်နိုင်ဖို့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ အခြေအနေမကောင်းတော့ဘဲ အိမ် အကျိုးဆောင်အလုပ်က ထွက်ခိုင်း ပြီး ပိုက်ဆံများများရနိုင်ဖို့မြင်တဲ့ ပုံနှိပ်စက်မှာ မန်နေဂျာအဖြစ် သူ့ငွေကို ခန့်ခိုင်းလိုက်တယ်လေ။ မိန့်မကြောက်ဘဲသူ့ငွေကလည်း လုံးဝအချိန်မဆုံးမဘဲ ခန့်လိုက်တော့ တာပေါ့။ အဲဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ မိုးပေါ်က ကျလာတဲ့ အောင်မြတ်မင်း အလုပ် စဆင်းတဲ့နေ့မှာ ဝန်ထမ်းတွေကို မိတ်ဆက်ပေးတုန်း ပြောတဲ့စကားက ဝန်ထမ်းတွေအားလုံးနားထဲ တကယ် ကို ထော်လော်ကန်လန့် ဝင်လာ တော့တာပဲ။

“နာမည်ကိုတော့ အစ်ကိုကြီး ပြောလို့ သိပြီးလောက်ပြီပေါ့။ ပုံနှိပ် စက်မှာ မန်နေဂျာရာထူးနဲ့ ဒီနေ့ကစ အလုပ်ဝင်မှာမို့ အသက်အရွယ်ကို အလုပ်ခွင်မှာမေ့ထားပြီး ရာထူး အနေအထားကို အဘိကထား

ဆက်ဆံဖို့ ပထမဦးဆုံးပြောလိုပါ တယ်။ အခုအချိန်ကတည်းက အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တများဖြစ်ခဲ့ ရင် ခွင့်လွှတ်ဖို့ အသနားခံတာတို့ မျက်ရည်ခံထိုး တာတို့ လုံးဝလုပ်လို့ မရဘူးဆိုတာ ကြံပြောထားပါမယ်။ ပြီးတော့ ဖုတ်နဲ့တန်တဲ့သူကို ဖုတ်၊ အသနဲ့ တန်တဲ့သူကို အဆံပေးဖြစ်ခဲ့ ရင်လည်း နားလည်ပေးပါလို့။ အစ်ကိုကြီးတို့အလုပ်ကို အစွမ်းကုန် တိုး တက်အောင်လုပ်ပေးဖို့ ဒီကို ရောက်လာတာဖြစ်တဲ့ အတွက် အစ်ကိုကြီးတို့ အကျိုးယုတ်လျော့ စေမယ့်တိစ္ဆာ ဘယ်အရာမျိုးမဆို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ ဝန်ထမ်း အားလုံး သဘော ပေါက်ထားပါလို့ ပြောရင်း နိဂုံးချုပ်ပါမယ်။

အောင့် သက် သက် နဲ့ နား ထောင်နေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအား လုံး အောင်မြတ်မင်းစကားအဆုံး ဘယ်သူမှ လက်ခုပ်မတီးဖြစ်ခဲ့ကြပါ ဘူး။ ပုံနှိပ်စက်အလုပ်ကို ခပ်လွယ် လွယ်ထင်ပြီးပြောနေတဲ့ အောင်မြတ် မင်းရဲ့ တင်တင်ဝဲးဝဲးစကားပြောပုံကို နားကလော်နေတဲ့ စက်နောက်ကြည့် လှအေးက သူ့ပါးစပ်မှာငုံထားတဲ့ ကွမ်းတံ တွေးကို အဖို့ ကပ်ပုံးထဲ ထို့ခန့်ထွေးရင်း ဘေးမှာထိုင်နေတဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း ဟန်မြင့်ကို အသံတိုးတိုးလေးနဲ့ ပြောလိုက်သံကို တော့ ကိုစိုးဝင်းကြားဖြစ်အောင်

ကြားလိုက်မိပါသေးတယ်။
“ကျွန်တော်တို့လို အငယ်တွေ ကိုတော့ ထားပါတော့၊ သူ့အဘိုး လောက်ရှိတဲ့ စက်ချုပ်ဘကြီးပုတို့၊ သူ့အဖေလောက်ရှိတဲ့ စက်ဆရာ ဦးစိုးဝင်းတို့ကို ပြောနေပုံက တကယ် ရိုက်ပေါက်ပဲ။ ပုံနှိပ်စက်အကြောင်း နကန်းတစ်လုံးတောင် သိမယ့်ပုံမရှိ တဲ့လူက ပုံနှိပ်စက်အလုပ်ကို အစွမ်း ကုန်တိုးတက်အောင် လုပ်ပေးမလို့ တဲ့၊ ကြားရတာ ရယ်ဖို့ကောင်းလိုက် တာ၊ ပြီးတော့ သူ့ငွေကိုကျတော့ အစ်ကိုကြီး အစ်ကိုကြီးနဲ့ ဖားနေ လိုက်တာ၊ သူ့ပထွေကျနေတာပဲ၊ အပေါ်ဖား အောက်ဖိရုပ်နဲ့ ရွဲရော ကောင်းလိုက်ပုံများ ထို့”

အောင်မြတ်မင်း အလုပ်ဆင်း ချိန်သုံးလလောက်အကြာမှာ ကော်ဖီ မစ်ဘူးတွေရိုက်ဖို့ စက္ကူဖြတ်စက်နား ထိုင်ပြီး စက္ကူအချိုးတွေ ပြောပြနေတဲ့ ကိုစိုးဝင်းကို အောင်မြတ်မင်း ခေါ် ခိုင်းလိုက်လို့ဆိုပြီး ဟန်မြင့်က လာ ခေါ်တယ်။ ကိုစိုးဝင်းကို သူ့စားပွဲရှေ့ ထိုင်ခုံမှာထိုင်ခိုင်းပြီး အောင်မြတ် မင်းက . . .

“စက္ကူဖြတ်ဖို့ စက္ကူအချိုးတွေ ပြောရမှာက ခင်ဗျားရဲ့အလုပ်မဟုတ် ဘူး။ ယေ အဲဒီဖြတ်ရမယ့် စက္ကူဆိုက် တွေ၊ ကျုပ် ခိုင်းလိုက်မယ်”

“မဟုတ်သေးဘူး ကိုအောင် မြတ်မင်း၊ ပုံနှိပ်စက်အလုပ်ရဲ့ အရေး ကြီးအချက်တွေထဲမှာ စက္ကူဖြတ်တဲ့ အချက်တစ်ချက်လည်း အဓိကပါ တယ်ဗျ။ စက္ကူများဖြတ်မိရင် နောက် ဆက်လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေ ဘာ တစ်ခုမှ ဆက်လုပ်လို့မရတော့ဘူး။ ပြီးတော့ စက္ကူဖြတ်တာများသွားရင် ကုန်ကျစရိတ်ကလည်း များမှများ ပဲ”

ကိုစိုးဝင်းရဲ့ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့်ပြောတဲ့ စကားကို အောင်မြတ်မင်း ခေါင်းတခါခါလုပ် ပြီး လက်ဝါးတာ တားလိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့တစ်သွေး တစ်သံ တစ်မိန့်ကို နားမထောင်ရကောင်းလားဆိုတဲ့ ကြည့်ပေါက်နဲ့ ကိုစိုးဝင်းမျက်နှာကို မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ စူးစူးစိုက်စိုက် လှမ်းကြည့်ရင်း . . .

“ကုန်ကျစရိတ်အတွက် ခင်ဗျား

ထက်ပိုပြီး ကျပ်ကပူသေးတယ်။ ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ ငွေကြေးစိုက်ထုတ် ရင်းနှီးထားတဲ့သူက ဘယ်သူလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိသားပဲ။ ကျပ်အစ်မ ယောက်ျား ကျပ်ယောက်မအစ်ကို ကြီးလေ၊ အဲဒီတော့ ပုပြင်းပု ကျပ် ပူပါမယ်၊ ပေးမှာသာ ပေးစမ်းပါ။ ခင်ဗျားမြတ်ခိုင်းထားတဲ့ စက္ကူဆိုက် စာရွက်”

“ကဲ ပြောမရရင်တော့ သဘောပဲ၊ ရော့ ဒီမှာ ဖြတ်ရမယ့် စက္ကူဆိုက်တွေ”

“ဟင် . . . ခင်ဗျားဈေးထားတာလည်း ပြန်ကြည့်ပါဦး၊ ခွယ်ယုက်ကို ခတ်နေတာပဲ၊ အဲဒါကို ကျပ်က ဘယ်လိုကြည့်ပြီး ဖြတ်ခိုင်းရမှာလဲ”

“Duplex ၃၅၀ ဝရမ်း စက္ကူက အခုရက်ပိုင်း ဆိုင်တွေမှာပြတ်နေပြီ၊ အခုအချိန်လောက် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ပြီးအောင်ရိုက်ထားနိုင်မှ ပလတ်စတစ်လောင်း၊ ဓားဘောင်ပို့၊ ဘိုင်းနင်းလုပ်ဖို့အချိန် လုံလုံလောက်လောက်ရမှာ၊ နို့မို့ ချိန်းထားတဲ့ရက်ပေးနိုင်ဖို့ မလွယ်တော့ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် စတိုထဲက လက်ကျန်ဆိုက်မတွေ့ Duplex တွေကို ဖြတ်ခိုင်းနေတာလေ၊ ၂၇” x ၃၄” ဆိုက်၊ ၃၁” x ၄၃” ဆိုက်၊ ၃၅” x ၄၃” ဆိုက်၊ ၃၉” x ၄၃” ဆိုက် အဲဒီဆိုက်မျိုးစုံကို နောက်ထပ်ရိုက်မယ့် စက္ကူဘူးတွေရဲ့အချိုးထဲ ဝင်အောင်တွတ်ပြီး မြတ်နေရတာ၊ စက္ကူဆိုက်တွေကွာတော့ နည်းနည်းတော့ ရှုပ်တာပေါ့၊ ကိုအောင်မြတ်မင်းတွက်ပြီး ဖြတ်ခိုင်းမှာဆိုတော့ ကျွန်တော် ခေါင်းတော်တော်ပေါ့သွားပြီ၊ ကျေးဇူးပဲဗျာ”

ကိုဖိုးဝင်းလည်း သူမှတ်ထားတဲ့ စာရွက်လေးကို ခုံပေါ်အမြန်တင်ပြီး အသာလေးထွက်လာခဲ့တယ်။ သူ စကားနဲ့သူ ချည်နှောင်မိနေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းတစ်ယောက် ကိုဖိုးဝင်းချထားတဲ့ စာရွက်လေးကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းကုတ်လိုက်၊ မပဲကုတ်လိုက် လုပ်ရင်း အဲဒီနေ့က နူးသာဆင်းသွားတယ်၊ စက္ကူဖြတ်တဲ့ကိစ္စ လုပ်မသွားဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒါဟာ ကိုယ်မသိတာမတော်တာကို သိသလို တတ်သလိုနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အရည်အချင်းအစစ်ကို ကိုယ်တိုင်မသိတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကြောင့်ဆိုတာ တစ်ရုံးလုံးက သိနေ

ကြတာပေါ့။

“လုပ်လိုက်ပြန်ပြီကွာ၊ ဒီမှာ နမူနာပြုထားတဲ့ ပုံ အရောင်က လိမ္မော်ရောင်အရင့် ရိုက်ထားတာက လိမ္မော်ရောင်အနု၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကတ်တော်မာကို သွားပြမလဲ၊ လုပ်လိုက်ရင် သောက်တလွဲကြီးပဲ၊ ဘာစက်ချုပ်လဲ၊ ဘာစက်ဆရာလဲ၊ ကတ်တော်မာနဲ့ ထိပ်တိုက်မတွေ့ရတိုင်း လုပ်ချင်သလိုလုပ်ပြီး ငါ့အစ်မပိုက်ဆံတွေ ဖြန့်နေကြတာ။ ဟေ့ ဦးပု ကျပ်ပြောတာ မကြားဘူးလား၊ လုပ်လက်စတွေရပ် ခင်ဗျားအခု ဒီကိုလာခဲ့”

ပုံနှိပ်စက်အသံကို ဖုံးလွှမ်းလောက်တဲ့ အသံပြုကြီးနဲ့ အော်နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို စက်ရိုက်နေတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ့ရော ကျန်တဲ့သူတွေပါ ဘာများဖြစ်ပါလိမ့်ဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့ လုပ်လက်စအလုပ်တွေရပ်ပြီး လှမ်းကြည့်နေကြတယ်။ ပုံနှိပ်စက်ကို ရောက်ချိန်တစ်နစ်ကျော်မှာ ခေါက်ခါမထက်ပိုပြီး မောက်မာလာတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို အားလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ သိပ်ကြည့်ကြည့်လင်လင် မရှိတာကတော့ ကျေးဇူးပဲပေါ့။ စက်ချုပ်ဘကြီးပုက ကိုမိုလီစက်ကို ဝင်မင်းသန်းကို ရှင်းပြနေတဲ့စကားမပြတ်လို့ မလာနိုင်သေးတာကို ဒေါသသန့် လှမ်းခေါ်မုတ တကယ်အခိုင်းအစိုင်းတစ်ယောက်ပဲပဲ။

“အေး အေး လာပါပြီကွာ၊ ဒီမှာ စကားမပြတ်သေးလို့ပါ”

ထည်းခဲတတ်တဲ့ ဘကြီးပုက လေးအေးလေးနဲ့ပြန်ဖြေရင်း အောင်မြတ်မင်းဆီ လျှောက်လာတယ်။

“အခု ရိုက်ပြီးတဲ့အရောင်က နမူနာဝတ်ပုံထဲက အရောင်နဲ့ ဘာလို့ ကွာနေတာလဲ၊ ကတ်စတန်မာကိုပြလိုက်လို့ သူက မယူဘူးဆိုရင် အခု ရိုက်ပြီးတဲ့ ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို ခင်ဗျားတို့လုပ်ခတွေကနေ အချိုးကျဖြတ်မယ်၊ အလုပ်အပ်တဲ့သူက ကျေနပ်ပြီး နောက်တစ်ခါ ထပ်အပ်ချင်အောင် အလုပ်ကို လောဘထားပြီးလုပ်ဖို့ ခဏခဏပြောတာလည်း ဘယ်တော့မှ မှတ်မထားကြဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ ရှင်းစမ်းပါဦး”

ဒေါသကြီးနဲ့ တရစပ်ပြောနေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို ဘကြီးပုက ဘာမှပြန်မပြောပါဘူး။ အောင်မြတ်မင်းစကားဆုံးတော့မှ . . .

“ပုံနှိပ်စက်မှာ စက်တင်နိုင်ဖို့ CMYK ဆိုတဲ့ ဖလင်လေးချပ်ထုတ်ပြီး ကာလာခွဲထားတဲ့ပုံစံနဲ့ မင်းငါတို့ကို နမူနာကြည့်ဖို့ ထုတ်ပေးထားတဲ့ ဓာတ်ပုံရဲ့ RGB လို့ခေါ်တဲ့ ကာလာခွဲစည်းထားပုံချင်း ကွာလို့ အခုလိုအရောင်နည်းနည်း ကွဲနေတာလေ။ အရောင်တစ်ထပ်တည်း ကျချင်ရင် ပုံနှိပ်စက်မှာရိုက်ထားတဲ့ နမူနာကို ယူလာခဲ့၊ အဲဒါမှ အရောင်တစ်ထပ်တည်းရမှာ ဟုတ်ပလား၊ ဓာတ်ပုံပေးပြီး ပုံနှိပ်စက်အရောင်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အေး အနီးစပ်ဆုံး တူအောင်ဆိုရင်တော့ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မယ်၊ အခုရိုက်ပြီးတဲ့ တီးမစ်ဘူးခွဲတွေကို အပ်တဲ့သူဆီ မင်းပြုကြည့်လိုက်၊ သူက မကြိုက်လို့ လက်မခံဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့သူတွေဆီမှာ အချိုးကျဖြတ်စရာမလိုဘူး၊ ကုန်ကျထားတဲ့စရိတ်တွေ ငါ့လခထဲက အကုန်ဖြတ်လိုက်”

အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ စကားကို တစ်လုံးချင်းပြောနေတဲ့ ဘကြီးပုကို အောင်မြတ်မင်းမျက်လုံးအကြောင်သား စိုက်ကြည့်နေတယ်။ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ်ကို လေ့လာခြင်းမရှိဘဲ မန်နေဂျာဆိုတဲ့ ရာထူးနဲ့ အောက်လက်ငယ်သားတွေအပေါ် အော်ဟစ်ဆူပူနေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းလိုလူစားမျိုးတွေကို ဘကြီးပုအနေနဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ထည့်မထားတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်စေတနာထားပြီး လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်အပေါ် မှားရင် လျော်ရမယ်ဆိုတဲ့ ငွေကြေးကို အဓိကထားပြောတဲ့ကိစ္စအတွက် ကြောင့်သာ အခုလို ရှည်ရှည်ထေးထေး ရှင်းပြဖြစ်နေတာပါ။

“ကောင်းတယ်၊ အဲဒါမျိုးမှ ကြိုက်တာ ကိုယ့်အမှားကို ကိုယ်တာဝန်ယူရတဲ့ စိတ်ကိုတော့ လေးစားသွားပြီ၊ ပြီးတော့ . . .”

ခနဲတဲ့တဲ့အသံနဲ့ ပြောလိုက်တဲ့ အောင်မြတ်မင်းစကား မဆုံးခင်မှာ ဘဲ ဘကြီးပုက လက်ဝါးထောင်ပြီး ရပ်ခိုင်းလိုက်လို့ အောင်မြတ်မင်းရဲ့

ပြောလက်စစကား တစ်ဝက်တစ်ဖျက် ရပ်သွားပါတယ်။ အကြောင်သားစိုက်ကြည့်နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းမျက်ဝန်းကို ဘကြီးပုသေသေချာချာ စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပြောနေကျလေသံအေးအေးနဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်၊ ငါက စက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သူမို့ စက်ပိုင်းဆိုင်ရာအတွက် တာဝန်ယူတယ်၊ အဲဒီအတွက် မင်း ငါ့ကို ဘာမှလေးစားစရာမလိုဘူး၊ မန်နေဂျာရာထူးယူထားတဲ့ မင်းဘက်ကလည်း မင်းတာဝန်ကို သေသေချာချာယူတတ်အောင် အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တာတွေကို ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာ၊ ဒါမှ ဝန်ထမ်းတွေက မင်းကို မန်နေဂျာတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ အသိဝင်ပြီး လေးစားချင်တဲ့စိတ် ရှိလာမှာဟုတ်ပလား”

ဘဲလူးသံပရာသီး စားလိုက်သလိုဖြစ်သွားတဲ့ အောင်မြတ်မင်းရဲ့ မျက်နှာကြီးက ဘကြီးပုပြောသမျှ မှန်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှမမြင်နိုင်မှန်း ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး သိနေကြတာပေါ့။

ဒီလပဲ...

ကိုယ်စေတနာထားပြီး လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်အပေါ် မှားရင် လျော်ရမယ်ဆိုတဲ့ ငွေကြေးကို အဓိကထားပြောတဲ့ကိစ္စအတွက် ကြောင့်သာ အခုလို ရှည်ရှည်ထေးထေး ရှင်းပြဖြစ်နေတာပါ။

သူ့အောက်ဝန်ထမ်းတွေကို မိဟောက်မိခိုင်းတတ်တဲ့ အတတ်ပညာသာမက သူ့ငွေတွေ အလုပ်လာအပ်တဲ့ လုပ်ငန်းပိုင်းရှင်တွေကို ဖော်လံအားတဲ့နေရာမှာ အောင်မြတ်မင်းက အတော်ဆုံးလို့တောင် ပြောရင်ရနိုင်လိမ့်မယ်၊ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတွေဆီကို အဖား

တော်ပြီး အောက်ကျိတ်နေရာမှာ သူမတို့အောင်အစွမ်းပြတတ်တဲ့ အောင်မြတ်မင်းကိုလွှတ်ပြီး အလုပ် တောင်းခိုင်းလိုက်ရင် အဲဒီအလုပ်က ရဖို့ တစ်ရာ ရာခိုင်နှုန်းအပြည့်ပဲ။

အောင်မြတ်မင်း ပုံနှိပ်စက် အလုပ်ထဲရောက်ချိန်၊ သုံးနှစ်ကျော် မှာတော့ လူမစွမ်းနတ်မလို့ စကားပုံ ကောင်းလေးနဲ့ ဥပမာပေးရမလား ဒါမှမဟုတ် ခွေးရူးကောင်းစား တစ်မွန်းတည့်ဆိုပြီး စကားပုံခပ်ရိုင်း ရိုင်းသုံး ဥပမာပေးရမလားမသိ အောင် ပုံနှိပ်စက်အလုပ်တွေ ပို ကောင်းလာတယ်။ ဆေးကုမ္ပဏီ အကြီးတွေ၊ နာမည်ကြီးအင်္ကျီတံဆိပ် တွေက ပုံနှိပ်နဲ့ပတ်သက်သမျှအလုပ် တွေ ရလာခဲ့တယ်။

နဲ့မှာ သူ့အောက်ကလူတွေနဲ့ ပြောဆိုတိုင်း မျက်နှာမာ၊ အသံပြာ သလောက် အပေါ်ပိုင်းကိုတွေ့ချိန် တိုင်း ပျော့ပျောင်းတဲ့အသံ၊ ဒူး ထောက်မတတ် ရှိကျိုးတဲ့အမူအရာ တွေ လုပ်နေတာကို မြင်တွေ့နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်း အပြင်ထွက်ရင် ကားမောင်းလိုက်ပို့ပေးရတဲ့ စည်သူ က ကာယကံရှင်အောင်မြတ်မင်း အစား ရှက်လိုက်တာဗျာဆိုတဲ့ ပြော စကားတွေကို နားထောင်ရင်း ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ အောင်မြတ်မင်းရဲ့ မောဟတဝေဝေမျက်နှာကြီးကို စိတ် ကူးထဲမြင်မိနေကြတာပေါ့။

လုပ်ငန်းတစ်ခုပြီးတိုင်း အမြတ် ရဲ့ ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း သို့မဟုတ်ကိုပေး ဖို့ ညွှန်ကြားတဲ့ မိန်းမစကားကို တစ်သဝေမတိမ်း ခေါင်းညိတ်တတ် တဲ့ သူဌေးကြောင့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ် အပေါ် အမြတ်များများ ဘယ်လိုရ မလဲဆိုတဲ့ အတွေးကလွဲလို့ အောင် မြတ်မင်းရင်ထဲ တခြားဘာမှထည့် မထားခဲ့ဘူးလေ။ အဲဒီအချက်က လည်း အောင်မြတ်မင်းရဲ့ ဝေါသနဲ့ လောဘကို ပိုပြီး တောက်လောင် အောင် မီးတိုင်းပေးနေတော့တာ ပေါ့။

အလုပ်တစ်ခုအပ်ရင် ဘယ်လို စက္ကူအမျိုးအစားနဲ့ ခိုက်မယ်၊ အရွယ်အစား ဘယ်လောက်နဲ့ခိုက် မယ်၊ ဘယ်နှုန်းရောင် ရိုက်မယ်၊ အရေ အတွက် ဘယ်လောက် ယူမယ်၊ ဘယ်နေယူမယ်ဆိုတာတွေကို သိ

အောင်မေး။ အဲဒီအချက်အလက် တွေ အကုန်သိပြီးမှ ပုံနှိပ်ခေတ္တကို တွက်ဆိုပြီး အောင်မြတ်မင်းကို ဘကြီးပုနဲ့ ကိုစိုးဝင်းက အချိန်ရရင် ရသလို သင်ပြောပြောတဲ့အချက်တွေ ကို အောင်မြတ်မင်းက သူ့ရဲ့ မှတ် တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ လိုက်နာပြီး ကူးရေးထားလိုက်တယ်။

အလုပ်အပ် သူတွေလာရင် သူမတွက်တတ်တာတို့ မတွက်တတ် ဘူးလို့ မပြောဘူး။ သူ့ရဲ့ မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာပဲ ဘကြီးပုတို့မေး ခိုင်းတဲ့ အချက်တွေမေးပြီး သူ့ကိုယ် သူ ပုံနှိပ်စက်ကျွမ်းကျင် ပညာရှင်ပုံစံ ဖမ်းတော့တာပဲ။ တစ်ခါတလေ ကတ်စတန်မာက ချက်ခင်းတွက်ပေး ဖို့ပြောတာမျိုးနဲ့ကြုံရင် မရှုပ်တဲ့ အလုပ်ကို ချုပ်အောင် လုပ်ရင်း နောက်နေ့မှ ဖုန်းပြန်ဆက်ဖို့ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်လေ။ နောက်မှ ဘကြီးပုနဲ့ ကိုစိုးဝင်းတို့ကိုတွက်ခိုင်း ပြီး သူတွက်ထားသလိုမျိုးနဲ့ ကတ် စတန်မာကို ရွန်းရွန်းဝေအောင် ဖုန်း ဆက်ပြောတော့တာပဲ။

အဲဒါတွေက အောင်မြတ်မင်း ပုံနှိပ်စက်ကို ရောက်ခဲ့ချိန်ကနေ အခုအချိန်ထိ မြစ်နေခဲ့တဲ့ အပြစ် အပျက်တွေပါ။

♦
အခုလည်း စက်ခန်းထဲဝင်လာ ပြီး သူ့ရဲ့ အသံပြာပြာကြီးနဲ့ အော် ဟစ်နေတာကို ကြားနေရပြန် တယ်။

“လောဘလည်းမရှိဘူး၊ ဒေါသ

လည်း မရှိဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ် ကြီးပွား မှာလဲ၊ သေအောင်လုပ် လုပ်တာပဲ ရှိမှ။ ဟေ့ ကိုစိုးဝင်း လာဦး”

ညနေလာယူဖို့ ပြောထားတဲ့ ဌာနဆိုင်ရာဖိတ်စာ ရွှေနိုင်ဖို့ အပြင် မှာအပ်ထားတာ အချိန်မီမရလာလို့ တွယ်တွယ်လောင်လောင် စကားသံ နဲ့ ပေါက်ကွဲနေတဲ့ အောင်မြတ်မင်း အသံကို ထပ်နားလုံးကြားနေရတယ်။ ဌာနဆိုင်ရာဖိတ်စာဆိုတာ လူကြီး ပိုင်းတွေကိုဖိတ်ရမှာဆိုတော့ အချိန် အတိအကျလုပ်ပေးနိုင်ရင် ဖြစ်လာ မယ့် ပြဿနာက မိုးမီးလောင်တာ ထက် ပိုဆိုးမှာ။ ပြီးတော့လည်း ဒီအလုပ်က သူဌေးနဲ့ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတွေက အပ် ထားတာဆိုတော့ အချိန်မီမပြီးလို့ မျက်နှာကောင်းမရမှာကို မျက်နှာလို မျက်နှာရ အောင်မြတ်မင်းက သူ့ အသက်သေမှာထက် ကြောက်တယ် လေ။

ဟိုးအစောကြီးက သူတို့ရိုက် ချင်တဲ့ဖိတ်စာ နမူနာကိုကြည့်ပြီး ရွှေရောင်ဖောင်းကြွန်းရင် ပထမ အဆင့် ဇင့်အဖိုအမ တစ်စုံလုပ်ရ မယ်။ အဲဒါက တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် တော့ အနည်းဆုံးကြာမယ်။ ပြီး တော့ ဇင့်လုပ်ပြီးလို့ ရွှေရောင်နင်း ပြန်ဖောင်းတာကလည်း အမြန်နှုန်းနဲ့ လုပ်ရင်တောင် နေ့တစ်ဝက် ဒါမှ မဟုတ် တစ်နေ့လောက်တော့ ထပ် ကြာလိမ့်မယ်။ ဖိတ်စာက လုပ်ပေး

ရမယ့် အဆင့်တွေများတဲ့အပြင် အပြင်က ရွှေဖိတ်စာကိုအားကိုးရမယ့် အနေအထားကြောင့် အချိန်မီမပြီး နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းနဲ့ ကိုယ့်ဘက် က အချိန်မီရနိုင်အောင်လုပ်ပေးနိုင် တဲ့ ကိုယ့်စက်မှာပဲ ရွှေရောင်ပုံနှိပ် ဆေးနဲ့ရိုက်ဖို့ ဘကြီးပုက အောင် မြတ်မင်းကို ပြောပြထားခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ မျက်နှာလုပ်ချင်တဲ့ အောင်မြတ်မင်းက ရအောင်လုပ် မယ်ဆိုပြီး ဝင်ဖားလိုက်တာမို့ ဘာမှ မပြောသာတော့ဘူးပေါ့။ လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဘကြီးပုစကားကို ဥပမာကျပြပြီး သိသလိုတတ်သလိုနဲ့ ကိုယ့်အခက်အခဲကို ဘာမှပြန်မရှင်း ဘဲ အပေါ်ကခိုင်းတိုင်း ခေါင်းညိတ် တတ်တဲ့ မျက်နှာလိုမျက်နှာရစိတ် ကြောင့် ဖော်လံဖားအောင်မြတ်မင်း တစ်ယောက် အခုတော့ ဗျာများနေရ ပြီပေါ့။

“ကိုစိုးဝင်း အခုခိုက်လက်စ ကျောက်ကျောစက္ကူဘူးတွေကို စက် က ဖြုတ်ချလိုက်၊ ပြီးရင် ကျုပ်ပြန်ယူ လာတဲ့ ဖိတ်စာတွေကို ရွှေရောင် ခိုက်ဖို့ပြင်တော့၊ ဟန်မြင့် ကားထဲက ဖိတ်စာတွေကို ဖူဂျီ (၅၈) စက်နား သွားချ မြန်မြန်နော် မြန်မြန်၊ ရွှေဖိတ် စာဆိုင်ကတော့ တော်တော်ကြီးပွားဦး မယ်၊ ပိုက်ဆံနှစ်ဆပေးမယ် ဆိုတာ တောင် မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ လောဘကုန် နေကြတဲ့လူတွေ၊ မခံချင်အောင် ပြောတော့လည်း စိတ်မဆိုးကြဘူး၊ ဒေါသမရှိ လောဘမရှိမှတော့ ဘယ် လိုလုပ် ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်ကြ

မှာလဲ၊ အဲဒါကြောင့် သူတို့ဘဝတွေ ဆင်းရဲတွင်းထဲကကို မထွက်နိုင်ကြတာ ဟေ့လူ့ ကိုစိုးဝင်း ခင်ဗျားက ဒီမှာ ဘာကြောင်ပြီး ရပ်နေတာလဲ၊ ရွှေ ရောင်ရိုက်ဖို့ လုပ်လေ၊ သွား”

“ရွှေရောင်ရိုက်တာက ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲဒီ ရွှေရောင်ရိုက်ဖို့ ဘယ်မှာလဲ ဖလင်း၊ ရိုက်မယ့်ဒီခိုင်းကို ဖလင်းထုတ်ပေးမှ ရိုက်လို့ရမှာလေ”

ကိုစိုးဝင်းစကား အဆုံးမှာ အောင်မြတ်မင်း သူ့နဖူးကိုသူရိုက်လိုက်ရင်း ကုလားထိုင်ပေါ်မှာအရပ်ကျိုးပြတ် ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ စားပွဲပေါ်က တယ်လီဖုန်းမြည်လာလို့ အောင်မြတ်မင်းက ခေါင်းဆတ်ပြီး ကိုစိုးဝင်းကို ကိုင်ခိုင်းလိုက်တယ်။

“ဟယ်လို အမိန့်ရီပါခင်ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ပါတယ်၊ သူဌေးဆက်တာ အောင်မြတ်မင်းနဲ့ ပြောချင်လို့တဲ့”

ကိုစိုးဝင်းက ဖုန်းခွက်ကို အောင်မြတ်မင်းဆီလှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်တယ်။ သူဌေးပြောသမျှကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ် ရိုကျိုးအောက်ကျီ သံအပြည့်နဲ့ ပြန်ဖြေသံက ခုနက သူ့ကိုအော်ဟစ်ပြောနေတဲ့ အသံနဲ့ တခြားစံဖြစ်သွားတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကြည့်ရင်း ကိုစိုးဝင်းစိတ်ထဲ စားဖားအကောင်ကြီး တစ်ကောင်ကို မဆီမဆိုင်သွားမြင်နေမိတယ်။

လောကကြီးမှာလေ သူ့ပြီချိန် ဘယ်လောက်ကြာကြာ လူတိုင်းရင်ထဲ ပထမပျက်နိုင်တဲ့ လူတွေရှိလေ၊ မသေခင်အချိန် အသက်ရှင်ရက်ရှိနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကတိုယ် ထိတွေ့သက်ဆုံးနေရတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲ ဖျောက်ထား တတ်ပျောက်သွားတတ်တဲ့ အောင်မြတ်မင်းလို လူတွေရှိနေတတ်ကြတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး ပြောပါခင်ဗျာ၊ မပြီးသေးဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ရွှေရောင်ခင်းဖို့ ကျန်နေသေးတာပါ။ ခင်ဗျာ ညနေ ၅ နာရီလောက် လိုချင်တာလား၊ နေပြည်တော်ကို ကားကြုံရုံလို့ ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်လိုက်ပါမယ်၊ မရလို့ မဖြစ်ဘူး ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ရအောင်လုပ် ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ဦး”

ဖုန်းပြောလို့ ပြီးသွားပေမယ့် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတဲ့ပုံနဲ့ ဖုန်းခွက်ကိုင်ထားရင်း ဝှူးခနဲသက်ပြင်းချ ခေါင်းကုတ်နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို ဆက်ကြည့်မနေချင်တာနဲ့ စက်နောက်ကြည့်လှအေး မင်ခွက်ဆေးတာ ပြောင်မပြောင်ကြည့်ဖို့ ကိုစိုးဝင်း ဖူဖို ၅၈ စက်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့လိုက်တယ်။ လှအေးက မင်ခွက်ဆေးတာပြီးလို့ ထမင်းစားဖို့ တောင်အဆင်သင့်စောင့်နေပြီလေ။ ကိုစိုးဝင်းလည်း သူထမင်းဘူးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်စားဖို့ပြင်လိုက်တယ်။ အပဲအချိန်မှာပဲ . . .

“အောင်မြတ်မင်း အောင်မြတ်မင်း ဟေ့ ဖလင်းထုတ်ဖို့ သွားမယ်၊ အောင်မြတ်မင်းခေ”

လက်တစ်ဖက်က ကားသော့ကိုင်ထားရင်း ကျန်လက်တစ်ဖက်နဲ့ စည်သူကြည့်ပြီး လက်ယပ်ခေါ်နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို ထမင်းစားနေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး နားမလည်သလို ဝိုင်းကြည့်နေမိတယ်။ သူ့ကိုခေါ်နေပေမယ့် သူ့နာမည်မဟုတ်တော့ အခေါ်ခံရတဲ့ စည်သူမော့ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ အောင်မြတ်မင်းက တော့ အဲဒါကို သတိထားမိပုံ မပေါ်ပါဘူး။ သူ့နာမည်ကိုပဲ သူကိုယ်တိုင် ပြန်ခေါ်နေတယ်။

“အောင်မြတ်မင်း လာ မြန်မြန် သွားမယ်”

အဲဒီမှာ စည်သူခမ္ဘာလည်း သူ့ကိုကြည့်ပြီး လက်ယပ်ခေါ်နေတဲ့ အောင်မြတ်မင်းကို နားမလည်သလို ပုံစံနဲ့ ပြန်ကြည့်နေရင်း . . .

“ကိုအောင်မြတ်မင်း ကိုအောင်မြတ်မင်း ကျွန်တော်က စည်သူ၊ အောင်မြတ်မင်းက အစ်ကိုလေ၊

ခေါ်တာ မှားနေပြီဗျာ”
စည်သူရဲ့ မြန်မြောစကားကို ကြားတော့မှ အောင်မြတ်မင်း ရုတ်တရက် သတိရသလို ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးမှ . . .

“စကားမရှည်နဲ့ လာမြန်မြန်”
ဆိုပြီး အရှက်ပြေမျက်နှာနဲ့ ဖုံးခန်းအပြင်က ကားဆီကို မပြေးရုံ တမည် အောင်မြတ်မင်းတစ်ယောက် ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားတော့တာပဲ။ တစ်ခုခုကို သဘောပေါက်သလိုနဲ့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေတဲ့ ဘကြီးပုကိုလည်း ကိုစိုးဝင်းတွေ့လိုက်ရတယ်။

“အဟမ်း . . . အသိ အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာမရှိသူဟာ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာမရှိမှန်း သိရင် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာရှိသူ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာမရှိသူနဲ့ ရှိသူဟုထင်နေရင် အဲဒီလူဟာ လူမိုက်လို့ မေ့ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်တော့ စောရဝတ္ထုမှာဖတ်ဖူးလို့ မှတ်ထားခဲ့ဖူးတယ်။ နောက် အကုသိုလ်တိတ်ကြီး ၃ ပါးဖြစ်တဲ့ လိုချင်မက်မောခြင်း လောဘ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ဒေါသ၊ တွေဝေသိထိုင်းဖိုင်းခြင်း မောဟ၊ အဲဒီ ၃ ပါး ကြီးလွန်းသူဟာ ကိုယ်တိုင်ရော အနီးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကိုပါ ပူလောင်စေတယ်တဲ့”

ဘကြီးပုနဲ့ နေ့လယ်ဘက် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်း ပြောရင်းက နေ့ ထမင်းစားချိန်တုန်းက အောင်မြတ်မင်း ကိုယ့်နာမည်ကိုယ် ပြန်ခေါ်တဲ့အကြောင်းကို စကားရောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ဘာလို့ကိုယ်နာမည်ကိုယ်တောင်မေးပြီး သူများကို ကိုယ့်နာမည်ခေါ်လောက်အောင် ဖြစ်သွားတာလဲဟင်လို့ မေးလိုက်တဲ့ ဟန်မြင့်ရဲ့ အမေးကို ဘကြီးပုက တရားသဘောနဲ့ ယှဉ်ပြီး ရှင်းပြဖို့ ချောင်းတစ်ချက်ဟန်ရင်း အပေါ်က အတိုင်း စကားစလိုက်တာပါ။ ဝိုင်းထိုင်သောက်နေကြတဲ့ ကိုစိုးဝင်းနဲ့ စက်သမားလူငယ်လေးတွေ အားလုံးရဲ့ အာရုံကလည်း ဘကြီးပုဆီ ရောက်နေကြတာပေါ့။

“အောင်မြတ်မင်းဖြစ်တာက အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာမရှိတာကို

ရှိတယ်လို့ထင်တဲ့ ပထမအချက်နဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အကုသိုလ်တိတ်ကြီး ၃ ပါး သူ့ရင်ထဲ အတော်များများ ထည့်ထားမိတဲ့ ဗုတိယအချက် . . . အေး . . . အဲဒီအချက်နှစ်ချက် ပေါင်းစပ်မိသွားတာ ကြောင့်ပေါ့။ အဲဒီလို ပေါင်းစပ်မိ လိုက်ချိန်တွေမှာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း စိတ်ရဲ့ ပူလောင်စေခြင်းက အရှိန်အမြင့်ဆုံး ဖြစ်သွားတတ်ကြတယ်လေ။ ဘယ်သူမဆို အဲလိုအချိန်မျိုး တွေမှာ နေ့လယ်ပိုင်းက အောင်မြတ်မင်းဖြစ်သလို ကိုယ့်နာမည်ထောင်ကိုယ်မေ့ပြီး ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် ပျောက်သွားတတ်ကြမှာပဲ”

ဘကြီးပုက ပြောလက်စကို အသာရင်ပြီး လက်ဖက်ရည်စားပွဲပေါ်က အေးစက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ရေခဲခွေးကြမ်းခွက်ကို မော့သောက်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ . . .

“လောကကြီးမှာ သေဆုံးပြီးချိန် ဘယ်လောက်ကြာကြာ လူတိုင်းရင်ထဲ မမေ့ပျောက်နိုင်တဲ့လူတွေရှိသလို မသေခင်အချိန် အသက်ရှင်ရက်ရှိနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုယ်ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲ ဖျောက်ထားတတ် ပျောက်သွားတတ်တဲ့ အောင်မြတ်မင်းလို လူတွေရှိနေတတ်ကြတယ်။ အင်းမင်းတို့တွေကို ဘကြီး အဓိကပြောချင်တာက လောကကြီးမှာ အသက်ရှင်နေထိုင်စဉ်အတွင်းနဲ့ လောကကြီးကနေ အသက်သေဆုံး ထွက်ခွာသွားရတဲ့အချိန်ထိ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကရော ပတ်ဝန်းကျင်ကပါ ကိုယ်ပျောက်လူတွေအဖြစ် ကိုယ့်ကို သတ်မှတ်စေနိုင်တဲ့ အမူအကျင့် စိတ်ဓာတ်မျိုး ဘယ်တော့မှ မရှိစေဖို့ ကြိုးစားကြရမယ်၊ ဟုတ်ပလား”

စကားအဆုံးမှာ ကိုစိုးဝင်း အပါအဝင် စက်သမားလူငယ်လေးတွေရဲ့ တညီတညာတည်း ညိတ်လိုက်တဲ့ ခေါင်းတွေဟာ တကယ်ကို စိတ်ပါလက်ပါ ရင်ထဲကလာတဲ့ ခေါင်းညိတ်မှုတွေ ဖြစ်ပါစေလို့ ဘကြီးပုတစ်ယောက် စိတ်ထဲကနေ တိတ်တိတ်လေး ဆုတောင်းနေမိတော့တာပေါ့။

ညီရန်

ပြဿနာ

လှဆဲ ညနေပိုဖြိုင်

ဝတ္ထုတိုရှာသ

ကားသောက်ဆိုင်ခင်းသည် တစ်ယောက်ကို ခန်းဆုံးထက်ပိုမိုပေးတဲ့ ကိုကောင်ခြေလှမ်းတွေ ဖြိုင်နေပြီ။ ခန်းဆုံးကဆိုင်လိုက် ဇွတ်တိုက်ချိန် က လိုက်ဆီးရောင်သုလက်ပေါ် အကျ နာရိကလေး လက်ပွတ်အထွေထွေအ ခင်းတွေ။ ပြီးပြီးပြန်ပြန် လက်လက်တောက်တောက် အရောင်တွေ ထွက်လာတယ်။ ပင်ပေါ်က ပြန်သင်္ကာပေးပြီး ရတနာကို စားဖွဲ့ခံဆို အညွှတ်တောင်ထဲ ဗညူရယ် နှာပေးက ခေတ်ပေါ် လောကီဝန်းထွက်မှာ အသေးစီးအသေး အောင်မြင်အောင် နေတဲ့ ပုံပန်းနဲ့၊ ရတနာ စိတ်နှလုံး နောက်ဆုံးလာတယ်။ ဇွတ်တိုက် ခေတ်ချိန် က ဖေဖေမေမေတွေလို ဗညူအဖုရယ်ပုရိတယ်။

ရတနာ ပေးလိုက်ရင် စာဖေပွဲခြေအပြီး ယုရုနဲ့အတူ ကိုအောင် ဆိုင် လာလည်တော့ ရန်ကုန်တိုက်မှာ ဖေဖေ ရောက်နေတယ်။ သူတို့ ပြန်သွားချိန် မှာ ဖေဖေက စေးပါတယ်။ တယ်သူ သားသမီးများလဲတဲ့။ မယ်ပါဘူး ဖေဖေ လို့ ဖြစ်လို့ ဘယ်လိုလူတွေနဲ့ သားသမီးတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်နေတာ

လဲ အဆိုခံရတယ်။ ရတနာက သူနဲ့ သူငယ် ချင်းဖြစ်တာ သူမိဘနဲ့ ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲလို့ စိတ်ကသာ ခွန်းကဲ့သို့ပဲ ဖေဖေကို တိတ်တိတ် ဝိတ်ဆိုးမိခဲ့တယ်။ နောက် ကိုအောင် ကို လာလည်ပါဦးလို့ မခေါ်မိတော့ ဘူး။

ကိုအောင်က ရတနာအသိုင်း အဝိုင်းက လူမဟုတ်ဘူး။ ပုံမှန်ဆို ရတနာနဲ့ ကြုံကြိုက်သိက္ခာမရှိမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး။ အဆောင်မှာ လာနေတဲ့ ရွှေရည်စိမ်လွတ်လပ်ရေးရ ကာလ မှာ အားကစားလုပ်တဲ့ အခန်းဖော် ယုယုနောက်ကို လိုက်ရင်းနဲ့ ခင်မင် လာခဲ့ရတာပါ။ ဆံပင်တိုတို ထောင် ထောင် အသားညိုညို အရပ်မြင့်မြင့် နဲ့ အနေအထိုင် တည်ငြိမ်ပီရိသေ သပ်တယ်။ အားကစားသမားပီပီ ခိုးကရက်၊ အရက်သေစာလည်း မရှောင်ပုံပဲ။ အတိအကျမသိပေမယ့် ကိုယ့်ရှေ့သောက်ပြုနေတာ မမြင်ရ ဘူး။ ကျောင်းနေစဉ်အချိန်မှာတော့ သူနဲ့ အတော်ရင်းနှီးတယ် ဆိုရမယ်။ အဆောင်ကို မှန်မှန်လာတတ်တဲ့ ဧည့်သည်တစ်ဦးပေါ့။

သူနဲ့ အနေနီးလေလေ သူ့ အကျင့်စရိုက်ကလေးတွေကို နှစ် သက်လေလေ ကိုအောင် ကမူးရှူး ထိုးဖြစ်တာမျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ ရဘူး။ တခုခုလုပ်ရင် တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် အစီအစဉ်တကျ ရှိတယ်။ သူ ကျောင်းစာအုပ်ကို ရတနာ ယူ ကြည့်ဖူးတယ်။ လှပ သပ်ရပ်လိုက်တဲ့ လက်ရေးလက်သား။ စာအုပ် ရှေ့ဖုံး အတွင်းဘက် နောက်ဖုံး အတွင်း ဘက် ဘာအပိုစာလုံးမှ မတွေ့ရ။ အတန်းထဲစာသင်နေရင်း စိတ်ကူး ပေါက်သမျှချရေး ရေးထားတတ်တဲ့ ရတနာ့စာအုပ်နဲ့များ ကွာပါလေ။ လက်ချာလိုက်နေရင်း ခရေပွင့်တွေ ကြယ်ပွင့်တွေ မြားတွေ လိုင်းတွေနဲ့ ဘေးမာဂျင်မှာလည်း မလွတ်အောင် ရေးတတ်သေးတယ်။ တိကျသပ်ရပ် တဲ့ ဖေဖေကြောင့် ပီရိသေသပ်သူ တွေ ကို အထင်ကြီးတတ် တဲ့ ရတနာက သူ့ကိုလည်း အမှတ်ပေးမိ တယ်။

အားကစားသမား ဖြစ်လို့ ကျောင်းမှာ သူနဲ့ ရင်းနှီးလို့သူက

လည်း အများသား။ ရတနာနဲ့ ယုယု ဆီကိုတော့ မှန်မှန်လာတတ်လို့ စူးစမ်းခံရပြန်။ ရတနာကော ယုယုပါ အနေမှန်ကြတော့ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် လည်း မစွပ်စွဲခံကြဘူး။ ရတနာက ကျောင်းမှာ လူသိများသူ ချောမော လှပသူ မဟုတ်ဘူး။ အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့် သွယ်ပျောင်းတဲ့ ကိုယ် ဟန်နဲ့ မဆိုးပါဘူးပြောရုံအဆင့်သာ။ ယုယုတော့ ရတနာ့လက်ချောင်း ခြေချောင်းလေးတွေ အလွန်လှတယ် လို့ ခဏခဏ ပြောတယ်။ ဘုရားရှိခိုး စဉ် ရတနာ့လက်အစုံဟာ တကယ့် ကြားဖူးလေးလို့ ဖြစ်နေတယ်လို့ မငို မအိဆိုစပြန်။

ပထမနှစ်ကနေ နောက်ဆုံးနှစ် အထိ ရတနာက အဆောင်မှာနေ တယ်။ ဖေဖေ လူပျိုထဝကတည်းက ရန်ကုန်မှာ အိမ်ရှိနေပြီး ရတနာ အောက်က ပုလဲဆို ရန်ကုန်မှာမှ ကျောင်းမထက်ရရင် သူ ဘယ်လိုမှ အမှတ်မြင့်မရဘူးလို့ ကြွေးကြော်ကာ ရန်ကုန် အိမ်မှာ လာနေတယ်။ ဖေဖေက ပုလဲ အဖော်ရအောင် ရတနာပါ ရန်ကုန် ပြောင်းလိုက်ပါ လားလို့ အကြိမ်ကြိမ် နားချတာ တောင် လက်မခံခဲ့ဘူး။

တောင်တန်း၊ ပင်လယ်၊ တော အုပ်၊ လွင်ပြင်၊ တောင်ကုန်းနဲ့ ပြည့် စုံလှပတဲ့ သူ့ဇာတိမြေကို ရတနာ ချစ်တယ်။ စိမ်းမွှောင်ညိုဆိုင်း တောင်တန်းများ ပတ်လည်ဝိုင်းပြီး ပင်လယ်ဝဆီက တိုက်ခတ်လာတဲ့ ဆားငန်နံ့ပါတဲ့လေကို ရှုရှုက်ရတာ အလွန် စိတ်ကြည်လင်တယ်။ မြို့ကို စီးနေတဲ့ ဘုရားတောင်ကုန်းပေါ်က ငုံ့ကြည့်ရင် ခေါင်မိုးနီနီနဲ့အိမ်တွေ၊ စိမ်းစိုသာမော့ဖွယ် သစ်တောအုပ် တွေနဲ့ မြို့ကွက်မြို့ကွင်းက လှတဲ့ အပြင် ပင်လယ်ဝဆီ စုန်ချီဆန်ချီ ခုတ်မောင်းသွားလာတဲ့ စက်လှေများ မော်တော်သမ္ဗန်များနဲ့ မြစ်တွင်း သာယာရှိလှတယ်။ တစ်ဖက်ကမ်းက ညိုဆိုင်းပိုင်းမြတ် တောအရေးစပ် စပ် တောင်တန်းအထပ်ထပ်က လည်း အိမ်မက်လေလား ဝိုးတဝါးနဲ့၊ ဒီမြစ်ကွင်းကို နှစ်သက်လွန်းလို့ ညနေတိုင်း တောင်ပေါ်သွားထိုင် ချင်မိတယ်။

တက္ကသိုလ်တက်တော့ နယ်က

အောင်ခဲ့လို့ ရတနာ အဆောင်ရတယ်။ မေမေက ရန်ကုန်အိမ်မှာနေဖို့ ပြောတယ်။ သမီး ကျောင်းဆောင်မှာ နေချင်လို့ပါ ဖေဖေလို့ ခေါင်ကို တက်ကိုင်တော့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အစောပိုင်း ကာလအဆောင် ကျောင်းသားကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ဖခင်က တစ်ရက်စဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းညိတ် တယ်။ စည်းကမ်းတင်းကျပ်ပေမယ့် ဖေဖေက သူ့ခွင့်ပြုနိုင်တဲ့ ဘောင် အတွင်းမှာဆို မျှမျှတတ အနည်းဆုံး သမာသမတ် ဖြစ်ချင်ယောင်ဆောင် ကာ ခေါင်းညိတ်တတ်တယ်။

အဆောင် နေခွင့်အတွက် ရတနာဘက်က အိမ်ကို ပြန်ပေးရတဲ့ ကတိကဝတ်က ပြဿနာမရှာပါဘူး ဆိုတဲ့ အချက်။ ပြဿနာရှာ တယ်ဆို တဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ အကြောင်း အရာများစွာ ရှိ တယ်။ အရေပါဆုံး အချက်က ရတနာ့နောင်ရေးအတွက် မေမေ ကြိုတင် စီမံထားတယ် ဆိုတာပဲ။ ပြဿနာဆိုတာကိုလည်း ရတနာမကြိုက်ပါဘူး။

ရတနာတို့အိမ် ရန်ကုန်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ယုယုတော့ သိတယ်။ သူ တစ်ခါပဲ အိမ်ရောက်ဖူးတယ်။ ရတနာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရန်ကုန် အိမ်ကို ၂ လ ကြာမှ တစ်ခေါက် အနိုင်နိုင်ပြန်တယ်။

“ငါ ပြောဦးမှပဲ။ ဟဲ့ ရတနာ နင်သူဌေး သမီးဆိုတာ ငါကြား တော့ ကြားဖူးသား။ အဆောင်မှာ ငါ လောက်တောင် မသုံးမစွဲနဲ့ ကပ်စေးတယ်လို့ ထင်နေတာ။ နင်တို့ တော်ရုံချမ်းသာတာမှ မဟုတ် ဘဲ။ ဒီလောက် အိမ်အကြီးကြီးရှိ နေရက်နဲ့ ဘယ်နှယ်အဆောင်မှာ ကျဉ်းကျဉ်း ကျပ်ကျပ် လာနေရ တာလဲ။ နင့်ညီမ ကလည်း ကိုယ်ပိုင် ကားနဲ့ ကျောင်းတက်တယ်။ နင် လည်း သူလိုဝင်းဝင်းတောက်နေနိုင် ရက်နဲ့ ဟဲ့ပါဟယ်”

နေခဲ့ပါတယ်။ ရတနာ ပွေးတ ဘည်းကစပါး မိဘတွေကြောင့် သူတို့မြို့မှာ ဘယ်သူသမီးလေလို့ ပြောရင် ရတနာတို့ညီအစ်မကို မျက်နှာမယ် လူကို သိကြတယ်။ ခြေချောင်း လက်ချောင်းလှတယ်လို့ ယုယုပြောတာကြားတော့ ဒီလက် ချောင်းနဲ့ ဘာကိုမှ မည်မည်ရရလေး

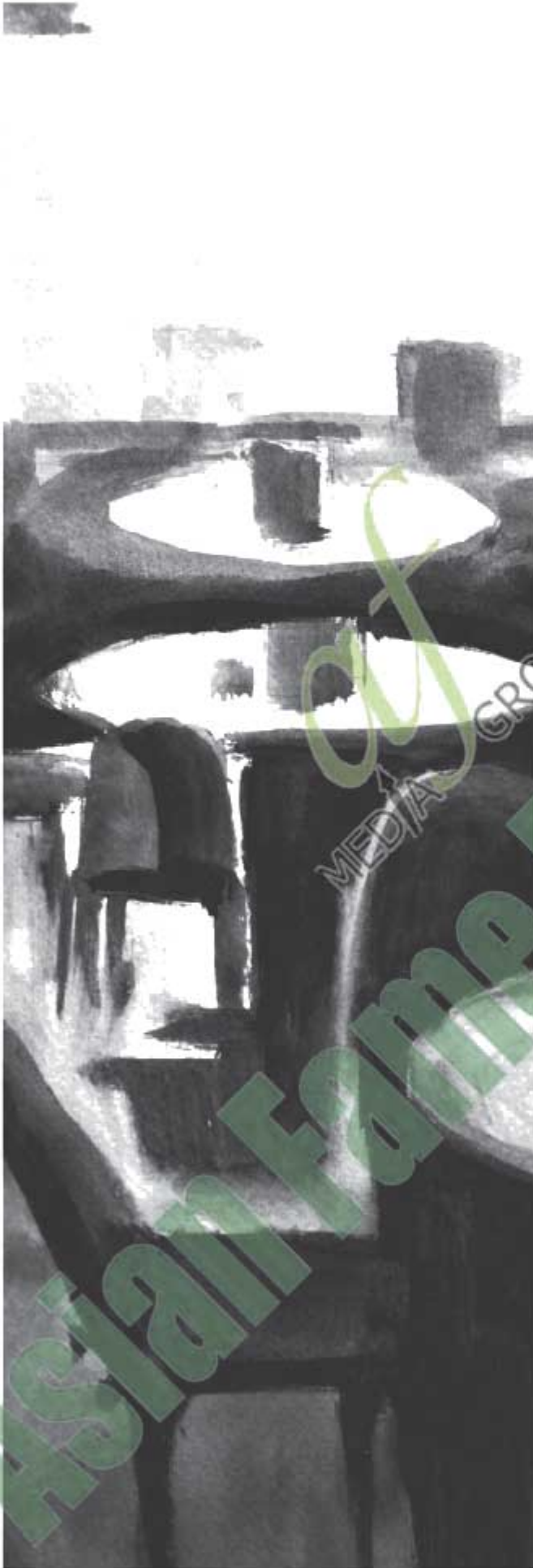
လေးပင်ပင် မလုပ်ရတာကြောင့်လို့ စိတ်ထဲက ပြောမိတယ်။ မေမေ က ရတနာတို့ ညီအစ်မကို လက်ဆစ် လုံးဝ မချီးခိုင်းဘူး။ ပြေးပြေးလွှား လွှား ဆော့ကစားနေတာလည်း မရှိ တော့ ခြေသလုံးသားမှာ ဘာအာမာ စွတ်မှ မရှိခဲ့ဘူး။ ထဘီတို့တို့ ဖတ် ရင် ခေတ်စားချိန်ကဆို ပုလဲခြေ သလုံးလေးတွေ လလွန်းလို့ တကူး တက ကြည့်ယူရတယ်လို့ သူတို့ ကျေးဇူးလှ ကျောင်းသားတွေကြား နာမည်ထွက်တယ်ဆိုပဲ။

♦
သူ ပုံမှန်ဘဝလမ်းကြောင်းက လေးနှစ်လောက် ဖယ်ခွာနေချိန်မှာ ကိုအောင်နဲ့ ရတနာနီးကပ်တဲ့ ဆက် ဆံရေးရှိခဲ့ဖူးပါရဲ့။ နီးကပ်တဲ့ ဆက် ဆံရေးဆိုပေမယ့် ရတနာက သူ လမ်းကြောင်းဟာ ဘယ်ကိုမြားပြ ထားမှန်း ကောင်းစွာနားလည်သူ ဖြစ် လို့ သမီးမှတ်တစ် နေရာ အရောက်မှာ ရပ်တန့်ထားခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ပြဿနာရှာတယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ရတနာမကြိုက်ဘူး။ ကိုအောင်က လည်း တည်ငြိမ်သူဖြစ် လေတော့ အလုပ်အခတ်မရှိဘူး။ ငယ်ရွယ်သူ တွေဖြစ်သော်လည်း သူစည်းကိုယ် စည်းသေသေသပ် သပ်ခြားနားတတ် သူတွေဖြစ်လို့ ဘေးဘီတလူတွေ သို့လောသို့လော ရဲရဲမစွပ်စွပ်တဲ့ အခြေအနေတစ်ခုမှာ ငြိမ်သက် အသားကျနေခဲ့တယ်။
သူ မြားဦးပြရာဆီပြန်လည်

ရောက်ရှိချိန်မှာတော့ ဖေဖေ မေး မြန်းပုံကို မနှစ်သက်တာနဲ့ဘဲကို အောင်နဲ့ အဆက်အဆံ မရှိတော့ ဘူး။ ထူးထူးထွေထွေ ပြောဆို နေရခြင်းမရှိ။ တဆလွမ်းဆွတ်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ ခွဲခြားခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်။ တောင်ပေါ်ကို ရောက်လို့ အိမ်မက်မြင်ကွင်းကို ကြည့်ချိန်မှာ တော့ တစ်ချိန်က ညနေခင်းများကို အမှတ်ရမိပါရဲ့။ တစ်ခုသော ချုပ် ညရဲ့ မြိုင်ပွဲက တပြန်လမ်းမှာ ကို အောင်ထရက်ဆုကို ခဏကိုင်ထား ပေးချိန်လေအေးကလေးတိုက်လာ တော့ ရတနာကို ဝတ်ထားပါလို့ တည်ငြိမ်သိမ်မွေ့တဲ့ အပြုံးနဲ့ ပြောခဲ့ တယ်။ သူ့အင်္ကျီလေးကို ဝတ်လာ ခဲ့လို့ ခံစားရတဲ့ အမျိုးအမည်မခွဲ တတ်တဲ့ ခွဲခြားသိမြင်လို စိတ်လည်း မရှိတဲ့ ကြည်နူးစိတ်ကို ဘယ်မေ့နိုင် မလဲ။

ရတနာက တွေဝေမျှင်းမှုန် သူမဟုတ် ဘူး။ ရန်ကုန်မှာ ကြာကြာ နေလိုစိတ်မရှိဘဲ ဇာတိ မြို့ပြန်ပြီး ဖေဖေ အဝေးပြေးသယ်ယူပို့ဆောင် ရေးအလုပ်တွေ ရော်ဘာခြုံ သစ်သီး ခြံအလုပ်တွေ ဝင်ကူတော့တယ်။ နီးကြားသူပီပီ ဖခင်ခြေရာ ထက် ကြပ်မခွာ လိုက်နိုင်တယ်။ မေမေက သူ့အလုပ်လုပ်တာ မကြိုက်ပြန်ဘူး။ သူစီစဉ်ထားတဲ့ ကိစ္စကို ရတနာ အလုပ် များ နေ တယ် ဆို တဲ့ အကြောင်းပြချက်ကြောင့် ထိခိုက် လာတာကို လုံးလုံးမကြိုက်ဘူး။

အခုမှပဲ ရတနာ ပြက်ပြက် ထင်ထင် နားလည်တော့တယ်။ ကိုအောင် ဘာတွေ ပြောင်းလဲသွားသလဲ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာခဲ့တယ်။ နှစ်ကာလများ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အတွေ့အကြုံများဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်နှလုံးကို တကယ်ပဲ ပြောင်းလဲ စေခဲ့တာကိုး။ ရတနာ ကုန်လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်နဲ့ ကိုအောင် ကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့ အချိန်ဟာ အရှိန်ချင်း မတူကြဘူး ထင်ပါတယ်။

ဖောက်မိတယ်။

‘ကျွန်တော် သွားပြီ’ တဲ့။

ဘယ် သူ့ပို့လိုက်တဲ့ စာလဲ ရတနာ သိတယ်။ ဘယ်ကို သွားလဲ ရတနာ သိတယ်။ ဘာဖြစ်သွားနိုင် သလဲ ရတနာ သိတယ်။ ချက်ချင်း သိမြင်စိတ် ဝင်လာတယ်။ သူ ကို တစ်ခါလောက် တွေ့လိုက်ချင်တယ်။ သူ့လက်ထဲ စာရောက်ချိန်မှာ ကို အောင် ပြန်လှည့်မရတဲ့ တောင်တန်း တစ်ခုကို ကျော်သွားခဲ့ပြီ။ နောက် ထပ် ဘာသတင်းမှ မရတော့။

နောက်ပိုင်း ကာလများကို အမြန်ပြသလို ကျော်လွှားပစ်ရင် ရတနာဟာ အလွန်အလုပ်လုပ် သော၊ မတစ်ရာသားများကို ပြတ် ပြတ်သားသား ကိုင်တွယ်စီမံနိုင် သော၊ မိဘ ဂုဏ်ရှိန်ကြီးသလို ကိုယ် မိဘကိုယ် ရည်ကိုယ်သွေးရှိသော၊ ဝေးနီးနီးကပ် ရန် မလွယ် ကူသော အမျိုးသမီး တစ်ဦးအဖြစ် သူတကာ ညွှန်းဆို ကြတယ်။ သူ့စီမံကိန်း အတိုင်း ပြစ်မလာလို့ မေမေရဲ့ ပြည်တွန်တောက်ထိုး နားပူနားဆာ တွေကို ဘယ်လိုအင်အားနဲ့ တောင့် ခံမလဲ သိပ်တွေး ခဏာ စရာတောင် မရှိဘူး။ မသိကျိုးကျွန် လုပ်တဲ့ နည်းက အကောင်းဆုံး ဆိုတော့ ဒါကိုပဲ ကိုင်စွဲနေခဲ့တာပဲ။ ငယ်နုစဉ် တာ ပြဿနာရှာတယ် အပြောမခံချင် တာနဲ့ တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ရဲ ခေါင်း ငဲ့ခဲ့ပေမယ့် ကြီးရင့် လာချိန် ကိုယ် ပိုင် အရည်အသွေးနဲ့ ကောင်းစွာ ရပ်တည်ချိန်မှာ ခေါင်းကိုမတ်မတ် ထားကာ တည်ငြိမ်စွာ ငြင်းဆိုနိုင် ခဲ့ပြီ။ ငြင်းဆန်ရုံခဲ့ပြီ။ မေမေ အတင်း အကျပ်စီမံခွင့် မရှိပြီ။ ရတနာ ကိုယ်ပိုင်ဘဝကို ကိုယ်တိုင်ကောင်း စွာ စီမံနိုင်သူဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ရတနာ စိတ်အားလပ်ချိန်မရှိ အောင် အလုပ်များတယ်။ ခြံက၊ ဝိတ် က အလုပ် သမားတွေ ရဲ့ ကုန်းမာရေး၊ မိသားစု ပြဿနာများ တလေးများရဲ့ ပညာရေး၊ နေရာ တကာ ဝင်ပါရတယ်။ တဖြည်းဖြည်း ရှားပါးလာတဲ့ အလုပ်သမားလူငယ် လူရွယ်ပြဿနာ။ သူတို့မြဲပေါက် ကလေးတွေ သူတစ်ပါးကိုအားကျ နားယောင်းပြီး တောင်တန်းကျော်

ထွက်မသွားအောင် ပြောဆိုရ စည်း ရုံးရ ပညာပေးရနဲ့ အားလပ်ချိန်မှာ စာသင်ပေးရသေးတယ်။ ကာယ အား ပြုတဲ့ဝန်းကျင်က ဆင်းသက် လာတဲ့ ကလေးတွေကို အသိဉာဏ် အားပြုတဲ့ အဆင့်ရောက်အောင် တွန်းတင်ရတာ လွယ်လွယ်မဖြစ် နိုင်ဘူး။ မိဘအသိဉာဏ် ရေချိန် အလိုက် ကလေးရဲ့ ဝိဇာနည်အလိုက် တချို့ကအားရ တချို့လက်လျှော့ တချို့ဥပေက္ခာပြု အမျိုးမျိုးကြုံရ တယ်။ ဖေဖေခဏ ခဏ အထူးပြု ပြောဆိုတဲ့ မျိုးရိုးဦးအကြောင်း ကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားလာရ တော့တယ်။

ကျွန်တော်သွားပြီလို့ ရေးခဲ့တဲ့ စာနောက်ပိုင်း ပထမဆုံး တွေ့ရမှာပဲ။ ရတနာ နည်းနည်း စိတ်လှုပ်ရှားသွားတယ်။ အိမ်က သူ့စာကြည့်စားပွဲ အံ့ဆွဲက ယွန်းသေတ္တာထဲ ထည့်သိမ်းထားတဲ့ စာတိုလေးကို မြင်ယောင်မိတယ်။

သူ လုပ်ချင်တာလေးတွေ လုပ် နိုင်တဲ့အတွက် အခြေခိုင်တဲ့ မိဘ မျိုးရိုးမှာပေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရ တော့တယ်။ ကြာဖူးလေးလိုလှတဲ့ လက်ကလေးတွေ အကြောထင်လာ ခဲ့ပြီ။ နူးညံ့သွယ်ပျောင်းနေလို့ မရ တော့ဘူး။ ယုယုကိုတောင် ပြောပြ ချင်သေးတယ်။

နှစ်များစွာလွန်ခဲ့မှ ပုလဲဆီက အမှတ်မထင် ကိုအောင်သတင်းကို စကြားရတယ်။ သူ့အမျိုးသားနဲ့ ပတ် သက်တဲ့ လူတစ်ယောက်၊ မမတို့နဲ့ အတန်းတူတယ် သိသလားလို့ ဖုန်းဆက် မေးလာပါတယ်။ ကို အောင် သတင်းပြန်ကြားရချိန်မှာ တော့ ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်စဉ်းစားလို့ မရလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ပုလဲ

ခင်ပွန်းသည်နဲ့ လုပ်ငန်းအရ ဆက်စပ်သူ၊ ရှင်းရှင်းဆိုရသော် လိုအပ်သလို မျက်နှာသာပေးရသူဆိုပါ။ ရတနာ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ ကိုအောင်ယောက္ခမတွေ့ခဲ့ နာမည်ကို ကြားလိုက်ရတော့ နည်းနည်းသိသွားသလိုပါ။ အပြည့်အဝတော့ မဟုတ်ဘူး။

ပုလဲနဲ့ဖုန်းပြောတိုင်း ကိုအောင် သတင်း အမြဲကြားရတယ်။ လက်ရှိ ကိုအောင်အနေအထားကို သိလာတယ်။ သိလာလေလေ ရတနာ နားမလည်လေလေပါ။

“မမ သိလား။ အဲဒီလူလေ အစက ဘာမှရှိတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး။ သူ့မိန်းမဘက်က အသိုင်းအဝိုင်းကြောင့် ထောင်တက်သွားတာဆိုပါ။ ဟိုဘက်ကို ထွက်သွားသေးတာဆို။ ဪ မမ သိတယ်လား။ အင်းပေါ့ သူ့အမျိုးသမီးနဲ့တွေ့ပြီး အဲဒီက ပြန်လာမှ ဒီအဆင့်ရောက်လာခဲ့တာတဲ့။ သူ့အမျိုးသမီးအဖေက . . . ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဆို”

“မမ သိလား။ အဲဒီလူ အလုပ်လုပ်တာ တော်တော် ပြတ်တယ်နော်။ သတ္တိလည်းကောင်း ရမ်းလည်းရမ်းတယ်။ သူ ယဉ်တိုက်မှုတစ်ခုဖြစ်တာ . . . . လုပ်ပစ်လိုက်တာ . . . . ကြောက်စရာကြီး မမသိလား။ အေးလေ အဲလိုလုပ်နိုင်အောင် ပိုက်ဆံကလည်း မတရား ပေါနေတာကိုး”

“မမ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ တစ်ယောက်လေ၊ အား ဟိုနေ့က ဒင်နာမှာ ဘေးဝိုင်းကလူတွေနဲ့ အပြိုင်ကြပစ်တာ၊ ရက်ရက်စက်စက် ဆိုပါ။ အိမ်ကလူ ပြောတယ်။ နောက်ဆုံး တစ်ဆိုင်လုံးချုပ်ဖြတ်ပြီး ဘေးဝိုင်းကို အသေဖြတ်ပစ်တယ်ဆိုပါ”

“မမ သိလား။ မမ သူငယ်ချင်းဆိုလေ . . . .”

မုလ်ပြောပြနေတာ ကြားပြီး ကိုအောင်မဟုတ်ရဲ့လားလို့ သံသယတောင် ဖြစ်လာရတယ်။ ကိုအောင်သာဆို ဒီလိုအပြုအမူတွေ လုပ်မယ့်လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ရတနာရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ခဲ့ဖူးသူအကြောင်း ရတနာ တကယ်မသိခဲ့တာလား။ အဲလောက်တောင် ရတနာ ညံ့ဖျင်းခဲ့လို့လား။ တကယ်ဟုတ်ပါ့မလား။ နာမည်တူ

တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ကလည်း အတန်းတူ၊ နှစ်တူ။

ဖေဖေ နေမကောင်းဖြစ်လို့ ရန်ကုန်အိမ်မှာ ကြာကြာနေမှပဲ ကိုအောင်နဲ့တွေ့ဖို့ အခွင့်အရေးရတော့တယ်။ ပုလဲ၊ မတ်တော်မောင်နဲ့ ကိုအောင်တို့ အတူတကွတက်ကြမယ့်ပွဲတစ်ခုကို ရတနာ လိုက်သွားတယ်။

ကျွန်တော်သွားပြီလို့ ရေးခဲ့တဲ့ စာနောက်ဝိုင်း ပထမဆုံး တွေ့ရမှာပါ။ ရတနာ နည်းနည်း စိတ်လှုပ်ရှားသွားတယ်။ အိမ်က သူ့စာကြည့်စားပွဲ အံ့ဆွဲထဲက ယွန်းသေတ္တာထဲ ထည့်သိမ်းထားတဲ့ စာတိုလေးကို မြင်ယောင်မိတယ်။

“ရတနာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ မတွေ့ရတာ ကြာလှပြီ”

၈ နှစ်နဲ့ ၁၁ လရှိပြီ။ ရက်တောင်ပြန်ရေလိုက်ရစ် ရသေးတယ်လို့ ရတနာစိတ်ထဲက ပြန်ပြောမိတယ်။ လက်တွေ့ကျတော့ ချက်ချင်း စကားမစပြုစီ အသာပြန်နေလိုက်တယ်။

တွေ့တွေ့ချင်း မြင်လိုက်ရတဲ့ ကိုအောင်အပြုံးက လှိုက်လှိုက်လှလှ အပြုံးကတော့ မပြောင်းလဲသလိုပါ။ နည်းနည်းဝလာတာ ခိုက်ထွက်လာတာကလွဲလို့ နဂိုရုပ်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရတနာ သိလိုက်တယ်။ ခံစားလိုက်ရတယ်။ ရတနာ သေသေချာချာမပြောတတ်တဲ့ တစ်စုံတစ်ခု ပြောင်းခဲ့တယ်။

ဖေဖေကျန်းမာရေး၊ ရတနာ အလုပ်ကိစ္စကို သူ မေးမြန်းတယ်။ သူ့ခြံကိစ္စတွေပါလာတော့ ရတနာ နည်းနည်း စကားသွက်လာတယ်။ တည်ခင်းကျွေးမွေးတဲ့ပွဲမှာ အဖျော်ယမကာပါလေတော့ သူတို့သောက်ကြတယ်။ ခွက်ကိုင်ထားတဲ့ကိုအောင်ကို ကြည့်ရတာ ရတနာ့မျက်လုံးထဲ ထောင့်လိုက်တာ။

ပွဲက တဖြည်းဖြည်း ညနက်လာလေလေ လူသံသုသံ ဆူလာလေလေ ကိုအောင်ရယ်သံ ကျယ်လာလေလေ ဖြစ်လာတယ်။ လူတစ်ယောက်က လာဆွဲခေါ်လို့ ကိုအောင် ပါသွားတယ်။ စင်ပေါ်တက် စားသောက်ဆိုင်သီချင်းသည် တစ်ယောက်ကို ပန်းကုံးတက်စွပ်နေတဲ့ ကိုအောင်

ခြေလှမ်းတွေ ယိုင်နေပြီ။ ပန်းကုံး အထပ်လိုက်စွပ်လိုက်ချိန် ဆလိုက်မီးရောင် သူ့လက်ပေါ်အကျ နာရီကလား လက်စွပ်တွေကလား မသိဘူး ပြီးပြီးပြန်ပြန် လက်လက်တောက်တောက် အရောင်တွေ ထွက်လာတယ်။ စင်ပေါ်ကပြန်ဆင်းလာပြီး ရတနာတို့ စားပွဲဆီကို လျှောက်လာတဲ့ သူ့မျက်နှာပေးက ခေတ်ပေါ်လောကီဝန်းကျင်မှာ အသာစီးရတာ အောင်မြင်ကျေနပ်နေတဲ့ ပုံပန်းနဲ့။ ရတနာ စိတ်နှလုံး နောက်ကျီလာတယ်။

အခုမှပဲ ရတနာ ပြက်ပြက်ထင်ထင်နားလည်တော့တယ်။ ကိုအောင် ဘာတွေပြောင်းလဲသွားသလဲ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာခဲ့တယ်။ နှစ်ကာလများ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အတွေ့အကြုံများဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်နှလုံးကို တကယ်ပဲ ပြောင်းလဲစေခဲ့တာကိုး။ ရတနာ ကုန်လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်နဲ့ ကိုအောင် ကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့ အချိန်ဟာ အချိန်ချင်း မတူကြဘူး ထင်ပါတယ်။ ရတနာ နည်းနည်းချင်း ရှေ့နေစဉ်မှာ ကိုအောင်က အဟုန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ပြောင်းပြန်အမျိုးအကျွေ တစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီ။ သူ့အချိန်နဲ့ လိုက်ပါသွားခဲ့ရင်တော့ အပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲတယ်လို့ မပြောသာဘူးပေါ့။ ရတနာအချိန်နဲ့ တိုင်းတာလိုက်တော့ အခြားနားကြီး ခြားနားခဲ့လေပြီ။

ရတနာကတော့ တစ်ခါက ညနေခင်းများကို အထပ်ထပ် ပြန်စဉ်းစားကြည့်နေမိတယ်။ အပြင်ပန်း သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲလွယ်နိုင်ပေမယ့် ဝီဇစိတ်နှလုံးကတော့ ဒီလောက် ပြောင်းလဲလွယ်လို့လား။ တကယ် ဝီဇစိတ်ကို မြင်သာတဲ့အထိ ရတနာ မရောက်ကြည့်နိုင်ခဲ့လို့လည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ မည်သို့ဆိုစေ လေအေးလေးတိုက်တဲ့ ညနေခင်းပုံပြင်လေးကတော့ လှနေဦးမှာပါ။

ခုမှပဲ ဖေဖေက ဘယ်သူ့သား သမီးလဲလို့ မေးတာကို နားလည်သွားတော့တယ်။

မြသာ

ကမ္ဘာ့
အနုပညာ
ဝတ္ထုတိုစု

(၁)

တီး... ရောက်
"မင်္ဂလာပါရှင်"

ကားသော့တွင် ချိတ်ထားသော အဝေးထိန်းခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ပြီး ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လိုက်စဉ် အချက်ပေးသံနှင့်အတူ ကားတံခါး ချက်ကျသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မရှေးမနှောင်းတွင် ဆိုင်ပေါက်ဆီမှ ဧည့်ကြိုမိန်းမပျိုလေးများ၏ သံပြိုင်နှုတ်ခွန်းဆက်သံက ချိုလွင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စားသောက်ခန်းမ ညာဘက်ထောင့် သီးသန့်ခန်းစားပွဲရိုင်းဆီသို့ အကြည့်တစ်ချက် ရောက်သွားသည်။ ကိုကျော်ကျော်၊ ကိုဝဏ္ဏနှင့် ကိုမြင့်ဝင်းတို့ ရောက်နေကြပြီ။ ကျွန်တော့်

K H I T
T H U T
2 0 1 2

ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ကိုကျော် ကျော်က မတ်တတ်ရပ်၍ အလေး တစ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး . . .

“ကိုယ့်လူရဲ့ ပြောင်းပြန် မဟာ ဗျူဟာကိုတော့ လေးစားတယ်ဗျာ”

ကိုကျော်ကျော် စကားအဆုံးမှာ သောက်လက်စဘီယာခွက်ကို စားပွဲ ပေါ်ချလိုက်ပြီး ကိုဝဏ္ဏက ဝင်ပြော ပြန်၏။

“ဟုတ်ပါ။ ညက ခင်ဗျားရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ဇာတ်လမ်းကို ခုပဲကိုကျော် ကျော် ပြောပြလို့ သိရတယ်။ လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားကအဆင့် မြင့်သိုင်းပြောင်းပြန် ဆရာကြီးပဲ ဟား. . . ဟား”

“ညက ကျုပ် တော်တော်မှူးနေ တာဗျ။ ရူးကြောင်မှူးကြောင်နဲ့ ဒေါသကလည်း တော်တော်ထွက်နေ တော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး စွတ်လုပ် လိုက်တာ။ တော်တော်ခုကွများပါ တယ်ဗျာ”

စားပွဲထိုး လာချပေးသော ဘီယာခွက်ကို မျက်စပစ်ပြုရင်း ကိုမြင်ဝင်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက် သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ မာည်းထိတ်ရင်ဖို့ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းကို နောက်မှပြော။ ခိုးယားစိတ်လိုက်ရအောင်”

အားလုံးပြိုင်တူ ခွက်များကို ကိုင်မြှောက်လိုက်ကြသည်။

“ခိုးယားစိတ်. . . ဘုရားကောင်းကြီး ရဲ့အောင်မြင်မှုကို ခုတ်ပြုပါတယ်”

“ကဲ ခင်ဗျားရဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခု လုံးမကျန် ခရေဂေ့တွင်းကျ ပြောပေ တော့”

ကျွန်တော်က ဆီယာတစ်ငုံ မော့လိုက်ပြီး . . .

“ညက ကျွန်တော် တော်တော် မှူးတယ်ဗျ။ ညစာစားပွဲမှာကတည်း ကမူးသွားလို့ တောင်းပန်ပြီး ပြန်လာ ရတာ။ ခင်ဗျားတို့ဆီရောက်တော့ Red Label တစ်ခွက် ထပ်သောက် လိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့ မရတော့ လို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ထပြန်လာတယ်။ အဲဒီမှာ ပြဿနာနဲ့ တိုးတော့တာပဲဗျ။ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်က ရှာဖွေလေ တွေ့ရှိ လေကို ဝါသနာထုံတဲ့ ကောင်ဆို တော့ အရက်ရဲ့အရှိန်လေးနဲ့ ဘဝ တစ်ခုကို စူးစမ်းလိုက်တာမှာ ဆူးပုံ နှင်းမိတော့တာပဲ။ ကံကောင်းလို့ ယေဗျာ”

(၂)

တစ်. . . တောက်

တစ်. . . တောက်

တစ်. . . တောက်

ဒိုင်ခွက်ဆီမှ ညာဘက်ဘေး ကပ်ရပ်ရန် အချက်ပြုမီးသံ ထွက် ပေါ်လာသည်။ ခေါင်းထဲမှာ မှူး နောက်နောက် ရီဝေဝေ။ ဆံနီမလေး ဘက်မှ ကားပြတင်းတံခါးမှန်ကို မှားယွင်းစွာ ဖွင့်လိုက်မိခြင်းကြောင့် ကန်ရေပြင်ဆီမှ တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးများနှင့်အတူ အီတောက် တောက် ရေမွှေးရနံ့ တစ်ခုက ကျွန်တော်နားဖျားဆီ ဝရန်းသွန်းကား တိုးဝင်လာတော့သည်။ မှားယွင်းမှု တစ်ခု၏ ကြိုတင်နိမိတ်လေးများ လား။ ကျန်ပြတင်းတံခါးမှန်များ အားလုံးကို အမြန်ဆုံး ဖွင့်လိုက်ရပြန် သည်။ သို့သော်လည်း ဆံနီမလေးဆီ မှာ လွင့်လာသော အပေါစားကိုယ်နဲ့ စာများ၏ အန္တရာယ်ကတော့ ခြိမ်း ခြောက်နေဆဲ။

“ကဲ. . . မယ်မင်းကြီးမ အသင် သွားလို့ရာသွားပေတော့”

“ဦးကလည်း သမီးမိမှာ မဆင်း ချင်ဘူး။ သမီးတက်ခဲ့တဲ့ နေရာပဲ ပြန်ပို့ပေးပါဆို။ ရေ့နားလေးတင် တာ. . . ဘာထူးမှာမို့လဲ။ သူမေးချင် ရာတွေ မေးလိလည်းပြီးရော လူကို တွေ့ကရာနေရာ ပစ်ထားခဲ့တော့တာ ပဲ”

ဆံနီမလေးရဲ့ ခနဲတဲ့တဲ့စကား ကို ကျွန်တော် မကြားချင်ဟန်ဆောင် နေလိုက်ပြီး ကားကိုဖြည်းညင်းစွာ မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်မှာ လည်း ကိုယ့်ခုကွနှင့် ကိုယ်ရယ်မို့ စကားဆက်ချင်စိတ်မရှိ။ နှစ်ဦး ဆက်သောက်ခဲ့သော အရက်ရှိန်က အတော်ခရီးရောက်နေပြီ။ ညစာ ထမင်းဦးမှာ သောက်သုံးခဲ့သော Gold Label ၏ ငြိမ့်ညောင်း သာယာမှုများသည် ဒုတိယဦးမှ Red Label တစ်ငုံမျှသောက်လိုက်ရုံ နှင့် တစ်စိတ်ပျက်ကြေခဲ့ရသလို၊ နာမည်ကျော် ဂျော်နီဝါကား၏ ကြည်နူးဖွယ်ရာ တန်ဖိုးများအားလုံး သည်လည်း ဆံနီမကိုယ်နဲ့တူများ ကြောင့် ဝတ်လစ်စားလစ်ဖြစ်ခဲ့ရလေ ပြီ။ လေအေးပေးစက်ပင် လက် မြောက် အရုံးပေးလိုက်ရသော ဆံနီမ၏ အပေါစားကိုယ်နဲ့တူများ ကားထဲမှာ စွဲကျန်နေမဖြစ်ဆိုသော

အတွေးက စိတ်မသက်မသာရှိလှ၏။ လမ်းသွယ်လေးတစ်ခုထိပ်မှ မှောင် ရိပ်တွင် ကားကိုထိုးရပ်လိုက်သည်။ အမိက ချက်ချင်းမဆင်းသေးဘဲ လေရှည်နေပြန်သေးသည်။

“အခုလို ပြန်ပို့ပေးတာ ကျေးဇူး ပါပဲ။ သိချင်တာရှိသေးရင် နောက် နေ့ညတွေ လာမေးဦးနော်။ ပိုက်ဆံ ပေးဖို့မလိုပါဘူး။ အိပ်မက်လှလှလေး တွေ မက်သွားပါစေ သွားပြီနော်”

ဟုပြောကာ သူနှင့်အတူညီဖွဲ့ဖို့ ပြင်းတောက်တောက် အနံ့ဆိုးများ ကို စုပ်ယူသွားတော့သည်။ ပနေနိုင် မထိုင်နိုင် သူထိုင်သွားသော ထိုင်ခုံ ဝန်းကျင်ကို အနံ့ခံကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော်ထင်သလောက် မဆိုး။ ခုကွကိုဝယ်ယူမိသော ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ကျိန်ဆနေမိသည်။ ဆပင်အနီ၊ တောင်းဘီအနီနှင့် ကောင်မလေးမှာ လမ်းကျဉ်းလေးဆီ မျက်နှာမူ၍ အမှောင်ထုထဲသို့ တိုးဝင်ခုန်ဆင်း သွားလေပြီ။ ဒီနေရာက သူ့ရဲ့ကွန် ချက် ဖြစ်နိုင်သည်။ နောက်ထပ် ငါး ဘယ်နှကောင်လောက်များ သူ့ဦးကို ကွန်ထဲကို တိုးဝင်လိမ့်မည်မသိ။

“ဦးက ဘယ်လိုလူကြီးလဲ” ဆို သော ဆံနီမလေး၏ မေးခွန်းကိုသာ ကြားယောင်နေမိပြန်သည်။ သူ့ အတွက်တော့ ကျွန်တော်လိုလူမျိုး မတွေ့ဖူးသေးတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ လိမ့်မည်။ ဝှဲ မိနစ်စာ မေးခွန်းများ ကိုဖြေပေးရုံနှင့် ကြိုတင်သဘောတူ ထားသော ငွေငါးထောင်အစား တစ်သောင်းရလိမ့်မယ်လို့ သူ မျှော် လင့်မည်မဟုတ်။

ကျွန်တော်နှင့် သူ၏ ဝှဲ မိနစ် စာ ကူးလူးဆက်ဆံမှုက သူ့မျှော်လင့် ထားသလိုမဟုတ်ဘဲ အပြာရောင် မသန်း အဖြူထည် သက် သက် စကားလုံးများနှင့်သာ တစ်နည်း ဆိုရသော် သူ့ဘဝဖြတ်သန်းခဲ့ရမှုများ ကို ငွေပေး၍စပ်စုခဲ့ခြင်းမျှသာဖြစ် သည်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော် ကို ဘယ်လိုလူကြီးလဲလို့ သုံးသပ် သွားတာမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ အတွက်တော့ သူလည်း ကျေနပ်နိုင် ပါလိမ့်မည်။

အမူးမပြေချင်သေး၍ ကော်ဖီ တစ်ခွက်လောက် သောက်လိုက်ဦး မည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။ ရွှေဂုံတိုင် မီးပွိုင့် အရောက်တွင် Coffee Circles ရှိရာ ဓမ္မစေတီလမ်းသို့

သွားရန် ယာဉ်ကြောရွေးလိုက်၏။ ထိုစဉ် တစ်စုံတစ်ခုကို သွားသတိရ လိုက်သည်။ ဖုန်း... ငါ့ဟမ်းဖုန်း ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်။ အချိန် တော်တော်များများ သုံးနေကျပစ္စည်း မြစ်၍ အကျင့်ပါနေသောလက်က ဖုန်းကို အလိုလိုရှာမိလျက်သာဖြစ် သွားသည်။ တောင်းဘိအိတ်ထဲတွင် ထည့်လေ့မရှိသော်လည်း စမ်းကြည့် မိသည်။ မတွေ့။ ထိုင်ခုံတွေပေါ်မှာ လည်း ရှာမရ။ အင်္ကျီအိတ်၊ လက်ဆွဲ အိတ်၊ ကားခက်ရှ်ဘုတ်၊ ထိုင်ခုံ အောက်တွေပါမကျန် မြေလှန်ရှာ ကြည့်သည်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ 4D Iphone မှာ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက် သွားခဲ့လေပြီ။ နေကာမျက်မှန်ကို တွေ့သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်လည်း ရှိနေသေးသည်။ ကားထဲမှ ပစ္စည်း အားလုံးလည်း ပုံမှန်အတိုင်း ဘာ တစ်ခုမှ အပျောက်အရှုမရှိ။ သေချာ သည်မှာ ညစာစားခဲ့သော ပထမဝိုင်း မှ ထထွက်လာသည်အထိ ရှိသေး သည်။ ကိုကျော်ကျော်ထံ ဖုန်းဆက် ပြီး သူတို့ဝိုင်းဆီကူးခဲ့ခြင်းက မမှတ် မိနိုင်စရာမရှိ။ ဒုတိယဝိုင်းမှ ပြန်လာ စဉ်ကလည်း အိမ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက် သေးသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် အကျင့်အတိုင်း ဖုန်းကို အရှေ့ထိုင်ခုံ မှာ ပိုက်ဆံအိတ်နှင့်အတူ ချထား လိုက်သည်။ ဆံနီမကားပေါ်အတက် တွင် ပိုက်ဆံအိတ်ကိုယူလိုက်သော် လည်း ဖုန်းကိုယူလိုက် မယူလိုက် မသေချာ။ ကန်ရေပြင်ကိုပတ်၍ ကားမောင်းရင်း ဆံနီမကို အင်တာ ဗျူးလုပ်သည်။ ဆံနီမဆင်းသွားသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အပြင်းစားရေခွေးနဲ့ များ ပျောက်ဆုံးသွားတာကိုသာ သတိပြုလိုက်ပြီး ဖုန်းပျောက်သွား တာကို သတိမမူမိလိုက်။

“သောက်ကမြင်းမ... ငါ့ကို ဝါမျိုးလုပ်လို့ရမလား။ တွေ့ကြသေး တာပေါ့။ ခါ့ကိုအချစ်မှတ်လို့၊ ဒီည တော့ ငါ့လက်က နင်လွတ်အောင် ပြေးပေးတော့၊ ငါ့ဖုန်း ပြန်မရလို့က တော့ မီးကို မီးခဲတက်ဖို့ပစ်မယ်”

ကျွန်း... ကျွန်း
ဒေါသနှင့်အတူ ကားဘရိတ်ကို ဆောင့်အုပ်လိုက်ပြီး လာရာလမ်းဆီ သို့ ဆက်ခနဲ ချိုးကွေ့ပစ်လိုက်သည်။ ကားဟုန်းသံများ၊ ဆံဆီသံများ ဆူညံစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့၏။ i Phone က ကျွန်တော့်မဲ့မရှိမဖြစ်

အသုံးအဆောင်။ ထိုဖုန်းထဲတွင် ကျားကုတ်ကျားခဲ စုဆောင်းထား သော အချက်အလက်ပေါင်းမြောက် မြားစွာ ရှိနေသည်။ ဒါတွေပါသွား လျှင် ကိုယ်ကျိုးနည်းရပေတော့မည်။ ဆံနီမအတွက် ငွေက ပိုအရေးကြီး လိမ့်မည်မှန်သော်လည်း ကျွန်တော့် အဖို့ ခုချိန်မှာ ငွေထက် ဖုန်းထဲမှ အချက်အလက်များက ပိုအရေးကြီး သည်။ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ၊ ဖုန်း နံပါတ်များ၊ အင်တာနက်မှ ဆွဲချထား သောအချက်အလက်များ၊ အလုပ် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သည်များ အကုန် ပါသွားသည်။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးထဲ တွင် ဖုန်းမှလွဲ၍ ဘာမျှမမြင်တော့ ပေ။

ဆံနီမဆင်းသွားသော လမ်း ကျဉ်းလေးဆီအရောက်တွင် ကားကို ချိုးဝင်လိုက်ပြီး လမ်းတစ်လျှောက် ဘေးဘီဝဲယာသို့ ကားမီး အကူးအသိဖြင့် ရှာ ကြည့်မိသည်။ အရိပ် အယောင် မျှ မမြင်ရ။ ရင်ထဲမှ ၆၅၁ အပူက ငမာ ထိပ်တိုင်းအောင် နေတိအလား တဒုတ်ဒုတ် အသံများ နားထဲမှာ ဆူညံနေတော့သည်။ အပူလုံးကြီးက ဦးခေါင်းနှင့် ရင်ဘတ် သို့ စုန်တစ်ချည် ဆန်တစ်လှည့်လှန်း ထိုးနေတော့၏။ ကားကို လမ်းဘေး တစ်နေရာရပ်လိုက်ပြီး တစ်ခဏမျှ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းလိုက် သည်။

ခေါက်... ခေါက်
ထိုစဉ် ကျွန်တော့် ညာဘက် ဘေးဆီမှ ကားမုန်ခေါက်သံ ခပ်တိုး တိုးထွက်ပေါ်လာ၍ မျက်လုံးကိုဖွင့် ကြည့်မိလိုက်သည်။ မိန်းမဖျိုတစ်ဦး။ စွပ်ကျယ် ချိုင်းပြတ်နှင့် တူသော အနက်ရောင် ဆွဲသားအောက်မှ ဖြူဝင်း အိတ်စက်နေသော အသား အရေ ပိုင်ရှင်ခလေး၊ ကျွန်တော် လှိုက်လှိုစွာ ပြုပြင်လိုက်ပြီး မှန်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ တံခါးခေါက်သံ ရှင် ကောင်မလေး၏ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ လှုပ်ရှားသွားတာ တွေ့လိုက်ရ သည်။

“... ..”
သို့သော် ကျွန်တော် ကြားလိုက်

“အစ်ကို...ဆီဒီကောင်ပ တာအင်္ကျီတာအရောင် ဝတ်ထားသလဲသာပြော။ အစ်ကိုဖုန်းသေချာပေါက် ပြန်ရထကုမယ်၊ ကျေး...ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့အိတ်တွေယူထား။ မှတ်ပုံတင်ပါပဲဟယ်။ ဟေ့...နင်တို့အိတ်တွေလည်း ပေးလိုက်ကြလော။ ဒီလိုသစ္စာမရှိတဲ့ အောက်တန်းစားမကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဝါးရိုက်ပစ်မယ်။ ဒီကောင်မ ဆင်းသွားတဲ့နေရာကိုသာ ပြန်မောင်း။ ကောင်မပုဂံပြော..”

သည်မှာသူ့ အသံ မဟုတ်။ “သမီးတို့ တ လမ်းပေါ် မှာ လှုပ်ရှားရတယ် ဆိုပေမယ့် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း တစ် ကိုယ်တော် လုပ်လို့ရတာ မဟုတ် ဘူး။ ဦး သိတဲ့အတိုင်းပဲ အဖွဲ့နဲ့ လုပ်ရတာ၊ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း လုပ်ပြီး ကိုယ်ရတာ ကိုယ်ယူကြေး ဆိုရင် ထောနေတာ ကြာလှပေါ့။ ဟင်း... ဟင်း... ပါသွားတာလည်း ကြာလှပေါ့”

ဆံနီမ၏ အသံ။ ကျွန်တော် ကြားလိုက်တာ ဆံနီမအသံမှ အသံ စစ်စစ်။ နားနားကို အပီအပြင် တပ်ပြောလိုက်သလို ပြန်ကြားနေရ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အထင်မှာ တံခါးခေါက်သော ကောင်မလေးကို ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိပုံ ပေါ်သည်။ ကောင်မလေးကျွန်တော့် ဘေး အရှေ့ ခန်းခုံသို့ ရောက်လာ သည်။ ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲသို့ တိုး

ဝင်လာသည့် မရေမရာ အတွေး တစ်ခုကို ကြိုးစား ဖမ်းဆုပ်နေမိ သည်။ လမ်းတစ်ဖက် အခြမ်း သစ်ပင်ရိပ် အောက်တွင် ဂျင်း ဘောင်းဘီအရှည်၊ ခေါင်းစွပ် အင်္ကျီ နှင့် နောက် တစ်ယောက်။ ကားမီး ကြီးကို တဖျပ်ဖျပ် ကစားပြလိုက်ပြီး ရပ်လိုက်သည်။ ပါလာပြန်ပြီ နောက် တစ်ယောက်။

“အစ်ကိုကြီးက 2 in 1 လား”

ငါဘာလဲ နင်တို့မကြာခင် သိရ မှာပေါ့လို့ စိတ်ထဲမှ ကြိုးဝါးလိုက် သည်။ ကောင်မလေး နှစ်ယောက် သူတို့အချင်းချင်း စကားတွေပြောနေ ကြသည်။ သူတို့အုပ်စုဖွဲ့လှုပ်ရှားနေ ခြင်းမှာ သေချာသလောက် ရှိပြီ။ မလှမ်းမကမ်းရှိ လမ်းဘေးမီးတိုင် အောက်တွင် ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲမှ အရက်ဖြူများကို ဝေမျှသောက်သုံး နေကြသော ယောက်ျားပျို ၄၊ ၅ ယောက် ရှိနေသည်။ သူတို့ရဲ့ အကြည့် တွေက

ကျွန်တော့်ကားဆီမှာ။ ခပ်လှမ်းလှမ်း အရောက်တွင် ကားမှတ်တိုင်မှာ ရပ် နေသော ကောင်မလေး တစ်ယောက် ကားမီးရှေ့သို့ တိုးဝင်လာပြန်သည်။ တတိယမြို့ ကားကို မောင်းထွက်လိုက် စဉ် ကျွန်တော့် ကားထဲမှာ မိချော သုံးယောက်။ ကိုယ် တစ်ယောက် သူတို့စကားသံတွေက ညည်လှိုင်နေ သည်။ ကျွန်တော့် ကားလမ်းဆုံဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာစဉ် စတီ ယာတိုင်ကို ညာဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ ချိုးချလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် . . .

“အစ်ကိုကြီး ဘယ်သွားမလို့လဲ ဟင်”

သူတို့၏ ဧရိယာကို ကျော်သွား ၍ များလားမသိ။ စိုးရိမ်သွားပုံပေါ် သည်။

“ရဲစခန်း” ကျွန်တော့်လေသံက သိသိသာ သာ မာနေသည်။

“ဟာ အစ်ကိုကြီးက ရဲလား”

“ဒုက္ခပါပဲ။ ရဲစခန်းက သာ သွား လုပ်မလို့လဲ”

“ရဲစခန်းဆို အခုဆင်းမယ် ရပ် ပေး. . . မရပ်ပေးရင် ခန့်ဆင်းမှာနော် . . . ရပ်. . . ရပ်. . . အခု ရပ်. . .”

“ဆင်းရဲရင် ဆင်းပေါ့၊ မင်း

ခု ခန့် ဆင်း တာ နဲ့. . . နောက် ဘီးက မင်း ခေါင်းကို ကြိတ် မှာပဲ။ ငါကမင်းတို့ ကို ဒီည အခမဲ့ ကြိုပို့လုပ်ပေးမလို့။ နောက် ဆက်တွဲတွေ လာဦးမယ်”

“အဲလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့. . . ကျွန်မတို့ဘာလုပ်မိလို့လဲ”

“အစ်ကိုကြီးက ရဲမဟုတ်ဘဲနဲ့ ကျွန်မတို့ကို ဘာလို့ ရဲစခန်း ပို့ချင်ရ တာလဲ။ အစ်ကိုကြီးဖြစ်ချင်တာ ပြောပါ။ အစွမ်းကုန် လုပ်ပေးပါ မယ်”

ရဲစခန်းရှေ့ အကျော်တွင် ကား ကို ဂိတ်ဂငယ်ကျွေ့ ကျွေ့လိုက်ပြီး သည်နှင့် ရဲစခန်း၏ အုတ်တံတိုင်း အပေါက်ဝမှာ ကားကို မေးထိုးရပ် လိုက်သည်။ ၃ ယောက်စလုံး၏ မျက်နှာများမှာ ဆီးရွက်ဖျပ် မရှိ တော့ချေ။ တဆတ်ဆတ်တုန်နေ သောလက်များဖြင့် ကျွန်တော့်လက်

မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ရှိခိုးဦးချ တောင်းပန်နေကြပုံမှာ တကယ်ကို ပင် သနားစရာတောင်းလှသည်။ ရှေ့ခန်းကကောင်မလေးမှာ တရွပ် ရွပ်ငိုနေပြီ။

“ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်။ အခုလောလော ဆယ် ကားကိုသာ ဒီနေရာကနေ မြန်မြန်မောင်းပါတော့။ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်စေရပါမယ်”

“အေး. . . ဟုတ်ပြီ။ ငါ့ဟမ်းဖုန်း ကို နင်တို့ထဲက ကောင်မတစ်ကောင် အခုလေးတင် ခိုးသွားတယ်။ ဒီည ငါ့ဖုန်းပြန်မရလို့ကတော့ နင်တို့ အားလုံး မသာပေါ့ပြီသာ မှတ်ပေ တော့။ ငါ့ကို ဘာကောင်မှတ်နေ လဲ”

“အဲဒါဆို ဘယ်လိုပုံစံလဲဆိုတာ ထာပြော။ အစ်ကိုကြီးစိတ်သာချေ။ ဒီညတွင်းချင်း ပြန်ရစေရမယ်။ အခု လောလောဆယ်ကားကိုသာ မြန်မြန် မောင်းပါတော့။ ကျွန်မကြောက်လှ ပြီ”

“အစ်ကို. . . အဲဒီကောင် မ ဘာအင်္ကျီ၊ ဘာအရောင် ဝတ်ထား သလဲသာ ပြော။ အစ်ကိုဖုန်းသေချာ ပေါက် ပြန်ရစေရမယ်။ ရော့. . . ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ အိတ်တွေယူထား၊ မှတ်ပုံတင်ပါ. . . ပါတယ်။ ဟေ့. . . နင်တို့အိတ်တွေလည်း ပေးလိုက်ကြ လေ။ ဒီလိုသစ္စာမရှိတဲ့ အောက်တန်း စားမကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပါးရိတ်ပစ်မယ်။ ဒီကောင်မ ဆင်း သွားတဲ့နေရာကိုသာ ပြန်မောင်းပါ။ ကောင်မပုံစံပြော. . .”

ယောက်ျားလျာပုံစံ ပေါက်နေ သော ခေါင်းစွပ်အင်္ကျီနှင့် တောင်မ လေးက သူတို့ပိုက်ဆံအိတ်များ အားလုံးကို ကျွန်တော့်ပေါင်ပေါ် တင်ပေးပြီး ဒေါသတကြီး ဝင်ပြော သည်။ ရှေ့ခုံမှ ကောင်မလေးဆီက အသံထွက်လာသည်။

“ဟုတ်တယ်. . . ဒါ. . . ကျွန်မတို့ ကို လုပ်စားလို့မရအောင် လုပ်တာ ကိုကျွန်ကြီးသိလို့ကတော့. . . ကောင်မ သလားစံခံရမယ်မှတ်”

သူတို့ တကယ်ပင် ရိုးသားစွာ ပြောနေကြခြင်းဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်မိပါသည်။ ကျွန်တော့်ကား ကို လာလမ်းဆုံသို့ ပြန်မောင်းလာစဉ် တွင် ကျွန်တော့် ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ ပိုက်ဆံ အိတ် သုံးအိတ် ပါလာ

“ငါပြောမယ်၊ ငါသူ့ကို သနားရလောက်မှာ လမ်းထိပ်မှာရပ်နေတာ တွေ့လို့ဆိုတယ်။ သူ့ကို ဘာတင်အမှုလုပ်ခဲ့ဘူး မလုပ်ရင်မေ့ကြည့်လို့ကုန်တယ်။ လက်ဖျာနဲ့တောင်မထိခဲ့ဘူး။ သူ့ဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီကိုပဲ မေ့ခဲ့တာ။ တန်ဖိုးပြင် တစ်ပတ်ကားဆောင်းတယ်။ ပြီးတော့သူ့ကို ဆီဆိုတဲ့ လမ်းထိပ်အရောက် ပြန်ပို့ပေးပြီး သူ့ငါ့ထောင်တောင်းတာကို ဝိတစ်သောင်းပေးခဲ့တယ်။”

သည်။

“နာမည်တော့ ငါမမှတ်မိတော့ဘူး။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်က လာတာလို့ ပြောတယ်။ ဆံပင်အနီရောင် . . . နည်းနည်းကောက်တယ်။ မိန်းမဝတ်တီရှပ် အဖြူရောင်၊ ဂျင်းဘောင်းဘီအနီ ဝတ်ထားတယ်။ ညာဘက်လက်မှာ ကျောက်စီထားတဲ့ ဟမ်းချိန်းဝတ်ထားတယ်။”

ကျွန်တော့်စကားမှ မဆိုးသေးယောက်ျားလျာမလေးက နာမည်တစ်ခုကို ကြားမြင်ပြောလိုက်သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကလည်း တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ထောက်ခံကြသည်။ ကျွန်တော်က ပြောစရာရှိတာ ဆက်ပြောသည်။

“ငါပြောမယ်။ ငါသူ့ကို ၁၀ နာရီလောက်မှာ လမ်းထိပ်မှာ ရပ်နေတာတွေ့လို့ ခေါ်တယ်။ သူ့ကို ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ခဲ့ဘူး။ မယုံရင် မေးကြည့်လို့ရတယ်။ လက်ဖျားနဲ့ တောင်မထိခဲ့ဘူး။ သူ့ဘဝအကြောင်း တွေကိုပဲ မေးခဲ့တာ။ ကန်ချေပြင်တစ်ပတ်ကားမောင်းတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုခေါ်ခဲ့တဲ့ လမ်းထိပ်အရောက် ပြန်ပို့ပေးပြီး သူ့ငါးထောင်တောင်းတာကို ငါတစ်သောင်းပေးခဲ့တယ်။ ဖုန်းကို ဒီအရှေ့ထိုင်ခုံမှာ တင်ထားတာ။ သူတက်လာတော့ ငါမယူမိဘူး။ သူလည်းဆင်းသွားရော ငါဖုန်းမရှိတော့ဘူး။ ဖုန်းထဲမှာ ပါသွားတဲ့ အချက်အလက်တွေ ဖုန်းနံပါတ်တွေက ငါ့အတွက် သေရော့ရှင်ရော့တမျှ အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့ဖုန်းကို မဖြစ်မနေ ပြန်လိုချင်တယ်။ ငါ့ဖုန်းက apple 4D အမျိုးအစား iPhone ၆။ နင်တို့ ရအောင်ပြန်ယူပေးရင် တစ်ယောက်ကို တစ်သောင်းစီ မှန်ဖိုပေးမယ်။ အေး . . . မငရင်တော့ နင်တို့အားလုံး ရွှေကိုက်ပြီသာမှတ်ပေတော့”

ကျွန်တော့်ကို ကတိတွေအထပ်ထပ်ပေးကာ ခဏလေးစောင့်ပါရန် တောင်းပန်ပြီး ထွက်သွားကြလေ၏။ ယောက်ျားလျာ ကောင်မလေးနှင့် အဖော်တစ်ယောက်က ဆီနီမဝင်သွားသော လမ်းကျဉ်းကလေးထဲသို့ ဝင်သွား၍ နောက်တစ်ယောက်က ဓာတ်မီးတိုင်အောက်မှာ ယောက်ျားပျိုအုပ်စုဆီ စကားသွားပြောနေသည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူပြီး မီးညှိဖွာရှိုက်နေစဉ်တွင် ဓာတ်

မီးတိုင်အောက်မှ အမျိုးသား နှစ်ယောက် စက်ဘီးတစ်စီးကို ခပ်သော့သော့စီးနင်းကာ ဆီနီမသွားရာလမ်းကျဉ်းလေးအတိုင်း ထွက်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ငါးမိနစ် . . . ဆယ် မိနစ် . . . ဆယ်ငါးမိနစ် . . .

ရောသော ပါးပြေးလာသော မိနပ်သံများနှင့်အတူ မီးလင်းနေသော iPhone တစ်လုံးကိုကိုင်လျက် လမ်းကျဉ်းလေးထဲမှ မြေးထွက်လာသော ယောက်ျားလျာကောင်မလေးနှင့် သူ့အဖော်ကောင်မလေးကို မြင်လိုက်ရပါသည်။

“ရော . . . အစ်ကိုကြီး . . . ဖုန်းလားနဲ့ တယ်။ ခင်ဗျားဖုန်းက တစ်ချိန်လုံးလာနေလို့ ကျွန်တော် အသည်းအသန် ပြေးလာရတယ်။ မောလိုက်တာ”

ဖုန်းမပျက်ဘဲ ပေါ်တွင် ကျွန်တော့်မိန်းမ၏ နာမည်။

“အေး . . . မိန်းမပြော . . .”

“ယောက်ျား . . . ရှင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။ ဖုန်းခေါ်နေတာ ၅ မိနစ်ပြီ”

မိန်းမလုပ်သော ဒေါသသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“အေး . . . ဖုန်းက ကားထဲမှာ မေ့ကျန်ခဲ့လို့ပဲ။ ငါ . . . ကိုကျော် ကျော်တို့နဲ့ ထိုင်နေတာ ပြန်လာမယ် . . . အခုပြန်လာပြီ”

(၃)

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . အဲဒါကြောင့် ကျုပ်ကခင်ဗျားကို သိုင်းပြောင်းပြန် ဆရာကြီးလို့ ဘွဲ့ကံဆိပ် ခတ်နိုင်ပေးလိုက်တာ။ ကျုပ်ကြားခဲ့ဖူးတာက ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကားငှားစီးတယ်။ ခရီးအဆုံးမှာ ကားမောင်းတဲ့သူက ပိုက်ဆံတောင်းတော့ ကောင်မလေးက ကျွန်မ အော်လိုက်ရမလားလို့ ပြန်ပြောတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကားမောင်းတဲ့သူမမှာ ကားခမရလိုက်တဲ့အပြင် မနည်းတောင်းပန်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ကျမှ ကောင်မလေးတွေက တောင်းပန်ယူရတယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားကပြောင်းပြန်သမားပဲ ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .”

“နေဦး . . . နေဦး . . . သတိရလို့ ပြောရဦးမယ်။ ယောက်ျားလျာ ကောင်မလေးက ကျုပ်ကို အစ်ကို

ဒီကောင်မကိုပါးရိုက်ချင်ရင် နောက်နေ့ည ၈ နာရီ ဒီနေရာကို လာခဲ့ပါလို့ ချိန်းလိုက်သေးတယ်ဗျ။ ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဝင်စားလား”

“တော်ပါ အေးရာအေးကြောင်း မုန့်စိမ်းပေါင်းပဲ ရောင်းပါရစေတော့ . . .”

“ကောင်းပြီလေ . . . ကျုပ်ကတော့ သွေးကြေးသွားဆပ်လိုက်ဦးမယ်။ တော်တော်တောင် နောက်ကျနေပြီ . . . သွားပြီဗျ . . .”

လက်မှ နာရီကိုကြည့်မိလိုက်တော့ ၁၀ နာရီထိုးတော့မည်။ ကားကို ကန်ချေပြင်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်၏။ ထူးထူးခြားခြား ဒီည တိတ်ဆိတ်လွန်းလှသည်။

ထိုစဉ် ကားရှေ့မီးကြိုး အလင်းတန်းအောက်သို့ စကတ်အတိုနှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် တိုးစင်လာသည်။ ဆီနီမလေးမဟုတ်သလို ညီစာ ကောင်မလေးတွေလည်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်ကားကို သူ့ရှေ့သို့ ညင်သာစွာ ထိုးရပ်လိုက်စဉ် . . .

“ . . . . .”
“မဟုတ်ဘူး။ မနေ့ညက ငါ့ဟမ်းဖုန်းပျောက်သွားလို့ လာရှာတာ”

“အို . . . အစ်ကိုဖုန်းက ညက ပြန်ရသွားပြီ မဟုတ်လား။ သူတို့ အစ်ကိုကို ၉ နာရီလောက်ထိ စောင့်နေကြသေးတယ်”

“ဟုတ်လား . . . အေး . . . အေး . . . အေးလုံးကို ကျေးဇူးတင်တယ်လို့ ပြောလိုက်ပါကွာ . . .”

ကျွန်တော် သူ့ကို တစ်ထောင်တန် ၃ ခွက် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အကြွေးတွေအားလုံး ကျေသွားပြီဟုလည်း ခံစားလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့ချိန်မှာ ကမ္ဘာတစ်ခု အမှောင်ထုနှင့်အတူ ဟိုးခပ်ဝေးဝေးမှာ ကျန်နေခဲ့လေပြီ။

ညီငယ်လေး

ဤလမ်းကလေးထဲသို့ သူ ပြောင်းလာတာ ၁၀ နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။ မူလတုန်းက ဤလမ်းထဲတွင် မြေတစ်ကွက်ကို ဈေးချောင်ချောင်နှင့် ရသဖြင့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ တိုက်တွန်းမှုဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ရုံသာရှိပြီး အမြဲတစေ အခြေချနေထိုင်ဖို့ ဆန္ဒမရှိခဲ့ပေ။ နောက်တော့ ငွေပို ငွေလျှံကလေး အနည်းငယ်စုစည်းသဖြင့် အမြတ်ရလျှင် ပြန်ရောင်းရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက်ဖြစ်သွားသည်။ သူ အိမ်ထောင်ကျသွားခြင်းနှင့် အိမ်အသစ်ကလေးတစ်လုံး အဆင်သင့်ရှိခြင်းတို့ တိုက်ဆိုင်သွားမှုက ညားခါစလင်မယားနှစ်ယောက်ကို ဤအိမ်ကလေးဆီသို့ ယာယီသဘောနှင့် ရောက်လာစေခဲ့လေသည်။ တကယ်တမ်း နေထိုင်ကြည့်တော့ ဤလမ်းကလေးကား မဆိုး။

ဝတ္ထုတိုရသ

အိမ်ခြံမြေအိမ်ထောင်အိမ်ထောင်

သားပုလဲ

MEDIA GROUP

Aslan Fama Media Group

စရိုက်ကြမ်းသော လူအများစုရှိလင့်ကစား ရပ်ကွက်နေလူအများစုက သူတို့လင်မယားကို ပညာတတ်များအဖြစ် တလေးတစားရှိကြသည်။ စင်စစ်သော်ကား ရန်ကုန်မြို့လယ်မှ တစ်နာရီခန့်သာ ဘတ်(စ်)ကားဖြင့် လာရသော ဆင်ခြေခံမြို့နယ်တစ်ခု၏ ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုသို့ သူ့ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီလမ်းမှာနေတယ်ဟု ကြားလိုက်သည်နှင့် ဒေသခံဓာတ်သိအချို့က မျက်နှာများ နှံ့မှဲသွားကြ၏။ 'သိပ်စရိုက်ကြမ်းတာ' ဟူသောစကားက သူတို့နှုတ်ဖျားမှ ပထမဆုံးထွက်ကျလာပြီး ဘယ်လိုလုပ်ခင်ဗျားတို့က ဒီလမ်းထဲကို ရောက်လာတာလဲ။ အရင်က ဒီလမ်းထဲမှာ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေတောင် ရှိတာမသိဘူးလားဟူသော မှတ်ချက်က ပီယာလေးနှင့် ဘေးထူလိုက်သလိုရှိ၏။ ပြောင်းလာခါစက မကြာခဏ ကြားရလေ့ရှိသော လင်မယားရန်ဖြစ်သ်။ မကြားခင် မနာသာ အော်ဟစ်ဆဲဆိုသံများကြောင့် မနေတတ်သလိုရှိသော်လည်း နောက်တော့ နေသားကျသွား၏။ အဆိုးထဲမှ အကောင်းကိုတွက်ရလျှင် ဤလမ်းကလေး၏ အဓိကအားသာချက်မှာ လူအများစုသည် ဆင်းရဲ နွမ်းပါးကြသော်လည်း ခိုးမှု၊ ဝှက်မှု ကင်းစင်စိတ်ချရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လမ်းထားသောအဝတ်များကို ညအခါမေ့လျော့၍ မရုပ်သိမ်းမိလျှင်လည်း အပျောက်အရမရှိတာ အနည်းငယ် အံ့ဩဖို့ကောင်း၏။ တစ်ခါက သူတို့လင်မယား ခရီးသွားရာမှ ပြန်ရောက်လာသောအခါ အိမ်နံ့ဘေးမှထရုံမှာ အချင်လိုက်ပြုတ်ကျနေကြောင်းတွေ့ရပြီး အိမ်အကာမရှိ၍ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသည်။ သူ့ခိုးဝင်သွားသည် ဓုတ်၍ အိမ်ကိုစစ်ဆေးကြည့်ရာ တီဗီ၊ ဗီစီဒီ၊ ဓာတ်ဆက်တို့ပစ္စေ၍ အသေးအမွှားပစ္စည်းအဆုံး ဘာတစ်ခုမှ ခြေရာလက်ရာမပျက်ဘဲ အပ်တိုတစ်ချောင်းပင် ပျောက်ဆုံးမှုမရှိကြောင်း အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိရလေသည်။ ထရုံမှာ ငိုကြွေးလေကြွေးကျ၍ ရက်အတန်ကြာ သူ့ဘာသာပြုတ်ထွက်သွားခြင်း

ပင်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့လယ်တွင် နေထိုင်သော သူ့အစ်ကိုမှာတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး အလုပ်သွားခိုက် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းသော့ကို ဖျက်ဝင်ပြီး ဖောက်ထွင်းသွားတာ ခံလိုက်ရဖူး၏။

လမ်းကလေးမှာ ပညာတတ်လည်း နည်းလှ၏။ မိဘများကလည်း ပညာရေးထက် နေ့စဉ်ဝင်ငွေရမည့် ကိစ္စများကို လုပ်ကိုင်ဖို့ကလေးများကို ပိုမိုအားပေး၏။ သူတို့ အမြဲပြောလေ့ရှိသော စကားတစ်ခွန်းမှာ . . .

“ကျောင်းနေလို့ကော မင်းက ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်မှာမို့လား” ဟူသတည်း။

ရပ်ကွက်ထဲမှာ နေသည်ဆိုတော့ လူမှုရေးကိစ္စတွေမှာလည်း မလွဲမကင်းသာ ပါဝင်ရသည်။ သူတို့လမ်းကလေးမှာ မိုးတွင်း ငွက်ထတတ်သော မြေနိမ့်လမ်းကလေးမို့ ကျောက်ကြမ်းခင်းသော လမ်းကလေးဖြစ်အောင် လမ်းထဲကားတစ်ကောင်တစ်ကောင် တစ်အိမ်ဆင်း ငွေလိုက်ကေလက်တော့ သူ့ကိုလည်း ရပ်မိရပ်မအပြစ် မျက်နှာပြဖို့ခေါ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အချိန်ယူ၍ တစ်အိမ်တစ် အိမ်ဆင်း ငွေကောက်ခံအပြီးမှာတော့ ယခင်မြေသားလမ်းမှ အုတ်ခဲကျိုးပျားခင်း ထားသေလမ်း၊ ထိုမှ တစ်ဆင့် ကတ္တရာချိုးများ ခင်းထားသောလမ်း ဖြစ်လာသည်။ ကတ္တရာလမ်း ပီပီပြင်ပြင်တော့ ဖြစ်မလာသေး။ လမ်းဟောင်းများမှ တူးထုတ်၍ ပိုလျှံလာသော ကတ္တရာခဲအပိုင်းအစများကို ချေးပေါပေါဖြင့်ဝယ်၍ ခင်းထားခြင်းဖြစ်၍ ဘုရားဖူးကတ္တရာလမ်းဟု ခေါ်ရမည်။ ညီညာမှုမရှိ၍ လမ်းထဲသို့ ဆိုက္ကားပင် သိပ်မဝင်ချင်ပါ။ စလုံးစခုလမ်းကလေး၏ ပထမအဆင့်စီမံကိန်း အောင်မြင်သွားတော့ ငွေကိုင်ဖြစ်သော သူက ရငွေ

သုံးငွေများကို စာရင်းတိကျစွာရေးပြီး လမ်းထိပ်သင်ပုန်းမှာ အများပြင်အောင် ထုတ်ပြန်ကြေညာပေးထားတော့ တစ်လမ်းလုံးက သဘောကျကြသည်။ သူတို့လမ်းကလေးထဲတွင်သာရေး၊ နာရေးကိစ္စအမျိုးမျိုးဖြင့် ငွေကောက်ခံဖူးပေါင်း များပြီ ဖြစ်သော်လည်း မည်သူကမျှ ယခုလိုလမ်းသားများကို အရေး တယူစာရင်း ထုတ်ပြန်ပေးခြင်း မရှိဖူးချေ။ ရငွေ၊ သုံးငွေအပြင် လက်ကျန်ပိုငွေ သုံးထောင်ခန့်သာ ရှိခဲ့သော်လည်း ဝှက်ဝှက် ဝှက်ဝှက် ဟူသော စာရင်းရှင်းတမ်း အသေးစိတ်ကို အားလုံးက အထူးတဆန်းဖြစ်ကာ သဘောကျလက်ခံကြသည်။

ဒုတိယစီမံကိန်းအဖြစ် ဤလမ်းကလေးကို ကတ္တရာအချော ခင်းချင်သည်။ ထို့ထက်ပို၍ တတ်နိုင်လျှင် ပြောင်းရွှမ်းပျက်စီးနေသော သစ်သားဓာတ်တိုင်များ နေရာတွင် ကွန်ကရစ်ဓာတ်တိုင်များဖြင့် အစားထိုးလိုသည်မှာ လမ်းသူလမ်းသားအားလုံး၏ အပြင်မားဆုံးဆန္ဒပင် ဖြစ်သည်။ ဖြစ်မလာအောင်မဟာ မွှေလင့်ချက် စီမံကိန်းများအတွက်လည်း တိုယုံစရိုက်ကိုယ်စား ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ ငွေကိုင်အဖြစ် အရပ်ကသူ့ကိုပင် ဖြိုင်ဘက်မရှိ လေးစားစွာ ရွေးချယ်သည်။ သူကလည်း ရပ်ကွက်ပိုက်ဆံကို ကိုယ်ပိုင်ပိုက်ဆံနှင့်ပင် ရော၍မထား။ စာအိတ်တစ်လုံးတွင် သီးသန့်သိမ်းထားပြီး လိုအပ်တာနှင့် ချက်ချင်းထုတ်ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ရပ်ကွက်က သူ့ကို ယုံသည်။ သူကလည်း လမ်းတိုးတက်ရေးကို ဦးထိပ်ထားသည်။ လမ်းပိုင် ပိုက်ဆံထဲမှ ကွမ်း

ဒုတိယစီမံကိန်းအဖြစ်
ဤလမ်းကလေးကို
ကတ္တရာအချော
ခင်းချင်သည်။
ထို့ထက်ပို၍တတ်နိုင်ချွင်
ပေးကင်းနှမ်းပျက်စီးနေသော
သစ်သားဓာတ်တိုင်များ
နေရာကွင်းကွန်ကရစ်
ဓာတ်တိုင်များဖြင့်
အစားထိုးလိုသည်မှာ
လမ်းသူလမ်းသား
အားလုံး၏အမြင်မှာဆုံး
ဆန္ဒပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ယာပင် ယူစားခွင့်မပြု။ ဘယ်
လောက် ခင်ခင် ပိုက်ဆံထုတ်လွှင်
လက်မှတ်ထိုးပြီး သက်သေချာမှု
ထုတ်ပေး သည်။ သူ ဘယ်လောက်
ပင် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် စုဆောင်း
ပါ သော်လည်း အခက်အခဲတစ်ခု
ကားရှိသည်။ ဤလမ်းထဲတွင် ငွေ
ကောက် ရသည်မှာ လက်ခက်သည်။
ကျောက်ခဲကို ရေညှစ်ရသည်ကမှ
ထွက်ချင် ထွက်လာဦးမည်။ လမ်းသူ
လမ်းသားတို့ထံမှ ငွေကောက်ရ
သည်က ထိုထက်ပို၍ ခက်ခဲသည်။
ဆင်းရဲလွန်းသဖြင့် တစ်နေ့လုပ်စာကို
တစ်နေ့စားနေကြ ရသဖြင့် ငွေပို
ငွေလျှံကလည်း ရှိနိုင်ခဲ့သည်။ အချိုး
ကျ ထည့်ဝင်ရမည့် ငွေများ ကိုလည်း
နေ့ရွှေ့ညရွှေ့ လုပ်နေ ကြသည်က
များသည်။ ကြာတော့ သူစိတ်ဓာတ်
ကျလာသည်။ သူ့ကို မြင်လျှင်ပင်
ငွေကောက်ခံတော့မည် အထင်နှင့်
လမ်းသားများမှာ ရှောင် ကြ ပုန်းကြ
ပင် ဖြစ်လာကြ၏။

သုံးနှစ်သုံးနှစ်ပင် ရှိသွားပြီ။
သူတို့လမ်းကလေး၏ အခြေအနေက
ဘာမှ မပျက်စီးဘဲ။ လက်ကျန်ဘဏ္ဍာ
ငွေကို သုံးစောင်ကျော်မှလည်း
ထပ်၍ တိုးတက်မလာ။ ထာဘီ
အကောင်းတစ်ထည်ကို မအေးနှင့်
သမီး တစ်လှည့်စီဝတ်ရသော မိုးရွာ
၍တစ်ယောက်တ ထီးဆောင်းသွား
လျှင် တစ်ယောက်တစ်ပါးမှာ ထိုင်
၍ ထီးပြန်လာအောင် စောင့်ရသော
မိသားစုများထံမှ လမ်းကောင်းကျိုးပဲ
ဖြစ်စေ၊ သူ ငွေဘယ်လိုကောက်ရက်
ပါတော့မည်လဲ။ တစ်လမ်းလုံး စိတ်
ကူးယဉ်နေခဲ့သော ကတ္တရာလမ်း
ချောနှင့် ကွန်ကရစ်မီးတိုင်အတွက်
ကျသင့်ငွေများကို တတ်နိုင်ပါက သူ
တစ်ယောက်တည်းပင် ဖိုက်ထုတ်
ကျခံလိုက် ချင်သည်။ သို့သော်
တကယ်တမ်းမှာတော့ လူလတ်တန်း
စားတစ်ယောက် စားဝတ်နေရေး
ဖူလုံရုံမျှသာရှိသော သူသည်လည်း
သူငွေကြီးတစ်ဦးမဟုတ်၍ ထိုမျှ
ငွေကို မထုတ်နိုင်ချေ။ ဤလိုနှင့်

ဘာမှရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲ မူလလမ်းခင်းစဉ်က ပိုငွေသုံးထောင်သုံးရာခန့်မှာ သူ့ထံတွင် သောင်တင်နေတော့သည်။ စာအိတ်ထဲမှာ သိမ်းထားတာကြာပြီဖြစ်၍ ငွေစက္ကူများမှာ မှိုလိုက်ချင်သလိုပင် ရှိလာကြပြီ။ ဘယ်သူကမှလည်း သူ့ကို စာရင်းလာမစစ်ကြ။ ငွေက သိပ်မများတော့ စိတ်မဝင်စားကြတာဘဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုငွေကို သူ့ဘာလုပ်သင့်သလဲ စဉ်းစားသည်။ လမ်းဖြစ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ဝင်တွေထံ ပြန်အပ်လိုက်ရကောင်းမလားဟု စဉ်းစားသည်။ သို့သော် သူ့လက်ထဲ ထားသည်ကမှ သုံးနှစ်ကြာသည်အထိ ပုံစံမပျက်ရှိနေသေးသည်။ ထိုသူတွေလက် အပ်လိုက်လို့ကတော့ လက်ဖက် ရည်ဖိုး၊ ကွမ်းဖိုးထဲပါတာ စာရင်းပျောက်အင်းပျောက် ဖြစ်သွားမှာက သေချာသည်။ ငွေများကို အချိုးကျ ပြန်ခွဲပေးမည်ဟု စဉ်းစားသေး၏။ ဒါကလည်း ငွေသုံးထောင်ကျော်ကို မိသားစု ၆၀ ခန့် ခွဲယူဖို့ဆိုသည်မှာ အတော် အလုပ် ရှုပ် သလောက် အကျိုးနည်းမည်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ငွေထည့်စဉ်က တစ်အိမ်နှင့် တစ်အိမ် ထည့်ဝင်မှုမဟာဏချင်းက တူသည်မဟုတ်။ အားလုံးကို တိတိကျကျ အချိုးကျ ဝေပုံချပေးဖို့ဆိုလျှင် LCCI Level 3 အောင်ထားသော ကွန်ပျူတာ စာရင်းကိုင်တစ်ယောက်ကို အရင် အလုပ်ခေါ်ရမလို ဖြစ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတော့ စိတ်ကူးဆန်းတစ်ခုကို ရုတ်တရက်တွေးမိ၏။ ဒီငွေ ငါ့ဆီမှာရှိနေတာ ဘယ်သူမှလည်း ရေရေရာရာ မေးလားမြန်းလားလုပ်တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဆုံးသွားလည်း ဘယ်အရေးလဲဟု တွေးကာ စာရင်းဖို့အကြံရင်း၊ သူ့၏ အကြံမှာ လမ်းပိုင်ငွေ ခုခုဝ နှင့် ရသမျှ အောင်ဘာလေထိထိုးလိုက်မည်။ ဘာဆုပ်ပေါက်ပေါက် စိုစိုပိုပို ရလျှင် လမ်းပြင်မည်။ ဓာတ်တိုင် အသစ်လဲမည်။ မပေါက်လျှင်လည်း ဘယ်သူမှ စာရင်းလာမစစ်သော ငွေကို ဥစ္စာစောင့်လိုဖြစ်နေရသော အစမှတူထိမည်။ သို့ရာတွင် ပစီပစပ်များလှသော လမ်းသူလမ်းသား

တွေကို အခုနေ ဒါတွေသွားရှင်းပြလိုမဖြစ်။ မပြီးခင် ပြန်မာမပြင်စေနဲ့ ဆိုသော စကားပုံအတိုင်း သိုသိုဝှက်ဝှက် လုပ်ရမည်။

“အဲဒါ ငါ့ပိုက်ဆံမဟုတ်ဘူး ကွ. . လမ်းပိုင် ပိုက်ဆံတွေ”

“ဘာ. . . ကိုစိန်ထွန်း. . . ရှင်ဘာပြောလိုက်တယ်”

ဇနီးသည်၏ အာမေဓိတ်သံက သူ့နားထဲမှာထိုးတစ်လုံးလို ဆူညံပေါက်ကွဲသွားသည်။ လောကတွင် မထင်မှတ်ထားသော ကိစ္စများသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဓာတ်သီးကတ်သတ် ဖြစ်တတ်လေရာ ယခုလည်း လမ်းပိုင် ပိုက်ဆံလက်ကျန်နှင့် အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက်လိုက်သော ထီလက်မှတ်များထဲမှ သိန်းသုံးရာဆူကြီး လာပေါက်နေကြောင်းကို ထိဆိုင်မှ အကြောင်းကြားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ မူလပေါက်မအပြင် အပိုအချိန် ကျပ်သိန်းသုံးရာ ထပ်မံချီးမြှင့်မည် ဖြစ်၍ စုစုပေါင်း သိန်း ၆၀၀ ရရှိမည် က်ထူးမှုပင် ဖြစ်သည်။ အကျိုးအကြောင်းကို ရှင်းပြတော့လည်း မိန်းမကို လက်မခံ။

“ရှင်အခုလို ထိထိုးတာ ဘယ်သူသိလဲ။ ဘယ်သူ့ကို တိုင်ပင်သေးလဲ”

“ဘယ်သူမှမသိဘူး။ ငါဘယ်သူနဲ့မှလည်း မတိုင်ပင်ဘူး။ လူများရင် စကားများတာမို့ ငါ့ဘာသာ ကိုယ်လုပ်လိုက်တာ. . .”

“အမယ်လေး. . . တော်ပါသေးနဲ့”

“ဘာတော်ပါသေးရဲ့လဲကွ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ. . . အခုထိပေါက်တဲ့ပိုက်ဆံကို ကျွန်မတို့ ရရှိပေါ့။ လမ်းပိုင် ပိုက်ဆံသုံးထောင်ကို စာအိတ်ထဲမှာ ပြန်ထည့်ထားလိုက်နဲ့ပဲ. . .”

“အဲဒီလိုတော့ ငါလက်မခံဘူး။ အစတည်းက အများအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့တာ အခုလိုဖြစ်လာတော့လည်း အများပဲရသင့်တာပေါ့. . .”

“ရှင်က ပြောလေကလေပါလား။ အရပ်ပိုက်ဆံကို ဘယ်သူမှ

မတိုင်ပင်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ထိထိုးပစ်တာ တရားမဝင်ဘူး။ မပေါက်ရင်လည်းရှင်ဘဲ စိုက်လျှော်ရမယ်။ ပေါက်ရင်လည်း ရှင်ပဲယူရမယ်. . .”

“မဖြစ်ဘူး. . . မဖြစ်ဘူး. . . အဲဒီငွေတွေနဲ့ ငါကသုံးစွဲနေတဲ့ အချိန်မှာ လမ်းသားတွေကို ဘယ်လို မျက်နှာပြုမလဲ။ သူတို့ မျက်နှာကို ငါ ဘယ်လိုကြည့်မလဲ”

“ဘယ်လိုမှ မျက်နှာပြုဖို့ မလိုဘူး။ ကျွန်မတို့ ဒီလမ်းထဲမှာ နေချင်လွန်းလို့ နေနေတာမဟုတ်ဘူး။ အခြားမှာ မနေနိုင်သေးလို့ အောင့်အည်းပြီးနေနေရတာ အခုအဆင်ပြေရင် တိုက်ခန်းဝယ်မယ်။ မြို့ထဲ ပြောင်းမယ်”

“နေဦး. . . ဘယ်သူမှ မသိဘူး ဆိုပေမယ့် ငါ့ကိုယ်ငါ သိနေတယ်ကွ. . . ငါလိပ်ပြာမလှဘူး။ စိတ်လည်းမသန့်ဘူးကွာ. . . အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် ငါ့သိက္ခာတွေ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ တစ်စစဖြစ်ပြီပေါ့။ ဆင်းရဲသားတွေဖိုက်ဆံကို မယူတောင်းပါဘူးကွာ. . .”

“ဒီမှာ ရှင်အဲဒီသိက္ခာတွေ ပိုက်ပြီး စာရေးဆရာယောင်ယောင် လုပ်နေလို့ ကျွန်မပဲ မိန်းမတန်မဲ့ စီးပွားထွက်ရာနေရတာကျ မသနားတော့ဘူးလား။ ရှင်ကလေးတွေကို အဆဲအဆိုသန်တဲ့ ဒီလိုရပ်ကွက်မျိုးမှာ ပညာရေးကိုအလေးမထားတဲ့ နေရာမျိုးမှာ ရှင်တစ်သက်လုံး ထားတော့မလို့လား။ ဖို့တော်. . . ကျွန်မ သိသလောက်ကတော့ ရှင်တို့လမ်းခင်းတာလည်း အကြမ်းထည်ပြီး နေပါပြီ။ အပေါ်ကတ္တရာအချောအုပ်ဖို့ကျန်တော့တာပါ။ ဒီလိုလမ်းသေးသေး ကျဉ်းကျဉ်းလေးများ ကုန်လှ ဆယ်ငါးသိန်း သိန်းနှစ်ဆယ် လွန်ရောပေါ့။ အဲဒီလောက်တော့ ကျွန်မလည်း သခွါပါတယ်။ ကိုယ့်နာမည်နဲ့ လှူလိုက်ပေါ့ရှင်။ အဓိကက လမ်းကောင်းသွားဖို့ ဓာတ်တိုင်တွေ၊ ဘာတွေကောင်းဖို့လိုရင်း မဟုတ်လား. . .”

သူ့နဖူးမှာ ဇောခွေးတို့ ဖို့လာသည်။ အမှောင် အလင်းသည် အားပြိုင်နေဆဲ။

ရပ်ကွက်ထဲသို့ ထွက်ခွာလိုက်သည်။ ကလေးထပ်ပြုကြီးနှင့်လမ်း ရေကုန်ကလေးက မျိုးထွန်းကြီးနှင့်အေးဘုံတို့ လင်မယားကို တွေ့ရသည်။ မျိုးထွန်းကြီးက ဝတ်စုံအတိုင်း အပေါ်ပိုင်းအဝတ်ဗလာနှင့် ပုသိုးခပ်ညစ်ညစ်ကို တိုတိုစည်ထား၏။ သူတို့မှာ အလျင်အမြန်က ကျမုန့်။ ယုတ်စွအဆုံးနေရာအိမ်ပင် အတည်တကျမရှိ။

“ငါ... ငါ... စဉ်းစားပါရစေဦး... နိဒ္ဒန်းရယ်...”

“စဉ်းစား... စဉ်းစား... လူမမည်ကလေးလေးတွေ နောင်ရေးကို အဓိကစဉ်းစား။ ပြီးတော့ သိပ်လည်း မကြာစေနဲ့။ အခုတောင် ကျွန်မတို့ ထိပေါက်တဲ့သတင်းကို တချို့က သိုးသိုးသဲ့သဲ့သိနေကြပြီ”

သူ့မျက်စိထဲမှာ သားနှင့်သမီး၏ ရုပ်ပုံများပေါ်လာကြသည်။ သားကြီးက ယခုကျောင်းဖွင့်လှောင် သုံးတန်း တက်ရမည်။ သမီးကတော့ သုံးနှစ်ပဲ ချီသေးသည်။ သားကြီးက စာတော်သည်။ နှစ်စဉ်ပညာရည်ချွန်ဆု ယူရသည်။ အတန်းတွေကြီးလာတိုင်း ငွေကုန်ကြေးကျတွေ များလာမှာက အမှန်...။ ယခုပင် သားအတွက် ကွန်ပျူတာအခြေခံရအောင် ကွန်ပျူတာတစ်လုံး ဝယ်ပေးချင်တာ ငွေမနိုင်သေးသဖြင့် အောင့်အည်းနေရသည်။ ပညာတော်သော သားကို နိုင်ငံခြားရှိ ကျောင်းများသို့ပင်ပို့၍ ပညာသင်စေလိုသည်မှာ သူ့ဆန္ဒပင် ဖြစ်သည်။ သမီးလေးကလည်း ရွှေရုံတိုင်ဘက်မှ ဖြတ်သွားလျှင် ILBC ကျောင်းမှ ထောင်ထားသော ပိုစတာဆိုင်ဘုတ်ကိုကြည့်ကာ ပုံထဲမှ ကလေးများဆော့ကစားနေပုံကို သဘောကျလျက် “သမီး... အဲဒီကျောင်းမှာ နေချင်တယ်” ဟုပြောတိုင်း သူ့ကျိတ်၍ သက်ပြင်းချရပေါင်းများပြီ။ ထုတ်ဝေသူများက စိတ်မဝင်စားသော သူ့စာတိုပေစလေးတွေကိုလည်း ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ထုတ်ချင်သည်။ ပေါင်လိုက်ရွေးလိုက်ဖြင့် သံသရာလည်နေသော သူမိန်းမ၏ လက်ကောက်ကလေးကိုလည်း သူမ၏လက်ကလေးပေါ်ဝယ် တည်တည်တံ့တံ့တွေ့မြင်လို၏။ သူတော့ ဆန္ဒအားလုံးပြည့်ဝဖို့က လက်တစ်ကမ်းအကွာကို ရောက်နေလေပြီ။

ရုပ်ကွက်ထဲသို့ ဝေးကြည့်လိုက်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်နှင့် လမ်းလျှောက်လာသော မျိုးထွန်းကြီးနှင့် အေးဘုံတို့လင်မယားကို တွေ့ရသည်။ မျိုးထွန်းကြီးက ထုံစံအတိုင်း အပေါ်ပိုင်းအတတ်လောနှင့် ပုဆိုးခပ်ညစ်ညစ်ကို တိုတိုဝည်းထား၏။ သူတို့မှာ အလုပ်အစာညီတကွမရှိ။

ယုတ်စွာအဆုံး နေစရာအိမ်ပင် အတည်တကျမရှိ။ သဘောကောင်းသောလမ်းမှန်က သူ့အိမ်ရှေ့တံစက် ဖြတ်တွင် ကွပ်ဖျစ်တစ်လုံးချပေးပြီး ညအိပ်ဖို့ နေရာပေး၏။ နေ့လယ်ပိုင်းတွင်တော့ သမီးထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုက်ကားဂိတ်၊ သစ်ပင်ရိပ်အောက်စသည်ဖြင့် တော်သလို နေ၍ ဖြစ်သလို စား၏။ ယခုလည်း ကိုယ်ဝန်ကြီးနှင့် ဖြစ်သည်။ ကလေးများအားလုံး နံနက်မှနေစင် ပလတ်စတစ်စုတ်၊ ပုလင်းဟောင်းများကို လမ်းကြိုလမ်းကြား၊ အပိုက်ပုံမကျန် ချာဖွေစုဆောင်း ရောင်းချစားသောက်ကြ၏။ သို့သော် သူတို့ မိုးသားကြ၏။

ရိုးသားမှုအကြောင်းကို စဉ်းစားသောအခါ သူ့ရုပ်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ မိုးသားသော အကြံများကို တွေးနေချိန်မို့ အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်သွားသော မျိုးထွန်းကြီးကိုပင် ရဲရဲမကြည့်ခဲ့ချေ။ ‘ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ်’ ဟုသော ဩဝါဒကို ဆရာတော် တစ်ပါးထံမှ ကြားနာဖူး၏။ သူ့သူ့စိတ်ထဲဝယ် သူတော်ကောင်းတို့၏ စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် သာမန်လူတို့၏ လောဘစိတ်က တွန်းထိုးတိုက်ခိုက်နေသည်။ မှန်ရာကို ပြောရလျှင် သိန်း ၆၀၀ ဟုသောငွေကို မဆီထားနှင့် သိန်း ၆၀ မျှကိုပင် ဤတစ်ဆက်၌ တစ်လုံးတစ်ခဲရဖို့ သူ့အတွက် မလွယ်ချေ။ လောဘစိတ်က ဟိုငွေကို ယူလိုက်ဖို့ ဖွဲ့ပေါက်ကို လက်ခံလိုက်ဖို့ တိုက်တွန်းနေသည်။ ဆင်ခြင်စိတ်က မူလရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အများအကောင်းကျိုး အသုံးပြုဖို့ ဖောင်းဖူးနေသည်။ သူ့နားထဲဝယ်... ‘ကိုယ်နဲ့ထိုက်လို့ ရတာပဲ ယူလိုက်’ ဟုသောအသံနှင့် ‘မကောင်း မှုဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိဘဲ ကိုယ်တိုင်တော့ အသေအချာသိတယ်’ ဟုသောစကားသံက ထပ်ကာထပ်ကာ ပေါ်လာသည်။ အမှောင်နှင့် အလင်း၊ အတ္တနှစ်ပရသည် ထွန်းထိုးရုန်းကန်ရာမှ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ခွေးများပြန်တာ အာရုံထဲမှာ ရုပ်ပုံများစွာ ထင်ယောင်လာသည်။

ကွန်ပျူတာရှေ့မှာ ထိုင်နေသော သားကြီး၊ မျိုးထွန်းနှင့် အေးဘုံ

တို့မိသားစု ILBC ရောက်သွားသော သမီးငယ်၊ ပလတ်စတစ်ကောက်နေသော ကလေးများ၊ ကတ္တရာလမ်းမကြီး၊ ထိစာရွက်တစ်ရွက်၊ မိုးသည်းထဲမှာ ထီးဆောင်းဖို့ စောင့်နေသူများ။

လန်းသည်၏ မျှော်လင့်ချက် မျက်နှာကို သူ့ကြည့်သည်။ ဘဝသည် ကြောက်ဖွယ်လိလိ။

♦ ♦ ♦

သူတို့ မိသားစု ဤလမ်းထဲမှ ပြောင်းရွေ့ထွက်ခွာတော့ အားလုံးက ဝမ်းနည်းကြသည်။ တစ်လမ်းလုံးကို ကတ္တရာအချောခင်း၍ လမ်းမီးတိုင်အသစ်များ စိုက်ထူပေးသော အလှူရှင် မိသားစုကို မည်သူက ထွက်ခွာသွားစေချင်ပါမည်နည်း။ လမ်းထိပ်ခတ်တိုင်တွင် နေရာ...။

‘ဤလမ်းနှင့် ခေတ်တိုက် အလှူရှင် ဦးစိန်ထွန်း + ဒေါ်နိဒ္ဒန်း မိသားစု ကောင်းမှု’ ဟု ကျောက်ပြားပေါ်တွင်စာထွင်း၍ ကမည်းထိုးထား၏။ ထိုကမည်းစာကို မြင်တိုင်း ဦးစိန်ထွန်း၏ မျက်နှာကြီး အနည်းငယ် မှတတ်မြစ်သွားခြင်းကိုမှ သတိထားကြည့်မှ မြင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

သရဝေ

သူတို့ မိသားစု ဤလမ်းထဲမှ ပြောင်းရွေ့ထွက်ခွာတော့ အားလုံးက ဝမ်းနည်းကြသည်။ တစ်လမ်းလုံးကို ကတ္တရာအချောခင်း၍ လမ်းမီးတိုင်အသစ်များ စိုက်ထူပေးသော အလှူရှင် မိသားစုကို မည်သူက ထွက်ခွာသွားစေချင်ပါမည်နည်း။ လမ်းထိပ်ခတ်တိုင်တွင် နေရာ...။

‘ဤလမ်းနှင့် ခေတ်တိုက် အလှူရှင် ဦးစိန်ထွန်း + ဒေါ်နိဒ္ဒန်း မိသားစု ကောင်းမှု’ ဟု ကျောက်ပြားပေါ်တွင်စာထွင်း၍ ကမည်းထိုးထား၏။

ထိုကမည်းစာကို မြင်တိုင်း ဦးစိန်ထွန်း၏ မျက်နှာကြီး အနည်းငယ် မှတတ်မြစ်သွားခြင်းကိုမှ သတိထားကြည့်မှ မြင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

သရဝေ

ဝတ္ထုတိုစု

မယ်ဒလင် အောင်မြင်

ဝတ္ထုတိုစု

MEDIA GROUP

ASIAN MEDIA GROUP

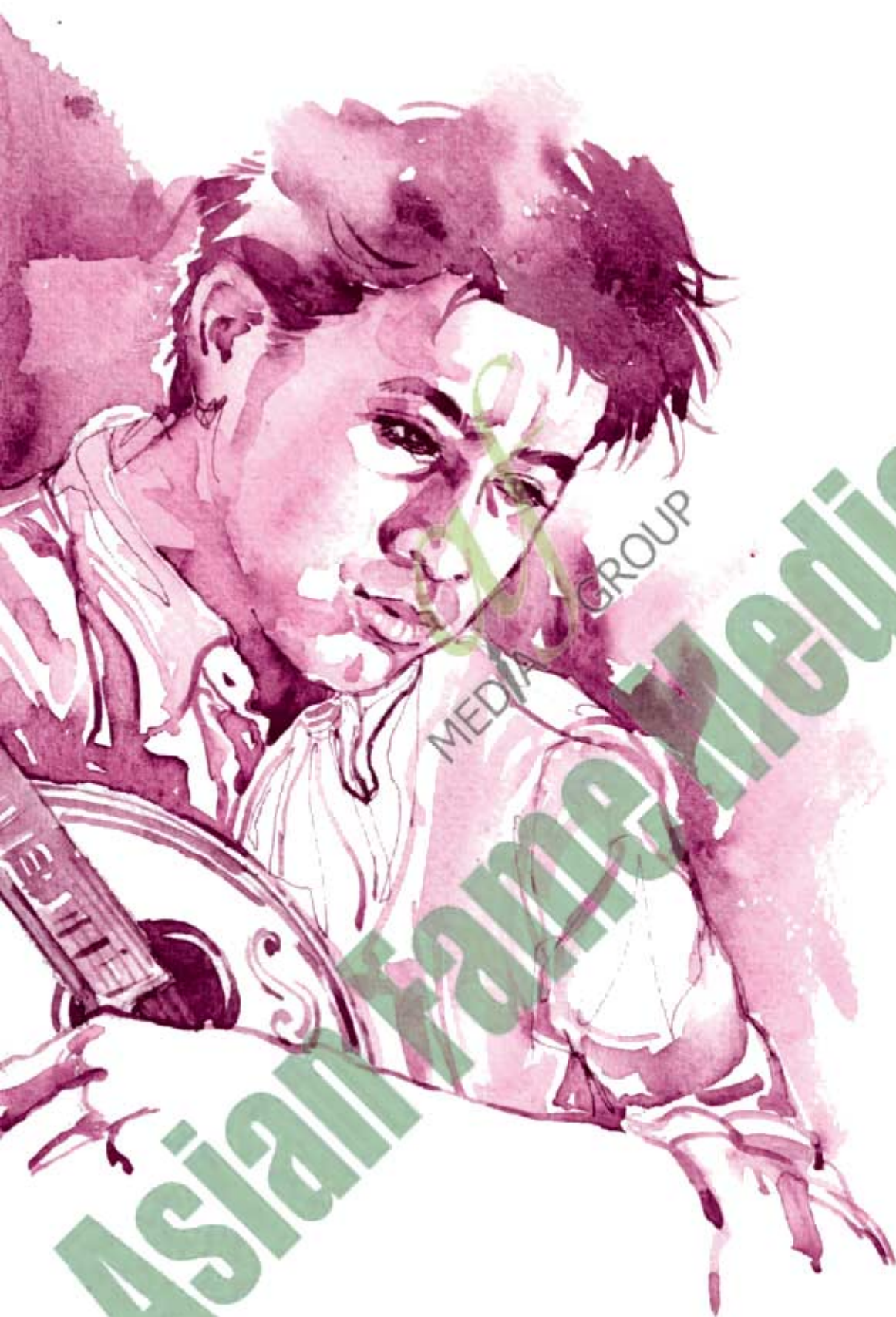
သူ ထောင်ကထွက်လာတော့ သူ့အိမ်မှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ သူ့အဖေနဲ့အမေလည်း သေပြီ။ ကျန်ခဲ့တဲ့ သူ့အစ်မကြီးကလည်း တရားရိပ်သာတစ်ခု ရောက်သွားချေပြီ။ အိမ်ကြီးကလည်း တပေါင်ဆုံးကာ ငွေရှင်တစ်ဦးက သိမ်းသွားပြီ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ထောင်ထွက်မောင်နိုးတစ်ယောက် တကယ့်လက်မဲ့ သားချင်းမရှိ ငွေမရှိ တာဆို ဘာမျှမရှိ။ နောက်ဆုံး သူ့ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ် မယ်ဒလင်လေး တစ်လုံးပျံ့သာ။ ဒါလည်း သူ့ထောင်ထဲ မဝင်ခင်က သူ့သူငယ်ချင်းဆီ အပ်ထားခဲ့လို့ ပြန်ရတာဖြစ်တယ်။

မယ်ဒလင်ပြန်ယူရင်း သူ့သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ တစ်ပတ်လောက် သေဘင်တင်နေသေးတယ်။ ကြာ

တော့ သူငယ်ချင်းမိန်းမက မျက်နှာညှိချင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြောရတယ်။

“ငါ မှောင်တောသွားတော့မယ် သူငယ်ချင်း၊ ငါ့မှာ ဟောဒီရွှေတုံးလေးပဲရှိတယ်။ အဲဒါလေးမင်းယူပြီး ငါ့ကို ခန့်စရိတ်လောက်တော့ ရှာပေးပါဦးကွာ”

မောင်နိုးပြတဲ့ ရွှေတုံးလေးက ငါးမူးသားလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အတူ အထဲက ရလာတဲ့ ပညာကို သူ ပထမဆုံး ပါးပါးလေး သုံးကြည့်တာပဲ။ သူ့သူငယ်ချင်းမှာလည်း ငွေများများစားစားရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘေးကပါ ရှာဖွေပြီး ငွေတစ်သောင်း လက်ထဲထည့်တယ်။ အမှန်က မောင်နိုး ပင်ပင်ပန်းပန်း

လုပ်စားချင်တာမဟုတ်ဘူး။ အမြီးကျက် အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက် ခေါင်းစားချင်တဲ့စိတ်က အမြစ်တွယ်နေပြီ။ မှော်တောသွားမယ်ဆိုတာလည်း ပါးစပ်ထဲတွေ့ရာ ပြောလိုက်တာ။ တကယ်တော့ သူမန္တလေး-လားရှိုးရထားနဲ့ ခြေဦးတည် ရာတက်လိုက်သွားတယ်။

ရထားပေါ်မှာ မယ်ဒလင်လေးပိုက်ရင်း ထိုင်ခဲ့ထောင့်တွေမှာ မှေးနေမိတယ်။ ငယ်ဘဝ ရွှေထီးဆောင်းခဲ့တာတွေ သူတို့ရဲ့ စီးပွားရေးအရှိန်နဲ့ တစ်အိမ်လုံး တစ်ရွာလုံးက ဖူးဖူးမှုတ်ခံခဲ့ရတာတွေ ပြန်တွေ့ရတာ အရသာရှိနေပုံပဲ။ မျက်နှာထဲ ဝိတိတွေဖုံးလို့၊ ပြုံးထိုက်ပါပေတယ်။ သူနဲ့ရွယ်တူတွေဆိုတာ သူပြောသမျှလုံး သူလုပ်သမျှအမှန် ဘယ်သူကမှ စောဒတတ်တာမရှိ။ သူ့ကို ခံပြောခံပြင်းဖို့နေနေသာသာ၊ မောင်နိုးအဖော်မလုပ်မှာကိုပဲ ကြောက်နေကြတဲ့ သူချည်းပဲ။ အဲဒီ အရွယ်ကတည်းက ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် မှင်သေသေနဲ့ ခပ်တည်တည်ပြောတတ်တဲ့ ဝသီပါလာတယ်။

“ဟောဟိုက ထန်းပင်မှာ ငါထုံးနဲ့ ဝသုံးလုံး ကွင်းထားမယ်၊ မင်းတို့ထဲက ဘယ်ကောင် အဲဒီထန်းပင်ကို သေးနဲ့ပန်းရဲလဲ”

အဲဒီလို ဆရာကြီးပိုက်ပေးပြီး စိန်ခေါ်တတ်တယ်။ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ၊ ညာဖြစ်မှာမို့လဲ၊ ဘာမှမသိဘဲနဲ့ ကို အတွန့်မတက်ရဲဘူး။ သူတို့တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ရဲကြဘူး။ သရဲမွေးထားသလိုလိုနဲ့ ဩဇာလွှမ်းနိုင်အောင် ငယ်နိုင်ကိုင်ထားတာ။ သူထောင်ကျခဲ့တာကလည်း သူ့ပညာက သူ့ပြန်ခက်ခတ်ခံရတာလေ။

တစ်နေ့တော့ ကြက်ချိန်းဝိုင်းကြီးကို မောင်နိုး တိုက်ကြက်ဖတ်စ်ကောင်ပိုက်ဝင်လာတယ်။ ကြက်မရဲ့ အရောင်အသွေး အလုံးအဖန်ကတော့ ရှယ်ထဲကပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သတ္တိနဲ့ခွပ်လက်က အီးပေါသောကြီးမို့ မောင်နိုး ချိုချိုချောင်ချောင် ရလာတာ။ ဒါပေမဲ့ သူ့လက်ကို သိတယ်မို့

လား။ ကာလာလိုတဲ့နေရာ ကာလာ ထည့်တယ်။ ခွန်သင့်တဲ့ အတက်ခွန် တယ်။ မာန်ထမေတဲ့ နှိပ်ကွက်ကို ရွာထားတယ်။ အပြောကလည်း မောင်နိုးဆိုရင် မျက်လှည့်ဆရာက တောင် ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းပန်ရ မယ်။ ဒီတော့ မောင်နိုး သူကြက်ဖက် ဆကာဆကာ လုပ်ပြရင်း ကြေးခေါ် တော့ ရွာသားတွေ သင်းဘက်က ပုံအောက်တော့တာပေါ့။

ဒီလုပ်ကွက်က ရှင်းရှင်းလေးပါ။ သူကတော့ ဟိုတစ်ဖက်ကြက်ကနေ ပြန်အောထားလိုက်တယ်။ ကြက်မရဲ့ မာန်ထကွက်ကို နှိပ်နှိပ်ပြီး ဟန်ခေ ပြတော့ သူကြက်ဖက် ဘီလူးသစ်စီး နေတဲ့ပုံ။ တစ်ဖက်က ရန်သူက ကြောင်ဖြစ်စေ ကျားဖြစ်စေ အမှုနဲ့ ခြေပစ်မယ့် ဟန်ဓာတ် ခုတ်လို့ပေါ့။ တကယ်တမ်းပိုင်းထဲခွဲတော့ တစ်ရေ ကနေ နှစ်ရေမကူးဘူး။ “ဝီးယော့” ဆိုပြီး အော်ပြေးလိုက်တာ။ ရှုံးတဲ့ လူတွေရဲ့ စိန်စာ ခဲစာမိပြီး အပြေး ရော အသက်ရှူရော ရပ်သွားရွာ တယ်။

ဒီတစ်ပွဲတော့ ပွဲပြီးတာနဲ့ မီးက သေမသွားဘူး။ သေနိုင်မိုးလား။ သူ အပြောကြောင့် ဘဝပျက်သွားကြ တဲ့ ဖွဲ့မီးက ရင်ထဲမှာ တငွေငွေလို့က် လောင်နေကြပြီ။ အဲဒီအထဲမှာ ဘလွန်းဆိုတဲ့ကောင် ပါနေတယ်။ ဘလွန်းဆိုတာလည်း နာမည်တစ် လုံးနဲ့ကောင်ပဲ။ အင်မတန်လက် ယဉ်တဲ့ကောင်။ လူကြည့်တော့ ပြုံးပြုံးလေးပေါ့။ အဲဒီလို ပြုံးရင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းကို လက်နဲ့ပွတ်လာပြီဆိုရင် သေချာပေါက်ဆော်တော့မှာ။ အခု လည်း မောင်နိုးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြီး “မင်းဘယ်လို ရှင်းပေးမလဲလို့” ခပ်ပြုံးပြုံးပေးနေပြီ။ မောင်နိုး ဘယ် လို ဖြေရမယ်မှန်းမသိဘူး။ ဒီကောင့် ကို အလျှော့ပေးလိုက်ရင် အားလုံး ပေးလို့ဆုံးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ ရင်းနှီးစွန့်စားထားတာတွေ အလ ကားဖြစ်တော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ခပ်တည်တည်နဲ့ပဲ

“ကြက်ကောင်းလို့ ရှုံးတာ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူးကွ” လို့ ပြန်အော်ပစ် တယ်။

ဘလွန်းက “ဒါမင်းဉာဏ် အကုန်ပဲလား” လို့ ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ ပေး

ရင်း သူညာဘက်လက်က နှုတ်ခမ်း ကိုပွတ်ဖို့ ဝဲအလာမှာ မောင်နိုးလည်း ကျောက်တန်ကန်ပြီး လွယ်အိတ်ထဲ က မားမြောင်နဲ့ ထိုးချလိုက်တယ်။ အဲဒီ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ချက်ကောင်း မိပြီး ဘလွန်းသေပါလေရော။ မောင်နိုးလည်း ထောင်ငါးနှစ်ကျ ပါလေရော။ အခုတော့ ယေဝယ်ရွယ် ရွယ်နဲ့ ထောင်ထွက်တဲ့ကြီး ရခဲ့ပြီ။

◆
မောင်နိုး မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား ရာကနီးတော့ သူ့ဘေးမှာ သဘော ကောင်းပုံရတဲ့ အခေါ်ကြီးတစ် ယောက် ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ မယ်ဒလင်လေး ဖွဖွတီးလိုက်။ အပြင် ရှုခင်းတွေ ငေးလိုက်နဲ့ ဘာမှစားတာ သောက်တာမတွေ့ ရတဲ့ မောင်နိုးကို အခေါ်ကြီးက အလိုလိုနေရင်းသနား နေမိတယ်။ ဘုထာ ရထားရပ်လည်း ဝယ်စားတာမတွေ့ ရဘူး။ ဒီတော့ ဒေါ်ကြီးက သူ့အတွက်ပါ အစား အသောက်တွေဝယ်ပြီး တစ်လမ်းလေး ကျွေးလာတယ်။ မောင်နိုးကတော့ သူ့ခြေကုတ်ရဖို့ ခွင့်ချနေပြီပင်ပါ ရဲ့။

“ဟုတ်တယ်အမေ သားမှာ ပိုက်ဆံမမာလို့ ဝယ်မစားတာပါ။ ဒီမယ်ဒလင်နဲ့ ဟိုပွဲဒီပွဲလိုက်တီးတာ အိမ်ကမကြိုက်ကြဘူး အိမ်အလုပ် ကူမလုပ်ဘဲ ပိုက်ဆံမရတဲ့ ဒီမယ် ဒလင်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်တာ မကြည့်ကြ ဘူး။ ဒါကြောင့်သားကို အိမ်က နှင်ချလိုက်ကြတာ သားခြေထောက် ပေါ် သားရပ်နိုင်လို့တော့ မဟုတ်ပါ ဘူး။ မိဘတွေ စိတ်ဆိုးတုန်း ခဏ ရှောင်ပေးတဲ့ သဘောပါ အမေရယ် သား အဖေနဲ့အမေကို လွမ်းပါတယ်”

မောင်နိုး မျက်ရည်လေးစမ်း စမ်းနဲ့ လွမ်းပြနေတယ်။ နဂိုတမှ နိုးသားတဲ့အခေါ်ကြီး မောင်နိုး ငိုပြ တော့ သူကပါ မျက်ရည်သုတ်နေရပြီ။ ဒီလိုနဲ့ မောင်နိုး အခေါ်ကြီးနဲ့ ပါသွားတော့တယ်။ အခေါ်ကြီးက ကျောက်မဲမြို့မှာနေတယ်။ တစ်ကိုယ် တည်းသမား သရေစာမုန့်နဲ့ ကျွဲလ ယာဆိုင်လေးဖွင့်ပြီး သူ့ဝမ်းသူ ကျောင်းနေရွာတာ။ အခုလည်း တောင်ပြုန်းပွဲကအပြန် မောင်နိုးနဲ့ တွေ့ကြတာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

မောင်နိုးအဖို့တော့ အိပ်ဖို့စားဖို့မပူရ တော့ဘူး။ ဒေါ်ကြီးဆီမှာ ထင်းခွဲ ရေခပ်ကူလုပ်ပေးတယ်။ ဒေါ်ကြီး ဈေးသွားတဲ့အချိန် ဒေါ်ကြီးနားတဲ့ အချိန်တွေမှာ မောင်နိုးက မယ်ဒ လင်လေးတီးရင်း ဆိုင်ထိုင်ပေးတယ်။ မယ်ဒလင်သံလေးက သာသာယာ ယာ။ လူက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သန့်သန့်ပြန်ပြန်လေးဆိုတော့ တချို့ ကောင်မလေးတွေ တကူးတကကို လာကြည့်ကြတယ်။ ဒေါ်ကြီးက လည်း “သား” ကိုပါးစပ်က မချဘူး။ သူ့ညီမနဲ့သား သူ့တူအရပ်ပြန်တုန်း အလည်လိုက် လာတာလို့ပြောထား တော့ နေရထိုင်ရ အဆင်ပြေပါ တယ်။

“ငါ့သား ဆိုင်ထိုင်မှ ဆိုင်က လာဘ်ရွှင်လာတယ်ဟေ့” လို့ ဒေါ် ကြီးက မကြာခဏ အမွမ်းတင်တတ် တယ်။ အထက်တန်းကျောင်းနဲ့ အားကစားကွင်းနဲ့ကလည်း မနီး မဝေးဆိုတော့ သူတို့ဆိုင်လေးက အချို့ထုပ် အချည်ထုပ်ကလေးတွေ က ပိုလခိုင်းကပ်လာတယ်။ အဲဒီလို နဲ့ မောင်နိုးတစ်ယောက် ဆယ်တန်း ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက်နဲ့ ချိတ် တေဂုတာပဲ။ ကောင်မလေးက စာမတော်ဘူး။ ချမ်းသာတယ်။ သူက စာပေနဲ့ ဂုဏ်ယူစရာမရှိတော့ သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ ငွေကို ရေလိုသုံးပြုပြီး ဂုဏ်လုပ်ချင်တာပဲ သိတယ်။ အဲဒီလိုပျော့ကွက်မျိုး ဘယ်လိုကိုင်ရမယ် နောကျေနေတဲ့ မောင်နိုးအဖို့တော့ လွယ်လွန်းလို့ အားနာတယ်တောင် ပြောဦးမယ်။

သူတို့ ချိန်းတွေကြတော့လည်း ဆိုင်လေးနောက်က ဒေါ်ကြီးအိမ် လေးထဲမှာပဲ ဒေါ်ကြီးကလည်း သူ့ အတွက် လက်ဆောင်လေး ငွေလေး၊ ကောင်မလေးက “ကျ” နေတော့ “သဘောရှိ” မျက်နှာလှဲထားလိုက် တာပဲ။ ဒါ့ပိုက မောင်နိုးအတွက်ရော သူ့အတွက်ပါ ရွှေဥပေးနေတဲ့ ငန်းမလေးဖြစ်နေတာကို။

“ကိုကိုဆီမှာ ခုတစ်ကြိမ်ရော ဆိုရင်ငါးသိန်းပြည့်ပြီနော်” မောင်နိုး ရင်ခွင်ထဲက ပိုးပိုးက ပြောတယ်။ ဒီတော့လည်း မောင်နိုးက ကောင် မလေးကို အသာအယာတွန်းပစ် ရင်း -

ဒါပေမဲ့သူ့လက်ကို သိကယ်မို့လား။ ကာလာလိုတဲ့နေရာ ကာလာထည့်တယ်။ ခွန်သင့်တဲ့ အတက်ခွန်တယ်။ မာန်ထမေတဲ့ နှိပ်ကွက်ကို ရှာထားတယ်။ အပြောကလည်း မောင်နိုးဆိုရင် မျက်လှည့်ဆရာက တောင် ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းပန်ရမယ်။

“ဘာလဲပိုးပိုးက မယုံလို့လား။ ဟိုမှာမြင်လား ဘုရားကျောင်း ဆောင်ထဲမှာ အထုပ်လိုက်ထားတာ ကိုကို လုံးဝမတို့ဘူး။ ပိုးပိုး စာမေးပွဲ ပြီးလို့ပြေးကြရင် ဘာမှပူစရာမလို့ တော့ဘူး။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း အရန် သင့် ကောက်လုပ်ရုံပဲ”

“ယုံပါတယ် ကိုကိုရယ် ယုံလို့ လူရော ငွေရော ပုံအပ်ပြီးမှပဲ။ ပိုးပိုး ပြောတာက ကိန်းဂဏန်း တစ်ခုသိ ထားပြီး ဝမ်းသာရအောင်ပြောတာ ပါ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်”

ပိုးပိုးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက တော့ မောင်နိုးပြောသမျှယုံပြီးသား ပဲ။ မြို့မှာ တိုက်နဲ့ကားနဲ့ဆိုတာလည်း ယုံတယ်။ အဝေးသင်တက်နေတယ် ဆိုတာလည်း ယုံတာပဲ။ ဘုရား ကျောင်းဆောင် ထဲက အထုပ် တာထုပ်လဲဆိုတာကို သူမသိ။ အနှုစ အနှပ်ကောင်းတဲ့ မောင်နိုးလက်ခုပ် ထဲက ရေ ဒီရေပြင်ကျယ်မှာ ပုစွန် ဆိတ်လေး ကူးပါလေဦး။

◆
မောင် နိုး ဖြစ် ချင် တာက

ချမ်းသာတဲ့ လူတစ်ယောက်။ လူတိုင်း ဒီလိုဆန္ဒမျိုး ရှိကြတာချင်းတူပေမယ့် မောင်နှံက အဝမ်းမချစ်နေတယ်။ ဒါလည်း ထောင်ထဲကပါလာတဲ့ ရောဂါပေါ့။ အထဲကဆရာကြီးတွေက လက်ချာခွက်လိုက်တယ်။

“ဟေ့ကောင်လေး လောကမှာ ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာအောင် လုပ်ကွာ၊ မင်းလက်ထဲ ငွေများများရှိရင် ကြိုက်တဲ့ပုံစံတိုက်နဲ့ နေနိုင်တယ်။ ကြိုက်တဲ့ဆိုင်ကောင်မလေးနဲ့ နေနိုင်တယ် ဒါပဲ” တဲ့ အပြတ်ခြေလိုက်တဲ့ လက်ချာပေါ်မှာ သူ အသည်းခိုက်အောင် ကြွနေတယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်ရောက်တာနဲ့ ချမ်းသာပုံ ချမ်းသာနည်းတွေ လေ့လာကြည့်တော့ တချို့ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ချမ်းသာနေကြပါလား။ “ပေါ်ပင်” လုပ်ကြတာလေး၊ သူမြင်တာက ခေါင်းမောပြီး ချမ်းသာနေကြတာပဲ။ ဘယ်နေရာမှာ ခေါင်းငုံ့နေရသလဲ မလေ့လာဘူး။ လူရှိသေ ရင်ရှိသေရှိခဲ့လား။ ဘယ်လောက်ကြာကြာခံမလဲ သူမမြင်၊ သူမသိချင်၊ ငွေပုံပေါ် ထိုင်ချင်တာပဲ သိတယ်။ ငယ်ကတည်းက ပေါ်ကြော့နေခဲ့ဖူးတော့ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ချမ်းသာမယ့်နည်းကိုပဲ ရှာတယ်။ ပထမဆုံး ငွေရင်းနည်းနည်းတော့ မရရအောင် ရှာရမယ်။

မောင်နှံနှစ်ယောက် ဆုံးတိုက်ကွက်အတွက် သူ့ခေါင်းထဲမှာ အစီအစဉ် ရေးဆွဲပြီးပြီ။ ဒီနေ့စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့ ပိုးပိုးက စာမေးပွဲခန်းမဝင်ခင်ကတည်းက အဝတ်အစားအိတ်နဲ့ လက်ဝတ်လက်စား ပစ္စည်းထုပ်ကို မောင်နှံလက်ထဲ အပ်သွားပြီ။ မောင်နှံကလည်း သူ့ဆိုင်လေးရှေ့လာအပ်သွားကြတဲ့ သူ့ဘော်ဒါကျောင်းသားလေးတွေနဲ့ ဆိုင်ကယ်တွေထဲက အကောင်းဆုံး အလတ်ဆုံးတစ်စီးကိုရွေးပြီး သော့ဖွင့်ပြီးပြီ။ နောက်ဆုံး ဒေါ်ကြီးရဲ့ သေတ္တာထဲက ဒေါ်ကြီးရဲ့ ဒီနေ့စာပစ္စည်းလေးနဲ့ စုထားတဲ့ငွေတွေကိုလည်း အကုန်ဖြောင်လိုက်တယ်။

ဘာလို့သေးလဲ၊ ဘာမှမလို့အောင် “ထုံ” ပြုံးပြီပဲ။ သူ့အိတ်အတော်ဖောင်းနေပြီ။ ပိုးပိုးကို စောထွက်ခဲ့ဖို့ မှာပြီးသား၊ ပိုးပိုးရောက်လာတာနဲ့ ခရီးစဉ်စဖို့ပဲ။ ဒေါ်ကြီး

ကလည်း ဈေးသွားနေတာဆိုတော့ ဘာမှ အစစ်အဆေး အမေးအမြန်းမရှိ။ ပိုးပိုး စောစောထွက်လာပြီး မောင်နှံ ဆီ ရောက်လာတယ်။ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်း အထုပ်အပိုး အိတ်ကလေးတွေ ဆိုင်ကယ်ကိုယ်မှာချီပြီး၊ တုပ်ပြီးသားမို့ ပိုးပိုးနောက်ထိုင်ခုံပေါ်ထိုင်ပြီးတာနဲ့ တစ်ဟုန်ထိုး မောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

ပိုးပိုးမှာ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေ မရှိဘူးဆိုတာ မောင်နှံသိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အိမ်က မန်နေဂျာလိုလို လူတစ်ယောက်က မိုက်ဂုဏ်မသေးဘူး။ တပည့်လက်သားကလည်း ပေါ်မပေါ့။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ်ဒီပွဲမှာ ပိုးပိုးအဖေနဲ့အမေ ကျေနပ်အောင် စားကောင်း သောက်ကောင်းအောင် သူက လက်စွမ်းပြမှာသေချာတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ဆိုင်ကယ်ကောင်လေး သူကလည်း သူပစ္စည်းပါသွားတာဆိုတော့ မောင်နှံကို အပူနဲ့ခြေပစ်ချင်တော့။ လိုက်မှာသေချာတယ်။ လိုက်ကြလေ။ လိုက်တဲ့သူရှိမှ ပြေးလို့ကောင်းတာမတုတ်လား။

မောင်နှံနှစ်ယောက် မန္တလေးဘက်ပြေးမယ်တဲ့ ထွက်ကြမယ်။ ဒီတော့လိုက်တဲ့သူတွေ မန္တလေးဘက်ကိုပဲ လိုက်မယ်။ သူက ဆန့်ကျင်ဘက်လားရှိုးပြန်တက်မယ်။ သိပေါ်မှာခဏ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်နေပြီးမှ ရထားနဲ့ မန္တလေးပြန်စုန်မယ်။ အဲဒီသူစိတ်ကူးအတိုင်း လူရှင်းတဲ့ လမ်းကြောလေးတွေရွေးပြီး သိပေါ်ဘက်ဦးတည်လိုက်တယ်။ မောင်နှံ ရန်သူကို လျှော့တွက်လိုက်တာပဲ။ သူ့လှည့်ကွက်မျိုး ပိုးပိုးတို့ မန်နေဂျာကလည်း တွက်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ဆိုင်ကယ်ကောင်လေးနဲ့အဖွဲ့ မန္တလေးဘက်လိုက်တယ်ကြားကတည်းက သူကလားရှိုးလမ်းဘက် လိုက်တယ်။

မောင်နှံ ဆိုင်ကယ်နောက်ကြည့်မှန်မှာ ရှင်းနေတော့ အမောပြေသွားမိတယ်။ ပိုးပိုးကတော့ ဆိုင်ကယ်လဲမှာရော နောက်ကလိုက်လာကြမှာရောကြောက်ပြီး မောင်နှံခါးကို မြဲမြဲဖက်ထားရှာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုရင်ခုန်ရတာကို ကြည့်နူးပျော်ရွှင်နေပုံပဲ။ နောက်တစ်ကွေ့မှာကျတော့ ဟိုဝေးဝေးမှာ ဆိုင်ကယ်

နှစ်စီးတွေခိုက်လိုက်လာတာ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရတယ်။ မောင်နှံခေါင်းသုံးရပြန်ပြီ။ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ အနိုင်ရယ် အရှုံးရယ် သရေရယ် ဒီသုံးမျိုးပဲရှိတယ်။ ဒီပွဲကတော့ သရေဆိုတာ မရှိဘူး။ အနိုင်နဲ့အရှုံး ဒီနှစ်လမ်းပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီနှစ်လမ်းထဲက မောင်နှံအဖို့ ရွေးခြေပိုများနေပြီ။ ဒါကြောင့် သူ့အကောင်းဆုံးရွေးလိုက်တယ်။ တစ်ကောင်ထိုးကျွေးပြီး တင်းဝင်ဖို့ပေါ့။ သူ့ဆိုင်ကယ်လီတာကို တင်လိုက်တယ်။ ပိုးပိုးကလည်း ကြောက်အား လန့်အားနဲ့ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖက်တယ်။ ကုန်းမော့လေးပေါ်ရောက်တော့ ဆိုင်ကယ်ကို ဖျတ်ခနဲရပ် ပိုးပိုးကိုခွာချထားခဲ့ပြီး ပေါ်ခနဲ အပြေးထွက်သွားတယ်။ ပိုးပိုးကို ထိုးကျွေးခဲ့တာပေါ့။ ကောင်မလေး “အမေ” တစ်ခွန်းပဲ ဖောက်နိုင်ပြီး ငုတ်တုတ်ထွက်ခဲ့တယ်။ သူ့အဖို့လိုချင်တာရသွားရင် နောက်ကလူတွေ ဆက်မလိုက်တော့ဘူးပေါ့။ မောင်နှံတွေကတော့အတိုင်းပဲ။ နောက်လမ်းကြောပြန်မြင်ရတဲ့ ကွေ့ရောက်လို့ ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး အခြေအနေကြည့်တော့ ပိုးပိုးကိုတစ်ပြုံး ပြန်တွေ့စီးသွားကြတာမြင်ရတယ်။ အခုမှ မောင်နှံလည်း ဆိုင်ကယ်ခွဲကာ အတွင်း ကယ်ရိယာမှာ ကပ်ချီထားတဲ့ အထုပ်ကိုစမ်းရင်း ပြန်နိုင်လေချွန်နိုင်တော့တယ်။

ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီတွေ သွားနေကျလမ်းကြောင်းက ဝိတ်တစ်ခုမှာ ပုံစံကျပြီးသား ကယ်ရီတွေက လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအထာတွေ ကျွမ်းကြပေမယ့် တစ်ယောက်ကတော့ ရုပ်လည်းမရပ် ဆင်းလည်းမဆင်းဘဲ အကြောက်ကြီးပြီး ဒရောသောပါး မောင်းချသွားတာ အရှိန်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ချောက်နက်ကြီးထဲ ထိုးကျသွားတယ်။ လူရောဆိုင်ကယ်ရော တစ်စစီ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ပဲတဲ့။ ဆိုင်ကယ်မှာတော့ ပုဆိုးနဲ့ပတ်ပြီး တပ်ချည်ထားတဲ့ မယ်ဒလင်လေးပါတယ်တဲ့။

ဒီအရပ်မှာဖြစ်ကြတဲ့ အက်ဆီးဒင့်တွေက ဘော်ဒီတွေဟာ များသောအားဖြင့် ပိုင်ရှင်မဲ့ချည်းပါပဲ။

မွန်းလူး

မှော်ရူးစားသောက်

ဖြိုးထိန်

ဝတ္ထုတိုရသ

အပြင်ဘက်တွင် တစ်ရပ်ကွက်လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ညနေသည်။ ကလေးလူကြီး မကျန်လက်ခေါက်မှုတ်သံ၊ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးသံ၊ တည်ညံ့နှင့်။ ဟေး... ဟား... ဝမ်းရိုးအော်သံများနှင့် အုတ်အော်သောင်းတင်း။

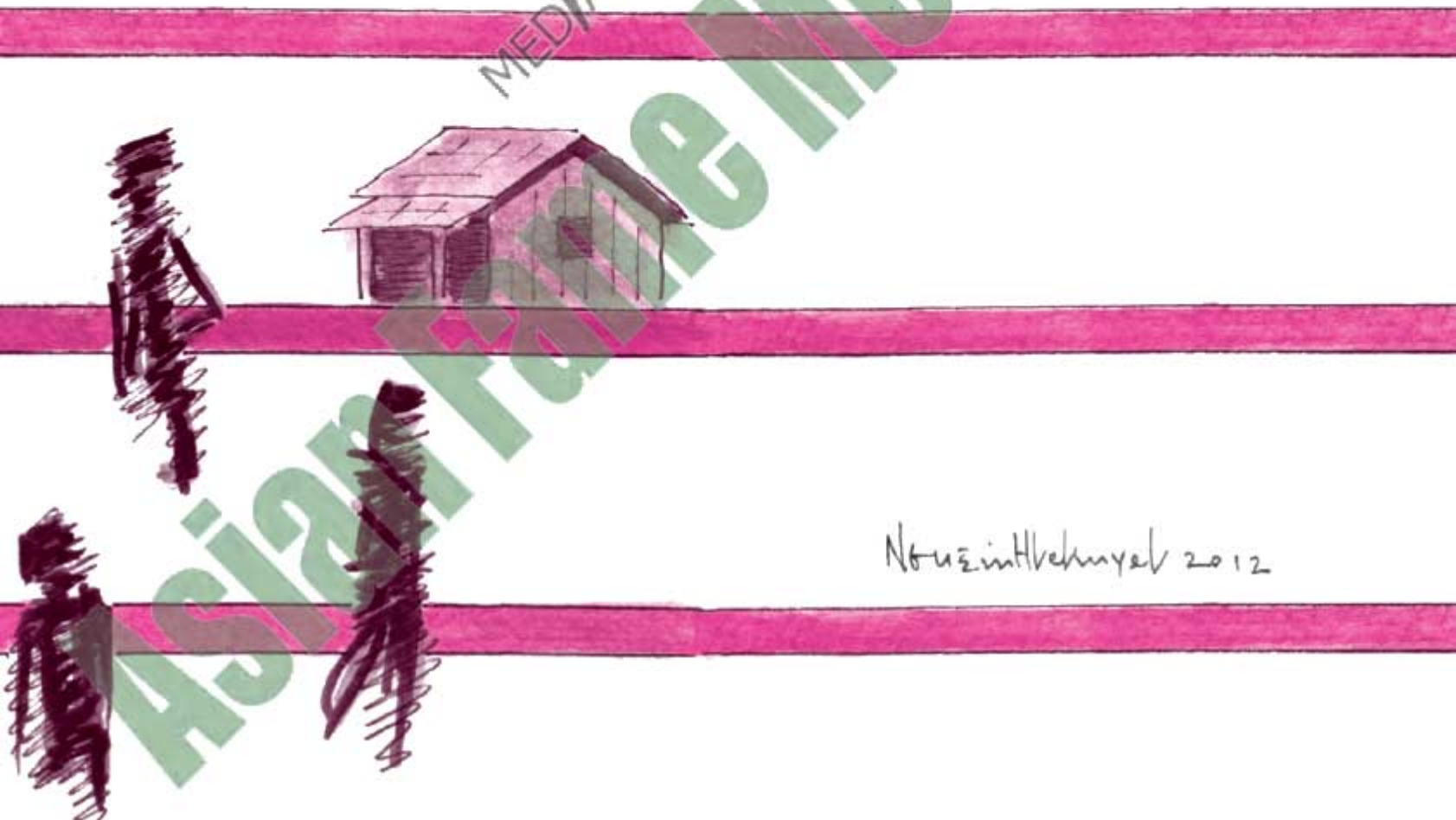
ဆူဆူညီညီအသံများကြောင့် အပြင်ဘက်သို့ အပြေးတစ်ခိုင်း ထွက်ကြည့်မိသည်။ မြင်ကွင်းကား

အသည်းတုန်စရာပင်။ လက်ပံပင်ကြီး ထိပ်ဖျားတွင် လူတစ်ယောက် ဓားတစ်လက်နှင့် သစ်ကိုင်းများကို ချိုင့်နေသည်။ အောက်သို့ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံများ ဆူညံနေသည်။ လက်ပံပင်ကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်အစွန်ရှိ ရေကန်ကြီး၏ဘောင်ပေါ်၌ ပေါက်ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ပံပင်ကြီးကား မိုးထိပင်စောင် လေကားထောင်လျက်။ အပေါ်တွင် လေက တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေ၏။

သစ်ဝင်ခွဆုံတွင် ရပ်လျက်

ဓားတစ်လက်ဖြင့် ခုတ်ထစ်နေသော ထိုလူသည် လှုပ်ယမ်းနေသော သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကြားတွင် ယိမ်းထိုးနေသည်။ ကြည့်နေစဉ် ထိုလူထံမှ တဟားဟားနှင့်အော်ရယ်သံကြီးကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ သူ၏ ထိမထင်သော ရယ်မောသံကြောင့် ကြည့်နေသူတွေထံမှ တချို့က လက်ခေါက်မှုတ်၍လည်းကောင်း၊ တချို့က အော်ဟစ်၍ လည်းကောင်း၊ အားပေးအားမြှောက် ပြုနေကြသည်။

ထိုလူသည် လူစုလူဝေးမှ သူ့အား အရေးတယူ ဂရုတစိုက်ကြည့်ခွဲအားပေးသည့်အပေါ် သွေးနားထင်ရောက်သွားဟန်တူသည်။ ခွဆုံတွင် ရပ်နေရာမှ လက်နှစ်ဖက်ကို ငှက်တောင်ပံသဖွယ် ဆန့်တန်းလိုက်သည်။ နေရောင်တွင် လက်တစ်ဖက်မှ ဓားရောင်က တလက်လက်နှင့်၊ ထိုအခိုက် ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီး ယိုင်ထိုးကာ လက်လွတ်ခြေလွတ်ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

Nov 2012

သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ပွတ်တိုက်သံ၊ ကျိုးပဲ့သံ၊ တစ်ချိန်ထိုးထိုးကျသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျွန်တော်အပါအဝင် လူအပေါင်းတို့ နှုတ်ဖျားမှ ဟာ ဟင်အသံများ၊ အာမေဒိုတ်သံများ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုလူတော့ မစ္စမလှ ဇာတ်သိမ်းပြီဟု ယူဆလိုက်ကြသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ လျှပ်တစ်ပြက်မျှသာ။ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကြား ဝေါခနဲထိုးဆင်းလာပြီးနောက် သစ်ပင်အောက်ခြေရောက်ခါနီးတွင် ကံအားလျော်စွာ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းနှင့် သူ့လက်တို့တွဲချိတ်မိသွားသည်။ သီသီကလေး အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်သွားသည်။ ထိုလူကားကိုသက်ပြင်းပင်။ မကြာခင် သူ၏ဇွန်စားခန်းအတွက် ဂုဏ်ယူအားတက်ကာ ဒုတိယမိတ္တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်နေပြန်သည်။

ကြည့်နေသူ အပေါင်းတို့ထံမှ ထပ်မံ၍ ဩဘာပေးသံ။ လက်ခေါက်မှုတ်သံများဖြင့် စိည့်သွားပြန်သည်။ သို့ဖြင့် ထိုလူသည် သစ်ပင်မှ လျှောဆင်းချလာသည်။ ပင်ခြေရောက်သောအခါ၊ ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အမွန်အမွှားများကို ပုတ်ခတ်နေသည်။ ထို့နောက် လက်ပိုက်ရပ်လျက် စစ်ထုတ်ပွဲကို အောင်မြင်လာသော စစ်သူကြီးတစ်ဦးလို ဟန်ပန်ဂိုတ်ဖမ်းတာ ဝင့်ကြားနေတော့သည်။

လူတို့သည်လည်း ကြည့်နေရာမှ အလျှိုလျှိုနေအိမ်များသို့ အသီးသီးပြန်ဝင် သွားကြသည်။ အရူးအေးသောင်သည် သူ့အိမ်တွင် သုံးရန်အတွက် ထင်းဆိတ်ရန်အလိုငှာ၊ ဤကဲ့သို့ စွန့်စွန့်စားစားလေခေါင်မြင့်မားလှသော လက်ပင်ကြီးပေါ်သို့ စားတစ်လက်ဖြင့် တက်ရောက်ခုတ်ထစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကား အရူးအေးသောင်၏ ထူးဆန်းသော အပြုအမူများထဲမှ စွန့်စားခန်းတစ်ခုပင်တည်း။

ကိုအေးသောင် ရူးသွားပုံအစကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဘဲဥအစရွှာမရသလိုဖြစ်နေသည်။ ပုန်းဆ၍

ပြောကြသည်များတော့ ရှိပါသည်။ သူ့ရူးပုံအစကို ပြန်ပြောင်းပြောရမည်ဆိုလျှင် ဝေဝေဝါးဝါးနိုင်ပေသည်။ ကမ္ဘာဦး၏အစ၊ လူ၏ မူလအစကို ပြောရသလို တိတိပပမရှိချေ။

ရပ်ကွက်ထဲတွင် ကျွန်တော့်အိမ်နှင့်သူ့အိမ်မှာ ဘေးချင်းကပ်လျက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အထင်ပြောရလျှင် သူ၏ သွက်သွက်ခါ ရူးသွားသော တစ်ညကိုတော့ ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပါသည်။ ထိုညက ညဦးပိုင်းမှစ၍ ကိုအေးသောင်၏ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်သံများကား အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသလို ရှိလှပါသည်။

ပထမပိုင်း၌ ဘုရားစာများကို ရွတ်ဖတ်နေပါသည်။ ထို့နောက် ကိုကိုကွကွနှင့် ဂါထာမန္တာန်များ ရွတ်ပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်များကိုလည်း စားပွဲခုံကြီး ပတ်ပတ်လည်တွင် ထိန်ထိန်ညှိုးအောင် ထွန်းညှိထားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မီးဘေးအန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်၍ ယိုညာတစ်ညလုံး သူ့အရိပ်အခြေညိုကို စောင့် ကြည့်နေရပါသည်။ အိပ်ရာထဲ တွင်လုံလုံက၊ ပြုတင်းပေါက်မှ ထကြည့်လိုက်နား။

ကိုအေးသောင်မှာ တစ်ခါက ဒလသင်္ဘောကျင်းတွင် ပထမဆင့် လက်သမားတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ အလုပ်မှ ထွက်လိုက်သည်လား၊ အလုပ်ပြုတ်သွားသည်လား မသိပါ။ သူ့အသက်မှာ ၄၅ နှစ်ကျော်ခန့်သာရှိပါဦးမည်။ ပင်စင်ယူလိုက်သည်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သူသည် အစဦးပိုင်း၌ အလုပ်လုပ်ရင်း အထက်လမ်းကို လိုက်နေသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ နေခင်းဘက်တွင် ဖိုထိုးပါသည်။ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာလမ်းတို့လိုက်နေသည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။ တစ်ခါတွင် သူ့ဖိုထိုးရာမှရသော ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို လူတွေအားလိုက်ပြသည်ကိုလည်း ကြုံဖူးပါသည်။ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏကို အတုယူ၍ သူ၏ ဓာတ်လုံးကို အိမ်သာထဲသို့ ပစ်ချကြောင်းလည်း သိရပါသည်။ ဓာတ်လုံးက အခွမ်းမထက်လာဘဲ ချေးစော်၊ သေးစော်နံ့သည်သာ အဖတ်တင်သဖြင့် လွင့်ပစ်လိုက်ကြောင်းလည်း

သိရပါသည်။

ထိုညတစ်ညလုံးရွတ်ဖတ်ပြီးနောက် မိုးလင်းခါနီးတွင် သူ၏ အသံဩကြီးနှင့် "အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ" ဆိုသည့် အော်သံကြီးကို နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မျက်လုံးများ ဖန်စပ်၍မခံနိုင်တော့ဘဲ၊ မိုးလင်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။ အတော်နေမြင့်မှ အိပ်ရာမှနိုးလာပါသည်။ သို့ဖြင့် မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်၍ အဝတ်လဲကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်ဈေးထဲက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့ ဖြတ်လျှောက်မည်ပြုသောအခါ ဇော့ရုံမုန့်စားတန်းထဲ၌ လူတွေစုရုံးစုရုံးနှင့် ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ သူတို့ဝိုင်းအုံကြည့်နေသည်မှာ ကိုအေးသောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ကိုအေးသောင် အာလုပ်နေသည်ထင်သနည်း။ လက်ထဲတွင်ပါလာသော ပုလင်းတစ်လုံးကို သမံတလင်းတွင် ရိုက်ခွဲလျက် ပုလင်းတွဲတချို့ကို ပါးစပ်ထဲ သွင်းလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ကြောင်ပုစွန်စား ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသလို တဖျမ်းဖျမ်းနှင့် ဝါးစားပြနေပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း အံ့ဩတကြီး ရပ်ကြည့်နေမိပါသည်။ ကိုအေးသောင်ပါးစပ်ကို ပုလင်းကွဲရ၍ သွေးထွက်လာမည်လားဟု စူးစမ်းမိပါသည်။ မည်သည့်သွေးထွက်သံယိုမှုမျှ မတွေ့ရပါ။ ကိုအေးသောင်ကား ပုလင်းကွဲများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝါးစားပြလိုက်၊ ထွေးထုတ်လိုက်လုပ်နေပါသည်။

အနားတွင် ကြည့်နေသူ လူတစ်ယောက်က "ဒါ ဘာမှမဆန်းပါဘူးဗျာ၊ ဟင်းနုနယ်ဆူးပေါက်နဲ့ ရောပြီးစားရင် ပုလင်းကွဲတောင် အရည်ပျော်တယ်ဗျ" ဟု ပြောနေပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုအေးသောင်၏ ထူးဆန်းဖွယ်အပြုအမူကို မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်ပါ။

အရူးအေးသောင်၏ ရူးနမ်းပုံအဖုံဖုံ ဇာတ်ဝင်ခန်းများက များပြားလှပါသည်။ ထိုအထဲမှ ထင်ရှားသည့် နောက် အဖြစ် အပျက် တစ်ခုကလည်း ယနေ့တိုင် လူတို့စိတ်ထဲတွင်

ရပ်ကွက်ထဲတွင် ကျွန်တော့် အိမ်နှင့်သူ့အိမ်မှာ ဘေးချင်းကပ်လျက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အထင်ပြောရလျှင် သူ၏ သွက်သွက်ခါ ရူးသွားသော တစ်ညကိုတော့ ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပါသည်။ ထိုညက ညဦးပိုင်းမှစ၍ ကိုအေးသောင်၏ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်သံများကား အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသလို ရှိလှပါသည်။

စွဲထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့မနက်တွင် ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆက်ကဖီးတွင် ချောင်ကျစားပွဲ၌ ထိုင်နေပါသည်။ ယခုလေးတင် လက်ဖက်ရည်နှင့် အံ့ဩကွေးတို့ကို လွေးပြီးခါစရှိပါသေးသည်။ ရေခွေးကြမ်းကို ဇိမ်နှင့်သောက်ရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရသည့် အရသာကို ဆက်လက်ခံစားနေပါသည်။ ထိုစဉ် ဒုတိယခနဲ အသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရပါသည်။ ရွတ်တရက်တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် အမှောင့်ပယောဂတစ်ခုတော့ ကြုံရတော့မည်ဟု စိတ်ထင် သွားပါသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ အရူးအေးသောင် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရောက်ရောက်ချင်း ပန်းပွားအနီတွေတပ်ထားသော လှူရှည်ကြီးကို မြေကြီးပေါ်သို့ စိုက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ့ပုံစံကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ ဦးခေါင်းတွင် ကလေးကစားစရာ ဝတ္ထုလှည့်ထုပ်ဆောင်းထားပါသည်။ ကိုယ်တွင်လည်း အင်္ကျီအနီလက်ရှည်ကို ဖြတ်၍ လက်ပြတ်အင်္ကျီဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ဝတ်ထားပါသည်။ အောက်ပိုင်း

တွင် ပုဆိုးအစားနံငယ်ပိုင်း အဖြူကို ဖူးအထက်ပိုင်းကျကျ ခပ်တိုတို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ဆိုင်ထဲရှိ လူအားလုံး၏ အကြည့်များက သူ့ဆီသို့ စုပြုံရောက်ရှိသွားပါသည်။

“ဟား... ဟား... ဟား... လက်စသတ်တော့ အလီဘာဘာနဲ့ ဦးသားငါးရာ ဒီရောက်နေတာကိုး”

ကိုအေးသောင်၏ အောင်မြင်လှသော အော်သံကြီးကြောင့် ကျွန်တော်တို့အကြည့်များက သူ့ထံမှ တစ်ဆင့် ဆိုင်ထဲမှ သမဝါယမဥတ္တုနှင့် အမူဆောင်တချို့ ထိုင်နေသော စားပွဲဆီသို့ ရောက်သွားကြပါသည်။ ဆိုင်ထဲရှိ ထိုင်နေသူ အားလုံးလိုလို ပြုံးစိပြုံးစိဖြစ်သွားကြပါသည်။ ကိုအေးသောင်သည် ဒါနဲ့တင်မရပ်သေး၊ နောက်ထပ်အသံပြု၍ အရှူးတို့၏ အရှက်အကြောက် မဲ့ပုံကို လှစ်ဟပြလိုက်ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဆီတစ်လှည့် စုပြုံကြည့်လိုက်ကြပြန်သည်။

“ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း... ကောင်းစားနေလိုက်ကြတာ၊ မင်းတို့ကို ဒါပဲထင်တယ်ကွ၊ ဒါပဲထင်တယ်”

ထိုသို့ နှုတ်မှလည်း ပြောပြောဆိုဆို၊ နံငယ်ပိုင်းကိုလည်း နှစ်ခါသုံးခါပြင်ဝတ်ပြရင်း လှံကိုနုတ်၍ ခုတ်တရက်ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။ သူ၏ ဝတ်လစ်စားလစ်ပြကွက်ကို လျှပ်စီးလက်သလို ခံစားလိုက်ကြရင်း ကျွန်တော့်မှာ ထူပူသွားပါတော့သည်။ ကျန်လူတွေလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြက်သေသေလျက်၊ သမဝါယမ အမူဆောင်လေးငါးဦးကတော့ ခေါင်းငုံ့လျက်၊ မျက်နှာကြီးများ နီရဲလျက် အလျှိုအလျှိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်သွားကြပါတော့သည်။

အရှူးအေးသောင်၏ ရှူးချက်က ကမ်းကုန်ပြီး ဤကဲ့သို့ သူ၏ သေထစ်ဝက်၊ သိတစ်ဝက်ပြုမူချက်များက ကျွန်တော်တို့အရပ်တွင် ယနေ့တိုင် လူတို့ပါးစပ်ဖျား၌ ပြောစမှတ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

နောက်ထပ်ကိုအေးသောင်၏

ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်းကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်။ ထိုနေ့က ကျွန်တော်လည်း ရန်ကုန်မှကူးတို့သင်္ဘောနှင့်အပြန် ဒလသင်္ဘောကင်းရွေ့၍ ‘မိုးမိုးအေး’ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်မိပါသည်။ ဆိုင်ထဲမှနေ၍ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဝေထွန်းကလွမ်းခေါ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မတွေ့ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားလက်ဆုံကျနေပါသည်။

မကြာခင် အရှူးအေးသောင်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့ ရောက်လာပါသည်။ ဆိုင်ဝတွင် ရပ်နေပါသည်။ ဒီကနေ့ သူ့ပုံပန်းက တစ်မျိုးတစ်ဘာသာဖြစ်နေပါသည်။ ဦးခေါင်းတွင် အနီစပေါင်းထားပြီး အနီစနှစ်စကို နားထင်တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ချထားပါသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကိုတော့ ဝတ်ဖြစင်ကြယ်ဝတ်ထားပါသည်။ ၎င်းနှင့် အနီပိုင်ဘက် ပန်းပွားအနီများ တပ်ဆင်ထားသော သူ့ဖွားဖက်တော်လှံရည်ကလက်ထဲတွင် ပါဇာရုံမက၊ ခြေထောက်တွင် တည်ရွာသွက်ဖိနပ်ဟောင်း၊ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

“မာတီ၊ ရဲဘော်တို့ ဝီသီချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ၊ ကျဆုံးလေပြီးသော အာဇာနည်အပေါင်းကို အလေးပြု”

ဆိုင်တွင် ထိုင်နေသူအားလုံး သူ့အသံသွယ်ဟန်နှင့် ခေါင်းညွတ်အလေးပြုနေပုံကို ကြည့်နေကြသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်း ဘက် အပေါ်ပိုင်းနံရံတွင် ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံချိတ်ထားသည်။ တစ်ပုံက ဝီသီချုပ်အောင်ဆန်းပုံဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ပုံက လက်ရှိခေါင်းဆောင်တစ်ဦးပုံ(ကွယ်လွန်သွားပြီး) ဖြစ်သည်။ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကိုအေးသောင်သည် ကျန်ဓာတ်ပုံဘက်သို့ နောက်ပြန်လှည့်၍ သူ့ဖက်ကို ပေါက်ပြကော ရွတ်နောက်နောက် လုပ်ပြရင်း ထွက်သွားပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ပြုံးတုံတုံဖြစ်ကျန်ကာ ရှိသေးသူ၏ နောက်ထပ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို လှစ်ခနဲတွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ သူသည် သူ၏ လက်ထဲမှ

လှံရည်ကြီးကိုအားကုန်လွှဲပစ်လိုက်ပါသည်။ လှံထဲသို့ ဦးခနဲ သင်္ဘောကျင်းဝင်ပေါက်ထိပ်ပျဉ်ချပ်ပေါ်သို့ ဒုတ်ခနဲစို့ ကိုဝင်သွားပါသည်။ အပေါက်ဝ ဝင်ခါနီးအလုပ်သမားတစ်ယောက် လန့်ဖျပ်သွားပြီး “အမယ်လေး” ဆိုကာ ခုန်ပေါက်လျက် ရမ်းသန်းရွှေဝင်လိုက်တာကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

“အဲဒါ လုံမင်းသား အေးသောင်ကွ၊ ဟဲ ဟဲ ဟဲ မကြောက်ပါနဲ့၊ မိုးပေါ်ထောင်ပစ်လိုက်တာပါ။ ဟောဒီမှာ လာလေ ရော့... နောက်ထပ်ကျည်ဆန်နှစ်တောင့်”

သူ့အသံဩကြီးနှင့် ရယ်သံ၊ လှောင်သံကြီးထွက်ပေါ်လာပြီး နောက်သူခြေထောက်မှလည်ရွည်ဘွတ်ဖိနပ်ကြီးတို့ကို တစ်ဖက်ပြီး တစ်ဖက်ခြေထောက်မှတန်ကျောက်ပျက်သင်္ဘောကျင်း ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်ပြန်သည်။ ‘ဝန်းဝန်း’ အသံများကြောင့် ဓာတ်မှလူတချို့ အပြင်သို့ ပြေးထွက်ကြည့်ကြသည်။ ကိုအေးသောင်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်၊ လက်ပိုက်ရပ်နေပြီး မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားပါတော့သည်။ ကိုအေးသောင်၏ အဗ္ဗဲကွက်များကား တစ်မူထူးခြားနေတော့၏။

ကိုအေးသောင်၏ နောက်ဆုံးနေဝင်ချိန်များတွင် မျက်စိကွယ်လှလှဖြစ်သွားပါသည်။ မျက်စိကွယ်လှလှဖြစ်သွားခြင်းအကြောင်းအရင်းမှာလည်း နေ့စဉ်သူသည် နေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်၍ နေကို နေကသိုက်၊ ရှုခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

သူ့တွင် ဇနီးနှင့် သားသမီးသုံးယောက်ရှိပါသည်။ သူ့သွက်သွက်ခါအောင်ရှူးသွပ်သွားသည်မှစ၍ မိသားစုများအိမ်တွင် နေထိုင်၍ မရတော့ပါ။ သူ၏ အမျိုးမျိုးရှူးသွပ်စွာနှိပ်စက်မှုများကြောင့် ဆွေမျိုးများရှိရာ ညောင်လေးပင်သို့ ထွက်ပြေးကြရပါသည်။ အိမ်တစ်လုံးနှင့် သူ့စားတစ်ယောက်ဟု ပြောစမှတ်တွင် အောင် သူတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ပါတော့သည်။ သူ၏ နေ့စဉ် စားသောက်ရေးကို သူ့ခြေရှင်းပုံမှာလည်း လွယ်လွယ်လေးပင်၊ ရသေ့

လို ဝတ်ဖြစင်ကြယ်ဝတ်၍ ဘယ်ကယူလာမှန်း မသိသော သပိတ် တစ်လုံးဖြင့် အိမ်တကာသို့ လှည့်လည်ဆွမ်းခံပါသည်။ ရပ်ကွက်ရှိ အိမ်များကလည်း သူ့အားသနား၍လည်းကောင်း၊ ရွံ့ကြောက်ကြီးကြောက်ရွံ့လည်းကောင်း ပေးကမ်းကြပါသည်။

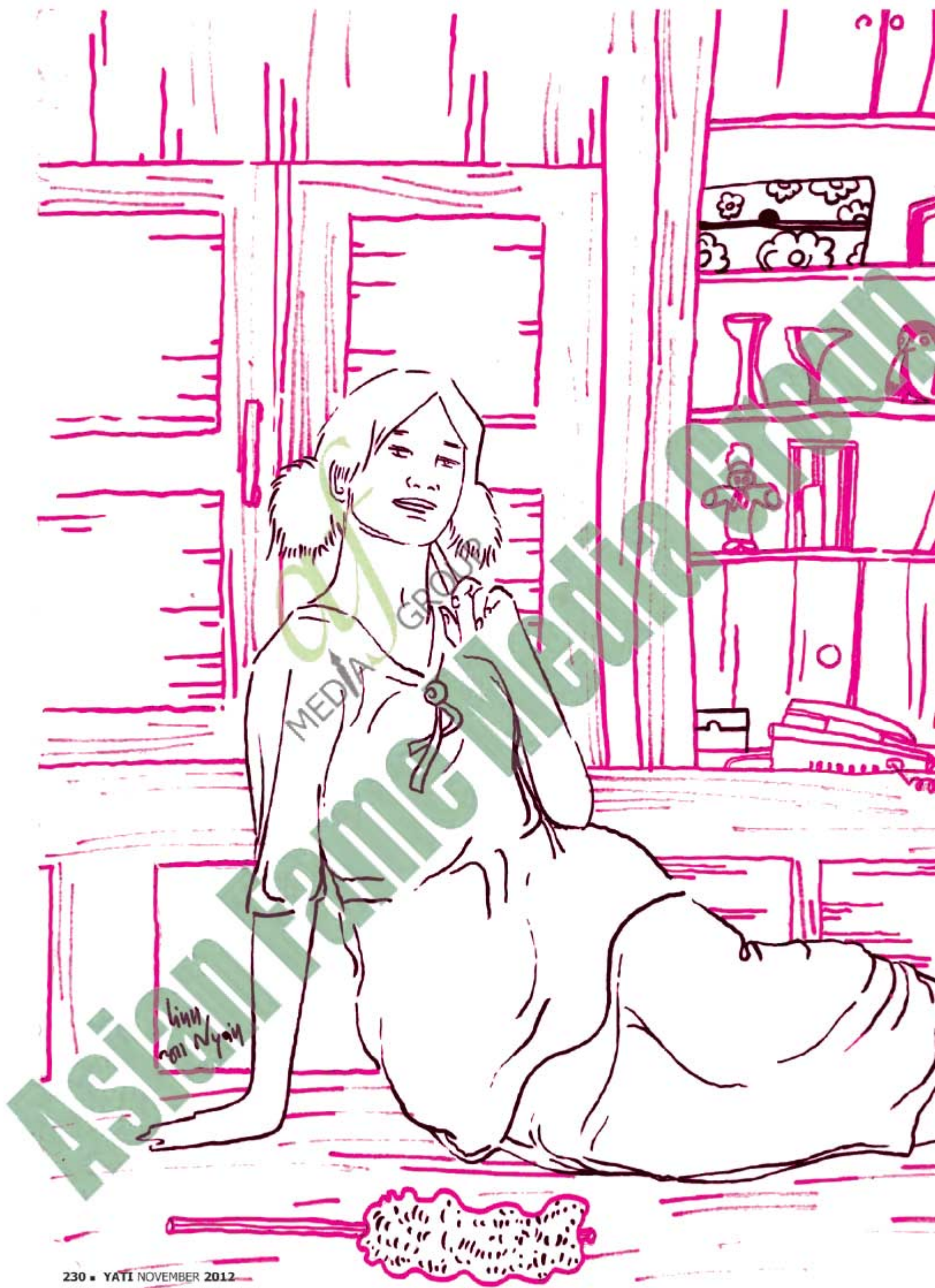
သူ့အိမ်၌သံပုံစေတီတစ်ဆူတည်ပါသည်။ ရွံ့နှင့်သဲနှင့်ရော၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တံခွန်၊ ကုက္ကားတလူလူ၊ ဖယောင်းတိုင်ပီးပျားတထိန်ထိန်၊ ရွတ်ဖတ်သံတည်ညီနှင့်။ ညနေစောင်းတွင် ‘အောင်ပြီအောင်ပြီ’ ဟု အော်ပါသည်။ ထို့နောက် အသံဝလံများ ခြိမ်သက်သွားပါသည်။ တစ်စတစ်စမိုးချုပ်သွားပါသည်။

မနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်တော့ ကိုအေးသောင်၏ အရိပ်အခြည်ကို မတွေ့ရပါ။ နေမြင့်လာပြီ။ နေ့လယ်ရောက်လာပြီ။ ညနေစောင်းလာပြီ။ သို့သော် ကိုအေးသောင်၏ လှုပ်ရှားမှု အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရ။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်ရပ်ကွက်ထဲမှ လူတချို့ လက်တို့ပြီး တိုင်ပင်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ကြည့်ကြပါသည်။ အိမ်ဝတွင် သူတည်ထားသော သံပုံစေတီပြုကျပျက်စီးလျက်၊ သူ့ကိုမူ အိမ်ခန်းထဲရှိ အိပ်ရာခုတင်အောက်တွင် ခွေခွေကလေးလဲကျနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဇာစ်မြစ်ကို ရွာကြည့်လိုက်တော့ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ မှော်ဝိဇ္ဇာကြီးခမျာ သူဖော်စပ်သည် မှီနန်းဆာယာပိုမောက်၊ ကိုယ်ပျောက်တဲ့ဆေးတစ်ခွက်ကို သောက်ရင်း အဆိပ်ဖြစ်သွားကာ အသက်ပါပါသွားပါတော့သည်။

ယနေ့တိုင် ကျွန်တော်တို့အရပ်တွင် မှော်ရှူးအေးသောင်အကြောင်း စကားစပ်မိတိုင်း ပုံတိုပတ်စသဖွယ် ပြောဆိုရယ်ပွဲဖွဲကြရင်း အရှူး တစ်ယောက်၏ ဗိုင်းယာရီ စာမျက်နှာများကို ပြန်လှန်မဆုံး ရှိကြပါတော့သတည်း။

မြူးထိန်

“ကလင်... ကလင်... ကလင်”

ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ကျွန်မ တအားကို လန့်သွားရတာများ၊ တကယ့်ကိုပါပဲ။ ခါတိုင်းက ဖုန်းမြည် သံကြားရရင် ကျွန်မ ပျော်လို့လေ။ နယ်ဖောက်သည်တွေက ပစ္စည်း ထပ်မှာတာများလား။ ကုမ္ပဏီတွေ ကပဲ ကုန်ပစ္စည်းအသစ်အဆန်းတွေ ထပ်ပို့မှာဖြစ်လို့ ဆက်လေသလား ပေါ့။ အခုတော့ ဟုတ်ပေါင်။ လာလိုက်ရင် သင်းတို့ဖုန်းချည်းပဲ။ အခုလည်း

“ဟဲလို”

“ဟဲလို... အစ်မကြီးကို အားတော့နာပါတယ်။ အဲဒီအိမ်မှာ ထွေးထွေးဆိုတာ ရှိပါသလား”

“ဪ... ဟုတ်ကဲ့... ရှိ ပါတယ်... ပြောချင်လို့လား”

“သူနဲ့မပြောချင်ပါဘူး... အခု ဖုန်းပြောနေတဲ့ အစ်မကြီးက အိမ်ရှင်လား... အိမ်ဖော်လား”

“ရှင်... ထွေးထွေးဆိုတာ ကျွန်မတို့အိမ်က အလုပ်သမားပါ။ သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ထွေးထွေးအကြောင်း တိုင်ပါ ရစေ”

“ရှင်... ဘယ်လို”

“ဒီလိုပါ”

ကျွန်မလေ ဖုန်းနားထောင်ရင်း နဲ့ ဒေါသဖြစ်လိုက်တာ။ သူ့ကိုလည်း မျက်စောင်းတခဲခဲပေါ့။ ဟင်း... သူများအတိုင်အတာ ခံရတဲ့အထိ

ကောင်မ ဘာတွေလုပ်ခဲ့ပါလိမ့်။ သင်းကြောင့် တစ်ဖက်လူကို တောင်း ပန်နေရပြီ။ ဖုန်းပြောပြီးတာနဲ့ သင်း ကို နဂါးမျက်လုံးမျိုးနဲ့ ကြည့်လိုက် တယ်။ ကောင်မ ခေါင်းငိုက်စိုက် ချလို့။ ဟွန်း... ဘာအခုမှ ကြောက် ချင်ယောင်ဆောင်နေရတာလဲ။ လာ ခဲ့စမ်း...။

အဖြစ်က ဒီလိုလေ။ တစ်ဖက် က လှမ်းတိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးက ရန် ကင်းတိုက်ခန်းတွေမှာ နေပါတယ်။ ခြောက်လွှာမှာပါတဲ့။ သူ့ရဲ့ အိမ်ဖော် ကောင်မလေးက ထွေးထွေးတို့ရွာ က။ ထွေးထွေးက မိုးလင်းတာနဲ့ တစ်အိမ်လုံး တစ်ဆိုင်လုံးကို ပဲပဲနဲ့ အတူ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တစ်အိမ်လုံးဘယ်သူမှ မနိုးကြသေးတော့ ဖုန်းကို စိတ်ကြိုက် ဆက်ကြတယ်ပေါ့။

ကျွန်မတို့ အိမ်ရဲ့ရှေ့ဘက်မှာ အဝတ်အထည်နဲ့ အလှမြင်ပစ္စည်း တွေမျိုးစုံရောင်းတဲ့ စတိုးဆိုင်ကြီးဖွင့် ထားပါတယ်။ ယူဇနပလာအမှာ လည်း ဆိုင်ခွဲဖွင့်ထားပါသေးတယ်။ ဒီတော့ အိမ်မှာ အိမ်ဖော်တွေရော အလုပ်သမားတွေရော အများကြီး ပေါ့။ အင်း... အိမ်ဖော်တွေက လည်း မရှိလို့လည်းဖြစ်။ ရှိပြန် တော့လည်း အဖော်ရတာနဲ့ သူတို့ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းပေးနေရတာနဲ့ မညီမျှပါဘူး။ အခုလည်း ထွေးထွေး ကိစ္စကိုပဲ ကြည့်ပါတော့။

နည်းနည်းလေး စိတ်ရှည်သည်း

ခံပြီး နားထောင်ပေးပါဦး။ ပြောပြ ချင်တာတွေ များနေလို့ပါနော်။ အဲ... ကျွန်မတို့အိမ်မှာက ဆိုင် တစ်ဖက်နဲ့ဆိုတော့ ဖုန်းလိုင်းနှစ် လိုင်းရှိပါတယ်။ ဖုန်းတွေကိုလည်း အရောင်းကောင်တာနဲ့ မန်နေဂျာ အခန်းတွေမှာ တစ်လုံးစီထားပေးတဲ့ အပြင် ကားဆရာတွေ၊ အလုပ်သမား တွေ၊ အိမ်ဖော်တွေနဲ့ မြဲစောင့်တွေကို အလွယ်တကူ ခေါ်နိုင်ခိုင်းနိုင်ဖို့အ တွက်လည်း သူတို့ကို ထားတဲ့အိမ် လေးမှာ ဖုန်းတစ်လုံး ခိုက်ပေးထားပါ တယ်။ ကျွန်မတို့အိမ်က မြဲကလည်း ကျယ်။ အိမ်ကလည်းကြီးတော့ သွား ပြီးခေါ်နေရရင် အချိန်ကုန်လွန်းလို့ ပါ။

အင်း... ပြောချင်တာတွေက ရင်ထဲပြည့်သိပ်လွန်းနေတော့လည်း စကားတွေက ဟိုရောက်ဒီရောက် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အဲ... အဲ... ဘာ အကြောင်းပြောနေပါလိမ့်။ ဪ... မိထွေးထွေးကို ရန်ကင်းအိမ်က လှမ်းတိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြနေ တာနော်။ စောစောက ပြောပြခဲ့တဲ့ အတိုင်း သူတို့နေတဲ့တိုက်ခန်းက ခြောက်လွှာမှာ။ သူတို့အိမ်ဖော် ကောင်မလေးက ဖုန်းဆက်ချင်ရင် အောက်ဆုံးထပ်က မုန့်ဆိုင်မှာ သွား ပြောရတယ်။ အိမ်ရှင်ရဲ့ဖုန်းကို အမြဲ သော့ခတ်ထားတာ။ အိမ်ရှင်တွေက ဗိုလ်ချုပ်စေ့မှာ တစ်နေကုန် စေ့ သွားရောင်းရတဲ့အခါမှာ မျက်မမြင် အမေကြီးနဲ့ အိမ်ဖော်မလေးပဲ ကျန်

မညီမျှသော နိယာမနှင့် ညူတို့ဂေပးဈေးဝယ် လေးချစ်

၀ ဇူလိုင် ၁၁

နံနံပင်ရေ ငါအခု
လယ်ကွင်းထဲမှာ
ပေါင်းနတ်နေတယ်။
အိမ်ဖော်တော့
မဟုတ်တော့ဘူး။
လယ်ကွင်းအဖော်
ကွင်းဖော်ပေါ့ဟယ်။
ကွင်းက ဘုရင်မတဲ့၊
အန်တီရဲ့မြေးလေး
အင်္ဂလိပ်စာကျက်တုန်းက
ငါမှတ်ထားတယ်။
ငါသာ ဘုရင်မဖြစ်နေပြီ
ဆိုခဲ့ရင်
အန်တီဘယ်လိုနေမလဲ
မသိဘူးနော်...။

ရစ်ခဲ့ပါသတဲ့။
အဲဒီကောင်မလေးက အမေ
အိုကြီး အိပ်ပျော်နေချိန်ဆိုရင်
ခြောက်လွှာကနေ ဆင်းသွားပြီး ဖုန်း
ဆက်ရတာ ခဏခဏတဲ့။ တစ်နေ့
အဲဒီလို ဖုန်းဆင်းဆက်နေတုန်း
အမေကြီး ချော်လဲပါလေရော။ ဒါနဲ့
ပဲ ဖုန်းဆက်ဝါသနာပါလွန်းတဲ့ အိမ်
ဖော်မလေးကို အောက်ထပ် မဆင်း
ရလေအောင် အိမ်သော့ခတ်ပြီး
ထားခဲ့ရပါတော့တယ်။
အဲဒီမှာပဲ မိထွေးထွေးပြဿနာ
က ဝင်လာတော့တာပေါ့။ သူတို့က
နေ့စဉ်ဖိုးလင်းတာနဲ့ ဖုန်းဆက်နေကျ
ထင်ပါရဲ့။ စတိုးဆိုင်ဖွင့်ခါစမှာပဲ
မိထွေးဖုန်းက ဝင်လာပြီ။ ထုံးစံ
အတိုင်း ခြောက်လွှာကချထားတဲ့
ကြိုးကိုဆွဲပြီး ဖုန်းလာကြောင်းပြော
တော့ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးက
အိမ်သော့ခတ်ထားလို့ ဆင်းပြောလို့
မရကြောင်း လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့
ပြန်ပြောတဲ့အခါ စတိုးဆိုင်ကလည်း
စောစောစီးစီးအကြွေးကျလို့ စိတ်ထဲ
သွားတာပေါ့။ ဖုန်းခေါ်ပေးတာ
လာပြောပြော မပြောပြော ခေါ်ပေးခ
တစ်ရာကျပ်ပဲလေ။ တစ်နေ့ကုန်
လည်း အိမ်ဖော်က သော့ခတ်ထားခဲ့
လေတော့ ဖုန်းဆင်းဆက်လို့က မရ။
အဲဒီလော့...
“အစ်မရယ်... ကျွန်မတို့က
အလုပ်က မောမောပန်းပန်းနဲ့ပြန်
လာ။ စတိုးဆိုင်က ဆီးပြီးတိုင်ပါလေ
ရော... အစ်မတို့အိမ်က ထွေးထွေး
က ဖုန်းဆက်လိုက်တာ တစ်နေ့ကုန်
ဆယ်နှစ်ခါတဲ့ မနေ့ကလည်း ငါး
ကြိမ် အခု ဖုန်းခရမ်းပေးပြီးတော့
အစ်မကို လမ်းတိုင်တာပဲ”
“ဪ”
“သူတို့ဒီလောက်ဖုန်းတွေ သုံး
နေကြတာ အစ်မတို့ မသိကြဘူး
လား”
“မသိပါဘူးကွယ်”
“တော်ပြီ... အစ်မရေ...
ကျွန်မတော့ အိမ်က ကောင်မ ကို
သူ့အကြွေးကျတာနဲ့ ရွာပြန်
ပို့လိုက်တော့မယ်။ စိတ်ကုန်
တယ်။ မျက်စိမမြင် တဲ့
အမေ့ကို

စောင့်ရှောက်ဖို့ ခေါ်ထား ပါမှ သူ့ကို
ထိန်းနေရတာ ပိုမော တယ်။
အစ်မတို့ကို အခုလို တိုင်ပြော
ရတာကိုလည်း အားနာပါတယ်။
ကျွန်မခံစားချက်တွေကို အချိန်ပေး
ပြီး နားထောင်ပေးတဲ့အတွက်လည်း
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အိမ်က
ကောင်မကို ပြန်ပို့လိုက်တော့လည်း
နောက်တစ်ယောက် ခေါ်ရဦးမယ်။
အင်း... အိမ်ဖော် တွေကလည်း
မရှိမကောင်း... ရှိမကောင်း
နော်”
♦
မိထွေးထွေးက အဲလိုပဲ။ ဟိုလူ
က တိုင်လိုက်၊ ဒီလူက တိုင်လိုက်နဲ့
အမြဲဆွဲဆွဲထိနေရတဲ့ ကောင်မလေး။
ကျွန်မတို့ အမေ ပြောပြောနေတဲ့
“ပြန်မတွင်ချင်နဲ့” မလေးပေါ့။
ဒါပေမဲ့ သူက စာသိပ်မတတ်ပေမယ့်
ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ အလုပ်လုပ်တာ
လည်း သေသပ်ပါတယ်။ ဒီတော့
သူမိပြန်လည်း ခဏပဲပေါ့။ ပြန်ချော့
ရပါတယ်။ အဲဒီလို မျက်နှာသာပေးခ
နေရသူဆိုလေတော့... ဧည့်ရေး
ပန်းကန်တက် သွားပြန်ရော။ အင်း...
စကားစပ်မိနေတုန်း မိထွေး
အကြောင်းကို ဆက်ပြီး ပြောပြရဦး
မယ်။ ကြုံတုန်းလေးမို့ပါ။
ကျွန်မရဲ့ ဆိုက်နဲ့အိမ်က အလုပ်
သမားတွေအားလုံးကို မြန်မာဖြစ်
ချည်ထင်တွေကိုပဲ ဝတ်စေခဲ့ပါ
တယ်။ သူတို့ အနားယူတဲ့အချိန်မှာ
တော့ ဘယ်လိုဒီဇိုင်းနဲ့ပဲ နေနေပေါ့။
ကိုရီးယား ခေတ်ကို နားလည်ပေးပါ
တယ်။ တစ်နေ့တော့ အကြောတွေ
တက်လွန်းလို့ နင်းနိပ်မယ်ဆိုပြီး
ဖုန်းဆက်ခေါ်တာ မရဘူး။ သူတို့ပဲ
ဆက်ဆက်နိုင်လွန်း။
ဆိုင်ထဲမှာလည်း ဝယ်သူတွေ
ကျနေတဲ့အတွက် ခိုင်းစရာလူမရှိ လို့
ကိုယ်တိုင် သွားခေါ်လေတော့မှ
... အား ... လား ... လား
... လား... မိထွေးလေ ပေါင်
ပေါ်မှာ လက်နှစ်လုံးပဲရှိတဲ့ စကတ်
တိုလေးနဲ့ အပေါ်အင်္ကျီကလည်း
မော်ဒယ်တွေလို ရင်ရှားအင်္ကျီ ဝတ်
လို့။ ဆိုနီကက်ဆက်လေးကို ကိုင်ပြီး။
နားကြပ်တွေ တပ်ထားလိုက်ပုံများ။
ကြွရွ လှုပ်ခါနေလိုက် သေးရဲ့။
မျက်စိကို စုံမှိုတ်ပြီးတော့
လည်း အဆို တော်
တွေ စတိုင်နဲ့။

ထွေးထွေးလို့ သုံးခါ လောက်
ခေါ်ယူရတယ်။
ကျွန်မကိုလည်းမြင်ရော တွန့်
လိမ်ကောက်ကွေးနေတာကို ရုပ်ပစ်
လိုက်ပြီး နားကြပ်ကိုဖြုတ်လို့ မျက်
နှာသေလေးနဲ့။
“ဟဲ့... အဲဒါက ဘာဖြစ်နေရ
တာလဲ၊ ဖုန်းဆက် တော့လည်း
မအား”
“ဪ... ဖုန်းကြိုးပြုတ်
နေပြန်ပြီနဲ့ တူတယ်”
“ကြိုးပြုတ်ကျနေတာကို သိရင်
လည်း ပြန်လုပ်ထားပါလား၊ ဖုန်း
ဆက်ခေါ်မှာကို ကြောက်ကြောက်
ပေါ့။ အလုပ်လုပ်ရမှာကို တော့
ကြောက်ကြောက်ပေါ့။ အခုလိုမျိုးမမျက်
မကြောက်နဲ့တော့ ကရုဏာပေါ့
လေ။ ဟွန်း မသိမှတ်လို့ ဖုန်းကြိုး
ပြုတ်ပြုတ်ကျတယ်ဆိုပြီး နင်တို့
ပြုတ်ထားတာ မသိဘူးထင်လို့လား
သွား အဝတ်လဲခဲ့ ငါ့ကို လာနင်း
ပေး”
ဟင်း... ဟင်း... ဟင်းနော်
မျိုးချ... မျိုးချ... ဒေါသကို မျိုးချ။
ငယ်စိတ်နဲ့သာဆို မရဘူး။ မရဘူး။
အခုအရွယ်မှာ ခိုပါသာတွေဝင်၊
တရားတွေနာ၊ တရားတွေထိုင်နဲ့
စိတ်ကို လျှော့ချနေတတ်လို့သာပဲ။
အေးလေ... သူတို့ ခမ္မာလည်း
အိမ်ဖော်ဆိုပေမယ့် အခုခေတ်ဖော်
ဒယ်တွေလို၊ ဝီဒီယိုမင်းသမီးတွေ
လိုဝတ်ချင်ရှာမှာပေါ့။ ကျွန်မကိုယ်
တိုင်ကလည်း ခေတ်ပေါ် အဝတ်
အထည်တွေ ရောင်းနေရတာကိုး။
ဒါပေမဲ့ စောစောက ထွေးထွေးရဲ့
ပုံစံကိုမြင်လာမိပြန်တော့ ကျွန်မ
ကိုယ် ကျွန်မ သတ်မထားမိခင်မှာဘဲ
မဲ့သွားမိလေသလားမသိ။
နေပါဦး... နေပါဦး သူ့
လက်ထဲက ကက်ဆက်လေးက ငါ့
ကက်ဆက်လေးနဲ့ တူလိုက်တာ။
တရားနာတဲ့ ကက်ဆက်၊ တရားပွဲမှာ
အသံဖမ်းတဲ့ ကက်ဆက်၊ တစ်သိန်း
နီးပါး ပေးဝယ်ထားရတာကိုး။ ဟုတ်
သေးပါဘူးလေ။ သူ့ဟာက တရုတ်
ကက်ဆက် ပေါ်ချောင် ကောင်း
ဖြစ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ကလိ
ကလိနဲ့ မတင်မကျဖြစ်နေတာ
ကြောင့် အနင်းခံရင်းနဲ့ပဲ ပေးလိုက်
တယ်။ အဲမယ် သူကတော့ ဘာ
အပြစ်မှ မရှိသလို အေးဆေးတဲ့
အသံနဲ့ ဘယ်လို ဖြေတယ်မှတ်လဲ။
“ဟုတ်တယ်လေ အန်တီ ကက်

အား...လား...လား...လား။

မိထွေးလေ
ပေါင်ပေါ်မှာ
လက်နှစ်လုံးပဲရှိတဲ့
စကတ်တိုလေးနဲ့
အပေါ်အင်္ကျီကလည်း
မော်ဒယ်တွေလို
ရင်ရှားအင်္ကျီ ဝတ်လို့
.....

ဆက်ပဲ ရဲလေးသီချင်းနားထောင်
ချင်လို့ ခဏယူထားတာ
ပါ။”

“ဟင်”

♦
ထုံးစံအတိုင်း
တ ဗ ၂ စ
တော့ က
တောက်နဲ့
ဆူပူအော်
ဟစ်လိုက်
ပါ တော့
လား။ ရိုက်ချင်
လည်း ရိုက်လိုက်
ပါဦးလား အန်တီရယ်။

တကယ်တော့ အန်တီက
သဘောကောင်းပါတယ်။ ဆူတုန်း
ခဏပဲလေ။ ပြီးရင် ပြန် ချောတာပဲ
ဟာ။ ဒီတစ်ခါတော့ အဲဒီလို
မဟုတ်ဘူး။ အန်တီရဲ့ ကက်ဆက်ပါ
လို့လည်း ပြောလိုက်ရော စိမ်းစိမ်း
စူးစူးကြီး ကြည့်လိုက်တဲ့ အန်တီရဲ့
မျက်လုံးကြီးတွေက ကြောက်စရာ
ကြီး သွားတော့ဆိုတဲ့ လတ်ခွန်း
တည်းသာပြောပြီး တံခါးကို ဝှန်းခနဲ
ဆောင့်ပိတ်အညံ့လိုက်တာများ
ကမ္ဘာမြို့မဘာတောင် ထင်မိပါ
ရဲ့။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ဘာမှလည်း
မခိုင်း ဘာမှလည်း မပြောတော့ဘူး။
ဒီအိမ်မှာ လူပိုကြီးဖြစ်နေရော။
အန်တီရဲ့ “မိထွေးထွေးရေ” ဆိုတဲ့
ခေါ်သံလေးကို ဖျော်လင့်တမ်းကနေ
ခွဲပေမယ့် မကြားရတော့ပါဘူး။ ဒါနဲ့
ပဲ တောကို ပြန်လာခဲ့ရတော့တယ်။
ပျိုးနုတ်၊ တောက်စိုက်၊ စပါးရိတ်၊
ပဲဆွတ်၊ မရမ်းသီးခွဲဆိုတဲ့ တော
အလုပ် တောင်အလုပ်ပဲ ရှိတော့တာ
ပေါ့။ ဒါတွေမှ မလုပ်ချင်ရင် မြဝတီ၊
မဲဆောက်တိုသွားပြီး စက်ရုံတွေမှာ
အလုပ် သွားလုပ်။ ဒါကလည်း
အဆက်အသွယ်ကောင်းမှ အဆင်
ပြေမှာလေ။

“ဟယ် . . . ထွေးထွေး နင်ပြန်
ရောက်နေတယ်။ အလည်ပြန်လာ
တာလား။”

“အပြီး ပြန်လာတာ အစ်မပိုရဲ့
အမေ သိပ်နေမကောင်းလို့ လေ၊
အိမ်မှာပြန်နေပါဦး အမေကို အဖော်
လုပ်ပေးပါဦးဆိုလို့”

ပညာမတတ်တဲ့ တောသူမဆို
ပေမယ့် ကိုယ့်သိက္ခာကျသွားအောင်
တော့ ပြောတတ်တာပေါ့။ ထွေးက

လေ အန်တီရဲ့ ကက်ဆက် သေးသေး
လေးကို ယူသုံးမိတာပဲရှိတာပါ။
အင်း . . . ဒါကလည်း အန်တီ တရား
မနာတာ ကြာလှပြီမို့ အံ့ဆွဲထဲမှာ
ဒီအတိုင်းကြီးအသုံးမဝင် ဖြစ်နေလို့
ရဲလေးတို့ ဟဲလေးတို့ ဝိုင်းရုတ်ရဲ့
သီချင်းတွေ ဖွင့်ခဲ့တာပါ။ ကက်ဆက်
ယူထားတာပဲ ဆယ်ရက် လောက်ရှိ
နေခဲ့ပြီ။ ဒါလေး လုပ်မိတာနဲ့ အန်
တီက စကားမပြောတော့ဘူးလေ။
တစ်အိမ်လုံးမှာ အန်တီက အခရာ
ဖြစ်လေတော့ . . . ထွေးပြန်ဖို့ကလွဲ
လို့ အမြေမရှိတော့ဘူးပေါ့။ ဘယ်
ဒီကိစ္စကို အစ်မပိုသိလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ
မလဲ။

အစ်မပိုလည်း အန်တီတို့အိမ်
မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ရည်း
စားနဲ့ ချိန်းတွေ ကြတာ၊ မိသွားလို့
ရွာကို ပြန်သွားခဲ့ရတာပါ။ အသက်
နှစ်ဆယ်ကျော် အစ်မပိုမေမှာ ရည်း
စားထားတာအပြစ်ကြီး မဟုတ်ပေ
မယ့် ခြံထဲကိုခေါ်သွင်းပြီး ချိန်းတွေ
တာက ဧရာမအမူကြီး ဖြစ်သွားပါ
ရော။

ထွေးကတော့ အခမူ အသက်
ဆယ်လေးနှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ ရည်း
စားရှိသေးပေါင်။ ဆီးပြားပဲစားနေ
တုန်း။ အပျိုဖြစ်ရင်တော့ ရှိလာမှာ
ပေါ့နော်။ ရှိရင်လည်း အစ်မတို့လို
ချိန်းတွေ ရဲ့ပေါင်။

အင်း . . . နံနံပင်ကို ဘာလို့
များ သတ်ရသွားတာပါလိမ့်။ သူ
နာမည်က နန္ဒမင်းတဲ့လေ။ သူက
စတိုးဆိုင်ကြီးရဲ့ အပေါက်ဝမှာ
စောင့်ရတဲ့သူ။ မိုးမဲန်း နန္ဒလို့ ခေါ်
ကြပေမယ့် ထွေးကတော့ နံနံပင်လို့ပဲ
ခေါ်လိုက်တော့တာပါ ပဲ။

သူက ထွေးကိုကြည့်တဲ့မျက်လုံး
ကြီးတွေက တစ်မျိုးလေ။ ထွေးက
ငယ်သေးပေမယ့် ဒီလောက်တော့
သိပါတယ်။ သူ့မှာ စားစရာရှိရင်
ထွေးကို လာပြီးကျွေးတတ်တယ်။
ပြီးတော့ ထွေး မုန့်တွေခိုးစားနေတာ
တွေ့သွားရင်လည်း တိုင်မပြောတတ်
ဘူး။ မနက်စောစော ဘယ်သူမှ မနိုး
သေးခင် ထွေးတို့က တစ်ဆိုင်လုံးကို
သန့်ရှင်းရေး လုပ်ကြတဲ့ အခါမှာ
လူလစ်တာနဲ့ ရှို့ပြထားတဲ့ အရုပ်မ
တွေပေါ်က အင်္ကျီလှလှလေးတွေယူ
လို့ ကိုယ်မှာ ကပ်ကြည့်ရတာအမော။
အဲဒါကို နံနံပင်က မြင်သွားတာ
ခဏခဏ။

“အေး . . . အေး နင်လည်း

စားဖူးကြည့်ချင် ဝတ်ဖူးကြည့်ချင်
မှာပဲ။ သူတို့မှာ အများကြီး ရှိနေတာ
ပဲဟာ . . . ဆက်လုပ် . . . ဆက်
လုပ် ငါကတော့ တိုင်မပြောပါဘူး
. . . တခြားလူသာ မြင်သွားရင်
တော့ . . . နင် သက်သာမှာ မဟုတ်
ဘူး မယ်ထွေး။”

သူက . . . အဲဒီလိုဆရာကြီး
ဒီခိုင်းမျိုးလေ။ ပြီးတော့ ကိုနိုးယား
ဇာတ်ကားတွေထဲကလို စကားလုံး
မျိုးတွေလည်း ပြောတတ်သေး
တယ်။

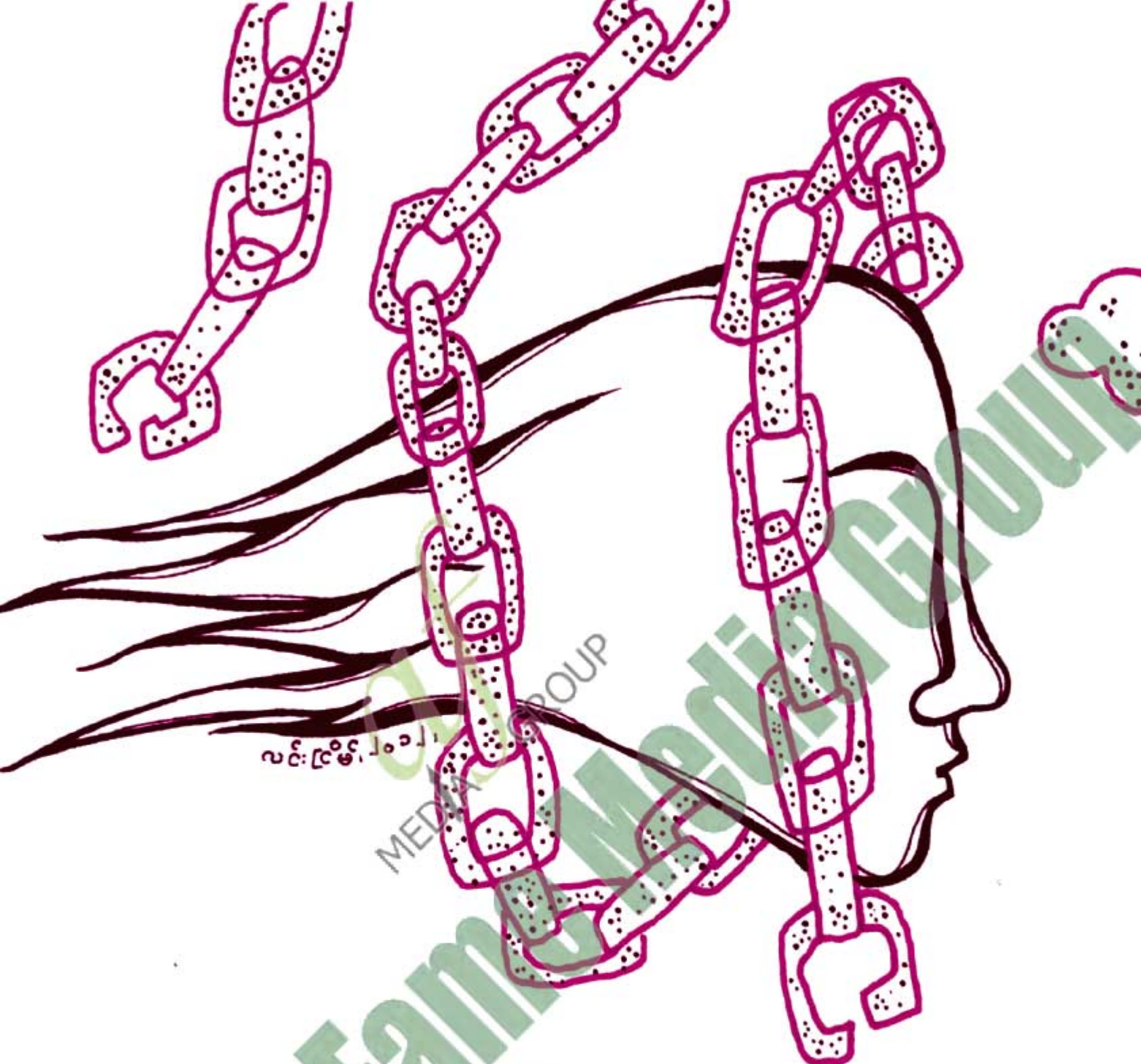
“မယ်ထွေးရယ် နင်ကို ဒီအိမ်
ဖော်ဘဝက လွှတ်မြှောက်အောင်
အဝေးမှ အဝေးကြီးကို ငါ ခေါ်သွား
ချင်လိုက်တာ။”

အဲဒီလိုပြောတတ်တဲ့ သူလည်း
ဆိုင်တံခါးပိတ်ပိတ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ
တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေတာမသိဘူး။
ဒီနေ့နံနံပင်ကိုသတ်ရနေမိပါတယ်။
ယမ်းနွဲ့စိမ်းစိုနေတဲ့ လယ်ကွင်း
တွေပေါ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖြတ်လာ
တဲ့ လေကို အားပေးတရုဏ်နေရင်းနဲ့
အခုလို ပြောလိုက်ချင်တယ်။

နံနံပင်ရေ ငါအခု လယ်ကွင်း
ထဲမှာ ပေါင်းနုတ်နေတယ်။ အိမ်ဖော်
တော့ မဟုတ်တော့ဘူး။ လယ်ကွင်း
အဖော် ကွင်းဖော်ပေါ့ဟယ်။ကွင်းက
ဘုရင်မတဲ့။ အန်တီရဲ့ မြေးလေး
အင်္ဂလိပ်စာကျက်တုန်းက ငါမှတ်
ထားတယ်။ ငါသာ ဘုရင်မဖြစ်နေပြီ
ဆိုခဲ့ရင် အန်တီဘယ်လိုနေမလဲ
မသိဘူးနော်။ ငါကတော့လေ ငါသာ
ဘုရင်မဖြစ်ခဲ့ရင် အန်တီကက်ဆက်
မျိုးတွေ အများကြီးဝယ်ထားမယ်။
MP3 တို့ MP4တို့ရောပေါ့။ ဟမ်း
ဖုန်းလည်းပါရမယ် တီဗီကလည်း
အကြီးကြီးပေါ့ဟယ် ပြီးတော့လေ
အန်တီရဲ့ မြေးတွေ ဂိမ်းကစားကြတဲ့
လက်တော့နဲ့ အိုင်ပက်ဆိုတာကို
လည်း လိုချင်သေးတယ်။ အန်တီရဲ့
မြေးအတ္ထာက ငါနဲ့ရွယ်တူမဟုတ်လား။
သူ အိုင်ပက်နဲ့ ဂိမ်းကစားနေရင်
ငါ့မှာ ဒူးတုပ်ထိုင်ပြီး ငေးနေရတာ
မဟုတ်လားဟယ်။

စိတ်ကူးယဉ်နေတဲ့ ကွင်းဖော်
မယ်ထွေးနှင့် မနိုးမဝေးမှာတော့
အိုင်ပက်ပြီး ငါးရှာနေကြတဲ့ ကလေး
တစ်အုပ်ရဲ့ အသံတွေက ဆောင်း
ဘောက်စ်ပင်မလိုတော့ပါ။

လေးသွပ်

အိမ်ထောင်ရေး
အခွင့်အရေး
အခွင့်အရေး

အိမ်ထောင်ရေး

အထွေးရသ

လွှင့်ပစ်ထားတာတွေ စိုသလို သိမ်းဆည်းချင်တာတွေလည်း စိုတာပေါ့ရှင်။
အိစိကလီ လုပ်တတ်ခြင်း၊ မိန်းမဆန်ဆန် ဝတ်စားခြင်းနဲ့ ဆေးလိပ် မသောက်ခြင်း၊
ဘဝသရုပ်ဖော် ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရှုရေးသားခြင်း၊ လုံးချင်းဝတ္ထုများကို
တစ်လတစ်အုပ် သိန်း ၅၀ နှုန်းဖြင့် (တစ်နှစ်စာ) စာချုပ်ချုပ်လိုခြင်း၊
စိန်ပျား၊ ရွှေပျား၊ ပိုက်ဆံပျား ...စတဲ့

တစ်လောကလုံး လင်းလက်နေ
တယ်။ အမြီးထောင်ထောင် ရှိခဲ့
ကလေး နှစ်ကောင်က သစ်ပင်
တစ်ပင်ကနေ တစ်ပင်ဆီကို၊ ကိုင်း
ဖျားတစ်ခုကနေ နောက်ကိုင်းဖျား
တစ်ခုဆီကို ပြေးတမ်းလိုက်တမ်း
ကစားနေကျပါ။ အဲဒီမြင်ကွင်းလည်း
ဒီကနေ့မရှိ။ တိတ်ဆိတ်နေပုံက
နေ့ဟာ နေ့နဲ့မတူသလိုမျိုး အေးစက်
လွန်းနေတယ်။ သက်ဝင်စေမယ့်
လျှပ်စစ် ပစ္စည်းသံလည်း တစ်ခုမှ
မရှိ။ ညောင်နဲ့မရှိ။ လှမ်းလှည့်နေတဲ့
'ကားလမ်းမ' သံမရှိ။ ကျောက်တုံး
တစ်တုံးမျှ ငြိမ်သက်မှုမျိုးနဲ့ ဝမ်းလျှား
ဟောက်ကြီး အိပ်နေသလိုပင်။ အထီး
ထီးကျန်လွန်းတယ်။

ဆေးလိပ် မီးခိုးငွေ့တွေက
အလျင်စလိုပျံ့လွင့်မသွားဘဲ လုံးလုံး
ထွေးထွေး ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်း
အင်အားလျော့နေတယ်။ စိတ်တွေရဲ့
ဆူညံသံကတော့ ရေခဲအပြည့်ပုလင်း
တစ်လုံးက ရေသီးတွေလို စိန်ယိုသီး
နေတယ်။ စိတ်ယိုင်နဲ့မူတွေနဲ့ ပြေး

လွှားနေတဲ့ စကားလုံးတွေကို မိုးပျံ
ပူဖောင်းထဲထည့်ပြီး ကြိုးချည်ကာ
လွတ်တင်ပေးလိုက်ပါပြီ။ ကမ္ဘာ့
အပြင်ကို ထွက်သွားဖို့ ရည်ရွယ်ပေ
မယ့် တစ်နေရာရာအရောက်မှာ
ငါ့ထံမှ သက်ဆိုင်သူထံသို့ ထုတ်ချင်း
ဖောက်ပြီး ဝမ်းရောက်သွားနိုင်တယ်။
အဲသလိုဆိုရင်တော့ မုန်တိုင်းတွေ
ပေါက်ကွဲတော့မပေါ့။ မဖြစ်စေချင်ပါ
ဘူး။

လင်းလက်နဲ့ တစ်ခုတည်းနဲ့
နေလို့ သက်မှတ်ခြင်းက သစ္စာပုံခြင်း
ပေါ့။ အက်ဖ်အမ် ရေဒီယိုတွေမှာ
ဂိုးရလစ်တွေ အပြိုင်အဆိုင်လာနေမှ
မွေးနေ့ဆုတောင်းတွေ အပြိုင်အဆိုင်
လွှင့်ထုတ်နေရုံနဲ့ နေ့လို့သတ်မှတ်ကြ
မယ်ဆိုရင် ဘယ်ခြေလှမ်းလှမ်းပြီး
တိုင်း ညာခြေလှမ်း လှမ်းရမလို့ဖြစ်နေ
တယ်။ ဘယ်ခြေပြီးတိုင်း ဘယ်ခြေကို
ပဲ ထပ်ထပ်လှမ်းလို့ မရဘူးလား။
စိတ်ပျက်စရာကြီး။ အာခေါင်တစ်နေ
ရာမှာ ငါးရိုးစူးနေလို့ မျက်တက်တက်
ခံစားနေရပေမယ့် ဂွဉ် နာနီကြာသွား
ရင်တော့ ဒီငါးရိုးက မိမိခန္ဓာကိုယ်
အပူချိန်ကြောင့် အရည်ပျော်သွား

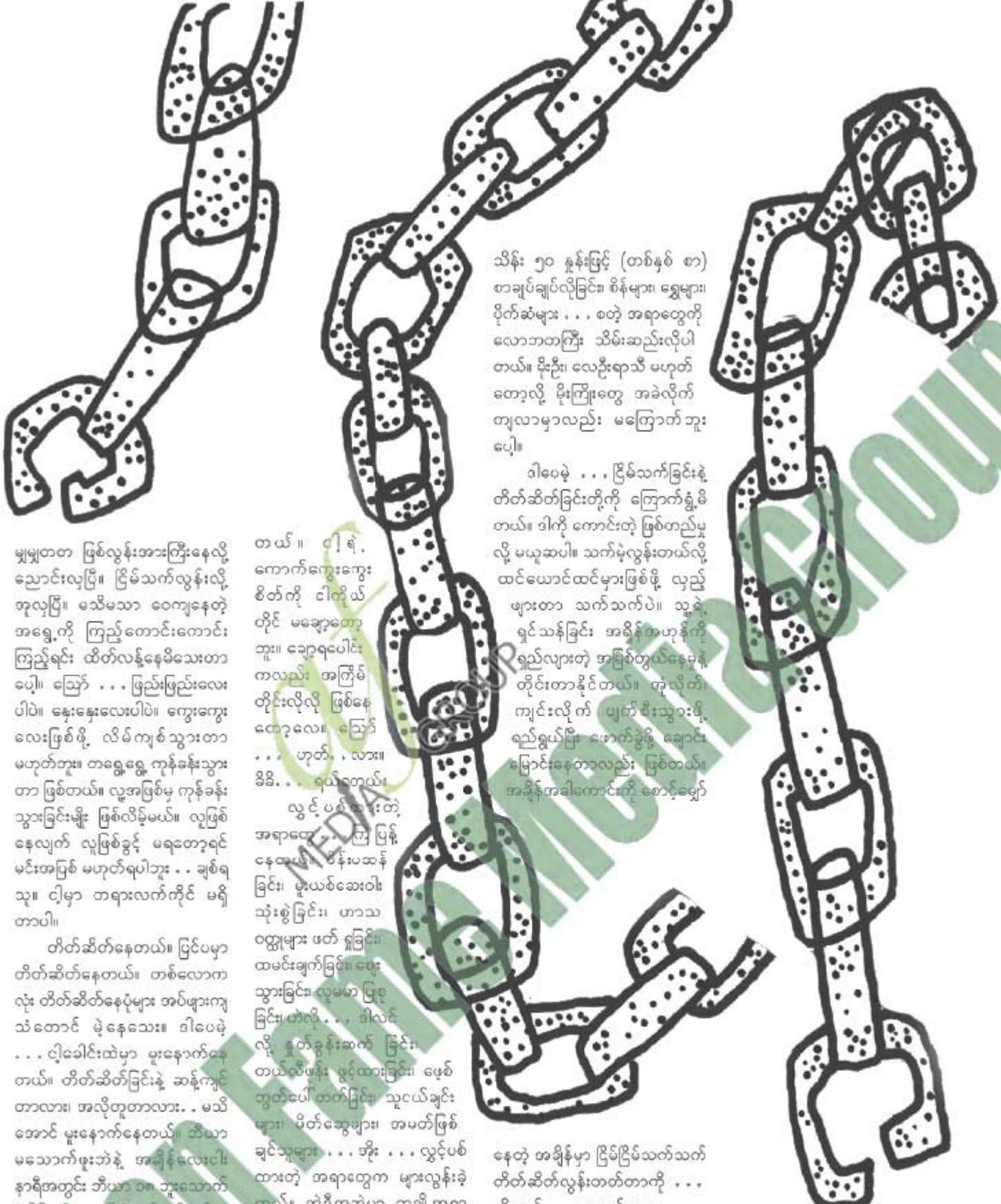
လိမ့်မယ်။ မျက်တက်တက် အရသာ
ကို ဂွဉ် နာနီအတွင်း တံတွေးမျိုးချရင်း
ခံစားမှု အပြည့်ထူးကြည့်ပါ။ အဲဒီ
ခံစားမှုကို စွဲလမ်းပြီး ငါးရိုးစူး 'ယဉ်း'
လည်း ထင်နိုင်သေးတယ်လေ။

မကောင်းမြင်ရခြင်းက လွယ်
ကူသလို မကောင်းပြောရတာက
လည်း လွယ်ကူလွန်းလို့ မကောင်း
ပြောသူအဖြစ် မကောင်းလူ ဖြစ်နေရ
ခြင်းကို ဝန်ခံလိုပါတယ်။ ဒီနေ့
မကောင်းတာကိုချည်း မြင်တယ်။
မကောင်းတာကိုပဲ ပြောချင်တယ်။
မကောင်းတဲ့ အရာတွေကလည်း
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြည့်နှက်နေတယ်။
ခံစားမှုကလည်း မကောင်း၊ တွေးမိ
သမျှလည်း မကောင်း၊ မျှော်မိသမျှ
လည်း မကောင်း၊ ဖြတ်သန်းခဲ့သမျှ
လည်း မကောင်း၊ ခြေလှမ်းဆက်ရ
မှာလည်း မကောင်း၊ မတ်မတ်ရပ်မိ
နေလည်း မကောင်း၊ အသက်မရှုရုံ
လည်း မကောင်း၊ ကောင်းတဲ့တက်
မှာလည်း မကောင်း၊ မကောင်းတဲ့
သံသရာနဲ့ နေ့မိုးဆောင်း ဥတုတွေ
ဖြစ်ပေါ်နေသေးတယ်။ မကောင်းမိုး
တွေနဲ့ စိုစွတ်။ မကောင်းရေတွေကို
သောက်သုံး၊ မကောင်းလေတွေကို
သွေးကြောထဲ စီးဆင်းစေသလို ဖြစ်
နေခြင်းကိုလည်း ဘယ်သူမှ မရိပ်မိ
သေး။ သူကတော့ ကောင်းသော
အချိန်ကို ဆယ်ကမ္ဘာ စောင့်ချင်
လည်း စောင့်ရပါစေ။ အိမ်စောင့်ရင်း
မကောင်းတဲ့ဟောက်နိုးကိုပဲ သိပ်ထိုး

နှက်ထိုး ပြဋ္ဌာန်းလိမ့်မယ်။ ဪ
.... ဗုန်တိုင်းရယ်....

သူက ပြောတယ်။ ကလေး
ဆန်လွန်းသတဲ့။ ကလေးဆန်လွန်း
သတဲ့။ ကလေးဆန်လွန်းသတဲ့။ အဲဒီ
စကားလုံးတွေကို တဖွဖွ ရေရွတ်ရင်း၊
တဖွဖွ ရေရွတ်ရင်း တစ်စစ မော
ဟိုက်မိခြင်းကလည်း အထိနာခြင်း
တစ်မျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ငြိမ်သက်လွန်း
ချိန်မှာမှ ထိထိမိမိစွေ နှောက်သွား
ခြင်းပေါ့။ အမြစ်စ အမြစ်နပါမကျန်
ပြုတ်ထွက်သွားတာကို ဘာမှမဖြစ်
သလို ဟန်ဆောင်ခြင်းက ငါ့ရဲ့ တန်
ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။
အဲဒီ သဘောတရားတွေကို ငါ မသိ
လိုက်ပါဘူးကွယ်။ ငါသိတာက
တပြည်းဖြည်းနဲ့ အညွန့်ကျိုး သေဆုံး
သွားတာလေ။ ချစ်သူ မင်းလည်း
လွတ်မြောက်လိုက်ပါတော့။ အဝေး
ကိုသာ သွတ်မြေတင်ပါတော့။

ရန်ဖြစ်ချင်လိုက်တာ၊ နပန်း
လေးလည်း သတ်ချင်လိုက်တာကွာ။
အခန်းထဲမှာ စိတ်နဲ့ စကားလုံးနဲ့

မျှမျှတတ ဖြစ်လွန်းအားကြီးနေလို့ ညောင်းလှပြီ။ ငြိမ်သက်လွန်းလို့ အလှပြီ။ မသိမသာ ဝေကျနေတဲ့ အရွေ့ကို ကြည့်တောင်းတောင်း ကြည့်ရင်း ထိတ်လန့်နေမိသေးတာ ပေါ့။ ငြိမ်... ဖြည်းဖြည်းလေး ပါပဲ။ နှေးနှေးလေးပါပဲ။ ကွေးကွေး လေးဖြစ်ဖို့ လိမ်ကျစ် သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ တရွေ့ရွေ့ ကုန်နန်းသွား တာ ဖြစ်တယ်။ လူ့အဖြစ်မှ ကုန်ခန်း သွားခြင်းမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လူဖြစ် နေလျက် လူဖြစ်ခွင့် မရတော့ရင် မင်းအဖြစ် မဟုတ်ရပါဘူး... ချစ်ရ သူ။ ငါ့မှာ တရားလက်ကိုင် မရှိ တာပါ။

တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ ပြင်ပမှာ တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ တစ်လောက လုံး တိတ်ဆိတ်နေပုံများ အုပ်ဖျားကျ သံတောင် မဲ့နေသေး။ ဒါပေမဲ့ ... ငါ့ခေါင်းထဲမှာ မူးနောက်နေ တယ်။ တိတ်ဆိတ်ခြင်းနဲ့ ဆန့်ကျင် တာလား။ အလိုတူတာလား... မသိ အောင် မူးနောက်နေတယ်။ ဘီယာ မသောက်ဖူးဘဲနဲ့ အချိန်လေးငါး နာရီအတွင်း ဘီယာ ၁၈ ဘူးသောက် ခဲ့ချိန်က အမူးမျိုးနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူ တဲ့ အမူးမျိုးကို ပြန်ရလိုက်တယ်။ ဦးခေါင်းချထားပြီး မျက်လုံးပိတ်ထား ပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး လှင့်စရာနေပုံ ကို မြင်သလိုလို၊ မမြင်သလိုလို လှိုင်းစီးရသလိုလို လှိုင်းဖောက် ရောက်ရသလိုလို နေ့မှူးမှူး ညမှူးမှူး ဖြစ်နေတုန်း။ သေခြင်းကို မကြောက် နှံ့ခဲ့ဘူး။ ရှင်ရမှာတောင် ကြောက်နှံ့ မိသေးတယ်။ ငါက လူ့ဘဝကို အံ့သလို စိတ်ကောက်ပစ်လိုက်

တယ်။ ငါ့ရဲ့ ကောက်ကွေးကွေး စိတ်ကို ငါ့ကိုယ် တိုင် မချောတော့ ဘူး။ ချောရပေါင်း ကလည်း အကြိမ် တိုင်းလိုလို ဖြစ်နေ တော့လေ။ ငြိမ်... ဟုတ်... လား။ ဒီဒီ... ရယ်ခဏလှယ်။ လွင့်ပစ်အဖူးတဲ့ အရာတွေ... ငါ့ပြန် နေထိုင်... စိန်းပဆန် ခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲခြင်း၊ ဟာသ ဝတ္ထုများ ဖတ်ရှုခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ ဖျေး သွားခြင်း၊ လူမမာ ပြုစု ခြင်း၊ ဟဲ့လို့... ဒါလင် လို့ နှုတ်ခွန်းဆက် ခြင်း၊ တယ်လီဖုန်း ဖွင့်ထားခြင်း၊ ဖုန် တွတ်ပေါ်ထက်ခြင်း၊ သူငယ်ချင်း များ၊ ပိတ်ဆွေများ၊ အမတ်ဖြစ် ချင်သူများ... အိုး... လွင့်ပစ် ထားတဲ့ အရာတွေက များလွန်းခဲ့ တယ်။ အဲဒီအဆံမှာ တချို့အရာ တွေက ကိုယ့်မှာ ရှိလို့ လွင့်ပစ်ထား တာ။ တချို့အရာတွေက ကိုယ့်မှာ မရှိဘဲနဲ့ လွင့်ပစ်ထားတာမျိုးပေါ့။ လွင့်ပစ်ထားတာတွေ ရှိသလို သိမ်းဆည်းချင်တာတွေလည်း ရှိတာ ပေါ့ရှင်။ အဲစိကလီ လုပ်တတ်ခြင်း၊ မိန်းမဆန်ဆန် ဝတ်စားခြင်းနဲ့ ဆေး လိပ် မသောက်ခြင်း၊ ဘဝသရုပ်ဖော် ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရှုရေးသားခြင်း၊ လုံးချင်းဝတ္ထုများကို တစ်လ တစ်တုတ်

သိန်း ၅၀ နှုန်းဖြင့် (တစ်နှစ် စာ) စာချုပ်ချုပ်လိုခြင်း၊ စိန်များ၊ ရွှေများ၊ ပိုက်ဆံများ... စတဲ့ အရာတွေကို လောဘတကြီး သိမ်းဆည်းလိုပါ တယ်။ မိုးဦး၊ လေဦးရာသီ မဟုတ် တော့လို့ မိုးကြိုးတွေ အခဲလိုက် ကျလာမှာလည်း မကြောက်ဘူး ပေါ့။

ဒါပေမဲ့... ငြိမ်သက်ခြင်းနဲ့ တိတ်ဆိတ်ခြင်းတို့ကို ကြောက်ရွံ့မိ တယ်။ ဒါကို ကောင်းတဲ့ ဖြစ်တည်မှု လို့ မယူဆပါ။ သက်မဲ့လွန်းတယ်လို့ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ဖို့ လှည့် များတာ သက်သက်ပဲ။ သူ့ရဲ့ ရှင်သန်ခြင်း အချိန်အဟုန်ကို ရှည်လျားတဲ့ အမြစ်တွယ်နေမှုနဲ့ တိုင်းတာနိုင်တယ်။ တုလိက်၊ ကျင်းလိုက် ပျက်စီးသွားဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဖောက်ခွဲဖို့ ချောင်း မြောင်းနေတာလည်း ဖြစ်တယ်။ အချိန်အခါကောင်းကို စောင့်မျှော်

နေတဲ့ အချိန်မှာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် တိတ်ဆိတ်လွန်းတတ်တာကို... သိတယ်... မဟုတ်လား။

မုန်တိုင်းဆိုတဲ့ ဝေါဟာရက အဘိဓာန်မှာ ရှိပြီးသားလေ။ မုန် တိုင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ လေမိအား၊ အပူချိန်၊ အနောက်တောင်မှတ်သို့ လေ၊ လေတိုက်နှုန်း၊ လေမိအားနည်း ရပ်ဝန်း... စတဲ့ အရာများစွာက အကြောင်းအရာ အတော်များများကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးပြီးချိန်မှာ အကြောင်းအရာ အချို့ကို ချစ်ရသူ ကလည်း ဖန်တီးခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

(ဒါလေးကိုတော့ မငြင်းပါနဲ့နော်။ ငါ့ကွယ်ရာမှာ ခေါင်းညိတ်ဝန်ခံ လိုက်စမ်းပါ)။ ဟော... လေဖြူ လေးတလွင့်လွင့်က မုန်တိုင်းဘဝကို ကူးပြောင်းသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့... သူ... ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေးပါ ပဲ။

သင်းသင်းသာ

MIM ၏ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းအကြောင်း လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် စာနယ်ဇင်းများထံ မိတ်ဆက်

MIM (Myanmar Image Media Group) ၏ စီးပွားရေး လုပ်ငန်း အကြောင်းကို လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် စာနယ်ဇင်းများထံ အသိပေး မိတ်ဆက်ခြင်း အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီက Central Hotel တွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနားတွင် ဆရာ အောင်သိန်းဝင်းက သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး MIM Group က ကျင်းပမည့် သီတင်းကျွတ် အထူးစေ့စေ့ပွဲတွင် ပူးပေါင်းပါဝင်နိုင်မည့် အကြောင်းများကို Executive Manager ဦးလင်အောင်နဲ့ မအိနှင့် ဒါက ရှင်းလင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

စေ့စေ့ပွဲတွင် ၂၇ ရက်မှ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပမည်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါ စေ့စေ့ပွဲတွင် လူသုံးကုန်

ပစ္စည်း၊ ပရိဘောဂပစ္စည်း၊ ကျောင်းသုံးပစ္စည်း၊ မင်္ဂလာ အခမ်းအနားပစ္စည်းများ ရောင်းချမည်ဖြစ်ပြီး ဆိုင်ခန်းတန်ဖိုး ၁ သိန်းခွဲမှ ၂ သိန်း

အထိ နေရာအလိုက် သတ်မှတ်ပေးထားကြောင်းကို လုပ်ငန်းရှင်များ ပါဝင်ဆင်နွှဲနိုင်ကြရန် အသိပေးပြောကြားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

သံသရာလမ်းပေါ်က မီးရထားတစ်စင်း စာအုပ်မိတ်ဆက်ပွဲနှင့် ရေးသူဖတ်သူ ဆွေးနွေးပွဲ

လမ်းလွန်းခင် စာပေတိုက်မှ ထုတ်ဝေသော 'သံသရာလမ်းပေါ်က ကြိုးတန်းလျှောက်ရှားပန်းလှဲ' နှင့် 'မီးရထားတစ်စင်း ဝတ္ထုတိုစုံ' စာအုပ်မိတ်ဆက်ပွဲနှင့် ရေးသူဖတ်သူဆွေးနွေးပွဲကို အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက ဝိသေသအောင်ကျော်လမ်းရှိ Home Media တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် စာရေးဆရာ မာန်(တောင်လုံးပြန်) က အခမ်းအနားအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး ဆရာကြည်နိုင်၊ ဆရာမ ရွှေကူမေနှင်းနှင့် ဆရာ မင်းသစ်တို့က အမှတ်တရစကားများ၊ စာပေရေးရာများအကြောင်း ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ 'သံသရာလမ်းပေါ်က ကြိုးတန်းလျှောက် ရှားပန်းလှဲ' စာအုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆိုပါ ဝတ္ထုတိုများဖန်တီးသူ မောင်လွင်မွန် (ကသာ) က ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပြီး 'မီးရထားတစ်စင်း' ဝတ္ထုတိုများရေးသားခဲ့ကြသော စာရေးဆရာများကလည်း အဆိုပါ စာအုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ကြကာ စာပေရေးရာများကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

စာရေးဆရာ လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) ၏ လစဉ် စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် အောင်မြင်ရေး စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပ

လူငယ်တိုးတက်ရေးလမ်းညွှန် စာအုပ်များ ရေးသားခြင်း၊ ဟောပြောခြင်းများကို အစဉ်တစိုက် ပြုလုပ်နေသည့် စာရေးဆရာ လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) သည် Free Talk Show တစ်ရပ်ကို 'လစဉ်စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် အောင်မြင်ရေး စာပေဟောပြောပွဲ' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက တော်ဝင်စင်တာတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဟောပြောပွဲကို တော်ဝင်စင်တာနှင့် မြန်မာ့မြေစာပေတိုက် ပူးပေါင်းတင်ဆက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဆရာလင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) ၏ စာပတ်ပန်သတ်များ စိတ်ပါဝင်စားသူ လူငယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဂန္ထဝင်နည်းသား ပရဟိတလူမှုရေးအသင်းမှ မွေးဖွားလာသော အလှူဒါနအကြံပြု ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေး

ဂန္ထဝင်နည်းသား လူမှုရေးအသင်းက မိဘမဲ့ နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအား တတိယအကြိမ် လှူဒါန်းရန်အတွက် နည်းသားတူ၊ ဆန္ဒတူ၊ စေတနာ အလှူပိုင်ရှင်များ၏ မွန်မြတ်သော အလှူဒါနပွဲ ပေါ်ပေါက်ရန် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြသော အကြံပြုအစည်းအဝေးကို စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့က မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရတနာကျွန်းရိပ်သာရှိ မြက္ကန်းသာ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ အဆိုပါ အစည်းအဝေး၏ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များအရ တတိယအကြိမ်အလှူဒါနကို အောက်တိုဘာလ ၁၄ ရက်က ဝဲခူးတိုင်း၊ တဝမြို့နယ် ညောင်လေးပင်ကျေးရွာရှိ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း ကျောင်းသူ ကျောင်းသား ၁၃၀ ခန့်ကို စာအုပ်၊ ခဲတံအစရှိသော ကျောင်းသုံးစာရန်ကိရိယာပစ္စည်းများ သွားရောက်လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

သမီးလေးသိစရာ တရားဦးဒေသနာ

ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး

ရှင်မြင်သံကြားမှ ထုတ်လွှင့်ပေးနေသော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို နာကြားပြီးလို့ စာတစ်ပုဒ် လောက် ဖတ်လိုက်ဦးမယ်ဟု အကြံအစည်နဲ့ ထလာတဲ့ ကျွန်မအနားကို တူမလေးခင် ရောက် လာပါတယ်။

“ဒေါ်လေး ရှင်မြင်သံကြားက ခဏခဏလွှင့် နေတဲ့ ဓမ္မစကြာအကြောင်း ခင်ကို ပြောပြပေး ပါ”

တကယ်တမ်းအားဖြင့် ခင်သည် ဓမ္မစကြာကို လုံးဝမသိတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာမိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားခဲ့သော တရားအားလုံး မှာ ဓမ္မစကြာဟာ ပထမဦးဆုံးသော တရားဦးဖြစ် တယ်ဆိုတာကို သိပြီးဖြစ်မှာပါ။ ဘာကို သိချင် တာပါလိမ့်။ ခင် ဆက်မြောလိုက်တဲ့စကားကို ကြားရမှ ရှင်းလင်းသွားပါတယ်။

“ဓမ္မစကြာဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားဦး ဆိုတာတော့ သမီးသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာတွေ ဟောသွားတယ်ဆိုတာ သမီးမသိဘူး။ အားလုံးက ပါဠိလိုချည်းရွတ်နေတာဆိုတော့ ဓမ္မစကြာတရား တော်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိချင်ပါတယ်ဒေါ်လေး”

“သမီးသိချင်တာကို ဒေါ်လေး ပြောပြမှာပေါ့၊ ဒီလိုသမီးရဲ့ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၅၀ ကျော်

ဘုရားအလောင်းတော် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ ပြီးတဲ့နောက် ပဉ္စဝင်္ဂါးဦးဆိုတဲ့ အလောင်းတော် ဘဝတုန်းက အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့ကြသူများနဲ့ နတ်ဗြဟ္မာများကို ဟောခဲ့တဲ့တရားဆိုတာ သမီး သိတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး”

“တကယ်တော့ သမီးရေ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားတစ်ပါးတည်း ဟောခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့ ဓမ္မစကြာကို တရားဦးအနေ နဲ့ ဟောခဲ့ကြတာချည်းပဲ။ သမီးခင်ရေ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ဟာ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို စတင် ဟောကြားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း တရားတော်ပေါင်း များစွာကို ဟောကြားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ တရားဦး ဓမ္မစကြာဆိုတာ ဘယ်လောက်တောင် အရေးပါ၊ ကောင်းမြတ်သလဲဆိုရင် ဘုရားရှင်ဟောကြားသမျှ သော တရားအားလုံးရဲ့ အနှစ်ချုပ်ကို ပြပါဆိုရင် ဓမ္မစကြာတရားဦးကို ညွှန်ပြလိုရတယ်”

“ဟာ ဒေါ်လေးပြောလိုက်တော့ ခင် ဓမ္မ စကြာကို ပိုပြီးသိချင်သွားပြီ”

“ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်လေ။ ဓမ္မစကြာကို တစ်ပိုဒ်ချင်း၊ တစ်လုံးချင်း အသေးစိတ်ပြောရရင် ရှည်လျားတွေပြားစွာ ပြောရလိမ့်မယ် သမီးရေ ဒေါ်လေး ဓမ္မစကြာတရားတော်မှာပါတဲ့ အဓိက အချက်တွေထဲက တစ်ချက်ကို ရှင်းပြမယ်။ အဲဒါ ကတော့ သစ္စာလေးပါးတရားပဲ”

ပါဠိစကားလုံးများကို အားလုံး ဘာသာပြန် ပေးနေရင် အသက်အားဖြင့်ငယ်ရွယ်သေးသော ခင်ကဲ့သို့သော သမီးလေးများ နားမှာ ရှုပ်ထွေး မသွားစေလိုတဲ့အတွက် တရားတော်များထဲမှ ဓမ္မစကြာ၊ အနှစ်များထဲမှ အနှစ်အနေနဲ့ သစ္စာ လေးပါးတရားကို ရှင်းပြပေးမယ်လို့ ကျွန်မ ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိအောင်ပြောရာမှာ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာတွေ့နေရ တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးပြောရရင် နားလည်လွယ်မည်ဟု ထင်တဲ့အတွက် ခင်နား လည်လောက်သော ဥပမာတစ်ခုခုကို အပြေး အလွှား စဉ်းစားရပြန်ပါတယ်။

“ခင်ရေ ဘုရားရှင်မပေါ်ထွန်းမီက လူတွေ ဟာ ဘာကိုမှ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်း မရှိဘဲ မြင်တာ၊ ကြားတာ စတာတွေမှာ ပျော်မွေ့ ပြီး နေကြတယ်။ ဒါကို ကာမဂုဏ်အာရုံတွေ ခံစား တယ်လို့ခေါ်တယ်။ ရှိတုန်းမှာ ခံစားလိုက်ကြ၊ မရှိ တော့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးကြန့် ရက်တွေကုန်ခဲ့ကြတာ လေး။ ဒါတွေအားလုံးကနေ ကယ်တင်ဖို့ မြတ်စွာ ဘုရားပေါ်ထွန်းလာတာ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ကို သမားတော်ကြီးတစ်ဦးလို့ ခေါ်လို့ရတယ်။ ဆရာဝန်ကြီးပေါ့ သမီးရယ်”

“ဒေါ်လေးကလည်း မြတ်စွာဘုရားကို ဆရာ ဝန်ကြီးတဲ့ ကြံကြံဖန်ဖန်၊ အဲတာ ဘာပြောချင်တာ

တဲ့”

“ဆရာဝန်ကြီးဆိုတော့ လူနာတွေကို ဆေး ကုပေးတာပေါ့ ဆိုပါစို့သမီးရယ်၊ တစ်ရက်မှာတော့ ဆရာဝန်ကြီးဆိုတဲ့ လူနာတစ်ယောက်ရောက်လာ တယ်။ အကောင်ကိုက်ခံရတဲ့ လူနာတဲ့”

“ဘာကောင်ကိုက်ခံရတာလဲ ဒေါ်လေး”

“မသိလိုက်ဘူးတဲ့လေ။ မြွေလားဘာလား မသိဘဲရောက်လာတော့ ဆရာဝန်ကြီးက အကိုက် ခံရတဲ့လူနာရဲ့ အနာလက္ခဏာကို စစ်ဆေးရပြီ။ မြွေစွယ်ရာလား၊ အပေါက်က ဘယ်နေပေါက်ရှိတုံး၊ အဆိပ်ပြင်းတဲ့ပုံလား၊ စသည်ဖြင့် ကြည့်တော့ လူနာက အဆိပ်ပြင်းတဲ့မြွေ အကိုက်ခံထားရတာ တဲ့ သမီးရေ”

“ဟင် ဒါဆို မြန်မြန်ကုမှမယ်နော်”

“အေး အဆိပ်ပြန်ပုံကြည့်ရတာလည်း မြွေ နှေးဖြစ်ရမယ်တဲ့”

“ဟာ အဆိပ်မြွေဆေးထိုးဖို့ လို့မှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် သမီးရေ ဒဏ်ရာအနီးကနေ မြွေဆိပ်ကို တတ်နိုင်သမျှ ထုတ်ပစ်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးမယုံအောင် ကာကွယ်မှုလုပ်တယ်။ လိုအပ်တဲ့မြွေဆေးကို မြန်မြန်ထိုးလိုက်တယ်”

“လူနာသက်သာရဲ့ဘေး ဒေါ်လေး”

“အသက် မခိုးရိမ်ရတော့ဘူးတဲ့”

“တော်ပါစသေးရဲ့ ဒေါ်လေးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ဆရာဝန်ကြီး ဆေးတုတာနဲ့ ဓမ္မစကြာတ ဘာသလို ဆက်စပ်နေလို့လဲ ဒေါ်လေးရယ်”

“ဒီလိုသမီးရဲ့ ဓမ္မစကြာမှာပါတဲ့ သစ္စာ လေးပါးတရားမှာ ပထမတစ်ခုက ‘ခုက္ခသစ္စာ’ တဲ့၊ မြန်မာလိုတော့ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်လို့ ပြောရမယ်။ ခုနတုန်းက လူနာအကောင်ကိုက်ခံရတာကို သိတာမျိုးဆိုရင် ခုက္ခသစ္စာသိတယ်လို့ ခေါ်နိုင် တယ်။ ဆရာဝန် ကြီးက မြွေလား ဘာလားစစ်တယ်။ မြွေဆိုရင်လည်း ဘာမြွေလဲ စစ်တယ်။ အဆိပ်ပြင်း၊ မပြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ အဆိပ်ဘယ်လောက်ရောက် သလဲ စစ်တယ်ဆိုတာ ရောဂါအကြောင်းရင်းကို စစ်တာမဟုတ်လား၊ ဒီလိုပဲ အကြောင်းရင်းမှန်ကို စုံစမ်းရင် အဲဒါကို ‘သမုဒယသစ္စာ’ လို့ခေါ်တယ်။ ရောဂါသိပြီဆိုတော့ ဆရာဝန်ကြီးက ကုသမှုတွေ လုပ်ပြီ။ ဖယ်လို့ရသမျှ အဆိပ်တွေဖယ်မယ်။ တတ်နိုင်သမျှ အဆိပ်တွေပျံ့အောင် တားမယ်။ မြွေဆိပ်မြွေဆေးထိုးမယ်ဆိုတာတွေက ရောဂါ ကုသနည်းလမ်းတွေ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုပဲ နည်းမှန် လမ်းမှန်နဲ့ လိုရာပန်းတိုင်ရောက်အောင် သွား တယ်ဆိုတာက ‘မဂ္ဂသစ္စာ’ လို့ခေါ်ရမယ်။ ရောဂါ ကုသမှုရဲ့ အကျိုးတရားအနေနဲ့ လူနာအသက် ချမ်းသာရာရတယ်ဆိုတာကတော့ ‘နိရောဓသစ္စာ’ နဲ့ တူတယ်ခင်ရေ”

“ဪ ဒီလိုလား ဒေါ်လေး”

“ဟုတ်ပါ့ရှင်၊ ဒီဥပမာလေးနဲ့ဆိုရင် မြတ်စွာ

ဘုရားက ဆရာဝန်ကြီးနဲ့တူတယ်ဆိုတာ သဘော ပေါက်ပြီမဟုတ်လား၊ အေး အဲဒီသစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို ဟောတာ တရားဦးဓမ္မစကြာမှာပဲ ပေါ့။ ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးမှာမဆို ပြဿနာတစ်ခုရှိလာ ပြီဆိုရင် အဲဒီပြဿနာရဲ့ အကြောင်းတရားအရင်း အမြစ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီအကြောင်းတရားကို နည်းမှန်လမ်းမှန်နဲ့ ဖြေရှင်းနိုင်ပြီဆိုရင် ပြဿနာ ရှင်းလင်းသွားတဲ့ အကျိုးရမှာပဲ”

“ဒေါ်လေး လောလောဆယ် ခင်မှာလည်း ပြဿနာတစ်ခုရှိနေတယ်”

“ဟေ ဘာပြဿနာလဲ သမီး”

“သမီး ဗိုက်ဆာနေတယ် ဒေါ်လေး။ ဗိုက်ထဲ မှာ ဘာမှမရှိဘူး”

“ဪ ပြဿနာကိုသိပြီ၊ အကြောင်းရင်း ရှာကြည့်ပါဦး”

“မနက်တုန်းက ဘာမှစားမထားဘူး”

“ဪ ခါဖြင့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဖြေရှင်း မလဲ”

“ထမင်းသွားစားလိုက်မယ်လေ”

“စားပြီးရင် ပြဿနာရှင်းသွားပြီ၊ အေး အဲဒါ မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ပြပေးခဲ့တဲ့ သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားလမ်းညွှန်ပဲ ခင်ရေ”

ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး

ပါဠိစကားလုံးများကို အားလုံးဘာသာပြန်ပေးနေရင် အသက်အားဖြင့်ငယ်ရွယ်သေးသော ခင်ကဲ့သို့သော သမီးလေးများ နားမှာ ရှုပ်ထွေးမသွားစေလိုတဲ့အတွက် တရားတော်များထဲမှ ဓမ္မစကြာ၊ အနှစ်များထဲမှ အနှစ်အနေနဲ့ သစ္စာ လေးပါးတရားကို ရှင်းပြပေးမယ်လို့ ကျွန်မ ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိအောင် ပြောရာမှာ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ တွေ့နေရတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးပြောရရင် နားလည်လွယ်မည်ဟု ထင်တဲ့အတွက် ခင်နားလည်လောက်သော ဥပမာတစ်ခုခုကို အပြေးအလွှား စဉ်းစားရပြန်ပါတယ်။

မန္တလေးအထူး မန္တလေးအထူး တ ကိုထွန်း(လမ်း-၈၀) တ

‘တစ်ခုတည်းသော ကမ္ဘာ့ တစ်ခုတည်းသော နဂါးသား’

စက်တင်ဘာလကုန်ပိုင်းက ထင်ခဲ့ သူအင်းစာထဲမှာ အနောက်တောင် မုတ်သုံလေ ခြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းမှ ဆုတ်ခွာတော့မယ့်အကျဉ်း ဖတ်လိုက်ရတော့ ကိုထွန်းတစ်ယောက် ယခုနှစ် မန္တလေးရဲ့ မိုးရာသီအကြောင်းကိုတွေးရင်း မအံ့မလည်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ မိုးရာသီလိုသာ ပြောပေမယ့် မန္တလေး မှာ ကြီးကြီးမားမား မိုးရာသီ တစ်ကြိမ်ပဲ ကြုံခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမိုးက တစ်နေ့တည်းနဲ့ လေးလက်မ ကျော်ကျော်ရွာတဲ့မိုးပါ။ ပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း မိုးဟာ မန္တလေးနဲ့ အဆက်အဆံ မရှိဘဲ ဖြစ်သွားပြန်ပါ တယ်။ ကျွန်တော်တော့ နွေရာသီလည်း နွေရာသီမို့၊ မိုးရာသီလည်း မိုးရာသီ ဖြစ်သမို့၊ ဆောင်းလည်း

ဆောင်းရာသီဖို့ အနိ ရာသီဥတုသုံး ခုကို ချစ်သော မန္တလေးနဲ့အတူ ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းရင်း လူလား မြောက်ရာမှ အခု ဘိုးတော် အရွယ် ကို ရောက်လာပါပြီ။ မန္တလေးရဲ့ ရာသီဥတုအကြောင်းကို ပြောရရင် တစ်ခုမှ လွမ်းစရာရှိမည် မထင်။ နွေမှာလည်း ပူပြင်းပါတီသနဲ့။ မိုးရာသီကျတော့လည်း မိုးရွာတဲ့ အကြိမ်က နည်းနည်းနေပူရှိန်ပြင်းတဲ့ ရက်တွေက ခပ်များများ။ ဟော . . ဆောင်းရာသီ ရောက်ပြန်တော့ လည်း လိုပိုအေးပြန်ပါလေရော။ ဒီတော့မှ ရာသီဥတုမမျှတတဲ့ မန္တလေးနဲ့ ဒါကိုတောင် ညည်းညည်း ညညမရှိ အပြစ်မမြင်ဘဲ နေထိုင် ကြတဲ့ မန္တလေးသူ မန္တလေးသားတွေ ရဲ့ စိတ်ရှည်သည်းညည်းခံမှုကို အံ့ဩသွားပါတယ်။

အမှန်တော့ အံ့ဩစရာ မရှိပါဘူး။ ကိုယ့်မြေကိုယ်ရွာ ကိုယ်အရပ် ဒေသကို သံယောဇဉ်ကြီးမားပြီး ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဒီလိုရာသီဥတု အိုတဖြစ်နေတာကို သတိမပြုမိဘဲ ဖြစ်နေတာပါ။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်စဉ်းစားကြည့်ဖူးပါတယ်။ ရန်ကုန်လို နေရာမျိုးတောင် အိုး အိမ်ရွှေပြီး နေထိုင်ဖို့ ဝန်လေးကြတဲ့ မန္တလေးသူ မန္တလေးသားတွေဟာ နိုင်ငံရပ်ခြား နေရာမျိုးတွေကို နှစ်ရှည်လများ သွားရောက် နေထိုင်ဖို့ဆိုတာ အတော်မလွယ်တဲ့ ကိစ္စလို့ ထင်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လေး ဆယ်လောက်က မန္တလေးမှာ လူဦးရေ လေးသိန်းကျော်ပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒီအထဲက နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်နေထိုင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြသူ မန္တလေးသူ မန္တလေးသားတွေ ရာဂဏန်းတောင် ရှိပါမလားမသိ။ သွားကြတဲ့ သူတွေတလည်း အချိန်တန်ရင် အိမ်ပြန်ဖို့အတွက် အားခဲရင်းလွမ်းတသသနဲ့ ရှိနေကြပါတယ်။ တကယ်တော့ ပြောလို့သာပြောရတာပါ။ တဖန်ပေါ်မှာ ရှိကြတဲ့လူသား အားလုံးဟာ ကိုယ့်ဒေသ၊ ကိုယ့်အတိမ်မြောက် ကိုယ့် ဓလေ့စရိုက်ကိုပဲ သံယောဇဉ်ကြီးကြသူတွေချည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တီဗီတွေ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးရေခဲပြင် ဖုံးလွှမ်းထားတဲ့ အက်စ်ကီးမိုး လူမျိုးတွေကို တွေ့ဖူးပါတယ်။ အတော်ပျင်းစရာကောင်းမယ့် အရပ်ဒေသပဲ။

အဲသလိုပဲ သဲအတိ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ သဲကန္တာရထဲမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ အာရပ်လူမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ အခြေချနေထိုင်ရတာက အဆုံးအစ မမြင်ရတဲ့ သဲပြင်၊ ခေါင်းပေါ်မှာတော့ နေက ဝင်းဝင်းတောက်လို့ အပူချိန် ၁၀၄၊ ၁၀၅ ဒီဂရီလောက် ရှိရင် နွေရာသီမှာယပ်တဖျတ်ဖျတ် ခတ်ရင်း အမယ်လေး ပုလုချည်ရဲ့ အိုက်လှချည်ရဲ့နဲ့ ညည်းတွားတယ်တဲ့ ကျွန်တော်တော့ သို့ကလို့ ကိုယ့်ထက်ဆိုးတဲ့ နေရာဒေသတွေကို မြင်ရတော့ အလိုလိုနေရင်းနဲ့ ညည်းတွားချင်တဲ့ပါးစပ်က ပိတ်သွားပါတယ်။

တစ်ခါတုန်းက ဒေသချစ်တဲ့ သံယောဇဉ်အကြောင်းပြောကြရင်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဒေါ်လာ ၁၀ သန်းပေးမယ်၊ ရေခဲပြင်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ သဲကန္တာရထဲမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အနှစ်သုံးဆယ်နေရမယ်ဆိုရင် မင်းနေမလားတဲ့။ ဒေါ်လာ ၁၀ သန်းဆိုတာ မြန်မာငွေနဲ့ တွက်လိုက်ရင် အမယ်လေးများမှများ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ စီးပွားရေး မလုပ်တတ်တော့ ဒေါ်လာ ၁၀ သန်း မပြောနဲ့ ဒေါ်လာ တစ်သိန်းတောင် တစ်သက်လုံး ရှာဖွေလို့ မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေပါ။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီလို ဒေါ်လာ ၁၀ သန်းပေးမယ်ဆိုလည်း သွားမနေနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ အဖြေက ရှင်းပါတယ်။ ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်အရပ် ဒေသကို သံယောဇဉ် ကြီးတာရယ်။ ကိုယ့်ရဲ့နုယိုတဲ့ အရွယ်ကို ရပ်တော်မှာ နှစ်သုံးဆယ် ပြုပြန်ပြီး ဒေါ်လာ ဆယ်သန်းနဲ့ လည်းရမှာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝကို အချိန် ကာလနဲ့ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားလို့ ပြီးဆုံးသွားတဲ့ ဘဝတစ်ခု(ပြောရရင် လူငယ်ဘဝ)ကို တစ်ချိန်မှ ပြန်ယူပါရစေလို့ပြောလည်း ဆောရီပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ မလဲလှယ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမှာတင် သူငယ်ချင်းက နောက်ထပ် အတွေးအမြင် တစ်ခု ထပ်တင်ပါတယ်။ စားရေးသောက်ရေးနေရေး ထိုင်ရေးအတွက် ဘာမျှ ပူပန်စရာမရှိ၊ အားလုံးပြည့်စုံပြီး လူမရှိတဲ့ ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းမှာ ချစ်သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း တစ်သက်လုံး နေနိုင်မလားတဲ့။ ကွက်ရှင်ထုတ်ခံရတဲ့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ချက်ချင်း အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်

ကြပါတယ်။ ဘယ်နှယ်ဗျာ၊ အခုလို မေးလိုက်ခြင်းဟာ ဘောလုံးစကား နဲ့ပြောရရင် လူကွဲဘော ဖြစ်အောင် ထောင်ချောက်ဆင်လိုက်တာပဲကိုး နော။ ချစ်သူတော့ ချစ်သူပေါ့။ တာ နောယကွဲလို့ ပါးစပ်ထဲဝင်၍ သိမ်းထားမတတ် ချစ်သူပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ချစ်သူကြီးကလည်း အသက်အရွယ်ကို အချိန်ကာလက တိုက်စားလာတဲ့အခါ အရွယ်ဟာ တဖြည်းဖြည်း နုရာမှရင့်၊ တစ်ဖန် ရင့်ရာမှဟောင်း။ ထို့ပြင် တစ်ဝ ဟောင်းရာမှ အိုမင်းလာစပြု မဟုတ်လား။ အဲဒါလည်း အရေးမကြီးဘူး၊ ရတယ်၊ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်လည်း အသက်ကြီးလာမယ့် ဥစ္စာ၊ ပြဿနာက မိန်းမတွေဟာ အသက်ကြီးလာတာနဲ့ အမျှ ဗလစ်ဗလစ် ပြောကြတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီအချိန် ဒီအရွယ်မှာ ပျောက်ကွားတွေက နားအေးအေးနဲ့ နေချင်တဲ့ အချိန်၊ မနက်လင်းလာတာတည်းက ကိုယ့်အနားမှာ ရေနေ

နိုင်ငံခြားက ပြန်လာသူ အချို့လောဘတွေ ဒေါသတွေ မာန်မာနတွေကိုတော့ သယ်ဆောင်မလာ စေချင်ဘူး။ ဝေးကွာနေတဲ့သူတွေ ပြန်လည် ဆုံစည်းကြမယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မေတ္တာ အရင်းခံပြီး အပြန်အလှန် နားလည်မှု၊ ယုံကြည်မှုတွေ တည်ဆောက်နိုင်ရင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရယူနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

အိုးကြီး တည်ထားနေသည့်အလား။ ကဲ . . စဉ်းစားကြည့်လေ။ ကိုယ့်ချို့ယွင်းချက်တွေ သိလည်း သိပါရဲ့။ အဲဒီအတွက် ဝန်ခံမိပါရဲ့။ သို့သော်လည်း ဒါကို ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောရင် ဘယ်သူမှ နားမခံနိုင်တော့ဘူး။ နားအေးပါးအေး ဖြစ်အောင် ရပ်ကွက်ထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သွားထိုင်လိုက်ပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တွေ့ရင် အိမ်က ဇာတ်ထုပ်ကို မေ့လျော့ပြီး တဝါးဝါး တဟားဟားနဲ့ ရယ်ပွဲပွဲမိ တတ်ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း အဲဒီအပျော်လေးတွေပျောက်ဆုံးတုန်တာပေါ့။ အဆိုပါ ဖြစ်ရပ်ကို အိမ်က ချစ်ချစ်စာ အပြင်မကြည့်လင်ဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ဆိုရင် ဟီးဟီးဟားဟား၊ မိန်းမပြောတဲ့ စကားဆိုရင် အရေးစိုက် နားမထောင်ချင်၊ အကောင်းမထင်ဘူးတဲ့ နောက်ထပ် ပြစ်မှုက ထပ်တိုးလာပါတယ်။

ကဲ . . ဒီလို အရွယ်တွေမှာ ကျွန်းကလေးမှာ နှစ်ယောက်တည်း နေရင် ဘယ်လိုအခြေအနေရှိမလဲ။ သူနဲ့တေးရာ နားအေးပါးအေးဖြစ်မယ့် ထိုင်စရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လည်း မရှိ။ နှင့်ဘာသာ ပြောချင်ရာ ပြောတော့ ဟယ်လို့ဆိုရင်း သူ့ကို ကျောခိုင်း၍ သကာလရင်စို့ လောက်ရှိမယ့် ပင်လယ်အနက် နေရာမှာ ဆင်း၍ ရေစိမ်နေလို့လည်း မဖြစ်၊ ပုံမတော် ကိုယ်ရှိတဲ့ နေရာကို ငါးမန်းက မျက်စိလည် ရောက်လာပြီး ဆတ်ခနဲ ကိုက်လိုက်ရင် ဒုက္ခ၊ အဲသဟာ ကြောင့်ကျွန်းကလေးမှာ နှစ်ယောက်တည်း နေချင်တဲ့ ကိစ္စကို အဆိုမတင်သွင်းဘဲ ဤမှာပဲ ရပ် တန့်စေလို့ အမိန့်ထုတ် လိုက်ရပါတယ်။ အချွန်နဲ့ 'မ' ပြီး မေးခွန်းထုတ်တဲ့ သူငယ်ချင်း မျက်နှာက စပ်ဖြူနဲ့။ အတော်ဆိုးတဲ့အကောင် ကောက်ရိုးပါပဲလို့ မန္တလေးလေနဲ့ ညည်းလိုက် မိတာကလား။

ဘယ်နေရာပဲ ရောက်ရောက် ရွာဘုရားပွဲရောက်ရင် မပြန်နိုင်မှန်း သိပေမယ့် မရိုးမရွှေဖြစ်လာတတ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ တိုင်းခြား မြေခြား ရောက်ရင်ကိုယ် နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်လူမျိုး ဝန်းကျင် အသိုင်း အဝိုင်းနဲ့ ဓလေ့စရိုက်ကို မလွမ်းဘဲ ဘယ်သူရှိပါ့မလဲ။ အခွင့်သာလို့

သင်္ကြန်တို့ သီတင်းကျွတ်တို့နှင့် ကြိုကြိုက်ရင် အပြေးကလေးပြန်လာချင်တာပေါ့။ လွမ်းတာပေါ့။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ရုပ်ဝေးတိုင်း ခြားမှာ အနေကြာပြီး သားသမီးတွေ ရလာတဲ့အခါ မိဘလုပ်ရသူတွေမှ မျှာအတော် ဒုက္ခရောက်ကြရတာကလား။ ကလေးတွေက မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဓလေ့စရိုက်အကြောင်း သိဖို့ နေနေသာသာ မြန်မာစကားတောင် မပြောတတ်ကြဘူးလေ။ အင်္ဂလိပ်လို ဆိုရင်တော့ မွတ်နေအောင် ပြောတတ်ပါတယ်။ မနှစ်က အမေရိကားမှာနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တူဝန်းမောင်နှံ နှစ်ယောက် မြန်မာပြည်ကို အလည်ရောက်လာပါတယ်။ သူတို့က အမေရိကမှာ နေထိုင်တာကြာပြီ။ သူတို့ဝင်ငွေကလည်းကောင်းတယ်။ ဟိုမှာ အိမ်တစ်လုံး ဝယ်ထားနိုင်ပြီတဲ့။ သူတို့ရဲ့ သမီးလေး နှစ်ယောက်ကိုလည်း အမေရိကမှာပဲ မွေးတာ။ တစ်ယောက်က ၆ နှစ်၊ အငယ်လေးက နှစ်နှစ်၊ ခက်တာက မိဘနှစ်ပါးစလုံး မြန်မာလူမျိုး ဖြစ်ပေမယ့် ကလေးတွေက မြန်မာစကား မတတ်ဘူး။ နှစ်ယောက်စလုံး အလုပ်ကိုယ်စီနဲ့ပွဲအလုပ်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ကလေးထိန်းဌာနကို အပ်ထားရလို့ မြန်မာလိုသင်ပေးချိန် မရဘူးတဲ့။ အမေရိကားမှာ မွေးတဲ့ မြန်မာ ကလေးနှစ်ယောက် မန္တလေး ရောက်လာတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်သလဲ။ စည်တိုတွေရော၊ လင်ကွင်းတွေရော၊ အော်ဂင်တွေရော ပေါင်းစပ်ပြီး သီဆိုတီးမှုတ်လာရင်း အိမ်ရှေ့မှာ ရောက်လာတဲ့ပြောအဖွဲ့ကို မြင်ရတဲ့အခါ မျက်လုံးလေးအပိုင်းသားနဲ့ ကြည့်နေရှာပါတယ်။ သူတို့ အတွက် အထူးအဆန်းဖြစ်နေပုံရပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက ကလေးတွေကတော့ ပြောသံကြောင့် မြူးကြွ ပျော်ရွှင်နေကြပါတယ်။ အငယ်မလေးက တောထဲကြောက်လို့ သူ့အမေကို အတင်းဖက်တွယ်ထားပါတယ်။ စည်တိုနက်သံနဲ့ လင်းတွင်းကြမ်းတွဲဖက်လိုက်တဲ့အသံက ကလေးရဲ့ နားထဲမှာ ဗေလှဝ နတ်စောင်းလက်သံမျိုး ဟုတ်ဟန် မတူဘူး ထင်ပါရဲ့။

သူတို့မိသားစု ရန်ကုန်မပြန်ခင် ပြဿနာ တက်ပါလေရော။ လူကြီးတွေ စားဖို့ထားတဲ့ မန္တလေးမုန့်ရေပါး

အမေရိကားမှာ မွေးတဲ့ မြန်မာ ကလေး နှစ်ယောက် မန္တလေး ရောက်လာတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်သလဲ။ စည်တိုတွေရော၊ လင်ကွင်းတွေရော၊ အော်ဂင်တွေရော ပေါင်းစပ်ပြီး သီဆိုတီးမှုတ်လာရင်း အိမ်ရှေ့မှာ ရောက်လာတဲ့ ပြောအဖွဲ့ကို မြင်ရတဲ့အခါ မျက်လုံးလေး အပိုင်းသားနဲ့ ကြည့်နေရှာပါတယ်။

ကို အဖယ်မလေးက ဘယ်အချိန်အုပ်ထဲလိုက်မှန်းမသိဘူးလေ။ အဲသဲမှာ ပေါင်မုန့်တွေနဲ့ ရင်းခိုးနေတဲ့ ကလေးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ဟာ မုန့်ရေပါးနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ သဟဇာတ မဖြစ်တော့ဘဲ ဝိုက်နာပြီး ကလေးလည်း လူးလိပ်နေအောင် ငိုပါတော့တယ်။ မိဘနှစ်ပါးလေး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ ပျာတောက်ကုန်ပါတယ်။ ကလေးငိုက်နာ သက်သာအောင် ဟိုဆေးတိုက်ရကောင်းခိုးခိုး၊ သည်ဆေးတိုက်ရကောင်းခိုးခိုး ဒီမှာရှိတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဆေးတွေကိုလည်း မယုံ၊ ကလေးအတွက် သူတို့နဲ့အတူ ပါလာတဲ့ ဆေးတွေလည်း ရှိပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးကို ဆေးတိုက်ရင် ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ်လုပ်လို့မရဘူး။ ပထမဆုံး ဆရာဝန်ထံသွားပြီး ဆွေးနွေးမယ်။ ဆရာဝန်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ ဆေးတိုက်မှဖြစ်ပေမယ့် ဒီလိုဆိုရင် ကလေးအထူးကု ဆရာဝန်ကြီးဆီသွားပြရမှာလား။ မန္တလေးမှာ ဘယ်ဆရာဝန်ကြီးက နာမည်ကြီးသလဲ။ ကျွန်တော်တို့အိမ်က

လည်း ကလေးမရှိတော့ ကလေးအထူးကု ဆရာဝန်တွေအကြောင်း မသိလို့ အကြံဉာဏ်ပေးလမ်းညွှန်ရမှာ ခက်နေပါတယ်။ ကလေးကလည်း ဝိုက်နာလွန်းလို့ငို၊ ကလေးငိုလွန်းလို့ သူ့အမေကလည်းငို၊ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်း မလုပ်နိုင်၊ အဲဒီအချိန်မှာ အိပ်ခန်းထဲမှာ အိပ်နေတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အခေါ်(သူတို့အဘွား) ထွက်လာပါတယ်။ အခေါ်က မန္တလေးသူကြီးစစ်စစ်၊ သူ့သားသမီးတွေ ရန်ကုန်ပြောင်းသွားပေမယ့် ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူနေတာပါ။ “ဟဲ့... ကလေးငိုတာ ကြာလှချည်လား၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

အခေါ်အသံကြောင့် ကလေးငိုသံကလွဲလို့ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြတဲ့ အသံတွေ ချက်ချင်း ငြိမ်ကျသွားပါတယ်။ အကြောင်းစုံ သိတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဝါများအဆူးအဆန်း ထုပ်နေလိုက်တာ။ အခေါ်ရဲ့ အသံက စဉ့်ခန်းထဲမှာ ဟိန်းထွက်လာပါတယ်။ ချက်ချင်းပဲ ခင်တင့်ရေ မအေးသိန်းအိမ်ကို သွားစမ်း ကလေး ရင်လူးဆေးနဲ့ အပုပ်ချဆေးပေးပါလို့ မုန့်ညင်းဆီလေးလည်း ယူခဲ့ဦး... ကျွန်တော်တို့မခင်တင်ကို ခိုင်းရင်း ကလေးကို ငါ့ဆီပေးစမ်းလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ မအေးသိန်းက ကျွန်တော်တို့နဲ့ နှစ်အိမ်ကျော်မှာ ရှိပါတယ်။ သူ့မှာ ကလေးတွေ ဗုစခရုနဲ့ ကလေးတွေ အထက်အောက် တန်းစီထားရင် လှေကားထစ်တွေ စီထားတဲ့အတိုင်းပဲ။

“အဘွား ကျွန်တော့်ကလေးက ဟိုမှာရှိတဲ့ ဆေးတွေနဲ့ကုမှ ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်” တူတော်မောင်က မရဲတရဲနဲ့ တွန်ပလိပ်တက်လိုက်ပါတယ်။ အဘွားကို ငယ်ကတည်းက ကြောက်ရွံ့ရတော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မပြောခဲ့ဘူးလေ။ အခေါ်က သူ့ရဲ့မြေး နိုင်ငံခြားရောက် အင်ဂျင်နီယာကြီးကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ “စကားများမနေနဲ့ နင်အမေရော၊ နင်ရော ငါ့လက်ပေါ်ကြီးလာခဲ့တာ၊ ကလေးကို ပေးစမ်းပါအော” ပြောရင်းဆိုရင်း မအေးလက်ထဲက ကလေးကို ဆွဲယူ ပွေ့လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အမေတို့ မိသားစုထဲမှာ အခေါ်က စိတ်အထက်ဆုံး၊ သူ့သားသမီးတွေ၊ မြေး

တွေရန်ကုန်နဲ့ နိုင်ငံခြားမှာရှိ နေပေမယ့် ဘယ်သူနဲ့မှ အတူမနေဘူး၊ မန္တလေးမှာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနဲ့ပဲ အတူနေပါတယ်။ အခေါ်က ကလေးကို သူပဲခံပေးပေါ့မှာလျက် ထားပြီး တင်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကလေးရဲ့ ကျောနေရာကို လက်နဲ့ အသာအယာ နှိပ်ပေးပါတယ်။ ကလေးက ရေခဲခဲလေ တစ်ချက်အန်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့လက်မလေးနဲ့ ကလေးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ဘယ်ဘက်ထောက် နေရာကို အသာအယာ ထောက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကလေးငိုသံ ချက်ချင်းတိတ်သွားပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ဆေးအဖွဲ့အလင်နဲ့ ခင်တင့် ပြန်ရောက်လာတယ်။ ကလေးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကို မုန့်ညင်းဆီနဲ့ ဆေးကိုရောစပ်ပြီး လိမ်းပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ နှမ်းစေ့သာသာအရွယ်လောက်ရှိမယ့် ဆေးတစ်လုံးကို ရေဓနွေးနဲ့ရောပြီး တိုက်လိုက်ပါတယ်။

“ခဏနေ ဝမ်းသွားလိမ့်မယ်။ ဝိုက်နာတာ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကလေးငိုက်ထဲမှာ အပုပ်တွေ ရှိနေလို့”

အခေါ်ကမိန်းမနေတဲ့ ကလေးကို သူ့အမေလက်ထဲ ပြန်ပေးလိုက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဟုတ်ပါပဲ။ အခေါ်ပြောတဲ့ အတိုင်းကွက်တိပါ။ နောက်နှစ်နာရီကြာတော့ ကလေးလည်း ရယ်ရယ်မောမောမြူးမြူးပျော်ပျော် ဖြစ်သွားတာကလား။

ဒီမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ဘာတွေ ရလိုက်သလဲ။ ဘာတွေတွေးမိသလဲ။ အစွမ်းထက်တဲ့ မြန်မာ့ဆေးအကြောင်း ပြောချင်တာလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေရဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုနဲ့ ရှင်သန်ကြီးပြင်းမှုအကြောင်းကိုပဲ တွေးနေမိတာပါ။ ကျွန်တော့်တူ ဇနီးမောင်နှံ နိုင်ငံခြားမှာ အနေကြာပြီးမှ မြန်မာနိုင်ငံကို ခေတ္တ ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ သူတို့ငယ်ငယ်တုန်းကလိပ် ဆွေမျိုးတွေ မိသားစုတွေတစ်စည်း ပြန်လည် ဆုံဆည်းကြတဲ့အခါ ရင်းခိုးပျော်ရွှင်ဓနွေးတွေတဲ့ ခံစားမှုကို ပြန်လည် ရရှိလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ လူငယ်ဘဝ တိုးတက် ကြီးပွားချင်လို့ နိုင်ငံခြားကို သွားကြတယ်။ အချို့ကလည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုးနဲ့

နိုင်ငံခြားကို ရောက်သွားကြတယ်။ ဟိုက လူ့အဖွဲ့အစည်း ဝန်းကျင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းက ပုံသဏ္ဍာန်ခြင်း ခြားနားပါတယ်။ နိုင်ငံခြားကို အနေကြာပြီး အသက် အရွယ်လေးရလာတဲ့အခါ လောက သဘော သဘာဝကို ဆင်ခြင်နိုင်မှု တွေရှိလာတာနဲ့အမျှ အိမ်လွမ်းစိတ် တွေယိုဖိတ်လာကြရစေပါ။ အခု နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးက အမည်း စာရင်းသွင်းထားတဲ့ သူတော်တော် များများကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြန်မာ နိုင်ငံကို ပြန်လာခွင့်ပြုတဲ့ အကြောင်း ကြားရတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာ လိုက်တာ။ ပြန်လာတဲ့သူ အားလုံး ကိုလည်း နွေးထွေးစွာကြိုဆိုကြမှာ ပါ။ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့။ နိုင်ငံ ခြားက ပြန်လာသူ အချို့လောဘ တွေ ဝေါသတွေ မာန်မာနတွေကို တော့ သယ်ဆောင်မလာစေချင်ဘူး။ ဝေးကွာနေတဲ့သူတွေ ပြန်လည်ဆုံ စည်းကြမယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မေတ္တာ အရင်းခံပြီး အပြန်အလှန် နားလည်မှု၊ ယုံကြည်မှုတွေ တည် ဆောက်နိုင်ရင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရယူနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိုတာ ကိုယ့်လက်တစ်ကမ်း အကွာ မှာရှိတာပါ။ ရယူချင်စိတ်နဲ့ ရယူ တတ်ဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။

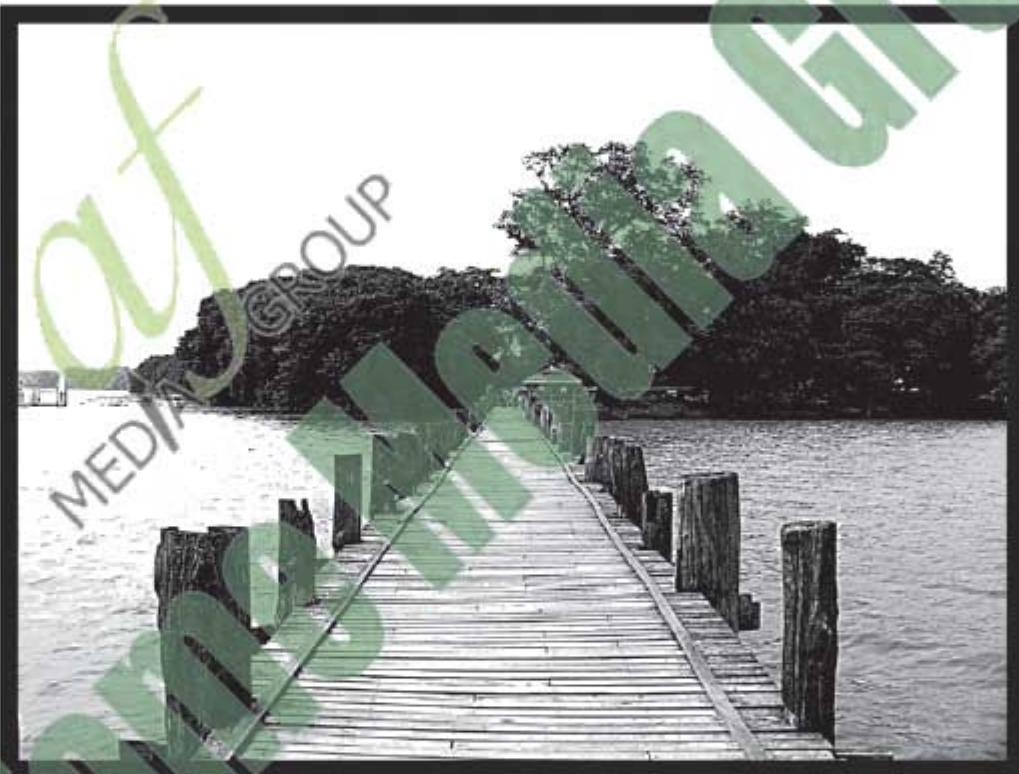
အနောက်တောင် မုတ်သုံလေ မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းက ဆုတ် ခွာတော့မယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရ တော့ မပြောမဆိုနဲ့ ထွက်ခွာတော့ မယ့်မိုးကို အပြစ်တင်ချင်သွားပါ တယ်။ ပူလောင်လှတဲ့ မန္တလေးမှာ နှုတ်ဆက်မိုးလေးတစ်ကြိမ်လောက် ရွာပေးလိုက်ရင် ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲပေါ့လေ။ မန္တလေးမှာ မိုးရွာချင်လို့ ဟန်ပြင်နေတာ ကြာ ပါပြီ။ ညနေခင်းမှာ မိုးသားတွေနဲ့ မှုန်မှိုင်းလာပါတယ်။ အငွေ့နဲ့ တောင်အရပ်ဆီမှာ လျှပ်စီးတွေ ဝင်းလက်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိုးမရွာ ဘူး။ အသလိုမိုး သုံးကြိမ်သုံးခါ ဆက်တိုက်ရွာနေတယ်။

စက်တင်ဘာ ၃၀ ရက် မနက် ၅ နာရီလောက်ကတော့ မိုးကမ ပြောမဆိုနဲ့ ရွာချပါလေဧရာ။ အချိန် ကြာကြာရွာပြီး ရေပါအောင် ရွာတဲ့ မိုးပါ။ မိုးရေချိန် ၆" ကျော်ကျော် လောက်ရွာမယ် ထင်ပါတယ်။ ဒီနှစ် မန္တလေးမိုးရဲ့ စံချိန်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

မိုးရွာတော့ ထုံးစံအတိုင်း မန္တလေး လမ်းတွေဟာ မိုးရေအောက်ကို ရောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီနေ့က တော်သလင်းလပြည့်နေ့လည်း ပြစ် ပြီး ဥပုသ်နေ့ပို့ ကျောင်းနဲ့ ဈေးတွေ ပိတ်ထားတာကြောင့် လမ်းပေါ်မှာ အသွားအလာ နည်းပါးနေပါတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ရင် ရွာချင်တိုင်းရွာတဲ့ မိုးကြောင့် သွားရော့လာရေး ဒုက္ခ ရောက်ကြရမှာပါ။ အခုတော့ အနိမ့် ပိုင်းရှိနေတဲ့ အိမ်တွေမှာရှိတဲ့ လူ တွေခမှာ အိမ်ဝင်းထဲ ဝင်လာတဲ့ မိုး ရေနဲ့ မြောင်းရေတွေကို အိမ်ထဲ မဝင်အောင် အိမ်ရှိုလူကုန် တားဆီး

ထိုင်သာရှိသွားပါတယ်။ ပူလောင်မှု တွေကို ငြိမ်းသတ်ပေးလိုက်တဲ့မိုးရေ တွေပါ။ အဲဒီလိုပဲစစ်ပြီး စစ်လှုံ တွေကို ငြိမ်းသတ်ပေးနိုင်မယ့် ငြိမ်း ချမ်းရေး မိုးရေစက်တွေ ရွာနိုင်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ကမ္ဘာ ကြီးဟာ အရင်နဲ့ မတူတော့ပါဘူး။ သွားရော့လာရေး၊ ဆက်သွယ်ရေး တွေ ကောင်းမွန်လို့ ကျဉ်းမြောင်း သွားပါပြီ။ One World တစ်ခုတည်း သော ကမ္ဘာမှာ မိသားစုတွေ အမြောက်အမြားစုဝေးနေထိုင် ကြတာပါ။ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က ပြောဖူးပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာလည်း ငြိမ်း ချမ်းရေး အသီးအပွင့်တွေ ဝေဝေ ဆာဆာ ရှိလာခဲ့ရင် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတွေအားလုံး အပြုံးကိုယ်စီနဲ့ ပျော်ရွှင်နေကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရာသီဥတု အနေအထားကလည်း မိုးကုန်လို့ ဆောင်းရာသီ ရောက်ဖို့ တာစုနေပါပြီ။ ရာသီဥတုကလည်း အေးချမ်းမယ့် အရိပ်အယောင် ပြနေပါတယ်။ လူတွေရဲ့ နှလုံးသား ထဲမှာ ငိုကြွေးသံတွေ ပျောက်ဆုံး ပြီးရယ်မော ပျော်ရွှင်မှုတွေကိုပဲ တောင့်တနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါက နှလုံးသားတွေဆီက မိမ့်ကျ

ကာကွယ်ရတာပေါ့။ မနက် ၁၀ နာရီကျော်ကျော်လောက်မှာ မိုးတိတ် သွားပါတယ်။ နေ့လယ်ခင်း ရောက် တော့ ဥပုသ်နေ့လည်း ဖြစ်လို့ လက် ဖက်ရည်ဆိုင်တွေမှာ စည်ကားနေပါ တယ်။ မိုးကြောင့် မနက်ခင်းပိုင်းက အပြင်ကို မထွက်နိုင်တာ အခုမှ အတိုးချလာကြရတာလေ။

အစိုးမရနိုင်တဲ့ မိုးကိုကြည့် ရင်း ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်တော့ ရာသီ ဥတုရဲ့ အနေအထားကို အသေ အချာ ပြောနိုင်ဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ရာသီဥတု ပြုပြင်တဲ့ အချိန် မိုးတစ်မိုးလောက် သွန်ချရွာသွန်းလိုက်တော့ နေသာ

ကမ္ဘာမှာ နေရာဝေသမတူ။ အသား အရောင်တွေ ကွဲပြားလို့ လူမျိုးရယ် လို့ အမျိုးမျိုး ခြားနားကွဲပြားပေမယ့် လူတွေရဲ့ ငိုသံရယ်သံတွေကတော့ အတူတူပါပဲတဲ့။ ဒါက လူသားတွေရဲ့ နှလုံးသားက ခံစားမှုနဲ့ ယိုစိမ့်လာတဲ့ တူညီသော စကားအသံတဲ့ ဟုတ်ပါ တယ်။ လူမျိုးတွေ ကွဲပြားပေမယ့် ငိုသံ ရယ်သံတွေကတော့ အတူတူ ပါပဲ။ လူတွေဟာ ပျော်ရွှင်မှုကို တောင့်တကြတယ်။ အေးချမ်းသာ ယာမှုကို တောင့်တကြတယ်။ ပူလောင်ငိုကြွေးခြင်းနဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ဝေးချင်တယ်။ အဲဒီတော့ ငိုသံတွေ ပျောက်ဆုံးပြီး ရယ်မောသံတွေ တိုးပွားလာဖို့ ဆောင်ရွက်ကြရမှာပါ။

လာတဲ့ တူညီတဲ့ ဆန္ဒ။ သည်ထက် ကွန်ပြောလိုက်ရရင် တစ်ခုတည်း သော နှလုံးသားရဲ့ဆန္ဒလို့ ဆိုလိုက် ချင်ပါတယ်။ တစ်ခုတည်းသော နှလုံးသားထဲက ဆန္ဒကို အကောင် အထည်ပေါ်အောင် တာကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ နော်။

ကိုထွန်း(လမ်း-၈၀)

မုဆိုးသည် ယုန်ကိုထောင်သော်လည်း ယုန်ကို မမိဘဲ ကြောင်ကို မိသည်ဟု ပုံဆွဲပြောလျက် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိမိဆင်ထားသော အကွက်အတွင်းသို့ မိမိရည်စူးသည့်အတိုင်း ရောက်မလာဘဲ မရည်စူးသူက ဝင်လာသည်ကို “ယုန်ထောင်ကြောင်မိ” ဟု မြန်မာစကားပုံတွင် ခိုင်းနှိုင်းပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလည်း စာရေးသူ၏ အဖြစ်အပျက်မှာ “ယုန်ထောင် ကြောင်မိ” ဟု ဆိုရမလိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်တော့ ကျန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်ခန့်က မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အကူအညီတောင်းခံမှုကြောင့် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဝိုင်းမော်ဒေသတွင် ရွှေဖော် ထုတ်လုပ်ကွက်များကို သွားရောက်ကြည့်ရှုပေးစဉ် အခါက ဖြစ်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာက ချပေးသော ရွှေဖော်ထုတ်လုပ်ကွက်များတွင် ရွှေတူးဖော်ခွင့်ရ ကုမ္ပဏီများမှ ချောင်းဘေးဝဲယာရှိ မြေစာများကို အားကောင်းသော ရေပန့်များဖြင့် ဖျော်ထုတ်ပြီး ဖြန့်ခြေစာများထဲတွင် ပါဝင်နေသော ရွှေမှုန်များ ကို မှောတိုက်သောနည်းဖြင့် ရွှေများကိုထုတ်ယူ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယုန်ထောင်ကြောင်မိ

(သို့မဟုတ်)

ပယင်းထောင်ချောက်ထဲမှ

အင်းဆက်ပိုးများ

သိန်းဝိုင်(M.Engg.Geol.)

သို့ပါသော်လည်း ထွက်ရှိလာသော ရွှေထွက်နှုန်းသည် “မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက် မကိုက်” သဖြင့် အလုပ်သမားနှင့် ဒီဇယ်ဖိုးပင် အနိုင်နိုင်ရအောင် လုပ်ကိုင်နေရသောကြောင့် ကုမ္ပဏီမှ တာဝန်ရှိသူများက စာရေးသူအား အကူအညီ တောင်းခံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ရွှေဖော်ထုတ်လုပ်ကွက်များသို့တိုင် သွားရောက်၍ ကွင်းဆင်းလေ့လာမှုများပြုလုပ်ခဲ့ပြီး လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်များနှင့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များကို အစီရင်ခံစာအကျဉ်းမျှ ရေးသား၍ ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

ယခု စာရေးသူတင်ပြလိုသော အကြောင်းအရာမှာ ရွှေရွာဖွေခြင်းနှင့် တူးဖော်ထုတ်လုပ်ခြင်း အကြောင်း မဟုတ်ပါ။ ယခုကဲ့သို့ ရွှေရွာဖွေခြင်းနှင့် တူးဖော်ထုတ်လုပ်ခြင်းအတွက် သွားရောက်ရသော ခရီးစဉ်တွင် အမှတ်မထင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုကြောင့် တစ်နေ့တွင် ရှားပါး၍ တန်ဖိုးရှိသော အဖိုးတန်ပယင်းရတနာ တစ်ပွင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိလိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ သွားတုန်းက ရွှေရွာဖို့ သွားတာဖြစ်သော်လည်း ရလာတော့ ရွှေမဟုတ်ဘဲ ထူးဆန်းရှားပါးသော ပယင်းတစ်ပွင့်ဖြစ်နေသဖြင့် “ယုန်ထောင်ကြောင်မိ” ဟု ဆိုရခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မှ မြစ်ကြီးနားသို့ စတင် သွားရောက်စဉ်က အောက်တိုဘာလ ပင်ဖြစ်သော်လည်း မိုးက မပြတ် ဆက်လက်ရွာနေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိုင်း မော်ဒေသသည် ကချင်ပြည်နယ်တွင် ပါဝင်ပြီး မိုးကလည်း ရက်ဆက်ဖြစ်နေသဖြင့် ရာသီဥတုက အအေးဘက်သို့ ပိုနေလေသည်။ လုပ်ကွက်အတွင်း ရွှေတူးဖော်နေကြသည့် စက်အဖွဲ့နှင့် အလုပ်သမားများသည်လည်း မီးထဲရေထဲ၌ပင် မနားမနေ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်နေကြရသဖြင့် ညနေဝိုင်းတွင် အနည်းငယ် ဧရာ၍ အလုပ်သိမ်းခိုင်းလိုက်ရပါသည်။ စက်အဖွဲ့နှင့် အလုပ်သမားများသည် လုပ်လက်စလုပ်ငန်း အသီးသီးကို အစသတ်ရပ်လိုက်ကြပြီး အနီးနားရှိ စမ်းချောင်းလေးထဲတွင် ရေငါးချိုးကာ တဲစခန်းများ ဆီသို့ ပြန်လာပြီး ညနေစာအတွက် ပြင်ဆင်ကြရပါသည်။ ရာသီဥတုကလည်း အေးမြန်၊ မိုးထဲရေထဲမှာလည်း တစ်နေ့တုန်း ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်နေရပြန်၊ လူသူမနီး တောထဲတောင်ထဲမှာလည်း လုပ်ကိုင်ပြန်ဆိုတော့ အလုပ်သမားအများစုသည် ညနေစာမစားမီ ရရာအမြည်းလေးတွေနဲ့ အသောက်အစား ဝိုင်းလေးကတော့ တောလေ့ဟုပင် ပြောရမလို့ ဖြစ်နေပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထမင်းစားမလို့ ပြင်ဆင်နေတုန်း အလုပ်သမားများထဲမှ ခေါင်းဆောင်လုပ်

သည့် ကိုစိုင်းက “ဆရာရယ် ဒီပစ္စည်းလေးတွေကို ကြည့်ပြီး ဆရာပေးချင် သလောက်ပေးပါ။ ကွန်တော်တို့ဝိုင်းဖွဲ့ဖို့အတွက် ပိုက်ဆံနည်းနည်း လိုနေလို့ပါ” ဟု ပြောပြောဆိုဆို သူ့လက်ထဲတွင် လက်ကိုင်ပဝါအဟောင်းတစ်ခုဖြင့် ထုပ်စည်းထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်အား ကျွန်တော်လက်ထဲသို့ အတင်းတိုးပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ကွန်တော်လည်း ဘုမသိဘမသိနဲ့ပင် ကိုစိုင်းထိုးပေးလိုက်သောအထုပ်ကို ယူလိုက်ပြီး အထုပ်ကိုဖြေကြည့်လိုက်သောအခါ လက်သည်းခွံလောက်မှသည် ကွမ်းသီးစိမ်းလုံးလောက် အရွယ်အထိရှိသော ပယင်းကျောက် အကျိုးအကြေအပိုင်းအစများ ဖြစ်နေပါတော့သည်။ တစ်ဆက်တည်း ဆိုသလိုပင် ကိုစိုင်းကလည်း “ဒီပယင်းကျောက်တွေက မနစ်က ‘တခိုင်း’ ဘက်မှာ အလုပ်သွားလုပ်ရင်းနဲ့ ရလာတာတွေပါ ဆရာ၊ ဆရာက ရန်ကုန်ပြန်မှာ

ဆိုတော့ ရန်ကုန်မှာတော့ တစ်ခုခုလုပ်လို့ရမှာပါ။ အဲဒါကြောင့် ဒီပယင်းတွေကို ဆရာယူပြီး ကွန်တော်တို့ကို ဆရာကြိုက်သလောက် မုန့်ဖိုး၊ လက်ဖက်ရည်ဖိုးလောက်ပဲပေးပါ” ဟု တောင်းတောင်းပန်ပန်နှင့် ပြောလာသဖြင့် စာရေးသူလည်း ကိုစိုင်းတို့အဖွဲ့ကို အားနာသွားကာ ပြီးပြီးရော သဘောဖြင့် ပယင်းများကိုပင် တစ်ပွင့်ချင်း သေသေချာချာကြည့်မနေတော့ဘဲ မုန့်ဖိုးသဘောဖိုး ငွေတစ်သောင်းကိုပေးလိုက်ပြီး ပယင်းကျောက်များကိုလည်း လက်ကိုင်ပဝါနှင့်ပြန်ထုပ်၍ သိမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ အလုပ်ကိစ္စများပြီး၍ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့လည်း မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နှင့်ပင် ကိုစိုင်းတို့ဆီမှ ဝယ်ယူလာသောပယင်းများကို စာအုပ်ဗီဒီယိုထဲတွင် ဒီအတိုင်းပင် ပစ်ထားမိပါသည်။ ပြီးခဲ့သောလက စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုရှာရင်း

စာအုပ်ဗီဒီယိုကို မွှေနှောက်လှန်လှောလိုက်သော အခါ လက်ကိုင်ပဝါအဟောင်းလေးနှင့် ထုပ်ထားသော ပယင်းထုပ်မှာ ထွက်ကျလာသဖြင့် မြစ်ကြီးနားတုန်းက ကိုစိုင်းတို့အဖွဲ့တို့သွား၍ သတိရကာ ယခုမှပင် လက်ကိုင်ပဝါထဲမှ ပယင်းကျောက်များကို တစ်ပွင့်ချင်း လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးဖြင့် သေသေချာချာစစ်ဆေးကြည့်ရန် စိတ်ကူးရလာပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ပယင်းကျောက်များကို ထုပ်ထားသည့် လက်ကိုင်ပဝါအဟောင်းကလေးကို အသာအယာဖြေလိုက်ပြီး ပယင်းပွင့်တစ်ပွင့်ချင်းစီအား အလင်းရောင်ကောင်းကောင်းအောက်တွင် စိမ်ပြေနေပြေ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေမိပါတော့သည်။ ပယင်းအပွင့်များသည် အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးနှင့် အရောင်များမှာလည်း အဝါရောင်၊ အညိုရောင်နှင့် ပယင်းရောင်များဖြစ်ကြပါသည်။ အလင်းရောင်ကို အားပြု၍ လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးအောက်တွင် ပယင်းတစ်ပွင့်ချင်းစီ၏ အတွင်းကျောက်သားများထဲသို့ ထိုးဖောက်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ အမူနီအမှားများ၊ လေပူဖောင်းကဲ့သို့အရာများ၊ အအက်အနာများစသည်တို့ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရှိရပါသည်။ ပယင်းကျောက်၏ ထူးခြားချက်မှာ ပယင်းကျောက်သည် ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ စိန်၊ ကျောက်စိမ်းတို့ကဲ့သို့ အဖီဝတွင်းထွက်ပစ္စည်းများ မဟုတ်ဘဲ လွန်ခဲ့သော ရှေးနှစ်သန်းပေါင်းများစွာက ပေါက်ရောက်ခဲ့သော သစ်ပင်များ၏ သစ်စေးများမှ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဇီဝတွင်းထွက် ကျောက်မျက်အမျိုးအစားဖြစ်နေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပယင်းအမျိုးအစားများ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဓိက ပယင်းအမျိုးအစားကြီး (၄) မျိုးရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ . . .
 ၁။ ဘောလ်တစ်ပယင်း (Succinite)
 ၂။ စစ္စလီပယင်း (Simitite)
 ၃။ ရူမေးနီးယားပယင်း (Rumanite) နှင့်
 ၄။ ဘားမိုက်ပယင်း (Burmite)
 တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ၎င်းအပြင် ပယင်းကျောက်သည် ပယင်းရောင်တစ်မျိုးတည်းရှိသော ကျောက်မျက်မဟုတ်ဘဲ ပယင်းတွင် ပယင်းရောင်အပြင် အဝါရောင်၊ အညိုရောင်၊ နီညိုရောင်၊ ဒီဇယ်ရောင်နှင့် အခြားရှားပါးသော အရောင်များဖြစ်သည့် အစိမ်းရောင်၊ အပြာရောင်၊ စိမ်းပြာရောင်နှင့် အနက်ရောင်များလည်း ရှိကြပါသည်။ ‘ဘားမိုက်’ ခေါ် မြန်မာ့ပယင်းသည် ဘောလ်တစ်ပင်လယ်ကွေ့မှ ထွက်ရှိသော နာမည်ကြီးအမျိုးအစား ‘ဆပ်စီနိုက်’ (Succinite) ပယင်းထက် ပိုမိုမာကျော၍ သိပ်သည်းဆလည်း ပိုမိုများပြားပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ

တွင် ပယင်းကို ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ဟူးကောင်းချိုင့် ဝှမ်းဒေသတွင် အများအပြား တူးဖော်တွေ့ရှိပါသည်။

ပယင်းကျောက်သည် နွေးခေတ်သစ်ပင်တို့၏ သစ်စေးမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကျောက်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ယင်းသစ်စေးများနှင့်အတူ ပယင်းကျောက်အတွင်း ရေညှိပင်လေးများ သစ်ပင်သစ်ရွက်တို့၏ အပိုင်းအစအနများသာမက နွေးခေတ်အင်းဆက်များဖြစ်ကြသော ခြ၊ ခြေယင်း၊ ပျား၊ နကျယ်ကောင်၊ ပုစွင်းကောင်၊ ပင့်ကူကင်းမြီးကောင်၊ ကင်းခြေများ၊ ပိုးနသန်းကောင်၊ ပိုးတုံးလုံး၊ ပုရွက်ဆိတ်၊ လိပ်ပြာ၊ အခွံမာပိုးကောင်များ၊ ပက်ကျိခရုကောင်များနှင့် အခြားအင်းဆက်ပိုးတောင်များ ပါဝင်နေသော ပယင်းကျောက်သည် မည်သည့်အကောင်မျှ မပါဝင်သည့် သာမန် ပယင်းကျောက်ထက် အဆပေါင်းများစွာ တန်ဖိုးရှိပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပယင်းကျောက်ထဲတွင် ပါဝင်နေသော အင်းဆက်ပိုးကောင်များ၏ အနေအထား၊ အမျိုးအစားနှင့် သက်တမ်း ကိုယ်လက်အင်္ဂါ နှုတ်ပုံနှင့် မရှိ ၎င်းအင်းဆက်ပိုးကောင်ကို သစ်စေးများဖြင့် ဖုံးအုပ်သွားစဉ်အခါက အင်းဆက်ပိုးကောင်သည် သက်ရှိအနေအထားတွင် သစ်စေးများဖြင့် ဖုံးအုပ်သွားခြင်းခံခဲ့ရပါက အင်းဆက်ပိုးကောင်၏ အသက်ထွက်သွားသော အနေအထားနှင့် အထောက်အထားများ၊ အင်းဆက်ပိုးကောင်၏ ကြီးအသေး၊ နမူနာ ပယင်းတုံးတစ်တုံးတွင်ပါသော အင်းဆက်ပိုးကောင်အရေအတွက် စသည်တို့သည် ပယင်းကျောက်တစ်ပွင့်ချင်းစီ၏ တန်ဖိုးများကို သိန်းဂဏန်းအထိ ကွာခြားသွားစေနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်းပဲ ကိုရိုင်း၏ပယင်းပွင့်များကို အချိန်ရတုနား အသေ

အရာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် မြန်မာ့ပယင်း၏ ထူးခြားချက်မှာ ပါဝင်သော အင်းဆက်ပိုးကောင် များ၏ အထောက်အထားများအရ လွန်ခဲ့သော နှစ်သန်းပေါင်း (၁၀၀) ခန့်ကဖြစ်၍ ကမ္ဘာအခြားဒေသများမှ ထွက်ရှိသော ပယင်းများထက် အထောက်အထားများအရ နှစ်သန်းပေါင်း (၂၅) သန်းမှ သန်း (၄၀) ခန့် ပိုကြီးနေသဖြင့် မြန်မာ့ပယင်းများသည် ကမ္ဘာ့ပယင်းများထက် သက်တမ်းပိုရှည်သောကြောင့် မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးအတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်ချောက်ထဲမှ အင်းဆက်ပိုးများ

ကိုရိုင်း၏ပယင်းကျောက်များကို တစ်ပွင့်ချင်းစီတစ်ပွင့်ဖြင့် လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးအောက်တွင် စစ်ဆေးနေရာမှ လက်မပြားအရွယ်သာသာရှိသော ဝါညှိရောင်ပယင်းတစ်ပွင့်ကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ အပြင်ပန်းအမြင်အားဖြင့် ၎င်းပယင်းအပွင့်သည် အရောင်ခပ်မှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်နေသော်လည်း ပယင်းအသားထဲ၌ အမည်းစက်ကလေးသုံးလေးစက်ကို သာမန် မျက်စိနှင့်ပင် အတိုင်းသားတွေ့မြင်နေရပါသည်။ ထို့ကြောင့်

၎င်းပယင်းအသားထဲရှိ အမည်းစက်များသည် မည်သည့်အရာများဖြစ်နေမည်လဲဟု စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ပယင်းတုံးကလေးအား နေရောင်ခြည်အောက်တွင် လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးကလေးဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုယ့်မျက်စိကိုပင် ကိုယ်မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးအောက်ရှိ ပယင်းအသားထဲ၌ တွေ့မြင်နေရသောမြင်ကွင်းမှာ ပယင်းထဲတွင် ရှားရှားပါးပါးသာ ပါလေပါထရှိသော အင်းဆက်ပိုးများဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပယင်းအသားထဲတွင် တွေ့မြင်နေရသော အမည်းစက်မှာ စုစုပေါင်း (၄) ခု ဖြစ်ပြီး လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးအောက်တွင် ထင်ထင်ရှားရှားမြင်နေသော အင်းဆက်ပိုးကောင်များမှာ ပုရွက်ဆိတ်ကဲ့သို့ တစ်ကောင်၊ ပျားကဲ့သို့ နှစ်ကောင်နှင့် ယင်ကောင်ကဲ့သို့ တစ်ကောင်ဖြစ်နေသောကြောင့် ပယင်းပွင့်တစ်ပွင့်ထဲတွင် ထိုကဲ့သို့ အင်းဆက်ပိုးကောင် (၄) ကောင်အထိ ရှိနေခြင်းမှာ ရှားရှားပါးပါးများအထဲမှာမှ အလွန်ရှားပါးသော တွေ့ရှိမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ ၎င်းပယင်းကျောက်၏ တန်ဖိုးမှာလည်း မူလဝယ်ယူခဲ့သော ပယင်းတစ်ထုပ်လုံးတန်ဖိုးထက် အဆပေါင်းများစွာတက်သွားကာ သိန်းချီ၍ တန်သော ပယင်းကျောက်တစ်ပွင့်အဖြစ်သို့ နေ့ချင်းညချင်း ပြောင်းလဲသွားပါတော့သည်။ အကယ်၍သာ ၎င်းပယင်းကျောက်ထဲတွင်ပါဝင်နေသော အင်းဆက်ပိုးများ၏ သိပ္ပံနည်းကျအမည်များနှင့် သက်တမ်းကိုပါ အတိအကျဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဟုဆိုပါက ၎င်းပယင်းကျောက်၏တန်ဖိုးသည် ထို့ထက် ထို့ထက်ပင် ပို၍ တန်ဖိုးတက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်း နွေးလူကြီးသူမတွေက “ကျောက်နှင့်မြင်း စိုးစဉ်းသိက ထမင်းဝ၏” လို့ ဆိုစမှတ်ပြုကြတာပါလားလို့ အောက်မေ့နေမိရင်း ပယင်းကျောက်ထဲတွင် ပိတ်မိနေသော အင်းဆက်ပိုးများ၏ သိပ္ပံနည်းကျအမည်များနှင့် သက်တမ်းများကို သိရှိနိုင်ရန် ဆက်လက်ကြိုးစား ရွာဖွေရပါဦးမည်။

သိန်းဝိုင် (M. Engg.Geol.)

